

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ:

التجريد الكريه

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی گردن و ليكۆينه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

مُخْتَصَرُ صَاحِبِ الْبُخَارِيِّ

الْمُسْتَسْقَى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

مختصر صحيح البخاري

المسمى

بالتجريد الصريح

دانراوى: أبى العباس زين الدين الزبيدى

به كوردی كردن و ليكولینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پييدا چوته وهو سه رپه رشتی له چاپدانی کردووه

1431 ك

2010 ز

به رگی پينجه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*****

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزییدی.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووه‌زارو پینج سه‌ده دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوته‌رو هه‌له‌ چنن: (روبار حسین/کۆمپیوته‌ری شانی)

📖 له‌سه‌ر نه‌رکی کتیب‌خانه‌ی نارام له‌ سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی بۆ

کتیب‌خانه‌ی ناویراوه.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۰- نامہی ژنہینان * کتاب النکاح

پیشہ کی:

۱. باسی ژنہینان (نیکاح) لہ فیکھی ناسان دا، والہ بہرگی دووہم دا، زنجیرہ: ۲۵۲ لاپہرہ: ۶۰۵ ہتا لاپہرہ: ۶۵۲ چاپی یہ کہم.

۲. باسی ژنہینان لہ تاجول ثوصول دا، و مرگہ پراوہ کوردی یہ کہی، وا لہ بہرگی سیئہم دا، چاپی یہ کہم، زنجیرہ: ۲۲، لاپہرہ ۴۷ ہتا لاپہرہ ۱۵۰.

۳. بوئہم باسہ تہ ماشای نہم جینگہ یہش بی سوود نابی: ریاض صالحین، بہرگی یہ کہم ل-۲۲۳ ز-۳۲ ہتا لاپہرہ: ۲۴۷ کوٹای زنجیرہ/۳۶- کوردی یہ کہی.

۱۷۴۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ إِلَى يُبُوتِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ يَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي. (الحديث ۵۰۶۳) (۱۷۴۳).

نہنہسی کوپی مالیک-رمزای خوی لی بی- ہرمووی:- سی کہس چوون بو مائی ہاوسہرمانی پیغہمبہر- دروودی خودای لہسہر بی - کہنیمامی عہلی و عہدوللای کوپی عہمری کوپی عاص و عوسمانی کوپی مہظموون بوون،

لهبارهی په‌رستیش و خوا په‌رستی ی پیغه‌مبه‌ره‌وه -دروودی خوای له‌سه‌ر-
 برسایریان هه‌بوو، که‌پیان گوترا عیباده‌تی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه-
 چه‌نده و چۆنه، وه‌ك بلیی به‌که‌می بزانی وابوو، له‌به‌ر نه‌وه له‌ناو خۆیا‌نا
 گوتیان: ئی‌مه له‌کوئ و پیغه‌مبه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- له‌کوئ، ئه‌و خودا
 به‌پاشکاوای به‌ده‌قی نایه‌ت له‌گونا‌هی به‌رودوای خوش بووه، نه‌وه‌تانی یه‌زدانی
 که‌وره مزده‌ی ده‌داتی و پپی دمه‌رموی: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا. لِيَغْفِرَ لَكَ
 اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَتُتِمَّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. سورة
 الفتح ٤٨/١-٢﴾ جایه‌کیکیان گووتی: من به‌شه‌و ناخه‌وم هه‌ر شه‌و نو‌یژ
 ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه، یه‌کیکی تریشیان گو‌تی: منیش سال دوازده مانگه هه‌ر
 به‌پژووو دمبه‌و یه‌ك پۆژی لی ناخۆم، نه‌وی تریشیان گو‌تی: منیش که‌نار
 ده‌گرم له‌ژن و هه‌تا هه‌تایه ژن ناهینم و توخنی ژن ناکه‌وم. کاتی پیغه‌مبه‌ر -
 دروودی له‌سه‌ر- به‌مه‌ی زانی، هات بۆ لایان و فه‌رمووی: نه‌وه ئی‌وه وه‌ها وه‌ها
 ده‌لین و نه‌م جو‌ره هسانه ده‌که‌ن! دمه‌سا به‌و خودایه من له‌ئی‌وه زیاتر له‌خودا
 ده‌ترسم و، له‌ئی‌وه زیاتر ته‌قوای ده‌که‌م، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌میش دا من به‌ش
 به‌حالی خۆم پۆزوویش ده‌گرم و پۆزوویش ناگرم و شه‌و نو‌یژیش به‌شی خۆم
 ده‌که‌م و به‌شی خۆیشم ده‌خه‌وم و سه‌رم‌پای نه‌مانه‌یش ژنیش ده‌هینم، جا
 نه‌مه‌ پێگه‌و ره‌وشت و په‌فتاری منه، نه‌وه‌ی لی‌ی لایداو په‌په‌ره‌وی نه‌کا له‌من
 نیه‌و، به‌په‌په‌ره‌وی ته‌واوی ئایینی من دانانری، که‌رچی به‌موسو‌لمانیش
 دابنری. (تاجول نوصول به‌کوردی، به‌رگی سی‌یه‌م لاپه‌ره: ٤٨ زنجیره/٢٢).

ره‌به‌نی و خو‌خه‌ساندن زۆر ناباشه

١٧٤٤- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ التَّبَّثُلَ وَلَوْ أُذِنَ لَهُ لَأَخْتَصِمْنَا. (الحديث ٥٠٧٣
 - طرفه في ٥٠٧٤) (١٧٤٤).

سہ عدی کوری ٹہبو وہ قاص - رمزای خودای لی بی - فہرمووی عوسمانی
کوری مہزعوون ویستی لی ببری بۆ خوداو، واز لہ دنیا بھینئ و بہرہ بہنی
بزی و ژن نہ ہیئ، پیغہ مہریش - دروودی خودای لہ سہر بی - ریگہی
ٹہوہی نہدا، ٹہگہر پیغہ مہر - دروودی لہ سہر - بۆ ٹہوہ ریگہی ٹہوی بدایہ،
ٹیمہیش خۆمان دہخسان و تہرکی دنیاو ژنہینانمان دہکردو سہرمان دہکردہ
خوا بہرستی ہتا مردن! (تاجی کوردی ۳/ ز ۲۲ / ژ ۶ / ل ۵۰/۵).

۱۷۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ
شَابٌّ، وَأَنَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي الْعَنْتَ، وَلَا أَجِدُ مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ النِّسَاءَ، فَسَكَتَ عَنِّي،
ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ
ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَلْتَ لَاقٍ
فَاخْتَصَصَ عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذُرْ. (الحديث ۵۰۷۶) (۱۷۴۵).

ٹہبو ہورمہرہ - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: گوتم: ٹہی پیغہ مہرہ
خودا! من پیاویکی گہنجم و جہ ہیلم و نیمہ ژن بھینم، لہ خوشم دہترسم
کہتووشی نارہوایی و بی شہرعی ببم، کہواتہ: ریگہم پی بدہ باخۆم بخہ سیئم،
ہتا لہ مہترسی بی ژنی و پمہنی رزگار ببم! پیغہ مہریش خامۆش بوو،
وہیچی نہ فہرموو، ہتا سی جار ٹہمہم لی دووبارہ کردہو، ہہر دمنگی
نہ کرد: تالہ جاری جوارہما فہرمووی: (ٹہی ٹہبو ہورمہرہ! ٹہوہی کہ دپتہ
رپت تازمتی پہرپوہو پمت بوونہوہی بۆ نییہو، کار لہ کار تہرازوہو لہ چارمت
نووسراوہو کاغہزو قہ لہم پیچراونہ تہوہو ہہ لگیراون و ہیچ لہ گہل چارمنووس
ناکری! لہ گہل ٹہمیشہ کہ پی خۆتہ حہزدہکہی خۆت بخہ سیئنہو، حہزدہکہی
واژ بھینہو خۆت مہخہ سیئنہ، ہیچ لہ کارہکہ ناگوپی و لہ ناستی چارمنووسی

(۱۷۴۵) لم یوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة: (شاب أخاف العنت..) (فتح الباری

له وحواله محفوظ هیج سوودی نییه). (بِر: تاجول ثوصول به کوردی، لاپه ره: ٥٠ بهرگی/سییه م).

هینانی کج په سهنده

١٧٤٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا وَفِيهِ شَجَرَةٌ قَدْ أَكَلَ مِنْهَا وَوَجَدَتْ شَجَرًا لَمْ يُؤْكَلْ مِنْهَا فِي أَيِّهَا كُنْتُ تُرْتَعُ؟ قَالَ: فِي الَّذِي لَمْ يُرْتَعْ مِنْهَا تَغْنِي أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَزَوَّجْ بِكَرًا غَيْرَهَا. (الحديث ٥٠٧٧) (١٧٤٦).

عائشه -پرمزای خودای لی بی- فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! پیم بفرموو نه گهر له شوینن دابه زیت، دوو جوړه له وهری لی بوو. په کیکیان لی خورابوو، نازهل تیا له وهرابوو، نهوی تریان لی نه خورابوو، نازهل لی نه له وهرابوو، تو له کامیانا وستره کمت ده له وهرپتی؟ فهرمووی: لهو له وهرپمیانا که دهمی بو نه پراومو لی نه خوراوه! عائشه مه بهستی نهوه بوو که پیغه مبهر -دروودی له سهر- بیجگه له خوئی کچی تری نه هیناوه، وژنه کانی تری به بیوژنی هیناوی. ههر له بهر نه ویش پیغه مبهر- دروودی له سهر بی- زیاتر نازی عائیشه ده گرت. (تاج/ ٣ ز/ ٢٤ ل/ ٥٦ ژ/ ٥).

پاهه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودمیه به لگه یه له سهر نهوه کهوا باشه: ههر قسه و گو فتوگوویه که په یو هندی به کاری نهینی ی نیوانی ژن و پیاووه هه بی، له ژیر په رده وه بی و به پراشکاوی و سهروالایی نه بی. ههروه که جوړه به لگه یی یه کی واتیادا: که کچیش واپه سهنده شووبکا به کور.

(١٧٢٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث عائشہ: (لو نزلت وادیا...). (فتح الباری. ج/ ١٠)

ماره برینی بچووک له که وره دروسته

۱۷۴۷- عَنْ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ عَائِشَةَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا أَنَا أَخُوكَ، فَقَالَ: أَلَيْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ، وَهِيَ لِي حَلَالٌ. (الحديث ۵۰۸۱) (۱۷۴۷).

عوروه - رحمهتی خودای گه وره ی ئی بی- فهرمووی پیغه مبهه دروودی له سهه- خواز بئینی عائیشه ی کچی نه بوبه کر، له نه بوبه کر، دهکا بو خوی، نه بوبه کریش پیی دهلی: (جائه وه چۆن دهبی، چونکه من برای تۆم، نه ویش کچی منه، برازاش به مامه ی خوی ناشی؟). پیغه مه ریش حالی دهکا و پیی دمهه رموی: (راسته تو برای نایینی منی، به پیی نامه ی خودا، که دمهه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (۱۰) سورة الحجرات واته: موسولمانان له ناو خویانا خوشک و برای نایینین. به لām خوشک و برای نایینی، نابی به مایه ی له یه کتری حه رام بوون، به لکوو ته نها خوشک و برای خویینی و شیر ی (نه سه بی و ریشاعی) ده بی به هو ی حه رام بوونی خوشک و برا له یه کتری، تۆیش نه برای خویینی منی و نه برای شیر ی، که واته: عائشه ی کچت بو من دروسته و پیم ده شی).

رافه و شیکردنه وه:

به لگه بیی ئەم فهرموودمیه له سهه سه رباسه که، له و رووه و ده یه: که پیغه مبهه گه ئی له عائیشه گه ورمتر بووه، به ته مه ن، عائیشه له و کاته دا، زۆر بچکۆله بووه. ئەم فهرموودمیه مورسه لی تابیی یه، به لām له بهر نه وه ی شکۆمه ندیی عوروه ی کوری زوبه یر ناسراوه له ناو فهرموده زاناکان دا، وه ئەم باسو خوا سه یش په یومندی به عائیشه ی پوری و به نه بوبه کری با پیری وه هه یه، که باوکی نه سمای دایکی عورو مبووه، وه عوروه خوی فه قی و شاگردی عائیشه ی پوری بووه، له بهر ئەم چهنده هو یه چاوپۆشی له ئرساله که ی کراوه و له حوکمی

مسندی متصل دایه (تهواو کارئ) . ههروهك دروسته ژنی كهوره پاپیر له منال، پاله كورې كهنج ماره بكرئ. (بر: بهرگی ۱/ ژ ۳/ ل ۱۲/ + ژ ۷۵/ = بهرگی ۱/ ل ۹۵).

باسی هاوتایی و هاولفی - كه فانه ت

۱۷۴۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَا حُدَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْنَى سَالِمًا، وَأَلْكَحَهُ بِنْتُ أَخِيهِ هِنْدُ بِنْتُ الْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَهُوَ مَوْلَى لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَمَا تَبْنَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْدًا، وَكَانَ مَنْ تَبْنَى رَجُلًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ دَعَا النَّاسُ إِلَيْهِ وَوَرِثَ مِنْ مِيرَاثِهِ حَتَّى أُنْزَلَ اللَّهُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَوَالِكُمْ) فَرَدُّوا إِلَى آبَائِهِمْ فَمَنْ لَمْ يُغْلَمْ لَهُ أَبٌ كَانَ مَوْلَى وَأَخًا فِي الدِّينِ فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سَهْلٍ ابْنِ عَمْرِو الْقُرَشِيِّ ثُمَّ الْعَامِرِيُّ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُدَيْفَةَ بْنِ عُتْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَرَى سَالِمًا وَلَدًا وَقَدْ أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ مَا قَدْ عَلِمْتَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. (الحديث ۵۰۸۸ - طرفه في ۴۰۰) (۱۷۴۸).

عائیشه - پرمزای خودای لی بی - هه رمووی: نه بو حوزمیفه ی کورې عوتبه ی کورې ره بیعه ی کورې عهبدو شه مس- پرمزای خودای لی بی - سالی کورې مه عقلی، له سه رده می نه زانیدا، کردبوو به کورې خو، که به م کرداره له زاراوی شهرعی پیروژدا، ده گوتری: (تبني) نه م نه بو حوزمیفه یه یه کیک بوو له وزاتانه ی که له گه ل پیغه مبه ردا، ناماده ی جهنگی به در بوو بوو، له م رووه وه پیی ده گوتری: به دری. نه بو حوزمیفه برازیه کی خوشی - که ناوی هیندی

(۱۷۴۸) أشار العسقلاني في خاتمة كتاب النكاح بأن مسلماً وافقه في تخریجه. (انظر فتح الباري

کچی وهلیدی کورپی عوتبهی کورپی ږمبیه بوو لهه ساهلی بهناو کورپی ماره کردبوو، سالم نازاد کراوی ژنیکی نه نصاری بوو، ناوی ثوبه ییه بوو، ژنی نه بو حوزمیفه بوو، نهه ږووداوی کردنی کهسئ به کورپی خوت، له پېش ئیسلا ما باو بوو، نهوه بوو، نهوه بوو؛ پېغه مبه ریش لهو سهرده مه ده، زهیدی کورپی حاریسهی کردبوو بهناو کورپی خوی، وهک له قورانا باسی نهه داستانه کراوه، له سهرده می نه قامیش دا دستور بوو، کهسئ پیاوړکی بکردایه به کورپی خوی، مه رده که بهناوی نهوه و ناویان دهینا، وهک به زهیدی کورپی حاریپه یان دهگوت: زهیدی کورپی موحه مه ده، وه بهناو کورپه که له باوکه دروینه کهی میراتو که له پوری دهگرت، نهه باوو دستوره هه روا ما، هه تا نهه نایه ته پیروزه هاته خواره وه: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ اللَّائِي يُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ. اذْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فِإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا. -سورة الاحزاب (۳۳/۴-۵)-.

واته: وهخودا ږر کورپه گانیشتانی نه کردووه به کورپی ئیوه، نهوه قسه یه کی رووته، که به زار دیکه، ږپاری یاسایی به شتی وا دانامه زری، خودا هه رمانیشتی راست و دروسته، وه هه رخی ریگه ی هه ق نیشتانی به نده گانی خوی دده. ئیتر نهه ږر کورپه نه تان بهناوی خوتانه وه بانگ مه که، به لگوو بهناوی باوکی راسته قینه ی خویانه وه بانگیان بکه. بؤ نمونه: مه ئین: زهیدی کورپی موحه مه ده، به لگو بلین: زهیدی کورپی حاریسه. چونکه واله بار ترو ږمواتره له لای خودا، خوتنه گهر دنیا بوو، باوکی نهه و انتان نهه دمناسی و نه تان دهمانی که کورپی کین، نهه و برا ی دینی و دوستی ئیوه. نهه گهر به هه له، له سهر عاده تی کون، شتی واتان له دهه دمرچوو، به وینه: له باتی نهوه ی که بلین: سالی

کوپری معقل، گوتتان: سالی کوپری ئەبو حوزەیفە، ئەووە قەیدی نییە و بەووە
 گوناھارنابن، بەلام لەپاش ئەم روونکردنەویدیە، بەقەستی دڵ، ئەگەر شتی
 واتان گوت، ئەووە بەرپرس دەبن و پێی گوناھار دەبن هەمیشە خودا لەگوناھ
 دەبوورئ و رحم بەدروستکراوانی خۆی دەکا. جاکاتی ئەم نایەتە پیرۆزانە
 سەبارەت بەم بابەتە هاتنە خوارەووە، ئیتر ئەو زپکوپر و بەناو کوپرانە بەناوی
 باوکی خۆیانەووە بانگ دەکران، و مەھر کەسێ لەوان ناوی باوکی نەزانراوە،
 ئەووە ئازاد کراویان بوو، و مەبرای نایینی یان بوو، و مەبەناوی زپابەکەییەووە
 ناویان نەدەهێنا، جا سەهەلی کچی سۆھەیلی کوپری عەمری ناسراو: هەم
 بەقورپەیشی و هەم بەعامیری، کەھەوئ ی ئوبەییە ی ئنی ئەبو حوزەیفە بوو،
 هاتە خزمەتی حەزەرت. دروودی خودای گەورە لەسەر بێ. فەرمووی:
 (ئە ی پیغمبەری خودا! خۆت دەزانی کە ئیمە جارێ لەسەر دەستووری کۆن،
 سالمەن بەکوپری خۆمان دەزانی، وە وەک کوپری خۆمان پەشتارمان لەگەڵ
 دەکردو مەحرەم و خۆیی بوو لەناو مانا، بەلام ئیستا ئەو مەتا وەک دەزانیت
 خودای گەورە بەنایەتی قورئان ئەو دەستورو باوو نەریتە کۆنە ی پووج
 کردۆتەووە هەلی وەشانداۆتەووە. جا ئە ی پیغمبەری خودا! تۆ ئیستا چی
 دەفەرمووی لەم بارەییەووە؟ فەرمووی: (مەمکی بەدەرئ هەتا سالم ببێ بەخۆیی
 (بەمەحرەم) بۆت، سۆھیلەیش پێنج جار لەشیری خۆی تیر شیری کرد، ئیتر
 سالم بوو بەکوپری شیریی سۆھەیلەو کیشەکەیان کرایەووە. (بەر: تاج/ ۷ ل/ ۹۳
 ز/ ۱۶ + ۱۰/ ز + ۱۱) + (ژ: ۱۷۵۳ تجرید).

رافەو روونکردنەووە:

- ۱- پەییوەندی فەرموودەکە بەسەر باسەکەووە لەو دەایە، گەرچی سالم و
 هیند کەژن و میرد بوون، یەکیکیان کۆنەبەندەو ئەوی تریان ئازادی ئەصلی
 بوو، بەلام چونکە لەنایین دا هاوکۆف بوون و هەردوکیان موسلمان بوون

مارمیان لهیه کتر هاتووو، به لām نه گهر نه سه ب مهرج بوايه، دهبوو مارمیان لهیه کتری نه یه ت.

۲- نه م فه رموو دمی به لگهی نه و میه، که شیر و مه مکخواردن به که ورمیش کاری گهری هیه و ته حریمی ته نبیدی پی دادمه زری، چه زه تی عانیسه فه توای وای ددها بۆ خه لک و خوشی کاری پی ده کرد، چونکه واده بوو فه رمانی ده کرد به خوشکه زاو برازا کانی که مه مک بدن به هه ندی پیاو، هه تا ببن به خوشکه زاو برازای چه زه تی عانیسه، نیت له وه دوا پگهی هاموشوی پی ددهان وه ک خوپی و مه حره م، ژنه کانی تری پیغه مبه ر شتی وایان نه ده کرد.

۱۷۴۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجَعَةً فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي قَوْلِي: اللَّهُمَّ مَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي. وَكَأَنْتَ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ. (الحديث ۵۰۸۹) (۱۷۴۹).

عانیسه- رهزای خودای لی بی- فه رموی پیغه مبه ر- دروودی خوای له سه ر بی- چوو بۆ سه ردانی ضوباعه ی کچی زوبه یری کوری عه بدو لوگه لیب، که ناموزای پیغه مبه ر بوو، ضوباعه گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا؟ دمه وئ بجم بۆ چه ج، به لām دمه رسم له پئ نه خوش بکه وم؟ فه رمووی پی- دروودی خودای له سه ر بی :- (برۆ بۆ چه ج و مهرج دابنئ، ناوا: بلئ : نه ی خودایه ! له هر کوئ تو نه خوشت خستم، له وئ ئی حرام ده شکینم). ضوباعه ژنی میقدادی کوری نه سه دبوو. (تاج/ ۲ ل/ ۱۷۰ ز: ۸۷ ژماره / ۵).

پافه و شیکردنه وه:

ده ی نه گهر بیجگه له هاوکوفی له ئایین دا، هاوکوفی له نه ژادو نه سه بدا مهرج بوايه، مارهی ضوباعه ی ناموزای پیغه مه ر- دروودی له سه ر- له میقداد

نہدہات، پروانہ: ژماره/۱۵۳۵ تجرید = ۴۰۱۹ فتح الباری = بہرگی چوارہم
ل/۲۶۹.

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَتْ
يَذَٰكَ. (الحديث ۵۰۹۰) (۱۷۵۰).

نہبو ہورہیرہ - پرمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر دروودی
لہسہر - دمفہرموی: (واباوہ لہناو خہلکا، کہژن لہبہر نهم چوار شتہ مارہ
دہکری و دہخواری: لہبہر نھوہ کہمائی ہہیہ، یالہ بہر نھوہ کہ خانہدانہ،
یالہبہر نھوہ کہ جوانہ، یالہبہر نھوہ کہ بہنایینہو بہدینہو دیندارہ، جائہی
ژنخواری ہوشمہند! تو نافرہتی ناینداری بہدین بہینہو لہکیس خوئی مہدہ،
ہہتا دہستہ شکین نہبیت!). (تاج/۳ ل/۵۴ ز/۲۴ ژ/۱).

روونکردنہوہ:

بو ژنیش ہہروا، ومنہم چوار شتہ، بہپئی نهم فہرمودہیہ، سوننہ تہ
ہم بو پیاو و ہم بو ژن رہچاوبکریں. بہنمونہ: ژنی کوپیکی دہولہمہندی
خانہدانی بہدین و کوپیکی ہہزاری بہدین داوی بکہن، واباشہ شوو بکا بہ
کورہ دہولہمہندہ بہدینہکہیان. مہبہست ہہر نهم چوار شتہ نییہ، بہلکوو
ہہموو شتیکی باش، ہاندہریکہ بو ژنہینان و شووکردن، بہلام سہر گولہکہیان
دینہ.

۱۷۵۱- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَٰذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ
يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَمَعَ قَالَ: ثُمَّ سَكَتَ فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: مَا
تَقُولُونَ فِي هَٰذَا؟ قَالُوا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ:

أَنْ لَا يُسْتَمَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا. (الحديث ۵۰۹۱ طرفه فی: ۶۴۴۷) (۱۷۵۱).

سہ ہلی کوری سہ عدی ساعیدی ئہ نصاری فہرمووی: پیساویکی داراو دہولہ مہند، لہلای پیغہ مہرو مہ جلیسہ کہیہ وہ رابورد. فہرمووی: (نہم پیاوہ چؤن پیاویکہ بہ لاتانہ وہ؟) گوتیان: نہمہ پیاوویکی خانہ دانی دہولہ مہندہ، بہ خودا نہمہ شایستہی ئہ وہیہ نہ گہر داوای ژن بکا، ژنی پی بدری، نہ گہر تکای بکا تکای بگیری، نہ گہر ہسہ پی بکا گوئ بو ہسہ کہی بگیری و گوئی بو شل بکری. پیغہ مہریش - دروودی لہ سہر بی - خاموش بوو، تا پیاوویکی ہہ ژار لہ موسلمانان لہ وپوہ پمت بوو، جا فہرمووی: (نہدی ئہی نہم پیاوہ چؤن پیاویکہ بہ لاتانہ وہ؟) گوتیان: نہی پیغہ مہری خودا! نہمہ پیاویکہ لہ ہہ ژارانی موسلمانان، نہمہ ہہقی وایہ کہ ژنی پی نہدری، تکای نہ گیری، گوئ لہ ہسہی نہ گیری! پیغہ مہریش - دروودی لہ سہر بی - فہرمووی: (دہسا بزائن کہ نہمہ بیان، کہ ئیوہ لہ بہر ہہ ژاری واتان پیگوت، لہلای خودای گہورہ، باشترو لہ پیشترو لہ پر زہوی لہ وپنہی ئہ وہی تریان. فہدرو پیزو چاکی لہلای خودای گہورہ، بہدلی پاکہ، بہ باومری جوانہ، بہ مال و سامان و خانہ دانی نییہ). (تاج/ ۳ ل/ ۵۸ ز/ ۲۵ ژ/ ۱) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۲۳ ژ/ ۲۵۳).

باسی شوومی و بہدقدوومی ژن

۱۷۵۲ - عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ. (الحديث ۵۰۹۶) (۱۷۵۲).

(۱۷۵۱) لم يوافق مسلم على تخريج حديث سهل: مر رجل فقالوا: هذا حري إن خطب ان

- المترجم

ينكح - فتح/ ۱۰ خاتمة كتاب النكاح ص ۴۳۲.

(۱۷۵۲) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة والرقاق، باب: أكثر أهل الجنة الفقراء... رقم:

ئوسامەى كۆرى زمىد - پەزى خۇداى لىئى بى - فەرمووى (لەپاش مەرگى خۆم، هېچ ئازاۋەو فېتنە يەكەم لەناو ئومەتەما بەجى نەھىشتوۋە، كەۋەك ئازاۋەو فېتنەى ژنان زىانبەخشن بى بۆ پىاۋان). (تاج/ ۳ ل/ ۵۷ ز/ ۲۴ ز/ ۸) + (رياض/ ۱ ز/ ۳۵ ل/ ۲۴۴ ز/ ۲۸۸).

پوونكردنهوه:

بۆ ئەم باسە پروانە: (تاج/ ۴ ل/ ۲۳۱ ز/ ۷۷) + (رياض الصالحين، بەرگى چوارەم، لاپەرە/ ۱۲۳۰ ز/ ۳۰۴) = ژمارە: ۱۶۷۴ تا ۱۶۷۷.

باسى شىرو مەمكخواردن

۱۷۵۳ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَتَزَوَّجُ ابْنَةَ حَمْزَةَ؟ قَالَ: إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ. (الحديث ۵۱۰۰ طرفه في: ۲۶۴۵) (۱۷۵۳).

ئىبنو عەباس - پەزى خۇدايان ئى بى - فەرمووى ئىمامى عەلى عەرزى پېغەمەر دەگا - دروودى لەسەر - ئەۋە بۆچى كچەكەى حەمزەى مامەت، كەنامۆزى خۆتە مارە ناكەى بۆ خۆت، بەراستى كچىكى شۆخ و شەنگە؟ فەرمووى: (پىم ناشى، چونكە برازى شىرىمەو كچى حەمزىيە، حەمزىش ھەم مامى ھەقمە، براى باۋكەمەو ھەم براى شىرىمە، چونكە ئوۋمىبە ھەم شىرى دابوۋ بەئىمامى حەمزە، ھەم شىرى دابوۋ بەپېغەمبەر - دروودى لەسەر - بەدوۋسالى لەپاش حەمزە مەمكى دابوۋ بەپېغەمبەر. (تاجول ئوصول، بەرگى/ سىيەم لاپەرە/ ۶۷ ز/ ۲۹) + (ل- ۶۹ ز/ ۳۰ - باسى مەمكخواردن و شىر خواردن).

١٧٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَهَا وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَاهُ فَلَانًا لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا لِعَمِّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ دَخَلَ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ. (الحديث ٥٠٩٩ طرفاه في: ٢٦٤٦، ٣١٠٥) (١٧٥٤).

عائشه - پرمای خودای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر-دروودی لہسہر- لہلای من بوو، گویم لی بوو پیاوئی ریخوازی دہکرد کہبچی بو لای حہفصہی کچی عومہر، کہژنی پیغہمبہر بوو، عائیشہ فہرمووی: عہرزی پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! نہوہ پیاویکہ ریخوازی دہکا، کہبچی بو مالی تو، واتہ: بو مالی حہفصہی ژنت؟ فہرمووی: (وادہزانم کہفیسارہ کہسہ، کہمامی شیریی حہفصہیہ) کہواتہ: خوئی یہو بیگانہ نییہ، بابچیئت) عائیشہ فہرمووی: منیش عہرزیم کرد: دہی کہوابی نہگہر نیستا فیسارہ کہس بمایی، کہمامی شیریی من بوو، دہیتوانی وہک مہحرہم ہاموشوی من بکا؟ فہرمووی: (بہلی، چونکہ ہہرچی بہخرمایہتی و زاوزی حہرام بیی، بہہوی مہمکخوادنیشہوہ حہرام دہبی). (تاج/٣ ل/٦٧ ز/٢٩ ژ١- ش/د/ت/ن- شہیخان + نہبوداوود + تہرمہزی + نہسانی. رحمہتی خوا لہہہموویان بی).

١٧٥٥- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْكَحْ أَخْتِي بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ فَقَالَ: أَوْثَجِبِينَ ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ وَأَحَبُّ مَنْ شَارَكَنِي فِي خَيْرِ أَخْتِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ذَلِكَ لَا يَحِلُّ لِي قُلْتُ: فَإِنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّكَ تُرِيدُ أَنْ تُنْكَحَ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ؟ قَالَ: بِنْتُ

أَم سَلَمَةَ قُلْتُ: نَعَمْ فَقَالَ: لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رَبِّيتِي فِي حَجَرِي مَا حَلَّتْ لِي إِلَٰهَا لَابَنَةُ
أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ ثَوْبِيَّةٌ فَلَا تَعْرِضْنِ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا
أَخَوَاتِكُنَّ. (الحديث ۵۱۰۱ أطرافه في: ۵۱۰۶، ۵۱۰۷، ۵۱۲۳، ۵۳۷۲) (۱۷۵۵).

نوم حەبیبەیی کچی ئەبو سوفیان -پەزای خودایان ئی بی- فەرمووی: گوتم:
ئەو پێغەمبەری خودا! حەمنەو خوشکەم کە کچی ئەبو سوفیانە، مارە بکە بۆ
خۆت. فەرمووی: جاپێت خۆشە؟ گوتم: بەئێ، چونکە ئەووە ئەبێ کەتۆ تەنیا
هەر بۆ من بیت، خۆشەوێستەری کە سێش کە هاوبەشەم بێ لەم بەهرە
هاوسەرپێتی ی تۆدا، ئەو خوشکەمە، کە وایوو حەز دەکەم مارە بکە، هەتا
ئەو شانازی و سەربەرزێ یە بەویش بپێ. فەرمووی: (دەسا ئەووە بۆ من
دروست نییە و پێم ناشێ، چونکە دروست نییە بۆ پیاوی دوو خوشک مارە بکا
بۆ خۆی). منیش گوتم: ئەو پێغەمبەری خودا! سائیمە لەناو خۆمانا مقو
مقوئ ئەووە مانە کەتۆ دمتەوئ دورە کچی ئەبو سەلەمە مارە بکە بۆ
خۆت، ئەو ئەووە چۆنە؟ فەرمووی: (هەنەزا کە خۆم کە کچی ئومموسەلەمە
ژنە؟). گوتم: بەئێ ئەو! فەرمووی: (دەسا بەخودا ئەووە راست نییە، چونکە
ئەووە گریمان ئەگەر زێ کچیشم نەبێ و لەکۆشی خۆشم دا بەخۆی نەکەم،
هەر پێم ناشێ، چونکە ئەو برازای شیریمە؟ لەکاتی خۆیدا ئوووەیە مەمکی
داوە هەم بەمن و هەم بەئەبو سەلەمە ی باوکی، جا نە کچی خۆتان و نە خوشکی
خۆتانم بۆ هەل مەدەن و ئەوانەم پێشکەش مەکەن، ئێوە کەژن و هاوسەری
من). (تاج/ ۲ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۴).

پاشەو شیکردنەو:

۱. شوومبیه دایکی شیرئ نیمامی حه مزه و پیغهمبهرو نه بو سه له مه بوو، له سه رده می پیش هاتنی نیسلام دا شیرئی دابوو به هه رسیکیان و نه و شیر پیدانه کاریگه ر بوو. که واته نیستایش نه گه ر دوو که س شیر و مه مکی ژنی بخون و پاشان نیسلام ببین، له یه کتر حه رام ده بن.

۲. نه م چوار ژنه مه مکیان به پیغهمبه ر داوه: نامینه ی دایکی و شوومبیه و حه لیمه ی سه عدیه یه و نوم نه یه من.

۳. نیبنو مه نده ده فهرمووی: شوومبیه نیسلام بووه. پیغهمبه ر زور بوئی باش بووه، خه دیجه ییش زور ریزی ده گرت، له سائی حه وتی کوچی دا له پاش نازاد کردنی خه یبه ر، کوچی دواپی کردووه. رهمزای خودای لی بی. برپوانه: بهرگی پینجه م، تاج، لابه ره:

۱۷۵۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا رَجُلٌ فَكَأَنَّهُ تَغَيَّرَ وَجْهُهُ كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ فَقَالَتْ إِنَّهُ أَخِي، فَقَالَ: انْظُرْنَ مَنْ إِخْوَانُكُنَّ فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ. (الحديث ۵۱۰۲) (۱۷۵۶).

عائیشه - رهمزای خودای لی بی- فهرمووی: جارئ له مالی خوم پیاوی له لام دانیشتبوو، پیغهمبه ر- دروودی له سه ر- له وکاته دا هات بو لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو، سه رهنجی ده مو چاویم کردتوو رهبوو، عه رزیم کرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! نه وه برای شیریمه، بیگانه نییه، پیئت ناخوش نه بی. فهرمووی: (باش سه رنج بدهن له براو خوشکی شیرئی خوتان، هه تا بزنان هه موو مه رجه گانی شیر و مه مکخواردن هاتوته جئ نه و جا بریار بدهن، چونکه نه مکخواردن کاتئ داده مه زری، که له گاتی ساوایی دابی، که منال له بهر برسیتی ی شیر ده خوات). (تاج/ ۳/ ل ۷۰/ ز ۳۰/ ز ۳- ش/ د).

دروست نییه ژن به سهر پووری،

یابه سهر میمکی خوئی شوو بکات

۱۷۵۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا. (الحديث ۵۱۰۸) (۱۷۵۷).

جایبری کوړی عه بدوئلا - پرمزای خودایان لی بی - هه رمووی: پیغه مبهه -
دروودی له سهر - ریگری ده گرد له وه: که ژن شووبکا به سهر خوشکی باوکی،
که پی ی ده گوتري میمک، یاشوو بکات به سهر خوشکی دایکی که پیی ده گوتري
پوور، وهه روا پورو میمکیش نابی شوو بکه نه به سهر برازاو خوشکه زای
خوئیان. (تاج/ ۳ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۳ ش/ د/ ت/ ن).

راهه و شیکردنه وه:

چهند برپاریکی شهرعی عه مه لی:

یه که مه: پوخته یی له برپارمکانی شیرو مه مخواردن:

۱- هه ردوو که سی شیر خواردنی شهرعی چه سپا له نیوانیان دا، هه تا
هه تایه له یه که تر حه رام ده بن، مارهیان له یه که تر نایی، نه ظهریان بو یه که تر
حه رام نییه، خه لو هتیان دوو به دوو له گه ل یه که تر دا حه رام نییه، سه فهریان
پی که وه دوو به دوو دروسته، دروسته له گه ل یه که تر بیچن بو حج،
ده ستونویژیان له یه که تر ناشکی، به شیوه ی گشتی، له بابیه تی خواستن و ته ماشا
کردن و دوو به دوو پی که وه بوون و سه رفه ر کردن و ده ستونویژو ته و قه کردن و
ماچ کردن و ته و ابیعی نیکاحه وه، داده نریڼ به دوو خزمی خوئی و مه حه رم،
به بی زیادو که م، چی بو ئه وان دروسته بو ئه مانیش دروسته، وه چی بو ئه وان
دروست نییه بو ئه مانیش که که سی شیریی یه که ترين دروست نیه.

(۱۷۵۷) لم یوافقه مسلم حديث جابر في الجمع بين المرأة وعمتها. (فتح/ ۱۰ ص ۴۲) خاتمة

کتاب النکاح - المترجم

ب۔ بہ لَام بہ شیرو مہ مکخوارن نہم ہر پارانہ ناچہ سپی: کہلہ پوورو میرات لہیہ کتری ناگرن، ژپوارو نہفہ قہیان لہسہر یہ کتری نییہ، نہگہر کوری شیری خوشکی شیری خوی، یادایکی شیری خوی، یاباوکی شیری، یاہہر کہسیکی تری شیری خوی بوو بہ بہندہو مولکی، بہوہ نازاد نابی، بہ پیچہ وانہی باوک و دایک و براو کہسی نہسہبی، کہلہ کاتی وادا یہ کسہر نازاد دہبن۔ یا شایہتی برای شیریی بۆ دایکی شیری قہیدی نییہ و و مردہ گیری، یانہگہر باوکی شیریی کہسی، یاباپیری شیریی کہسی، یان دایکی شیریی کہسی، کہسیکی تری گوشت، نہم منالہ شیرییہی بہ عاقلہ دانانری، واتہ: بہشی لہ خوینی کوژراوہ کہ ناکہ ویتہ نہستوی نہو۔ نہگہر باوکی شیریی یادایکی شیریی، منالی شیریی خویی گوشت دہ کوژریتہوہ لہباتی، بہ پیچہ وانہی منالو باوک و دایکی خوینی، واتہ: نہسہبی۔ چونکہ نہوان لہباتی منالی خویان ناکوژریتہوہ و دہرودہا براو باوک و مامی شیری و نہمانہ، لہکاتی مارہرپین داو، لہکاتی حہدو توّلہ سہندن و قصاص و قہزفو تہ عزیزو نہمانہدا نابن بہہقدار و دلی ژنہ شیرہ خورہکہیان، یاباوکہ شیرییہکہیان۔

ج۔ بہشیوہی گشتی سیلہی رہحمیان سوننہتہ، بہسہر کردنہوہو سہر لیڈان و دیاری بردن بۆیان سوننہتہ، باشبوون بۆیان سوننہتہ۔

د۔ شیرخواردن مہ حرہمیہت لہنیوان شیرہ خورو نہم کہسانہدا لہسہر نہم شیوہیہ دادہمہ زرینتی:

۱۔ ژنہ شیردہرکہ، چونکہ دایکی شیریی یہتی۔

۲۔ میپردہکہی چونکہ خاومنی شیرہکہیہو نہو ژنہکہی متوربہ کردوہ۔

۳۔ ناغای ژنہکہ، نہگہر ژنہکہ کہنیزہک و جاریہ بوو، میپردی نہبوو، ئوم و دہلہدبوو۔

۴۔ دایکی ژنہ شیردہرکہ، چونکہ نہنکی شیرییہتی، بابہرہو ژووریش ہروا۔

۵۔ خوشکی شیر دہرکہ، چونکہ پووریہتی۔

۶- كچى شير دەرەكە چونكە خوشكى شير ييهەتى.

۷- كچى كچى شير دەرەكە، چونكە خوشكە زايەتى، بابەرەو خواريش برۋا،

۸- كچى پياۋى خاۋەن شيرەكە بالەژنىكى تىرىشى بى چونكە خوشكى شير ييهەتى.

۹- كچى كچى خاۋەن شيرەكە، چونكە خوشكە زاي شير ييهەتى، بابەرەو خواريش برۋا.

۱۰- دايكى خاۋەن شيرەكە، چونكە نەنكى شير ييهەتى، بابەرەو ژووريش برۋا،

۱۱- خوشكى خاۋەن شيرەكە، چونكە پوورى شير ييهەتى.

۱۲- براى خاۋەن شيرەكە چونكە مامى شير ييهەتى.

۱۳- كورى خاۋەن شيرەكە، چونكە براى شير ييهەتى

۱۴- باۋكى خاۋەن شيرەكە چونكە باپىرە شير ييهەتى، بابەرەو ژووريش برۋا.

۱۵- كورى شير دەرەكە، چونكە براى شير ييهەتى.

۱۶- براى شير دەرەكە، چونكە خالى شير ييهەتى.

۱۷- كورۋو كچى كورى شير دەرەكە، چونكە كورۋو زاۋ خوشكە زايەتى لە

شيرەۋە. (بۇ زىيادە بەھرە، برۋانە: فىقھى ئاسان، بەرگى دوۋەم، لاپەرە/۶۲۷ زىنجىرە/۲۶۱).

ھ- باۋك و دايك و براۋ خوشك و كەسى ترى مەحرەمى منالە شير خۆرەكە

نابن بەھىچى ژنە شير دەرەكە و مېردەكەى و منال و كەسو كارى تريان، ئەگەر لەلایەكى ترەۋە مەحرەمیان نەبن.

و- شىرو بېرىارەكانى شير لەنئىۋانى موسولمان و ناموسلمانىش دا دادەمەزرى،

ئەگەر شير دەر مەسىحى بوو، منالە شيرە خۆرەكە موسلمان بوو، دەبن بەدايك و كورى شىرى يەكتى وەھەرۋا.

دوہم: بوختہئی لہنادورستبوونی کۆکردنہوہی دووژنی لہناوخویانا

خوی، لہژنیتی ی پەك پیاودا؛

۱- حەرامە کۆکردنەوہی دایک و کچ.

۲- حەرامە کۆکردنەوہی نەنک و نەوہی خۆی.

۳- حەرامە کۆکردنەوہی دوو ژن، کە ئەگەر گریمان یەکیکیان پیاو بێ و

یەکیکیان ژن بێ، مارمیان لہیەکتیری نەئی، وەك دوو خوشك پیکەوہ، یاژن

لەگەڵ برازای خۆی دا، یا لەگەڵ خوشکەزای خۆی دا، یا کۆکردنەوہی دوو

خوشکی شیریی بەیەکەوہ، یا کۆکردنەوہی کچ لەگەڵ دایکی شیریی خۆی دا،

یا کۆکردنەوہی کچ لەگەڵ نەنکی شیریی، یا کۆکردنەوہی ژن لەگەڵ دایکی

شیری، یا نەنکی شیریی باوک و دایکدا... تادوایی.

باسی ژن بەژن

۱۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

نَهَى عَنْ الشُّغَارِ وَالشُّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ

بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. (الحديث ۵۱۱۲ طرفه في: ۶۹۶۰) (۱۷۵۸).

ئیبنو عومەر- پەزای خودایان لی بئی - فەرمووی: پێغەمبەر- دروودی

لەسەر- پێگەیی ژن بەژنی نەئەدا، ژن بەژنیش ئەوەتانی کەدوو پیاو بەکچی

خۆیان ژن بەژن بکەن، بەبێ مارمیی (تاج/ ۳ ل/ ۱۴۷ ز/ ۵۹ ژ/ ۲ - ش/ د/ ت/ ن

= شەپخان + ئەبوداوود + تەرمەزی + نەسائی - رحمەتی خودا لەهەموویان).

روونکردنەوہ:

ژن بەژن لەسەر ئەم شیوەیە کەوا لەم فەرموودمیەدا نادروستە، ئیتر کچ

بەکچ بێ، یا خوشک بەخوشک بێ، یا کچ بە خوشک بێ، یا پوور بێ، یا دایک

به خوشك بى، ياكج به كچه زاو كورمزا بى ههرومهها. به لآم نه گهر ژن به ژنه كه له سهر نهم شيويهى تر بى كه ئىستا باوه، نه وه ژنبه ژنه كه داده مه زرى، چونكه به دوو عه قدى سه حيح ههردوو ژنه، ههريه كه يان له ميژده كهى خوى ماره ده كرى، وه ماره يى بو ههردوو ژنه كه داده نرى، وه تارادى به رزموندو رزمه ندى ههردوو ژنه كه ره چاو ده كرى. به لآم له گهال نه مه يشه ژن به ژن زور باش نييه، گهال جار كيشه و به ره دروست ده كا. (بروانه: فيقهى ناسان، بهرگى/دووهم ل/ ٦٤١).

باسى سيغه كردن، واته: موتعه

١٧٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: كُنَّا فِي جَيْشٍ فَأَتَانَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتَعُوا فَاسْتَمْتَعُوا. (الحدِيثان: ٥١١٧-٥١١٨) (١٧٥٩).

جابري كورى عهبدو لآو سه له مهى كورى نه كوه -رمزى خودايان لى بى- ههرموويان: له ناو سوپايه كا بووين، له غه زايه كا فروستادهى پيغه مبهه - دروودى له سهر- هات بو ناومان، ههرمووى: له لايهنى پيغه مبهه وه -دروودى خوداى له سهر بى- ريگهى ژن سيغه كرتان دراوه، ده توانو و دروسته بو تان كه ژن سيغه بكهن). (تاج/ ٣/ ز/ ٦٠ ل/ ١٤٧، ١/ ٢، ٣، ٤).

پوون كردنه وه:

نهم بابيهتى سيغه كردنه، كه پيشى دهگوتري: ماره برينى كاتى، قسهى زورى له سهر كراوه، له لاي شيعه كان دروسته، و به زوريش ده كهه. به لآم له لاي سوننيه كان: ژنه يانى كاتى، ماوه يى رهوا بووه، به لآم دوايى پيغه مبهه - دروودى له سهر- حه رام و نادروستى كردووه ههتا روى قيامهت، وه هيج

بایه خن به رای پیچه وانه ی نه م رایه نادری، لیره دا شتی هه یه هه ز ده گم روونی بکه مه وه: (له سه رمه تاوه وهک نیستا نه م فه رمووده و بریاره شهرعی یانه مه شه وورو زانراو نه بوون، به لکو پوخته و موجه لیکیان له بابته تی عیبادات و خواپه رستی و دروشم و شه عاتیره وه سه قامگیر بوون و بوون به پیناسه و دروشم و جیاوه که ری نایینی پیروزی نیسلام، له نایینه کانی تر. به لام هو ی زور هه بوو، بو دروستبوونی رای زور له هه ندی بابته تی شهریه تدا، که نه و راجیا جیا یانه، هه یان بوو له یه که ترمه و نزیک بوون، هه یان بوو به پیچه وانه ی یه که تی بوون، هه یان بوو ته و او که ری یه که تی بوون، یه که له م هو سه ره کییانه نه وه بوو: که زورینه ی کات و مفدو خه لکی زورو زورینه ی سه حابه کان، ناو به ناو به خرمه ت پیغه مبه ر ده گه یشتن، و مزورینه ی کات داده بران له پیغه مبه ر و مئاگیان له بریاری نو ئ نه بوو، وه نه و فه رمووده و بریارانه ی که له و دانیشتنانه دا، له پیغه مبه ر ده بیست، کاریان پی ده کردو فه توایان پی ده داو په خشیان ده کرده و، هه تا فه رمانیکی نو ئ ی پیغه مبه ریان له و بارمیه وه ده بیست، که ته عدیلی ده کرد، یانه سخی ده کرده و، نه و ان به رده و ام بوون له سه ر نه و بریارو فه رمووده و زانیاریانه ی که کاتی خو ی له پیغه مبه ریان و مرگرتبوو، جانه مه و زور هو ی تر بوون به هو ی نه م هه موو راجیایی یه).

ژن پیشکesh کردن به پیاوی باش

۱۷۶۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوِّجِيهَا فَقَالَ مَا عِنْدَكَ؟ قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ قَالَ: اذْهَبْ فَالْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَلَذَهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي وَلَهَا نِصْفُهُ قَالَ سَهْلٌ: وَمَا لَهُ رِذَاءٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا تَصْنَعُ إِذَا رَأَيْتَ إِنْ لَبِستَهُ لَمْ يَكُنْ

عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَيْسَتْ لَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَاهُ أَوْ دُعِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ: مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا لِسُورٍ يُعَدُّهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَلَكُنَا كَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث ٥١٢١ أطرافه في: ٢٣١٠، ٥٠٢٩، ٥٠٣٠، ٥٠٨٧، ٥١٢٦، ٥١٣٢، ٥١٣٥، ٥١٤١، ٥١٤٩، ٥١٥٠، ٥٨٧١، ٧٤١٧) (١٧٦٠).

ئەم فەرموودمیە لەتاجی پیرۆزدا ناوەهایە: سەھلی کۆری سەعد-رمزای خودای ئی-ب- فەرمووی: ژنیەک هاتەلای پێغەمبەر- دروودی لەسەر- گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! هاتووم هەتا خۆم ببەخشم بەتۆ، پێغەمبەریش- دروودی خودای لەسەر ب- سەرتاپا تەماشای کردو، ئەنجا سەری دانەواندو، هیچ قەسەى نەکرد. ژنەكەيش كەپوانى پێغەمبەر- دروودی لەسەر- هیچى نەگوت لەبارەى هەوانیش. جا پیاوی- كەلەهاورپایانى پێغەمبەر بوو- هەلسا گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەگەر خۆت ناتەوئى لەمنى ماربەكە؟ فەرمووی: (ئایا هیچت هەیه كەبیکەى بەمارمى؟ گوتی: نەبەخوا ئەو پێغەمبەرى خوا! هیچم نییه كەبیکەم بەمارمى. فەرمووی: (دمبرۆ بۆ مالهەو بۆ لای كەسوگارت بزانە هیچت دەست دەكەوئ كەبیکەى بەمارمى) پیاوێكە روشتو هاتەو گوتی: بەخوا هیچم دەست نەكەوت، ئەو پێغەمبەرى خودا! فەرمووی: (دەشتێك پەیدا بكە بانهنگوستیلهیهكى ئاسنیش بى، بیکە بەمارمى). پیاوێكە دیسان روشتەو هاتەو گوتی: بەخودا ئەو پێغەمبەرى خودا! ئەنگوستیلهى ئاسنیشم دەست نەكەوت، بەلام ئەم تاقە لۆ جلكەم هەیه، نیوهى بۆ من نیوهى بۆ ئەو لەباتى مارمى؟

(١٧٦٠) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الصداق وجواز كونه تعليم القرآن وخاتم حديث....

پیغهمبەر- دروودی لهسەر- فهرمووی: (ئهوه بهوچی، خووی یهك پارچهیه،
ئهگەر لهبهر تۆدا بی، هیچی بهر نهو ناکهوی، ئهگەر لهبهر نهودا بی هیچی
بهر تۆ ناکهوی).

جا بیاویکە، تاویکی باش دانیشت، لهپاشا ههلسا پویشت، پیغهمبەر-
دروودی لهسەر- چاوی لی بوو، ناردی بهشوپنیدا، بانگی کردوه، کههات پی ی
فهرموو: (چیت لهقورئان لهبهره؟) گوتی: نهو سوورتهو نهو سوورتهم
لهبهره، وهسوورتهکانی ژمارد، فهرمووی: (ئایا نهو سوورتهانه ههموویان
بهباشی لهبهر دهخوینی؟) گوتی: بهئێ. فهرمووی: (دهپرۆ نهو لهسەر نهو
قورئانهی که لهبهرته نهو ژنهم کرد بههی تۆ). لهگیرانهوهیهکا: (نهو
لهسەر نهو کهفیری نهو قورئانهی بکهی کهخۆت نیستا لهبهرته نهو ژنهم
ماره کرد لهتۆ). (تاج/ ٣/ ز/ ٢٤/ ل/ ٨١/ ژ/ ١/ ش/ د/ ت/ ن- رحمهتی خودا
لهههموویان بیت).

لهگیرانهوهی ئیرهدا نهو رستهیهی پتره: (سههل فهرمووی: بیاوهکه بهس
نهو بهرکووشهی ههبوو، پهشتهمالی سهردهوهی نهبوو کهبهعهرمبی پی ی
دهگوتری: ریداء) بهبهرکووشیش دهگوتری: ئیزار. ئهمهیش لهدواوه
گیرانهوهکهی تاجول نوصوول:

١٧٦٠- مکرر- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ لَأَهَبَ لَكَ نَفْسِي فَتَنْظُرَ إِلَيَّهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَعَّدَ النَّظَرَ إِلَيْهَا وَصَوَّبَهُ ثُمَّ طَاطَأَ رَأْسَهُ فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْبُضْ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَرَوِّجْنِيهَا فَقَالَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَذْهَبَ إِلَى أَهْلِكَ فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا قَالَ انْظُرْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ فَلَهَا نِصْفُهُ

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَصْنَعُ يَا زَارِكُ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى طَالَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ قَامَ فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَلِّيًا فَأَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ فَلَمَّا جَاءَ قَالَ مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا قَالَ أَتَقْرَأُوهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ قَالَ نَعَمْ قَالَ اذْهَبْ فَقَدْ مَلِكْتُكُمَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث (۵۳۰) طرفه في: ۱۷۶۰ تجريد = ۵۱۲۱ فتح) (۱۷۶۰) ۳. فهرمووی دهی پیش نهم فهرموودمیه.

وهلی - ههقدار

۱۷۶۱- عَنْ مَعْقِلُ بْنُ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: زَوَّجْتُ أَخْتًا لِي مِنْ رَجُلٍ فَطَلَّقَهَا حَتَّى إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا جَاءَ يَخْطُبُهَا فَقُلْتُ لَهُ زَوِّجْكَ وَفَرَشْتُكَ وَأَكْرَمْتُكَ فَطَلَّقْتُهَا ثُمَّ جِئْتُ تَخْطُبُهَا لَا وَاللَّهِ لَا تَعُودُ إِلَيْكَ أَبَدًا وَكَانَ رَجُلًا لَا بَأْسَ بِهِ وَكَانَتْ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً: فَلَا تَعْضِلُوهُنَّ. فَقُلْتُ: أَلَا أَنْ أَفْعَلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَزَوَّجَهَا إِيَّاهُ. (الحديث ۵۱۳۰ - أطرافه: ۴۵۲۹، ۵۳۳۰، ۵۳۳۱) (۱۷۶۱).

مهعقیلی کوری یه سار-رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خوشکیکم ههبوو، مارهمیم بری له پیاوی، چوو بهرهلای کرد، ته لافی دا، لی نه پرسیییه وه ههتا حهیهی هه لئات و عیددهی به سهر چوو، نهوسا هات داوایکردموه، منیش پییم گوت: من خوشکه کهی خۆمم پییت دا، کردم بهنوین و ژیره خهرت و له لای خۆی قه درو ریژم لی گرتی، که چی تو چوویت به پیچه وانه وه، ته لاقت داو بهرهلایت کرد، نیستایش هاتوویته وه، دیسان خوازبینی ی دمکه یته وه لی!

نابه خوا ههتا ههتایه نابیتتهوه بهژنت لهراستیش دا پیاوهکه خراب نهبوو، خوشکهکهی منیش کهناوی جومهیل بوو، دمیویست که بگهړپتهوه بو لای، جالهم نیوانه داو لهم ههل و مهرجه دا نهم نایهته پیروژه هاته خوارهوه؛ ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَسْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سورة البقرة ۲۳۲). واته: کاتی ژنتان ته لاق دا ودمیددمیان ته واو بوو، ودمیرده کونهکانیان ویستیان به پی ی شهرعی خوا مارهمیان بکه نهوه، ئیوه نهی خاومنان و ههقدارانی نهو جوړه ژنانه مهبن بهرپرگر لهوه. ئیتر منیش گوتم؛ ئیستا نهی پیغهمبهری خودا! خوی گهوره چون دمفه رموی واده کهم. هه رموی؛ (ئیت دووباره براهی لهسه ر مارمی یه کی تازه، مارهی برپییه وه لهمیرده پیشیننه کهی).

ههقدار- وهلی- چ باوک بی، چ کهسی تر بی،

کچ یابیوه ژن نادات به شوو، مه کهر به ناره زووی خو ی

۱۷۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْلَاهَا؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ. (الحديث ۵۱۳۷- طرفاه في: ۶۹۴۹، ۹۷۱) (۱۷۶۲).

له نه بو هوریره وه- رمزی خودای ئی بی - پیغهمبهه- دروودی لهسه- دمفه رموی: (بیوه ژن نادری به شوو، تا بهراشکاوی پای ودرنه گیرئ، کچیش نادری به شوو، تا پرس و پای پی نه کړئ) گوتیان: نهی پیغهمبهری خودا! لهم رپوژگاره ی ئیمه دا، کچان شهرمنن، لهروویان نایی که له باسی وا بهروونی بدوین، جا چون بزانی که کهچه که قاییله یانا؟ هه رموی: (که له بهر شهرم و

شكۆ نهو هك له بهر هوپه کی تر، قسه ی نه کرد، نه وه مانای وایه که رازی یه).
(تاج/ ۳ ز ۳۱/ ل ۷۲/ ژ ۱/).

رافه و روونکردنه وه؛

نهم فهرموودیه و کۆمه ئی فهرموودهی تری راست و دروست نیشانه و به لگهی نه وه ن که ژن، چ کچ بی، چ بیوژن، کاتی دهری به شوو، دهبی رمزای له سه ر شوو کردنه که ی هه بی، ئیتر نه و په زابوون و پێگه پێدانه، به بی ی پۆژ ده گۆرئ، له شه رعی پیرۆژدا کۆمه ئیک بریار هه یه به بی ئ کات و سات ده گۆرئ نهم بابه ته یش له و جوړه بریارانه یه. من به خودی خۆم، ناماده ی چه نندین ماره برین بووم، به شیوه ی هه قدار، به شیوه ی شایهت، به شیوه ی مه لای ماره بر، به شیوه ی خزمی ریش سبی، له کورد، له عه رب، له تورکمان، له سلیمانی، له کهرکوک، له به غا، له شوپینانی تر، له کۆمه لگای جوړاو جوړ، له لادی و گوند، له شارو شارۆچکه، له خه لکی به دین، له خه لکی مه ده نی، که پله ی هو شیاری و زرنگی و رو شنبیری خه لکه که ی به رز و نزمی پیوه دیار بی.

جا له پاش نهم ریخۆشکردنه، نه وه ی که ره چاوم کردووه و له لای هه موو که سی که ناگای له م بارودۆخه ناسکه بی، نهم دیارده به لگه نه ویسته یه، که نه مه بوخته که یه تی: (زۆرینه ی کات، په یوه ندیداران و عه لاقه مه ندان، چ هه قدار و وه ی بن، چ ژن و میردبن، چ شایهت بن، شه رم و شکۆ دمیانگری، سامیان ئی ده نیشت، گه ئی جار واده په شوکتین، شه رزمی یان پیوه دیاره، زۆر جار واده شله ژین قسه کان تی که ل و پی که ل ده کن، باوکی که چه که، یاکچه که، یامیترده که، زمانی ته ته له ده کا، ده می ده له رزی، شه رم و سام واده یگری تفی بو قووت نادرئ. جارئ من خۆم مه لای گریدمری گریبه ندی مارم کردنه که بووم، باوکی که چه که که پیاویکی کامل بوو، پزیشک بوو رۆژئ له رۆژان ره نیسی صیحه ی شاری سلیمانی بوو میترده که یش پزیشک بوو، که چه که دمرچووی کۆلینز بوو، دایکی که چه که خانمیکی شازنی هو شه ندی ژیره و سهار بوو،

خوینہ وار یکی بہرز بوو، شایہ تہکان کۆمہ لئ له پیاو ماقوولانی شارہکە بوون، کەناسیاو و دۆستی ھەردوولا بوون. دە ی باوکە کە واشەرم گرتبووی، زمانی گۆی نەدەکرد، ھەسە یۆ نەدەکرا، ھەروا کوپو کچە کەش، تەنیا دایکی کچە کە نەشلەزا، وەک ناومندئ پابەری ئەوانی دەکردو ھەسەکانی یۆ راست دەکردنەو، لەبەر ئەو ھە من کە ھەستم بەم شلۆقی ھەلۆیستە کرد، ناچار بووم کە بە باوکی کچە کە بلییم؛ تۆ من بکە بەو دگیل یۆ ئەم کارەو ئیتەر ھەفت نەبێ، ئەویش وایکردا دە ی برا! کە ئەمە ھە حالی دوکتۆرو پۆشنبیرانی سەدە ی بیستەم بێ، لەکات و ساتی وادا، ئیتەر دەبێ حالی کچە دەوارنشینکی کورد، یاعەرمب، یا ھەر نەتەو مە یەکی تر، لە گوندیکی لاپی، یالە کوپەر دی یەک، یا لە دوورگە یەکی دوورە دەست، یالە زۆنگاوی لە زۆنگاوەکانی خوارووی عیراق، لە مەو پێش و ئیستایش و لە مەو دوایش چۆن بێ و چۆن بتوانی کە وەک بولبول، بە گوساخی پەر بە دەم ھاوار بکاو بلی؛ من وادەکەم. ئەو دی کە لەم لایە نەو پێویستە ئەو مە یە: کە پەزابوونی ژن و میرد بە یە کتری مسۆگەر بێ، ئیتەر دەرپرین و ئاشکرا کردنی ئەم مە بەستە بە ھەر شیو مە ی بێ دروستە و دەبێ. ئەو دی وانائی لە حالە کە حالی نییە یا نە یەوئی حالی بێ.

۱۷۶۳- حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ طَارِقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ أَبِي عَمْرِو مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبَكْرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا. (الحدیث ۵۱۳۷ طرفاه فی: ۶۹۴۹ - ۶۹۷۱) (۱۷۶۳).

عائیشە -رمزای خودای ئی بێ- عەرز ی پێغەمبەر -دروودی لەسەر- دەکات: ئە ی پێغەمبەری خودا! لە کاتی کچ بە شوودانا، کاتی پەرس و پاو پاویژ بە کچ دەکری شەرم دەکا کە بە پاشکای رمزابوونی خۆی دەرپرئ و بلی: ئاشوو بەو پیاو دەکەم و پازیم مارەم بکەن ئی ی، دە ی لەبارودۆخی ئاوادا چار

چییه؟ فہرمووی: (لہکاتی ئاوادا بی دمنگی ی کچہکہ نیشانہی
رمز امہندیہ تی).

پیاو کچی خوی کہ رمز امہندی لہسہر نہ بیّ بدا بہ شوو، بہ شوودانہ کھی پووچو بیّ بایہ خہ

۱۷۶۴ - عَنْ خَنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا
وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ نِكَاحَهَا.
(الحديث ۵۱۳۸ أطرافه في: ۵۱۳۹، ۶۹۴۵، ۶۹۶۹) (۱۷۶۴).

خہنساء کچی خیدام - کہنافرمتیکی ئہنصاری بوو - فہرمووی: بیؤمژن
بووم، باوکم دامی بہشوو، منیش پیّم ناخوش بوو، چووم بوّ خزمہتی
پیغہمبہر - دروودی لہسہر - رووداوہکەم حالی کرد، ئہویش مارہبرپنہکەمی
ہہئومشاندہوہ). (تاج/ ۳ ل/ ۷۳ ز/ ۳۱ ز: ۲).

روونکردنہوہ:

خہنساء صہحابیہ بووہ، یہک فہرموودہی لہبوخاری پیرؤزدا ہہیہ،
کہئہم فہرموودہیہی ئیرہیہ، بہلام لہسّ جیگہی تریش لہبوخاریدا دووبارہ
بؤتہوہ، وەک لہئہطرافہکان دا ئامازہ بوّ ژمارہکانیان کراوہ کہژمارہ: (۵۱۳۹) و
(۶۹۴۵) و (۶۹۶۹) ن. کاتی ئہم سکالایہی لہدہستی باوکی کرد، بیؤمژن بووہ، وە
عہرزی پیغہمبہری کرد: ئہی پیغہمبہری خودا! من پیاوئیکی تر داوای
کردووم، وەدئہم بہوہوہیہ، پیغہمبہریش کہمارہبرپنہکەمی ہہئومشاندہوہ،
بہباوکەکەمی ی فہرموو: (الحقہا بہواہا: دئی بہ کیوہیہ بیدہ بہوہ). ئیتر
باوکیشی بہدئی ئہوی کرد.

(۱۷۶۴) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث خنساء بنت خدام في تزويجها (فتح الباری -

خوازبئنی له سه‌ر خوازبئنی نادرسته

۱۷۶۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلَا يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرُكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ. (الحديث ۵۱۴۲ أطرافه في: ۲۱۳۹ ، ۲۱۶۵ ، ۲۱۴۰ ، ۲۱۴۸ ، ۲۱۵۰ ، ۲۱۵۱ ، ۲۱۶۰ ، ۲۱۶۲ ، ۲۷۲۳ ، ۲۷۲۷ ، ۵۱۴۴ ، ۵۱۵۲ ، ۶۶۰۱) (۱۷۶۵).

ئيبنو عومەر - ره‌زای خودایان لێ بێ - فه‌رمووی: سه‌ودا له‌سه‌ر سه‌ودای
برای ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، هه‌روه‌ها خوازبئینیش له‌سه‌ر خوازبئینی ی برای
ئایینی خۆتان مه‌که‌ن، مه‌گه‌ر خوازبئینی کاری پێش نه‌و وازی هینابی، یا نه‌و
پێگه‌تان پێ بدا). (تاج/ ۲: ۱۵۲ ز/ ۷ + تاج/ ۳ ز/ ۲۶ ز/ ۵ ل/ ۶۱) مامۆستای
عه‌ینی له‌عمده القاری و دا، له‌روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌فه‌رموی:
(وشه‌ی برا له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، ئه‌م سه‌ جووره‌ براهه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه: برای خوینی-
واته: برای نه‌سه‌بی - و برای ئایینی و برای شیریی).

برای خوینی موسلمان و ناموسولمانی هه‌یه، برای شیریش هه‌روه‌ها، برای
ئایینیش خوینی و شیر و بیانی هه‌یه، له‌م جووره‌ بابه‌تانه‌دا، که‌له‌م جووره
فه‌رموودانه‌دا باسکراون، کڕپن و فرۆشتنو خوازبئینی و برا، نمونه‌ن. قه‌یدو
مه‌رج نین، بو زیا‌ده روونکردنه‌وه‌ن، روونترین نمونه‌ن له‌بابه‌ته‌که‌دا،
که‌له‌زاراودا پێی ده‌گوتری: (اظهر مثال). که‌واته هه‌موو مامه‌له‌و سه‌ودایه‌ک
به‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای برای خۆت نادرسته یا به‌سه‌ر مامه‌له‌و سه‌ودای
خوشکی خۆت نادرسته، وه‌ک: ره‌هن به‌سه‌ر ره‌هن، یاسه‌له‌م به‌سه‌ر سه‌له‌م،
یا قیراض به‌سه‌ر قیراض، یا هاوبه‌شی به‌سه‌ر هاوبه‌شی، یا که‌سه‌ی خوشکی خۆی

پیشکەش بکا بە پیاویکی باش، کەسیکی تریش پێشپری ئی بکاو، بەسەر ئەو خوشکی خۆی، یا کچی خۆی پێشکەش بکا بەو پیاو بەش، وەزۆرشتی تری لەم چەشنە بابەتانە، وەهەر وەها خوشک لەگەڵ خوشکا.

ئەو مەرجانە ی لەهاوسەر گرتن دا نا دروستن

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَسْأَلُ طَلَّاقَ أُخْتِهَا لِتَسْتَفْرِغَ صَخْفَتَهَا فَإِنَّمَا لَهَا مَا قُدِّرَ لَهَا. (الحديث ۵۱۵۲- أطرافه في: ۹۶۹ تجريد = ۲۱۴۰، ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۵۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۶۶۰۱ بهرگی/ ۳- ۴۲) (۱۷۶۶).

رافەو روونکردنەو:

لێرەدا، لەکۆتاو دەفەرموی: (ئەو ژنە ئەگەر هەوڵی وایش بکا، ئەگەر چارەنووسی خوایی لەسەر نەبێ مەبەستەکی نایەتەجێ، کەواتە: باهەوڵی بێ هەوڵە نەداو، خۆی تەسلیمی چارەنووسی ی خوایی بکا). زاناکان دەفەرموون: مەبەست لەخوشک لەم فەرموودەدا ئەم چوار جۆرمی:

۱- خوشکی خۆینی.

۲- خوشکی شیریی.

۳- خوشکی نایینی.

۴- خوشکی ناموسلمانن چونکە ئەویش خوشکیی لەئادەمیزادیدا ئیبنو عەبدولبەر -رەحمەتی خودای ئی بێ- دەفەرموی: بەپێی ئەم فەرموودەمە دروست نییە کەهەوڵ داوا لەمێردەکی بکا، کەهەوڵێکی تەلاق بکا، هەتا هەر خۆی بەتەنها ژنی بێت.

ژنان ژن ده بهن به بووکی بو میړده که یو

دووعای پیتو فهران بو ده که ن

۱۷۶۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زُفْتُ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُو. (الحديث ۵۱۶۲) (۱۷۶۷).

عائیشه - رمزای خودای لی بی - فهرمووی: ژنیکم گواسته وه بو پیاوکی نه نصاری، پیغه مبه - دروودی له سر - فهرمووی: (عائیشه! نایا هیج به زم و شادی به کتان نه گیرا؟ چونکه یاریده دمران (نه نصار) حزیان له به زم و شادی هه یه). (تاج/۳ ل/۸۶ ز/۳۷).

نزای کاتی دروستبوون له که ل جه لال و هاوسه ردا

۱۷۶۸ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا. (الحديث ۵۱۶۵ أطرافه في: ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸، ۷۳۹۶) (۱۷۶۸).

ئیبنو عبباس - رمزای خویان لی بی - فهرمووی: پیغه مبه - دروودی له سر - دمه رموی: (کاتی په کی له نږوه دپه وې پرواته لای خیزانی خو، نه گهر بلې: باسم الله... مار زه تننا؛

(۱۷۶۷) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث عائشة: (فإن الأنصار يعجبهم اللهو...). (فتح/۱۰)

- المترجم

ص/۴۳ - خاتمة كتاب النكاح.

(۱۷۸) أخرجه مسلم في النكاح، باب: ما يستحب أن يقوله عند الجماع، رقم/۱۴۳۴.

بهناوی خودا، نهی خودا! شهیتانمان له کۆل بکهره وه وشهیتان دووربخه ره وه
 لهم رزق و رۆژی خۆته که داوته به ئیمه. ههر که سه تان له و کاته دا ناوابلی،
 نه گهر له و جارهدا منداڵ له چاره بیان نووسرابی، ههر گیز شهیتان زیانی بوی
 نابی. (تاج/ ۳ ز/ ۴۳ ل/ ۹۷ ز/ ۱).

شایی و مهر سه ربیرین له شایی دا

۱۷۶۹ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ: أَوْ لَمْ يَشَأْ. (الحديث ۵۱۶۸ - أطرافه في
 ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۷۰،
 ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۷۶۹).

ئه نهس- رهزای خودای ئی بی - فهرمووی: نه م دیوه که پیغه مبهه-
 دروودی له سهه - بو که سی تر له ژنه کانی، نانی شایی دروست بکا، وهک نهو
 نانهی که بو شایی په کهی زمین بهی ژنی دروستی کردبوو: مهریکی کوشته وهو
 کردی به نانی شایی بو. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ فهرموودهی ژماره ۴ - ش/ د).

۱۷۷۰ - عَضُنْ صَفِيَّةُ بِنْتُ شَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَوْ لَمْ يَشَأْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّتَيْنِ مِنْ شَعِيرٍ. (الحديث ۵۱۷۲) (۱۷۷۰).

سه فیهی کچی شهیه به حمه تی خودای ئی بی - فهرمووی: پیغه مبهه-
 دروودی خودای ئی بی - بو په کی له ژنه کانی خوی، دوو موود جووی کرد
 به نانی شایی. دوو موود دهکاته نیومه ن، واته: نیو صاع) سه فیهی سه حابییه
 نییه، ئه م فهرموودهیهی مورسه له.

(۱۷۶۹) أخرجه مسلم في النكاح، باب زواج زينب- ونزول الحجاب.. رقم/ ۱۴۲۸.

(۱۷۷۰) لم يوافقه مسلم على حديث صفية بنت شيبة في الوليمة (فتح الباری ج/ ۱۰ ص ۴۲۲-

خاتمة كتاب النكاح).

۱۷۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا. (الحديث ۵۱۷۳ - طرفه في ۵۱۷۹) (۱۷۷۱).

عہدوئلای کوری عومہر - رەزای خودایان لی بی - فەرمووی: پیغەمبەر - دروودی خودای لی بی - فەرمووی: (کاتی کەسیکتان خوێک کرا بو سەر نانی شایى بابچیت).

نامۆزگاری خیر دەربارەى ژنان

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ. (الحديث ۵۱۸۵ - أطرافه في: ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵).

وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلَعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَغْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثَقْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا. (الحديث ۵۱۸۶ - طرفاه في: ۳۳۳۱، ۵۱۸۴) (۱۷۷۲).

ئەبو ھوریرە - رەزای خودای لی بی - لەحەزەرتەو - دروودی خودای لی بی - دەفەرمووی: ھەرکەسێ باوەری تەواوی بەخوداو بەپۆژی دواپی ھەبێ، نابێ نازاری دراوسێی خۆی بێدا، نامۆزگاری بی لێتان زۆر باش بن بو ژنان، چونکە ژنان، لەبەنەرەتەو، لەپەراسووی باوە ئادەم دروست کراون، چونکە دایە حەوا لەپەراسووی جەپی باوە حەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست کراوە، لەلارترین شوێنی پەراسوو کەنووکە کەیتەتی دروست کراوە، واتە: بەسروشت بەچەوتی و بەلاری و خواری دروست کراون، جائەگەر بتەوێ راستی بکەیتەو.

(۱۷۷۱) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الأمر بإجابة الداعي الى دعوة ، رقم: ۱۴۲۹.

(۱۷۷۲) أخرجه مسلم في الرضاع، باب الوصية بالنساء، رقم: ۱۴۶۸.

راست نابیتەو، بەلام دەشکێ، ئەگەر دەستیشی ئی نەدەو ئەوا بەلاری دەمینیتەو، هەرچۆنی بی بوونی لەنەبوونی باشتەر، کەوابوو، با راسپیری و دەسیت بی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان) لەگێرپانەو مەیهکی تاجول ئوصول دا دەفەر موی: (ژن لەپەرأسوو دروست کراوو چەوتییەکە بەشیکی لەسروشتی تیکلاوی خوین و بیرو هۆشی بوو، جا لەبەر ئەو تاسەر لەسەر یەک بار نامینێ و زوو زوو دەگورێ و بەسروشت حول حول یەو لەمەدا تارادەیی بیانووی هەیه، جالەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر دمتەوئ لەگەڵیا رابویری، ئەوا دەبی بەپی ی سروشتەکە بەلاری و خواری رابویری لەگەڵی دا، ئەگینائەگەر بتەوئ راستی بکەیتەو، ئەوسا لەگەڵی رابویری، ئەو بەتۆ راست نابیتەو، بەلکو لەدەستتا دەشکێ، شکاندنەکەشی بریتیه لەبەرەلا کردنی و تەلاق دانی، ئەو دەیش بەپێچەوانە ی مەبەستە). (تاج/ ۳/ ز/ ۴۷/ ل/ ۱۱۶/ ژ/ ۱-ش/ تیرمیزی) + (ریاض/ ۱/ ل/ ۲۳۶/ ز/ ۳۴/ ژ/ ۲۷۳).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست لەم جۆرە فەرموودانە تانەو تەشەر نییه لەژن، وەك هەندێ مروفی گیلۆکە والی ی تی دەگەن، بەلکو بەپێچەوانەو مەبەست روونکردنەو پێکەتە ی جەستەیی و دەروونی ژنە، بەپی ی سروشتی خودایی، هەتا تەکلیفی مالایطاقی ئی نەکرێو، ئەرکیکی نەخریتە سەر شان، کە لەتوانای دا نەبی، کاری خودایش بی دانایی نییه، دیارە کە نافرمتی لەسەر ئەو شیوە کەچ و خواره دروست کردوو، سوودی خۆی و سوودی پیاویشی واتیادا، نابینی خودی پەرأسوو چەماوەو لارە، ئەگەر راست و رهوان بوايه وەك دووخ، رۆلی خۆی نەدەبینی، قەفەزە ی سینگ دروست نەدەبوو، کەشوورایەکی قاییمە بۆ هەموو ئەندامە هەناوییهکانی مروف، وەك دل و جەرگ و سیی و گورچیلەو ریحۆلەو سپل.

داستانی نوم زرع

۱۷۷۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدَنَ وَتَعَاقَدَنَ أَنْ لَا يَكْتُمَنَّ مِنْ أَخْبَارِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا. قَالَتْ الْأُولَى زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ عَثَّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ لَنَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى وَلَا سَمِينٌ فَيَنْتَقِلُ، قَالَتْ الثَّانِيَةُ: زَوْجِي لَا أَبْتُ خَبْرَهُ إِلَيَّ أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ إِنْ أَذْكُرُهُ أَذْكُرَ عُجْرَهُ وَبُجْرَهُ قَالَتْ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشَقُّ إِنْ أُلْطِقَ أُطْلِقَ وَإِنْ أَسْكُتَ أَعْلَقُ قَالَتْ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ بَهَامَةٍ لَا حَرٌّ وَلَا قَرٌّ وَلَا مَخَافَةٌ وَلَا سَامَةٌ قَالَتْ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدٌ وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَ قَالَتْ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفٌّ وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ وَإِنْ اضْطَجَعَ انْتَفَّ وَلَا يُولِجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَيْتُ قَالَتْ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَابَاءُ أَوْ عَيَابَاءُ طَبَاقَاءُ كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ شَجَّكَ أَوْ فَلَّكَ أَوْ جَمَعَ كُلًّا لَكَ قَالَتْ الثَّامِنَةُ زَوْجِي الْمَسُّ مَسُّ أَرْتَبٍ وَالرَّيْحُ رِيحُ زَرْبٍ قَالَتْ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ طَوِيلُ النَّجَادِ عَظِيمُ الرَّمَادِ قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ قَالَتْ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ وَمَا مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ لَهُ إِبِلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ وَإِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيقَنَ أَهْلُهُ هَوَالِكُ قَالَتْ الْحَادِيَةُ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ وَمَا أَبُو زَرْعٍ أَلَسَ مِنْ حُلِيِّ أَدْنَى وَمَلَأَ مِنْ شَحْمٍ عَضُدِي وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتِ إِلَيَّ نَفْسِي وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَذَائِسٍ وَمُنَقٍّ فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَكْبَحُ وَأَرْقُدُ فَلَا تَصْبَحُ وَأَشْرَبُ فَلَا تَقْنَحُ، أُمُّ أَبِي زَرْعٍ فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ عَكُومُهَا رَدَاخٌ وَبَيْتُهَا فَسَاخٌ، ابْنُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ مُضْجَعُهُ كَمَسَلٌ شَطْبَةٌ وَيَشْبَعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ، بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، طَوْرُ أَبِيهَا، وَطَوْرُ أُمِّهَا، وَمِلَّةٌ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا، جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ لَا بُتُّ حَدِيثَنَا تَبِيْثًا وَلَا تُنْقَتُ مِيرَتَنَا ثَنَقِيًّا وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَغْشِيْشًا قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوْطَابُ تُنْمَخَضُ. فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ خَصْرِهَا، بَرْمَاتَيْنِ، فَطَلَّقْنِي، وَلَكَّحَهَا، فَتَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا رَكِبَ شَرِيًّا وَأَخَذَ خَطِيًّا وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَايِحَةٍ زَوْجًا وَقَالَ كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ. وَمِيرِي أَهْلَكَ. قَالَتْ:

فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِيهِ مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأَمْ زَرْعٍ. (الحديث ۵۱۸۹) (۱۷۷۳).

عائیشہی ھاوسہری پیغہمبہر۔ دروودی خودا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودا لہوبی - فہرمووی: یازدہ ژن کوپری قسہی لی دہبہستن، و دہبہلین بہیہکتری دہدہن و، بہیمان دہبہستن کہہیچ شتی لہدہنگوباسی میردہکانیان نہشارنہوہ، ژنی یہکہمیان دہلی: میردہکہی من گوشتہلہرکی و شترہ لہرہ، وابہسہر لووتکہی شاخیکی سہختہوہ، نہشاخہکہ سہرکہوتنی ناسانہو، نہگوشتہکہش نہوہندہ باش و قہلہوہ، تاکہسی بجی بوی و بیبات بو خوی. واتہ: ہمہ رژدو چرووکہو ہمہ چہمووش و بہدخوہ. دہمیان دہلی: ھہوالی میردہکہم بلاو ناکہمہوہ، چونکہ ناویرم ناوی بہرم، نہگینا شہن و کہوی دہکہم و ناوی دہزپینم! واتہ: نہنگی زورہ، کہم نہنگ ھہیہ کہتیا نہبی. سییہمیان دہلی: میردہکہی من قووچیکی ناقولای نہگریسہ، نہگہر نقہ بکہم تہلاقم دہدا، نہگہر نقہیش ناکہم نہوا و ہک بیوہژن بہسراومہتہوہ، نہخوی بہمیرد دہچیو، نہبہرہلاشم دہکا. تابو خوم شوویہکی تر بکہم بو خوم. چوارہمیان دہلی: میردہکہی من و ہک شہوی تیھامہ ہیٹک و خوٹہ، نہساردہو نہ گہرمہ، بہبی ترسو بہبی بیزاری، دوو بہدوو بو خومان رادہبویرین. پینجہمیان دہلی: میردہکہی من لہمالہوہ ویزہ، ھہردہکاو دہخہوی و لہدہرہوہ شیرہو نازایہو چاو تیرہو لہشتی ناومال ناپرسیتہوہ!

شہشہمیان دہلی: میردہکہی من بو خواردن لرفہی لی دی و لہکاتی خواردنہوہدا بہشی کہس ناداو، کہدہخہوی خوی گرمولہ دہداو، دہس ناگیپری تالہپہزارہی دل تی بگا! واتہ: زور خورو بہدفعہرو رژدو دژکردنہ! ژنی حہوتہمیان دہلی: میردہکہی من دژیکی نیسک قورسی دژ پہرینہ، لازگ و

گهوجو گیلە، هه موو دهردی بۆ ئەو دهردهو دهرده داره و دهغهزاره و دهردنییه کهتووشی نه بووبی! له گهڵ ئەوهیسا هه روا به ئاسانی له دهستی رزگارت نابێ، یاسه رت ده شکینی، یاشوینیکت دمقرنجینی، یاتووشی چورتومیکی گه ورهت دهکا!

ژنی هه شته میان دهلی: میرده کهی من نه رمو نۆله وهک که رویشک، بۆنی خو شه وهک زه عفهران. ژنی نۆ هه میان دهلی: میرده کهی من خانه دان و نان به و جه وانمه رد و بالا به رزو شوخ و شه نگه و، ئالای به خشندهیی ئی هه لکردوو و خانه ی نزیکی یانه یه و، سه ردارو ئازاو میوانه پهر و مرو هۆشه منده! ژنی ده هه میان دهلی: مالیکی میردی من چۆن مالیکیکه! گه لی له م پیاوانه ی که ئیوه ده لێن باشتره، و شترو په چه و شتری زۆره، به لام پاوان و پاکژی که مه، چونکه بۆ سه ربهرینی راگرتوون، نه وهک بۆ به خێو کردن، که و شتره کان دمگی که مانچه ده بیستن دهرانن که و سه ریان دهرپن بۆ میوانی نۆی!

ژنی یازده هه م ده لی: ئەبو زهرعی میردی من چۆن ئەبو زهرعیکه! هه ردو و گویچکه ی پر کردووم له گواره و خشل، و م بازووی پر کردووم له گوشت و به ز، ئەوه منده نازی ئی گرتوو و ئەوه منده نازی کی شام تا نازدارو نازمین بووم، له ناوخیزانیکی هه زاری مه ردار دابووم، له په نا یه کابووین، ئەو هینامیه ناو خیزانیکی تیرو پری ده ولته مندی داراوه، که به چه ندان پهر و گو پانه و شترو گاگه ل و خه له و خه رمان و مشتاخیان هه بوو، که قسه م ده کرد له گه لیا که سته یدمه دایه وه به ده ماما، به شه و که ده خه وتم له باومشیا، تابه یانی له خه و هه ل نه ده سام، چونکه کاره که رو نۆکه ری زۆرم هه بوو، ئەوان ئیشی ناوما لیان ده کرد، وه هه تا ده متوانی له جۆره ها شه رابی نایاب ده مخواره وه.

دایکه ئەبو زهرع، که خه سووم بوو، چۆن ژنیکی شاهانه بوو، چۆن خان و مانی بوو، خورجه کانی هه می شه پر بوون و هه م قه به و هه م که شخه بوون و

هه مووکاتی پېر بوون له گه وههرو زیږو زیوو جلی ئالو والا، وهه ماله که ی پان و پوړ بوو، وه بۇ هیچ شتئ دانه دهه! کوږه که ی نه بو زمرع چوڭ کوږیک بوو! که له گه ت و ناو هه د باریک، پاکخوړو که مخوړ، به ژن و بالائی نه وه منده ږیک و شوو شو هه له می بوو، له شوین تلیشی په لکه خورما په کا جیگه ی دمیووه، له بهر که مخوړی له دهستی کار ژده لپی له بهری ده مایه وه!

که چه که ی نه بو زمرع چوڭ کچیک بوو! گوږپرایه ل و هه رمان بهرو کارم ه ند بوو، له هه رمانی باوک و دایکی دمر نه ده چوو، بۇ جوانی وینه ی نه بوو، خرپنه و خړو خه پان و خه په توله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوین پاکي هه ویکه ی ږه ی لی ده کی شو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحه زی!

که نیزه که که ی نه بو زمرع چوڭ که نیزه کیک بوو! نه هسه مانی دمبرده دمره وه، نه نازوو هه و دانه ویله ی ده پزان دین و، نه ناومالی پېر ده گردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسوزو پاک و ته میزو نیش جوان بوو، نوم زمرع گوتی، مه شکه دمه ندرا، کات گه رمه ی به هار بوو، به هاریکی خوش، ږوژی نه بوو زمرع دمرچوو بۇ دمره وه، تووشی ئافرمته دمی، دوو کوږی خو ی به بهر وه دمی، وهک دوو به چه ویز، مه مکه کانی دایکیان دهمژن، که وهک دوو هه نار وادمین، خړو نه رم و نول و پېر به ده ست دمین، ئیتر نه بو زمرع منی ته لاق داو، نه وی ماره کرد، به هیوای نه وه ی که منالی وه جاخزاده ی لی بیی، وهک نه و دوو مناله که له به چه ویزان ده گردا نه نجامنیش- له دوا نه و- شوو مکرد به پیاویکی خانه دانی داراو دهوله مه ند، سواری نه سپیکی نایابی خوشږه و بوو، ورمپیکی چاکی هه لگرت، وه سه ر له ئیواری ئاژه لئیکي بی شوو ماری هی نایه وه بوم، وه له هه موو چه شنئ سه رجووتی داپیم، وه گوتی: نه ی نوم زمرع! له هیچ ده ست مه گره وه، نه له خوت و نه له که سو و کارت.

ئوم زمرع گوتی: بهلام ئەم ھەموو نازو نیعمەتە ی ئەم میژدە تازە یەم،
نادات لەگۆچکە یی نانی ئەبو زمرع! چ جایی ئەو ھەموو خێرو بیژدی کە ھە ی
بوو.

عائیشە - پەزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر
بی- بی- ھەرمووم: (ئە ی عائیشە! ئەبو زمرع چۆن بوو بۆ ئوم زمرع، منیش
بۆ تۆ وام، بەلام لەناز گرتن و ھەدر زانین دا ، نەو ەک لەجیا بوونەو ەو تەلاق
دان دا) . (تاج/ ٣ ز/ ٤٩ ل/ ١٢١ ژ/ ١ - ش/ ن).

رافەو شیکردنەو ە:

لەم ھەرموودەدا: پێژ گرتنی ژن دیاریکراو ە، و ەگوزمرانی خوێش لەگە ئیدا
زۆر پەسەند ە، ھەرمانکراو ە بەحوسنی موعاشەر ە ی، و مزۆر لە پەفتاری بەرز ی
میژد لەگە ئ ھاوسەریدا دیاری کراو ە، و مئەم جۆر ە بپارێانەشی ئی و مردەگێری:
١- تەمثیل و نمایش و شانۆگەری دروستن، بەمەر جی لە پەردە ی شەرم و
شکۆدەر نە چن و سود و بەرژ ەو ەندی کۆمە ئیان تیادا بی، تەنانەت دروستە
رۆمان و جیروک و حیکایاتی دەستە ئبەست بۆ ئەم جۆر ە شتانە دابنرێن و
داستان و سەر گوزمشتە ی نەتەو ە پێشینە کان بکرین بەسەر مەشق و نمونە و
چاویان ئی بکری و بکرین بەفلیم و رۆمان و شتی واو پەخش بکرینەو ە،
دارشتنی گفتوگۆ لەم بوارەدا دانانری بەدرۆ.

٢- گفتوگۆ ی خوێش و گالتەو سوعبەت و قسە ی نەستەق کردن و قسە ی
رەوا، بەھەر شیو ە یی بی، دروستەو ھیچی تیا بەستە نییە.

٣- واپەسەند ە قسە و گفتوگۆ و گێرپانەو ەو ئاخاوتن بەوشە ی ناسک و
رستە ی دل و ھەست بزوین و بەقسە ی نەستەق و بەپەندی بەرز ی رەوان و
بەدەر پینی جوانی پەر لەر ەوانبێژی بپازنرێنەو ە، بەسە جع و ھاوسەر وایی
جوان بنەخشینرێن.

۴- چہند برکہائی لہفہرمايشتهکانی مامؤستای عہسقلانی، بہعہرمبی، سہبارمت بہسوودو بہہردی ٹہم فہرموودہیہ، لہپاشہوہ، راگوئز دہکہین، بؤ پشتیوانی ٹہم خالانہی پیٹشہوہ: دہفہرموی، (في هذا الحديث من الفوائد: حسن عشرة المرء أهله و الحادثة بالأمور المباحة، و فيه المزح احياناً و بسط النفس، و فيه الحديث عن الأمم الخالية و خربُ الامثال بهم اعتباراً، و جواز الانبساط بذكر طرف الاخبار و مستطابات النواذر و تنشيطا للنفس، و جواز المبالغة، و فيه جواز التأسي بأهل الفضل من كل امة.. و فيه جواز الكلام بالألفاظ الغريبة و استعمال السجع.. وفي كلامهن من فنون التشبيه و الاستعارة و الكناية و الموازنة و التصریح و الإشارة و ضرب المثل و الله يمن على من يشاء بما شاء..).

۵- ٹہم کؤمہلہ ژنہ لہنہتہوہکانی پیٹش نیسلام بوون.

بہبی فہرمانی میرد نابی ہاموشوی ژنی میرددار بکری

۱۷۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَرَوْحُهَا شَاهِدٌ إِلَّا يَذْنِبُهُ وَلَا تَأْذَنَ فِي يَنْتِه إِلَّا يَذْنِبُهُ وَمَا أَلْفَقَتْ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّهُ يُؤَدِّي إِلَيْهِ شَطْرَهُ. (الحديث ۵۱۵۹- أطرافه في : ۲۰۶۶، ۵۳۶۰، ۵۱۹۲) (۱۷۷۴).

ٹہبو ہوریرہ -رمزای خوای لی بی- دہفہرموی: پیٹشہمہر- دروودی خوای لی بی- دہفہرموی: (دروست نییہ کہژن رؤزووی سوننہت بگری، ٹہگہر میردہکھی لہگہٹیبی، مہگہر بہرمزای میردہکھی، ہہرومہا نابی کہژن ریگہی کہس بدا کہہاموشوی بکاو، بچی بؤ مائی مہگہر بہرمزای میردہکھی ہہرکاتیکیش ژن، بہبی وەرگرتنی فہرمانی روون و ناشکرا لہمیردہکھی، شتی

بہ خش، یا خہرج بکا بو کاری خیر، خیری ئہو بہ خشینہ نیوہیی یانہ).
(تاج/ ۳ ز: ۴۶ ل- ۱۱۲ ژ: ۱ - ش، د/ت) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۴۲ ز/ ۳۵ ژ/ ۲۸۲).

رافہو شیکردنہوہ:

مہبہست ئہم چہند شتہیہ:

۱. واباشہ ژن رۆژووی سوننمت بہی رمازمہندی میردہکھی نہگری،
بہ مہرجی میردہکھی لہماوہی رۆژووکہدا لہگہئیایی. مہبہستیش
لہرہزابوون ئہوہیہ کھمہنی نہکا. گریمان ژن بہی فہرمانی میردیش
بہرۆژووی رۆژووکہی دروستہ بہلام کاریکی ناباشی کردوہ.

۲. پیاوی بیانی نابی ہاموشوی ژنی بیانی بکا، مہگر بہرمازی میردو
کھسوکارو بہپی ی باوی جوانی ناو کۆمہل، بہوینہ: ئہگر چہند پیاوی ہاتن
بہمیوانی، دروستہ ژن دمرگایان بو بکاتہوہوبیانبا لہدیوہخان دانیشن و
بہخیرہاتنیان بکاو، چاوہروانی بکھن ہتا خاومن مال دیتہوہ، چونکہ بہپی
ی نہریت و باوی جوانی ناو کۆمہلگای موسولمانان شتی وا گومانی خراپیہی
نابری، مہبہست لہرمازمہندی و فہرمان و نیزن، رمازوونی ئاسایی و باوہ، ئیتر
بہہر شیوہی ئہو رمازمہندی یہ سہر بگری دہی. مہبہستی سہرہکی لہم
جۆرہ فہرموودہیہ، رپیگری یہ لہہموو کۆبوونہوہیہکی دوو بہ دوویگومان
لیکراوی ژن و پیاو.

۳. ژنیش وھکوو پیاو ئہندامیکی ئہو مالہیہ کھتیایدا دھڑی لہبہر ئہوہ
پیویست ناکا بو ہہموو شتی، وھک منالی ساوا، پرس بہم و بہو بکا، وھک ئہوہ
بلی: ئہری پیاوہکہ ئہوہ سوالکھریکھ لہبہر دمرگا لہتی نانی بدہمی؟ ئہری
پیاوہکہ دھچم بو نویژی جومعہ لہمزگہوت رازیت دہ فلس بدہم بہہہژاری.
بہراستی لہکاتی وادا ژن بہفہد کارہکھریدہستی ناروا. بہی گومان ژن
دادہنری بہئہندامیکی کارا لہمالہوہ، سہربہ خوئی خوئی ہہیہ، وھمالی

کورددهواری جارانی خوْمان، جوانترین نموونهی بالابوو بۆ مائی موسولمانی جوان!

سه‌ریچی ژن:

هووی نه‌وه‌یه که زۆرینه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خن

١٧٧٥- عَنْ أَسَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ٥١٩٦ - طرفه في: ٦٥٤٧). (رياض/ ١: ٣٢: ل/ ٢٢٥: ٢٥٨: (١٧٧٥)).

ئوسامه -رمزای خودای ئی بی- له‌خۆشه‌ویسته‌وه- دروودی خوای ئی بی- فهرمووی: (له‌دمرگای به‌هه‌شتا راوستام، سه‌رنجم دا زۆربه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان که‌چوو بوونه ناوی هه‌زاران و مسکینه‌کان بوون، به‌لام داراو دمو له‌مهنده‌کان هیشتا راگیرابوون بۆ حیساب و لیپرسیینه‌وه له‌سه‌ر سامانه‌کانیان، که‌رچی ئه‌وه‌ی که‌دۆزه‌خی بوون به‌فهرمانی خودا برابر بوون بۆ ناو دۆزه‌خ، له‌به‌ردمرگای دۆزه‌خیشا راوستام، سه‌رنجم دا زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ناوی ژنان بوون!).

قورعه‌ کردن له‌نیوانی چه‌ند ژنی که‌له‌کاتی سه‌فه‌ردا

١٧٧٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتْ الْقُرْعَةُ لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ، فَقَالَتْ حَفْصَةُ، أَلَا تَرَ كَيْنَ اللَّيْلَةِ

بَعِيرِي وَأَرْكَبُ بَعِيرَكَ تُنْظِرِينَ وَالْظُرُ؟ فَقَالَتْ: بَلَى. فَرَكِبَتْ فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ثُمَّ سَارَ حَتَّى نَزَلُوا وَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ رِجْلَيْهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. (الحديث ٥٢١١) (١٧٧٦).

عائيشه - پرزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر - دروودی خوای لہسہر بی- کہ دہمیویست بجی بؤ سہفہری، لہنیوانی ژنہکانیدا تیروپشکی دہکرد، پشکی ہہرکامیکیان دہربجواہیہ نہومیان لہگہلی دہچوو بؤ نہو دہرچوونہ، جاپشکی عائیشہ و حہفصہ دہردہچی کہ لہگہلی بچن بؤ نہو سہفہرہ، پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- لہشہودا کہ دہکہوتنہ ری، لہگہل عائیشہ دہرؤی و ہسہو گفتوگویمان پیکہوہ دہکرد، حہفصہ بہعائیشہ دہلی: بانہم شہو و شترہکانمان بگورپینہوہ، تو سواری و شترہکہی من بہ، منیش سواری و شترہکہی تو دہبم، دہور دہگورپینہوہ، نہوہی تو لہ شہوانی پیشوودا دیوتہ منیش دہیبینم لہنہحوالی پیغہمہر - دروودی خودای لہسہر بی- وئہوہی منیش لہشہوانی پیشوودا دیومہ تویش دہیبینی ! عائیشہ یش دہلی باشہ، وہوا دہکہن. جاکہ دہکہونہ ری، دہق وہک شہوانی پیشوو، پیغہمہر - دروودی لہسہر- دہچی بؤ لای و شترہکہی عائیشہ و سلاوی لی دہکا، ئیتر دہرؤن ہہتا کاتی لادان و دابہزین و وچان. جائہو شہوہ عائیشہ ہہست بہبی پیغہمبہری دہکا، لہداخی نہوہ کہ دادمبہزن، ہہردوو قاچی خوای دہخاتہ ناو بنچکی سوور ناتکہوہ، کہ زورپینہی کات حہشارگہی چرو جانہومرہو، نزای خراب لہخوای دہکاو دہلی: خواہی! لہتؤلہی نہم ہہلہپہدا کہ کردم کہ نہوہیہ نہمشہو لہہاودہمی پیغہمہر داہرام، دووپشکی، یا ماریکم بؤ ہرہخسینہ کہ پیغہوہ بدات!

سہارمت بہ پیغہمبہریش لہم بارمیہوہ ناتوانم ہیچی دہربارہ بلیم،
چونکہ سووچ سووچی خۆم بوو، سووچی کہسی تری تیا دا نہبوو).

نۆره شہوی ژنان - القسم بین الزوجات

١٧٧٧- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أَقُولَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَكِنْ قَالَ السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكَرَ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. (الحديث ٥٢١٣ طرفه في ٥٢١٤) (١٧٧٧).

ئەنەس —رمزای خودای لی بی— فەرمووی: سوننەت وایە ئەگەر پیاو کچی
هینا بەسەر بیوژن، حەوت شەو لەلای بی، ئەوسا بەسەر شەویان وەک یەک
بۆ دابنیت، بەلام ئەگەر بیوژنی هینا بەسەر کچ سێ شەو لەلای بی، ئینجا
بەنۆرە وەک یەک شەویان بۆ دابنیت. ئەبو قیلابە فەرمووی: ئەگەر بمەوی
لەباتی ئەوێ بلیم ئەنەس فەرمووی: (سوننەت وایە..تاد) دەلیم: ئەنەس
فەرمووی: پیغەمەر — دروودی لەسەر — فەرمووی: (ئەگەر پیاو کچی هینا
بەسەر....تاد). (تاج/ ٢/ ل/ ١٢٩ ز/ ٥١ - ش/ د/ تیرمیزی).

لافو که زافو خو هەلکێشانى

هەوی بەسەر هەوی خۆیدا

١٧٧٨- عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي ضَرَّةً
فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ تَشَبَّعْتُ مِنْ زَوْجِي غَيْرَ الَّذِي يُعْطِينِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ. (الحديث ٥٢١٩) (١٧٧٨).

مەردا يەتۈ بەتەنگەۋە بوۈنى ناموۈس زۆر پەسەندە

ئەبو ھورەيرە - پەزىلەتلىك خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەشەم ۋەسەيەھ ۋە ھەشەمىيە (خودا بەتەنگەھ دى، ھەر ۋەھە موسولمانىش بەتەنگەھ دى، لەكەتلى پرودانى كەرى نەشەرىندا خودا غەرىمەت دەمەگەرى، موسولمان غەرىمەت دەمەگەرى، بەتەنگە شەرىف ۋە ئابرو ۋە ناموس ۋە دىن، بەتەنگە خودا لەسەر ئەۋە غەرىمەت دەمەگەرى ۋە ھەل ئەدەتلى، كە موسولمان شەرى نەپەھە ۋە كە خودا پرودانى نەبەرى ئەۋە رەۋە بېرىن). (تەج/ ۳ ز/ ۵۷ ل/ ۱۴۲ ژ/ ۱ ت/ ب).

رقم/ ۲۱۳۰.

(١٣٣) أخرجه مسلم في التوبة، باب: غير الله تعالى وتحريم الفواحش ، رقم: ٢٧٦١، ٢٧٦٢.

١٧٨٠- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ وَمَا لِي فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ فَكُنْتُ أَغْلِفُ فَرَسَهُ نَاضِحٍ وَغَيْرِ وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرُزُ غَرَبَهُ وَأَعِجُنُ وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِرُ وَكَانَ يَخْبِرُ لِي جَارَاتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَكُنْتُ نِسْوَةَ صِدْقٍ قَالَتْ وَكُنْتُ أَقْلُ التَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِي وَهِيَ مَتَى عَلَى ثُلُثِي فَرَسَخٍ فَجِئْتُ يَوْمًا وَالتَّوَى عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ إِيْخُ إِيْخُ لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَسِيرَ مَعَ الرِّجَالِ وَذَكَرْتُ الزُّبَيْرَ وَغَيْرَتَهُ وَكَانَ غَيْرَ النَّاسِ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي قَدْ اسْتَحْيَيْتُ فَجِئْتُ الزُّبَيْرَ فَقُلْتُ لِقِينِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى رَأْسِي النَّوَسُ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَأَنَاحَ لَأَرْكَبَ فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ وَعَرَفْتُ غَيْرَكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ التَّوَى كَانَ أَشَدُّ عَلَيَّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ قَالَتْ حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ يَكْفِينِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ فَكَأَنَّمَا أَعْتَقَنِي. (الحديث ٥٢٢٤ طرفه في: ٣١٥١) (١٧٨٠).

ئەسمای کچی ئەبوبەکر، کە خوشکی عایشەیی هاوسەری پێغەمەر بوو، فەرمووی: کاتێ زوبەیر منی هینا، ئەوەی پێی بێی مالدو بەندەو شتی تریوا، ئەیبوو، تەنیا و شترێکی ئاوکیش و ئەسپەکەیی خۆی ئەبێ، وەمن خۆم ئالیکم دەدا بە ئەسپەکەیی و ئاوم دەکیشا بۆ خۆمانو، سەتڵو دولچەکەیم دە دووری یەو و پێنەو پەرۆیم دەکرد، وە خۆم نان و هەویرم دەکرد، بەلام نەم دەزانی بە جوانی نان بکەم، چەند ژنیکی دراوسیمان هەبوو، ئەنصاری بوون، ئەوان نانیان بۆ دەکردم، بەراستی ژنی راست و دروست خۆیان بوون. لەو پارچە زەویەو، کە پێغەمەر -دروودی خۆی لەسەربێ- بەخەلاتی دابوو بە زوبەیر، لەوێو بەسەر سەر ناوکی خورماد دەگواستەو بۆ مالهو، بۆ

(١٧٨٠) أخرجه مسلم في السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعيت في الطريق.

ئاللىكى وشترەكان، زەمبەكە نەزىكەى دوومىل لەمالەوہ دوور بوو (مىلى چوار ھەزار ھەنگاۋە)، جا رۇژى لەسەر ئەم بارودۇخە، كۆلى ناوكە خورما بەسەر سەرمەوہ بوو، لەرپگە گەيشتم بە پىغەمەر و كۆمەلى لەيارانى، لە كۆمەلى يارىدەدەمران، جا پىغەمەر بانگى كردم، ئەوجا خورپى لەوشترەكەى كە پىخى بىداو فەرمووى: (پىخ ... پىخ) ھەتا من لەپاشكۆى خۆيەوہ سوار بكا، چونكە من بىانى نەبووم، چونكە خوشكى عائىشەى خىزانى بووم، بەلام من سوارنەبووم، چونكە شەرم دەكرد كەلەگەل پياوانا بپۆم بەرپگەدا، لەھەمان كاتىشا بىرى ئەوشم كەردمەوہ كەزوبەيرى مىردم، بۆشتى واو لەكاتى وادا تەنگە دەپگرى و پىي ناخۆشە، چونكە بەراستى لەھەموو كەسى زياتر زوبەير بەتەنگى نامووسەوہ ھەبوو، جاكاتى پىغەمەر —دروودى خواى لەسەر— بەمەى زانى كەوا من شەرم دەمگرى، تەشرىفى رۆشت و منيان بەجى ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى حالەكەم لەنووكەوہ بۆيگىراپەوہ، كەلەسەر حالىكى وا بەخزمەت پىغەمەر و كۆمەلى لە يارىدەدەمران گەيشتم، پىغەمەر —دروودى خواى لەسەر— وشترەكەى پىخ دا كە من لەپشتى خۆيەوہ سواربكا، بەلام من شەرمەم كەردو بىرى غەيرەى تۆم كەوتەوہ، ئىتر ئەوان رۆشتن و من مامەوہ).

زوبەير فەرمووى: (سویندم بەخودا ئەوہم بەلاوہ گرانتر بوو، كەلەسەر ئەوھالە كۆلە ناوكە خورما ھەلبگرى، ھەتا ئەوہى كەلەپاشكۆى پىغەمەرەوہ سواربوويتايە!).

ئەسما فەرمووى: ئىتر لەسەر ئەم شىۋەيە مامەوہ، خۆم خزمەتى زوبەيرو ولاخەكانىم دەكرد، ھەتا ماومىي لەوودوا پىغەمەر —دروودى خواى لەسەر— بەھۆى ئەبوبەكرى باوكمەوہ خزمەتكارىكى بۆم نارد، خزمەتى ئەسپەكەى لەكۆل خستم، ئەم كارە ئەوئەندە گرنگ بوو بەلامەوہ، وەك لەبەندىمى و كۆيلەيى نازادىم بكات وابوو.

١٧٨١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قَالَتْ فَقُلْتُ: مِنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ فَقَالَ: أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ لَا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي قُلْتُ لَا وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلٌ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. (الحديث ٥٢٢٨، طرفه في: ٦٠٧٨) (١٧٨١).

عائيشه - په زای خوای لی بڼه - فهرمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه - فهرمووی: (من د زمانه که تو تهی عائيشه له من پرازیت یانا گوتم: چوڼ چوڼی و به چیا د زمانیت؟ فهرمووی: (به وده د زمانه کاتۍ تو له من پرازیت، له کاتی گو فتوگوډا، به وینه ناوا سویند ده خویت: نا، به خودای موحه مهده، به لام کاتی له من نیگه ران بیت، له کاتی گو فتوگوډا ناوا سویند ده خویت: نا، به په روه ردگاری نیبراهیم). عائيشه فهرمووی: منیش عه رزیم کرد: به لی چوڼ دم فهرمووی وایه، تهی پیغه مهه ری خودا! بهس ناوه که ت تهرک نه که م، نه ویش به دهم و بهس، به لام له دله وه هه ر دلم لای تو یه، له کاتی ناشتی و له کاتی زویری دا، قهت به دل لیت زویر نابم.

پیکه وه بوونی دوو به دووی هه ردوو په که زی ناخویی

١٧٨٢- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النَّسَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُوَ قَالَ الْحَمُوَ الْمَوْتُ. (الحديث ٥٢٣٢) (١٧٨٢).

(١٧٨١) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله عنها، رقم: ٢٤٣٩.

(١٧٨٢) رواه الشيخان، التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، أخرجه مسلم في السلام، باب

تحريم الخلوة بالأجنبية، رقم/٢٧٢٢.

عوقبهی کوری عامیر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مهر - دروودی
 خوای له سهر- فهرمووی: (به ته نیا مه چن بؤلای ژنانی ناخوی، واته:
 نامه حرهم، پیاویکی نه نصاری گوتی: نهی پیغه مهری خودا: نهی نه گهر
 خزمی میړده که ی بی؟ فهرمووی: (خزمی میړ مردنه: نه و له هه موو خرابتر،
 نه گهر نامه حرهم بی، چونکه دوور نییه که به ناوی خزمایه تییه و کاری
 دوژمنی بکا). (تاج/ ۳ ل/ ۱۳۸ ز/ ۵۶ باسی به ته نیا کؤبوونه و له گهل نافرته
 بیگانه دا ش/ت).

روونکردنه وه:

مه به ست له م جوړه فهرموودمیه، کردنی احتیاط و وهرعو دووربینی،
 مه به ست چاندنی تۆوی دوو دلی و به دگومانی نییه له ناو که سوکاردا، جا
 هرکاتی له ناو خیزانا، هه ست به م جوړه په یوه نندی په گومانبارانه کرا،
 پیویسته پیښگری لی بکری، دنا نه گهر هیچ هویه کی پوهانه بوو، بؤ پیکه وه
 ژيانی خیزانی ناو که سوکار، نه وه پیویست به وروژانی وا ناکات که بی
 به هوی دلپسی و پچراندنی شیرازی ناو خیزان و که سوکار. له راستیدا
 له سهرده می پیغه مهر خویه وه هه تا نیستا خوشک و براو مام و خال و برازا و
 خوشکه زای میړد یا ژن به که سیکی نه میندار ناسراوه و پیکه ی هاموشوی
 ناسایی یان لی نه گیراوه، مه گهر به هوی نه و هاموشویه و گومان یا کی شه ی
 دروست بووی.

گیرانه وه و باسی جوانی و شیوهی ژنی ناخوی بؤ میړد

۱۷۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ فَتَنْتَعَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا. (الحديث ۵۲۴۰
 طرفه في: ۵۲۴۱) (۱۷۸۳).

عەبدوللاى كۆرى مەسعود — رەزاي خۇاى ئى بى — فەرموۋى: خۇشەويست —
 دروودى خۇاى لەسەر — دىمفەرموۋى: (نابى ژن سەرنجى ژنىكى تر بداو، لەپاشا
 ورد ورد باسى لەشولارى ئەو ژنەى تر بكا بۇ مېردەكەى خۇى بەشپوۋىيەكى وا
 وەك مېردەكەى بەچاۋى خۇى تەماشىا كىردىۋى وابى!). (تاج/ ۳ ز/ ۵۶ ل/ ۱۴۰
 ۷/ — باسى كۆپۈنەۋەى نادروست لەگەل ژنى ناخۇى — نامەحرەم — دا).

ئەمە بۇ پىاۋىش ھەرومەھايە، النساء شقائق الرجال فى معظم الأحكام. لە
 پەنجاكانى سەدەى پىشۋودا، بەھوكمى ومزىضە لە ھەببانىيە بووم
 كەئەوسەردەمە كوردەكانى خۇمان پىيان دىگوت: سىنە دەبان، كەوا دىزانە
 موكەررەدى (سِنَّ الدَّبَّانِ). ئەۋكاتە بەھۋى ئىنگلىزەكانەۋە، تا رادەمەكى زۇر،
 بەر بەرەلەى رەۋشتى لەۋى وەك ئىستاي كوردستانى خۇمان، بەرە بەرە بلاۋ
 دىمبۈۋە و پىشتىگىرى ئى دىكر، بەتاپبەتى لەگەشت و سەپىرانى دىمىچەكەى
 ھەببانىيە، ژن و پىاۋ بەبەرگى مەلەو، مەلەو شەپەرەگۈمكى و شەپەرە مەلەپان
 پىكەۋە دىكر، وە ەشامەتتىكى زۇر لەھەموۋلاۋە دىھاتن و لەۋى لەۋجۈرە
 شتانەدا، بەبى پەروا، بەشدارىيان دىكر.

جا كابرايى ناۋى خۇشابە بوو، ھەموو رۇژى لەگەل برادەرىكى خۇىدا،
 كەناۋى ئىشۋ بوو، دىچن بۇ مەلەو شتى وا، كە دىگەرپىتەۋە خۇشابە، باسى
 لەشولارى ئىشۋ بۇ ژنەكەى دىكا، كە چۆن لاۋىكى شۇخ و لاۋچاك و جوان
 خاسىكە، ھەتا باسى ئەۋەى بۇ دىكا، كە پارۋكەى دىللى بىرەدارە!

جا رۇژى كە خۇشابە دىتەۋە دىروانى ژنەكەى لەگەل ئىشۋ دا دىرپى
 تىكەلن و خەرىكى داۋىنپىسىن. جا خۇشابە زۇر بەخوۋىن ساردىيەۋە،
 لەدىپارىان دىۋەستى و دىست خۇشى يان ئى دىكاۋ، بە ژنەكەى دىللى: (ژنەكە
 ومزع لە خۇتان تىك مەدەن، ئەمە خەتاي مەن، نەۋەك تۇ، چۈنكە ئەم مىلە
 مەن بەدەستى خۇم ناۋمەتە ناۋ ئەم مىكەلەيەۋە).

دلیپسی نیوانی هاوسه ران هه ویتنی رووخانی خیزانه

١٧٨٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَطَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ فَلَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا. (الحديث ٥٢٤٤ طرفه في: ٥٢٤٦) (١٧٨٤).

جابیری کوپی عهبدوئلا - پرزای خوای لی بی- دمفه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه- دمفه رموی: (کاتی که سیکتان سه فه ره که ی در یژه ی کی شا یا بۆ ما و میه کی زۆر، له بهر هه هۆیه ک بی، له خیزانی دابرا، با به شه و له نا کاوا نه کا به ما لاو، له بارود و خۆ ئا وادا نه دا به سه ر خیزانی دا). (تاج/ ٣ ز/ ٤٧ ل/ ١٨ ٥/ - مافی ژن له سه ر میژد - ش/ د/ ت/ ن).

١٧٨٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِيْبَةَ، وَتَمْتَشِطَ الشَّعْبَةَ. (الحديث ٥٢٤٦، أطرافه في: ٤٤٣، ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧) (١٧٨٥).

جابر کوپی عهبدوئلا - پرزای خودایان لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رموی: (کاتی له سه فه رو شتی وا ده که ری نه وه، نه که ره به شه و ده که یشتنه جی، وابکه نه که له پی شدا ئا گاداریان بکه نه وه، هه تا ژن سه ری خۆی شانه بکاو، دمرمانی هه مام به کار بی نی بۆ لا بر دنی مووی زیاده ی له شی). نه مه ده فی گیرانه وه ی نه م فه رمو و ده یه له تا جول ئو صولدا. (بر: تاج/ ٣ ل/ ١٨)

(١٧٨٤) و أخرجه مسلم في الجهاد عن بندار، (عيني/ ٢٠ ص/ ٢٢١). - المترجم

(١٧٨٥) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: كراهة الطروق وهو الدخول ليلًا. رقم/ ٧١٥.

ز/٤٧ ٦ + ٨ + ٥ + ٧/ش/د/ت/ن = شه یخین: بوخاری و موسلیم و
نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی).

روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یه جوړیکه له نه ده بی نهینی نیوانی ژن و میړد، نمونه یه که
بوړینمایي ژن و میړد، سه بارمت به و کردار و رفهارانه ی که ده بن به هوکاری
پته و بوونی نیوانیان.

ماموستای عه سقه لانی - په حمه تی خوی لی بی- دمه رموی: نامه ی ژنه نیان
دووسه دو بیست و هشت فهرمووده ی به رزه وه بووی واتیادا، بیړشته و
موتابه عه گانی چل و پینج فهرموودن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته:
مه وصولن، دووباره گانیان سه دو شه ست و دوو فهرموودن، پوخته که بیان
شه ست و شه ش فهرموودن، پیښه و موسلیمیش وهک پیښه و بوخاری
همه موویانی گیراوه ته وه بیجکه له مانه نیان، که بیست و دوو فهرموودن:

١. فهرمووده ی ثیبنو عه باس (خَيْرُ هَذِهِ الْأَمَةِ أَكْثَرُهَا نِسَاءً) = ژماره ٥٠٦٩/٩
فهتج له ته جریده که دا نییه.

٢. فهرمووده ی ژماره ١٧٤٥/٥ تجرید = ٥٠٧٦ فهتج. نه بوهوره یه (إِلَى شَابِّ
أَخَافُ الْعَتِّ).

٣. ز/١٧٤٦ تجرید = ٥٠٧٧ فهتج = عایشه (لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا).

٤. ز/١٧٤٧ تجرید = ٥٠٨١ فهتج = (إِنَّمَا أَنَا أَخُوک).

٥. ز/١٧٥٠ تجرید = ٥٠٩٠ فهتج = (تَنكِحُ الْمَرَأَةَ لِأَرْبَعِ).

٦. هدیسه که ی سه هل: (هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يَنْكِحَ ...) ١٧٥١ تجرید =
٥٠٩١ فهتج.

٧. هدیسی ابن عباس (حَرَمٌ مِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ) = ٥١٠٥ فهتج.

۸. حەدیسى (دَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبِيبَتَهُ إِلَى مَنْ يَكْفُلُهَا) له نیوانى ژماره ۵۱۰۵ و ۵۱۰۶ فهتج دایه.
۹. حەدیسى جابیر: (أَنَّ تَنكِحَ الْمَرْأَةَ عَلَى عَمَتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) = ۱۷۵۷ تجرید = ۵۱۰۸ فهتج.
۱۰. حەدیسى ابن عەباس (فِي الْمُتَعَةِ...).
۱۱. حەدیسى سلمه: (أَيُّمَا رَجُلٍ وَامْرَأَةٍ تَوَافَقَا) = ۵۱۱۹ فهتج.
۱۲. فەرمووده‌كه‌ی ئیبنوعەباس سەبارەت بە ڕوونکردنەودى ئایەتى: ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ = ۵۱۲۴ فهتج.
۱۳. فەرمووده‌كه‌ی عائیشە: (كَانَ النِّكَاحُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَلْحَاءَ) = ۵۱۲۷ فتح الباری.
۱۴. فەرمووده‌كه‌ی خەنسائى كچى خدام: (أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثِيْبٌ فَكْرَهَتْ ذَلِكَ... فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ نِكَاحَهَا) = ۵۱۳۸ فهتج = ۱۷۶۴ ته‌جرید.
۱۵. فەرمووده‌كه‌ی ره‌بعى كورى معوذ، سەبارەت بە لێدانى دەف لەشایىدا = ۵۱۴۷ فهتج.
۱۶. فەرمووده‌كه‌ی عائیشە: (فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يَعْجَبُهُمُ اللَّهُوُ...) = ۱۷۶۷ ته‌جرید = ۵۱۶۲ فهتج.
۱۷. فەرمووده‌كه‌ی ئەنەس: (كَانَ إِذَا مَرَّ بِجَنَابَاتِ أُمِّ سَلِيمٍ دَخَلَ عَلَيْهَا...) = ۵۱۶۳ فهتج. ئەم فەرمووده‌یه موعەللەفە، باقیەكه‌ی مۆتەفەقوعەله‌یهى یه.
۱۸. فەرمووده‌كه‌ی صفیه‌ی كچى شەیبە لەبارەى نانى شایى = ۵۱۷۲ فتح الباری.
۱۹. تەعلیقەكه‌ی: (لَمْ يُوقَّتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي فِي الْوَلِيمَةِ) له پێش ژماره: ۵۱۷۳ فهتج.

٢٠. فهرموودهى نه بوهورميره: (مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُلْزِمُ جَارَهُ)

= ٥٨٥ فتح.

٢١. تهعليقه كهى معاويهى كورى حیده: (لَا هَجْرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ) = بابى/٩٣

والهپیش ژماره/٥٢٠٢ فتحه وه.

٢٢. فهرموودهى ئیبنوعه بیاس له بارهى داستانى ههجرى ژنان = ٥٢٠٣ فتح

البارى.

ههروا شیخ دمه رموى: لهم نامه یه دا سی و شەش بیستراو — اثرى

صه حابه و تابعینیشى واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۱- نامه‌ی ته‌لاق (ژن به‌ره‌لاکردن)

کتاب الطلاق

۱۷۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرْهُ فَلْيَرَا جِفَهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ فِتْلِكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ۵۲۵۱ أطرافه في: ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰).

ئيبينوعومهر - ږمزاى خواى لى بى- فهرمووى: به‌سهرينى پيځهمه - دروودى خوداى له‌سهر- ژنيكم له‌بيټنويزى دابوو ته‌لاقم دا، عومهر - ږمزاى خواى لى بى- بؤنهم مه‌سه‌له‌يه له‌خوشه‌ويست دمپرسى - دروودى خوداى له‌سهر- خوشه‌ويست - دروودى خوداى له‌سهر- دمفه‌رموى: (پيى بللى: با ژنه‌كهى بگيرپټه‌وه بؤ ژير ږكفيى خوى، نه‌وسا بيهيلايټه‌وه له‌لاى خوى تا له‌بيټنويزى پاك دمبيټه‌وه و جاريكى تر دمكه‌ويټه‌وه سهر بيټنويزى و ديسان پاك دمبيټه‌وه، ئيتړ له‌وه دوا نه‌گهر نارمزووده‌كا با به‌جوانى ږاى بگري لاي خوى و ژنى خويته‌تى، ومكى تريش نه‌گهر نارمزووش ده‌كا به‌رله‌وهى كه بجيټه لاي، با ته‌لاقى بدل، نه‌مه كه‌ژن له‌پاكييه‌كا ته‌لاق بدرئ، كه مي‌رده‌كهى له‌وپاكييه‌دا نه‌چووبيټه‌لاى نه‌و حه‌يه و عي‌دميه‌يه كه‌خودا له‌هورنانا فهرمانى كردووه كه‌ژنى تيادا ته‌لاق بدرئ، كه دمفه‌رموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِمَدَّتِهِنَّ وَأَخْصُوا الْعِدَّةَ وَالْقُوا لِلَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (سورة الطلاق ۱/۶۵) واته: نه‌ى پيځهمه‌رى خوشه‌ويست: به‌ موسولمانان بفهرموو: ههركاتى ويستتان ژن

تہ لاق بدن بالہ کاتی کدا تہ لاقیان بدن کہ ماوہی عیددہیہ، کہ کاتی پاکی
ژنانہ لہ بینویژی و زمیستانی، وہ ژمارہی روژو کاتی عیددہکہیان رابگرن، وہ
بہردموام لہخودا بترسن). (بر: تاج/ ۲ ل/ ۱۵۷ ز/ ۶۴ ز/ ۱+۲ س/ د/ ن).

۱۷۸۶م - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حُسِبَتْ عَلَيَّ بِتَطْلِيْقَةٍ. (الحديث ۵۲۵۳
طرفہ فی: ۱۷۸۶ تجرید) (۱۷۸۶).

لہ گیرانہ و مہیکی تری ئەم فەرموودہیہدا ئیبینو عومەر -رہزای خودایان لی
بی- فەرمووی: (ئەو تہ لاقہی کہ لہکاتی بینویژیدا دام، دانرا بہیہک تہ لاق و
ژنہکەم بہوہ یەک تہ لاقی کەوت)

بہ کارہینانی ووشە ی تہ لاق و لیڈا تاشر اوہکانی

مەرجه بو کہوتنی تہ لاق یانا؟

۱۷۸۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَنَا مِنْهَا قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ لَهَا: لَقَدْ غُذِتْ
بِعَظِيمِ الْحَقِّي بِأَهْلِكَ. (الحديث ۵۲۵۴) (۱۷۸۷).

عائیشہ -رہزای خوای لی بی- فەرمووی: پیغہمەر -دروودی خودای لہسەر-
ژنیکی هینا، ناسراو بوو بہ ئیبینہ تولجہون، کاتی گواستیانہوہ بو پیغہمەر و
پیغہمەر ویستی بہدہستی بگری، ژنہکە گوتی: پەنا دەگرم بہخو لہتو.
پیغہمەریش -دروودی خودای لہسەر- فەرمووی پی: (بہراستی پەنات گرت
بہکەسیکی گەورەو مەزن، کہخوای گەورمہیہ، لہبەر ئەوہ من بہدلی خوئت

(۱۷۸۶) أخرجه مسلم في الطلاق، باب تحريم طلاق الحائض بغير رضاها، رقم/ ۱۴۷۱.

(۱۷۸۷) (۱۷۸۸+۱۷۸۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة و حديث أبي اسيد و حديث

سهل بن سعد في صته الجونية - خاتمة كتاب الطلاق، فتح/ ۱۰ ص/ ۶۲۲.

لەگەڵ دەکەم و دەستت بۆ نابەم کەواتە برۆرەووە بۆ سەر کەسوکار، چونکە لەم ساتەووە تۆ ژنی من نیت).

۱۷۸۸- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى الطَّلَقْنَا إِلَى حَائِطٍ يُقَالُ لَهُ الشَّوْطُ حَتَّى اتَّهَيْنَا إِلَى حَائِطَيْنِ فَجَلَسْنَا بَيْنَهُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اجْلِسُوا هَا هُنَا وَدَخَلَ وَقَدْ أَتَيْ بِالْجَوْنِيَّةِ فَأَنْزَلَتْ فِي بَيْتٍ فِي تَخْلِ فِي بَيْتِ أُمَيْمَةَ بِنْتِ الثُّعْمَانِ بْنِ شَرَّاحِيلَ وَمَعَهَا ذَاتُهَا حَاصِنَةٌ لَهَا فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ هَبِي نَفْسُكِ لِي قَالَتْ وَهَلْ تَهَبُ الْمَلِكَةَ نَفْسَهَا لِلْسُّوقَةِ؟ قَالَ فَأَهْوَى بِيَدِهِ يَضَعُ يَدَهُ عَلَيْهَا لِتَسْكُنَ فَقَالَتْ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ: قَدْ غَذَتْ بِمَعَاذٍ ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ يَا أَبَا أُسَيْدٍ اكْسُهَا رَاغِبَتَيْنِ وَأَلْحَقْهَا بِأَهْلِهَا. (الحديث ۵۲۵۵ طرفه في: ۵۲۵۷).

ئەبو ئوسەید - ڕەزای خوای ئی بێ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ژنیکی خواست، ناسرابوو بە بینتولجەون چونکە لەھۆزی بەنی جەون بوو، من چووم بۆ وولاتی خۆی و گواستەمەووە بۆ پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کە ھەوالم بە پێغەمەر دا، کەوا بینتول جەونمان ھێناوە بەبووکی بۆت، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- دەرچوو ڕۆشت بۆلا، ئیمەیش لەخزمەتیدا چووین، ڕۆشتین لەخزمەتیدا ھەتا گەشتینە ڕەزە خورمایەکی شووردار، کەپێی دەگوترێ ڕەزی شەو، کەناوی باخیکی ناسراوە لەمەدینە، ڕۆشتن ھەتا گەشتن لە دوو ڕەزە خورما، لەبەینیانا دانیشتن، پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- فەرمووی ئێوە لیڤەدا دابنیشن.

پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- ڕۆشتە ناو ھۆدەیی، لەناو ڕەزە خورمایەکا بوو، بینتول جەونیان بردناو ئەو ھۆدیمەو، نوعمانی کوپی شەراحیل بوو، نازناوی بینتول جەون: ئومەیمە بوو، دایەنەکەشی کە لەلەو بوو لەگەڵیا ھاتبوو، جا پێغەمەر - دروودی خودای لەسەر- کەچوو ژیووەو ژیووەو بۆلا پێی گزوت: (خۆتم پێی ببەخشە).

بىنتول جەون گوتى: مەن شازادەم و تۆ مسكىنى، چۆن شازادە خۇى دەبەخشى بەگابرايەكى بازارى مسكىنى وەك تۆ؟ فەرمووى: جا پېغەمەر - دروودى خوداى لەسەر- دەست دەبا، كە دەست بىخاتە سەرشانى ھەتا ھيەن بېيتەو، ژنەكەش دەلى: پەنا دەگرم بەخوا لەتۆ. پېغەمەرىش دەفەرموئ: (پەنات گرت بەكەسى شايەنى پەنا بۆ بردنە).

ئەوجا تەشرىفى دېتە دەرەو و واز لەژنەكەى دېنى و ھات بۆلاى ئىمە و فەرمووى: (ئەى ئەبو ئوسەيد! دوو كراسى ئاودامەنى بلوورىنى سې، لەجۆرى رازقىيەى بۆ بکەو، بېبەرەو بۆ خاومنى، ئەمە بۆ ھاوسەرىتى مەن دەست نادات).

روونکردنەو:

ئەبو ئوسەيدى ساعىدى ناوى مالىكى كۆرى رەبىعەيە، خەزەرەجىيە، ئەنصارىيە، ئامادەى غەزاي بەدرو غەزاكانى پاش بەدر بوو، لە پۆزى ئازاد كەردنى مەككەدا ئالاي ئىلى بەنى ساعدە بەو بوو، واقيدى دەفەرموئ: بىاويكى كورە بالاي سەرو پىش سې بوو، مووى پەرو زۆر بوو، لەئاخىر تەمەنىدا نابىنا بوو، سالى شەستى كۆچى لەتەمەنى ھەفتا و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كەردو، دواترىن كەس بوو لەبەدرىيەكان كە مردو، لەمەدپەنە مردو.

جىگەى داخە پەكارانى ئەم فەرموودمە و تەرمەفەكانى، زۆر بەگالى و كرجى باسى ئەم چىرۆكى شوو كەردنى بىنتول جەونە و جىابوونەو، لەپېغەمەر دەكەن، زۆرىنەى بۆ چوونەكانيان لاوازو بى تام و بى مەعنايە، بگرە ئەم چىرۆكە يەك چىرۆكە بەلام ئەوان وائالۆزىيان كەردو، لەكەسى واپە كە پېغەمەر چەندىن ژنى ھىناو لەم بابەتەو، وە بەم جۆرە مەھانانە لىيان جىابۆتەو، وىنە ناوى ئەم ژنانە لەم چىرۆكە داھاتو، ەمەرى كچى جەون و ئەسمای كچى كەندەى جونى و ئەسمای كچى نوعمان و ئەسمای كچى ئەسوود

و هیندی کچی یزید و فاتیمه کی کچی زه حاك و عه مری کچی یزیدو که سانی تریش!!

له هه مووی سه پرتتر هسه و کوفتوگو و گیرانه وهی رووداوه کانی نه م چیرۆکه، له حیواری فیلم و نمایش و شانۆدهکا.

ئیه وه ته ماشاکه ن کچیکی شازاده، باوکی پیشکەشی بکا به پیغه مه ر وه پیغه مه ر مارمیه کی باشی پی بدا، وه کۆمه ئی پیاو به سه روکایه تی نه بو ئوسه ید بنیری، که به وه به ری پێزو هه دره وه له ولاتی خۆیه وه بیگوازنه وه بۆ پیغه مه ر، کاتی پیغه مه ر بچیته په رده وه پیی بلێ: (ومره بۆ ئیره) نه ویش بلێ: تۆ ومره من نایه م، وه له سه ر نه مه لییان ببی به کیشه و به ره، نه و بلێ من له تۆ گرنگترم دمبئ تۆ بی، نه و بلێ به پیچه وانه وه، وه به هۆی بارو دۆخیکی ئاوا په هله وانانه وه، به ره له وهی به یه کتر بگه ن له یه کتر جیا بنه وه!!

ته لاقی سی به سی دروسته یا نا دروسته

١٧٨٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَّاقِي وَإِنِّي نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزُّبَيْرِ الْقُرْظِيَّ وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تُرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ. (الحدیث ٥٢٦٠ اطرافه فی: ٢٦٣٩، ٥٢٦١، ٥٢٦٥، ٥٣١٧، ٥٧٩٢، ٥٨٢٥، ٦٠٨٤) (١٧٨٩):

عائیشه -پرمزای خوای ئی بی- دمفه رموی: ژنه که ی ریفاعه ی قورمظی هاته لای پیغه مه ر -دروودی خودای له سه ر- گوئی: نه ی پیغه مه ری خوا: ریفاعه ی قورمزی به ئیجگاری ته لاقی داوم و له پاش نه و شووم کردوو به نه و په رحمانی

كۆپى زەببىرى قورمىزى بەلەم چووكى ئەورەحمان وەك پەتك وایەو، جىماعى پى ناكىرى؟ پىغەمەر — دروودى خودای لەسەر- فەرمووی پى: پەنگ بى بتهوى بگەرپیتەو بۆلای رىفاعەى مێردى پيشووت، شتى وانابى، هەتا ئەورەحمان چىژ لەخۆشى جووتبوون لەگەل تۆدا نەچىژى و تۆش چىژ لەخۆشى جووتبوون لەگەل ئەورەحماندا نەچىژى، دانانىرى بەشووى دووهم كە دەبى بەهوى دروستبونی شووگردنەو بەمێردى يەكەم، بەمەرچى مێردى دووهم ژنەكە تەلاق بداو عیددەى ژنەكە لەمێردى دووهم تەواو بى، ئەوسا دروستە ئەوژنە بەگریدانىكى نوێ شووبكاتەو بەمێردى پيشووى). (تاج/٣ ١٥٩/ز ٦٥/ژ ١/ش/د/ت/ن).

شتى ھەلەل لەخۆھەرامکردن بەو ھەرام نابى

١٧٩٠- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْعَسَلَ وَالْحُلُوءَ وَكَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الْعَصْرِ دَخَلَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْنُو مِنْ إِحْدَاهُنَّ فَيَدْخُلُ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ فَاتَّخَبَسَ أَكْثَرَ مَا كَانَ يَحْتَبِسُ فَعِزْتُ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةٌ مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ فَسَقَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُ شَرْبَةً فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَتَحْتَانَنَّ لَهُ فَقُلْتُ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ إِنَّهُ سَيَدْنُو مِنْكَ فَإِذَا دَنَا مِنْكَ فَقُولِي: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ مَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ، فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، وَسَأَقُولُ ذَلِكَ، وَقُولِي أَنْتِ يَا صَفِيَّةُ ذَاكَ قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: قَوْلَ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَامَ عَلَى الْبَابِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَبَادِيَهُ بِمَا أَمَرَنِي بِهِ، فَرَقَا مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا مِنْهَا قَالَتْ لَهُ سَوْدَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ: فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ؟ قَالَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ. فَقَالَتْ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ قُلْتُ لَهُ نَحْوُ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ صَفِيَّةُ قَالَتْ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ حَفْصَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: لَا حَاجَةَ لِي

فِيهِ. قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْنَا، قُلْتُ لَهَا: اسْكُنِي. (الحديث ٥٢٦٨ طرفه في: ١٧٠٩ تجريد = ٤٩١٢ = بهرگی چوارەم ل/٥٠٨).

عائيشه -رمزای خۆای ئی بی- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خۆدای لەسەر-
 ھەزی لە ھەنگوین و ھەلوا بوو، گەلێ جار لە پاش کردنی نوێژی ھەسر
 دەچوو بۆلای ھاوسەرھەکانی، یەکە یەکە ھەوائی دەپرسین و ساڵوی ئی
 دەکردن، ئەوجا دەچوو بۆلای یەکیکیان و چەتینیکی دەگرت لەلای و خۆی ئی
 نزیک دەکردەو، ماچ و مۆچ و شتی وای لەگەل دا دەکرد، بەلام بەبی
 جووتبوون و دروستبوون لەگەلێ. جا جارێ چوو ھۆدەگە ی ھەفصە ی
 ھاوسەری، کە کچی عومەری کۆری خەتاب بوو، زیاتر لەو ی کە چاوەروان
 دەکرا لەلای گلی خواردەو، منیش دەماری ھەوێباری گرتمی، کە پرسیم ھۆ ی
 ئەم زیادەمانەو ی پێغەمەر لەلای ھەپسە چییە، پێیان گوتم: ژنیکی خەزمی
 دوو بەرمی ھەنگوینی بە دیاری بۆ ھێناو، ئەویش شەربەتی ئی دروست
 دەکاو دەیدا بە پێغەمەر -دروودی خۆدای لەسەر- بەو ھۆیەو کەمێ لەلای
 دەمینێتەو، منیش گوتم: بەخوا دەبی فیلکی وای ئی بکەین کەوازی ئی لەم
 مانەو ی لای ھەپسەییە، جا بە سەودە ی کچی زەمەم گوت: کە یەکەم ژنی
 پێغەمەر بوو لە پاش مردنی خەدیجە ی یەکەم ھاوسەری، پێم گوت: دیارە کە
 پێغەمەر -دروودی خۆدای لەسەر- تەشریف دێنێ بۆلای تۆیش، لەنۆرە روژی
 خۆتا. کە تەشریفی ھات بۆلات، پێی بلێ: من بی ئی مەغافیرت ئی دەکەم،
 دەلێ مەغافیرت خواردوو؟ ئەویش پێت دەفەرموێ: (نا، مەغافیرم
 نەخواردوو! تۆیش پێی بلێ: ئە ی ئەم بۆنە ناخۆشە چییە کەلێت دی،
 ئەویش دەفەرموێ: (ئەو لای ھەفصە شەربەتی ھەنگوینم خاردۆتەو)
 تۆیش پێی بلێ: (ئای: ئەو ھەنگەگە ی جەویی داری عورفوطی ھەلمزیو،
 کە پێی دەگوترێ مەغافیر) کاتێ ھاتیش بۆلای من، منیش ھەمان شتی ی
 دەلێم، وە تۆیش ئە ی صەفیە، کاتی پێغەمەر لەسەرە ی خۆتا تەشریفی ھات

بۆلات هه مان قسه و پرسیارو گفتوگۆی له گهڵ بکه، سهوده فهرمووی: (به خوا له ترسی تۆ ئه ی عانی شه! هه ر که پێغه مه ر — دروودی خودای له سه ر — له دمرگا که وه هاته ژووره وه، و یستم یه کسه ر قسه که ی تۆ پێت گوتم پێی بلێم، جا که هاته پێشه وه و لێم نزیک بووه گوتم پێی: ئه ی پێغه مه ری خودا: مه غافیرت خواردوو؟ فهرمووی: (ئه) عه رزیم کرد: ئه ی ئه م بۆنه ناخۆشه چیه که لێت دێ؟ فهرمووی: (حه فسه ی خێزانم شه ربه تی ههنگوینی دمرخوارد داوم) گوتم: دیاره که ههنگه که ی مه غافیری هه لمزیه و کردوو یه تی به ههنگوین، که جهوپی داریکی دپکاوی یه حوشر ده یخوات، به عه ربی پێی ده گوتری: عورفوط، رهنگ بێ به داری عورفوط، به کوردی، بلێن: مارگره. عانی شه فهرمووی: کاتی له سه ره ی خۆما هات بۆلام منیش ههروام پێ گوتم، کاتی له سه ره ی سه فیش دا ده چی بۆلای سه فیهش ههروای پێ ده لێ، کاتی له سه ره ی حه فسه دا ده چی بۆلای، حه فسه پێی ده لێ: ئه ی پێغه مه ری خوا! با شه ربه تیکی ههنگوینت بۆ بکه م. ده فهرمووی: (کارم پێی نییه) عانی شه فهرمووی: جا سهوده به منی گوتم: کاریکی باشمان نه کرد، ههنگوینمان له پێغه مه ر — دروودی خودای له سه ر — هه دهغه کرد، منیش پێم گوتم: وسبه، فیله که مان با ئاشکرا نه بێ. (بروانه: ژ/ ۱۷۰۹ تجرید - ۴۹۱۲ فه تحولباری = به رگی چواره م ل/ ۵۰۸) + (تاج/ ۷ ل/ ۲۰۵ ز/ ۴۹ ژ/ ۱ سوره تی ته حریم).

روونکردنه وه:

ئه م به هه رانه له م فهرموودیه و مرده گرین:

۱. له سه ر فه رمایشتی گه لێ له زانایانی پایه به رز، که سی به ژنی خۆی بلێ: (ئه و تۆم له خۆم حه رام کرد) به وه ته لاقی نا که وێ و لێشی حه رام نابێ، بروانه فهرمووده ی ژماره/ ۵۲۶۶ له فه تحولباری دا.

۲. دهمارگری و ههویبازی بو ژنان کاریکی سروشتییه، ههتا رادهیی، چاوپۆشی لی دهکری و بهگوناها دانانری.

۳. واباشه ههندی کاروباری ژن و میرد که شه رماوی بی، له ژیر بهرده وه قسهی لی بکری، نه وه کوو به راشکاوی و به زهقی و کوتو مه ترمقی، ههتا له نیوان ژن و میرد پشا هه روا، که واته: ههندی نامیلکه و شتی وا پهیدا بوون، کهسانی بازرگانیان پیوه دهکن، ههتا هه یانه وینهی نه ندانه کانی نیرو می تی روونکرا و مه وه. نهو نامیلکانه زور خراپن، منال و لاو دهو روژینن پیش کات.

باسی (خولع): ریکه و تنی ژن و میرد

له سه ر جیا بوونه وه به رامبه ر به مال

۱۷۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ امْرَأَةً تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ أَلَّتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أَعْتَبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتُرَدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَقْبِلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً. (الحديث ۵۲۷۳ أطرافه في: ۵۲۷۴، ۵۲۷۵، ۵۲۷۶، ۵۲۷۷).

ئیبینوعه باس - پرهای خودایان لی بی- فهرمووی: ژنه که ی سابیتی کوری قهیس هاته لای پیغه مه ر- دروودی خودای له سه ر- گوتی: نه ی پیغه مه ری خودا! گله ییم له ره ووت و به دینی سابیت نییه، له م رووه وه که مو کوری نییه، به لام زور ناشیرینه، له به ره وه مه ترسی نه وه م هه یه نه گهر به شیوه یه کی ره و دهستم له دهستی نه بیته وه خو م کافر بکه م، به و شیوه یه نیکاحی خو م لای هه ل بوه شینمه وه، پیغه مه ریش- دروودی خودای له سه ر- فهرمووی: (نه و باخه ی که له باتی مارمی داویتی بیت دمیدم یته وه پی؟) گوتی: به لی،

فهرمووی بهسابیت: (باخهکەى ئۆ وەربگرەو و تاقەیهک تەلاقى بەدە). (تاج/ ۳
ل/ ۱۶۴ ز/ ۶۷ ژ/ ۱/ ب/ن).

کەنیز خۆی سەرپشکە لەپاش نازادبوونی، کەبمینیتهووە لەلای میردی کۆیلەى

۱۷۹۲- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ زَوْجَ بَرِيرَةَ كَانَ عَبْدًا يُقَالُ لَهُ مُغِيثٌ كَأَنِّي
أَنْظَرُ إِلَيْهِ يَطُوفُ خَلْفَهَا يَبْكِي وَدُمُوعُهُ تَسِيلُ عَلَى لِحْيَتِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لِعَبَّاسٍ: يَا عَبَّاسُ أَلَا تَعْجَبُ مِنْ حُبِّ مُغِيثِ بَرِيرَةَ وَمِنْ بَغْضِ بَرِيرَةَ مُغِيثًا فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ رَأَيْتَهُ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: إِمَّا أَنَا
أَشْفَعُ. قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي فِيهِ. (الحديث ۵۲۸۳، أطرافه في: ۵۲۸۰، ۵۲۸۲).

ئەبنو عەبباس -ڕەزای خۆای ئۆ بۆ- فەرمووی: میردەکەى بەریرە کۆیلە
بوو، ناوی موغیث بوو، کاتێ بەریرە نازاد بوو خۆی هەلگرتەووەو نیکاحی
خۆی لە موغیثی میردی هەلوەشاندهو، جابەم بۆنەیهووە موغیث شوێن
بەریرە کەوتبوو، دەرگیاو لکێ دەپاراپهوە کە نیکاحەکەى هەلنەووشینیتهووە،
فرمیسکی هۆن هۆن بەسەر ریشی دا دەهاته خوارووە پیغەمەر -دروودی
خودای لەسەر- بەمنی فەرموو: (ئەى عەباس: تەعەجوب ناکەى لە
خۆشەویستی موغیث بۆ بەریرەو لەرقی بەریرە لە موغیث؟). پیغەمەر -
دروودی خودای لەسەر- بە بەریرەى فەرموو: (بۆچی ناچیتەووە بۆلای؟).
بەریرە گوتی: ئەى پیغەمەرى خودا ئەمە فەرمانەو پێم دەکەى، دیارە کە
فەرمانی تۆ دەبێ جێ بەجێ بکری، یا فەرمان نییهو شتێ تر؟) پیغەمەر -
دروودی خودای لەسەر- فەرمووی: نا، ئەمە فەرمان نییه، بەلکو تکایە و بۆی
دەکەم لەلای تۆ، زۆری تیا دا نییه). بەریرە گوتی: کەواتە کارم پێى نییهو
تازە ژنیتهی ئهەوم قەبوول نییه). (بەر: ژمارە/ ۱۰۹۴ تجرید = ۲۵۶۰

فته تح = بهرگی ۳/ ل ۱۸۳ + (تاج ۳/ ل ۳۸ ز ۱/ ف ۱ + تاج ۲/ ل ۳۱۰ ف ۳/ ز ۱۴۹) + (ژماره: ۷۸ تجرید = ۱۴۹۵ فتح الباری = بهرگی ۲/ ته جرید ل ۱۴۱).

ناماژه بریار و حوکمی پیداده مه زری

۱۷۹۳- عَنْ شَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا. وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى، وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. (الحديث ۵۳۰۴، طرفه فی: ۶۰۰۵).

سه هلی کوری سه عدی نهل ساعیدی - پرزای خوای لی بی - فه رمووی:
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - فه رمووی: (من و دمسته بهرو به خپوکاری
هه تیو له به هه شتا ناوا وهك نههم دُوو په نجه یه له نزیك یه كتره وه دمبین).
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - به په نجه ی شایه تمنای و به په نجه ی
ناو پرستی ناماژه ی گردو توژیك له یه كتری بلاوی كړنه وه). (تاج ۹/ ل ۲۱/ ز ۵/ ژ ۲۱+ ش/ د/ ت+ م).

روونكړدنه وه:

وهك له كو مه لی فه رمووده ی پیغه مهر وه، كه نههم فه رمووده ی سه هله
یه كيكيانه دمردكه وئ، به ناماژه كړدن بریار دادمه زری، به تایبه تی نه گهر
واتاكه ی روونو تیگه یه نه ربی، یا قسه شی له گهل دابی، كه واته: نه گهر كه سئ
ته لاقی خواردو له هه مان كاتدا به یهك په نجه ی ناماژه ی كړد كه مه به ستم یهك
ته لاقه، نه وه ته لاندانه كه ی دادمه زری و یهك ته لاقی دهكه وئ.

حوكمی ته عریض بو حاشا كړدن له منالی خو ی چیه

۱۷۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ أَسْوَدَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ: قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مَا أَلْوَأَلُهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ قَالَ هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْزُقٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَكْبَى ذَلِكَ؟ قَالَ لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ. فَلَعَلَّ إِبْنَكَ نَزَعَهُ عِرْقٌ. (الحديث ٥٣٠٥ طرفاه في: ٦٨٤٧، ٧٣١٤).

نەبو هورەمیرە - پرمزای خوای ئی بی- فەرمووی: پیاویکی هۆزی بەنی فەزارەیی هاتە خزمەتی پیغەمەر - دروودی خودای لەسەر- عەرزی کرد: ئەی پیغەمەری خودا! من خۆم سبیم کەچی ژنەکەم کورپێکی پەشی بوو؟ فەرمووی: هیچ و شەرت هەیە؟ گوتی: بەئێ هەمە. فەرمووی: پەنگیان چۆنە؟ گوتی: سوورن. فەرمووی: و شەری تالەیان تیا دا هەیە؟ گوتی: بەئێ و شەری تالەیان واتیادا، فەرمووی: ئەو و شەری تالانەیان لەکوێو تێ کەوتوو؟ گوتی: پەنگ بی پەنگی لە پەنگەزێان پەنگی وابوو بی، ئەمانە ئیستا چووبنەتەو سەر پەنگی ئەو پەنگەزە کۆنە خۆیان! فەرمووی: دە کورپەکە تۆیش هەروەها. (تاج/٣ ل/١٧٢ ز/٧١ ژ/١ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەو:

واتە: خانە گومانی و بەدگومانی باش نییە، شت بەگومانی بی بناغە سەرناگری، تەعریض لەکاتی وادا کاریگەری نییە ئەوەتا ئەم پیاو کە لەژەنەکە خۆی خانەگومان بوو، لەسەر ئەم تەعریزە هیچ حوکمی دانەمەزراو، نەتەڵاقی ژنەکە کەوتوو، نەکورپەکە لەکورپتی ئەو دەرچوو.

مارەیی ژنی شەڕەنەفرین لەکەل کراو

١٧٩٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي حَدِيثِ الْمُتْلَاعَيْنِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُتْلَاعَيْنِ حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا. قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: لَا مَالَ لَكَ إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ. (الحديث ٥٣١٢)

اطرافه فی: ۵۳۱۱، ۵۳۴۹، ۵۳۵۰). پروانه: (ژماره/۱۶۷۵ اتجرید + ۱۱۷۱ = ۴۷۴۵ فتح + ۴۷۴۷ فتح - بهرگی: ۴/ ل ۴۶۳ + ۴۶۶)

لهم گیرانه و هدا دمفه رموی: ئیبنو عومەر - پرمزای خودیان ئی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی خودای له سهر- بهو ژن و میردهی فهرموو، کهله ناو مزگه و ته کهی پیغه مهر دا شهره نه فرینیان کرد: حیسابو پرسینه و متان له سهر خودایه، دیاره که ئیوه یه کیکتان درو دمکهن، ئیتر نه م ژنه له ژنی تو دمرچوو، وه مافت نه ما به سه ریوه و هرت پی یه وه نه ماوه). پیاو ده کهی میردی ژنه کهیش گوتی: نهی ماله کهم، نهی نه و ماله ی کهله جیاتی مارهی داومه پیی؟ فهرمووی - دروودی خودای له سهر- : مالت ناکه وی، نه و مارهی داوته پیی بووه بهی خو، چونکه نه گهر فسه کهت راستبی نه وه ماله کهی ده که وی و نه و مارهی به دمی بهی نه و له باتی نه وه کهله مه و پیش ژنت بووه و له باخه ئت گرتوو، خو نه گهر بوختانیش کرد بی بو ی نه مه یانت خراپتر).

کل بو ژنی ره شپۆش

۱۷۹۶- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ امْرَأَةً لَوْفِي زَوْجَهَا فَخَشُوا عَلَى عَيْنَيْهَا فَأَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنُوهُ فِي الْكُحْلِ فَقَالَ لَا تَكْتَحِلْنَ قَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ تَمُكُّثُ فِي شَرِّ أَخْلَاسِهَا أَوْ شَرِّ بَيْتِهَا فَإِذَا كَانَ حَوْلَ فَمَرَّ كَلْبٌ رَمَتْ بِعَرَّةٍ فَلَا حَتَّى تَمْضِيَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. (الحديث ۵۳۳۸، طرفاه فی: ۵۳۳۸، ۵۷۰۶) (۱۷۶۹).

زهینه بی نه بو سه له مه - رحمه تی خوی ئی بی- فهرمووی: بیستم له دایکم له نوم سه له مه - پرمزای خوی ئی بی- فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی پیغه مهر - دروودی خودای له سهر- گوتی: هوربان: کهه کهم میرده کهی مردوو، هیشتا

عیددهی تهواو نه بووه، چاویشی دیشی ئایا چاوی برپژئی؟ فهرمووی: (نه) نهوسا فهرمووی: (ۆی ته نیا چوار مانگ و دمه شه وه، نهویش له بارو دۆخیکی له بارو نهو په ری پاک و خاوپنیدا، که چی ئیوه هیشتا په له په لی ئی ده که نه و دمه تانهوئ لی بدزنه وه، به لام جارن له سه رده می نه زانیدا، له پاش تیپه ربوونی سائی نهوسا پشقله که تان فری دمه).

حومه ید - ره حمه تی خودای لی - که نه م فهرموودمه له زمینه به وه ده گیرپژته وه ده ئی: به زمینه به م گوت: له پاش تیپه ربوونی سائی نهوسا پشقله که تان فری دمه، واته ی چی؟ فهرمووی: جارن ژن که می رده که ی دمه مرد ده جووه ناو کولبه یه که وه و جلیکی زۆر خرابی له بهر ده کرد، وه بوئی خویش و گولاوو شتی وای له خوئی هه ده غه ده کرد، جا تا سائی دمه پۆی نه مه حالی نه م ژنه بوو، نه و جا و لاخیکیان بو ده هیئا، نیتر نه و و لاخه که ربوایه، یا مه ر بوایه، یا بالنده بوایه، نه و ژنه خوئی پی پاک ده کرده وه، به لام به ده گمه ن ری ده که وت که نه و ژنه خوئی به شتی پاک بکاته وه و نه وشته له بهر نه و پیسی و پۆخلییه نه مری!

نهوسا ژنه که له کولبه که ی ده هاته دمه وه و پشقلیکیان دمه یه دهستی، نهویش پشقله که ی توورده دا، نیشانه ی نه وه بوو که نیتر عیددهی تهواو بووه. نیتر له وه دوا تازی ده شکاند و نهوسا نه گهر ئارم زووی بکر دایه، وه ک جارانی، جل و بهرگی ئاسایی له بهر ده کردو، بوئن و گولاو و شتی وای به کار ده هیئا نه وه!! (تاج/ ۳/ ل ۱۸۶/ ز ۷۹/ ژ ۴/ ش/ د/ ت/ ن).

روونکر دنه وه،

گیرانه وه که ی حومه ید، که وا له تاج دا، دهقی فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۷، له فه تحو لباریدا، بۆیه منیش کردم به ته فسیری فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۸، یئیره که فهرمووده ی ژماره/ ۱۷۹۶ ی ته جریده که یه، له بهر پۆشنایی نه م دانایی و حیکمه ته ی که وا له م شیعر ده:

بەزىمانى رۇڭ گۇڭتوگۇيەنى!

لەبەر رۇشنايى ئەم خىكمەتە دەلئىم:

(لەپىش ھاتنى ئىسلاما، لەسەراسەرى جىھانا، بەگۇى را، ژن لەۋپەرى
كەساسى و داماۋى و جەوساۋەيى و بەشخوراۋىدا بوو، كۆمەلئ نەرىت و
رەفتارى ناھەموار، بالى كىشابوو بەسەر جىھانى ژناندا، بگرە خالى كۆيلەو
بەندەى زەرخىپىدە لەخالى ژن گەلئ باشتى بوو، تەنانەت ژنان خۇشيان دىل و
بەيدەستى ئەو ھەموو كۆت و زنجىرو بەندو باۋانە بوون، كە كۆمەلگاۋ
نەرىت و باۋى رۇڭگار سەپاندبوى بەسەريانا، وئەم دەستور و باۋو نەرىت و
تەقالىدانە گەرچى ھەيان بوو پاشماۋەى حوكم و بىرپارەكانى ئايىنە
پىشەنەكان بوو، بەلام ئەۋەندە پۈۋ و سۈۋبون، لەكەل كەۋتبوون وەك
كراسە كۆنىكى دىراۋى پىنە پىنە كراۋ، كە لە قوماشىكى چاك دروستكرابى،
ئاۋا بەرباد بوو بوون، كەچى لەگەل ئەۋەشدا ۋا لە قولايى و ناخى دل و
دەروۋنى جەماۋەردا دەقيان بەستبوو، وە رەمگ و پىشەيان داكوتا بوو، ھەموو
ھەۋل و تەقەلايى بۇ گۆرپىن و باشكردن و نۆيژمىكردنەۋەيان، بەشىتى و لەرى
دەرچوون لە قەلەم دەدرا. لەچىن، لەھىند، لە خۇرەلات بەگشتى ژن
لەپايەيەكى ھەرە نزمدا رىز بەندى دەكرا، ژن خۇى دەسوۋتاند لەدۋا مردنى
مىردى، بەپىى ھەرمانى ئايىن، لە تىبىت قەۋمەكەى دەلا لايما، ھەتا ئەمىرپۇش
نەك فرە مىردى باۋ بوو لەناۋيانا، بەلگۈۋ بەرمبابى، دوو برابىن، يا زياتر،
يەك ژن دىنن!! جارى ۋاھەيە ژنەكەۋ براى يەكەم تەمەنيان پەنجا ساللە،
ئاخر برا كە بەئۆتۆماتىكى دەبى بەمىردى براژنەكەى تەمەنى دەساللە!!

لە دوورگەى عەرمب ئەمە خالى ژن بوو: (بەمىندالى زىندە بەچال دەكرا،
بە گەۋرەيى وەك ئاژەل دەفرۇشرا، ژن بىرىتى بوو لەبەشى لەسامان و مال و
دارايى كەسوكارى، يا مىردى، لەپاش مردنى مىردەكەى ژن دەبوو بە

کەلەپووری میراتبەرانی میژدەمکە، گەن جەر گوری مردوووە کە ماری دەکردهووە بۆ خۆی، فرە میژدی هەر زۆر باو بوو، ژن هەبوو دەمیژدی هەبوو، ئەگەر منائی ببوایە رمگەزناس (هائف) دەملکان بەیەکی لەو دەمیژدەووە!

لە نایینی دەسکاریکراوی زەردەشتیشدا، کە نایینی رسمی دەولەتی ئێران بوو، کە یەکیک بوو لەگەورترین سەرچاوەی زیارو حەزارە کۆن و بگەر ئیستایش، کچ مەگەر زۆر ناشیرین بوایە یا پەگکەوتە بوایە، دنا باوکی بۆ خۆی ماری دەکرد، هەتا لەبەر باوکی نەمایەتەووە بەر بۆرێ نەدەمکەوت، دەمی دمی جی لەووە ناخۆشتر و دزیوتری، دایک کاتی کچی دمی، سوور بزانی، وەختی کە خۆی پیر دمی و ئەم کچی گەورە دمی و خال و میل دەپێژی، ببی بەهەوئی، ئەمە یە دەلێن، بەچکە مار گەورەکردن! لە یۆنان و میسر حالی ژن لەمە باشتر نەبوو، لە ئەوروپا گومانیان هەبوو لەووە کە ژن مەوێ یا نازەلە!! بەکۆی دەنگ، ژن لەهەموو جیهانا هەتا کاتی هاتنی نایینی ئیسلام: (بەناو نازاد بوو، بەلام بەمەعنا بەندە وکۆیلە بوو. ئەمە کورتە یەکی پوخته لە راستی حالی ژن. بەلام کاتی ئیسلام هات، ئەم راستی یە جاپدا، وە بەرکردهووە پیادە کرد، دەرووی رحمەتی بۆ ژنان خستە سەرپشت ﴿التَّائِبَاتُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ﴾ : ژنان لە ماف و پێزا، مانەندی پیاوان. هاوکەرتی یەکتین، وەک چۆن سیۆی بیکەیت بەدوو لەتی یەکسانەووە ناوا!!!.

ئێتر ئەم بانگەوازی ئیسلام بە جیهاندا، وەک ئاگرو پووش بۆ وە، وەهەتا ئەمە پویش ژن هەر لە پێشکەوتن دایە. تاقە پێمەری بۆ ئەم پێشکەوتنە، یا لەمە پەری لەبەر دەم ئەم پێشکەوتنەدا، تەنیا دوو شتە، لە نایینی پیرۆزی ئیسلام دا:

یەکەم: کاروباری پەرستش و خواپەرستی، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، شیای و دەسکاری و دەست تیۆمردان نییە.

دوووهه م: گه شه کردنی مافی ژن و بهر وه پئیش چوونی، نابی له سه ر
حیسانی شهره وه نامووس و هه سییه تی بی، چونکه ئافه رت به بی خووی
به رزو به بی ئابروو مه ندی، له گوئی ژاکاو ده چی، که نه بوئی هه بی و نه پرنگ،
ئه مه حه قیه ته که یه جا نه وه ی که پئی رازی یه نه وه حه قی قه بوئه،
ئه ومیشی که شتی تر ده ئی به ده م ئیسلامه وه له م لاینه وه، نه وه یا درۆزن و
بوختانچی و نیاز پیسه، یا گیلۆکه و نه قامه و دوژمنه و له بهرگی دۆستا. وه له
راستیشدا ئایینی پیروزی ئیسلام کوشته ی دهستی نه م دوو کۆمه له یه یه.

بسم الله الرحمن الرحيم

مامۆستای عه سقه لانی - په حمه تی خوای ئی بی- ده فه رموی: نامه ی ته لاق و
پاشکۆکانی، له لیعان و ظهار و شتی تریش، سه دو هه ژده فه رمووده ی به رزه وه
کراوی له خو گرتووه، بی پرشته (تعلیق) هکانی بیست و شهش فه رموودن،
ئه وانی تریان په یوه ست - موصول-ن، دوو باره کانیان نه وده دوو فه رموودن،
بوخته که یان: (١٨ - ٩٢ - ٢٦) بیست و شهش فه رموودن پێشه و موسلیمیش
نه م بوخته یه ی وه ک پێشه و بوخاری گێراو ته وه، بێجگه له مانه یان:

١. فه رمووده که ی عانی شه، له باره ی داستانی بنت لجونه وه = ١٧٨٧ تجرید
= ٥٢٥٤ فه تیح.

٢. فه رمووده که ی نه بو ئوسه پیدیش له م بارمه یه وه = ١٧٨٨ تجرید = ٥٢٥٥
فه تحول باری.

٣. فه رمووده که ی سه هلی کوری سه عد له م بارمه یه وه = ٥٢٥٦ فه تیح الباری.

٤. ته علیقه که ی ئیمامی عه لی که ده فه رموی: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ الْقَلَمَ رُفِعَ عَنْ
ثَلَاثَةٍ ...) که و له بابی (١١) دا، له بابه کانی کیتابی ته لاق، له پێیش ژماره: ٥٢٦٩
فه تیح.

۵. فہرموودہ کہی ٹیبووعہ باس، لہ بارہی خولعی ژنہ کہی سابیتی کوری
فہیس = ۱۷۹۱ تجرید = ۵۲۷۳ فتح الباری.
  ۶. حہ دیسہ کہی ٹیبووعہ باس سہ بارہت بہ میردہ کہی بہریرہ = ۱۷۹۲
تجرید = ۵۲۸۳ فتح الباری.
  ۷. فہرموودہ کہی ٹیبو عہ باس (كَانَ الْمُشْرِكُونَ عَلَىٰ مَنْزِلَتَيْنِ...) = ۵۲۸۶
فتح الباری.
  ۸. فہرموودہ کہی ٹیبو عومہر لہ بارہی مارہ کردنی ژنہ زمیہ وہ = ۵۲۸۵
فتح الباری. عہینی دمفہرموی: (وهذا الحديث من أفرادہ...).
  ۹. فہرموودہ کہی لہ بارہی روونکردنہ وہی ئایہ تی ئیلانہ وہ = ۵۲۹۰ فہتج.
  ۱۰. فہرموودہ کہی میسومر لہ بارہی سوبہ یعہوی نہ سلہ می یہ وہ = ۵۳۲۰
فتح الباری شہرچی صہ حیچی بوخاری.
  ۱۱. فہرموودہ کہی عائیشہ: (كانت فاطمة بنتُ قيسٍ في مكانٍ وحشٍ) =
۵۳۲۵، ۵۳۲۶ فتح الباری.
- ہہروا مامؤستای عہ سقہ لانی دمفہرموی نہم کتابہ سہد بیستراو — اثریشی
واتیادا. کہ ریوایہت کراون لہ صہ حابہ کان و لہ چینہ گانی دوا نہ وانہ وہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٢- نامه‌ی زیوار و نه‌فقهه - کتاب النِّفَقَاتِ

١٧٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُلْفَقَ الْمُسْلِمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَأَنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحديث ٥٣٥١ طرفه في: ٥٥ فتهج/٥١ تجريد. لهوى ودرگه‌پاوه‌که‌ی رُویشت = به‌رگی یه‌که‌م ل/٣٧) (١٧٩٧).

١٧٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ. (الحديث ٥٣٥٣، طرفاه في: ٦٠٠٦، ٦٠٠٧) (١٧٨٩).

نه‌بو هورمیره - رَمَزای خَوای بَی- دَه‌فَه‌رَمَوی: خَوْشَه‌وِیست - دروودی خَوای له‌سَه‌ر- فَه‌رَمَووی: (که‌سَی تَبِیکْوَشی له‌پَیناوی ژنی بَی مَی‌ردو مَرَوُشی هه‌ژارداو، ساغ بۆ رَمَزای خَوَدای گه‌وره به‌خَیویان بکاو خزمه‌تیان بکا، ژِیوار و گوزمرانی ئاسوودمیان بۆ فَه‌راهه‌م به‌یئیی، نه‌وه به‌قه‌د نه‌وه که‌سه خَیرو پاداشی بۆ هه‌یه: که‌ساغ له‌به‌ر رَمَزای خَودا خه‌بات ده‌گَیِرَی و غه‌زاده‌کاو ناودم‌رده‌کات به‌غَه‌زاکار له‌پَیگه‌ی خَوادا، یا به‌قه‌د نه‌وه که‌سه خَیرو پاداشی باشی بۆ هه‌یه که‌به‌شو هه‌رشه‌و نوپَژبکا و لَیی سارد نه‌بَیتَه‌وه‌و، به‌ رَوَژیش هه‌میشه به‌رَوَژو بَیو ساڵ دوانزه مانگه به‌رَوَژوو بَی یه‌ک رَوَژی لَئنه‌شکَینَی). (ریاض ١/ ل/ ٢٣٢ - ژماره/٦/ ١٢٦٥).

(١٧٩٧) اخرجہ مسلم فی الزکاة، باب: فضل النفقة، علی الأقربین، رقم: ١٠٠٢.

(١٧٩٨) اخرجہ مسلم فی الزهد و الرفائق، باب الأحسان إلى الأرملة... رقم: ٢٩٨٢.

۱۷۹۹- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبِيعُ تَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَيَخِيسُ لِأَهْلِهِ قُوتَ سَنَتِهِمْ. (الحديث ۵۳۵۷) (۱۷۹۹):

عومەر - پرزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی خوای لہ سہر- کہ بہری باخہ خورماکانی بہنی نہزیری دہفروشت، کہ لہ فہیئی غہزای خہ بہر دہستی کہ وتبوو، ہہ موو سائی بہشی نانی سائی خیزانہ کہی لکدانہ ناو، نہووی لہوہ دہمایہوہ، دہیدا بہ چہک و تفاقی غہزا). (تاج/۲ ل/۱۹۶ ۷/۲).

ماموستای گہورہو مہزن عہ سقہ لانی دہفہرموی: نامہی ژپوار و نہفہقات بیستو پینج فہرموودہی بہر زہوہ کراوی لہ خوگرتوودہ، سیانیان بی رشتن، ہہ موویان دووبارہن سیانیان نہ بی، نہو سیانہیش نہمانہن، فہرموودہ کہی نہ بوہورمیرہ (السّاعی علی الأزملة والمسکین) = ۱۷۹۸ تجرید = ۵۳۵۳ فتح الباری موسلیم گپراویہ تہیہوہ. تہ علیقہ کہی ثیبنو عہباس و تہ علیقہ کہی موعاویہ لہبارہی ژنانی فورہیشہوہ = ۵۳۶۵ فتح لہ موسلیم دا تہ خریج نہکراون.

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۷۳- نامہی خواردہ مہ نییہ کان * کتابُ الأطعمۃ

۱۸۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنِي جَهْدٌ شَدِيدٌ فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَاسْتَقْرَأْتُهُ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَدَخَلَ دَارَهُ وَفَتَحَهَا عَلَيَّ فَمَشَيْتُ غَيْرَ بَعِيدٍ فَخَرَزْتُ لَوَجْهِهِ مِنَ الْجَهْدِ وَالْجُوعِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي فَقَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ فَأَخَذَ يَدَيَّ

فَأَقَامَنِي وَعَرَفَ الَّذِي بِي فَأَلْطَقَ بِي إِلَى رَحْلِهِ فَأَمَرَ لِي بِعُسٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ عَذَّ يَا أَبَا هِرٍّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ ثُمَّ قَالَ عَذَّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقَدَحِ قَالَ فَلَقِيتُ عُمَرَ وَذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِي وَقُلْتُ لَهُ: فَوَلَّى اللَّهُ ذَلِكَ مَنْ كَانَ أَحَقُّ بِهِ مِنْكَ يَا عُمَرُ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَقْرَأْتُكَ الْآيَةَ وَلَأَنَا أَقْرَأُ لَهَا مِنْكَ قَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَكُونَ أَذْخَلْتُكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي مِثْلُ حُمْرِ النَّعَمِ. (الحديث ٥٣٧٥ طرفاه في: ٦٢٤٦، ٦٤٥٢) (١٨٠٠).

ئەبوھورمیرە -پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: جارێ لەتاوبرسییتی ووزەم تیادا نەمابوو، ویستم بەبیانوویەک کەسێ لەگەڵ خۆی بمباتەووە و تیرانەم و ئاوم بکا، دەرچووم بەم نیازە گەیشتم بەعومەری کورپی خەتتاب، داوام لێکرد کە فلانە ئایەتەم لەقورئانی پیروزی بی بلی، لە دڵەووە مەبەستم ئەووە بوو کەبەم بۆنەیهووە هەست بکا کەمن برسیم و نانو ئاویکم پێ بدا، بەلام عومەر ئایەتەکە ی پێ گوتەم و لەمەبەستەکەم حالی نەبوو، بەجێی هیشتەم و پۆشیشتەووە بۆ مائەووەی.

جا تۆزی پۆشیستم و لەبەر شەگەتی و برسییتی لەپەورووگەوتەم و بوورامەووە و لەسەر خۆ چووم، کاتیکم زانی پیغمەر -دروودی خوای لەسەر بی- لەدیارم ڕاوەستاو، فەرمووی: (ئەبو هیڤ!). گوتەم: بفرموو ئە ی سەرور، فەرموودەت لەسەر سەر. جادەستی گرتەم و هەلێ ساندەم سەر پێ و لەگەڵ خۆی بردمیەووە بۆ مائەووە، هەستی کرد کە لەبەرچی وام بەسەرھاتوووە فەرمانی کرد پڕجامی شیریان بۆم هینا، لێم خواردەووە، بەلام فەرمووی: (دووبارە ی بکەرەووە ئە ی ئەبو هورمیرە!) منیش دووبارە شیرم خواردەووە، دیسان فەرموویەووە: (دیسانەووە دووبارە ی بکەرەووە). منیش بۆجاری سیھەم تەواو تەواو تیرم لە شیرەکە خواردەووە، هەتا سکەم وەک دووخ رێک بۆووە.

(١٨٠٠) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة، في استقرائه عمر الآية (فتح/١٠ ص/٧٢٤ - خاتمة كتاب الأطعمة) - المترجم.

ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: ئەو دوا کە گەیشتم بە عومەر، ھالیم کرد، لە ھالە کەو چیرۆکە کەم لە نووکەووە بۆ گێڕایەو، وەپێم گوت: ئەو عومەر! خوای گەورە ئەم نەرکە ی سپارد بە پێغەمەری خودا، کە دیارە ئەو لەتۆ لە پێشتەرە بۆکاری خیری وا. عەرزیشم کرد: بە خوا کە ئەو نایەتەم لەتۆ پرسییەو مەبەستم ئەو بوو کە لەو شەکەتی و برسیتی یە پزگارم بکە، دەنا خۆم لەتۆ نایەتە کەم باشتر دەرانی!!

عومەر، کە لە ھالە کە ھالی بوو ھەرمووی: تازە ئەو دەم لە کەیس چوو، بەو خوایە تۆم بێردایەتەو بەو مەلەو لە گەل خۆما و ئاوو نانم بۆ دانایایە، ئەو دەم بەلاو بەشتەرە لەرەنەو شتری سوور، کە باشترین سامانی عەرەب.

١٨٠١- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ. فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. (الحديث ٥٣٧٦، طرفه في: ٥٣٧٧، ٥٣٧٨) (١٨٠١).

عومەری کۆری ئەبو سەلەمە - پەزای خوای ئی بێ- ھەرمووی: منال بووم، پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- خۆی بە خێوی دەکردم، چونکە زێکۆری بووم، کۆری ئومموسەلەمە بووم، کە ھاوسەری پێغەمەر بوو، - دروودی خوا لەسەر پێغەمەر و پەزای خوا لە ھەموو ھاوسەرە بە پێزەکانی، کە نانم دەخوارد دەستم دەگێرا بە ناو لە گەنە کەدا، بە نازم زووی خۆم، جا ھەزەرت - دروودی خوای لەسەر بێ- تەمینی کردم و ھەرمووی پێم: (پۆلە: کەنان دەخۆی لەسەر تاو و ناوی خوا بێنەو بیسمیلا بکەو، بە دەستی راستت بخۆو لەبەر دەمی خۆتەو بخۆو دەست مەگێرە بەم لاوлада، مەگەر لەبەر عوزر).

عومهر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: نیتز لهوساوه ههتا ئیستا ههربهه
شیوهیه نان دهخۆم که پیغه مهه فیری کردووم. (تاج/ ۴/ ز/ ۱۶/ ل/ ۴۶/ ز/ ۲-
سه رباسی دهستووری نانخواردن - ش/ د/ ت + ریاض/ ۱/ ز/ ۳۸/ ل/ ۲۵۰/ ز/ ۲۹۹ +
ریاض/ ۲/ ل/ ۲۴۸/ ز/ ۱۰۰/ ز/ ۷۲۸).

روونکردنه وه:

سوننه ته شت به دهستی راست شت بخوری، مه گهر له بهرناچاری و مه هانه ی
پهوا، وهك نه خووشی و برین و شتی وا، به زهینم که سی چه په وانه نه بی و اباشه،
که هه وئ بدا به دهستی راست بخوا، به لام نه گهر بو ی زه حمهت بوو، دروسته
دهستی چه پی به کار بهی نی.

عومهری کورپی نه بو سه له مه - پرمزای خوای لی بی- هه نه زای پیغه مهه بووه،
له سالی دووی کۆچی دا، کاتی باوک و دایکی کۆچکار بوون، له خاکی حه به شه
له دایک بووه، له رۆژه که ی خه نده قه له گه ل ئیبنو زوبهیرا، له ناو
خه نده قه که دا بوون، له گه ل سوپای ئیمامی عه لیدا ئاماده ی جهنگی نه ل-
جه مه ل بوو، که له دژی له شکری عایشه بوو، هه لی کردی به بهرپرسی سه ر
ولاتی فارس و به حرهین، کۆمه لئ فهرمووده ده گپرتیه وه، له ریجالی
صه حیهینه، هه روا له کتیه شایسته گانی تری فهرمووده دا فهرمووده ی تری
ههیه، نه م زاتانه راوی فهرمووده گانی بوون: محمدی کورپی، سه عیدی کورپی
مسیب، عوروه، نه بو ئومامه، وهه بی کورپی کیسان و کهسانی تریش،
له سه رده می جینشینیی عه بدوله لیکی کورپی مه روانا، له مه دینه سالی هه شتاو
سیی کۆچی، به مه رگی خوا مردووه، نزیکه ی هه شتا سالی ژیاوه، دوو
فهرمووده ی له بوخاریدا ههیه، یه کیکه له هاوړی بجوکه گانی پیغه مهه -
دروودی خوای له سه ر بی- ته مه ن دريژ بووه، بپروانه بهرگی یه که م، لاپه ره/ ۱۸
فهرمووده ی ژماره/ ۹۴ بو زانینی ژياننامه ی ئوم سه له مه ی دایکی.

۱۸۰۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: ثَوْبِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ شَبَعْنَا مِنَ الْأَسْوَدَيْنِ: التَّمْرِ وَالْمَاءِ. (الحديث ۵۳۸۳ طرفه في: ۵۴۴۲) (۱۸۰۲).

عائيشه - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: ھەل لەگەڵ تیرسكى خۆمان لەخورماو ناو خوارد، ئیتر ئەوەندەى پى نہچوو، پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- ومفاتى كرد. (تاج/ ۹/ ل ۳۱۶/ ۵+ ۶) + (رياض صالحين/ ۲/ ل ۶۴/ ز ۶۵/ ۴۹۲).

۱۸۰۳- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَكَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْزًا مُرَقَّقًا، وَلَا شَاةَ مَسْمُوطَةً حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ. (الحديث ۵۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲۱، ۶۴۵۷) (۱۸۰۳).

ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- فہرمووى: پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- عەتا چووہ دیوانى خودا، نہناى تیریو نہمەرى بریانی نہخوارد.

۱۸۰۳م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي رِوَايَةٍ، قَالَ: مَا عَلِمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عَلَى سَكْرَجَةٍ قَطُّ، وَلَا خُبْزَ لَهُ مُرَقَّقٌ قَطُّ، وَلَا أَكَلَ عَلَى خِرَانٍ قَطُّ. (الحديث ۵۳۸۶ طرفاه في: ۵۴۱۵، ۶۴۵۰) (۱۸۰۳م).

دیسان ئەنەس - پرہزای خواى لى بى- دمفەرموی: من ناگام لى بى پێغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- لەسەر قەردوانەى رازاوہ ھەرگیز نانی نہخواردووہ، یالەسەر خوان (میز) نانی نہخواردووہ، یانانی تیری بو نہکراوہ. بەقەتادەیان گوت: ئەى لەسەرچى نانیاں دەخوارد؟ فہرمووى: لەسەر سفرد. (تاج/ ۴/ ز ۱۹/ ل ۶۵/ ۵).

(۸۰۲) أخرجه مسلم في الزهد و ارقاق، رقم: ۲۹۷۵.

(۸۰۳) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث انس (ما رأى شاة سميطة). فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ -

الترجم

خاتمة كتاب الأطعمة.

(۸۰۳م) الظاهر لم يوافقه مسلم على تخريجه -الترجم.

۱۸۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ. (الحديث ۵۳۹۲) (۱۸۰۴).

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەوێست - دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: (نانی دوو کەس بەشی سێ کەس دەکا، وەنانی سێ کەس بەشی چوار کەس دەکا). (تاج/ ۴ ل/ ۶۷ ز/ ۲۰ ژ/ ۱ ش/ ت) + (ریاض/ ۲ ل/ ۲۶۲ ز/ ۱۱۰ ز/ ۷۵۵ + ۷۵۶).

۱۸۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتِيَ بِمَسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ، قَالَ نَافِعُ الرَّائِي عَنْهُ: فَأَذْخَلْتُ رَجُلًا يَأْكُلُ مَعَهُ فَأَكَلَ كَثِيرًا فَقَالَ يَا نَافِعُ لَا تُدْخِلْ هَذَا عَلَيَّ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. (الحديث ۵۳۹۴ - طرفاه في: ۵۳۹۳، ۵۳۹۵) (۱۸۰۵).

نافیع - پەرحمەتی خودای لی بی- فەرمووی: دەستووری ئیبنو عومەر - پرمزای خوای لی بی- وابوو نانی بەتەنیا نەدەخوارد، هەمیشە نانی لەگەڵ هەزاراندا دەخوارد، ئەگەر کەس نەبوابێ، هەزارێکیان بۆ پەیدا دەکرد، هەتا نانی لەگەڵدا بخوات، جا جارێ هەزارێکم برد بۆلای، نانی لەگەڵیدا خوارد، بەلام زۆر زۆری خوارد. فەرمووی: ئەو نافیع! جارێ تر ئەمە مەهینە بۆم کەنانم لەگەڵدا بخوات، چونکە من لەپێغەمەرم ژنەوتوو - دروودی خوای لەسەر بی- دەیفەرموو: (موسولمان کەمخۆرە و بەهتیااتە و خواردنی بەپیت و فەرە، دەلێی لەچاو کافردا یەک گەدە هەیە، بەلام بیپروا چاو برسییەو سکه پۆو سکدراوه و خواردنی بی پیت و فەرە، بۆیە هەردەخواو تیرناخوا و تیر نابێ،

(۱۸۰۴) أخرجه مسلم في الأشربة: باب فضيلة المواساة في الطعام: رقم/ ۲۰۸۵.

(۱۸۰۵) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: المؤمن يأكل في نعي واحد: رقم/ ۲۰۶۱-۲۰۶۰.

وہك له چاو پیاوی موسولماندا جهوت ورگی هه بی وایه). (تاج/ل ۵۳/ز ۱۶/ز ۱۹/ + ۲۰ ش/ت + م/ت).

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ: (لَا أَكُلُ وَ أَنَا مُتَّكِئٌ). (الحديث ۵۳۹۹ طرفه في: ۵۳۹۸) (۱۸۰۶).

ئه بو جووچه یفه -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: لەخزمەتی پیغەمەردا بووم -دروودی خوای لەسەر بی- پیاویکی لەلابوو، پیی فہرموو: من بەپال کەوتنەوہ شت ناخۆم. (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ ۱۲/ب/د/ت/ن) + (ریاض الصالحین/ ۲/ ل ۲۵۸/ز ۱۰۸/ ۷۴۶).

۱۸۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ. (الحديث ۵۴۰۹ طرفه في: ۳۵۶۳ = بەرگی/ل ۱۰۹/ (۱۸۰۷).

ئه بو هورەیرە -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- هەرگیز خراپەیی لەخواردن و نان و ئاو نەدەگرت، ئەگەر حەزی لیی بواپە دەیخوارد، دەنا ئەگەر بەدلی نەبواپە وازی لی دەهینا). (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ ۱۱/ + (ریاض الصالحین/ ۲/ ل ۲۵۳/ز ۱۰۱/ ۷۳۶).

۱۸۰۸- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: هَلْ رَأَيْتُمْ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّقِيُّ؟ قَالَ: لَا، قِيلَ: كُنْتُمْ تَنْخَلُونَ الشَّعِيرَ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنْ كُنَّا نَنْفُخُهُ. (حديث ۵۴۱۰، طرفه في: ۵۴۱۳) (۱۸۰۸).

(۸۰۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي جحيفة، (لا أكل متكئا) (فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

(۸۰۷) أخرجه مسلم في الأشربة: باب: لا يعيب الطعام، رقم/ ۲۰۶۴. راجع رقم/ ۱۴۳۶ تجريد.

(۸۰۸) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۱۰/ ص ۷۳۴ - خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

گوترا به سه هل - پرمزای خوای لی بی- نایا پیغه مهر - دروودو سلّاو و
 صهلاوات و پرحممت و بهرکات و سۆزو پیروزی خوای گهوره و سهروهری له سه ر
 بی- نایا پیغه مهر نانی تیری ناردی سپی خواردوو؟ فهرمووی: نه ئیمه و نه
 پیغه مهر، تا نه و روژدی که پیغه مهر چوو دیداری خودا چاومان به نانی سپی
 نه که وت. گوتیان پیی: نهی چۆن چۆنی ناردی جۆتان چار ده کرد؟ نایا
 دمتانبیژایه وه؟ فهرمووی: نه، به لام فوومان لیی ده کرد، ئیتز نه و سۆس و
 شتهی که باده میبرد نه و ده میبرد و نه و دهیسه ده مایه وه ده مان گرتیه وه ده مان
 شیلاو ده مان کرد به هه ویر. (تاج/ ۹/ ل ۲۲۴/ ز ۱۷/ ز ۹۹/ ت/ ب).

۱۸۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَسَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَوْمًا، بَيْنَ أَصْحَابِهِ ثَمْرًا فَأَعْطَى كُلَّ إِنْسَانٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ، فَأَعْطَانِي سَبْعَ ثَمَرَاتٍ،
 إِحْدَاهُنَّ حَشَقَةٌ، فَلَمْ يَكُنْ فِيْهِنَّ ثَمْرَةٌ أَعْجَبَ مِنْهَا شِدَّتْ فِيْ مَضَاغِي. (الحديث
 ۵۴۱۱، طرفاه فی: ۵۴۴۱، ۵۴۱۱ م) (۱۸۰۹).

ئه بو هورمیره - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: جاری پیغه مهر - دروودی
 خوای له سه ر بی- له بهرکه می خۆراک، خورمای دابهش ده کرد به سه ر
 هاوړپیانیدا، هه رکه سه ی به ژماره دهوت دهنکی ده داپیمان، دهوت دهنکی دا
 به منیش، دهنکیکیان پووچه ل بوو، جیره وه بوو بوو، به لام له گه ل نه و دهیسه
 له لام له هه موویان خوشتربوو، چونکه نووسا به مه لاشوومه وه و به گران
 ده جوورا، وهک بنیشت و ماجووم هه تا تاوی جوویم، له بهر نه وه زۆر خوشت
 بوو له لام. (تاج/ ۴/ ل ۶۸/ ز ۲۰/ ز ۴/ ب/ ت).

۱۸۱۰- و عنه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَرَّ بِقَوْمٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ شَاةٌ مَصْلِيَّةٌ، فَدَعَوْهُ، فَأَبَى أَنْ يَأْكُلَ، وَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَشْبَعْ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ. (الحديث ۵۴۱۴) (۱۸۱۰).

نہبو ہورہیرہ - پرمزای خوای لی بی- جارئ لہ لای کؤمہ لی پیاوموہ پمت بوون مہریکی بریانی یان بو دانرابوو، خہریکی خواردنی بوون، خوئی نہبوہورہیرہ یان کرد کہ لہ گہ لیان دا لہ گوشتی نہو مہرہ برژاوه بخوات، بہ لام نہبو ہورہیرہ قاییل نہبوو، لی نہ خوارد، وہ فہرمووی: (پیغہ مہر - دروودی خوای لہ سہر بی- ہتا لہ دنیا دمرچوو، تییری لہ نانی جو نہ خوارد، نیتر من چون دلم بہرایی بدا، کہ قاورمہو گوشتی بریانی بخوم).

۱۸۱۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَدِيمِ الْمَدِينَةِ مِنْ طَعَامٍ بَرَّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ. (الحديث ۵۴۱۱/ طرفہ فی: ۶۴۵۴) (۱۸۱۱).

عائیشہ - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: لہ وکاتہوہ کہ پیغہ مہر - دروودی خوای لہ سہر بی- کؤچی کرد بو مہ دینہ، تا نہو روژہی کہ خودا بہرہ حمہت بردیہوہ بو لای خوئی، خوئی و خیزانہ کہی سہ شو لہ سہر یہک تییر سکی خوینیان لہ نانی گہنم نہ خواردووہ. (تاج/ ۹/ ل ۳۱۵/ ز ۹۶/ ز ۱/ ش/ ت).

۱۸۱۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا فَاجْتَمَعَ لِلذَّكَاءِ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا أَمَرَتْ بِرُمَةٍ مِنْ ثَلْبِيَّةٍ فَطُبِخَتْ ثُمَّ صُنِعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ الثَّلْبِيَّةَ عَلَيْهَا ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ مِنْهَا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الثَّلْبِيَّةُ مُجَمَّةٌ لِفُؤَادِ

الْمَرِيضُ يُذْهِبُ بَعْضَ الْخُزْنِ. (الحديث ۵۴۱۷ طرفاه في: ۵۶۸۹ - ۵۶۹۰) (۱۸۱۲).

عائیشہ - پرزای خوی لی بی- کہ ہاوسہری پیغہ مہرہ - دروودی خوی لہ سہر بی- کاتی کہ سیکی دہمرد، ژنان کہ لیی گو دہبونہوہ، کاتی کہ بلاومیان لی دہکردو دہمانہوہ بہس کہسو کارو دہستو پیوہندمکہی خوی، دہستووری دہدا پر دیزہیک پہلوولہیان دہکردو دہیان کرد بہسہر تریتدا، ئہوسا عائیشہ بہژنہکانی دہگوت: لہمہ بخون، چونکہ من خوم ژنہوتوومہ لہ پیغہ مہر - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (پہلوولہ بہری دلی نہخوش دہگری و ناوسکی دہحہوینیتہوہو خہمو خہفہتیش ہہئی دہرہوینیتہوہو)۔
(تاج/ ۴/ ل/ ۲۰۸/ ز/ ۶۷/ ژ/ ۳+۲+۱/۳)۔

۱۸۱۳- عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۴۲۶ طرفاه في: ۵۶۳۲، ۵۶۳۳، ۵۸۳۱، ۵۸۳۷) (۱۸۱۳)۔

حوزہ ہیفہ - پرزای خوی لی بی- فہر مووی: ژنہوتم لہ پیغہ مہری خوشہ ہست و نازدار - دروودی خوی لہ سہر بی- دہیفہ رموو: (ٹاوریشم و دیباج لہ بہر مہکەن، لہ حاجت و قاپ و قاجاگی زیرو زیویشا، نہشت بخون و نہشت بخونہوہ، چونکہ ئہمانہ لہ جیہانا بو ئہوانن و لہ دوارؤژدا بو خومانن)۔
(تاج/ ۴/ ل/ ۶۴/ ز/ ۱۹/ ژ/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن)۔

(۸۱۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التلبينة مجمة لفؤاد المريض رقم/ ۲۲۱۶.

(۸۱۳) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب و الفضة،

له گێرانه وهکی تاجول نوصولدا: هه رکه سی له حاجه تی زیڤدا، یا له حاجه تی زیودا شت بخوا، یا شت بخواته وه ئه وه قلبه قلب ناگری دۆزه خ دهرژینیته ناوسکی خۆیه وه).

روونکردنه وه:

مه به ست له خۆمان موسوڵمانانه، مه به ستیش له وان ناموسوڵمانانه، لیڤدا دوو خالی سه ره کی هه یه:

یه کهم: برپاری ژن له م چوارشته دا له بیاو جیا یه، زیڤو زیوو ئاوریشم و دیباج بۆ ژن ره واو دروسته، ته نیا وه ک حاجه ت و قاپ و قاجاخ ئه م چوارشته بۆ ژنیش نادرسته. به لام به شیوه ی گشتی کرپن و فروشتن و بازرگانی کردن به م چوارشته وه بۆ هه موو موسوڵمانی، نیڤ بی، یا می بی، دروسته، له گه ل هه ندی مه رجی تایبه ت که ئیستا شوینی ئه و ورده کاریه نییه، له بهر ئه وه دروست کردنی پارچه و خشل و که لوپه ل و شتی و له م شتانه دروسته، وه داده نری به که سابه تی هه لال، هه مووشمان ده زانین که کاسب خۆشه ویستی خوا یه. (بڤ: فیه کی ناسان/ ۱ ل/ ۲۱ ز/ ۶).

دوو هه م: ئه و رسته یه ی له فه رمووده که که ده فه رموی: (ئه م چوار شته بۆ بی برپوایانه له جیهانا) ئه وه بۆ به یانی واقع و رووداوه، نه وه ک بۆ به یانی ئه وه بی که ئه مانه له دنیا دا بۆ ئه وان هه لال و ره وان.

ته نیا ئه وه ند هه یه ده سه لاتی ولاتی ئیسلام ده توانی ئه م شتانه له موسوڵمان قه دهغه بکا، مه گه ر له سنووری ره وای خۆیا نا، به لام بۆی نییه ئه م چوارشته له ناو موسوڵمان قه دهغه بکات!!

۱۸۱۴ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ أَبُو شُعَيْبٍ وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ فَقَالَ: اصْنَعْ لِي طَعَامًا أَذْغُو رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسَةَ خَمْسَةٍ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَامِسَ خَمْسَةٍ، فَتَبِعَهُمْ رَجُلٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكَ دَعَوْتَنَا خَامِسَ خَمْسَةٍ،

وَهَذَا رَجُلٌ قَدْ تَبَعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَذْنْتُ لَهُ وَإِنْ شِئْتَ تَرَكْتُهُ. قَالَ: بَلْ أَذْنْتُ لَهُ. (الحديث ۵۴۳۴ أطرافه في: ۲۰۸۱، ۲۴۵۶، ۵۴۶۱) (۱۸۱۴).

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری -پەزای خۆای ئی بی- فەرمووی: پیاویکی ئەنصاری ناوی ئەبو شوعەیب بوو، خولامیکی گۆشتفرۆشی هەبوو، پیی گوت: نانێ دروست بکە، پیغەمەر و چوار کەسی تر خەلک دەکەم، جا پیغەمەر و چوارکەسی تری بانگ کرد، پیاویکیش شوینیان کەوت، کە گەیشتنە بەردەرگای مالهە، پیغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بی- بەخاوەن مالهەکی فەرمووی: (ئەم پیاووە شوینمان کەوتوو، کە تۆخولکت کردین ئەومان لەگەڵ نەبوو، جا ئەگەر پێی ئەدەی ئەوا دیە ژوورەو، ئەگەر حەزیش ئەکەیت ئەوا دەگەرپێتەو؟ خانە خویکەیش گوتی: قوربان! رێگەیی پی ئەدەم، با بفەرموئ لەگەڵ ئیو). (ریاض ۲/ ز ۱۰۳/ ل ۲۵۴/ ژ ۷۳۹ چاپی دووهم).

۱۸۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقِثَاءِ. (الحديث ۵۴۴۰، طرفاه في ۵۴۴۷، ۵۴۴۹) (۱۸۱۵).

عەبدوڵلای کورپی جەعەفەری کورپی ئەبو تالیب -پەزای خوا لە خۆیی و بابی بی- فەرمووی: پیغەمەرم دی -دروودی خۆای لەسەر بی- فەریکە خورما (روتاب)ی دەخوارد بە تروزییەو. وە فەرمووی: (فینکی ترۆزیەکە گەرمکی خورماکە دەشکێنێ). (تاج ۴/ ز ۲۱/ ل ۷۳/ ژ ۳+۲).

روونکردنەو:

پشتهی ئەم فەرموودەیە لە پشته چوارینەکانی بوخارییە، پیاوانی پشتهکە ئەمانەن (بەروانە: ژمارە/ ۶۹۴ = بەرگی دووهم لاپەرە/ ۱۱۶):

(۸۱۴) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: ما يفعل الضيف إذا تبعه غير من دعاه... رقم/ ۲۰۳۶.

(۸۱۵) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: أكل القثاء بالرطب، الرقم/ ۲۰۴۳.

۱. مامؤستای بوخاری، که بوخاری ئەم فەرموودمیهی له ووهه گیراومته وه، که ناوی عهبدولعهزیزی کورپی عهبدوللایه.

۲. شیخی شیخه کهی بوخاری، که ناوی: ئیبراهیمی کورپی سه عدی کورپی ئیبراهیمی کورپی عهبدولپه حمانی کورپی عه وهه (بروانه: ژماره: ۹۹۳ ته جرید = ۲۰۴۸ فتح الباری - بهرگی/ ۲ ل/ ۵). مامؤستای مامؤستاکه ی بوخاری ئەم فەرموودمیه له باوکی خۆیه وه دهگیرپته وه که:

۳. سه عدی کورپی ئیبراهیم، کورپی عهبدولپه حمان کورپی عه وهه، ئەویش ئەم فەرموودمیه دهگیرپته وه له:

۴. عهبدوللای کورپی جه عفه ری کورپی ئەبوتالیب، -رزاو په حمه تی خودا له هه موویان بێ- (بروانه: ژماره: ۷۶۱ ته جرید = ب/ ۱ ل/ ۷۸۸). پیاوی سییه م له م فەرموودمیه دا، که سه عده له گچکه ی په پره وانه، واته: له صقاری تابعینه، که ناسراون به چینی دووهمی موسولمانان، پیاوی چواره میش که عهبدوللای کورپی جه عفه ره له گچکه ی هاوپی یانه، واته: صقاری سه حابه یه، که پیغه مهر مردوو وه ئەو منالکار بووه. دوو فەرمووده ی له بوخاری دا هیه، له خاکی حه به شه، کاتێ باوک و دایکی له وێ کۆچکار بوون عهبدوللای له دایک بووه، دایکی ناوی ئەسمائی کچی عومه یه، په که م منائی موسولمانه که له حه به شه دا له دایک بووه، کاتێ باوک و دایکی له حه به شه وه هاتن بۆ مه دینه ئەویش له گه ئیانا هات، دوو برای باوک و دایکی تریشی هه بوو، که ناویان موحه مد و عه ون بوو، ئەوانیش له پاپۆرکه دا له گه ل ئەوانا کۆچیان کرد بۆلای پیغه مهر، له مه دینه، پیغه مهر -دروودی خوای له سه ر بێ- دهستی هینا به سه ری داو، فەرمووی: (خودایه: چیگه ی جه عفه ره به منالکهانی پرپکه ره وه). کاتێ پیغه مهر -دروودی خوای له سه ر بێ- مرد، عهبدوللای ته مه نی ده سال بوو، له جه نگی صفین دا عهبدوللای په کێ بوو له فەرماندهکانی ئیمامی عه لی، عهبدوللای زۆر سه خێ بوو، ته نانته ناسراو بوو به: به حری جوود، واته:

دمریای سه خیتی، پایاوکی پیواونهی رهوش بهرزی زمان پاک و رهوش پاک
 بوو، رای وابوو که گوی گرتن له گورانی و له دمنگی خوش هیدی نییه،
 فهرموودهی له پیغهمهروه له بهر کردوو، نهم زاتانه له وهوه، له پیغهمهروه،
 فهرموودهکانی نهویانگیپاومهوه؛ دووکورهکی خوی؛ نیسماعیل و موعاویه،
 ههروا نه بوجه عفر محهمه دی کوری عهلی و قاسمی کوری موحه مه و
 عوروهی کوری زوبهیر و سه عدی کوری ئیبراهیمی نه کبه و شه عبی و مورق
 العجلی و عهبدو لای کوری شداد و سه عهنی کوری سه عه و عهباسی کوری
 سه هلی کوری سه عه و کهسانی تریش. له مه دینه مرد، سالی ههشتای کۆچی،
 له ته مه نی نه وه د سالیدا، (بروانه: فهرموودهی ژماره ۱۵۷۶ ته جرید = ۴۳۰،
 ۴۳۱، فتح الباری + ۱۵۸۰ ته جرید = ۴۳۱ فتح الباری = بهرگی چواره م / ۳۲۱)
 + (تاج/ ۴ ز/ ۱۰۲ ل/ ۳۲۷ ز/ ۱).

۱۸۱۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ بِالْمَدِينَةِ يَهُودِيٌّ
 وَكَانَ يُسَلِّفُنِي فِي تَمَرِي إِلَى الْجَدَادِ وَكَانَتْ لِحَابِرِ الْأَرْضِ الَّتِي بِطَرِيقِ رُومَةَ
 فَجَلَسْتُ فَخَلَا عَامًا فَجَاءَنِي الْيَهُودِيُّ عِنْدَ الْجَدَادِ وَلَمْ أَجِدْ مِنْهَا شَيْئًا فَجَعَلْتُ
 أَسْتَنْظِرُهُ إِلَى قَابِلٍ فَيَأْتِي فَأَخْبِرَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ
 امْشُوا نَسْتَنْظِرُ لِحَابِرِ مِنَ الْيَهُودِيِّ فَجَاءُونِي فِي تَخْلِي فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ الْيَهُودِيَّ فَيَقُولُ أَبَا الْقَاسِمِ لَا أَنْظِرُهُ فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَامَ فَطَافَ فِي التَّخْلِ ثُمَّ جَاءَهُ فَكَلَّمَهُ فَأَبَى فَقُمْتُ فَجِئْتُ بِقَلِيلِ رُطَبٍ فَوَضَعْتُهُ
 بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَكَلَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ عَرِيْشُكَ يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ
 فَقَالَ افْرُشْ لِي فِيهِ فَفَرَشْتُهُ فَدَخَلَ فَرَقْدَهُ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَجِئْتُهُ بِقُبْضَةٍ أُخْرَى فَأَكَلَ مِنْهَا
 ثُمَّ قَامَ فَكَلَّمُ الْيَهُودِيَّ فَأَبَى عَلَيْهِ فَقَامَ فِي الرُّطَابِ فِي التَّخْلِ الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ يَا جَابِرُ
 جِدْ وَأَقْضِ فَرَقْدَ فِي الْجَدَادِ فَجَدَدْتُ مِنْهَا مَا قَضَيْتُهُ وَفَضَّلْتُ مِثْلَهُ فَخَرَجْتُ حَتَّى

جَنَّتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَشَّرْتُهُ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ. (الحديث ٥٤٤٣) (١٨١٦).

جابیری کو پی عہد و لالہ - پرمزای خوائی لی بی۔ فہرمووی: جوولہ کھین
لہمہ دینہ ہہبوو، پیٹھ کی پارہم لکئی و مردہ گرت بہ سہلہم بہ سہر خورما ہہتا
کاتی پرنینی، باخہ خورمایہ کم ہہبوو، لہریگہ کھی بیری رؤمہ بوو، نہو سائلہ
پرمزہ خورماکہ بہری نہگرت، مہگہر زور کہم، نہو ہیش دمبوو بہہووی
دواکہ و تنی دانہوہی سہلہمہ کھی سہرم، جا کاتی خورما پرنین، کابرای
جوولہ کھہ ہات بولامن داوای خورماکہی لیہم کرد، منیش ہیچم لی نہ پنی بوو،
لہبہر نہوہ داوام لی کرد کہ ہہتا سائی ناپیندہ مؤلہتم بدات، بہلام قاییل
نہبوو مؤلہتی نہدام. نہمہ نہگی پرنہوہ بو پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر
بی۔ نہویش بہہاوپیکانی لای خووی دمفہرمووی: (بابرپوین داوای مؤلہتی
دواخستن لہو جوولہ کھہیہ بکہین، کہ مؤلہتی جابیر بدا تاسائی). جا لہناو
پرمزہ خورماکہ مابووم ہاتن بولام، وہ پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر بی۔ لہم
بارہیہوہ زوری لہگہل کابرای جووہ فہرموو، سوودی نہبوو، ہہموو جاری
کابرای جوولہ کھہ بہ پیغہمہری دہگوت: نہی نہبوو ہاسم! مؤلہتی جابیر نادہم،
جا کاتی پیغہمہر - دروودی خوائی لہسہر بی۔ پوانی حالہ کھہ وایہ، ہہلسا
خولیکی خوارد بہناو باخہ خورماکہدا، دیسان ہاتہوہ بولای کابرای
جوولہ کھو لہم بارہیہوہ قسہی لہگہل کردہوہ، دیسان جووہ ملی نہدا و قاییل
نہبوو مؤلہتی جابیر بدات، جا منیش ہہلسام چووم ہہنئ فہریکہ خورمای
تازہم ہیئا و لہبہردہم پیغہمہردا دامنا بوئی، نہویش لکئی نوش کرد، نہوہا
فہرمووی: (نہی جابیر! ساباتہ کھت، کہلہناو نہم باخہدا، ستاری تیا دہگریٹ
لہکوئی یہ؟) منیش نیشانم دا و جیگہ کھیم پی گوت. فہرمووی شتیکم لہبنیا

(۱۸۱) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث جابر فی وفاء دینہ (فتح/ ۱۰ ص/ ۷۲۴) - خاتمة

بؤ راخه، نهوجا ته شریفی چووه ناو ساباته کهو سه رخه ویکی تیا شکاند و نهوسا خه بهری بؤوه، جا چه پکی فهریکه خورمای ترم بؤیهینا و لکی خوارد، نهوسا هه ئساو قسه ی له گهل جووله که که له م بارمیه وه کرده وه، به لام جووه رازی نه بوو، نهجا به ناو بهری تازه ی باخه که دا، که هیشتا به دارم وه بوو. جاری تر سووراپیه وه و نرای پیروزی و پیت و فهری دیسان به سهردا خوینده وه، نهوسا به پستی پیت و فهری خودا فهرمووی: (دهست بکه به رینی خورمای باخه کهو به ته وای سه له می جووله که که دایه وه، وه نه و منده ی تریشی لی زیاد بوو، جا له خوشی نه وه ی که نیمه به ته مای نه و میش نه بووین که بهری باخه که به شی فهرزی جووله که که بکا، که چی له پیت و فهری پیغه مهر وه دوو نه و منده ی تیا بوو رویشتم بؤلای پیغه مهر، وه موژده ی نه م پیت و فهری پیروزی به پی دا، نه ویش بؤ روونکردنه وه ی نه م موعجیزه گه وره یه، که به لگه یه له سهر پیغه مهرایه تی نه و که سه ی که له سهر ده ستیدا پرووی داوه فهرمووی: (شایه تی دده م که من پیغه مهری ره وانه گراوی خودام، دهنه خودا موعجیزه ی وا گه وره ی له سهر دهستی مندا پیشان نه ئه دا). (بروانه: تاج/ ۴/ ز/ ۱۰۸ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱/).

۱۸۱۷ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُمٌّ وَلَا سِحْرٌ. (الحديث ۵۴۴۵ أطرافه في: ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹) (۱۸۱۷).

سه عدی کوپی نه بو وه قاص پر مای خوی لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (هه رکه سی به یانیان له سه خوری نی، جهوت دهنک خومای (عه جوه) بخوات، نیتر نهو روزه نه زهرو نه جادوو زیانیان نابی بوی). (تاج/ ٤/ ز/ ٦٥/ ل/ ٢٠٣/ ژ/ ١).

١٨١٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ حَتَّى يُلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا. (الحديث ٥٤٥٦) (١٨١٨).

نیبو عه باس- پر مای خویانی لی بی- دمفه رموی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (که نان ده خون دهستی خوتان مه سپن، هه تا خوتان ده لیسنه وه، یا یه کی تر بۆتانی ده لیسیته وه). (تاج/ ٤/ ز/ ١٦/ ل/ ٥٦/ ژ/ ٢٤).

پوو نکر د نه وه،

هو ی نه م لسته وه یه نه وه یه که له فه رموده یه کی تر دا پیغه مه- دروودی خوی له سه- فه رموی: (نیوه نازانن که پیت و فه ری خوار ده مه نی یه که تان له کامه ی دایه). (پروانه: ریاض الصالحین بهرگی/ ٢/ ل/ ٢٦٠/ ز/ ١٠٩/ ژ/ ٧٥٢).

وه کی تریش مه به ست له وه ی که که سی تر له پاش نان خواردن دهستی بۆ بلیسیته وه نه گهر خوی نه یلیسیایه وه، که سی که که قیزو بیژ له وه نه کاته وه، وه ک منالی خوی و فه قی که بۆ پیرۆزی دهستی بلیسیته وه، به هه ر حال، به هیج شیوه یه که مه به ست نه وه نییه که موسو لمان کاری ناشایسته و باری ناله بار به رو پی بدا، نه م جوړه کاره سوننه ته، کردنی سوننه تیش هه ر کاتی کیشیه کی بۆ موسو لمانان دروست ده کرد، نه وه نه کردنی له کردنی باشتره، وه ک زور له سوننه ته کانی جه ج، نه گهر هه موو حاجی یه که له کاتی جه ج کردنا جه جه رو لئه سو ده ما ج بکا، یا نیسلامی رو کنی یه مانی بکا، یا دوور کات

(٨٨) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: استحباب لعق الأصابع و القصعة ... رقم: ٢٠٣١.

نویژی سوننەت لەمە قامی ئیبراھیم بکا، ئەو ھەموو ھەجەکیان دەفەوتی،
یا ھەزاران کەس دەبن بەژێر پێو، ھەتا زۆر لەزانیانی خاوەن تەقوای ئەمپۆ
قسە لەو دەکەن، کە دروستە بۆ بەرژمەوێندی ئیسلام و موسوڵمانان تەری
ھەندی واجیبیش بکری، وەك کچی موسوڵمان بەبەرگی مۆدەو لەزانکۆ دەوام
بکا، ئەگەر دەوڵەت رێگەى نەدەدا بەبەرگی موسوڵمانانەو دەوام بکا،
ھەموومان دەزانیین رۆژ گۆراو، خەڵک خراپ بوون، سەلبیەت و
سەھیۆنیەتیش قەت وەك ئەمپۆ، بەنەر مە برە، لەدزی ئیسلام سەنگەریان
نەگرتوو، لەھەمووی بھەتر لەوڵاتی ئیمەدا بەداخەو، مزگەوتەکان چۆلن،
مەیدان خالیە، زانای دانای کارا کەم بوو، ئەو مەیشی ھەبە کەنارخاوە!
بەتایبەتی لەوڵاتی ئیمەدا، کەسانى پەیدا بوون، پەرورەدی ناو زیارەن،
کەخۆیان پێى دەلێن: خەباتی ژێرزمینی، ئیستا ھەلیان بۆ پەخساو،
دەغزو کینەى پەنگەو خواردووی چەند سائەى ناو دەروونی پیسیان بەو
پەرى سەربەستییەو، وەبى پەروا لەدزی ئیسلام، وەك ئاودەستخانە دەردەى
ھەل دەپێژن، وە بۆ نەگبەتی ھەل و مەرجیکى واش پەخساو کەخەڵک
گوێیان ئى دەگریو بگرە باوەرپیشیان پى دەکا، بەتایبەتی لە کوردستانی
ئازاددا، بەناوی ئازادییەو، کۆمەڵى نیمچە میرزا و بەناو پۆشنیر، بە
کریگیارون، بۆ پەفکردن و تانەوتەشەردان لەئیسلام، ھەتا شیوەى جوانى گەلى
کورد ناشرین بکەن و ھەل بۆ دوژمن بسازی نەو کەگواپە کورد کافر
بونەتەو تا ئەنظامان بکەنەو.

۱۸۱۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدْ كُنَّا زَمَانَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ لَنَا مَنَادِيلُ إِلَّا أَكْفُنَا وَسَوَاعِدُنَا وَأَقْدَامُنَا ثُمَّ لُصِّلِي وَكَا
تَتَوَضَّأُ. (الحديث ۵۴۵۷) (۱۸۱۹).

جابیری کوری عهبدوللا -رمزای خویان لی بی- فهرمووی: (جاران نیمه لهسه رده می چه زه تدا -دروودی خوی لهسه ر بی- بیجگه له له پو قول و ژیر پیی خو مان دهسته سپی ترمان نه بوو، واته: کاتی شتیکیان ده خوارد که دهستیان چه ور ده بوو، یا ته پرده بوو، له بهر نه وهی خاوی و ده سمال و دهسته سریان نه بوو دهستیان به دهسته که ی تریان، یان به قولی خویان یا به بن پی و پستی پیی خویان دهسری). مه بهست روونکر د نه وهی پله ی ههزاری و که م دهستی یانه، له وسه رده مه دا، چونکه نه مه باب ته ی (ره قایقه = ناسککاریه دلته ژینه کان) دنا مه بهست نه وه نییه که شتی وا سوننه ت بی.

١٨٢٠- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْتَى عَنْهُ رَبَّنَا. (الحديث ٥٤٥٨ طرفه في: ٥٤٥٩) (١٨٢٠).

نه بو ئومامه -رمزای خوی لی بی- فهرمووی: له پاش نان خواردن که سفره که ی پیغه مه ر -دروودی خوی لهسه ر بی- هه لده گیر، ده یفه رموو (الحمد لله كثيرا طيبا مباركا فيه غير مكفي ولا مددع ولا مستعنى عنه ربنا: سو پاس و ستایش و حه مدیکی زوری پاک و پیروز بو خودای په رو مردگار مان، نه که س جیگه ی نه و ده گری ته وه و نه وازی لی نه هی نری و نه نه وزاته پشت گو ی ده خری، وه که س نییه که له خوا بی نیاز بی، نه و خودای نیمه یه). (ریاض الصالحین ٢/ ز ١٠٠/ ل ٢٥١/ ژ ٧٣٣) + (تاج/ ٤/ ل ٦٢/ ز ١٨٠).

١٨٢٠-م- و عنه في رواية: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَعَ مِنْ طَعَامِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ. (١٨٢٠-٣)

(١٨٢٠) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق- المترجم.

(١٨٢٠-٣) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل -المصدر السابق- المترجم.

دیسان لہنہ بوئو مامہ وہ - پر مزای خوی لی بی۔ لہ گپرانہ و میہ کی تردا؛
 حہ زرمٹ - دروودی خوی لہ سہر بی۔ لہ دوای نانخواردن دمیفہ رموو؛ (الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ: سوپاس و ستایش بو خودا کہ ہر
 خوی بہس و بہ شمان دہکاو، ہر خوی تیراومان دہکا، نہ کہس دمتوانی جیگہ کی
 نہ و بگریتہ وہ، نہ کہس رادہی دہکہ وی کہناسوپاسی نہ و زاتہ بکا). (تاج/ ۴ ز/ ۸
 ل/ ۶۲ ز/ ۲).

۱۸۲۱ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِالْحِجَابِ كَانَ أَبِي بْنُ
 كَعْبٍ يَسْأَلُنِي عَنْهُ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ
 جَحْشٍ وَكَانَ تَزَوُّجُهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسَ مَعَهُ رَجُلَانِ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَشَى وَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنُّ
 أَنَّهُمْ خَرَجُوا فَرَجَعَ فَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَانَهُمْ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ الثَّانِيَةَ
 حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَصَرَبَ بَيْنِي
 وَبَيْنَهُ سِتْرًا وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ. (الحديث ۵۴۶۶ أطرافه في: ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳،
 ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۶، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۸۲۱).

نہنس - پر مزای خوی لی بی۔ فہرمووی: من لہہموو کہسی باشر لہبارہی
 حیجابہ وہ شارمزام و ناگام لیہتی، ثوبہی کی کوری کہعبیش لہبارہی ثاہتی
 حیجابہ وہ پرسیری لیہ کرد، ہوی ہاتنی ثاہتی حیجاب ناوا بوو: پیغہمہر -
 دروودی خوی لہ سہر بی۔ لہمہدینہ زہینہبی کچی جہحشی ہیئا، جا شہوی
 زاوایی بو بہیانی کہخوہر بہرزہوہ بوو، پیغہمہر - دروودی خوی لہ سہر بی۔
 نانی شایی دروست کردو بانگہیشتی لہخہک کرد بو نانخواردن بہم

بۆنهیهوه. جا کاتێ خه لکه که له پاش نانخواردن بلامیان لێکرد، چهند پیاوی له خزمهتی پێغه مهردا - دروودی خوای له سه ر بێ- دانیشتن و نه رۆیشتن و هه ر ده وریان چۆل نه کرد، هه تا پێغه مه ر خۆی هه لسا و رۆیشت، منیش له خزمه تیدا رۆیشتم هه تا گه یشته به رد مرگای هۆده که ی عایشه، نه وسا له وێوه گه راپیه وه منیش له گه لیا گه راپیه وه، وه له پێغه مه ر وابوو که ئیستا پیاوه کان رۆیشتوون، که چی ته ماشامان کرد هیشتا هه ر له شوێنی خۆیان دانیشتوون، دیسان پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- گه راپیه وه و رۆیشت هه تا گه یشته وه به رد مرگای هۆده که ی عایشه، منیش دیسان له گه لیا جووم که پێغه مه ر گه راپیه وه، منیش له گه لیا گه راپیه وه، نه مچارمیان که ته ماشامان کرد پیاوه کان هه لسا بوون رۆیشتبوون. ئیتر پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بێ- به رده ی له نیوانی من و خۆیدا دادایه وه وه خودای گه وره ئایه تی حیجابی نارد هه وه که ده فه رموی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِيَّاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَخْفِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَخْفِي مِنْ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (٥٣/٣٣) سورة الأحزاب** واته: ئه ی کهسانی که باوهرتان هیناوه به خوداو به پێغه مه ری خودا، خود سه ر خۆتان مه که ن به ناو ماله کانی پێغه مه ردای، مه گه ر کاتێ که پرێگه تان پێبدری بۆ نانخواردن و شتی وا، له م حاله شدا کاتێ بچن که نانه که پێگه یشتبێ، نه وه ک له پێشا بچن له وێ چاوهرتا بکه ن تا نان پێ ده گا، جا کاتێ خۆلک کران برۆن، کاتێ نانتان خوارد بلامه ی لێ بکه ن، وه له وێ کوژی قسه ی لێ دامه به ستن و زۆر مه میننه وه، چونکه شتی وا ئازاری پێغه مه رده دا، پێغه مه ر شه رمتان لێده کا، بۆیه قسه ناکا، به لام خودا له شتی حق شه رم ناکا، وه مه ر کاتێ داوای شتی

دەكەن لە ھاوسەرەكانى پىڭەمەر لە پىشتى پەردەوہ داوايان ئى بکەن، چونکە بەم شىوہىہ باشرە بۆ دڭپاکى ئىوہمىش و بۆ ئەوانىش. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ ژ/ ۵ ش/ت).

روونکردنەوہ:

زەمىنەبى کچى جەحش داىكى ناوى ئومەپەى کچى عەبدول مۆتەلىبى کورپى ھاشم بوون کە واتە پوورزای پىڭەمەرە، لە پىشدا ژنى زەمىدى کورپى حارىسەبوو، کە زەمىد لە پىشدا زپکورپى پىڭەمەر بوو، کە زەمىد تەلاقىدا شوو پکرد بە پىڭەمەر، زەمىنەب جوان بوو، لە پىش ئەو دەدا شوو پکا بە پىڭەمەر ناوى (بزة) بوو، پىڭەمەر ناوى نا زەمىنەب، لە سالى پىنجى کۆچىدا شووى کرد بە پىڭەمەر، تەمەنى زەمىنەب ئەو کاتە سى و پىنج سال بوو، ژنىكى خواناسى خواپەرستى زۆر باش بوو، شەونوڭزى زۆرى دەکرد، رۆژووى سوننەتى زۆرى دەگرت، خىرکەرپىكى گەورەبوو، ژنىكى دەست رەنگىن بوو، کە ولى خوش دەکرد، مەشکەو کوندەى دەدوورى و دەمىفرۆشت و پارەکەى دەکرد بە خىر وە دەیدا بە ھەزاران، جارى زەمىنەب بە سەفەى ھاوسەرى پىڭەمەر دەلى: کچە جوو، لە سەر ئەو دەورى سى مانگ، پىڭەمەر دەنگى ئى دابرى زەمىنەب کەمى کورتە بالابوو، پەکەم ژنى پىڭەمەر بوو کە لەدواى مردنى پىڭەمەر مرد. کۆمەلى فەرموودە لە پىڭەمەرەو دەگىرپتەوہ، ئەم زاتانە فەرموودەکانى ئەويان گىراو تەوہ: موحەمەدى کورپى عەبدوللاى کورپى جەحش کە برازای بووہ، ھەر وەھا ئوم حەبىبەى کچى ئەبوسوفيان و زەمىنەبى کچى ئەبوسەلەمە، لەبوخارىدا دوو فەرموودەى ھەپە، زەمىنەب کەنىكى بۆ خۆى نامادە کردبوو، کاتى کە و تە گيانە لا گوتى: خۆم کەنىکم بۆ خۆم نامادە کردوہ، عومەرىش کەنىکم بۆ دەنڭى، لەپەکىکيانا بمانڭزن و ئەوى تريان بکەن بە خىر! ئەگەر دەتوانن کراسەکەى بەرىشم بکەن بە خىر!!.

داستانی شووگردنه که ی به پیغمه مهر، وا له سوورمتی نه حزابا به دوورو
 دریژی له تهمه نی په نجا سالیډا، له سالی بیستنی کوچیدا، له سه رده می
 جینیشینی عومهردا کوچی دواپی کرد، که له وسالهدا میسر نازادکرا. بو
 زیډه زانیاری تر، سه بارمت به ژیانی خاتوو زمینهب پروانه هم شوینانه،
 فهرمووده ی ژماره/۱۱۲۱ مختصر صحیح البخاری به کوردی بهرگی سییه م ل/۲۰۹
 = ۲۶۶۱ فه تحولباری + فهرمووده ی/۳ بهرگی ل/۱۲ + ۹۴/ز بهرگی ل/۱۸ +
 ۱۵۴/ز بهرگی ل/۱۷۰ + ۳۵۹/ب ل/۱ + ۳۵۶/ز بهرگی دووهم لاپه ره/۳۹
 + ۹۳۱/ز بهرگی ل/۲۰۸ + ۹۳۵/ز بهرگی ل/۱۰ + ۱۴۹۸/ز بهرگی ل/۴ + ۱۸۴
 ژماره/۱۴۹۹ بهرگی ل/۴ + ۱۸۵/تاج/۵ + ۴۰/ل/۱۵۹ + تاج/۵/ز/۳۵ + ۱۴۸/ل
 ز/۳۶ + ۱۴۹/ل/۳۷ + ۱۵۲/ل/۲۸ + ۱۵۸/ل/۴۱ + ۱۶۱).

بسم الله الرحمن الرحيم

ماموستای عهسقه لانی - په زای خوی لی بی- له میډا دمفه رموی، نامه ی
 خوارده مه نییه کان (کتاب الأطعمة) سه دو دوازه فهرمووده ی بهرزه ووه کراوی
 واتیدا، چوارده طهریقیان بیپرشتهن، واته ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن،
 واته: موصولن، نه ووه دیان دووبارمن، پوخته که یان (۱۱۲ - ۹۰ = ۲۲) بیستو دوو
 فهرمووده ن، هه موویان له ته جریده که دا هاتوون، له ژماره: ۸۰۰ هه تا
 ژماره/۱۸۲۱، موسلیمیش هم پوخته یه ی گیرا ووه ته ووه بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ژماره/۸۰۰ ته جرید = ۵۳۷۵ فه تح = فهرمووده ی
 نه بوهورمیره (فی استقراءه عمر الآیه).

۲. فهرمووده ی ژماره/۸۰۳ ته جرید = ۵۳۸۵ فه تح = فهرمووده ی نه نه س:
 (مارآی شاة سَمِطاً).

۳. فەرموودهی ژماره/ ۱۸۰۶ ته جرید = ۵۳۹۹ فهتج. فەرموودهی ئه‌بو جوحه‌یفه: (لا أَكُلُ مَتَكُنًا).
۴. فەرموودهی ژماره/ ۱۸۰۸ ته جرید = ۵۴۱۰ فهتج = فەرموودهی سه‌هل: (مَا رَأَى النَّقِيَّ).
۵. فەرموودهی ژماره/ ۱۸۱۶ ته جرید = ۵۴۴۳ فهتج. فەرموودهی جابر: (وَفَاءٌ دَيْنِهِ).
۶. فەرموودهی ژماره/ ۵۴۶۳ فهتج. له‌ته‌جریده‌که‌دا نییه = (إِذَا حَضَرَ الطَّعَامَ وَ الصَّلَاةَ) فەرمووده‌که‌ی ئه‌نه‌س.
۷. ژماره/ ۱۸۱۹ ته جرید = ۵۴۵۷ فهتج = فەرموودهی جابیر باسی دمه‌سپرو خاوی.
۸. ژماره/ ۱۸۲۰ ته جرید = ۵۴۵۸ فهتج. فەرمووده‌که‌ی ئه‌بو ئومامه پارانه‌وه له‌پاش نان‌خواردن.
۹. ژماره‌ی نییه‌ و له‌نیوان ژماره/ ۵۴۶۰ فهتج و ژماره/ ۵۴۶۱ فهتج فەرمووده‌ی ئه‌بو هورمیره الطاعم‌ الشاکر.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٤- نامه‌ی جهوتم: کتاب العقیقة

١٨٢٢- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ فَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى. (الحديث ٥٤٦٧ أطرافه في: ٢٢٢، ٦٠٠٢، ٦٣٥٥) (١٨٢٢).

نه بوموسا - پرهای خوی لی بی- فهرمووی: کوریکم له دایک بوو، بر دم بو خرمه تی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- ناوی نا ئیبراهیم، به دمنکی خورما مه لاشوی شیرین کرد، له سهر نه م شیومیه: پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- دهنکه خورماکه ی ته واو جوی، نه و جا ماجوومی خورماکه ی تفانده ناودهمی مناله که، له پیشا ناوی نا نهوسا مه لاشوی شیرین کرد، وه پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- نزای پیروزی و بیت و فهری بو مناله که کردو نهوسا دایه وه دمستم فهرمووی: نه و کوره نوبه رهی مناله کانم بوو). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٢ ز/ ٥+٣+٤+١ + تاج/ ١٠ ز- ٦٤ ل- ١٦٠ ز- ٤+ + فیهی ناسان بهرگی سییهم لایه ره: ٩٣٨ ز/ ٣٧٣)، بو زیده سوودو به هره بروانه نه م شوینانه.

١٨٢٣- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ قَالَتْ فَخَرَجْتُ وَأَنَا مُتِمٌّ فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَنَزَلْتُ بِقَبَاءٍ فَوَلَدَتْهُ بِقَبَاءٍ ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَغَهَا ثُمَّ تَفَلَ فِي فِيهِ فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ رِيقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَنَكُهُ بِالتَّمْرَةِ ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلَدَ فِي الْإِسْلَامِ فَفَرَحُوا بِهِ

فَرَحًا شَدِيدًا لِأَنَّهُمْ قِيلَ لَهُمْ: إِنَّ الْيَهُودَ قَدْ سَحَرْتُكُمْ فَلَا يُؤَلِّدُ لَكُمْ. (سبق بتمامه في: رقم ١٨١٨ - المجلد الرابع في الترجمة الكردية). (١٨٢٣)

١٨٢٤- عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً فَأَهْرَبُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيطُوا عَنْهُ النَّأَذَى. (الحديث ٥٤٧٢ طرفه في: ٥٤٧١) (١٨٢٤)

سهلانی کوری عامیری زمببی -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: هه زردمت -دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: (هه وتم بو کور دمکری، که واته خوینی بو بکه و نازده لیک دهست بدا بو هوربانی بو بکه به هه وتم، وه نازارو لیمان و شتی وای لی دووربخه ره وه). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٦ ژ-).

روونکردنه وه:

له دوا فهرمووده ی ژماره: ١٨٢٥ وه رونکردنه وه ی شیوا له سهر باب ه ته که وه له سهر سهلانی کوری عامیر دهنوسین.

١٨٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا فَرْعَ وَلَا عَصِيْرَةَ) وَالْفَرْعُ أَوَّلُ النَّجَاحِ كَأَنَّهُ يَذْبَحُونَهُ لِطَوَاغِيْتِهِمْ وَالْعَصِيْرَةُ فِي رَجَبٍ. (الحديث ٥٤٧٣ طرفه في: ٥٤٧٤) (١٨٢٥)

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: (نه فه ره هه یه وه نه عه تیره) زوهری له ته فسیری فه ره وه عه تیر هدا ده فه رموی: (فه ره یه که م نو به ره ی نازده له، جاران له سهر ده می نه زانیدا سهریان ده بری بو بته سه رکه شه کانیان

(١٨٢٣) أخرجه مسلم في الآداب، باب: استحباب تخنيك المولود عند الولادة ... رقم: ٢١٤٦.

(١٨٢٤) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ١١ ص- ١٧ خاتمة كتاب العقيدة) - المترجم -

(١٨٢٥) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول رواه الخمسة وأشار العسقلاني في

خاتمة كتاب العقيدة الى أنه وافقه مسلم - المترجم -

که هوی گومرا بوونیان بوون، عه تیرهش جوړه کوشتی یه که بوو، له دهی یه که می مانگی رهجه با ناژه لیکیان به ناوی عه تیره وه سهر دمبری به ناوی بهرسته وه). (تاج/ ۴ ز- ۱۲ ل- ۲۳ ژ ۱+۲+۳) + (مغنی المحتاج/ ۴ ص- ۲۹۶).

روونکر د نه وه:

له موغنی موحتاجا، له م بابی حه وتمه دا، له حه وتمدا، به نه قل له ئیبنو سورا ه وه دمه رموی: (خیرترین سهر برپاوی سوننه ت ناژه لی دیاری خانیه خودایه، که پئی ده گوتری هدی بهیت، نه و جا قوربانی سوننه ت، نه و جا حه وتم، نه و جا عه تیره، نه و جا هره ع، ...) هه رمایشی موغنی ته و او.

که واته: هره ع، که نوبه رهی ناژه له، کاتی گه وره بوو، نه گه ر خاونه که ی بیکا به خیرو سهری برپئ دمی، هه روه ها که سی له دهی یه که می مانگی رهجه با، یا له مانگی رهجه با ناژه لی بکا به خیرو سهری برپئ به ناوی عه تیره وه، یا به ناوی رهجه بییه وه دمی. له سهر هه رمایشی ئیبنو سورا ه له خیرترین سهر برپاوی سوننه ته. گه رچی خه تی ب دمه رموی: (نهم دوو شته ناباشن و مه کروهن) له بهر هه واله که ی بوخاری پیشه وه: (لا فرع ولا عترة). وادیاره مه بهستی ئیبنو سورا ه - په زای خوی لی بی- نه و میه: که کردنی نهم دوو شته کاتی ناباشه که له بهر لاسکایی بته رسته کان بی، به لام نه گه ر به نیاز یکی پاکی موسولمانانه بی، وه که مه ولوودی و خیری مو تله ق و سو پاسی خودا له سهر نازو بهر هکانی، کاریکی په سه ندو جوانه و ناباشی نییه. وه زور شتی تری له م بابه ته که له سهر دمی نه زانیدا کرا وه شهرع نه هی لی کردو وه، که له سهر شیوه ی بته رستان بکری و مه بهست لاسکایی نه وان بی، به لام له گه ل نه وه یشا ریگه ی پی درا وه له نیسلا ما گه لی جار نه و کاره واجبه وه که حج، یا سوننه ته وه: ریش هی شته نه وه و چا ور شتن و مار می و خوازی پی و ژنه یان و خیر کردن و ری زگرتنی که سوکارو سیله ی په حم و زور شتی تر.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ م: پوختہ ہی برپارہ کانی حہوتم: احکام العقیقة:

۱. حہوتم سوننہ تیکی گہورمہ، لہ شہرعا نہو نازہ لہ یہ لہرؤژی حہوتمہ ما دہکری بہ حہوتم بؤ منالی تازہ لہدایک بوو، یالہ ژیانیدا، یا لہ پاش مردن بؤیدہ کری بہ حہوتم.

۲. نہو نازہ لہی دہکری بہ حہوتم دہبی ہہموو مہرجہ کانی نازہ لی قوربانی تیابی و دمست بدا بؤ قوربانی. دہبی لہ تہ مہن و جوړو بی نہنگی و ساغیدا، دہق و ہک نازہ لی قوربانی وابی، کہ واتہ: تہنیا مہرو بزنی و پشہ و لاخ و گامیش و حوشت، ہی مالی یان نہک ہی کیوی یان، بہ ہہموو جوړہ کانیانہ وہ دہکری بہ حہوتم. و ہک مہری دوو گدارو مہری بی دووگو و بزنی شاخدارو بزنی کوّل و بزنی مہرزو مہری عہرہ بی و مہری کوردی و حوشتی ناسیای و حوشتی نہ فریقی و حوشتی یہک کوپارہ و حوشتی دوو کوپارہ و مانگای عیراقی و مانگای ہؤلہندی و ... تاد. جوړی کیوی نہم نازہ لانہ دمست نادمن بؤ قوربانی و حہوتم. ہہریہ کی لہم چوار جوړہ نازہ لہ مالیانہ، مہرجی تایبہ تی خو یان ہہیہ، لہباسی قوربانیدا بہ دوو و دریژی باسکراون. گامیش لہ ہہموو روویہ کہ وہ، وہ لہ ہہموو بابہ تیکی شہر عیدا، برپار و حوکمی پشہ و لاخی ہہیہ بہ بی زیادو کہم.

۳. کاتی قوربانی، لہ مہزہ بی خو مانا، کہ مہزہ بی ئیمامی شافیعی یہ - پرحمہ تی خودای لی بی- چوار رؤزی جہڑنی قوربانہ، بہ لام حہوتم کاتی دیاریکراوی بؤ نییہ، گہرجی وا سوننہ ترہ، لہرؤژی حہوتمہی لہدایک بوونی منالا حہوتمی بؤ بکری (بؤ زانینی برپارہ کانی قوربانی، کہ حہوتم و ہک نہو وایہ، لہزور رووہ وہ پروانہ: تاجی کوردی، بہرگی چوارہم، زنجیرہ: ۱۳، لاپہرہ: ۳۶ ہتا کوٹای زنجیرہ ۱۵ ل- ۴۳).

۴. کاتی چه وتم له ودهمه وه دست په دمکا، که مناله که له دایک دمبی، له وکاته وه چه وتم بۆ هه قدری مناله که سوننه ته، هه تا کاتی بالقبوونی مناله که، وه دمبی له مال و پارهی خوی بیکا، نه وه که له مالی مناله که، وه له کاتی بالقبوونه وه چه وتم بۆ مناله که خوی سوننه ته هه تا کاتی مردن، ودهمبی له مالی خوی بیکات. نه مهی که بلتین: چه وتم له سهر هه قدره، واته: وهلی، مه زهه بی نیمای شافیعییه، هه قدر وهک: باوکی، باوکی باوکی، برای، مامی، ناموزای.

۵. ئایا بیجگه له هه قدر (وهلی) کهسی تر، له خزم و بیانی، بۆیان ههیه چه وتم بۆ کهسی بکهن؟ به ئی بۆیان ههیه، تهقلیدی نهو زانایانه بکهن که هه قدری بیا به مه رج نه گرتوو، که واته: دایک و خوشک و باپیره و خال و نهکی دایکیش دمتوانن چه وتم بۆ منالی که سوکاریان بکهن. چونکه پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- چه وتمی بۆ چه سهن و حوسهینی که چهزای کرد، باوک و دایکی چه سهن و حوسهین نه وکاته له زیانا بوون. نه و میش که دایک و نه نک و پور و خال و خزمی که ژن بی بۆیان ههیه که چه وتم بۆ منالی که س و کاریان، فه رمووده کهی عانی شهیه که به دهق دهفه رموی: (أَمَرَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَعُقَّ عَنِ الْغُلَامِ بِشَاتَيْنِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ). نه و متا له م فه رمووده سه حیه دا عانی شه دهفه رموی: (پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- فه رمانی پیمان کردوو که بۆ کوپ ... تاد). چونکه نه م جۆره دمرپین و ته عبیره ژن و پیاو، وهک یه که دهگریته وه (بروانه: فیهی ناسان/ ۲ ل- ۹۳۹ ز- ۳۷۳ = ته جریدی سه حیح = مختصر صحیح البخاری/ ۳ ل- ۳۴ ژ- ۱۳). گوتمان: چه وتم بۆ هه قدر (وهلی) و که سوکار سوننه ته هه تا مناله که ره سیده دمبی، به لام له پاش ره سیده بوون بۆ مناله که خوی سوننه ته، هه تا زووتر بیکا باشتره، وه له ههر ته مه نیکا بیکا دمبی، وه له ههر کوئی بیکا دمبی، وه دمتوانی وهکیل بگری که بۆی بکا. لای شافیعیه کان ته نیا بۆ هه قدر چه وتم سوننه ته و

بۆ خۇدى مائەگە لەپاش رەسیدەبوونی. عەسقەلانی لەفەتحولباریدا دەفەر موی: (گەرچی شافیعییەکان وا دەفەمون، بەلام وشەى (یُذْبَحْ) لەفەر موودەکەدا، بەفیعلی بینا مەجهوول، بەلگەى ئەومیه کە حەوتمکەر دیاریکراونییە و نادیارە، کەواتە: دروستە ھەموو کەسى، خزمبى، یا بیگانه، حەوتمى بۆبکا (بەر: شەرحى فەر موودەى ژمارە: ۵۴۷۱. وە ژمارەکانى دواى ئەو).

۶. سوننەتە بۆ کوپ دووسەر ئاژەلى وردە (بزن و مەپ) بکرى بەحەوتەم، وە بۆ کچ یەک سەر ئاژەلى وردە. ئەصلى سوننەتەکە بەیەک سەر بۆ کوپ، یا بۆ کچ جى بەجى دەبى، واتە: مەرج نییە بۆ کوپ دووسەر بکرى، یەک سەرىش دەبى، یا بۆ کچ ھەریەک سەر بکرى، دوو سەرىش بۆ کچ دەبى.

۷. دروستە گایەک، یا وشترىک بکرى بەحەوتەم، یا حەوت یەکی رەشەولاًخیک، یا حەوت یەکی حوشترى بکرى بەحەوتەم، وە دروستە زیاترىش بکرى، وەک کەسى دەسەر ئاژەل بکا بە حەوتەم، بۆ کوپ، یا بۆ کچ. ئاژەلەکان نىربىن، یا مى بن دەبن. چونکە لە عیباداتى سامانىدا، ئەندازەى دیاریکراو. زۆرىنەى کات، مەرج نییە، بەلکوو بۆ دیاریکردنى لای کەمى ئەندازەى دیاریکراو، بۆ ئەموانە زەمکاتى پىنج و شتر مەپکە، یا بزنىکە، بەلام دروستە وشترى بدرى بەزەمکاتيانا، فیدیەى تەمەتتوع لەحەجا مەپکە یا بزنىکە بەلام دەتوانرى حوشترى بدرى، وە زۆر شتى ترى لەم بابەتە، وەک دانى ئەندازەى زیاتر لەو ئەندازمیهى کەدیاریکراو بۆ سەرفەرە، لە ئەنواردا دەفەر موی: (ئەگەر زیاتر لەئەندازەى پىویستى، لەسەرفەرە، یا لەزەمکات دا، بەپیشیاوى، پىویستە لەسەر وەرگر، پىى بلى کەئەندازەى پىویست ئەومندمیه). واتە: ئەگەر زەمکاتەر بەئارمەزووى خۆى زیاترىدا دەبیت. (بەر: موغنى موحتاج ۱/ ص- ۳۷۰ تنبیه).

۸. سکی دوانەبى دوو حەوتمى بۆ دەکرى، زیاتر بى زیاترى بۆ دەکرى.

۹. نېرۋ مى (واتە: خونثا) بىر يارى كچى ھەيە، واتە ئەھلى سۈننەتەكە بەيەك سەر دېتە جى، زىياتىشى بۇ بىرى خىرتە.

۱۰. كۆيلەو بەندە ھەوتى بۇ دەكرى ھەر كەسى بۇ بىكا دەيى، كاتى ئازادبوو خۇى بىكا بۇ خۇى ئەگەر بۇى نەكرابوو (بى: ژمارە-۳۰).

۱۱. منالى زىنا ھەوتى بۇ دەكرى، ھەر كەسى بۇ بىكا دەيى، يا لەكاتى گەورەبوو خۇى بىكا بۇ خۇى (بى: ژمارە-۳۰) لەدواو.

۱۲. ئەگەر يەك سەر پەشەولاخ، يا يەك سەر وشىر بۇ ھەوت منال سەربىرى دەيى و بىرىتى ھەوتى ھەر ھەوت منالەكە دەكەيى، ئىتى زىندووبىن، يا مردووبىن، يا ھەندىكىان زىندووبىن و ھەندىكىان مردووبىن دەيى.

۱۳. ئەگەر چەند كەسى وشىرى، يا پەشەولاخى، يا گامىشى، بەھابەشى سەربىرىن، ھەموو ھەوت يەككى ئەو ولاخە دەست دەدا بۇ ھەوتى، يا بۇ قوربانى، يا بۇ گۆشت. كەواتە: ئەگەر موھەمەد و ئەھمەد و مەھمۇد، يەكى سەد دىنارىان دا، وە ھەسەن چوارسەد دىنارى دا، وە بەھابەشى بەھابەشى گايەكىان كرى، ئەو دەروستە موھەمەد ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتى، ئەھمەد بىكا بەھەوتى، مەھمۇد ھەوت يەكى خۇى بىكا بەھەوتى تەمەتتوعى ھەج، ھەسەن بەشى لە چوار بەشەكەي خۇى بىكا بەھەوتى، بەشى تىرى بىكا بەھەوتى، بەشى تىرى بىكا بەھەوتى تەمەتتوع، بەشى چوارەمى بىكا بەگۆشت بۇ خۇى و مال و منالى بىخۇن، يا بىفرۇشى، يا ھەرچى لىدەكا، وەك بەخشىن و دىارى و شتى تىرىوا. ئەم جۆرە نمونەيى ھەر لەكاتى قوربانىدا جى بەجى دەكرى، كە بىرىتىيە لەچوار رۇژەي جەزنى قوربان، چونكە قوربانىيان و اتىادا، ئەگەر قوربانىيان تىانەبوو ھەموو كاتى دەيى.

۱۴. نىەت و تەمەنى ئازەلى ھەوتى و جۆرى و چۆنىتى و ساغى و بى نەنگى و لىخواردن و لىبەخشىن لەگۆشتەكەي، رىك وەك قوربانى سۈننەت

وايه، له قوربانى سوننه تدا مهر جبي له چه و تميشدا مهرجه، وه گوشتى قوربانى سوننه ت بؤ كى دروسته لىي بخوات بؤ چه و تميش هه روا.

۱۵. سوننه ته چه وتم بؤ مردویش بکری، چى پيش رۆزى چه و ته مى ته مهنى مردبى، چى پاش نهو رۆژه مردبى، ته مهنى مردوو هه رچه نى بى چه و تمى بؤ ده کرى، وه هه روها ته مهنى زيندوو، كه واته: چه وتم بؤ نير، بؤ مى، بؤ زيندوو، بؤ مردوو، بؤ بچوك، بؤ گه و ره ده کرى، وه هه ركه سى بيكا ده بى. ته نانه ت نه گه ر كه سى به گه و رمى بمرى، وه خوى چه وتم بؤ خوى نه كا، چه و تمى بؤ ده کرى.

۱۶. چه وتم چهند جار ده کرى؟ وه لام يه كجار ده کرى.

۱۷. سوننه ته له كاتى سه ربړينى چه وتم دا، چه و تمكار بلئ: (بسم الله هذا منك و اليك) واته: به ناوى خودا، خوايه! نه مه هى خوته و بؤ خوته. چه وتم بؤ كراوه كه ديارى بكا، وهك بلئ: نه مه چه وتم بى بؤ باوكم يا بؤ دايكم يا بؤ فيسارى كورم يا كچم ... تاد.

۱۸. سوننه ته له كاتى گزنگدانى خوردا چه وتم سه ربړى.

۱۹. نه وهى كه له رۆزى چه و ته مى له دايكبوونى منالا سوننه ته بؤى بکرى:

(۱) سوننه ته چه وتم له رۆزى چه و ته مى مناله كه دا بؤى بکرى ته نانه ت نه گه ر له وه و پيشيش بؤى كرابوو، سوننه ته له رۆزى چه و ته مى دا، دووباره بکړي ته وه. (ب) له هه مان رۆژدا، له پاش سه ربړينى چه و ته مه كهى، نه گه ر چه و تمى بؤكرا ناويكى جوانى ليبنرى، نه گه ر چه و تميشى بؤ نه كرى هه روا. وه سوننه ته منالى له بارچویش ناوبنرى، وه نه گه ر نه دهمزانرا كه كوره يان كچه، ناويكى هاوبه شى لى بنرى، وهك: ناوات و نه وروژ له كورديدا، كه هه م دمست دهمدن بؤ كور هه م بؤ كچ.

ج) نهوجا سهري منالہکە، کورپی یا کچ، بەتەواوی بتاشری، وە سەنگی ئەو زێر یا زیو بکری بەخێر و بدری بەهەزاری، یا بەکەسی کە زەکاتی پی بشی، وە سوننەتە بانگ بدری بەگویی راستیدا، وەقامەت بکری بەگویی چەپیدا، وە بۆ پەرۆزی و موفەپکی، کور پی یا کچ، ئەم نایەتەش بخوینی بە گوێچکە راستیدا: (إِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لە موغنی موحتاجا نامازە بۆ ئەو دەکا، کە سورەتی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یەش بخوینری بەگوێچکە راستیدا. وە مەلاشوی منالەکە بەشیرینی شیرین بکری. (بر: فیهی ناسان، بەرگی سییەم، لاپەرە: ۹۴۰ ز-۳۷۴).

د) ئەگەر کەسی بەمنالی سەری نەتاشرابوو، وە ئەوخیرە بۆ نەکراوو، بۆی ھەبە کاتی خۆی گەورەبوو، بەقەد پارە سەنگی ئەو موو، ئەگەر لەپەرۆزی ھەوتەیدا بتاشرایە بکا بەخێرو بیدات بەهەزاری. (بر: مغنی محتاج — عقیقە).

ه) سوننەتە بۆ ھەوتەکار، ژن پی یا پیاو، یا نیرو می، ئەگەر خۆشی ئازەلی ھەوتەکە سەرنەبپی، لەکاتی سەربرپندا، ئامادەبی بەدیار سەر برپنەکەوپی، لەوکاتەدا کەوکیلەکە سەری دەبرپت.

۲۰ سوننەتە لەگۆشتی ھەوتە بەشی مامانەکە لی بدری، تەنانەت ئەگەر منالەکە خۆی رەسیدە بوو، وە خۆی ھەوتە کرد بۆ خۆی، ئەگەر مامانەکە مابوو، بەشی بدات، واباشە سەرۆپیکە پی بدریت.

۲۱. ھەروا سوننەتە ئەم ئازەلی ھەوتە بەکولای پێشکەش بکری بە مەردوم و لەکاتی کۆلانەکیدای شیرینی تیکەل بکری، بەنیازی نوڤلانە باش، کە رەفتار و کردارو گوتاری شیرین و جوان بی. سوننەتە ئەوئەندە بکری ئیسقانەکانی نەشکیئری، بەلام ئەگەر ئیسکەکانیشی بشکیئری، یا بەگۆشتی و بەنەکولای دابەشکری بەسەر خەلکا ناباش نیه.

۲۲. سۈننەتە بەخۇرما، يا بەشىرىنى تر مەلاشۈۈى شىرىن بىكرى، لەكاتى ناۋاناندا، يا لەكاتى لەداىكبۈۋونىدا، بەلام بەخۇرما باشترە.

۲۳. سۈننەتە منالى لەبارچوو، ئەگەر ھاۋارئ، قىزمىي، گريانى، خۇگرز كرىنى، ياهەر نىشانەيەكى ترى ژيانى ئى بىنرا، حىسابى گەۋرەى بۇ بىكرى، كەۋاتە: دىمۇرئ، كفن دىكرى، نوپۇزى لەسەردەكرى، دىمىژرى، و حەۋتمى بۇ دىكرى وە ناۋىكى شىۋى ئى دىمىرئ، كىچ بوۋ ناۋى كچانەى ئى دىمىرئ، كور بوۋ ناۋى كورانەى ئى دىمىرئ. (مغنى المحتاج/ ۱ ص-۲۴۹).

۲۴. لەبارچوو بەمنالى دىگوترى كە مانگەكانى تەۋاۋ بوۋنى منالى، لەسكى داپكىدا تەۋاۋ نەكرىدى، كەۋاتە: ئەگەر منالى نۇ مانگ يا زىاتر لەسكى داپكىدا ما، دۋاىى لەبارچوو، وە بەمردۋىى لەداىك بوۋ، بەگەۋرە دادىمىرئ و مامەلەى گەۋرەى بۇدىكرى، با ھىچ نىشانەيەكى ژيانىشى ئى نەبىنرى.

۲۵. ئاىا درۋستە بەھای حەۋتم بە پارمىى لەباتى حەتم و گۆشتەكەى بدرى بەھەزاران، يا ئازەلەكە بەساغى بدرى بەھەزارئ، يا بەچەند كەسى، وەك ئازەل و مالى زمكات؟ بۇ پىرسىارى يەكەم: بەلئ، كەسى تەقلىدى ئىمامى ئەحمەد بكا لەم بابەتەدا بۇى ھەيە پارەى حەۋتمەكە بدا بەھەزاران، ھەروەك بۇ سەرفترە تەقلىدى ئىمامى حەنەفى دىكەين، لەباتى خۇراك پارەمدەمىن. چۈنكە ئىمامى ئەحمەد — پەحمەتى خۋاى ئى بى — دىمەرمۈى: (كرىنى حەۋتمە پى باشترە ھەتا ئەۋەى كە بەھاكەى بە پارمىى بىكرى بە خىرو دابەش بىكرى بەسەر ھەزاراندا). بۇ پىرسىارى دوۋەمىش: دىلئىن: وا سۈننەتە كە ئازەلەكە سەر بىرئ لەمالى حەۋتمكارەكەدا، بەلام ئەگەر بەزىندۋىيش بدرى بەھەزارئ يا بەچەند ھەزارئ دىبى بەقىاس لەسەر بەھاكەى. خالىكى گرىگ ھەيە پۈۋنى دىكەينەۋە: مەرجى عىباداتى سامانى، وەك مەرجى خۋاپەرستى جەستەيى و گوتارى نىيە، كە نەبوۋنى مەرجەكەى خۋاپەرستىيەكە پۈۋج دىكاتەۋە، بگرە لە عىبادەتەۋە دىبى بەگوناه و تاۋان،

بەۋىنە: پۈۈكۈرۈنە پۈۈگەۋ دەسنوۋىژ مەرجىن بۇ نوۋىژى فەرز، جا ئەگەر كەسى بەبى مەھانەى پەۋ بە ئارمىزۈۋ نوۋىژ پىشتەۋ پۈۈگە بكا تاۋانە، يا بەبى دەستىۋىژ بىكا تاۋانە، بەلام ئەگەر كارى بدا بەزەكاتا، يا قەلەمونى، يا كەئىرى بكا بەقوربانى، بە نىيازىكى پاك، يا مەپكى شەل بكا بەقوربانى، يا لەپاش كۈردى قوربانى، يا كۈردى حەۋتم دەرگەۋت ئازەلەكە مەرجىن لەمەرجەكانى قوربانى تىدانىيە، لەم كاتانەدا بەكۈردى ئەم كارانە تاۋانبار نابى، بەلكوۋ خىرى دەگا، ۋەك ئەۋپارمىيە، يا ئەۋ ئازەلە، يا ئەۋ گىانلەبەردى كۈردى بەخىرو سەدەقەى ناساى وايە، ئەۋەندە ھەيە خىرى قوربانىيەكە، يا حەۋتمەكە، يا نەزەكە، يا زەكاتەكەى ناگات، ۋە لەسەرىمەتى فەرزى ئەم شتانە لەكاتىكى تردا بكا، بەكۈردى ئەمانە فەرزەكەى لەكۆل ناكەۋى ۋەگەلى كەمتر لەخىرى سۈننەتەكەى بۇدەنۈوسرى.

۲۶. لە ئەنۋارى ئەردەبىلى دا - پەرحمەتى خوداى لىلى - دەفەرمۈى: (كەراھەتى ھەيەۋ ناباشە كە بەخۈپنى حەۋتمەكە، سەرى حەۋتم بۇ كراۋ خۈپناۋى بكرى) لە موغنى موحتاجىش دا ھەروا دەفەرمۈى، بەلام دەش فەرمۈى: (ھەندى لەزانايان دەلىن شتى ۋا ناباش نىيەۋ درۈستە چونكە فەرمۈۋەدى لەسەرە).

۲۷. نىيەتھىنان مەرج نىيە كەھەر لەكاتى سەربىرىندا بى، ئەۋە سۈننەتە، ۋەك لەخالى ژمارە (۱۷) دا پابۈۋرد، بەلام درۈستە لەپىشيشا نىيەت بەپىن ۋ بلى: ئەم مەپە يا ئەم مانگايە حەتم بى بۇ فەيسارەكەس، ۋە لەپاشا ھەر لەكاتى ۋىستى سەرى بىرى، ۋە ئىكتىفا بەۋ نىتە پىشەنەبكات. بەلام ۋاباشە لەكاتى سەربىرىندا نىيەت بەپىرىت لەھەموۋ حالەتلىكا، بەلام درۈست نىيە نىتەكە دۈابخرى، چونكە لەنىتى قوربانىدا، نىيەت پىشخستن درۈستە، بەلام نىيەت پاشخستن درۈست نىيە.

۲۸. سوننه ته وهك قوربانی، چه وتمكار خوئی حه تمه كهی سهر برپړئ، به لام بؤ ژن و نیرو می كه سی نه توانئ شت سهر برپړئ وهكیل بگرن سوننه ته كه پیاو سهری برپړئ به دهستی خوئی، به لام نه گهر كه سیكی وه هایش بكا به وهكیل، كه سه برپړی دهستی هه لال بی، نه وه دروسته و ده بی و كه راهه تی نییه، له گه ل په چا و كړدنی ته واوی خالی (۲۹).

۲۹. له كاتی وهكیل گرتن دا کامیان نیه ت بهیئن؟ وه لامی نه م پرسیاره شیوه كار و نمونه ی زوره:

(ا) چه وتمكار وهكیل بگړئ و بیکا به وهكیلی نیه تهینانیش، وهك نه وهی موسولمانئ كه بؤ خوئی سوننه ت بی حه وتمی خوئی سهر برپړئ، بكا به وهكیل و بلئ: تؤ وهكیلی من به حه وتمیكم بؤ سهر برپړو، خوشت وهكیلی نیه تهینان به. (ب) چه وتمكار خوئی نیه ت بهیئن و بلئ نیه تمه نه م گایه م كرد به حه وتم، یا نیه تمه نه م مه په ده كم به حه وتم، نیتر كه سی بكا به وهكیلی سهر برپړنی نازه له كه. وهكیله كه سهری برپړئ نه وه منده به سه، با وهكیله كه له كاتی سهر برپړنه كه دا نیه تیش نه هیئ، به لام مه رجه كاتی نازه له كه ده داته دهستی وهكیله كه نیئ نه وه بی كه بیکا به حه وتم.

(ج) حه وتمكاریش نیه ت بهیئن و وهكیله كه ش نیه ت بهیئن ده بی.

(د) دروسته چه وتمكار كا برایه کی خاومن نامه وهك جوله كه و مه سیحی بكا به وهكیل، كه گوشتی سهر برپړایان هه لال بی، كه حه وتمه كهی یا قوربانیه كهی بؤ سهر برپړئ، به لام ده بی حه وتمكاره كه، یا قوربانی كه ره كه خویان نیه ت بهیئن، دروست نییه كه بؤ نه م دوو شته، واته: بؤ قوربانی و حه وتم كا فر بكرئ به وهكیلی نییه تهینان. بؤ ژن و نیرو می و پیاوئ نه توان بی، وهكیل گرتن سوننه ته، و اباشه بیكه ن به وهكیلی نیه تهینان نه گهر وهكیله كه موسولمان بوو، و اباشه كه خوشیان نیه ت بهیئن.

۵) دروستە كە كەسىڭىز بىر ئۆيگە، كە لەشۋىنى تايىبەت ھەوتى بۇيىكا،
 ۋەك ئەۋە بەكەسىڭىز بىلەن: ۋەكىلى مەن بە لەدىكەي خۇمان، يا لە گەرمكى
 خەبات، يالە ھەرشۋىنى بەباشى دىزانىت، ئازەللىك بۇ بىكە بە ھەوتىم بۇ
 خۇم، يا بۇ كچە مردوۋەكەم، يا بۇ فىسارەكەس، يابە حاجىيەكا پارمىنىرى بۇ
 مەككەۋ مەدىنە لەۋى بۇ بىكە بە ھەوتىم يا بەقوربانى، يا بەخىر ...
 ۋەھەرۋەھا.

۳۰. ئەگەر كەسىڭىز شايدان بوو بۇ ھەوتىم كىرىن، ۋە بەزىمىنى بەھىزى خۇي
 باۋمىرى ۋابوۋ كە: بەمەنالى ھەوتىم بۇ نەكرەۋە، ۋەك ئەۋە بىزانى لەكاتى
 لەدايك بوۋى ئەۋە، دايىك ۋابوۋى ھەزاربوۋى، يا خۇيان پىيى بىلەن ھەوتىمەن
 بۇت نەكرەۋە، ئەۋە سۈننەتە ھەوتىم بۇ خۇي بىكا. ۋاتە: مەۋە كاتى گەۋرە
 دىمى، ئەگەر بەشايەت ۋە بەلگە چەسپا كە ھەوتىم بۇ كراۋە ئەۋە باشە، دىمە
 بۇي ھەيە ھەوتىم بۇ خۇي بىكات.

۳۱. دروستە مەۋە قوربانى، يا ھەوتىم، يا خىرى تر بىكا بۇ خۇي، ۋە
 كەسانى تر بىكا بەھاۋەش ۋە شەرىكى خۇي لەخىرو پاداشەكەيدا، بەپىيى
 فەرمۇدەكەي مۇسلىم: (پىغەمەر - دروۋدى خۇي لەسەر بى - دوۋ بەرانى كىرى
 بە قوربانى ۋە فەرمۇۋى: خۇدايە قەبۇلى بىفەرمۇۋ لە مۇھەمەد ۋە كەسۋەكارى
 مۇھەمەد لە ئۇمەتى مۇھەمەد). لەمۇغنى مۇحتاجا، ۋە دىمەرمۇۋ.

۳۲. قوربانى ۋە ھەوتىم بۇ سىك ناكىرى ھەتە لەدايك نەبى، بەلام دروستە
 كەسىڭىز بىلەن: ئەگەر ئەم سىكە لەدايكبوۋ ئەۋە ۋەشەرى بۇ دىكەم بە ھەوتىم، ئەۋە
 دادەنرى بە ھەوتىم نەزر كراۋ، پىۋىستە لەسەرى كەبۇي بىكا لەپاش
 لەدايكبوۋ.

۳۳. فەرمائىشى ھەرە دروست ئەۋەيە كەئازەلى ئاۋس دەست نادا بۇ
 قوربانى ۋە بۇ ھەوتىم، جا ۋاباشە ئازەلى ئاۋس نەكرى بەقوربانى ۋە ھەوتىم،
 بەلام لەلەي ھەندى زانا ئاۋسىش دەست دەدا بۇ قوربانى ۋە بۇ ھەوتىمىش.

له بهر نه وه دروسته تهقلیدی نه م زانایه بکړئ له کاتی روودانی شتی وادا،
ته نانه تهقلیدی پاش عه مه لیش دروسته، نه گهر که سی قوربانی کرد، کاتی
گوشته که بیان دابه شکرد، دمر که وت نازه له که ناوسه، دروسته تهقلیدی پاش
عه مه ل بکاو قوربانیه که ی یا حه وتمه که ی داده مه زری، نه و میش که ده لئین:
قوربانی ناوس دروست نییه، نه وه مه عنای وانیه که گوشته که ی حه رame،
نه به لکو گوشته که ی حه لاله، به لکو و ده کړئ به خیریش.

۳۴. ناماز و نیشارمتی که پروال، که تی که یه نه ربی، و ده کو قسه ی قسه کار وایه،
همو و ناماز پی له بابته تی خو ی دا برپاری له و بابته دا پی داده مه زری: (إشارة
الأخرس المفهمة كنطق الناطق).

۳۵. سه ربړین و قوربانی و حه وتم کردن له شه ودا، به شیوه ی گشتی ناباشه،
واته: مه کرو ووه.

۳۶. دوو په گي نه م چوار نازه له له ناو خو یانا دمبی، به لام دمبی بو ته مه ن،
باوک و دایکه که ی کامیان مه رجه ته مه نی زور تربی، نه و ته مه نه بو به چکه
دوو په گه که بیان په چاو بکړئ، که واته دوو په گي له به ران و بزنی بی، دمبی دوو
سالی ته و او کرد بی و پی نابیته سی سال، و ده بویه که سی ش دمبی،
له په شه و لاخ و و شرب، دمبی پی نابیته شه ش سال، به لام بو حه وت که س
دمبی. به لام دوو په گي له مه پری کیوی بی، یا له گای ماله و گای کیوی بی نابی.

دوو ه م: سه لمانی کوړی عامیری نه ل ضه بیبی، سه حابه ی پیغه مه ره، له
بو خاریدا به س نه م فه رمو و د میه ی هیه، له شاری به صره داده نیشت، شیخی
بو خاری نه م فه رمو و د می له سه لمانه وه به م چهند شیوه یه دمر هی ناوه، واته:
اخراج کرد ووه، یه که م: به و مه و قو و فی له سه ر سه لمان، دوو ه م: به موعه لله قی
مه و قو و ف له سه ر سه لمان، سییه م: به موعه لله قی مه و صولی مه رفو و ع. شیخی

بوخاری ئەم فەرموودهیهی لەسەلانی کۆری عامیرهوه، بە پێنج شیواز (طریق) دەرھێناوه ئاوا:

۱. بە مەوقوفی لەسەر سەلمان، لە شیخی بوخارییەوه هەتا سەلمان پەیوەستە، واتە: موصولە، واتە: مەوصولی مەوقوف.

۲. بە موعەللەقی مەرفوع، لە رشتەگەیدا حەمادی واتیا بەپێی مەرجی شیخی بوخاری نییە. واتە: حەمادی کۆری سەلەمە لە رجالی صەحیحی بوخاری نیە.

۳. موبهەمی موعەللەقی مەرفوع.

۴. موعەللەقی مەوقوف لەسەر سەلمان.

۵. هەژمە گری مەرفوعی مۆتەصیل بێ، وە شیخی عەسقەلانی دەرەرموی: ئەم شیوازی پێنجەمی ئەم فەرموودهیه: زۆربەیی فەرمووده زانەکان بە موصولی دادەنێن. وەك مامۆستا ئیبنو صەلاح لە (علوم الحدیث) دا ئەوەی بریارداوە. وەهەڵبەش دەگری موعەللەقی مەرفوع بێ.

ئەم پێنج شیوازه هیچیان بەپێی مەرجی بوخاری نین، بەلام لەبەرئەوەی فەرموودهکە، لەئەصلاً، لە بنەڕەتدا صەحیحە و دروستە زیانی نیە، چونکە مەرفوعە و لەرێگەی زۆری تەرەوه بەصەحیحی پێواپەت کراوە، بەلام ئەو رێگە ساغ و دروستانە دەست بوخاری نەکەوتوون.

سێیەم: عەسقەلانی -رەزای خۆی لی بێ- دەرەرموی: نامەی حەوتەم و فەرەعو عەتیرە دوازدە فەرموودهی لەخۆی گرتووه، سیانیان بێرشتەن، تەعلیقن، ئەوانی تریان پەیوەستن، هەشتیان دووبارەن، پوختەگەیان چوار فەرموودهیه، کەئەمانەن:

۱. ژماره: ۵۷۴۰ فەرموده‌که‌ی ئه‌نه‌س، داستانی مردنی براکه‌ی و له‌دایکبوونی براهه‌کی تری، له‌ته‌جریده‌که‌دا لێرده‌دا نییه، موسلیمیش گێراویه‌تیوه.

۲. ژماره: ۸۲۵ ته‌جرید = ۵۴۷۲ فه‌ت‌ح = فەرموده‌که‌ی ئه‌بوهورمیره (لَا فَرَعَ وَلَا عَتِیرَةً) موسلیمیش گێراویه‌تیوه.

۳. ژماره: ۸۲۴ ته‌جرید = ۵۴۷۲ فه‌ت‌ح = فەرموده‌که‌ی سه‌لمان (مَعَ الْغُلَامِ عَقِیقَةً) له‌موسلیمدا نییه، واته: له‌ئه‌فرادی بوخاریه.

۴. فەرموده‌که‌ی سه‌مووره‌ی کورپی چون‌دوب، که‌له‌ته‌جریده‌که‌دا نییه، وه‌ ژماره‌ی نییه، وه‌وا له‌دوا ژماره: ۵۴۷۲ وه‌وه، ئه‌میش له‌ئه‌فرادی بوخاریه له‌موسلیم دا نییه.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۵- نامه‌ی سهربراهه‌کان و نه‌چیر

کتاب الذبائح والصيد

ناوی خودا هیتنان له‌نه‌چیر

۱۸۲۶- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ قَالَ مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلَّهُ وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقِيْدٌ وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ فَقَالَ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاةً وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ. (الحديث ۵۴۷۵ أطرافه في: ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷). (۱۸۲۶)

عه‌دی کو‌ری حاته‌م -ره‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: پرسیم له پیغه‌مه‌ر -
دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! من راوده‌که‌م، جاری واهه‌یه
تیره‌ کو‌له، که‌به‌عه‌رمبی پی‌ی ده‌لین (میعراض) ده‌گرمه نه‌چیرو ده‌پی‌یکم،
نهم جو‌ره‌ راوه‌ چه‌لآله یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌گهر تیره‌ کو‌له‌ت گرت‌ه نه‌چیرو
به‌باری تی‌زییه‌که‌یدا پی‌کای وتی‌ی هه‌لچه‌قی و زاماری کرد، نه‌وه بیخو،
چونکه‌ چه‌لآله، ته‌نانه‌ت کات‌ی ده‌گه‌یته‌ سه‌ری مردبوو ههر چه‌لآله، به‌مه‌رجی
نه‌گه‌نی بی، به‌لام نه‌گهر له‌سه‌رباری پانی نه‌نگاوتی، وه‌ فیریاری سه‌ربرینی
نه‌که‌وتی و به‌وتیره‌ مردار بوویه‌وه، نه‌وه مه‌یخو، چونکه‌ نه‌وه به‌زم‌بر

مردارە و مېووه و بهرئە و مەوقووزمىه دەگەوئ، كەخودا لەقورئانا حەرامى
 كردوو، كەناسراو بە (موقوذة). وە ئىشم پەرسى لەبارەى نەچىرى پاوكراو
 بەسەگى فېرە پاو، عەرزەم كرد: ئەى پېغەمەرى خودا! مەسەگى فېرە پاوم
 ھەيە كەدميانكەمە نەچىر دەيگەرن بۆم، وە لەكاتى بەرەللا كەردنينا كە
 دميانكەمە نەچىرەكە ناوى خودا دەھينم، ئەى ئەمە چۆنە؟ ھەرمووى: (كاتى
 سەگى فېرە پاوى خۆتت بەرەللا كەردە گيانى نەچىرو ناوى خودات ئى ھينا،
 ئىتر لەگۆشتى نەچىرەكە بخۆ، ئەگەر بېشى كوژى ھەر لىيى بخۆ، بەمەرجى
 سەگى تەرى لەگەل نەبى، كە كەسە پەوانەى نەكەردبى و لەكاتى پاو كەدا بسم
 اللە نەكرابى، چونكە گەرتنى سەگەكە، كە نەچىرەكە دەگرى ئەو دەھەنرى
 بەسەر بېرىن، جانەگەر لەگەل سەگەكەى خۆتا، يا لەگەل سەگەكانى خۆتا
 روانىت سەگى تەرىش ھەبوو، وە مەترسى ئەومت ھەبوو كە ئەویش بەشداری
 كردوو لە كوشتنى نەچىرەكەدا، وە كەسە لەكاتى بەرەللا كەردنيدا بۆ گيانى
 نەچىرەكە كەسە ناوى خوداى نەھيناو، ئەو مەيخۆن چونكە تۆ بەس ناوى
 خودات لەسەر پەوانەكەردنى سەگەكانى خۆت ھيناو). (تاج/ ۴ ز- ۶ ل- ۲۲ ز-
 ۴+۱+۳+۵+۶+۷+۸+۱۰ ز- ۷ ل- ۲۵ ھەتا ز- ۱۱ ل- ۲۱) + (ھىقھى ئاسان/ ۳ ل- ۹۰۲ ز-
 ۳۵۹ + ز- ۳۵۷ + ز- ۳۵۸).

روونكەردنەوہ:

عەدى كۆرى حاتەمى طائى، ناسراو بەسەخى، لەپېشا فەلە بوو، مەسىحى
 بوو، لەسالى نۆى كۆچيدا موسولمان بوو، حەوت ھەرموودەى لەبوخارىدا
 ھەيە، لە كووفە دادەنيشت، دەيفەرموو: ئەومتەى ئىسلام بووم، ھەركاتى
 بانگى دابى، دەستەنۆيژم بوو، ئامادەى ئازادكەردنى عىراق بوو، لەشەرى
 سەفیندا لەگەل ئىمامى عەلى بوو، مامۇستا عەبدولەپ لە ئىستىعابا
 دەفەرمووى: (ئاغايەكى بەگزادەى ناودارو ریزدار بوو لەناو ھۆزەكەى خۆىدا،

وتار بیژیکی جوان بوو، ناماده وه لّام بوو، واته حازر جهواب بوو. دمیغه رموو: هه موجاری که ده چووم بو خزمه تی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- جموجوئیکی ده کردو جیگه ی له ناو کوړه که دا بوم ده کرده وه، جاری چووم بو خزمه تی له ماله وه ی بوو، هؤده که پرېوو له هاورپکانی، پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- ته که ته که ی به مهر دومه که کرد هه تا جی بو من بکاته وه، سهره نجام له په نا خویا دانیستم. له هه رای نه لجه مه لا چاوئیکی هه لپووت کرا، به شدار ی صه فین و نه هره وانیشی کردو وه، له کوفه مردو وه، له سهر دهمی موختاردا، هه ندی ده لّین: عه دی - پر مزی خوی لی بی- له سالی شه ست و نو ی کوچی دا مردو وه، ته مه نی سه دو بیست سال بو وه. پروانه: ژماره ۸۵ ته جرید = ۱۹۱۶ فه تیج = بهرگی/ ۲ ل ۲۷۶.

۱۸۲۷- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ أَرَضَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَفْئَاكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟ وَأَرَضَ صَيْدٌ أَصِيدُ بِقَوْسِي وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمَ فَمَا يَصْلُحُ لِي؟ قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صِدْتَ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَذَرْتُ ذَكَائَهُ فَكُلْ. (الحديث ۵۴۷۸ طرفاه ی: ۵۴۷۸، ۵۴۹۶) (۱۸۲۷).

نه بو سه عله به ی خوشه نی - پر مزی خوی لی بی- هه رمووی گوتم: نه ی پیغه مه ری خودا! نیمه له ولاتی شامین، دراوسی خاوه نامه کانین و له ولاتی نه وانداین، واین له گه ل مه سیحی و جوله که دا، وه ل حال نه وان له مه نه جله کانیا نا گوشتی به راز ده کو لّین له قاپ و حاجه ته کانیا نا مه ی و باده و نار هق ده خونه وه، له م حاله دا نیمه چار مان چی یه، نایا له و حاجه ته یانا شت بخوین، یا

بخۆينهوه؟ فهرمووى: (ئەگەر دەفرى تەرتان دەست كەوت لەو هەدا بخۆن و بخۆنهوه، بەلام ئەگەر حاجەتى تەرتان دەست نەكەوت، بەئاو پاك بىيانشۆرن و ئيتەر تىاياندا شت بخۆن و بخۆنهوه). عەرزىشەم كرد: قوربان ئىمە واين لەولاتى نەچىرى زۆرە، هەم بەتير و كەوان راودەكەم، هەم بەوسەگەم كەمەشقى راوى نەكردوو، هەم بەو سەگەيشەم راودەكەم كەفيرة راودە لەشەرعا ناودارە بە (كەلبى موعەللەم: سەگى فيركراو) جا لەم جوړە راو كەمەيان حەلالە بۆم؟ فهرمووى: (ئەو كە بەتير راوى دەكەى وە ناوى خودات لى هيناوە بىخۆ، وە ئەو كە بەسەگى مەشقەيدەى فيرة راو، راوى دەكەى و ناوى خوات لى هيناوە بىخۆ، وە ئەو كە بەسەگى فيرنەكراو راوى دەكەى و فرىاى دەكەويت كەپيش ئەو كە مردار ببیتەو سەرى بېرى بىخۆ). (تاج/ ٤ ل- ٦٦ ز- ١٩ ژ- ٦).

روونكرندنهوه:

ئەبو سەعلەبەى خوشەنى، لەهاوړى پيشينهكانى پيغەمەرە -دروودى خواى لەسەر بى- لەوكەسانەن كە لەپەيمانى بەيعەتو شەجەرەدا لەخزمەت پيغەمەرەدا پەيمانى وەرگرت (بروانە: ژ- ١٢١٢ تەجرىد- ژ- ٢٩٥٨ فەتح = بەرگى/ ٣ ل- ٣٣٥). پيغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- ناردى بۆئاو هۆزەكەى خۆى، لەسەر دەستى ئەودا هۆزەكەى قەبولى ئىسلاميان كرد، لەجەنگى صفين دا لەگەڵ كەسيان نەبوو، بەشدارى ئەم جەنگەى نەكرد، دەفەرموون: هەموو شەوى دەچوو دەرهو، تەماشايەكى وردى ئاسمانگى دەكرد، ئەوسا دەگەراپەوه و سەجدەيەكى ئايەتى دەبرد (ب: تاج/ ١ ص- ٣١٢ لمطلق الآيات = بەرگى - ١ ل- ٤٧١) ئەبو سەعلەبە دەفەرموئ: (لەخودا دەخوازم كە من لەسەرەمەرگا وەك ئيوە لەكاتى گيانەلادا دەكەونە لرخە لرخ، من ئاوا نەكەومە لرخە لرخ) ئەبو زاھيرىە دەفەرموئ: (جا شەوى ئەبو سەعلەبە

شه و نوپژ دهکا، له ناو جهرگه‌ی شه‌وا، له ناو سه‌جده‌دا فه‌رمانی هه‌ق به‌جی دهه‌ینی و ده‌مری، له وکاته‌دا کچه‌که‌ی ده‌خه‌وی، له‌خه‌وی‌دا ده‌بینی که‌وا باوکی مردوو، له‌خه‌و راده‌چه‌نی و هاوارده‌کا؛ کوا باوکم؟ ده‌لین؛ وا له‌نوپژگا‌که‌ی خوی سه‌رگه‌رمی شه‌ونوپژه، جالای خوی‌ه‌وه‌ بانگی ده‌کا؛ بابه، بابه! وه‌لام نابی، جا راده‌کا بۆلای، ده‌روانی به‌مردووی واله‌ کورپ‌نووشدا، که‌ راپیده‌وه‌شین خه‌ ده‌که‌وی به‌لادا. له‌بوخاری‌دا سی فه‌رمووده‌ی هه‌یه. کۆمه‌لی له‌میژوو نوسانی هاو‌پ‌نیانی پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموون؛ له‌سالی حه‌فتا و پینجی کۆچی‌دا له‌شام مردوو.

۱۸۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: لَا تَخْذِفْ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ وَلَكِنَّهَا قَدْ تُكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ ثُمَّ رَأَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: أَحَدَّثَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ وَأَنْتَ تَخْذِفُ لَا أَكَلْمُكَ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ٥٤٧٩) (١٨٢٨).

عه‌بدو‌ل‌لای کوری موغه‌فه‌ل -ر‌م‌زای خوی لی بی- پیاویکی بینی په‌له‌پیتکه‌ی دمه‌هان، پی فه‌رموو؛ په‌له‌پیتکه‌ مه‌هاو‌پژه، چونکه پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- ر‌ی‌گه‌ی نه‌وه‌ی نه‌داوه، یا حه‌زی له‌وه‌ نه‌بوو، وه‌ ده‌یفه‌رموو؛ (نه‌وه‌ نه‌ نی‌جیری پی و‌راوده‌کری و نه‌دوشمنی پی کۆله‌وار ده‌کری، به‌لام به‌پ‌ی‌چه‌وانه‌وه‌ دوورنیه‌ که‌ ددانی که‌سی بشکینی، یا چاوی دۆستی کو‌پ‌ر‌ب‌کا!) جا ماوه‌یی له‌وه‌دوا دیسان عه‌بدو‌ل‌لای پیاوه‌که‌ی دییه‌وه، په‌له‌پیتکه‌ی ده‌هاو‌یشته‌وه، جا عه‌بدو‌ل‌لای به‌کا‌برای گوت؛ من فه‌رمووده‌ی پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوی له‌سه‌ر بی- بۆ تۆ ده‌گ‌پ‌مه‌وه، که‌ پی‌غه‌مه‌ر -دروودی

(۱۸۲۸) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح باب: إباحة ما يستعان به على الاصطياد و العدو،

خوای له سهر بئ- رښکې په له پیتکه ی هاویشن نادات، که چی تو هه رواز ناهینی، جا که وای لئ هات، هه تا نه و منده و نه و منده قسه ت له گه ل ناکه م). (تاج/ ۴ ل/ ۲۵ ز/ ۶ ژ/ ۱۰ ش/ د).

روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یه که ورمترین رافه و روونکردنه وه یه بو نه و فهرموودانه ی تر، که رښکې قسه دابرین نادم و به نارېوا و نادرستی داده نین، به پئی رښای (الحديث يفسر بعضه بعضا: فهرمووده کان له ناو خو یانا دمېن به شهرح و رافه و روونکردنه وه بو یه کتری).

جا له سهر نهم بنیاته دروسته که موسو لمان، پتر له سی رۆژ، قسه له که سی دابرئ، به مەرچی قسه دابرین و قسه نه کردنه که له بهر رېزای خوابی، نه و هک بو هه و او هه و هس بئ. (بر: رياض الصالحين/ ۴ ل/ ۱۱۷۵ ز/ ۲۸۰ هه تا زنجیره که ته و او دمېن) + (تاجی کوردی/ ۹ ل/ ۶۴ ز/ ۲۲ تاکوتایی).

۱۸۲۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبِ مَاشِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطَانِ. (الحديث ۵۴۸۰ طرفاه في: ۵۴۸۱، ۵۴۸۲) (۱۸۲۹).

عه بدوللای کورې عومهر - رېزای خویان ئی بئ- له پیغه مه ره وه - دروودی خوای له سهر بئ- دمفه رموی: (هه رکه سی سه گي رابگری، که سه گي پاسی ران و کیلگه و ران نه بی، هه موو رۆژی پارچه پی، هه تا نه و سه گه رابگری، له پاداشتی باشی کرده و ی باشی که م دمبیته وه، یا دوو پارچه له پاداشی کرده و ی باشی که م دهکا). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۵۸ ز/ ۱۷۱ ژ/ ۱/ باسی سه گ بو پاس و رمشه و لاخ بو زه و ی کیلان).

روونکردنه وه:

به پئی یاسانامه ی نیسلام سهگ پیسه، و مزیا نی زۆره له زۆر رووه وه، به لام له گهل نه وه يشا شهرعی پیرۆز ریگهی سوود و مرگرتنی له سهگ داوه، به هه موو چه شنه کانیه وه، به لام نه وکه سه ی که سه گ راده گری، ده بی چه ند خالی ره جاوبکا، وهك پاك و ته میزی و پا کژکردنی، له سه ر نه م شیومه یه:

یه که م: دروسته سهگ بۆ نه م مه به ستانه رابگری:

۱. بۆ پاس و ناگاداری، وهك پاسی پان و مه زاروا مال، له دزو جانه و مری زیانه خرۆ، وهك گورگو چه قهل و به راز، یا بۆ پاسی منالی ساوا وهك له له، یا بۆ پاس و ناگاداری پیاووژنی که فته کار له ماله وه.

۲. بۆ راوشکار، وهك تووله و تانجی و سه گی راوی تر.

۳. سه گی پۆلیسی، بۆ دۆزینه وه ی تاوان و بۆ زۆر مه به ستی ره وای تر وهك له کاتی بوومه له رزه و کارساتی سروشتیدا، ته رمی ژێردار و به رد نه دۆزیته وه، یا مرۆفی گیر خواردوی ژێر ره وخواوی و شتی وا دمدۆزیته وه، یا ماده سپکه ره کان و بارووت و ته قه مه نی شاروه به نیازی خراپ که شف دهکا، یا له زۆر ره ووی تری شهرعیه وه سوود به کۆمه لگا ده که یه نی.

۴. سه گی چاوساخ له نه وروپا و له زۆر ولاتانی تر، ده بن به چاوساخ بۆ کوپرو نه مانه و له پێشیا نه وه دهرۆن و نه وانیش به هو ی په تیکه وه شوپنیان ده که ون.

۵. بۆ کارکردن، وهك ده بینین، له ولاتی ئالاسکا، له ناو نه سکیمۆکاندا، له به ر زۆر ساردی سه گ به کار ده یێن بۆ گالیسکه و عه ره بانه ی سه ره به ر، وه به سه گ راپیده کیشن، وهك له زۆر شوپن سه گ فێر ده که ن و مه شقی پی ده که ن و زه میله ده که نه ملی و ده چی له بازار له لای مامیل گوشت و سه وزه و شتی وا ده کړئ و ده که رپیته وه بۆ مائی خاومنی، جا نه م سه ودا و مامه له یه له ره ووی شهرعه وه دروسته یانا، دوا یی ده که رپیته وه سه ری.

دوۋەم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەكۆنىشدا بۇ زۆر شتى تر بەكار دەھىنرى، وەك:

۱. سەگى گەمەو يارى وەك مەيمونى لۆتى، وەك لە سىرك و ئەمانەدا دەيبىنين، وەك سەگ بۇ جوانى، وەك خولياو ھىوايە.
  ۲. بۇ شېرە سەگ و شتى ترى واو بۇ قومارو بۇر بۇرپىن.
  ۳. بۇ ھەندى كارى نارەوا، كە پىيوست ناكنا ناوى بەرىن.
  ۴. دەواجىنى سەگ ھەيە لەكۆرياو ئەو ولاتانەى كەسەگ دەخۇن، بۇ خواردنى گۆشتەكەى، وەك دەواجىنى پەلەومر و ئازەلى ولاتى خۇمان.
- سىيەم: جا ئەوەى ئەركى موسولمانە ئەمەيە:

۱. بەپى تەوانا خۇى لەسەگ دوور بگرى، وە بۇناچارى نەبى، بەپىى بىرگەكانى (يەكەم)، بەكارى نەھىنى.
۲. لەكاتى بەكارھىنانىدا بىكوتى، بە لقاحى دژى ھارى.
۳. ھەموكاتى شوپىنىكى بەتەرى بەرسەگەكە كەوت گلاوى دەرېكات، وە ئەوئەندەى دەتوانى، جىگەو كولانەى سەگ و شوپىنى، پاك و پوخت رابگىرى، وە بىرسى و توونى نەكات. چونكە لەفەرموودەدا ھەيە: (ژنى بەھۇى تىراوكردنى سەگىكەو دەچىتە بەھەشت وە بەھۇى ئازاردانى پىشەلەيەكەو دەچىتە دۆزەخ).
۴. جا بەنىازى سوود وەرگرتنى رەوا لەسەگ دروستە پەرومردەش بگرىو بە توتكەيى گەورەبگرى. وە لەرووى شەرەوە ئەم جۇرە كىدارانە دروستەو قەيدى نىيە و بەر ئەو نەھىە ناكەوئ كە لەراگرتنى سەگ كراو. بەلام ئەوئەندە ھەيە كاركردن بەوسەوداو مامەئەى كەسەگ ئەنجامى دەدا، ياكردنى ھەندى تصەروفاتى سەگ بەبەلگەو نىشانە لەسەر ھەندى بىرپار ئەوە باسكىى دوورو درىژە، ئىرە جىگەى ئەوە نىيە.

۱۸۳۰- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُرْسِلْتَ كُلِّبَكَ وَسَمَّيْتَ فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَكُلْ وَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ وَإِذَا خَالَطَ كَلْبًا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَثَرَهَا قَتَلَ وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ فَكُلْ وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ. (الحديث - ۵۴۸۴ طرفه في: ۵۴۷۵ فتح = رقم/ ۱۸۲۶ تجريد) (۱۸۳۰).

له پيشه وه له ژماره/ ۱۸۲۶ دا له بهرگی پينجه مډا راپوورد، به لام ليړه دا نه م زياته هه يه:

نه گهر تيرکت نا به نه چيرک وه، وه پيکاي وه له پاش يه ک دوو روژيش دوزيته وه به مردويي نه وه بيخو، به مهرجي چيگه ي پيکاني تيره که ي تو ي پيوه بي و به س، به لام نه گهر گه ني بوو، يا که وتبو وه ناوچه م و پيو گومي ناو وه نه وه مه يخو، چونکه هه ل ده گري که له ناو ه که دا خنکابي و مردار بوو پيته وه). (تاجي کوردي/ ۴/ ل/ ۲۳/ ۵).

۱۸۳۱- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ. (الحديث ۵۴۹۵) (۱۸۳۱).

عبداللای کوري نه بو نه وفا - پر مای خودا له خو ی و باوکی - فه رموی: جهوت غهزا - یا شش غهزا - مان له گهل پیغه مهر خویدا - دروودی خوی له مهر بی - کرد، که له و غهزایانه دا، له گهل پیغه مهر دا کولله مان ده خوارد. (تاجي کوردي/ ۴/ ل/ ۲/ ۲ + ل/ ۱۰/ ۳).

(۱۸۳۰) لاحظ ماجاء في هامش رقم: ۱۸۲۶.

(۱۸۳۱) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: إباحة الجراد، رقم/ ۱۹۵۲.

۱۸۳۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: تَحَرَّنا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ فَأَكَلْنَاهُ. (الحديث - ۵۵۱۱، أطرافه في: ۵۵۱۰، ۵۵۱۲، ۵۵۱۹) (۱۸۳۲).

ئەسمای کچی ئەبوبەکرى صديق -رەزای خوايان لی بئ- فەرمووی: لەسەردەمی پێغەمەر خویدا -دروودی خۆای لەسەر بئ- لەمەدینە، ئەسپیکمان سەربری و خواردمان). (تاجی کوردی/ ۴/ ۱/ ۶/).

روونکردنەوه:

ئەم جوړه دەربرین و تەعبیر، بەلگەى ئەومیه که پێغەمەر ناگای لەکارهکه بووه و رەزای لەسەر بووه. لەبەرئەوه بریارى حەلالی بو گوشتى مایین و ئەسپ دەچەسپى، کاتى شەرع یەکى لەدوو رەگەزى نازەلیکی دانا بەحەلاله، وهک رەگەزى نیر، یا رەگەزى مئ، ئیتر ئەوه هەردوو رەگەزهکه حەلال و گوشتى دەخورى، ئەم نمونەى ئیرە بو بەیانى واقعیەو بو روونکردنەوهى رووداوەکهیه. زاناکان دمهفرموون: پای سەنگین ئەوهیه، کاتى صەحابى، ژن بئ یا پیاو، بفرموى: لەسەردەمی پێغەمەردا ئەوهمان دەکرد، ئەوه بریارى رمفعى ههیه، ئەو فەرموودەیه دادەنری بەبەرزهوکر او بو پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بئ-. (بڕ: فیهقى ئاسان/ ۳/ ل/ ۹۱۳).

۱۸۳۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَمَرُّوا بِفَتِيَةٍ أَوْ بَنَفَرٍ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا عَنْهَا وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ فَعَلَ هَذَا. (الحديث ۵۵۱۵) (۱۸۳۳).

(۸۳۲) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: في اكل لحوم الخيل، رقم: ۱۹۴۲.

(۸۳۳) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: النهي عن صيد البهائم، رقم: ۱۹۵۷، ۱۹۵۸.

سہ عیدی کوپری جوبہیر - رحمتی خوی لی بی۔ فہرمووی: لہ خزمہتی
 عہدوللای کوپری عومہردا بووم، لہ لای تاہمی لاوی قورہیشہوہ ږمت بوو،
 مریشکیکیان نابوؤہ بہنیشانہ و تیریان تی دہگرت، نہو تیرانہی کہ لئی نہنہدا،
 دہیاندا بہ خاومن مریشکہگہ، کہ چاویان کہوت بہ ئیبنوعومہر، لہ شہرمانا
 ہہ لہاتن و بلاومیان لئ کرد، ئیبنوعومہر فہرمووی: گئی نہمہی کردوہ، نہمہ
 ئیشی چ بی ویزدانیکہ، دہک نہفرینی خودای لی بی، چونکہ پیغہمہر -
 دروودی خوی لہ سہر بی۔ لہ عنہتی کردوہ لہ وکہسہی کہ گیانلہ بہر
 دہنیٹہوہ بہنیشانہ). (ریاض/ ۴/ ز ۲۸۲ ل/ ۱۸۰ ز/ ۲ + تاجی کوردی/ ۴/ ز ۹/
 ل/ ۲۸ ز/ ۳).

روونکردنہوہ:

سہ عیدی کوپری جوبہیر - ږمزاو ږحمتی خوی لی بی۔ پیشہوایہکی
 گہورہو شکوہمنده لہ فہرموودمزانہکان، لہ چینی شوینکہوتوانہ، کہناسراون
 بہ تابعین، چینی دووہمی موسوئمانان، سہ عیدو عہکرمہ و عہتای کوپری
 رمباح، لہ فہقی گہورہو ناودارہکانی ئیبنو عہباس بوون، سہ عید وہک
 زانایہکی گہورہبوو، زاہیدیک و خواناسیکی گہورہیش بوو، ہہمیشہ
 سہرگہرمی خواہہرستی بوو، بہ خزمہت زور لہ گہورہ پیاوانی سہحابہ
 گہیشٹوہ، وہک عہدوللای کوپری عومہر وہ عہدوللای کوپری عہباس،
 خہ لکیک زور لہ تابعین شاگردو فہقی بوون، وہک ئیمامی زوہری. حہ حاج
 بہناہق کوشتی، دوعای لہ حہ حاج کرد، کہ لہ پاش نہو زال نہ بی بہ سہرکہسی
 تردا، وہ نزاکہی گیرابوو، وہ لہ پاش شہیدبوونی سہ عید، حہ حاج وہک شیتی
 لئہات، چہند روژی ژیاو مرد، لہ کوئہ مانگی سالی نہوہدو پینجی کوچی دا
 حہ حاج سہ عیدی کوپری جوبہیری شہید کرد. دہلین: لہکاتی دادگایی کردنی
 لہ بہرہمی حہ حاج دا، حہ حاج پی دہلن: داوای لیبوردنم لی بکہ دہنا دہدم

له گهر دنت، سه عیدیش دمه فرموی: خۆم به تاوانبار نازانم ههتا داوی لیبور دنت لی بکه، له نه نجاما هه جاج به درنده گانی بهردهستی دهلی: بیبهن بو به رفه ناره که له گردنی بدن، به لام له پڕی نه گهر قسه ی کرد، بیگی پنه وه بۆلای خۆم، که دمی بهن سه عید له پڕی پیده که نی، دمیگی پنه وه بۆلای هه جاج، لکی دمه پرسی: بو پیده که نیت؟ دهلی: له زۆرداری تۆو له بی و می من و له بیباکی خودا!! هه روا دهلین: پاش نه وه ی هه جاج سه عید شه هید دمکا، وه ک شیتی لی دی، به شه وه وه ک گا دمه پۆرینی و دهلی: کوا سه عید بیهینن بۆم، مه یکوژن، به لام تازه چ سوود، کار له کار ته رازا بوو.

میژوونوسی گه وه ئیبنو خه له گان دمه فرموی: (ناو هه ناوی هه جاج تووشی خۆره بوو بوو، پزیشک ده چیته سه ری، پارچه یی گوشت به په تی به قورگیا شۆر ده کاته وه، پاش تاوی دهری ده هی نی، کر میکی زۆری پی وه دمه ووسی، خوا تووشی له رزوتایه کی وای کرد بوو، له سه رمانا گهر می نه ده بۆ وه، مه قالی پر له ناگری مه شقه لانیان به ده وریدا ریز کرد بوو. پیسته که ی دمه ستاندا، به خۆی نه دمه زانی و گهر می نه ده بۆ وه).

له لای شیخ هه سه نی به صری - پرزاو ره حمه تی خوای لی بی- هه جاج سکالای حالی خۆی ده کا، شیخ هه سه ن پیی دمه فرموی: (چه ندهم پی گویت که نازاری بیواچاکان مه ده، تۆ هه ر به گویت نه کردم لاساریت کرد...).

هه جاج دهلی: نه ی هه سه ن: داوی نه ومه لئناگه م که داوا له خوا بکه ی که چاکه بکاته وه، به لام داوات لئنه که م که داوا له خوا بکه ی که به زووی گیانه بکیشی و له مه زیاتر سزاو ئیش و نازار نه دا...).

که سانیکی زۆر له وانه ی که له نزیکه وه بوون دمیانگوت: (هه جاج له پر له خه و راده پهری به شه له ژاوی، وه ک گا دمی پۆراند: خزمینه! سه عیدی کوری جوبهیر له مه زیاتر چی تری له من ده وی، هه رچه ند دمه وه ی چاوم به چیته خه و، سه عید دمه ست ده خاته به ربی نه م و دمه تاسی نی و دمی وه ی بمخنی نی).

حه جاج وای هه ست دمکرد که بانگکه ری دمزریکینئ به ناو گوئچکه یدا و پئی دهئ: (ئه ی دوژمنی خودا! له سهرچی سه عیدی کوری جوبه یرت کوشت؟). خودایه له گهئ سه عیدی کوری جوبه یردا هه شرمان بکه ی. (سبحان الله!). کاتی کاوه ی کورم له گهئ کورپکی که رکوکی تردا له پئی پینجوین، له لایه نی کۆمه ئی چه ته وه، بۆ پارهو پوول و سه یاره کوژران، له بیرو باومری به ندمدا، که نه وه که وره ترین تاوان بوو، کور کوژرا، مال بر او دزرا، ئوتومبیل فرینرا، که وتینه بارودوخیکی واوه دمنگمان به خوا نه بی به کهس نه ده که یشته، سی و دوو سال له غه ربیی، به دئشکاوی و به نازارداوی، به سهر و ریشی سپی یه وه، خوئی خوئی گهراپنه وه ناو ولاتی خو مان، که چی کۆمه ئی کوردی نامه ردی سه ربهم لایه نه کوردییه به ناو پيشمه رگانه، که له راستیدا جاش مه رگه ن، نه وه که پيشمه رگه، وه که دوو پشکی عه ربمه تو کوئه وه پباب دایان پیمان ه وه. جا له ماله وه من و دایکی کاوه دمستمان کرد به پارانه وه و قورئان خویندن و قورئان هه لبرین و قووروسکاندان، گاور به زمی پیا مانا دهاته وه، ناگامان له هیج نه بوو، می ش دوژمنمان نه بوو، هیج خه به ری نه بوو، رۆژی دوو پیاو له خه لکی نه و ناوچه یه هاتن به پرسمانه وه، ئیمهش ریزیکی شایانمان گرتن، دلم خه به ری دا که نه مانه شتی له دئیاندایه، له بهر نه وه یه کی کتیبیکی تاجی کوردیم به دیاری پیا ن داو گوتم پیا ن: نه مه نوینه ری ئیمه یه له لای ئی وه. نه وانیش به خه یائی خو یا ن ئیمه ماله مه لایه کی هه زاری خودای بی که سین و ته و او، له بهر نه وه جیگه ی مه ترسی نین بۆ یان.

جا رۆژی جه زنی مه ولود (یا جه زنی ميعراج) بوو، پاش عه صر دمعوته کرابووم، بۆ مزگه وتی گه وره، له و نا هه نگه دا له ناو مه لاه کانا دانیشته بووم، خزمیکم هات، گوئی: کابرایه که واله ده ره وه داوات ده کات، که چووم دمروانم واپیاوی رانکو چۆغه یه کی ره شی و له به ردا، له ناو حافظه کانا له به رده م مه رفه ده که ی کاک نه حمه دی شیخ دا دانیشته وه، که منی دی گوئی: تو نووری

فارسی باوکی کاوہیت؟ گوتەم: بەئێ بۆچی؟ گوتی: دەبرۆ دەمانچەیی بێنەو
بمکوژو ڕزگارم بکە، من یەکیکم لەو کۆمەڵەی کە کۆرەکە ی تۆمان کوشتوو،
گوتەم: بابچینە ژووری لە ژووری حافظەکان، لەوێ گوتی: ناپۆم هەتا
نەمکوژی، ژيانم ئێ تال بوو، شەوتا بەیانێ نەقیبێکی عەسکەری دێتە گیانەم،
نازارم دەدا دەست دەخاتە بەربینەم، هەتا بەیانێ دەمتاسیئە، هەموو شەوێ
پێم دەئێ: رۆژ لە رۆژ خراپترت ئێ دەکەم، ئەگەر نەچی بۆلای باوکی کاو
ئەم تاوانە ناشکرا نەکەیت!! گوتی: ئێوە نازانن هەرشەویکم مردنیکە، منیش
لەگەڵ خەمەکەما هەرجی گوت لەبارە ی تاوانەکەو لە کورتە کاغەزێ بەپەلە
نوسیمان، ئەوجا پێم گوت: من لێردە، لەپەنا قەبری کاک ئەحمەدی شیخا —
غەرقی رەحمەتی خودایی- پیاو ناکوژم، بەلام تۆ بپۆ با ئەو پۆلیس و
ئینزیبانتانە پێت نەزانن، ریزی مزگەوتەکە نەشکی، بەیانێ سەعات نۆ وەرەو
بۆ فلان دوکان، گوتی باشە. بەلام ئیستا بێ یان بەیانێ نەمکوژی ناپۆم،
کەچوومەو بۆ مالهووە هەموو گوتیان: چۆن هەلە ی وات کردوو تازە
نایەتەو، بەلام من دلتیابووم کە قورئان کەمەندکیشی کردوو بە دەست
خۆی نییە دێتەو، چونکە کابرا زۆر پەڕیشان و لەحالیکی سەیرایوو.

کەبەیانێ چووین بۆ دوکانەکە، لەوێ گوتی: من لەسەعات هەشتەو لێردە،
ئەمشەو لەهەموو شەوێ ناخۆشتر بوو، نەقیبەکە هاتەو سەرم، پێی گوتەم:
ئەو پیاو لەخۆت رازی نەکەیت خراپترت لێدەکەم.

جا گوتەم بابچین بۆلای مدیری شورتە، کەئەوکاتە: کاک سەلاح چاوشین
بوو، وەکاک سەلاح عەقیدێکی شورتە ی پەسپۆری بانگ کرد، بە حزووری
ئێمە و کاک سەلاح و چەند پەسپۆریکی تری پۆلیس لەنووکەو تاوانەکە ی
روون کردەو، وەپەکە یەکە تاوانبارەکانی ناوئوس کرد، وەهۆی ئەم
خۆتەسلیم کردن و اعتراف کردنە ی وەک پێشوو روونکردەو، کەزێانی ئێ تال
بوو و خەو و خواردنی ئێ هەراسان بوو. کە ئیفادەکە ی تەواو بوو، ئەوجا

بەننى گوت: دە درەنگە كەي دەمكوزىتو رزگارم دەكەيت؟ منىش پىم گوت:
من لەم لە حەزمىيەو دە تۆم بەخشى، وە داواشم لەكاك سەلاح و شورتهكانى تر
كرد، كە رىزى ئەو كابرايە بگرن و ئازارى نەدەن، وە ئەوانىش وایان كرد،
هەتا ئەنجامى دادگايى، لەپاش ھەمووشتى، لەگەڵ باوكەكەيدا زۆر ھەولمان دا
ھەتا بەردرا، لەماوەى حەپسەكەيدا مائەلەكان خەزمەتێكى زۆریان كرد. ئەوەى
كەلىردا دەمەوى ئاماژەى پى بكەم ئەم خالانەپە:

۱. لەپاش خۆ تەسلىم كردن و زەبىتى ئىفادەكەى و كەشفى تاوانەكەى
لەئازارەكەى رزگارى بوو.

۲. لەتاوانبارە ناو تۆماركراوەكان لەدادگا، ھەشتیان لەشەپسەگى شەپە
خۆرىدا كۆژران و بەر شەقى قورئان كەوتن و دەستى ئىمەيان پىو خۆیناوى
نەبوو.

۳. مەلای ئەو گوندەى كە دووپىاوەكەى ھاتن بۆ بوارتاقى كردنەو بۆ مالى
ئىمە، بۆيگىرپامەو، گوتى: رۆژى باوكى يەكێ لەوتاوانبارانەى كە كۆرەكەى
تۆيان كۆشتوو، ھات بۆ مزگەوت، كەتیبكى بەدەستەو بوو، گوتى: مەلا ئەم
كتیبە چى لىبكەم ئەمە مالى منى وىران كرد، كەتەماشام كرد: كەتیبەكە
بەرگىكى تاج بوو بەكوردى، تۆ بەدىارى دابووت بەباوكى ئەو تاوانبارەكە
كۆرەكەى لەجەردەمىدا، لەرپگەى پىنجوین كۆژرابوو.

۴. لەرپگەى خەزمىكمانەو، رۆژى كابرايى ھات، گوتى: بە ئوتومبىلىكى
بەپازىلى (ع)ت بۆ دەكۆژم، كە (ع) يەكێ بوو لە بكۆژەكان، منىش دەرم كردو
بەخەمەكەمانم گوت: من بەگوللە كەس ناكۆژم، قورئانەكەم نیشانداو گوتم:
من ئەمە چەكى دەستەو بەس. دەورى مانگىكى پى چوو، عومەر چاوشىن
ئەوكابرايەى كۆشتو لەكوردوستانا دەنگى دایەو و بوو بەيەكێ لەپىنج
پالەوانەكان!.

سہ عیدی کوری جوبہیر - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ چل سال لہ پیزی
یہ گہمی جہ ماعتا بووہ، جہ ماعتی نہ فہ و تاوہ، لہ و ماوہ پیدہ پشت ملی
مہ نمووی نہ دیوہ، لہ تہ دریبی راوی دا دم فہ رموی: فہ رموودہ زانی گہ ورہ
یہ حیای کوری سہ عید - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ دم فہ رموی:
(مورسہ لاتی کوری جوبہیر لہ لام باشترہ لہ مورسہ لاتی عہطاء). وہ ہر وہا
لہ تہ دریبی راوی نیمامی سیوو طیدا - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔
دم فہ رموی: (کۆمہ لی لہ زانا گہ ورہ کان، کہ یہ کئی لہ وان سہ عیدی کوری
جوبہیرہ - پرماو پر حمہتی خوی لی بی۔ ریگہی نویسنہ وہی فہ رموودہ یان
دما، وہ خوشیان دمیان کرد، ہر وہ ک ریگہی زہبتی فہ رموودہ یان نہ دا، وہ
خوشیان دمیان کرد). (ظبط) بریتہ لہ نوختہ و سہر و بۆرو ژیر و زہنہ کردن
بۆ وشہ، لہ گہل نویسنی اعراب بۆی، ہتا وشہ و رستہ بہ پی ری نووس و
پیزمان کۆنترۆل بکریں و دواپی بہ جوانی و بہرہ وانی، بہ بی ہلہ لہ بہر بکری،
یا بنوسری.

۱۸۳۳م - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي رِوَايَةٍ: أَلَّهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَثَّلَ بِالْحَيَوَانِ.

لہ گپرانہ وہ پیدہ کا نیبنو عومہر - پرماو خویان لی بی۔ فہ رمووی: پیغہ مہر -
دروودی خوی لہ سہر بی۔ نہ فرین و لہ عنہتی کردوہ لہ وکہ سہی کہ لاشہی
گیانلہ بہر، بہ زیندوی، یا بہ مردوی بشیوین، وک نہوہ لچو و لیو و لووت و
گوپچکہی بپری، یا کلک و پلہ کانی بقرتین.

۱۸۳۴م - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ دَجَاجًا. (الحديث ۵۵۱۷ أطرافه في: ۳۱۳۳، ۴۳۸۵،
۴۴۱۵، ۵۵۱۲، ۵۵۱۸، ۶۶۲۳، ۶۶۴۹، ۶۶۷۸، ۶۶۸۰، ۶۷۱۸،
۶۷۱۹، ۷۵۵۵) (۱۸۳۴).

نهبوموسای نهشعهری - رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهرم دی - دروودی خوای لهسهر بی- گوشتی مریشکی دهخوارد. (تاج/ ۴ ز/ ۱ ل/ ۳ ز/ ۱ ب/ ت/ ن).

۱۸۳۵- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. (الحديث ۵۵۳۰ طرفاه في: ۵۷۸۰، ۵۷۸۱) (۱۸۳۵).

نهبو سهعله بهی خوشه نی - رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ههر درندمی که که لبه ی هه بی، پیغه مهر خواردنی گوشته که ی قه دهغه کردوه. (تاجی کوردی/ ۴ ل/ ۱۴ ز/ ۳ ز/ ۹) + (فیقهی ناسان/ ۳ ل/ ۹۱۴).

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمَسْكَ وَالنَّافِخِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُخْلِدَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَالنَّافِخِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً. (الحديث ۵۵۳۴ طرفه في: ۳۱۰۱) (۱۸۳۶).

نهبوموسا - رهمزای خوای لی بی- له پیغه مهرده - دروودی خوای لهسهر بی- دمفه رموی: نمونه ی هاوړی و هاوونشینی باش، وهك میسك فروش وایه، وپنه ی هاوده م و هاوړی خراپیش وهك مووشه دمه چی وایه، میسك فروش یا خوت لی دهری، یا خوی بهشت ددها، یا ههرهیج نه بی بو نه خوشه که ی ده چی بهسهرتا، به لام مووشه دمه چی واته: ناسنگر یا جله کانت دموتینی، یا ههر هیج نه بی بو چروکیکی پیس دیت بهسهرتا. (تاجی کوردی/ ۹ ز/ ۵۵ ل/ ۱۲۴ ز/ ۶ ش/ د - رهمزاو رهمه تی خویان لی بی-).

(۱۸۳۵) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: تحريم اكل كل ذي ناب..رقم: ۱۹۳۲.

(۱۸۳۶) أخرجه مسلم في الأدب - (العيني/ ۱۱ ص/ ۲۲۰) قال النووي في رياض الصالحين: متفق عليه، رقم تخريجه في مسلم (۲۶۲۸) هامش الحديث الرقم ۳۶۲/۴ ص/ ۱۹۰.

۱۸۳۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُضْرَبَ الصُّورَةُ. (الحديث ۵۵۴۱) (۱۸۳۷).

ئىبنو عومەر -پرمزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- نەیی کردوووە لەوە کە لەدەموچاوی ئازەل و گیانلەبەر بدرئ.

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی دmfەر موئ: پێشەوا بوخاری بەم فەرموودمییە ناماژە دەکا بۆ ئەو فەرموودەى تر کە پێشەوا موسلیم دمری هیناوە کە بە دەق دmfەر موئ: (جابیر -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- فەدەغەى کردوووە کە بدرئ لەپروخساری گیاندار، یا روخساری گیاندار داخ بکری بۆ نیشان کردن). (تاجی کوردی/ ۴/ ل ۱۵۲/ ز ۴۸/ ز ۱/).

پایانی - الخاتمة

مامۆستا شیخی عەسقەلانی -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: نامەى نەچىرو سەر بپراوەکان نەوودو سئ فەرموودەى بەرزەموکراوى واتىادا، بیستو یەک فەرموودمیان بپړشتەن، واتە: تەعلیقن، هەئسپێراون، ئەوانی تریان پەيوستو مەوصولن، حەفتاو نۆیان دووبارەن، پوختەکەیان: (۷۹-۹۳ = ۱۴). چوارده فەرموودمییە، کە بۆیەکەم جار لەم باسەدا دمرهینراون. ئەم چوارده فەرموودمییە موسلیمیش وەک بوخاری هەموویانی گپراوەتەوہ، بپجگە لەمانەیان:

۱. فەرمودەکەى ئىبنو عومەر: (...أن تُضْرَبَ الْبَهِيمَةُ = ۵۵۱۴ فەتھ) لەتەجریدەکەدا لیژەدا نییە.

٢. فەرمووده که ی ئیبنو عەباس سەبارەت بە (أَنْ تَصْبِرَ الْبَهِيمَةُ لِلْقَتْلِ) بێوانە: کۆتایی فەرمووده ی ژمارە: ٥٥١٥ فتح الباري.
٣. فەرمووده که ی عەبدوڵلای کوری یەزید: (في النهي عن المثلة = ٥٥١٦ فتح).
٤. فەرمووده ی ژمارە: ٥٥٢٩ فتح = حديث ابن عباس و الحكم بن عمر و في الحمر الانسية. لیرەدا نییه.
٥. ژمارە ١٨٢٧ تجريد = ٥٥٤١ فەتح = حديث ابن عمر في النهي عن الصورة. هەروەها عەسقەلانی دەفەر موی: ئەم نامە یە چل و چوار بيسراو (اثر) یشی واتیادا، که ی سەحابە و کەسانی دواترە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۶- نامه ی قوربانی - کتاب الأضاحی

(باسی قوربانی له فیهی ناسانا وا له بهرگی سییه مدا، ز: ۳۶۶ لایه پرده/۹۲۰).

۱۸۳۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُصْبِحَنَّ بَعْدَ ثَلَاثَةٍ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْعُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوا وَأَطْعِمُوا وَادَّخِرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا. (الحديث ۵۵۶۹) (۱۸۳۸).

سه له مهی کوری نه کوه - پرزای خوی لی بی- فه مووی: پیغه مهر - دروودی
خوی له سهر بی- فه مووی: (هه رکه سی له نیوه قوربانی دهکا، بابیکا، به لام
نابی له پاش سی شهو له گوشتی نهو قوربانیه له مالیا بمینی، جاله سالی
ناینده دا عمرزبان کرد: نهی پیغه مهری خودا! نه مسالیش وهک پار بکهینه وه؟
فه مووی: نه، هه خوشتان لی بیخون و هه بهشی خه لکی تریشی لی بدمن
و هه قایمه (ادخار)یشی لی بکهن، پار بویه کا وام گوت، چونکه پار ساله که ی
نه هاتی و گرانی بوو، خه لکه که په رۆش بوون و حالیان په ریشان بوو، ویستم
نیومیش یاریدمیان بدمن و دستگیروی خه لک بکهن). (تاج/ ۴ ل- ۵؛
ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه وه:

نه هه فرموده یه به لکه یه له سهر نه وه که پرپار به هو ی کات و هوکار
دهگوری، هو ی هه رامبوونی قایمه کاری و ادخار، زیاتر له سی شهو، له سالی

(۱۸۳۸) أخرجه مسلم في باب الأضاحي، باب: بيان ما كان من النهي عن أكل لحوم الأضاحي

...رقم: ۱۹۷۴.

پیشوودا بههوی گرانیه وه بوو، کاتی سالی ناپینده دی هۆکارمکه که گرانیه نامینی برپاری حهرامبونیش دهگۆرئ به برپاری که بگونجی لهگهڵ کاتو سهردهمی نویدا، که قایمه کاری دروسته.

۱۸۳۹ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ أَنَّهُ شَهِدَ الْعِيدَ يَوْمَ الْأَضْحَى مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَصَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ نَهَاكُمْ عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْعِيدَيْنِ أَمَا أَحَدُهُمَا فَيَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَوْمُ تَأْكُلُونَ نُسُكَكُمْ. (الحديث - ۵۵۷۱ طرفه في: ۱۹۹۰) (۱۸۳۹).

زوهری - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: ئەبو عوبهیدی نازادکراوی ئەزهەر، بۆیگپراومه تهوه، فهرمووی: لهکاتی جینشینی ئیمامی عومهردا، لهخزمهتیدا نامادهی نوپژی جهژنی قوربان بووم، نوپژی جهژنی قوربانی لهپیش وتارخویندنه وهدا کرد ئەوجا وتاری داو فهرمووی: ئەهی خهڵکینه! پێغه مهری خودا - دروودی خوای لهسه ر بی- نهیی کردوو لهگرتنی رۆژووی رۆژی جهژنی رهمهزان و رۆژی جهژنی قوربان، چونکه په که میان رۆژی جهژنی رۆژوو شکاندنه، ئەوی تریشیان رۆژی خوادرنی قوربانیه کانتانه.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ: پروانہ ۴م شوینانہ، کہ پیومندیان ھہیہ بہبابہتی قوربانیه وہ:

۱. ھرموودھی ژمارہ: ۵۰۱ تجرید/۹۵۵ فتح الباری = مختصر صحیح البخاری، ھہرگی یہ کہہ لاپہرہ/۴۷۸. پروانہ ژمارہ کانی دوايش کہ بۆرہ پیومندیہ کیان بہ قوربانى و رۆژى جہ ژنى قوربانہ وہ ھہیہ.

۲. پروانہ ژ/۷۷۹ تجرید/۱۶۲۲ فتح/بہرگی ۲ ل/۱۹۹ + ژمارہ/۷۹۷ ل/۲۱۴. ژمارہ کانی پاشى ھەتا ژمارہ/۸۱۰ بہتایبہتی ژمارہ: ۸۰۱ = ۱۷۰۷ فتح ل/۲۱۷ وہ ژمارہ/۸۰۲ تہجرید/۱۷۰۹ ھەتج. وہ ژمارہ/۸۰۴ تہجرید/۱۷۱۳ ھەتج. وہ ژمارہ/۸۰۶ تہجرید/۱۷۱۹ ھەتج.

۳. بر: ژمارہ/۱۰۱۲ تہجرید/۲۳۰۰ ھەتج بہرگی/۳ ل/۹۳.

دوو ۵۵م: ھەسقەلانى - پرزاو رەحمەتى خواى لى بى- ھەرمووى: (نامەى قوربانى چلو چوار ھەرموودەى لەخۆى گرتووہ، پازدەیان بىپرشتن، ئەوانەى تریان پەيوەستن و مەوسوولن، سىو و نۆيان دووبارەن، پوختەكەيان: (۴۴- ۳۹=۵) پینچ ھەرموودەى، موسليميش وەك شىخى بوخارى - پرزاو رەحمەتى خوايان لى بى- ئەم پینچ ھەرموودەيان گىراوتەوہ بىجگە لە ھەرموودەكەى ھەتادەى كورى نوعمان = ۵۵۶۴ ھەتج لەگەل زىادەى لەتەجریدەكەدا نىیە وہ ھەروەھا دەفەر موى ھەوت بىستراویشى واتىادا.

سىيەم: پوختەيەكى كورتى برپارەكانى قوربانى:

۱. قوربانى سونەتێكى گەورەى، سونەتە ھەموو موسولمانێك، ھەموو جەژنى قوربانى، ئەگەر ھەببوو قوربانى بكا، ژمارە بۆكردنى قوربانى دانەنراوہ.

۲. قوربانى دوو جوۆرى ھەيە: قوربانى سونەت، قوربانى واجب. قوربانى سونەت بۆ ھەموو كەسێ ھەيە كەلێى بخوات، يابەشى بدرئ لكى. بەلام قوربانى پىويست، كەتەنيا بەنەزر پىويست ئەبى، كەپيشى ئەگوترئ قوربانى

نەزەرگە دەپ گەشت گۆشتەكەي بىكا بەخېرو بېبەخشىتەو، بەسەر ھەزارانا،
نابى نەخۇي و نەكەسى ژىواری لەسەرى بى لىيى بخوات، نابى بەشى
دەولە مەندىشى لىبدا، مەبەست لەھەزار كەسىكە، زەكاتى پى بەشى.

۳. لەبەرئەوئە گۆتەي نەزەرگەن جۆرى زۆرە و بۆھەموو كەسى بەباشى
كۆنترۆل ناكرى، واباشە لەكاتى قوربانى كردن و مەولوودىدا، قوربانىكەر، يا
مەولوودىكار ئاوا بلى: (ئەم ئازەلەم كرد بەقوربانى سوننەت، كە بۆھەموو
كەسى ھەبى لىيى بخوات، يا ئەم ئازەلەم كرد بە مەولوودىي سوننەت، كەھەم
خۆم و ھەم ھەموو كەسى بۆى ھەبى كەلىيى بخوات وە ئەگەر لەكاتى
سەرپرېندا ئەم نىيەتە دووبارە بىكاتەو زۆرباشە).

۴. كاتى قوربانى سەرپرېن دەست پى دەكا بە تىپەپوونى ماوئى دوو پركات
نۆيژو دوو وتار لەپاش ھەتاو كەوتنى رۆزى يەكەمى جەزنى قوربان، وە
دەمىنى ھەتا رۆز ئاوا بوونى رۆزى سىيەمى پاش رۆزى يەكەمى جەز، كە
تىكرا دەكاتە چوار رۆز، رۆزى جەز و سى رۆزەي پاش جەز.

۵. ئەو ئازەلەنەي كە بۆقوربانى دەست دەمدەن ئەمانەن: وشتر و پەشەولاخ و
مەرو بزن. بەھەموو جۆرەكانىيەنەو، گامىشيش لەزاراوى شەرا بەپەشەولاخ
دادەنرى.

۶. تەمەنى ئازەلى قوربانى: بزن دووسالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى
سىيەمەو، مەپ سالىكى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى دوو دەم. پەشەولاخ
دەبى دووسالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە سالى سىيەمەو. وشتر دەبى پىنج
سالى تەواو كەردى و پىيى نابىتە شەھەو.

۷. قوربانى بۆ مردوو دەكرى، ئەگەر خۆي راپىسپاردى كە قوربانى بۆ
بكەن، ھەندى زانايان دەفەرموون: مردوو كە راسپىرىشى نەكەردى بۆى
دەكرى، دروستە تەقلیدى ئەو زانايانە بكرى.

۸. زۆر لەبەپارەكانى قوربانى لەباسى ھەوتەدا راپوورد لەم بەرگەدا،
لەكۆتايى ژمارە/۱۲۵ = رەنكەندەوئە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۷- نامہی خوار دنہ وہ کان: کتاب الأشربة

باسی نادروستی مہی

۱۸۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۵۷۵) (۱۸۴۰).

عہدو لای کوری عومہر - پرمزای خویان لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دہفہمووی: (ہہموو سہرخوشکہری ئارہقہ، وہ ہہموو سہرخوشکہری حہرامہ، وہمہر کہسی لہجیہانا ئارہق بخواتہوہو فیری بیو تادہمری تہرکی نہکاو وازی لی نہہینی و تہوبہی لیئہکا، نہوہ لہبہہشتا چہشکہی ناکات). (تاج/ ۴/ ل ۹۰/ ز ۲۶/ ژ ۱/ ش/ د/ ت/ ن). (بر: ریاض/ ۲/ ز ۱۱۱/ ل ۲۶۲ - ۲۷۲ ز/ ۱۱۶).

۱۸۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: (وَلَا يَنْتَهَبُ نَهْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ). (الحديث: ۵۵۷۸ أطرافہ فی: ۲۴۷۵، ۶۷۷۲، ۶۸۱۰) (۱۸۴۱).

نہبوہورمیرہ - پرمزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دہفہرمووی: (داوینپیس لہکاتی نہنجامدانی داوینپیسیدا بہ

(۱۸۴۰) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: بيان أن كل مسكر خمر: رقم: ۲۰۰۳.

(۱۸۴۱) أخرجه مسلم في الإيمان باب: نقص الإيمان بالمعاصي.. رقم: ۵۷.

موسولمان دانانری، ومهرومها ناروق خور لهکاتی خواردنهوهی نارمقد، وه ههروهه دزیش لهکاتی دزیکردندا). له گیرانهومیهکا نهبوهورمیره -رمزای خوای لی بی- دمهروموی: ههروهه پیغهمه -دروودی خوای لهسه ربی- فهرمووی: (وههروهه تالانیکهر لهوکاتهدا که بهبه رچاوی خه لکه وه تالانی بههادارو بهنرخ تالان دهکا دانانری به موسولمان). (تاج/ ۳ ز/ ۸۱ ل/ ۲۰۵ ژ/ ۱۰ ش/ د/ ت/ ن).

۱۸۴۲- عَنْ أَبِي عَامِرٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ سَمِعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لِيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ يَغْنِي الْفَقِيرَ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيُبَيِّتُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمْسَخُ آخِرِينَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۵۵۹۰) (۱۸۴۲).

نه بوعامیری نه شعهری -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغهمه -دروودی خوای لهسه ربی- دمهرومو: (کۆمه لانی لهگهلی موسولمانی من پهیدا دهن، داوینپیسی بهحه لال دمران، ههروا ناویشم بۆ پیاو بهحه لال دمران، وه ناروق وهی و باده وهی و سازو سه متوورو تفاقی بهزم و رمزم بهحه لال دمران، هۆز گه لیکیش له پال کیویکا هه ل دمدن و دادمهزن و باروبنه لی دمهخ، شوانه کهیان نیواران رانه کهیان دمهاته وه بۆیان، له پاش لهومرانی رۆژ، بۆ دۆشین و هوانه وه و شتی و، که هه ژاری دیت داوی یارمه تییه کیان لی دهکا بۆ پیویستی خوی بهشی نادهن و به پرو بیانوی ناوا دهستی پیوه دهن و ده لیل: سبهین و مرهوه بۆلامان، نیستا هیچمان به دمهسته وه نییه. جاله بهر نه م جوړه تاوانه ناشیرینانه یان، شهوی خودا تۆله و سزای سهختیان بۆ دهنیری و کیوه که ته بگ دهکا به سهریانانو هه موو خویان

(۸۴۲) لم یوافقه مسلم علی حدیث ابی عامر فی المعازف (خاتمة کتاب الأشربة ج/ ۱۱)

و مال و منالايان دىمىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، ۋە ئەۋانەشيان كەنەبىۋىن بەئزىر ھەرمىسى كىيۈكەۋە، خودا بېچىمىيان دەگۈرۈۋ دەيانكات بەمەيموون و بەراز، ھەتا رۇزى قىيامەت ئەم جۇرە سزايە لەناۋ ئەم گەلى ئىسلامەدا ھەردەمىنى، ناۋ بەناۋ بۇ پەندو ئامۇزگارى، لىيان رۇدەچى بەناۋ ناخى زەمىداۋ، لىيان دەبى بەئزىر ھەرسەۋە لىيان دەبى بەمەيموون و بەراز). (تاج/ ٤ ل/ ٩٢ ز/ ٢٦).

روونكر دنەۋە:

١. ئەۋەدى كەلەم ھەرموودمىيە ۋەردەگىرى: (بىرپارى شەرى پەيۋەندى بەمەعناۋ واتاى شتەكەۋە ھەيە، نەۋەك بەناۋو بە لفظ و لەقەبەۋە، بادە لەبەرئەۋە نادروستە، كەسەر خۇشكەرە، ئىتر پىئى دەئىت: مەرى، يا ئارەق، يا خەمر، يا بىرە، يا ۋىسكى، ھىچ لەكارەكە ناگۇرۈ). بەمە لەزاراۋى ئۇصولا دەگوتىرى: (بىرپارى شەرى لەگەل ھۆكەيا دەسوورۈ، ھۆكە ما بىرپارەكە دەمىنى، ھۆكە نەما بىرپارەكە نامىنى) بۆنموونە: (مەى پىسە، نادروستە، چۈنكە سەرخۇشكەرە، بەلام كاتى كەلەخۇيەۋە، بەبى دەسكارى كەسى بوو بەسركە، پاك و ھەلالە، چۈنكە لەم كاتەدا سەرخۇشكەر نىيە).

٢. لەم سەردەمەى ئىمەدا ئەۋ پىشېبىنىيەى لەم ھەرموودەدا ھەيە، ھەموۋى ھاتۇتەدى. تەننەت زۇرىنەى دەۋلەمەندو داراكانى ئەمپۇ، گەرجى ھىشتا لە سوورەت و شەكلى مۇۋفا بەدىمەن ماۋن، بەلام لەراستىدا بەسىرەت و پەفتار گەلى لەئازەل ۋە مەيموون و بەراز خراپەرن.

٣. ئەبوعامىر ئەشعەرىيە، ھاورۈى پىغەمەرە، دەئىن: ناۋى عوبەيدى كورى ۋەھبە، لەشام نىشتەجى بوو، لەبەنەرەتا، لەھۇزەكانى يەمەن بوو لەسەردەمى عەبدولەلىكى كورى مەروانا ھەرمانى ھەقى بەجى ھىنا، ديارە كەئەبوعامىرى مامى ئەبۇ موساى ئەشعەرى نىيە، چۈنكە ئەم لەسەردەمى پىغەمەر خۇيدا،

لهغه زای حونه یندا شه هید بووه. درودی خودای گه وره له سهر پیغه مه ربی و
 ره زاو په حمه تی خواش له سهری هه موو یارو هاوړ پیا نی بیټ. له موغه دیمه ی
 فه تحو لباریدا، باسی نه وه ناکات که نه بو عامیر چهند فه رمو وده ی له بو خاریدا
 هه یه.

خوشاو دروسته نا دروست نییه

۱۸۴۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ فَدَعَا
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غُرْسِهِ فَكَانَتْ امْرَأَتُهُ خَادِمَهُمْ وَهِيَ الْعُرُسُ
 قَالَ: أَتَذَرُونِ مَا سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلْقَعْتُ لَهُ ثَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ
 فِي ثَوْرٍ. (الحديث ۵۵۹۱ طرفه فی: ۵۱۷۶) (۱۸۴۳).

سه هلی کورې سه عد - په زای خوای لی بی- فه رمووی: نه بو نوسه یدی
 سه عیدی پیغه مه رب بانگ دهکا بو سه رزه ماوه نه که ی، ژنه که ی واته بوو که که ی
 ژنی نه و خزمه تی ده گردن، سه هل فه رمووی: نایا ده زانن که بوو کی چی
 خوار دنه وه یه که پشکه ش دهکا به پیغه مه رب؟ هر له وه شه وه چهند دهنکی
 خورما له ته شپیه کی به ردینه دا ده خوسینی، وه له پاش نان خوار دن، نه و
 خوشاو خورما یه دده به پیغه مه رب - دروودی خوای له سهر بی- نو شی گیانی
 دهکات). (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۲ ژ/ ۲ + تاج/ ۴ ل/ ۹۵ ز/ ۲۷ ژ/ ۱ ش) +
 (ریاض/ ۲ ل/) .

ریدان به به کارهیتانی هه ندی ده فرو قاپ و حاجهت

۱۸۴۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْأَسْقِيَةِ قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ سِقَاءً فَرَخَّصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرَ الْمُرْقَتِ. (الحديث ۵۵۹۳) (۱۸۴۴).

عەبدوللای کۆری عومەر - پرمزای خوایان لی بی- دهمه رموی: لهوسه ردهمه دا که پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- نهیی کرد، له دروست کردنی خوشاو (نه بیز) له هه ندی حاجهتی تایبهتا، وهک: کووپه ی دارین و کوو له که و شتی وا، چونکه خوشاوی ئهه جوړه دهمه، زوو ده بی به مهی.

عه رزیان کرد: قوربان! خو هه موو که سی جه و منده و کونده ی ده ست ناکه وئ، هه تا بهس له وانا خوشاو (نه بیز) بکا، وهک تو دهمه رموی ئه ی چار چییه؟ جا به هوئ ئهه پرسیاره جوانه وه، پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ریگه ی خوشاو کردنی له کووپه ئه دا دا، به مهه رجی به زفت پوو کهش نه کرابی).

روونکردنه وه:

مه بهستی سهه ده کی له نه هیه که ی پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ئه وه بوو، که هه تا ده توانن له مه ی و هه رجی سهه ده کی شی بو مه ی دووربن، ئیتر دهمه فرو قاپ له زاتی خو یانا هه لال و نه ی روونا کاته ئه وان.

خۇشاۋ دەبىي لەيەك جۆرە ميوە بىت

١٨٤٥- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ التَّمْرِ وَالزَّهْوِ وَالتَّمْرِ وَالزَّيْبِ وَلْيَبْتَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَةٍ. (الحديث ٥٦٠٢) (١٨٤٥)

ئەبو قەتادە - پرمزاي خۋاي ئى بى- فەرموۋى: پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- نەبىي كىردوۋە لەو ە كەدوۋىشت پېكەو ە لەيەك دەفرا بىكرىن بەخۇشاۋ، ەك خورماۋ بەرسىلەى ئالو بۆلى خورما، يا ەك خورماۋ مېۋ، با ەرىەكى لەم دوۋە سەربەخۇ خۇى بەتەنھا بخووسىئىرى و بىكرى بەخۇشاۋ).

خواردنەو ەى شىرو سەرداپۆشىنى خۇراك

١٨٤٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَبُو حُمَيْدٍ بِقَدَحٍ مِنْ لَبَنٍ مِنَ التَّقِيعِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَمْرَتُهُ: وَلَوْ أَنْ تَغْرُضَ عَلَيْهِ غُودًا. (الحديث ٥٦٠٥ طرفه في: ٥٦٠٦) (١٨٤٦)

جابىرى كورى ەبدوللا - پرمزاي خۋاي ئى بى- فەرموۋى: ئەبو حومەيد لەنەقىع، كە شوپىنكە وا لەشپوى ەقىق، كەبىست فەرسەخ لەشارى مەدىنەو ە دوۋرە، جامى شىرى ەينا بۇ پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- سەرى دانەپۇشراۋو، پېغەمەر - دروودى خۋاي لەسەر بى- پىي فەرموۋ: (ئەو ە بۇچى سەرىت دانەپۇشپو ە، دەبوۋ ئەگەر ەەر ەىچت دەست نەكەوتايە كەبىكەى بەقەباغ بۇى، تەلەدارىكت بەسەردا راپەل بىكرادپە).

(١٨٤٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: كراهة انتباز التمر و الزبيب مخلوطين، رقم/١٩٨٨.

(١٨٤٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: شرب النبيذ و تخمير الإناء، رقم: ٢٠١١.

١٨٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمَ الصَّدَقَةُ اللَّفْحَةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةٌ وَالشَّاةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةٌ تَعْدُو بِإِنَاءٍ وَتَرُوحُ بِآخَرٍ. (الحديث ٥٦٠٨ طرفه في: ٢٦٢٩) (١٨٤٧).

ئەبوهورەمیرە -رمزای خوای ئی بی- لەخۆشەویستەوه دەفەر موی: (وشتی شیرداری بەشیرو مەرو بزنی شیرداری بەشیر، خیریکی گە ئی چاکن، بۆ کەسێ بەدۆخە بیاندا بەخیزانی، کە بۆخۆیان شیرەکە ی بخۆن، بەیانێ قاپی شیرو ئیوارە قاپی شیر، دەسەنەیهکی گە ئی چاکە).

دۆخە ئازە ئیکە مەر بی، یا بزنی بی، یا مانگابی، یا وشتی، کە خاومەکە ی بەپیاویتی، بەخۆپایی، بۆ ماوێهکی دیاریکراو، دەیدا بەمائیکی ڕەشایی کە ئازە ئی دۆشەنی یان نەبی، کەهەتا وشک دەکا بۆ خۆیان شیر و ماست و دۆکە ی بخۆن و داویی بیگێر نەوه بۆ خاومەکە ی. فەر موودەکە بۆنی ئەوهی ئی دی، کە واپەسەندە ئەو ئازە ئە ی دەدری بەدۆخە لەسەر گوان بی و بەر لە زایین بەدری بەمائه ڕەشاییه کە و لەهەمان کاتدا شیر دەریکی باش بی، ئەوهک خاومەکە ی ئازە ئیکە ئایە خ هە ئیژی.

١٨٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَمَعَهُ صَاحِبٌ لَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي شَنَّةٍ وَإِلَّا كَرَعْنَا قَالَ وَالرَّجُلُ يُحَوِّلُ الْمَاءَ فِي حَائِطِهِ قَالَ: فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي مَاءٌ بَاتَتْ فَأَنْطَلِقُ إِلَى الْعَرِيشِ قَالَ: فَأَنْطَلِقَ بِهِمَا فَسَكَبَ فِي قَدَحٍ ثُمَّ حَلَبَ عَلَيْهِ مِنْ دَاجِنٍ لَهُ قَالَ فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ شَرِبَ الرَّجُلُ الَّذِي جَاءَ مَعَهُ. (الحديث ٥٦١٣ طرفه في: ٥٦٢١) + (رياض ٢/ ل ٢٧١) (١٨٤٨).

(٨٤٧) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل المنيحة، رقم: ١٠١٩، ١٠٢٠.

(٨٤٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث جابر في الكرع (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١)

جابر بن کبریٰ کو پی عہدوللہ - رزای خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ لہگہل پیایو لہہاوپرپانی، کہ حہزرمی
 نہبوبہکری صہدیق بوو - رزای خوی لی بی۔ چوون بۆلای پیایو
 لہپاردہدہران، کہ لہزاروی خہلکی فہرموودہدا ناودارن بہ (نہنصار)، کہ
 نہوپیاوہ ناوی نہبو ہہیسہمی کوپی تہیہانی نہنصاری بوو، پیغہمہر۔
 دروودی خوی لہسہر بی۔ بہپیاوہکہی فہرموو: (نہگہر ناوی شہوی کوندمت
 ہہیہ، بیہینہ بۆمان، تا بیخۆینہوہ، نہگینا خۆمان دہمی تی دہنیین و بہدہم
 لہجوگہکہ دہخۆینہوہ)۔

پیاوہکہ بہبیلّ ناوہکہی لہدیراوہکہوہ دہگواستہوہ بۆ دیراویکی تر۔ ہہتا
 ہہموو درہخہتہکان ناو بخۆنہوہ، فہرمووی: پیاوہکہ عہرزی کرد: قوربان:
 ناوی شہویم ہہیہ، کہنہم شہو لہکوندہدا بووہ، کہناوی وا ہہم ساردہ و ہہم
 سافہ، نہی پیغہمہری خودا! بفہرموون بابرۆین بۆلای ساباتہکہ۔ فہرمووی:
 جا ہہردووکیان دہبا بۆلای کہپرہکہ، لہوئی لہکوندہکہ ناوی کردہ جامیک و
 نازہلّیکی دہستہ مؤیان ہہبوو دۆشی و شیرہکہی کرد بہسہر ناوہکہداو کردی
 بہشیراو، نہوجا پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ لئی خواردہوہ، نہوجا
 نہبوبہکریش لئی خواردہوہ، کہلہگہلّیا بوو)۔ (تاج/ ۴ ز/ ۱۷ ل/ ۶۰ ز/ ۱۳)۔

ناوخواردنہوہ بہپیوہ دروستہ

۱۸۴۹ - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَتَى عَلَى بَابِ الرَّحْبَةِ فَشَرِبَ قَائِمًا فَقَالَ
 إِنَّ نَاسًا يَكْرَهُ أَحَدَهُمْ أَنْ يَشْرَبَ وَهُوَ قَائِمٌ وَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَعَلَ كَمَا رَأَيْتُمُونِي فَعَلْتُ. (الحديث ۵۶۱۵ طرفہ فی: ۵۶۱۶) (۱۸۴۹)۔

(۸۴۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث علي في الشرب قائما (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ۱۱)

نه ززال - په حمه تو په زای خوای ئی بڼ- فهرمووی: له بهر دهرگای جه وشه ی
 مزگه وتی کوو فده دا، ناویان هیڼا بو نیمامی عه لی - په زای خوای ئی بڼ- عه لی
 به راوه ستانه وه ناوه که ی خوار دوه و فهرمووی: (هه ندئ که س جه ز نا که ن
 به راوه ستانه وه شت بخونه وه، به لام من به چاوی خوّم پیغه مه رم دیوه - دروودی
 خوای له سهر بڼ- ناوا وه ک نیستای من به راوه ستانه وه شتی خوار دوه وه!).
 (تاج/ ۴/ ل ۵۷/ ز ۷/ ژ ۲) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ ۷۸/۲/ ز ۱۱۴).

۱۸۵۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: شَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَائِمًا مِنْ زَمْرَمَ. (الحديث ۵۶۱۷ طرفه في: ۱۶۳۷ فتح = ۷۸۳ تجريد = بهرگی
 دووهم، لاپه ره: ۲۰۱) له پیښه وه به ته واوی را بوورد (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۷/ ژ
 ۷۶۷/ (۱۸۵۰)).

دهم وهنگلی کونده و مهشکه هه لپیچ کردن

۱۸۵۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ يَعْنِي الشُّرْبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. (الحديث ۵۶۲۵ طرفه
 في: ۵۶۲۶) (۱۸۵۱)

نه بوسه عیدی خودری - په زای خوای ئی بڼ- فهرمووی: پیغه مه ر - دروودی
 خوای له سهر بڼ- نه هی ده کرد له وه که دهم و ههنگلی کونده و جه وه ونده و
 مهشکه هه لپیچ بکړئ و نه جا دهمی پیوه بنړئ و ناوی ئی بخور پته وه. (تاج/ ۴/
 ز ۱۷/ ل ۶۰/ ژ ۱۱/ ش/ د/ ت) + (ریاض/ ۲/ ل ۲۶۲/ ژ ۷۶۲/ ز ۱۱۱).

خواردنه وه له ده می کونده و مه شکه

١٨٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الشُّرْبِ مِنْ فَمِ الْقُرْبَةِ أَوْ السَّقَاءِ وَأَنْ يَمْتَعَ جَارُهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي دَارِهِ. (الحديث ٥٦٢٧ سبق طرفه في: ١٠٦٩ تجريد = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١) (١٨٥٢).

نه بو هورهیره - ږمزی خوای ئی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ریگری دهکرد له وه، که دهه بنری به دهه و ههنگلی دمفری چه رمینی ناو و شتی واوه، وهک کونده و مه شکه و شتی تری وا. مهندهی هه رمووده که له ژماره: ١٠٦٩ ته جرید = ٢٤٦٣ فهتج = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١ له وی رابورد (ریاض/ ١ ل/ ٢٥٣).

هه ناسه دان له کاتی شت خواردنه وه دا

١٨٥٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. (الحديث ٥٦٣١). (بې: ریاض/ ٢ ل/ ١١١ ز/ ٢٦٢ ل/ ٧٥٧) (٧٥٣).

نه نهس - ږمزی خوای ئی بی- دهیغه رموو: ده ستووری پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- وابوو: به سی بین شتی ده خوارده وه، له دمه وهی جامه که سی هه ناسه ی ده دا). (بې: ژماره: ١٢١- بهرگی/ ١ ل/ ١٤٥).

روونکردنه وه:

واته: زوړینه ی کات پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- کاتی که ناو و شتی وای ده خوارده وه، په له په لی نه ده کرد، به لکوو له سهه وخو، به شینه یی، به سی جار شته که ی نوښ ده کرد، هه موو جارئ جامه که ی له ده می دوور ده خسته وه

ههناسه يه کی پشوو دانی دمد)، نهوجا ههندیکی تری دهخواردموه ههتا تیراو دمبوو، زۆرینهی کات بهسێ ههناسه شتهکهی دهخواردموه. (بروانه: ژ/ ١٢١ ت/ ١٥٣ فهتج).

١٨٥٤ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِسَاءِ الْفِضَّةِ إِمَّا يُجْرَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ. (الحديث ٥٦٣٤) (١٨٥٤).

ئوم سهلهمه -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست -دروودی خوای لهسر بی- فهرمووی: (هه رکهسی له حاجهتی زیودا شت بخواتهوه، نهوه قلهه قله ناگری سووری دۆزهخ دهرژینیته ناو سکی خو یهوه). (ریاض/ ٢ ز/ ١١٦ ل/ ٢٧٢ ژ/ ٧٧٨ ش).

١٨٥٥ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَقِيفَةَ بَنِي سَاعِدَةَ فَقَالَ: اسْقِنَا يَسْهَلُ. قَالَ: فَخَرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ الرَّاوي: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرَبْنَا مِنْهُ قَالَ: ثُمَّ اسْتَوْبَهْ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَوَهَبَهُ لَهُ. (الحديث ٥٦٣٧) (١٨٥٥).

سههلی کوپی سهعد -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: جارێ چه زهرتی پیغه مهر -دروودی خوای لهسر بی- لهبۆنهیهکا، تهشریفی هات لهساباتهکهی بهنی سهعیده، لهوێ دانیشتهو بوو بهمیوانمان، نهوجا فهرمووی (ئهه سههل! خواردنهوهیهکی پاکمان بو بینه). منیش ئالهه جامه دا، که جامی پیغه مهر خوی بوو، خواردنهوهیهکی پاکو چه ئالهم دهخوارد دان، پیغه مهر خوی و هاوړیکانی دهمی پیرۆزیان نا به لئوی ئهم جامه وهو لهخواردنهوهکهیان

(١٨٥٤) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال اواني الذهب و الفضة في

الشرب، رقم: ٢٠٦٥.

(١٨٥٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: عقوبة من شرب الخمر.. رقم: ٢٠٠٧.

خوارددهوه. ئه‌بو حازم كه‌ئهم فهرمووده‌یه له‌زاری سه‌هله‌وه ده‌گێڕێته‌وه فهرمووی: (جاله سه‌ردا‌وای خۆمان، سه‌هل ئه‌و جامه‌ی بۆمان هێنا، وه ئاومان لێی خواردده‌وه بۆ موفه‌رکی).

فهرمووی: له‌دواتر عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیز، کاتێ فهرمانروای سه‌رشاری مه‌دینه‌بوو، دا‌وای له‌سه‌هل کرد كه‌ئهو جامه‌ی پێ ببه‌خشی، ئه‌ویش به‌خشی پێی).

۱۸۵۶- عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَيْتُ قَدَحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْقَدَحِ أَكْثَرَ مِنْ كَذَا وَكَذَا قَالَ: كَانَ فِيهِ حَلَقَةٌ مِنْ حَدِيدٍ فَأَرَادَ أَنَسٌ أَنْ يَجْعَلَ مَكَانَهَا حَلَقَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو طَلْحَةَ: لَا تُغَيِّرَنَّ شَيْئًا صَنَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَرَكَهُ. (الحديث ۵۶۳۸ طرفه في: ۳۱۰۹) (۱۸۵۶).

عاصمی ئه‌حوهل - پرمز او پرهمه‌تی خ‌وای ئی بی- فهرمووی: جامی ئاو خ‌واردنه‌وه‌که‌ی پێغه‌مهرم له‌لای ئه‌نه‌س دی. ئه‌نه‌س - پرمزای خ‌وای ئی بی- فهرمووی: (چه‌نده‌هاو باره‌ها جار به‌ده‌ستی خۆم ئاله‌م جامه‌دا ئاوو شتی تری خ‌واردنه‌وه‌م داوه به‌پێغه‌مهر - دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- خ‌واردوو‌یه‌تی‌ه‌وه عاصم فهرمووی: ئیبنو سیرین فهرمووی: ئه‌لقه‌یه‌کی ئاسنی پێ بوو، ئه‌نه‌س ویستی بی‌گۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زێڕ، یا گوتی: بی‌گۆڕی به‌ئه‌لقه‌یه‌کی زیو، ئه‌بو ته‌لحه‌ی زربابی ئه‌نه‌س به‌ئه‌نه‌سی فهرموو: (شتی که‌ پێغه‌مهر خ‌وی - دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- کرد بێتی تۆ ده‌ستکاری مه‌که‌و مه‌ی‌گۆره) ئیتر ئه‌نه‌سیش ده‌ستکاری ئه‌لقه‌که‌ی نه‌کرد.

(۱۸۵۶) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي طلحة في قدح النبي صلى الله عليه وسلم

خاتمة كتاب الأشربة ج/ ۱۱ ص/ ۲۳۸ - الفتح).

روونکردنه وه:

۱. ئەم جامە لەداری نایاب، وەك داری ئابە نووس دروست كرابوو، پانكۆلە بوو، پانیەكەى زیاتر بوو لەقوولێكەى، ئەلقەیهكى ئاسنینى پێوه بوو، بەو ئەلقەیه هەل دەواسرا، لەنیو مودد زیاترى دەگرت، بەلام كەمتر لەموددیكى دەگرت.

۲. ئەنەس دمیفەرموو: بەدەستى خۆم لەم جامۆلكەیهدا جۆرەها خواردنەوهم پێشكەش كردوو بەپێغمەرو نۆشى كردوو، وەك شەرابى هەنگوین و خوشاو و ئاو و شیرو شتى تر.

۳. بوخارى -رەزاو رەحمەتى خۆى لى بى- دمیفەرموى: (لە بەصرە بەخزمەت ئەم جامەى پێغمەر -دروودى خۆى لەسەر بى- گەشتووم، وە بەجایى خۆم دیومە ئاوم پى خواردۆتەو، بەر نەضرى كۆرى ئەنەس كەوتبوو، لەكە لەپوورەكەى نەضر كریبوویان بەهەشت سەدەهزار درەمى (زیو).

۴. چەند جامیكى پێغمەر -دروودى خۆى لەسەر بى- لەپاش مەرگى، لەلای ئەم زاتانە بوو، وە هەموویان لەداربوون، جامى یادوان لەلای ئەنەس بوو، جامى لەلای سەهل بوو، جامى لەلای عەبدوللای كۆرى سەلام بوو. جامیكیان ناوى رەبیان بوو، جامیكیان ناوى موعیث بوو، جامى تری هەبوو، سى پینەى زیوى پێوه بوو.

۵. كۆمەلئ شتى تر، لەناكارى پێغمەر، لەپاش مەرگى خۆى، بەجىماوو، وەك: جیەو میزمو شانەیهكى عاج و مەقەست و سیواك و ئاوینەو ئەموسیتیلەو قەرەوانەیهكى شووشە و چەندین شتى تری لەم بابەتە، لەپاش خۆى، موسولمانان بۆ تەبەرەك بەكاریان دەهینا.

پایانی - الخاتمة

شیخی عهسقه لانی - پرماو پر حمه تی خوی لی بی - دمفه رموی: نامه ی خوارندنه وه کان نه وه دو یه ک فه رمووده ی له خو گرتووه، نوژده ریگه (طریق) یان بی پشتن، واته: ته علیقن، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن، حهفتا ریگه یان دووبارن، پوخته که یان بریتیه له (۹۱ - ۷۰ = ۲۱) بیستو یه ک فه رمووده، نیمامی موسلیمیش وه کوو نیمامی بوخاری نه م پوخته یه ی گیراومه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فه رمووده ی ژماره: ۱۸۴۲ ته جرید - ۵۵۹۰ فهتج - حدیث ابی مالک و ابی عامر فی المعارف.
  ۲. فه رمووده ی ژماره: ۵۵۹۶ فهتج = حدیث ابن ابی اوفی فی الجبر الأخضر.
  ۳. ژماره: ۵۶۱۰ فهتج = حدیث انس فی الأفداح لیلۃ الإسراء وهو معلق.
  ۴. ژماره: ۱۸۴۸ ته جرید = ۵۶۱۳ فهتج = حدیث جابر فی الکرع.
  ۵. ژماره: ۱۸۴۹ ته جرید = حدیث علی فی الشرب قائما = ۵۶۱۵ فهتج.
  ۶. ژماره: ۵۶۲۸ فهتج = حدیث ابی هریره فی النهی عن الشرب من فم السقاء. به لام نه م فه رموودمیه که ته رمفی ژماره: ۲۴۶۳ فهتجه. لهوی دمفه رموی: موسلیم ته خریجی کردووه. (بر: ژ/ ۱۰۶۹ تجرید = بهرگی/ ۲ ل/ ۱۶۱).
  ۷. ژماره: ۱۸۵۶ ته جرید = ۵۶۲۸ فهتج - حدیث ابی طلحه فی قدح النبی صلی الله علیه وسلم.
- دهیش فه رموی: چوارده بیسراوی صه حابه و چینانی دواسه حابه یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٨- نامه‌ی نه خو شه کان - کتاب المرضی

١٨٥٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (الحديث ٥٦٤٢ و الحديث ١٨٥٧).

نه‌بو سه‌عی‌دی خو‌دری و نه‌بو هور‌هیره -ره‌زای خوایان لی بی- ده‌فه‌رموون؛ پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموی؛ (هه‌رشه‌که‌تی و کفتی و نه‌خو‌شی و په‌زاره‌و خه‌م و خه‌فه‌ت و ئیش و ئازاری که‌تووشی موسو‌لمان ده‌بی، خودا ده‌یان‌کات به‌سه‌رپو‌ش و په‌رده (که‌فارمت) و بریت‌ی گونا‌هه‌کانی، و می‌ه‌که یه‌که گونا‌هه‌کانی نه‌و موسو‌لمان‌ه ده‌سپ‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت در‌کی‌کیش که‌له شوین‌یکی هه‌ل‌چه‌قی هه‌روا -ش). (تاج/ ٤ ز/ ٥٢ ز/ ١ ل/ ١٧١).

١٨٥٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكَفَّ بِالْبَلَاءِ وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ مَتَى شَاءَ. (الحديث ٥٦٤٤ طرفه فی: ٧٤٦٦) (١٨٥٨).

نه‌بو هور‌هیره -ره‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموی؛ (موسو‌لمان وه‌ک قه‌رسیلی سه‌وزی نه‌رم و نو‌ل وایه،

(٧٥٧) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب .. رقم: ٢٥٧٣.

(٧٥٨) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم .. باب: مثل المؤمن كالزراع و مثل

الكافر .. رقم: ٢٨٠٩.

(٢٦٠) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه... رقم: ٢٥٧٠.

۱۸۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ وَهُوَ يُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا وَقُلْتُ: إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا قُلْتُ إِنَّ ذَاكَ بِأَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ قَالَ: أَجَلَ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ. (الحديث ۵۶۴۷ أطرافه في: ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷) (۱۸۶۱).

ثیبنو مهسعود که ناوی عهبدو لآیه -رمزای خوای لی بی- دمهفرموی: (له) نه خوشینه که ی پیغه مهردا، -دروودی خوای له سهر بی- چووم بو سهردان و هه والپرسینی، تایه کی گران لی هاتبوو، عهرزیم کرد: نه ی پیغه مهری خودا! تایه کی گران و سهخت دایگرتوویت. فهرمووی: (نه دی وایه، من که تا دامده گری به قهد دووپیاو له نیوه تا دامده گری، گوتم: دیاره نه وه له بهر نه وه یه که تو دووقات پاداشت بو هه یه، فهرمووی: (به لی نه وه وایه، وه ههر موسولمانی هه رئیش و نازاریکی بیته ری، له درکیکه وه بیگره هه تا زیاتر، به هو ی نه وه وه خودا گونا هه کانی هه ل دمو ری نی، هه روه ک چون که لای دره ختی سهر پاک هه لومری ناوا، هه تا له نه نجاما به هو ی نه خوشی و نی شو نازاره وه موسولمان له گونا هه پاک دمبیته وه). (تاج/ ۴، ل/ ۱۷۲، ز/ ۵۲، ز/ ۵ -ش).

۱۸۶۲- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي قَالَ إِنَّ شَيْتَ صَبَرَتْ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شَيْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَافِكَ فَقَالَتْ: أَصْبِرُ فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ فَدَعَا لَهَا. (الحديث ۵۶۵۲) (۱۸۶۲).

(۸۶۱) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه.. رقم: ۲۵۷۱.

(۸۶۲) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب ثواب المؤمن... رقم: ۲۵۷۱.

عہتای کوپی نہ بو رہاچ - رہزاو رہ حمہ تی خوای لی بی۔ فہرمووی؛
 ئیبنوعہباس - رہزای خوایان لی بی۔ پی ہی فہرمووم؛ بازنیکی بہہشتیت پی
 نیشانبدہم، گوتم؛ نادی بفرموو؛ فہرمووی؛ ئەم ژنہ رەشە ہاتہ لای
 پیغہمەر - دروودی خوای لەسەر بی۔ عہرزی کرد؛ قوربان! من فیم لی دی، و
 کاتی پەرکەمەکە دەمگرئ گیانم دەرەکەوی، لەخودا بپارێرەوہ بۆم، کەچاکم
 بکاتەوہ. فہرمووی؛ (ئەگەر حەزەدەکە ی ددان بگرہ بہخۆتا و ئۆقرہ بگرہو
 ئارام بگرہ لەسەر ئەم نہخۆشین و ئیشو ئازارہ، لەتۆلە ی ئەوہدا خودا
 بہہشتت پی خەلات دەکا. ئەگەر حەزیش دەکە ی ئەوا لەخو دەپارێمەوہ
 بۆت کەخودا چاکت بکاتەوہ!) ژنہ رەشەکە فہرمووی؛ (باشە ئارام دەگرمو
 لەژێر باری خودادا سەبر دەگرم، بەلام لەکاتی خوولیہاتنەکەدا لەشم
 دەرەکەوی، لەخودا بپارێرەوہ کە ئیتەر لەشم دەرەکەوی، پیغہمەریش -
 دروودی خوای لەسەر بی۔ نزای ئەوہ ی بۆیکرد...) (تاج/ ۴/ ل/ ۱۷۴/ ز/ ۵۲/ ژ/ ۹/
 ش).

۱۸۶۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبْرَ عَوِضَتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ
 يُرِيدُ عَيْنِيهِ. (الحديث ۵۶۵۳) (۱۸۶۳).

ئەنەس - رہزای خوای لی بی۔ فہرمووی؛ لەپیغہمەرم بیست دەیفہرمووی؛
 (خودای گەورہ، لەفہرموودەییەکی قودسیدا، دەفہرموی؛ کاتی دووجاو بہو
 شیرین و نازدارییہ، لەبەندە ی خۆم سەندەوہ و گیرۆدە ی داوی کویریم کردو،
 ئەویش مەردانہ لەژێر باری تافی کردنەوہ ی مندا، ئارامی گرتو ددانی گرت
 بہخۆیدا، بہبەشی من رازی بوو، ئەوہ منیش ہەقی بۆ دەکەمەوہو لەباتی

(۱۸۶۳) لم يوافقہ مسلم علی إخراج حديث أنس في الحبيبيتين (فتح/ ۱۱/ ص/ ۲۷۶) خاتمہ

نہو دووچاوه له قیامه تا، بههه شتی دهمه می! (تاج/ ٤/ ل ١٧٥/ ژ ١٠/ ز ٥٢ ش/ت).

١٨٦٤- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي لَيْسَ بِرَأْسِ بْنِ بَغْلٍ وَلَا بِرِذْوَنٍ. (الحديث ٥٦٦٤ سبق طرفه في: رقم: ١٤٣ تجريد = ١٩٤ فتح = بهرگی ١/ ل ١٦٤/ (٨٦٤).

لیرمدا دمفه رموی: نه خووش بووم پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- له گهل نه بوبه کری صدیقا، به پی ته شریفیان هات بو هه والپرسینم، نه به سواری هیستر بوون و نه به سواری بارگیر بوون).

١٨٦٥- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَرَأَسَاهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاكَ لَوْ كَانَ وَأَنَا حَيٌّ فَاسْتَغْفِرَ لَكَ وَأَدْعُوَ لَكَ فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَآثِلِيَّاهُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأُطْنُكَ ثَجِبُ مَوْتِي وَلَوْ كَانَ ذَاكَ لَطَلَبْتُ آخِرَ يَوْمِكَ مُعَرَّسًا بِبَعْضِ أَزْوَاجِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَنَا وَرَأَسَاهُ لَقَدْ هَمَمْتُ أَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُرْسِلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَابْنِهِ وَأَعْهَدَ أَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ أَوْ يَتَمَنَّى الْمُتَمَنِّونَ ثُمَّ قُلْتُ يَا أَبَى اللَّهِ وَيَذْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ أَوْ يَذْفَعُ اللَّهُ وَيَأْبَى الْمُؤْمِنُونَ. (الحديث ٥٦٦٦ طرفه في: ٧٢١٧ (١٨٦٥).

جاری چه زه متی عائشه سه ری دیشی، له تاو ژانی سه ری دمفه رموی، وای سه رم! چه زه متی عائشه -رمزای خوای لی بی- فه رمووی، که من وام گوت پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی، (نه خووشی نیشانه ی مردنه نه گهر تو له پیش منا بهریت نه ی عائشه! بیگومان له خوای گه وره بوژ دهمارپمه وه که گونا هه کانت بیووشی و نرای باشت بو ده که م) منیش گوت م:

ئاي كۆستىم كەيىن! بەخۇا وادىزنامىم ھەز دەكەيت كەيىن بىر، خۇ ئەگەر شتى
وا پرووبدات، مەن بىر مەن تۆ زىندوو بىت، ئەمەندە خەم بۇ مەن ناخۇي ھەر ئەو
رۇزە مەن بىر دەچىتەو، دوورنىيە لەكۇتايى ئەو رۇزەدا كەلەگەل يەككە
لەئەنەكانتا زەماو مەن بىكەيت، واتە: بىچىتە لاي و دروست بىت لەگەل!!

دىارە كەئەم جۇرە قسەو گەتوگۇيە، لە پرووى نازو رازو گەلەيى بەيىنى زىن و
مىدەو بوو و بۇ خۇشى و سوعبەت بوو بۇيە خۇشەويست - دروودى خۇاي
لەسەر بى- بەقسەكەي عانىشە زەردەخەنە دەيگىرى. ئەو جا پىغەمەر - دروودى
خۇاي لەسەر بى- بەعانىشە دەفەرمۇي: (واز لەم ھسانە بىنە تۆ زۇرت ماو
لەئەندە، ئەگەر راستىت دەيى، مەن واي سەرم! مەرگ گىرى مەن دەدا نەو دەك تۆ،
كەواتە ھەتا زوو مشورىكى مەن بىخۇ! پىغەمەر بەسرووش - وحى - ئەمە
دەزانى. عانىشە - پەزاي خۇاي لى بى- دەفەرمۇي: (ئىتر بەرە بەرە نەخۇشىنى
سەرمەمەرىكى دەستى پىگەرد).

پىغەمەر - دروودى خۇاي لەسەر بى- ويستى كە دووپاتى بىكەتەو بۇ
عانىشە كە مەرىكى نىزىكە، ئەو ھەتا بىر لەدىارىكىردىنى جىنشىن بۇ خۇي
دەكەتەو لەھەمان كاتا دەيەوئ دلى بىداتەو، بەو كە باوكى مورەشەخە بۇ
ئەو، دەك عانىشە خۇي ئەمە پروون دەكەتەو و دەفەرمۇي: (پىغەمەر -
دروودى خۇاي لەسەر بى- لە نەخۇشىنى سەرمەمەرىكا كەتيا مەرد، فەرمووي:
ئەي عانىشە ئەبۇبەكرى باوكت و براكەتم بۇ بانگ بىكە، ھەتا دەستنامەيى
بنووسم بۇ ئەبۇبەكر، كەلەپاش مەرىكى خۇم ئەو جىنشىن بى، نەبادا
ھەركەسە بۇخۇي ھەول بىدا بۇ شوينەكەم و بلى: ھەقى مەو بۇ مەن پەواترە
و بىروپيانو بۇ ئەمە بىدۇزەنەو! لەپاشا فەرمووي: دەل نا، پىويست بەنامە و
راسپىرى ناك، چۈنكە خۇدا ئەو ناكات و موسولمانىش شتى وا قەبول
ناكەن و جگە لە ئەبۇبەكر بەكەسى تر رازى نەبەن كەلەپاش خۇم بىي

به جینشینم، نهوه بوو و ابوو له پاش چه زړه ت نه بوبه کړا به جینشین.

(تاج/ ۵/ ز ۳/ ل ۱۷/ ژ ۵) + (ریاض/ ۲/ ل ۳۵۰/ ژ ۹۱۶).

۱۸۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَيَّنُ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرِّ أَصَابَةٍ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيَقُلِ اللَّهُمَّ أَخِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي. (الحديث ۵۶۷۱).
(ریاض/ ۱/ ز ۳/ ل ۵۸/ ژ ۴۰/ ش) (۸۶۶)

نه نه سى كورې مالك -رمزى خواى لى بى- فهرمووى: پيغه مهر -دروودى خواى له سهر بى- فهرمووى: (نه گهر تووشى ناخوشى بوون خوژگه بو مردن مه خوازن، نه گهر هه رناچار بوون شتى واپكهن بلين خوايه هه تا ژيانم بوم باشه بم ژينه، وه كاتى مردنم باستر بوو بوم بم مړينه). (تاج/ ۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱۹۱/ ش/ د/ ت/ ن).

۱۸۶۷- عَنْ خُبَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اكْتَرَى سَبْعَ كَيَاتٍ فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تَنْقُصْهُمْ الدُّنْيَا وَإِنَّا أَصَبْنَا مَا لَا نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلَّا التُّرَابَ وَلَوْ لَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَانَا أَنْ نَدْعُو بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ. (الحديث ۵۶۷۲ اطرافه في: ۶۳۴۹، ۶۳۵۰، ۶۴۳۰، ۶۴۳۱، ۷۲۳۴) (۸۶۷).

خه بباب -رمزى خواى لى بى- له جهوت شوين سكى خووى داخ كړدبوو فهرمووى: هاوړئ پيشينه گانمان، بهروو سوورى مردن و سهریان نايه وه، به هووى خووشى جيهانه وه له پاداشى دوا روژيان به هيچ جوړئ كه م نه بووه چونكه تيكه لاوى دنيا نه بوو بوون. به لام نيمه به پيچه وانه وهى نه وانه وه، نه وونده سامان و دارايمان كه له كه كړدووه، جى نه ماوه تى كهين، مه گهر خانووى پى بكهين، وه له بهر نه وه نه بى كه پيغه مهر -دروودى خواى له سهر

(۸۶۶) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۵). -المرجع-

(۸۶۷) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ۲۱/ ص/ ۲۲۶). -المرجع-

بی- رینگری کردووه لیمان که مهرگ بهناوات بخوازین، دمنه مهرگی خومم بهناوات دهخواست). (تاج/ ۱/ ز ۱۹۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱/).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزْدَادَ خَيْرًا وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ. (الحديث ۵۶۷۳ سبق في: ۳۷ ب/ ۱/ ل ۵۶/ (۱۸۶۸)

ئه‌بو هورمه‌ره -ر‌م‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: ژنه‌وتم له‌ خو‌شه‌ویست - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: (ه‌مت کردموه‌ی که‌سی نایباته به‌ه‌شت)، هاو‌ر‌پ‌یان فه‌رموویان: ه‌تا تو‌یش ئه‌ی پ‌یغه‌مه‌ری خودا! به‌کرده‌وی باشی خو‌ت نا‌ج‌یته به‌ه‌شت؟ فه‌رمووی: (به‌ئ، ه‌تا منیش به‌ه‌وی کرده‌وی خو‌مه‌وه نا‌چه به‌ه‌شت، مه‌گه‌ر خودا به‌می‌ه‌رو سو‌زو ره‌حه‌متی خو‌ی بم پ‌وش‌و نو‌قه‌ی می‌ه‌ره‌بانی خو‌یم ب‌کات، جا که‌واته ه‌ه‌ر له‌ئ‌یستاوه ملی ر‌یگه‌ی راست ب‌گرن و ئه‌وه‌نده‌ی بو‌تان ده‌لو‌ی در‌یغی له‌کردنی کاری باش مه‌که‌ن و مز‌گ‌ینی و مر‌ب‌گرن).

ه‌ه‌ر‌گ‌یز که‌ستان مه‌رگ به‌ناوات مه‌خوازن، چونکه ئه‌وه‌ی خو‌ی باشه‌و چا‌که‌کاره، سا به‌ئ‌کوو باش‌تر ده‌بی‌و پ‌تر چا‌که ده‌کا، ئه‌وه‌یشی که‌ خو‌ی خرا‌به‌کاره و پ‌یاو خرا‌به، سا به‌ش‌کوو خودای که‌وره مو‌ئ‌ه‌تی بدا، تا ته‌وبه ده‌کاو ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه بو‌لای خودا). (ریاض/ ۱/ ز ۱۴۰/ ل ۱۳۵/ ز ۱۴۵/ + (تاج/ ۱/ ز ۹/ ل ۵۱۷/ ز ۲/).

۱۸۶۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَى مَرِيضًا أَوْ أَتَى بِهِ قَالَ أَذْهَبَ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ

إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. (الحديث ٥٦٧٥ اطرافه في: ٥٧٤٣، ٥٧٤٤، ٥٧٥٠) (١٨٦٩).

عائيشه - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: دستووری پیغہمہر - دروودی
خوای لہسہر بی- وابوو، کاتئ دہچوو بۆلای نہخۆشی، یا فہرمووی کاتئ
نہخۆشیکیان دہہینا بۆ لای ئاوا نزای چاکبوونہوہی بۆی دہکرد دہیفہرموو:
(أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ
سَقَمًا: ئەى خودای من! ئەى پەروردگاری ھەرچی ئادەمیزادە، ئەى لایبەری
ئیشو ئازارا شیفای بدمو خۆشو چاکى بکەرەو، شیفادەری بەراستی
ھەر خۆتیت و خۆشبوونەوہ ھەربەدەستی تۆیە، بیجگە لەتۆ شیفادەری تر
نییە، ئەگەر خواستی تۆی لہسەر نہبی دەرمان و نووشتە پارناکا، شیفایەکی
تەواوی وا کەھیچ دەردی نہهیلێ!). (تاج/ ٤/ ز ٧٤/ ل ٢١٦).

پایانی - الخاتمة

پیش‌ه‌وای عه‌سقه‌لانی - پرمزاو پرمه‌تی خ‌وای لی بی- دمفه‌رموی: نامه‌ی نه‌خ‌وشه‌کان چ‌ل و هه‌شت فه‌رمووده‌ی به‌رزی وات‌یادا، حه‌وتیان هه‌ل‌سپ‌یراو (معلق‌ن، نه‌وانی تریان په‌یومستن، واته: موصولن. سی‌و چ‌وار ریگه‌یان دووبارهن، پوخته‌که‌یان: (۴۸ - ۳۴ = ۱۴) چ‌وارده فه‌رمووده‌یه، موسلیمیش وه‌ک بوخاری نه‌م پوخته‌یه‌ی گ‌یراوه‌ته‌وه جگه له‌مانه‌یان.

۱. ژماره: ۱۸۵۹ تجرید / ۵۶۴۵ فه‌تج = من یرد الله به‌ خیرا یصب منه.

۲. حدیث عطاء: إنه رای ام زفر. انظر: الطريق الأخری من رقم: ۵۶۵۲ فتح.

۳. رقم: ۱۸۶۳ تجرید - ۵۶۵۳ = حدیث انس فی الحبیب‌تین، ژماره: ۱۸۶۵

ت=۵۶۶۶ ف-حدیث عائشة: وارساه هه‌روا دمفه‌رموی: چ‌هند بیستراو - اثر یکی صه‌حابیشی وات‌یادا.

روونکردنه‌وه:

له‌م فەرمووده پیرۆزدا حەقیقەتییکی پزیشکی واتیادا، کەئەویش ئەو مەیه، خواى گەوره هەنگوین و نەشتەرگەری و داخکردنى کردووه بەهۆی چاکبوونه‌وهی نەخۆشی و درەدی زۆر. ئیستا هەنگوین بەرێژەیه‌کی دیاری کراوی جیاچیا، لە زۆرینه‌ی دەرمانە نوێ سەر دەمى یەکاندا هەیه، وه نەشتەرگەری و کردووه نەشتەرگەریه‌کان، کەناسراون بە عەمەلیاتی جیراخی، ئەومندە زۆربوون لەپارەمبەدەرن، بگره شیۆمکاره کۆنەکان والە بێرەدەچنەوه، وه‌ک کەئەشاخ گرتن و خوین بەدان و زالوگرتن، و مەداخ کردنیش ئیستا گەشەى کردووه، وه بووه بەهونەرێکی گەلی پێشکەوتووی سەر دەمى نوێ، بەپراستی ئیستا کە زۆرینه‌ی راستیه‌کان بەئەزموون و بەموشاهەدە چەسپاون، مەروفا بەدەنیاپییه‌وه دەتوانی بلی: (ئەوه‌ی لەم فەرموودەیه‌دا ئامازەى بۆکاروه راستیه‌کی پزیشکی و زانستیه‌ چۆنکە: نەشتەرگەری و هەنگوین و داخ کردن، بەهەموو جوړو شیۆه‌کانیه‌وه روچ و گیانی پزیشکی ئەمەپۆن).

١٨٧٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَى الْغَائِيَةَ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الْغَائِلَةُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ؟ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. (الحديث ٥٦٨٤ طرفه في: ٥٧١٦) (١٨٧٢).

ئەبو سەعیدی خودری -پەروەزای خواى لى بى- فەرمووی: پیاوی هاتە لای پێغەمەر -دروودی خواى لەسەر بى- گوتی: بڕایەکم هەیه سکی دیشی؟ فەرمووی: هەنگوینی بدمە، بۆ جاری دوو هەم هاتەوه خزمەتکو دیسان فەرموویه‌وه: هەنگوینی بدمە، بۆجاری سێهەم هاتەوه خزمەتی: دیسان فەرموویه‌وه: هەنگوینی بدمە، بۆجاری چوارەم هاتەوه گوتی: قوربان!

ههنگوینی دهمه، که چی زیاتر رهوانی دهکا؟ فهرمووی: دروودی خوای لهسهر بی: خودا لهفورئانی پیرۆزدا دمفهرمووی: (فیه شِفَاءٌ لِلنَّاسِ - لهههنگوینا شیفاو دهرمان ههیه. کهواته: ئهم فهرمایشتهی خودا راسته بهلام نهوهی که تو ههنگوین دهمدی بهبراکمت و سکی چاک نابی، سکی براكمت درۆدهکا، دیسان ههنگوینی پی بده، جا ههنگوینی جاری تر دمداتی، و سکی چاک دمی). (تاج/ ٤/ ل/ ١٩٥/ ٣).

١٨٧٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَلَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنَ السَّامِ. قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ. (الحديث ٥٦٨٧) (١٨٧٣).

عائیشه پرمازی خوای لی بی- فهرمووی: ژنهوتم لهپیغهمه- دروودی خوای لهسهر بی- دمیفهرموو: (پهشکه دهرمانی ههموو دهردیکه، مه رگی لی دهرجی). عهرزم کرد: مه بهست لهمه رگ چییه؟ فهرمووی: مه بهست لهمه رگ مردنه. (تاج/ ٤/ ز/ ٦٢/ ل/ ٢٠٠/ ١/ ش/ ت).

١٨٧٤- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعْطَى بِهِ مِنَ الْعُدْرَةِ وَيُلْدُ بِهِ مِنَ ذَاتِ الْجَنْبِ. وَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِابْنِ لِي لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ فَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَّ عَلَيْهِ. (الحديث ٥٦٩٢) أطرافه في: ٥٧١٣، ٥٧١٥، ٥٧١٨، و الحديث ٥٦٩٣ طرفه في: ٢٢٣) (١٨٧٤).

ئوم فهیسی کچی میحصنه پرمازی خوای لی بی- دمفهرمووی: لهپیغهمه- بیست، دمیفهرموو: عوودی هیندی بهکاربهینن، چونکه ههوت دهرمانی پیوههیه، بهم شیومیه بهکاردهیتری: دمی کوتن و بهرۆن زمیتوونهوه، یان

رؤنه که ی ده گرن بؤ دوومه لی مه لاشووی منال دمی تکی نه کونه لووتی، وه رؤنه که شی بؤ نه خو شی پالوو ده خوریته وه، له گپ رانه ومیه کا: کورپکی خو مم پی بوو، دوومه ل له ناو قورگی هاتبوو، به زمبری په نجه دوومه له کم ته قاند، که چوومه خزمه تی حه زمرت - دروودی خوی له سه ر بی- فه رمووی: (بؤچی به زمبری په نجه دوومه لی گه رووی منال تان دمه قین و نازاریکی زوریان نه دن، به لگوو له باتی نه وه به عودی هیندی درمانی بکه ن، نه م عوودی هیندییه، که به کوردی پی ده گوتری: داره هیندی، درمانی حه وت دردی واپیوه، بؤ دوومه لی گه رووی منال، دمی تکی نه ناو کونه لووتی، وه ناوه که شی بؤ نه خو شی پالوو ده خوریته وه). (تاج/ ٤/ ل ٢٠٢ ز ٦٣).

له گپ رانه ومیه کی ئیره دا ده فه رمو: چووم بؤ خزمه تی پیغه مه ر درودی کورپکی ساوی خو مم پی بوو، نانه خو ره نه بوو بوو، میزی کرد به جله کانیدا پیغه مه ر - دروودی خوی له سه ر بی- داوی ناوی کردو لکی پرژاندو ئیر نه یشورد).

عودی هیندی واته: قوسط، بؤ واتای نه م وشه یه بر وانه: ژماره: ٢٠٥ ته جرید = ٣١٣ فه تح = به رگی/ ١ + ٢١٤/ ل ١٦٢ ز ١٦٢ ته جرید = ٢٢٣ = به رگی/ ١ ل ٨٣.

١٨٧٥- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَجْرِ الْحَجَّامِ فَقَالَ اخْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوْلِيَهُ فَخَفَّفُوا عَنْهُ وَقَالَ: إِنَّ أَمْثَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحَجَّامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ وَقَالَ: لَا تَعْدَبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمْرِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ. (الحديث ٥٦٩٦ طرفه في: رقم: ٩٥٣ تجريد = ٢١٠٢ فتح الباري = به رگی/ ٣ ل ٢٧) (١٨٧٥).

پرسیارکرا له نیمامی نه نه س - پړزای خوای ئی بی: - نایا کرئی که له شاخگر
 حه لاله یا چی یه؟ فه رمووی: (کرئی که له شاخ گر دروسته، چونکه نه بو
 طه یبه که له شاخی گرت له پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- جا حه زمرت -
 دروودی خوای له سهر بی- له باتی نه وه دوومه ن خوراکي پییدا، وه هسه ی
 له گه ل ناغا نازاد که ره گانی کرد، له باره ی یارمه تی دانیه وه، چونکه نه م
 خزمه ته باشه ی پیشکesh به پیغه مهری خودا کردووه، نه وانیش نه وسهرانه ی
 که دایان نابوو له سهری به رامبه ر به نازادکردنی بۆیان که م کرده وه).

وه خوشه ویست - دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی: (به راستی باشترین
 نمونه بۆ دهرمانی باش، بۆ نیوه ی دانیش تووانی گهرمیان که له شاخ گرتنه، وه
 ههروه ها عوودی دهریایی، که به عهره بی پیی ده گوتری: قوسطی به حری). وه
 ههروه ها حه زمرت - دروودی خوای له سهر بی- فه رمووی: (منالتمان نه گهر
 تووشی دوومه لی گه روو بوو، یا نالووی که وت، به گوشینی په نجه نازاریان
 مه دهن، به لکوو له باتی نه وه به عوودی هیندی واته: به قوسط دهرمانی بکه ن.
 (بپ: تاج/ ۲ / ۲۹۹ + ژ/ ۷۷۴ + تاج/ ۴ / ل ۲۰۱ / ژ ۱/).

روونکردنه وه:

نه و به هره انه ی له م فه رمووده یه و مرده گیرین:

۱. که له شاخ گرتن و خوین به ردان و خو داخ کردن و زالوو به کاره ییان،
 له شه رعا ریگه یان پی دراوه، وده هتا نیستاش نیازمه ندان به کاریان ده یین، وه
 سودیان ئی و مرده گرن، وه پزشکی و دوکتوریش ریگه ی شتی وا دما.

۲. هه رکاتی باشتر هه بوو، کار به و بکری نه وه ک کار به باش بکری. وه ک
 له م فه رمووده ا دمرده که وئ: که عهرمه گان به نه زموون له کؤنا، دوومه لی
 گه روو، وه یانالوو که وتیان، به گوشینی سه ری په نجه و به ته قانندن دهرمان و
 چاره سه ر کردووه، به لام نه وه تا پیغه مهر - درودی خوای له سهر بی- ده فه رموئ:

لهوه باشت رهيه، ئهوه دمبى بههوى نازار، تيمارکردنى ئهوجوره
نهخوشىيانه بهداره هيندى بکرى بى ئيشترو باشتره. بپروانه: ژماره:
٩٤٧-بهرگى ٣/ل ٢٠/.

۳. لهفه رمووده که وه دمرده که وئ که که له شاخ گرتن، له ولاتی گهرمیان به سووتره، ههتا کوپستان، ههرها بۆلاو به سووتره ههتا بۆ پیر.

٤. وهكى تریش ئیستا هه موو شتی گۆراوه، وئهم رینماییه پزیشکیانه، په یوهندی به عیباداته وه نییه، له بهرته وه دمتوانری خۆ درمان کردن و خۆ چار سه رکردن به شیوه یه کی سه رده مانه بێت نه ک به م شیوانه.

١٨٧٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانِ يَمُرُّونَ مَعَهُمُ الرَّهْطُ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ قُلْتُ: مَا هَذَا؟ أَمْتِي هَذِهِ. قِيلَ: بَلْ هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ قِيلَ: انْظُرْ إِلَى الْأَفْقِ فَإِذَا سَوَادٌ يَمْلَأُ الْأَفْقَ ثُمَّ قِيلَ لِي انْظُرْ هَا هُنَا وَهَا هُنَا فِي آفَاقِ السَّمَاءِ فَإِذَا سَوَادٌ قَدْ مَلَأَ الْأَفْقَ قِيلَ هَذِهِ أُمَّتُكَ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ثُمَّ دَخَلَ وَلَمْ يَبَيِّنْ لَهُمْ فَأَفَاضَ الْقَوْمُ وَقَالُوا: نَحْنُ الَّذِينَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاتَّبَعْنَا رَسُولَهُ فَتَحْنُ هُمْ أَوْ أَوْلَادُنَا الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ فَإِنَّا وَلِدْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتُمُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَالَ غَكَّاشَةُ بْنُ مَخْصَنٍ أَمِنْهُمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَمِنْهُمْ أَنَا؟ قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا غَكَّاشَةُ. (الحديث ٥٧٠٥

أطرافه في: ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢، ٦٥٤١) (١٨٧٦).

ئىبنوعەباس —رمزى خودايدان لىقى- فەرموۋى: پېغەمەر —درودى خۋاى لەسەر- رۇزى لەمال دەرچوو ھات بۆ ناو مان زەفەرموۋى، (لەخەوما نەتەھەكانم يەكە يەكە پى نىشان دران و رانوپىئران لەبەرچاوم. ديارە

كەخەوى پېغەمەرانىش ھەقەو راستەو دروستە، تەماشام كرد: پېغەمەرى وا ھەبوو، نزيكەى دەپياوى لەگەڵ بوو، وە ھەبوو دوو پياوى لەگەڵدا بوو، وە پېغەمەرى واھەبوو كەيەك پياوى لەگەڵدابوو، وەھەموو گەلەكەيان بریتی بوون لەو چەند كەسە، يالەو دووپياو، يالەو تاقە زەلامە! ھەتا پېغەمەرى وا ھەبوو كەتەشرىفى بەبەردەمما ڤەت دەبوو، كەسى لەگەڵ نەبوو، چونكە لەدنيادا لەگەلەكەى كەس باومڤى پىنەھىناو!

ھەتا لەدواى ئەوان تارمايى و عەشاماتىكى زۆرم بينى، تا چاوپرکا ئاسۆيان داگرتبوو، گوتم دەبى ئەم گەلە زۆرە كىبى، تۆ بلایى گەل ئىسلامى من بى؟ دەى خوادا ئەوان بن. بەلام پېم گوترا ئەمە مووسا گەل مووسان. ئەنجا پېم گوترا: ئادەى تەماشای ئىرموھ بکە و چاوبگىڤرە بە ئاسۆى ئاسمانا كاتى تەماشام كرد تارمايى عەشاماتىكى زۆرم دى، ھەتا چاو پرکا ئاسۆى داپۆشى بوو، ديسان گوتیانەوھ پېم: ئادەى تەماشای ئەم لاوالای خۆشت بکە، جا ديسان كەتەماشام كرد تا چاوپرکا بەراست و بەجەپا، بەھەر چوارلادا، تارمايى عەشاماتى بېشمار ئاسۆى داگرتبوون پېم گوترا.. ئەمە ھەمووى نەتەوھ (ئوممەت)ى تۆن، لەمانە حەفتا ھەزار كەسيان بەبى لىڤرسينەوھ دەچنە (بەھەشت).

جا لەپېش ئەوھدا كەپېغەمەر —درودى لەسەر— باسى ئەو حەفتا ھەزار كەسيان بۆ بکا، كەكۆن و كۆ نين و چ كارەن، خۆى رۆيشتەوھ بۆ مائەوھ، يارانیش بلاوميان لىكرد، وەلەناو خۆيانا كرديان بەمقۆمقۆ و گوتيان:

ببى واتە: نەبى ئەوانە ئىمەين، چونكە ئىمە بەردى بناغەى ئىسلامان دامەزراند: پروامان ھىنا بەخودا و پەيڤەوى پېغەمەرەكەيمان كرد، ھەندىكى تريان گوتيان: ئىمە ھەرچەند باومرمان ھىناوھ بەخودا، بەپېغەمەرى خودا، لەم ڤووموھ شايانى ئەومين كەئۆوھ دەيلۆن، بەلام لەبەر ئەوھى كەئىمە لەسەردەمى فرە خودايى (شرك) دا لەدايك بووين، ڤەنگ بى لەبەرئەوھ

ئەوانە ئیمە نەبین، بەلکوو ئەوانە نەتەووی ئیمە بن، کەیه کسەر
لەئیسلا مەتیدا لەدایک بوون. جاکاتی ئەم وتووێژە گەیشتەو بەپێغەمەر —
درودی لەسەر- تەشریفی هات، فەرمووی: (ئەوانە کەسانیکن لەنەتەووی
ئیسلا، کە نووشتەناکەن و نووقلانە ی خراب لێنادەن و لەبەر هەندئ
نەخۆشی کەوا باوە خەلکی تر هەندئ شوینی تایبەتی خۆیان بەنیازی چارە
سەر و دەرمان خۆیان داخ دەکەن، ئەوان ئەومناکەن و خۆیان لەبەرشتی واداخ
ناکەن، بەلکوو هەمیشە بۆ جێبەجێ بوونی کار و فرمانیان پشت بەلوتف و
کەرەم و بەخششی خودا دەبەستن و بەس!).

جا عەککاشە کۆری میحصەن —رمزای خۆی لێبێ- هەلسا فەرمووی: ئەو
پێغەمەری خودا! ئایا من لەم دەستەبەم یان؟ فەرمووی: (بەلێ تۆ لەوانی)
پیاویکی تریش هەلسا گووتی: ئەو پێغەمەری خودا! ئایا من لەوانم یان؟
فەرمووی: (وەکاشە دەست پێشکەش کەری لێکردی و ئەو بەهرە گەورەیهی
بۆخۆی برد) (بەر: تاج/ ٤/ ز ٨٠/ ل ٢٤٠/ ژ ١/ + (ریاض صالحین/ کوردی/ ١/
ز ١٠/ ژ ٧٤/ ل ٨٧- چاپی دووهم).

روونکردنەوه:

یەكەم: وەك لەفەرموودە ی تری زۆری صەحیحەو دەرەكەوئ:
کەنوشتەکردن بەنایەتەکانی قورئان و بەناوە جوانەکانی خودا و بە پارانەووی
ریکی شەرع دروستە، یاخۆ داخکردن لەبەر هەندئ نەخۆشی دروستە، وەك
داخکردنی لاجانگی منال، بەموورووی ئاقیق، یاداخرکردنی دوگمە ی
مەپاسیری و زۆر شتی تری لەم بابەتە، برپوانە: ژمارە: ١٠٠٦: تجرید= ٢٢٧٦
فەتحوالباری= بەرگی/ ٣/ ل ٨١ + تاج/ ٤/ ز ٧٣- ل ٢١٣).

دووهم: عوککاشە کۆری میحصەن —رمزای خۆی لێ بێ- لەموسولمانە
پێشینەکانە، پیاویکی زۆر جوان بوو، سوارچاکی وەك خۆی نەبوو،

له کۆچکارانه، نامادهی جهنگی به درو جهنگهکانی تری پاشی بووه، پالنهوانانه
له جهنگی به دردا ده جهنگی، شمشیرهکهی له دهستیدا دهسکی، چونکه زۆرینهی
جهنگاوهرهکانی نهو رۆژگاره زریهی ناسنین و مهتالین له بهردابوو، کاتی
شمشیر بهتوندی بهری دهکهورت وهک بیکیشی بهناسن و بهرددا وابوو،
جایغه مهر - دروودی خوای لهسهر - برهرداریکی قهوی ده داتیون پیی
دهفرموی: (بهمه جهنگ بکه) نیتر لهخواوه نهو بره داره دهبی به شمشیریکی
دریزی پشت نهستووری سپی نیتر وهکاشه شهری پی دهکا ههتا خودا سهریان
دهخات، له وه دوایش نهو شمشیره له لای وهکاشه ده مینئ، ههتا له شهری
هه لگهراوهکانا، که ناوداره به حوروبی ریدده، له بوزاخه، له سهردهمی جینشینی
نهو بهه کری سه دیکا به دهستی توله یحهی کوری خووه یلید کوزرا، نهو
توله یحهیه نهو کاته لافی پیغه مه ریتی لئ ده ددا، به لام له نه نجاما موسولمان
بووه، وه موسولمانیکی دروستی لئ دهرچوو، وهکاشه لهو شهره ددا، له گهل
سابیتی کوری نه فرمه ددا، پیش قهره ولئ نیمامی خالیدی کوری وه لید بوون،
توله یحه و سه له مهی برای ههر دووکیان کوشتن، له شوپنئ که ناوی بوزاخه
بوو، له ولاتی یه مامه، کهوا له یه مهن. له ئیستیعیابا ده لئ: (کاتی پیغه مهر -
دروودی لهسهر - مهرگ بوو به میوانی عوگاشه، ته مهنی چل و چوار سال بوو،
سالی له وه دوو شهیدکرا). له سالی دوازدهی کۆچیدا شههید بووه، دیاره که
گۆرهکهی له وه دهفرمیه، له گهل گۆری شههیدهکانی تری حوروبی ریدده ددا،

لیرمه دشتی ههیه شایانی روونکردنه و مهیه، نهویش نهو مهیه: که له زۆر شوپن
خزن و گۆری پیرۆزو شهخس ههیه به ناوی (وهکاشه) وه، وه خه لکی نهو
دهفره، به تایبهتی ره شه خه لک و خه لکی عهوام، خاوهنی نهو گۆرو ههسانه
بهه هه زه رتی عهکاشهیه دهماننن له بهر نهو وه زۆر به چاوی ریزو
خۆشه ویستی یه وه ته ماشای شهخسی ناو نهو گۆرانه دهکهن و به گهرمی

سەردانىيان دەكەن، ھەتا مەلاو زانا يانېش بەشدارى لەم ھەست و سەردانىانەدا دەكەن.

و دەن بەچاۋى خۆم دوو مەرھەدم دىوھ بەم ناوھ، كەپەكچىيان وا لەقەراخ، وا لەنىۋانى برايماوھ ھەرگىنەدا، لەبەھارانا خەلگىكى زۆر لەھەموو چىنى، لەژن و پىاو، لەگەورەو منال، لەشىخ و مەلاو ئۆمى، لەرۆزى چوارشەمەدا، لەم گوندانەوھ، ھەتا ئىستاش دىن بۆسەردانى ئەم وەكاشەپە، وەچەندىن گۆرى ترى وەكاشە ناۋى ترىش لەشۋىنىيانى ترىش ھەپە. گۆرچىكى ترىش بەم ناوھ لەناوچەى شوان، لەپارېزگای كەكوك دىوھ، لەبەھارانا بەتايبەتى لەم گوندانەوھ دىن بۆنەم وەكاشەى كەوا لەپال ھەرگىنەدا؛ لەتىمارو گەرەزىل و گەزمردەو قەلا سوورەو سەرزەل و دارىكەلى و تەنگى سەرو فىكە دەرەو برايماوھ و ھەرگىنەو كانى رۆشناىى و ھالەدەرە و چەندىن گوندى ترى ئەم دەرەوھ، سەرچەم خەلگى ئەم گوندانە، بەخاۋ خىزانەوھ، دەرەاتن بۆسەردانى گۆرى وەكاشەشە.

لەپاش مەراسىمى زيارەت، دەبوو بەسەيران، ھەبوو ھەل دەپەرپىن، ھەبوو نىشانىيان دەناپەوھ، ئىتر ھەرگەسە بەجۆرى تالەدوا نوپۇزى عەسر، دووبارە زيارەتەيان دەرگەدەوھ و ئەوچا بىلاۋمىيان لىدەكرد. و دەن بەچاۋى خۆم دىوھە كەشىخ محمودى مەلىك و عائىشە خىزانى، لەگەل كۆمەلچى چەكدارى خۇيانا لەبەھارا، لەدرىكەلىيەوھ ھاتىبون بۆ زيارەت و سەيران بۆ سەرنەم وەكاشەپە! نامىنە خانى سەرزە لىشيان لەگەلدا بوو، كەزىنچى شازنى خاۋەن دىوھەخان و ھەلۋىستى مەردانەبوو لەزۆر كەسى خەلگى برايماوھ و خەلگى سەرزەلو مەلاكانى ئەوناوچەپەم بىستوۋە: كە كۆمەلچى پەيدا بوو بوون، دزايەتى گۆرى پىاۋچاكانىيان دەرگەدەوھ، ئەم جۆرە مەرھەدەپىرۋەزىيان دەرۋوخان، وەنەيان دەھىشت خەلگ سەردانىيان بكا، گوتىيان: پەكى لەو كۆمەلچە ناۋى بەكر بوو كۆرى مەلا رەنۋى ھەرگىنەبوو، كەوالەپال مەرھەدەكەدا، ئەو گۆرى ئەم

وہکاشہ یہی تیک داو، بی ریزی ہی کرد، گوتیان؛ سال و مر نہ گہرا، کہ بہر
موشہ کی کہوت، یہک پہنچہ یان بہنہنگوستیلہ کہیہ وہ دؤزیہ وہ، کہ بہہوئی
نہو پہنچہ یہ وہ خوشکیکی ناسیہ وہ!!

وہکاشہ کہی تریش لہناوچہی شوان، حیزبی بہعس رووخاندی، لہگہل
نہوگونہ کوردانہی کہلہوچہ بوون، گواہ موخہریبین نہو مہرقہدہ بؤ
خویان دمکن بہہنکہو بارہگا، نہگہر نہروو خیئرئ، وہ حیزبی بہعس
بہہزاران مزگہوتو مہرقہدی پیاوچاک و شوینی پیرؤزیان لہکوردستان
رووخاند، تہنانت زؤر لہمہلاو زمیوان و خزمہتگوزارانی نہوشوینہ
پیرؤزانہشیان گوشت، لہہمووی سہیرتر نیستا کہسانئ ہن، بؤ نہو رژیہ
خوینپڑو خوینمژہ دمگرین و خؤزگہی بؤدہخوازن، بیگومان کہچارمنووسی
نہمانیش وک چارمنووسی حیزبی بہعس دمبی، نہگہر خرابتریش نہبی کہ
نہویش ہہموومان دزمانین کہچی بہسہرہات! وہ وکوو بیستوومہ لہکہسی
متمانہ پیکراو، خزنی وہکاشہ ناوی تریش ہہیہ بہہمان ناو و نیشان، وہ
نہمانہ ہہموویان گؤری پیاو باشانن وہ ہیچیان گؤری نہم وہکاشہیہ نین
کہلہم فہرموودمیہدا ناوی ہہیہ.

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةَ وَلَا هَامَةَ وَلَا صَفَرَ وَفَرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفَرُّ مِنَ
الْأَسَدِ. (الحديث ۵۷۰۷، اطرافہ فی: ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳،
۵۷۷۵) (۱۸۷۷).

نہبوہورمیرہ — رمزای خواى لى بى۔ لہخؤشہویستہوہ — دروودی خواى
لہسہر بى۔ دمفہرموی؛ (نہ نہخؤشى تہنینہوہ لہخؤیہوہ ہہیہو، نہنوقلانہی
خراب ہہیہو، نہبی رەشى و بہدقوومی ہہیہو، نہ (ہامہ) ہہیہو،

نەپاشخستنی مانگی موحرەم ھەيە بۆکاتی مانگی سەفەر و نەبەپچەوانەووە
مانگی سەفەر پێش بخرئ بۆ کاتی مانگی موحرەم. لەگەڵ ئەو مەيشە ئەمە
واتای وانیهەگە پارێز لەنەخۆشی نییە، بەئکوو پارێزکردن لەپەتاو نەخۆشی
کاری باش و دروستە، دەی گەواتە ھەتا بۆت دەکرئ پارێز لەگول بکەو،
لەبەری ھەلبێ ھەرودەك چۆن لەترسا لەبەر شیر ھەل دێیت ئاوا!). (تاج/ ٤ ل-
٢٣٠ ز ٧٦- ٥+١+٢+٣+٦).

پوختەى قەسەى ساخ ئەمەيە: ئەفسانەى كۆنى سەردەمى نەزانی و شتى
ترى لەم بابەتە بئ بايەخە، ھەموو شت لەبنەرەتدا بەدەست خودا خۆيەتى،
بەلام بەپێى ياسای ئاسايى و، بەپێى حال و عادەت و باوو بەراورد دەبێ بۆ
ئىحتیات واتە: دووربىنى خۆت لەدەردو نەخۆشى بپارێزى نەبادا تۆش تووش
ببى، بەتایبەتى لەنەخۆشى خراپ وەكوو گول و گەپى. ئەمە پوختەى
فەرموودەى ئىمامى نەوەوىيە، لەم شوێنەدا، پەرگۆپى پىرۆزى لەنوورى
خودابى. ھامەش بەزۆر واتا ھاتوو، ھەموو واتاكانى قەسە لەبەد قوومى و
ئەفسانە گەرى دەكا، كەشتى وا لەشەرا بئ بايەخە (بەر: تاج/ ٤ ل- ٢٢٧ ز-
٧٦).

١٨٧٧- مکرر- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَقَالَ أَغْرَابِي يَا رَسُولَ
اللَّهِ فَمَا بَالُ إِبْلِي تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَالْغَاظِ الطَّبَاءُ فَيَأْتِي الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ بَيْنَهَا
فَيُجْرِبُهَا؟ فَقَالَ: فَمَنْ أَعْدَى الْأَوَّلِ. (الحديث ٥٧١٧، طرفه في: ٥٧٠٧) (١٨٧٧-٣).

ديسان ئەبوھورميرە -رمزای خواى ئى بى- لەگىرپانەومىەکا، فەرمووى:
پێغەمەر -دروودى خودای لەسەربى- فەرمووى: نەنەخۆشى تەننەووە ھەيەو،
نەمانگى صەفەردەمبى بەمانگى موحرەرم و نەكوندە بوو بەدبوومە،
عارمبىكى دەشتەكى گووتى: ئەى پێغەمەرى خودا: وادەمبى كە وشترەكان لەناو

لم دان، له بهر گورج و گۆلی و پاکی و پوختی ده لئی رهوه ناسکن، چ درودو به لایان نییه، که چی که و شتریکی لاوکی که پریان تیکللاو دهبی هه موویان که پ دهکا نهی نه که نه خوشی ناته نیته وه نه وه بو وایه؟ هه رمووی: (نهی باشه نه خوشیه که له کیوه تهنیییه وه که پشت به یه کهم و شتر!). (تاج/ ٤ ل- ٢٢٩ ز- ٧٦ ژ- ٣).

١٨٧٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَرْفُقُوا مِنَ الْحِمَةِ وَالْأَذْنِ قَالَ أَنَسٌ كُوتِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ وَشَهِدَنِي أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَسُ بْنُ النَّضْرِ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَبُو طَلْحَةَ كَوَانِي. (الحديث ٥٧٢٠، ٥٧٢١) (١٨٧٨).

نه نهس - رهزای خودای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی له سهه - ریگهی مالیکی نه نصاریدا، که ناسراون به نالی عه مری کوپی چه زم، که نزاو نوشته و دهمبهستی مارو دوو پشک و جرو جانه و مری تری زه هردار و نوشتهی گوئی ئیشه بو خویان و بو خه لکی تریش بکهن، نه نهس دهیغه رموو: (نه خوشی پالووم بوو که به عه ره بی پیی ده گووتری - ذات الجنب - نه بو طلحهی زربابم به داخیکی تایبه تی، بو چاره ی نه نه خوشی پالوو به دهستی خوئی داخی کردم، نهو سهه رده مه پیغه مهه - دروودی له سهه - له ژیا نا بوو، نه نهسی کوپی نه زپی مامه م و زهیدی کوپی سابیتیش له لام ناماده بوون له کاتی داخکرنه که دا). (تاج/ ٤ ز- ٧٣ ل- ٢١٤ ژ- ٢+٦+١+٣ ز- ٧٤ ل- ٢١٦).

١٨٧٩- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ قَدْ حُمَتْ تَذْعُرُ لَهَا أَخَذَتْ الْمَاءَ فَصَبَّتُهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَنْبَيْهَا وَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَبْرُدَّهَا بِالْمَاءِ. (الحديث ٥٧٢٤) (١٨٧٩).

فاتيمه کی کچی مونزیر -رمزای خوی لی بی- فہرمووی: دستوری ٹہسمای کچی ٹہبوبہکر -رمزای خوی لی بی- وابو کاتی ژنیکی تاداریان دہینا بولای، لہکاتی تالی ہاتنہکہدا، ہمتا دوعای بو بکا، دہچوو ناوی دہینا، لہیاخہیہوہ دہیکرد بہباخہلیا بو سہرلہشی، وہدہیگوت: پیغہمہر -دروودی لہسہر- فہرمانی کردوہ پیمان کہتادار بہئاو فینک بکہینہوہ). (تاج/٤ ل/٢٠٥ ز/٦٦ ز/٢).

١٨٨٠- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. (الحديث ٥٧٣٢ طرفہ فی: رقم/١١٦٥ تجرید = ٢٨٣٠ فتح = بہرگی/٣ ل/٢٩٦) (٣٨٠).

لہ ژمارہ: ١١٦٥ دا بہتہواوی رابوورد.

١٨٨١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أَمَرَ أَنْ يُسْتَرْقَى مِنَ الْعَيْنِ. (الحديث ٥٧٣٨) (١٨٨١).

حہزرہتی عائیشہ -رمزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوی لہسہر- فہرمانی پیم کردوہ، یا فہرمووی فہرمانی بہموسولمانان کردوہ، کہ چاووزار بکری بو رزگاربوون لہچاوی پیس).

(٣٧٩) أخرجه مسلم في السلام، باب: لكل داء دواء و استحباب التداوي. رقم: ٢٣١١.

(٣٨٠) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، رقم: ١٩١٦.

(٣٨١) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة .. رقم: ٢١٩٥.

۱۸۸۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةٌ فَقَالَ اسْتَرْقُوا لَهَا فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ. (الحديث ۵۷۳۹) (۱۸۸۲).

نوم سہلہ مہی ہاوسہری پیغہ مہر - دروودی خودا لہسہر پیغہ مہرو رمزای خودا لہسہر ہہ موو ہاوسہرہ کانی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ لہمائی من بوو، کچوئہ یہ کی دی خہرکانہ لہدموچاوی ہاتبوو، فہرمووی: (چاومزاری بوبکہن، ئہمہ بووہ بہ چاوموہ). ۰ تاج/ ۴ ز/ ۶۶ ل/ ۲۰۷ ز/ ۶).

۱۸۸۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّقِيَّةَ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. (الحديث ۵۷۴۱) (۱۸۸۳).

عائیشہ - رمزای خودای لی بی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ ریگہی داوہ بہ موسوئمانان کہ نوشتہو چاومزار و دمہبہست بکہن بو ہہ موو جانہومریکی زمہردار، وہک مارو دووپشک و زمردہوالہو ہہ موو جزوودار و زمہر داریکی تر).

۱۸۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ بِسْمِ اللَّهِ ثَرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِقَّةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا. (الحديث ۵۷۴۵ طرفہ فی: ۵۷۴۶) (۱۸۸۴).

عائیشہ - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: ئہگہر کہسی ئیشی، نازاریکی ببوایہ، پیغہ مہر - دروودی خوی لہسہر۔ ئہنگوشتی شایہتمانی بہتفی خوی تہر دہکردو دہینایہ سہر خاک و پہنجہی توژی خوئی پیوہ دہلکا، ئہوجا پہنجہی بہ خوئی و تہراییہ کہی دہمیہوہ دہینا بہسہر شوینی نازارہکہدا و

(۸۸۲) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة ... رقم: ۲۱۹۷.

(۸۸۳) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة.. رقم: ۲۱۹۳.

(۸۸۴) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة... رقم: ۲۱۹۴.

لهوكتاهدا ئەم نزایە دەخویندو دەیفەرموو: (بسم الله، تربة أرضنا، بريقة بعضنا، يشقى سقيما بإذن ربنا: بە پیرۆزی ناوی خۆی گەورە، دۆعات بۆدەگەم، ئەمە خاکی زەوی خۆمانە، لەگەڵ تەپرایکی دەمی موسوڵمانی لەخۆمان بەفەرمانی پەروردگارمان، دەبی بەچارەو دەرمان بۆ ئەخۆشمان). (تاج/٤/ ز/٧٤ ل/٢١٧ ز/٤ ش/د/ت).

١٨٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا أَنْفَالُ قَالُوا وَمَا أَنْفَالُ قَالَ الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ. (الحديث ٥٧٥٤ طرفه في: ٥٧٥٥) (١٨٨٥).

ئەبو ھورەیرە- پەزای خۆی ئی بی- فەرمووی: لەپێغەمەرم بیست دەیفەرموو: (نوقلانی خراب بایەخی نییە، باشتەین نوقلانیەش نوخسە لێدانە). گوترا: ئەو پێغەمەری خودا! نوخسە لێدان وەکوو چی؟ فەرمووی: (وہك ئەو دەتانەوی کاری بکەن، لەکاتی نیازی کردنەگەیا، وشەیکە باش بەرگویتان بکەوێ). (تاج/٤/ ز/٧٨ ل/٢٣٢ ز/١).

بۆ نموونە یەکی بجۆ بۆ حەج، لەکاتی باسکردنی ئەم سەفەرەدا، بەرگوێ دەکەوێ، کەسێ ئەم نایەتە دەخوینێ: ﴿لَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەو جۆرە نوقلانیەکی باشە لەخوداوە، نیشانی ئەوێ کە حەجەیکە بەنسیب دەبی، زۆرجار پێغەمەر- دروودی خۆی لەسەر بی- کاتی ئەرکیکی دەسپارد بەکەسی، ئەگەر ناوەکە بەدڵی بواپە پێی خۆش بوو، ئەوێ بەنوخسە باش لێدەدا، وە ئەگەر ناوەکە بەدڵی نەبواپە پێی ناخۆش بوو، بەوێنە: ئەگەر سەرکاریکی دابنایە ناوی سەرکەوت بواپە پێی خۆش بوو، بەلام ئەگەر ناوی ژێرکەوت بواپە پێی ناخۆش بوو.

١٨٨٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هُدَيْلٍ اقْتَتَلَتَا فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنُهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرِمَتْ كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطْلَقُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ. (الحديث ٥٧٥٨ أطرافه في: ٥٧٥٩، ٥٧٦٠، ٦٧٤٠، ٦٩٠٤، ٦٩٠٩، ٦٩١٠) (١٨٨٦).

ئەبو ھورەیرە - ھەرمووی - ھەرمووی: دوو ژنی ھوزەیلی بوو شەریان، یەکیکیان بەردیکی گرتە ئەوی تریان و خۆی و سەکەھەوی کوشت، جاکە بو داخوایی و دادگایی، دادیان بەردە لای پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ - بپاری دا: کە خوینی سەکەھە دەکاتە سەری، ئیتر ئەو سەرە بەندەبی، یا کەنیزەک بێ دەبی، وە بپاریشی دا خوینی ژنە کوژراوەکە و خوینی سەکەھە لەسەر خوینپەستانی ژنە تاوانبارەکە، نەک لەسەر ژنەکە خۆی. وەکە لەپووری ژنە کوژراوەکەیشدا بەمنالەکانی و بە خزمەکانی تری، جا ھەمەلی کورمەزای نابێغە ھوزەیلیش گوتی: ئەو پێغەمەری خوا؟ من چی ببێژم ئەمە کە لەسکی دایکیدا کوژراوە، نە جەشکەکان و ناوی کردوو و نە ورتە لە دەم دەرھاتوو و نە نقە لەیو ھاتوو، شتی وا خوینی نییە!

پێغەمەریش - دروودی خوای لەسەر بێ - ھەرمووی: ئەمە بەم قسە قوتانەدا، وادەردەکەوی کە لە دەستە کۆلەنانی و کاهینانە! (تاج/ ٣ ز/ ٨٤ ل/ ٢٢٠ ز/ ٢).

پەيوەندی ئەم ھەرموودە بەسەر باسەکەو، کە باسی پزیشکییە، لەو روووەوە، کە کۆلەنانیتی و کەھانەش وەک سیحرو جادوو بازی لەکاری

جنۆكه و شهياتينين، دمتوانرئ له ريگه ي نزاو نووخته كردن به نايهت و سووره ته كانى قورنانه وه چاره سهر بكرين، و نه مانه نه خووشى د مروونى يان ئى دهكه ويته وه، وه به پزىشكى گيانى (طبي روهي) چاره سهر دهكرين.

١٨٨٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ. (الحديث ٥٧٦٧ طرفه في: ٥١٤٦).

عه بدو ئلاى كورپى عومهر - پزى خواى ئى بى- دمفه رموى: له لای خوره لاتى مه دینه وه دووپیاوی هۆشه مند هاتن بۆ خزمه تی پیغه مهر - دروودی خواى له سهر بى- په کیکیان ناوی زیریقان و ئه وى تریان ناوی عه مری كورپى نه هتەم بوو، سهر و وتاریان دا، خه لکه که له قسه نهسته قى و په وان بیژى نه وان واقى و پمان و سهر سام بوون. پیغه مهریش دروودی خواى له سهر بى- بهم بۆنه یه وه فه رمووی: (ههفتانه کهوا سهر سام بوون، چونکه هه ندئ قسه ی جوان و وتاری په وان دهق وهك سیحرو جادوو وان، گوێگر دهحه په سینن و سهرنجی کیش دهکه ن بۆلاى خۆیان). (تاج/ ١٠ ز/ ٧٠ ل/ ١٧٤ ز/ ٢+١).

١٨٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ. (الحديث ٥٧٧١ طرفه في: ٥٧٧٤) (١٨٨٨).

ئه بو هورهیره - پزى خواى ئى بى- له خووشه ويسته وه دمفه رموى: (نه خووش نه کریته ناو ساخه وه، نه بادا ساخه کانیش نه خووش بکه ون و دهر ده که له نه خووشه کانه وه به نه ئیته وه بۆ ساخه کانیش). (تاجی کوردی/ ٤ ز/ ٧٦ ل/ ٢٢٩ ز/ ٤).

١٨٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. (الحديث ٥٧٧٨، طرفه في: ٦٤٩ تجريد = ١٣٦٥ فتح الباري = بهرگی/٢ (٧٢/ل) + (الحديث ٦٤٧ تجريد = ١٣٦٣ فتح = بهرگی/٢ (٧١/ل) ^(٣٨٩).

نه بوهورمیره - رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه دمفه رموی: (که سی له کیو یکه وه، یاله بهر زاییه که وه، به نیازی خو گوشتن، خو ی بهر بداته وه خو ی بکوژی، نه وه کاتی دمری هه می شه له و کیو وه خو ی هه ل دداته خو اره وه بو ناو ناگری دۆزهخ، هه تا هه تایه نه مه کارو پیشه یه تی و به نیجگاری له ناگری دۆزهخا ده مینیته وه له سه ر نه م حاله، وه که سی زه هر بخوا، یا بخواته وه به زه هر خو ی بکوژی نه وه له ناگری دۆزهخیشا، زه هر که ی که له دونیادا خو ی پی گوشتوه، هه روا له ناو ده ستیا و په ی تا په ی تا ده یخوا، یا ده یخواته وه و هه تا هه تایه به نیجگاری له ناگری دۆزهخ دا، ده بی و هه می شه یش نه مه حال و کارو پیشه ی ده بی).

(وه که سی به پارچه ناسنی خو ی بکوژی، وه ک نه وه به خه نجه ری یا به کی ری، یا به ده مانچه پی، به قهستی خو ی بکوژی، نه وه له ناگری دۆزهخیشا نه و پارچه ناسنه ده گری به ده ستیه وه و خو ش خو ش، به رده وام ده یکا به ورگی خو یا، نیتر هه تا هه تایه له ناگری دۆزهخدا ده مینیته وه، نه وه حالیه تی). (تاج/٢ ز ٨١/ل ٢٠٣ ز ٧/ل).

مه به ست هه پشه کردنه له خوگوشتنن دمه هه که سی له سهه باومرو
 ئیمان بمری، به هیج تاوانی له پرحمه تی خوداو له به ههشت ناو می د نابی.
 عه سقه لانی - پرحمه تی خوی لی بی - ناوا ته نویلی نه م فه رموودیه ده کا:
 (نه مه سزای نه وکه سانه یه که نه م تاوانه که ورمیه نه نجام ددهن، مه کهر خودا
 به میهرمانی خوی چاو پۆشی لی بکاو، له دۆزه خی هه می شه یی پزگاری بکاو
 بیباته به هه شتی به رینی نه پراوه).

١٨٩٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ
 شِفَاءٌ وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ. (الحديث سبق طرفه في: ١٣٣٤ تجريد = ٣٣٢٠ فتح =
 بهرگی ٣/ ل ٤٥٩) (٨٩٠). واته کهیشی له وئ به ته وای پابورد، لی ره ووشه ی (إناء
 = دمفرو قاپو حاجه ت) ه و بهس. نه ویش نه وه ده که یه نی له باتی خواردنه وه
 هه موو شله یی، له م پروموه، با خواردنه وهش نه بی، وه ک شله و شۆربا، برپاری
 ناوو خواردنه وهی هه یه. واته: ئیره عام ترو گشتی تره.

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - پرمزاو - پرهمه تی خوی گهوره ی لی بی- لیردا له م پایانه دا دمفه رموی: (نامه ی پزشکی) سه دو هه ژده فهرمووده ی بهرز کراوه ی تیادایه، هه ژده ری باز (طریق) یان بی پرشته ن (معلق) ن، نه وانی تریان په یوه ست (موصول) ن.

هه شتاو پینج ری باز یان دووبارهن، هه یانه له م نامه خوی دا دووباره بوونه ته وه، هه یانه له پیشتَر دووباره بوونه ته وه، پوخته که یان: (۱۸ - ۸۵ = ۳۳) سی و سی فهرمووده ن، پی شه و موسلیم وه ک پی شه و بوخاری، - رمزاو پرهمه تی خودا له ههر دووکیان بی- نه م پوخته یه ی گپراو ته وه، بیجگه له م هه شته یان:

۱. فهرمووده ی نه بوهورمیره، ژماره: ۱۸۷۰ ته جرید = ۵۶۷۸ فه تح = فی نزول الداء و الشفاء.

۲. ژماره: ۱۸۷۱ ته جرید = ۵۶۸۰ فه تح = الشفاء فی ثلاث.

۳. ژماره: ۱۸۷۳ ته جرید = ۵۶۸۷ فه تح = حدیث عائشة فی الحبة السوداء.

۴. ژماره: ۱۸۷۷ ته جرید = ۵۷۰۷ فه تح الباری = حدیث ابي هريرة (فر من المجزوم). لاحظ ما جاء في هامش هذا الرقم من إخراج مسلم له في باب السلام برقم/ ۲۲۲۰.

۵. ژماره: ۱۸۷۸ ته جرید = ۵۷۲۰ فه تح = حدیث انس (رخص لأهل بیت فی الرقية).

۶. ژماره: ۱۸۷۸ کو تاییه که ی = حدیث انس (ان أبا طلحة كواه) = فه تح/ ۵۷۲۱.

۷. حدیث عائشة فی الصبر علی الطاعون = ۵۷۳۴ فتح الباری.

۸. حدیث انس: (اشف و أنت الشافي) = ۵۷۴۲ فه تح.

هه روه ها دمفه رموی: شازده بیستراو - اثر- یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۰- نامه‌ی جلو بهرگ * کتاب اللباس

نامه‌ی جلو بهرگ له تاجول نوصولدا وا له بهرگی جواردا، ل/ ۹۷ ز/ ۲۹ هه تا
ل/ ۱۵۴ ز/ ۴۹ + ریاض/ ۲ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۱۷ هه تا ل/ ۲۹۶ ز/ ۱۲۶.

۱۸۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا
أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَبِئِ التَّارِ. (الحديث ۵۷۸۷) (۱۸۹۱).

ئه‌بو هورهیره -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای
له‌سهر بی- دم‌فهرمووی: (ههر جلو بهرگی دریزییه‌که‌ی بکه‌ویته خوار دوو
قاپه ره‌قله‌ی پیاوه‌وه، ئه‌وه شوینه‌که‌ی له‌قیامه‌تا واله‌ناو ناگری دۆزه‌خا).
(ریاض/ ۲ ل/ ۲۸۰ ژ/ ۷۹۳) + (تاج/ ۴ ز/ ۳۸ ل/ ۱۲۷ ژ/) + (تجرید/ ۴ ل/ ۷۴
ژ/ ۱۳۸۸ = ۵۷۹ فه‌تحو‌لباری + ب/ ۴ ل/ ۱۴۱ ژ/ ۱۴۵۳).

۱۸۹۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَيَّ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْبَسَهَا الْجَبْرَةُ. (الحديث ۵۸۱۳ طرفه‌ی:
۵۸۱۲) (۱۸۹۲).

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالک -پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: (پینگه‌مه‌ر -دروودی
خوای له‌سهر بی- له‌گشت جلو بهرگی زیاتر جه‌زی له له‌به‌رکردنی
حیه‌ره‌بوو). (تاج/ ۴ ل/ ۱۰۵ ز/ ۳۱ ش/ ن).

(۱۸۹۱) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أسفل من الكعبين...). (فتح/ ۱۱)

-المترجم-

ص/ ۶۰۲ ط. ج خاتمة كتاب اللباس

(۱۸۹۲) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: فضل لباس ثياب الحبرة، رقم/ ۲۰۷۹.

حبيبهره جوړه قوماشيكي نايابي يه مهنه يه، پښتگي جوړي بي لهو قوماشه ي جاران پييان دهگوت شيرداخ.

١٨٩٣ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُوُفِّيَ سَجَّيَ بِرُؤْدِ حَبْرَةٍ. (الحديث ٥٨١٤) (١٨٩٣).

عائشه - پرمزاي خواي لي بي- فهرمووي: پيغه مهر- دروودي خواي له سره بي- کاتي مهرگ بوو بهميواني دايان پوشي به شالي يه ماني. (تاج/ ٤/ ز/ ٢٠٢ ل/ ٥٤٣/ ١/ ش/ د).

روونکردنه وه:

نيمامي نه وه وي - رحمه تي خوداي لي بي- دمفه رموي: کاتي مردوو گياني دمرده چي واباشه جله کاني له بهري دابکه نري، هه تا به هوي نهو جلانه وه نه ندانه کاني دهق نه گري، وه پاش نه وه به چهرخي هه موو له شي دابپوشي، هه تا شهرمگاي دمردنه که وي، وه که لهم فهرموودميه دا نامازه بو نه وه کراوه.

١٨٩٤ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ أَبْيَضٌ وَهُوَ نَائِمٌ ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ فَقَالَ مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ وَإِنْ زَكَى .... (الحديث ٥٨٢٧ طرفه في: رقم: ٥٩٨ تجريد = ١٢٣٧ فتح = بهرگي/ ٢/ ل/ ٢١ + رقم/ ١٠٤٧ تجريد = ٢٣٨٨ فتح = بهرگي/ ٣/ ل/ ١٤٠) (١٨٩٤).

لهم دوو شوي نه وه فهرموودميه به ته واوي روشت، ليردها نه وه ي هه يه له سه تا نه بو زمره - پرمزاي خواي لي بي- دمفه رموي: (چووم بولاي پيغه مهر -

(١٨٩٣) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: تسجية الميت... رقم: ٩٤٢.

(١٨٩٤) سبق في رقم: ١٢٣٧، أخرجه مسلم في الإيمان، باب: من لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة،

دروودی خوی له سهر بئ- نوستبوو، بهرگیکي سپی له بهر دابوو، له پاشا جوومه وه بؤ خزمه تی له خه وه لسا بوو....).

۱۸۹۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ إِلَّا هَكَذَا وَأَشَارَ بِإِصْبَعَيْهِ اللَّتَيْنِ تَلِيَانِ الْإِبْهَامَ قَالَ فِيمَا عَلِمْنَا أَنَّهُ يَعْنِي الْأَعْلَامَ. (الحديث ۵۸۲۸ أطرافه في: ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۴، ۵۸۳۵) (۱۸۹۵).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- نهیی دهکرد، له ناوړېشم و له بهرکردنی، مه گهر بؤ نه مه. پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- بهو دوو په نجه یه ی که دین به دوا په نجه که له ی دا ناماژه ی کرد. واته: به په نجه ی شایه تمان و به په نجه ی ناوړاست، ناماژه ی کرد، واته: نه گهر ناوړېشم بؤ په راوړزو ته طریز و شتی تری و ابوو دروسته). (تاج/ ۴ ل/ ۹۹/ ۵).

۱۸۹۶- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا فَلَنْ يَلْبَسَهُ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۸۳۴ أطرافه في: ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵) (۱۸۹۶).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: خوشه وېست - دروودی خوی له سهر بئ- فهرمووی: (هر پیاوئ له موسولمانان لهم جیهانه دا، ناوړېشم له بهر بکا، له وجیهاندا له بهه شتا له بهری ناکا، واته: ناچیته بهه شت چونکه بهرگی بهه شتی یه کان ناوړېشمه). (تاج/ ۴ ز/ ۲۹ ل/ ۹۷/ ۱/ ۱).

(۸۹۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب... رقم/ ۲۰۹۶.

(۸۹۶) رواه الخمسة إلا أبا داود، (تاج/ ۴ ل/ ۹۷).

روونکردنه وه:

له تاج دا دمفه رموئ: بوخاری و موسلیم و نه سائی ئهم فهرمووده یه یان
گیراومه وه، له وه جهیکی ئهم فهرمووده یه دا، که له نیامی ئه نه سه وه یه، عهینی
دمفه رموئ: (و الحدیث من افراد واته: ئهم فهرمووده یه بوخاری به ته نیا
گیراویه ته وه، موسلیم نه یگیراومه ته وه). ئهم دوو فهرمایشته به دیمه ن جیا یه،
ده گهر پته وه بۆ خالیکی گرنگ له زانستی فهرمووده دا، که نه ویش ئهم یاسا
ناسراویه، له ناو فهرمووده شوناسه کاندای:

(فهرمووده به دوو شیوه ی سه ره کی دابهش ده کری و هه ره شه ی ناویکی لی
ده نری:

یه که م: به ناوی مخرجی یه که می، که زۆرینه ی کات یه کی که له سه حابه کانی
پێغه مهر، وه ک ده گوترئ: حه دیسی عومهر، حه دیسی عائیشه، حه دیسی زمید،
حه دیسی نه بو سه عید، به ناوی سه حابه که وه فهرمووده که ناوده برئ، جا
نه وه ی که لیژدا، واته: له په راویزی فهرمووده کاندای، له م کتیبه دا،
له ته خرجه که دا دمفه رموئ: (آخرجه مسلم) مه به ست ئهم جۆریه، واته:
نیامی موسلیم هه مان فهرمووده ی له هه مان سه حابه وه به سه نه دی خو ی
ده ره ی ناوه، به لام مه رج نییه سه نه دو مه تن نه مه یش به هه مان له فظ و
به هه مان ده ق و مه تن و به هه مان سه نه دی بوخاری بی، به لکو واده ی پشته و
ده قی فهرمووده که له لای هه ردو و نیام یه ک شته به بی زیاد و که م، جاری
وا یش ده بی هه م له پشته که دا، هه م له ده فقه که دا جیاوازی هه یه، بگره زۆر جار
جیاوازی زۆریش هه یه، به لام چونکه مخرجی حه دیسه که و ته وه ره ی
حه دیسه که یه ک شتن داده نری به متفق علیه، ته نانه ت پڕ ده که وئ نیامی
موسلیم، له یه کی له گیرانه و مگانی خویدا بۆ فهرمووده که، پار چه یی له ده قی
فهرمووده که، نه ق ل ده کا، وه هه موو فهرمووده که له شوینی تر نه ق ل ده کا، وه
نیامی بوخاریش هه روا: له هه ندئ ریوا یه تی خویدا پار چه یی له فهرمووده که

نه قل دهگا، كه نه و پارچه يه له و فهرمووده يه دا تايبه ته به خوځه وه،
له فهرمووده كه ي نيمامى موسليمدا نه و پارچه يه يا نه و زياده يه نيه، له بهر
نه وه خوځنه ر سهرى لى تيك ده چى، ده لى: كه ي نه م دوو حه ديسه يه
له موته فقو عه له يهن. جا بو روونكر د نه وه ي ته واوى نه م باسه عمر زتان ده كم،
نيمامى موسليم فهرمووده ي ژماره: ١٨٩٤ ته جريد، به م س نه ده ئيخراج ده كا:

١. زوهه ريرى كورى حه رب و نه حمه دى كورى خيراش، هه ردوو شى خى
موسليم.

٢. عه بدولصه مه دى كورى عه بدولوا ريث.

٣. له عه بدولوا ريثى باوكى عه بدول صه مه ده وه.

٤. حوسه ينى موعه لليم.

٥. ئيبنو بوره يده.

٦. يه حياى كورى يه عمه ر.

٧. نه بولنه سوه دى ديلى.

٨. نه بو زه ر.

به لام نيمامى بوخارى به س نه ده دو مه تنى خو ى ناوا ده يگير پته وه:

١. نه بو مه عمه ر (شىخ = ماموستا) ي بوخارى.

٢. عه بدولوا ريث.

٣. حوسه ينى موعه لليم.

٤. عه بدوللاى بوره يد.

٥. يه حياى كورى يه عمه ر.

٦. نه بولنه سوه دى ديلى — دونه لى.

٧. نه بو زه ر.

له گپړانه وده مېه کی تری ئهم فهرموودمېه دا، سه نه د -رشته ی- موسليم

ناوايه:

١. محمدي کورې موښه ننا.

٢. محمدي کورې جه عفر

٣. شوعبه.

٤. و اصيلي نه حد د ب

٥. مه عروور

٦. نه بوزم.

په که م: دپاره که نه م رښتانه جياوازی زوريان هه يه، به لام هه موويان سهر
رشته که يان ده چي ته وه سهر نه بوزم، نه لغه فاري، مه تنی رپواته کانیش
جياوازی زوريان هه يه.

دووه م: فهرمووده که ته ودره و باب ته که و واکه ی په که، يا زور له يه که وه
نزيکه، به لام له چنه د سه حابه يه که وه نيخراج کراوه، وه که فهرمووده ی
ژماره: ١٨٩٦ ته جريد، که له بوخاريدا له چنه د که سي که وه رپوايه ت کراوه،
ژماره: ٥٨٣٠ فتح له عومره وه، له گهل ته ره فقه که ی: ٥٨٢٨، ٥٨٢٩، ٥٨٣٤، ٥٨٣٥.

ژماره: ٥٨٣٢ فتح له نه نه سی کورې مالیکه وه.

ژماره: ٥٨٣٣ فتح مورسل نیبنووزوبه ير.

جابه م جوړه فهرمووده مېه ده گوتري: رپوايه ت و موسليم. جا نه وه ی که
له تاجولنوصولا زور جار ده فهرمووی: بوخاری و موسليم، رپوايه تيان کردووه،
مه به ست هه ردو و شي وه که يه، جاري واهه يه به شي وه ی په که مه، که پي ی
ده گوتري متفق عليه جاري واهه يه به شي وه ی دووه مه، که پي ی ده گوتري:
رپوايه ت به مه هنا، چونکه نالی هه ردو و فهرمووده که له واتا و مه عنا دا په که
ده گري ته وه.

سیئہ ۴: ماموستای عهسقه لانی - رحمتی خودای لی بی- دمفه رموی: له بارترین
فهرما یشت له م لایه نه وه: (که سزای نه و که سه له قیامتا نه ویه که له و نازو بههریه
بی بهش دهبی، به لام وادهبی نه م هه پشه یه نایه ته جی، به هوئی توبه وه، یا به هوئی
چاکه وه، یا به هوئی شفاعه ته وه یا به هوئی پارانده و دی مناله وه بوی). فهرما یشتی شیخی
عهسقه لانی ته و او. له راستیدا نه م جوړه هه پشه انه هه موویان هه روان، مهرج نییه
له قیامتدا دمقاو دهق جی به جی بکریږن، به لام هه شیانه وه ک خوی جی به جی ده کری،
نه گهر کابرای گونا هبار هه تا مردن له گومرا هیدابی و ناوړی له ناپین و خوا به رستی و
چاکه خوازی نه داته وه.

چوار ۵: (بروانه: تبیینی) کوتایی پایانی پاش ژماره: ۱۹۶۳ ته جرید = بهرگی/۵
(۲۲۵/ل)

۱۸۹۷ - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَهَا أَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَن
نَشْرَبَ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَأَن نَّأْكُلَ فِيهَا وَ عَنْ نُبَسِ الْحَرِيرِ وَ الدِّيَا ج وَ أَن
نَجْلِسَ عَلَيْهِ. (الحديث ۵۸۳۷ سبق طرفه في: رقم: ۱۸۱۳ تجريد = ۵۴۲۶ فتح
= بهرگی/۵ ل/۸۵). (۱۸۹۷):

(بـ: تاج/ ۴ ل/ ۵۷ ز/ ۲۹ ز/ ۲۲) + (رياض/ ۲ ل/ ۲۹۳ ز/ ۸۰۸)،
فهرمووده که له وئی به ته و او وی رویش، لیږه له ناخره که یه وه نه مه ی پتره:
(له سهر ناوړی شم دامه نیشن).

جلو بهرگی زه عفه راناوی

۱۸۹۸ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَتَزَعَفَرَ
الرَّجُلُ. (الحديث ۵۸۴۶) (۱۸۹۸).

(۸۹۷) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب تحريم استعمال إناء الذهب، رقم: ۲۰۶۷.

(۸۹۸) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: نهى الرجل عن التزعفر، رقم: ۲۱۰۱.

ئەنەس - پەزىلەتلىك ئى - ئەرمەن: پەزىلەتلىك - درۋىد خۇشامەتلىك
ئى - پەزىلەتلىك خۇشامەتلىك، كەبەزە غەزەلەتلىك خۇشامەتلىك بىك، يا جەلۋەلەش
خۇشامەتلىك پەزىلەتلىك. (پەزىلەتلىك: ۴/ ل ۱۴۳ ز ۴۴/ ز ۴/).

روونىكەنە:

مەبەستەلەم ئامازانە كەدەيكەين بۇ ئەتىراپى گەزەلەتلىك تەزى
ئەرمەن دەكەن بۇ شەيئە ئەم ئەرمەن دەكەن، ئەزەلەتلىك و لەتەتلىك
دا، ئەمەتلىك تەزەلەتلىك، كەزەلەتلىك بۇ پەزىلەتلىك و كەزەلەتلىك
ئەرمەن دەكەن بەتەلەتلىك خۇشامەتلىك، پەزىلەتلىك شەزەلەتلىك
بەتەلەتلىك بۇ ئەزەلەتلىك و تەزەلەتلىك و بەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك
تەزەلەتلىك تەزەلەتلىك، يا جەمەتلىك، ئەزەلەتلىك گەزەلەتلىك
بەزەلەتلىك تەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك. زۆر ئەزەلەتلىك جەزەلەتلىك ئەم ئەزەلەتلىك
دەكەن و داۋەلەتلىك دەكەن، ئەزەلەتلىك: چۈنكى كەزەلەتلىك زۆر بەزەلەتلىك
و تەزەلەتلىك، بەتەلەتلىك بۇ خۇشامەتلىك و تەزەلەتلىك و... تەزەلەتلىك.

بۇنەمە: ئەمەتلىك بەزەلەتلىك ئەم ئەرمەن دەكەن ئەزەلەتلىك، بۇ پەزىلەتلىك
كەزەلەتلىك بۇ خۇشامەتلىك بەزەلەتلىك، كەزەلەتلىك بۇ خۇشامەتلىك، كەزەلەتلىك
بۇ خۇشامەتلىك، ئەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك، كەزەلەتلىك بەزەلەتلىك تەزەلەتلىك
ئەزەلەتلىك پەزىلەتلىك خۇشامەتلىك و ئەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك
كەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك دەزەلەتلىك دەزەلەتلىك: ھۇ ئەمەتلىك پەزىلەتلىك، ئەم
مەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك بۇ ئەمەتلىك گەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك
ئەزەلەتلىك تەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك پەزىلەتلىك
بۇ ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك
بەزەلەتلىك و ئەزەلەتلىك، ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك ئەزەلەتلىك
(ئەزەلەتلىك پەزىلەتلىك).

باسی سؤل (نه عل)

۱۸۹۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اللَّهُ سُلَّ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي ثَغْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۵۸۵۰ سبق طرفه في: رقم: ۲۴۶ تجريد = ۳۸۷ فتح الباري = بهرگی ۱/ ۲۵۹/ل) (۸۹۹).

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اتَّعَلَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ لِتَكُنِ الْيَمْنَى أَوْلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ. (الحديث ۵۸۵۵) (۹۰۰).

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: کاتی که پیلاو له پی ده کهن، له پیشا بیکه نه پیی راستان، له کاتی داکه نندیشا، له پیشدا پیی چه پتان دابکهن، واته: به پیچه وانه ی له پیگردنه وه، باپی راست له کاتی له پیگردندا یه کهم بیو له کاتی داکه نندا دووهم بی. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰).

۱۹۰۱- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي ثَغْلٍ وَاحِدَةٍ لِيُخَفِّهَهَا جَمِيعًا أَوْ لِيُنْعِلَهُمَا جَمِيعًا. (الحديث ۵۸۵۶) (۹۰۱).

ديسان نه بوهورمیره دمفه رموی: خوشه ویست -دروودی خوای له سر بی- دمفه رموی: به شیوه ی گشتی به یه ک تاک پیلاووه مهرؤن، یاهه ردوو تاکه کان پیکه وه داکه نن و نهوسا نه گهر ناچار بوون به پیی په تی برؤن، یاهه ردوو تاکه کان له پی بکه نن و به ناسایی برؤن. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰ ز/ ۲/ ۳۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۷ ز/ ۲۹۹ ز/ ۱۶۴۹، ۱۶۵۰).

(۸۹۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة.. رقم: ۵۵۵.

(۹۰۰) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم/

۲۰۹۷.

(۹۰۱) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم:

۲۰۹۷.

روونکردنه وه:

مه به سستی سهره کی له م باسی سۆله باسی پیلاره به گشتی، وه مه به سستی
له م ورده کاری یانه له م بابه تانه دا نه وه مه به: که م روؤف به شیوه ی گشتی، به پێی
کات و سات و سهرده می خۆی، موهه نده م بێ، له جل و بهرگ و شتی وادا رێک و
پێک بێ، و شروشیواو نه بێ. دهنه به هیج شیوه ی مه به سستی نه وه منیه که م روؤف
له کاروباری ئاسایی و عاده تی دا، واز له باوو یاساو رێسای سهرده م و وولاتی خۆی
به یێنیو، خۆی به سستیته وه به عادات و نه ریت و ده ستووری جل و بهرگ و شتی
تری وای سهرده می پێغه مه ره وه. چونکه (عادات) جیا به له (عبادات). جل و
بهرگیش به شیکه له عادات.

ئهنگوستیله سوننه ته

١٩٠٢ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَقَالَ: إِنِّي أَخَذْتُ خَاتَمًا
مِنْ وَرَقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ. (الحديث
٥٨٧٧ سبق طرفه في رقم: ٥٨ = ٦٥ فتح = بهرگی ١/ ل ٨٣) (١٩٠٢).

ئه نه سی کوری مالیک - پرزای خوای ئی بێ - ده فه رموئ: پێغه مه ر - دروودی
خوای له سه ر بێ - ئه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، نه خشه که ی مؤری
(محمد رسول الله) بوو. ئه و جا فه رمووی: (من نه مووستیله یه کی زیوینم له لای
وه ستا بوخۆم دروست کردووه، مؤری محمد رسول الله: موحه مه د پێغه مه ری
خودایه م ئی هه لکه نه دووه، به لام نابێ که سی تر چاوله من بکاو ئه م مؤره
له نه موستیله ی خۆی هه لکه نه). (تاج/ ٤/ ل ١٨/ ژ ٥).

(٩٠٢) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: لبس النبي صلى الله عليه وسلم ... رقم:

زُن و پياو له جل و بهرگ و شتي وا دا

هه راهه لاسكايي يه كتر بكنه وه

١٩٠٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَبِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجَّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ: أَخْرِجُوهُمْ مِنْ يُورَتِكُمْ. قَالَ: فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَانًا وَأَخْرَجَ عُمَرُ فَلَانًا. (الحديث ٥٨٨٦ طرفه في: ٥٨٨٥، ٦٨٣٤) (١٩٠٣).

ئيبنو عباس - پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- بی- نه فرمتی کردوو له پیاوی سه رزنانی و، له زنی کورانی، وه فهرمووی: (نهم جوړه که سانه مه هیلن بینه مالتان، نه گهر هاتیشنه مالتان دمریانکه-). گوتی: پیغه مه- خوی فیساره که سی وهدمرنا، وه عومه ریش فیسارمونی وهدمرنا. (ریاض/ ٤/ ل/ ٧٧ ز/ ١٦٣١ ز/ ٢٩٢) + (تاج/ ٤/ ل/ ١٥٠ ز/ ٤٧ ز/ ١/).

١٩٠٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشُّوَارِبَ. (الحديث ٥٨٩٢) (١٩٠٤).

ئيبنو عومه- پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مه- دروودی خوی له سه- بی- فهرمووی: به پیچه وانه ی بته رستان و فره خواپه رستان بکن، بهم رمگه: ئیوه ریش ته واه بهیلنه وه، سمیل ته واه کورت بکنه وه. (تاج/ ٤/ ل/ ١٣٧ ز/ ٤٢ ز/ ٢/ ش/ د/ ت/ ن).

(١٩٠٣) قال الإمام النووي - رحمه الله - في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني: (من أفراد).

قرؤ موو بویه و نهنگردن و

هه نندی بابه تی تری له م بابه ته

۱۹۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَاخْلِفُوهُمْ. (الحديث ۵۸۹۹ سبق طرفه في: ۱۳۸۰ = ۳۴۶۲ فتحولباری = بهرگی ۴/ل ۶۵) + (رياض ۴/ل ۷۹ ز ۲۹۳/۳/۱۶۳۶) (۱۹۰۵).

۱۹۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ رَجُلًا، لَيْسَ بِالسَّيْطِ، وَلَا الْجَعْدِ، بَيْنَ أَذُنَيْهِ وَغَاتَيْهِ. (الحديث ۵۹۰۵ طرفه في: ۵۹۰۶) (۱۹۰۶).

قه تاده پرهمه تی خودای لی بی- دهفه رموی: عهرزی نه نه سی کوری مالیکم کرد: مووی پیغه مهر چۆن بوو؟ فه رمووی: هه ره سه ری که می لوول بوو، نه زۆر کرزو نه زۆر خاو بوو، هه تا لای گوچکه و ناو شانی دههات). (تاج ۴/ل ۲۵۸ ز ۸۴/۱+ پر: بهرگی ۴/ل ۲۴۱ ته جریدی سه ریخ به کوردی، برگی: سییه م).

۱۹۰۷- عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَخَمَ الْيَدَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ حَسَنَ الْوَجْهِ لَمْ أَرْ بَعْدَهُ وَلَا قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَكَانَ بَسِطَ الْكَفَيْنِ. (الحديث ۵۹۰۷ أطرافه في: ۵۹۰۸، ۵۹۱۰، ۵۹۱۱) (۱۹۰۷).

نه نه س پرهای خوای لی بی- دهفه رموی: پیغه مهر دروودی خوای له سه ر بی- دهست و پیی قهوی بوون، رووی زۆر جوان بوو، له جوانی و نازداری دا، نه له وه و پاش و نه له وه و پیش مانه ندی نهوم نه بینیه، هه ردو و له په کانی به سروشت کراوه بوون).

(۱۹۰۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: في مخالفة اليهود في الصبغ، رقم: ۲۱۰۳.

(۱۹۰۶) أخرجه مسلم في الفضائل، باب في صفة النبي و مبعثه، .... رقم: ۲۳۴۷.

(۱۹۰۷) عنده العيني طريقا آخر لحديث أنس السابق (العيني/ ۲۲ ص/ ۵۳). -الترجم-

۱۹۰۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ الْقَزَعِ قَالَ: الراوي: الْقَزَعُ، إِذَا حُلِقَ الصَّبِيُّ، وَتُرِكَ هَاهُنَا شَعْرَةٌ، وَهَاهُنَا، وَهَاهُنَا، فَأَشَارَ إِلَى نَاصِيَّتِهِ وَجَانِبِي رَأْسِهِ. (الحديث ۵۹۲۰ طرفه في: ۵۹۲۱) (۱۹۰۸).

ثيبنو عومر - پرهای خوادایان لی بی- فہرمووی: لہ پیغہمہرم ژنہوت، نہی دہکرد لہ قوچکہ تاش، گیرمردوہ دمفہرموی: کاتی سہری منال دہتاشری، لہ پیشہ سہری و لہ ہر دوو لاجانگی، ہنیکی دہتاشری، و ہنیکي ناتاشری. (تاج/ ۴ ل/ ۱۴۱ ز/ ۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۱ ز/ ۲۹۵ ز/ ۱۶۳۸، ۱۶۳۹).

روونکردنہوہ:

مہبہست لہم فہرموودہ پیروزمہ نہوہیہ کہ موسولمان لہہموو شتیکا ناسایی بی، شتی کہ لہ گہل زہوقی سہلیم و سروشتی پاکی مروقدہ ریک نہ کہوئی و دابنری بہرپز بہرو یاساو ریسا بہزین، لکی دووربیو، پیشہنگ نہبی لہ داہینانی خووی ناشیرین و رفتاری ناہہموارا، دنا بہہیج شیومیہ مہبہست نہوہ نییہ کہ چہ شہنہ داب و نہریتی تایبہتی بہناوی ناپینہوہ بسہپینری بہسہر خہ لکہ کدہا، عورفی صہحیح و خووی شیرینی ناو کوہل نایین پہسہندی دہکا، نیر لہہر ولاتی چی باوبی، لہبارہی جل و بہرگو قز پہرومردہکردن و شتی واوہ، شہر ریگہی پیددہا، بہمہرجی دژی شہری خوداو سروشتی پاکی مروقد نہبی (مَا رَأَى الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ: ہہرجی موسولمانان بہ جوانی بزنان لای خواش جوانہ).

١٩٠٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كُنْتُ أُطِيبُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأُطْيَبٍ مَا يَجِدُ، حَتَّى أَجِدُ وَيَصِ الطَّيِّبُ فِي رَأْسِهِ وَ لِحْيَتِهِ. (الحديث ٥٩٢٣ سبق طرفه في: رقم: ١٨٩ تجريد = ٢٧١ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/ ٢٠٣) (١٩٠٩).

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغهمه‌ر - دروودی خوا له‌سه‌ر پیغهمه‌رو رمزای خودای گه‌وره له‌عائیشه‌ی هاوسه‌ری بی- دمفه‌رموی: به‌دهستی خوّم بوّنی خوّشم دمدا له‌پیغهمه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ته‌نانه‌ت له‌باشترین بوّنی خوّشم نه‌دا له‌سه‌رو له‌پیشی، هه‌روا له‌به‌رگو جه‌سته‌ی، گه‌لی جار نه‌وه‌نده به‌توخی لیم نه‌دا، بریق‌ه‌ی بوّنه‌که‌م نه‌دی به‌سه‌رو ریشیه‌وه (تاج/ ٤ ل/ ١٦٩ ز/ ٥١ ش/ د/ ت/ ن باسی بوّنی خوّش زور په‌سه‌نده).

١٩١٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ. (الحديث ٥٩٢٩ سبق طرفه في رقم: ١١٠٣ تجريد = ٥٨٢ فتح الباري = بهرگی/ ٣ ل/ ١٩٣).

١٩١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ طَيِّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْ بَدْرِيَّةَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ. (الحديث ٥٩٣٠ سبق طرفه في رقم: ٧٣٩ تجريد = ١٥٣٩ فتح الباري = بهرگی/ ٢ ل/ ١٦٤).

عائیشه - رمزای خوای لی بی- دمفه‌رموی: له‌حه‌جی مالاواییدا به‌دهستی خوّم، توژی بوّنی زمیره‌م نه‌دا، له‌جه‌سته‌ی پیغهمه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- که‌جوّره توژیکی بوّنخووشی گیراوه بوو، له‌هینه‌دوه ده‌هات، هه‌م بوکاتی ئی‌حرام شکاندنی و هه‌م بوکاتی ئی‌حرام دابه‌ستنی. (تاج/ ٤ ل/ ١٦٨ ز/ ٥ ش).

۱۹۱۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَخْبِرُوا مَا خَلَقْتُمْ. (الحديث ۵۹۵۱ طرفه في: ۷۵۵۸).

ثيبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دمفهرموئی: نهوانه ی که نه م وینانه دروست دهکن، لهروزی قیامه تا لهسهر نه و تاوانه سزاو نازار نه درین، ومبه ته وسه وه، بؤته عجیزو دمه و سانکردن پییان دهگوتری: ناده ی نه گهر راست نه کن و درو ناکهن گیان بکن به بهر نه م گیانله بهرانه دا که وینه کاناتن دروست کردون. (بر: تاج/ ۴ ل/ ۱۵۹ ز/ ۵۰ باسی وینه نادروسته و مهنی فرشته نه کا) + (ریاض/ ۴ ل/ ۳۰۵ ز/ ۱۰۹ ژ/ ۱۶۷۸).

۱۹۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً﴾ وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَلْيَخْلُقُوا شَعِيرَةً. (الحديث ۵۹۵۳ طرفه في: ۷۵۵۹).

نه بوهوره پره - پرمزای خوای لی بی- دمفهرموئی: ژنه وتم له پیغهمهر - دروودی خوای لهسهر بی- دهیفرموو: (خوای گه وره دمفهرموئی: دمی کی له وکه سه سته مکار تربی که ده چی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نه گهر نه وان راست دهکن و درو ناکهن فهرموون با میرووجه یی دروست بکن، یا گهر دیله یی دروست بکن، یا تومه یی دروست بکن، یاده نکه جوئی دروست بکن). (تاج/ ۴ ل/ ۱۶۰ ژ/ ۲ - ش. باسی وینه نادروستو نارهاویه) + (ریاض/ ۴ ل/ ۱۰۹ ز/ ۳۰۵ ژ/ ۱۶۷۸ هه تا ژ/ ۱۶۸۷).

پایانی - الخاتمة

ماموستای گهوره و مه زن، ثیبو چه جهری عه سقه لانی لهم پایانه دا دمفه رموی: نامه ی جلو بهرگ، دووسه دو بیست و دوو فهرمووده ی بهرزه وه کراوی واتیادا، چلو شهشیان بیپرشتن، یامانه ندی بیپرشتن، نهوانی تریان هه موو په یوه ستن، واته: موصولن. سه دو هه شتاو دوویان دوو یارهن، پوخته که یان (۲۲۲-۸۲ = ۴۰) چل فهرموودمیه، پی شه واه موسلیمیش وهک پی شه واه بوخاری - پرماو رحمه تی خوادایان لی بی - نه م پوخته یه ی هه موو ته خریش کردووه، بیجگه له مانه یان:

۱- ژماره: ۱۸۹۱ تجرید = ۵۷۸۷ فتح الباری = فهرمووده ی نه بوهورمیره: ما أسفل من الکعبین من الإزار.

۲- ژماره: ۵۸۳۹ فتح الباری = حدیث الزبیر فی لبس الحریر. (راجع: رقم/۱۱۹۹ تجرید = ۲۹۱۹ فتح الباری = بهرگی/۳ ل/۳۲۳ و هامشه الرقم/۲۵۴).

۳- ژماره/۵۸۹۶ و طرفاه: ۵۸۹۷، ۵۸۹۸ = حدیث أم سلمة فی شعر النبی صلی الله علیه وسلم.

۴- ژماره/ ۱۹۱۰ تجرید = ۵۹۲۹ فتح الباری = حدیث أنس كان لا یرد الطیب.

۵- ژماره/ ۵۹۳۳ فتح الباری = حدیث أبي هريرة فی لعن الواصلة.

۶- ژماره/ ۵۹۴۶ فتح و طرفه فی: ۵۹۳۷ = حدیث أبي هريرة: لا تُشْمَن.

۷- ژماره: ۵۹۵۲ فتح = حدیث عائشة فی نقض الصور.

۸- ژماره: ۵۹۶۰ فتح = حدیث ابن عمر فی وغد جبریل، و طرفه فی: ۳۲۲۷.

بپروانه: بهرگی/ ۴ ل/ ۳ ل/ ۵: انا لا ندخل بیتا فیهِ سورة ولا کلب. وقد

اخرجه مسلم من حدیث عائشة.

۹- حدیث: صاحب الدابة أحق بصدر الدابة إلا أن يأذن له. یقع قبل رقم/ ۵۹۶۶ فتح مباشرة.

هه روا عه سقه لانی دمفه رموی: نوژده بیستراوی صه حابه و کهسانی

دوانه وانی واتیادا.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۸۱- نامہ ویلہ جوانہ کان * کتاب الادب

رہ حمہ تو چاکو و دلسوزی بو

باوک و دایک و کہ سوکار و سیلہی رہ حم

۱۹۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ. (الحديث ۵۹۷۱) (۱۹۱۴).

نہ بوہورہیرہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیایو ہات بو خزمہتی
 حہ زرمہ - دروودی خوی لہ سہر بی۔ عہرزی کرد: نہی پیغہ مہری خودا: کی
 شایانترین کہ سہ کہ بہ جوانی ہاوریتی بکہم؟ فہرمووی: (دایکت)، گوتی:
 نہ وچاک؟ فہرمووی: (دیسان ہہر دایکت)، گوتیہ وہ: نہ وچا کی؟ فہرموویہ وہ:
 (دیسان ہہر دایکت)، گوتی: نہ وچاک؟ فہرمووی: (نہ وچا باوکت). (ریاض ۱/
 ل/ ۲۵۸ ژ ۳۱۶ ز/ ۴۰ ش).

۱۹۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ: يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ. (الحديث ۵۹۷۳) (۱۹۱۵).

(۹۱۴) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: بر الوالدين وانهما أحق به، رقم/ ۲۵۴۸.

(۹۱۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر و أكبرها رقم/ ۹۰.

عەبدوللای کورێ عەمر - پرمزای خوایان لی بی- دمفەر مووی: پیڤه مەر -
 دروودی خوای لەسەر بی- دمفەر مووی: تاوانیکی گەلی گەورە یەو لە گوناھە
 ھەرە گەورەکانە، کە پیاو جنیو بە باوک و دایکی خۆی بدات. یاران ھەرموو یان:
 ئە ی پیڤه مەری خودا: جا چۆن چۆنی پیاو جنیو بە باوک و دایکی خۆی ئەدا،
 بۆ ھە یە کەشتی وا بکا؟ ھەرموو ی: نا ھە یە، بە م رەنگە دە چێ جنیو بە
 باوک و دایکی کابرایەکی تر دەداو، کا برا کە ییش جەمین بە باوک و دایکی ئەو
 دەدا تەو، ناوا دەبی بە ھۆی ئەو کە خەلک جنیو بە باوک و دایکی بدەن.
 (ریاض ١/ ل ٢٧٢ ز ٤١/ ژ ٣٣٨).

١٩١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. (الحديث ٥٩٨٤) (١٩١٦):

جوبەریری کورێ موطعم - پرمزای خوای لی بی- ھەرموو ی: پیڤه مەر -
 دروودی خوای لەسەر بی- ھەرموو ی: ئەو دی رشتە ی خزمایەتی بپسیئێ و
 سیلە ی رەحم بپرێ دوو پێی ناچیتە ناو بە ھەشت. (ریاض ١/ ل ٢٧٢ ژ ٣٣٩
 ز ٤١/ ش- باسی نارەوایی دلێرەنجاندنی دایک و باوک ...).

١٩١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الرَّحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿مَنْ وَصَلَكَ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكَ قَطَعْتُهُ﴾. (الحديث ٥٩٨٩) (١٩١٧):

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای لی بی- ھەرموو ی: خۆشەویست - دروودی
 خوای لەسەر بی- دمفەر مووی: رەحم و بەزەمی، رەگ و ریشە ی دەچیتەو سەر
 رەحمانی ناوی خودای میھربان، کە خاوەنی سۆزو بەزەمی یە، جا لەم دیدو

(١٩١٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: صلة الرحم و تحریم قطيعتها، رقم:

روانگه‌پیه‌وه خودای میهره‌بان به‌رحم دمفه‌رموئ، که پارچه‌پیه‌که، له‌ناوی ره‌حمانه‌خوی: ههرکه‌سی تۆ به‌سه‌ر بکاته‌وه، منیش نه‌و به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه، ههرکه‌سی‌کیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل تۆ نه‌ی ره‌حم! بپړئ منیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل نه‌و دمېرم.

پاڤه‌و شیکردنه‌وه:

ئه‌م جوړه‌فهرموودانه، له‌سه‌رشپوهی مه‌جاز و نمایش و ته‌مسیلن، له‌جوړی نه‌و نه‌مسالانه‌ن، که خودای گه‌وره‌لهم ناپه‌ته‌دا نامازمیان بۆ ده‌کا، که دمفه‌رموئ: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م جوړه‌دمرېږن و ناخواتنه‌دوو پاتکردنه‌وه‌ی باب‌ته‌که‌په، که په‌یوه‌ندی‌دارانی گرنگی پې‌بدنه‌و پشت‌گوئی نه‌خه‌ن، هه‌تا پاداشتی گه‌وره‌ی لای خوا دمردست بکه‌ن، دنا به‌پېچه‌وانه‌وه‌ناو هه‌دی سزای سه‌ختی لای خودا دمېن.

وه‌کی تریش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و جپ‌به‌جپ‌کردنی سیله‌ی ره‌حم به‌زۆر شپوه‌دمې، وه‌ک به‌هاموشو‌کردن و به‌یارمه‌تی سامانی و به‌نامۆزگاری خپرو به‌هاوبه‌شی کردن له‌شین و شادی یانا. (بړ: پاڤه‌ی ژماره/۱۶۹۸ تجرید - ۴۸۵۰ فه‌تج = به‌رگی/۴ ل/۴۹۳).

۱۹۱۸ - عَنْ عُمَرَ بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَهَاراً غَيْرَ سِرٍّ، يَقُولُ: إِنَّ آلَ أَبِي لَيْسَا بِأَوْلِيَّائِي. إِمَّا وَلِيُّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، وَلَكِنْ لَهُمْ رَحِمٌ أَبْلَاهَا بِلَالِهَا. (الحديث ۵۹۹۰) (۱۹۱۸):

عه‌مری کوړی عاص - په‌زای خوای لی - دمفه‌رموئ: به‌گوئی خو‌م به‌ناشکرا به‌ده‌نگی به‌رز، نه‌ک به‌نه‌ی‌نی و له‌ژیر لی‌وه‌وه، له‌زاری پړو‌زی

پیغمبرم بیست دمیغه رموو؛ خانه وادهی نه ودهی فیسارم کهس سهر و مرو پشت و پهنای من نین، سهر و مرو خاومنی من ته نیا خودایه و بهس، له دوا خودا کهس و پشت و پهنای من هه موو موسولمانیکی خواناسی باشه، که له کاتی پیویست دا دمبن به پاریزمرانی نایینی پیروزی نیسلام، نه و منده هه یه خزم و که سوکاره نه وان مافی خزمایه تیان له سهرم هه یه، هه تا خوم ماوم له دنیا دا، به پیی شهرعی خودا، سیلهی رهمیان به جی دهینم. (ریاض ۱/ ل ۲۶۵/ ژ ۳۳۰/ ۴۰-ش).

مه بهست له م فهرموودمیه جهخت کردنه له سهر نه م سی شته:

۱. پیغمبرم دروودی خوای له سهر بی- که سایه تییه کی خیله کی نییه، که به که سوکار و هوژی خویه وه بنازی.

۲. هه میشه خودای گه وره پشتیوانی نایینی پیروزی نیسلامه، وه به پیی به لینی خوئی؛ وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُرُوْهِ له کاتی پیویستدا پشتیوانی نه م نایینه پیروزه دهکا، هه روهها موسولمانان به شیوهی گشتی.

۳. به جی هینانی سیلهی رحم رهفتاریکی به رزی نیسلامیه، وه پیغمبرم خوئی له وباردها سهرمه شق و پیشه وایه.

۱۹۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا. (الحديث ۵۹۹۱) (۱۹۱۹).

عبدوللای کوری عه مر- رمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغمبرم - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: نه و کهسه خزم دوست نییه، که به دهستیواو خزم به سهر دهکاته وه، به لام خزم دوست نه و کهسه یه، که

(۸۸) لم یوافقه مسلم علی تخریج حدیث ابن عمر و (لیس الواصل بالمکافی)، خاتمة کتاب

خرمه که ی په یومندی له گه لیا دمېړی، به لām نه و خزمایه تیه که تازه ده کاته وه.
(ریاض ۱/ ل ۲۶۱/ ز ۴۰/ ژ ۳۲۲).

۱۹۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: تُقْبَلُونَ الصَّبِيَّانَ؟ فَمَا تُقْبَلُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ. (الحديث ۵۹۹۸) (۱۹۲۰):

عائیشه -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: عاره بیکی ده شته کی هات بو لای پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- عهرزی کرد: ئایا ئیوه منالانی خو تان ماچ ده که نه؟ ئیمه شتی وانا که ی و منالی خو مان ماچ نا که ی!! پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- پیی فه رموو: جامن دمه لاتی چیم هیه بو ت؟ تو یه که خودا خو ی رحمه تی له دلت سرپو مته وه، من دمه لاتی چیم هیه بو ت.

۱۹۲۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيٌّ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبِيِّ قَدْ تَحَلَّبُ لِنَدِيهَا تَسْعَى إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبِيِّ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَرَوْنَ هَذِهِ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا لَا وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ: لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعَبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا. (الحديث ۵۹۹۹) (۱۹۲۱):

عومه ری کوړی خه تاب -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- له غه زایه ک هاته وه، هیندی ئافرم تی به تالانی گیراوی هی نایه وه، ئافرم تی له دیله کان منال به بهر بوو، به لām مناله که ی له ولاتی خو ی لی به جیما بوو، زور هر ویی مناله که یی ده کرد، له بهر نه وه هه رده سووپا یه وه

(۹۲۰) اخرجہ مسلم فی الفضائل، باب: رحمته صلی اللہ علیہ وسلم الصبیان و العیال

...رقم/۲۳۱۷.

(۹۲۱) اخرجہ مسلم فی التوبۃ، باب: فی سعة رحمة الله تعالى و انها سبقت غضبة، رقم/۲۷۵۴.

بہناو ژنہ دیلہ کاندہ کہ منالیکہ کۆرپہی شیرہ خۆری دەست دەکەوت لەجیاتنی منالەکەیی خۆی و لەحەبەتەتی ئەو، ئەوساواپەیی هەڵ دەگرتو دمیوووساند بەسینگو بەرۆکی خۆپەووە مەمکی دەداپە. جا پێغەمەرە دروودی خۆی لەسەر بێ- فەرمووی: ئایا بەرپای ئێوە ئەم ئافرەتەیی کە ئیستا ئاوا بەپەرۆشە بۆ منالەکەیی، ئەگەر منالەکەیی لەم کاتەدا دەست بکەوێتەو، توووری دەداتە ناوناگری سوورمەو؟. گوتمان نەبەخوا شتی واناکا، جا فەرمووی: دەسا بزانی کەخودای گەورە، بەبەندەکانی خۆی گەڵی بەرپەحمەرە، هەتا ئەم ژنە بەمنالەکەیی خۆی. (ریاض/ ٢/ ل ٨/ ز ٥١/ ژ ٤٨/ ش-باسی ئومید بەرەحمەتی خودا).

١٩٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَاخَمُ الْخَلْقُ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَالِفَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ. (الحديث ٦٠٠٠ طرفه في: ٦٤٦٩) (١٩٢٢):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خۆی لی بێ- فەرمووی: ژنەوتم لە زاری پیرۆزی خۆشەویست- دروودی خۆی لەسەر بێ- دەیفەرموو: خودای گەورە رحەمت و سۆزو میهرمبانی خۆی دابەش کردوو بەسەد بەشەو، نەوئەو نو شیانی لای خۆی هێشتۆتەو، وە تاقەیک بەشیانی ناردۆتە خوارەو بۆ ناو زەوی، ئیتر ئەمەیی کە دەیبینین مەخلووقات و دروستکراوانی خودا، لەناو خۆیانە رحەم بەپەکتری دەکەن، بەزەبیان بەیکتری دەپێتەو، ئەمە هەمووی لەو تاقە بەشەپە، تەنانەت ئەوەپەشە کەوڵاخ سمی خۆی دەپاریژی، نەبادا بەر بەچکەکەیی بکەوێ، ئەوەپەش هەر لەو بەشەپە.

له گپړانه و ميه کی رياض الصالحين دا دمه رموی: خودا سهد رحمه تي ههيه، پهك رحمه تي له وسه ده داناوه، له ناو پهری و جنوکه و ئاده ميزاد و گيانله بهران و جانه و مرو مارو میروودا، ئیتر بههوی ئهم تاقه رحمه ته و ميه، كه ئهم شتانه له ناو خویندا میهرو به زمی له گهال په کتر دهنوین و به زمی یان بهیه کتریدا دیته وه، ته نانت ئهمویش که درنده به زمی به به چکه ی خویدا دیته وه، هر بههوی ئهم تاقه رحمه ته وه یه، به لام نه وودو نو رحمه تي تری ههیه، هه لی گرتوون بو روژی قیامت، له و روژدها به ورحمانه رحم دهکا به بهنده کانی خوی. (رياض/ ۲/ ل ۹/ ز ۵۱/ ژ ۴۲۰ - ش).

۱۹۲۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيَقْبِلُنِي عَلَى فَخِذِهِ وَيُقَبِّلُ الْحَسَنَ عَلَى فَخِذِهِ الْآخِرَى ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّي أَرْحُمُهُمَا. (الحديث ۶۰۰۳ سبق طرفه في: رقم/ ۱۴۷۱ تجريد = ۳۷۳۵ فتح الباري، و سبقت ترجمته هناك كاملة) (۱۹۲۳):

۱۹۲۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةٍ وَقُمْنَا مَعَهُ فَقَالَ: أَعْرَابِيٌّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا فَلَمَّا سَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِلْأَعْرَابِيِّ لَقَدْ حَجَرْتُ وَاسِعًا يُرِيدُ رَحْمَةَ اللَّهِ. (الحديث ۶۰۱۰) (۱۹۲۴):

ئهبو هورهیره - رمزای خوای لی بی- هه رموی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- له مزگهوت پیشنوپیژی بومان دهکرد، عاره بیکی دهشته کی له پشته وه نوپیژی دهکرد، له ناو نوپژه کهدا گوتی: خودایه: بهس رحم بهمن و مهحه ممه د بکه و رحم به کهسی تر مه که له گه لمانا. پیغه مهه - دروودی

(۱۹۲۳) سبقت ترجمته بالكامل في بهرگی/ ۴/ ل ۱۶۱/ ژ ۱۴۷۱.

(۱۹۲۴) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة (قام أعرابي فقال: اللهم ارحمنا..)

خوای له سهر بئ- که سلاوی نوپزه که ی دایه وه، به عه ره به دهسته کیه که ی
 فهرموو: نه ی براله: رحمه تی خودا که ئی گه وره یه، هه موو شتیکی گرتوته وه،
 تو بۆ وا تهسک و بچووکی ده که یته وه. (تاج/ ۹ ل/ ۴ ز/ ۱۴ ز/ ۴ ش/ د/ ت/ ن
 - باسی غه یبه تی به دکار دروسته).

۱۹۲۵- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا
 اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى. (الحدیث ۶۰۱۱). (۱۹۲۵):

نوعمانی کوری به شیر- پرهای خوای ئی بئ- دمه رموی: خوشه ویست -
 دروودی خوای له سهر بئ- دمه رموی: ده بئ موسولمانان له ناو خویندا، وهک
 برا، ته باو دوست و دلسوزی یه کتری بن و، له گه ل یه کتری به رحم و به به زمی
 و میهره بان بن، نموونه ی بالاو سهرمه شتیکی جوان بن، بۆ به ته نگه وه بوونی
 یه کتری، وهک چۆن جهسته یه که نه گهر نه ندایکی بیته ژان، به وینه چاوژان
 بکا، نیت ره موو گیانی وهک یه که دینه ژان و، هه موو نه ندایه کانی تری شه و
 نخوونی له گه ل ده کیشن و، له تاوی ئازاری شه و، شه وانیش تایان ئی دی، ده بئ
 موسولمانانیش له گه ل یه کتریدا ناواین! (ریاض/ ۱ ل/ ۲۰۷ ز/ ۲۷ ز/ ۲۲۴/ ۳).

۱۹۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ غَرَسَ غَرْسًا فَأَكَلَ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ دَابَّةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحدیث
 ۶۰۱۲ سبق طرفه و ترجمته فی رقم: ۱۰۱۹ تجرید = ۲۳۲۰ فتح الباری =
 بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶) (۱۹۲۶):

(۱۹۲۵) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: تراحم المؤمنين و تعاطفهم و تعاضدهم،

رقم: ۲۵۸۶.

المترجم-

(۱۹۲۶) سبق في رقم: ۱۰۱۹ تجرید = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۰۶.

۱۹۲۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ. (الحديث ۶۰۱۳ طرفه في: ۷۳۷۶) (۱۹۲۷):

جهریری کوری عہدوللا - ہمزای خوی لی بی۔ دمفہرموی: پیغہمہر۔
دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: نہوہی رھم بہکھس نہکا، نہوہ
کھسیش رھم بہوناکا۔

مانی دراوسی و راسپیری باش دہربارہی

۱۹۲۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِثُهُ. (الحديث ۶۰۱۴) (۱۹۲۸):

عائشہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر
بی۔ فہرمووی: ہہمیشہ جوہرائیل ناموژگاری خیری دہکردم دہربارہی
دراوسی، تہنانت وامزانی کھاسوسی میراتو کھلہپوور لہاسوسی دہگری۔
(تاج/ ۹/ ل ۲۴/ ز ۷/ ۵ + ریاض/ ۱/ ل ۲۵۲/ ز ۳۹/ ۳۰۳/ ۱)۔

۱۹۲۹- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَاقِهِ. (الحديث ۶۰۱۷ طرفه في: رقم/ ۱۰۵۹ تجريد = ۲۵۶۶ فتح = ب/ ۳/ ل ۱۸۶) (۱۹۲۹):

(۱۹۲۷) أخرجه مسلم في الفجائل: رحمته صلى الله عليه وسلم، الصبيان والعيال، رقم/ ۱۹/ ۲۳۔

(۱۹۲۸) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: الوصية بالجار... رقم: ۲۶۲۴۔

(۱۹۲۹) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي شريح: (من لا يأمن جاره) فتح الباري/ ۱۲

ئەبو شورهیج - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغه مەر - دروودی خۆای
 لەسەر بئ- سئ جار لەسەر یەك فەرمووی: بەخودا باومرۆ ئیمانی نییە!
 عەرزیان کرد: کئ؟ ئەی پێغه مەری خودا! فەرمووی: کەسئ کەهاوسئ
 لەزیان و وەزەنی بترسئ. (تاج/ل ٩/ ٢٤ ز/ ٧ ز/ ٣ - ش + ریاض/ل ١/ ٢٥٣ ز/ ٣٩ ز/ ٣٠٥/٢ متفق علیه)

١٩٣٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. (الحدیث ٦٠١٨ طرفه في: رقم: ١٧٧٢ تجريد = ٥١٨٥ فتح الباري).

ئەبو هورەیرە - ڕەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: خوشەوێست - دروودی
 خۆای لەسەر بئ- فەرمووی: هەرکەسئ باومرۆ ساغی بەخودا و بەرۆژی دواپی
 هەیه، با بۆ دراوسێی خۆی باش بئ و ئازاری نەدا، هەرکەسیکیش باومرۆ
 ساغی بەخودا و بەرۆژی دواپی هەیه، باریزی میوانی خۆی بگری،
 هەرکەسیکیش باومرۆ تەواوی بەخودا و بەرۆژی دواپی هەیه، با یاقسە ی باش
 بکا، یا بۆ خۆی بئ دمنگ بئ! (ریاض/ل ١/ ٢٥٤ ز/ ٣٠٨/٦ ز/ ٣٩ + ژمارە/١٧٧٢ تەجرید).

کورد گووتنی: کەقسە ی چاک نازانی، قسە ی خراپیش مەکە، کە گول نیت
 درک مەبە.

زۆری پێگە ی خێر و فرەیی جوۆری چاکە

۱۹۳۱ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ. (الحديث ۶۰۲۱) (۱۹۳۱):

جابر بن کوری عہدوللہ - ہمزای خویان لی بی۔ فہرمووی: خوشہ ویست۔
دروودی خوی لہ سہر بی۔ دمفہرموی: کردن و گوتن و بہ خشئ نہوہی
کہ یاسانامہی خودا، پەسەندی بکا، بە چاکەو بە خیر دادەنری! (ریاض ۱/ل
۱۲۹/ ۱۳/ ۱۳۴/۸) + (ژ/ ۶۶۶ ھەتا ۶۹۲ تجرید).

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی - پەحمەتی خودای لی بی۔ ئەم نمونانە
دەھینیتەوہ، بۆ ئەو خێرو چاکەپەیی کە لەم فەرموودمەیدا نامازەیی بۆکراوہ،
وہ زۆرینەیان بە فەرموودەیی تر دەچەسپینن:

۱. ئەو خەرچی و مەسەرفەیی مەرۆف دەیکا بۆ خەزم و کەسوکاری خۆی.
۲. ھەرچی ببێ بەھۆی پاراستنی نامووس و ریزی خۆی.
۳. رووی خوش لەگەڵ دۆست و برادەر و موسوڵماناندا.
۴. چۆر ئاو لەسەتلەکەت بکەیتە سەتل و دۆلچەیی ھاوڕیکەت.
۵. ھەموو قەسەپەکی باش و، ھەموو کاریکی چاک و ھەموو خو و عادت و
رەوشت و نەریتی جوانی باش.
۶. نەکردنی خرابە و خۆدوور خستەوہ لەشەر، بەتایبەتی لەو کاتانەدا
کەھۆکاری ئەوہ سازابێت.
۷. مەعرووف ھەموو کاریکە کەشەر و ھۆشی ساغ بەباشی دابنێن.
۸. دەست پێوەگرتن، کەدزی دەستبلاوی یە.

۹. هممووکارئ که به لگهی شهرعی بچه سپئ و ساغ بیته وه که هه ق و رهاویه و کردنی به پئی شهرع رهاویه و باشه.

۱۰. نیت کورت و پوخت: همموو شتی، شهرع به حه لال و جوانی بزانی، کردنی، گوتنی، بلا و کردنه وهی، له لایهن هه رکه سیکه وه بی، به مهرجی نیازی خیر و باش، دادنرئ به خیر و سه دهقه.

۱۱. مه عرووف همموو شتی که که شهرع ریگهی پی ده دا، یا پیشگیری له کردنی ده کا، کردنی بهشی یه که م و نه کردنی بهشی دوو ده، به نیازی به پیره وی شهرعی خوا دادنرئ به خیر و چاکه و سه دهقه.

۱۹۳۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ. (الحديث ۶۰۲۴ سبق في رقم: ۱۲۰۵ تجريد = ۲۹۳۵ فتح = بهرگی/ ۳ ل/ ۳۲۸) (۱۸۳۳)؛

۱۹۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ثُمَّ شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ أَوْ طَالِبٌ حَاجَةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: اشْفَعُوا فَلْتُنْجَرُوا وَلَيَقْضِيَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ. (الحديث ۶۰۲۷ سبق في رقم: ۶۸۷ تجريد ۱۴۳۲ فتح = بهرگی/ ۲ ل/ ۱۱۱) (۱۸۳۳)؛

ئه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- ده فه رمووی: موسوئمان فه لایه بو موسوئمان، ده بی وه ک چینی دیوار چنگ بدنه یه ک. ئه و جا پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- به نجاکانی هه ردوو دهستی خوئی تیک په راندو، ئاماژه ی کرد، که ده بی ئاوا پشتی یه ک بگرن. (بر: ژماره/ ۲۹۲ تجريد = ۴۸۱ فه تح = بهرگی/ ۱ ل/ ۲۹۹).

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في السلام، باب: النهي عن ابتداء أهل الكتاب بالسلام.. رقم: ۲۱۶۵.

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب تراحم المؤمنين. رقم: ۲۵۸۵.

مہندہی فہرموودہ کہ لہ پیٹشہوہ رابورد (بر: بہرگی/ ۲ ل/ ۱۱۱).

خوشیرنی و رہفتاری جوان و زمانہ ناکہ

۱۹۳۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَابًا وَلَا فَحَاشًا وَلَا لَعَنًا كَانَ يَقُولُ لِأَحَدِنَا عِنْدَ الْمَعْتَبَةِ مَا لَهُ تُرِبَ جَبِينُهُ. (الحديث ۶۰۳۱ طرفہ فی: ۶۰۴۶) (۱۹۳۴):

نہنہسی کوپی مالیک - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: پیٹغمہر - دروودی خوی لہسہر بی- جمین فروش و ہہرزہگو و نہفرینکہر نہبوو، کاتی گلہی لہکہسیکمان بکردایہ، پی دہفہرموو: نہوہ جیبہتی بوچی وادہکا لووتی بہقورا جیتا۔ (بر: تاج/ ۹ ل/ ۶۱ ز/ ۲۱ ز/ ۲)۔

۱۹۳۵ - عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَاسُئِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قَطُّ، فَقَالَ: لَا. (الحديث ۶۰۳۴) (۱۹۳۵):

جابر - رہزای خوی لی بی- فہرمووی: ہہرگیز نہبووہ کہشتی لہپیٹغمہر - دروودی خوی لہسہر بی- داوا بکری و بلی: نا! (تاج/ ۴ ل/ ۲۶۹ ز/ ۹۰ ز/ ۴ - باسی رہفتارہ شیرینہکانی پیٹغمہر - دروودی خوی لہسہر بی-)۔

۱۹۳۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي: أَفٍّ، وَلَا لِمَ صَنَعْتُ؟ وَلَا: أَلَا صَنَعْتُ؟. (الحديث ۶۰۳۸ طرفہ فی: ۲۷۶۸) (۱۹۳۶):

ئیمامی ئه نهس - پزای خوی لی بی - فه رمووی: دمسالی رپک به رده ستی و خزمه تی پیغه مه رم کرد، نه بووه که پیم بلی: ئوف له ده ست تو، یا بوئه و مت واگرد؟ یانه دمبوو که ناوا بیکه یت.

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكَفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ. (الحديث ۶۰۴۵ طرفه في رقم: ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فهتج = ب/ ۴ ل/ ۸۳) (۱۹۳۷):

لیرمدا دمفه رموی: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوی له سه ر بی - دمیفه رموو: نه و موسولمانه ی به برای ئایینی خو ی، یا به خوشکی ئایینی خو ی بلی: نه ی ناموسولمان و تۆمه تی بی پروایی بداته پالی، یا تۆمه تی به دکاری لئبدات، نه وه نه گهر تۆمه ت بۆکراوه که و بوو، نه وه به رئه و ده که و ی، ده نا تۆمه تبارکردنه ناهه فه که ی ده که رپته وه بۆ خو ی. (ریاض/ ۴ ل/ ۱۴۰ ز/ ۳۲۶ + ۱۷۳۲/ ۱/ ۱۷۳۳ + ۲۶۴/ ۲/ ۱۵۵۴).

روونکردنه وه:

پوخته ی مه به ست له فه رموو ده کانی نه م بابه ته چه ند مه به ستیکه:

۱. موسولمان زمانپاک بی، جمین فروش و زمان شرپنه بی.
۲. تۆمه تی نا په و له که س نه دا، ده نا ئۆبالی نه وه به ملی خو یت.
۳. نه م جو ره فه رموو ده نا بۆ هه ره شه یه، وه به پی نیازی گوته ری نه م تۆمه ت و جنیوو شایه تییه ناهه فانه، به رپرسی ده که و پته سه ری.

۱۹۳۸ - عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى مِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ فَهُوَ كَمَا

قَالَ، وَلَيْسَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَبَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَتْلِهِ. (الحديث ۶۰۴۷ سبق طرفه في رقم: ۶۴۷ تجريد = ۱۳۶۳ فتح الباري = بهرگی/۲ ل/۷۱) (۱۹۳۸):

لیرهدا ئەم دووزیادە هەیه:

۱. شت هەتا نەبی بەمالی مرۆف نەزرو بەخشینی دانا مەزری، وەك تۆ بلیتیت: ئەو مەلەبەحەواوە بۆ تۆ، كەمەلەكە هی تۆنەبی، یا ئەگەر ئەم سكهی ژنە كەم كچ بوو مارەم كرد له كۆرەكەى تۆ، یا ئەگەر لەیلام مارەكرد بۆ خۆم لەپاش شەوئ تەلاقى كەوتبى.

۲. لەعنەت كردن لەموسولمان بەقەد كوشتنەكەى تاوانىكى گەورەیه و گوناھى بەقەد ئەو هەیه، بەلام واتای وانیه: ئەگەر كەسێ لەعنەت لەكەسێ تر بكا لەسەر ئەو دەكوژرێ، هەروەك چۆن كەسێ بەناھەق كەسێ بكوژێ دەكوژرێتەو.

غەیبەت و دووزمانی

۱۹۳۹ - عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. (الحديث ۶۰۵۶) (۱۹۳۹):

حوزەیفە -ڕەزای خوای ئی بێ- دەفەرموو: ژنەوتم لە زاری پیرۆزى خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بێ- دەیفەرموو: مرۆی دوو زمان دووپێی ناچیتە ناوبەهەشت. (ریاض/۴ ل/۱۱۳۱ ژ/۱۵۳۶).

(۱۹۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: غلط تحريم قتل الإنسان نفسه، رقم: ۱۱۰.

(۱۹۳۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان غلط تحريم النميعة، رقم: ۱۰۵.

۱۹۴۰- حديث أبي هريرة (وَيَحْكُ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا). (الحديث ۶۰۶۱ سبق بالكامل في رقم: ۱۱۲۲ تجريد = ۲۶۶۲ ففتح) (۱۹۴۰):

به خيلي و كينه كيشان

۱۹۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (الحديث ۶۰۶۵ طرفه في: ۶۰۷۶) (۱۹۴۱):

نه نه س-ر هزای خوای لی بی- هه رموی: پیغه مهر- دروودی خوای له سه ر بی- دمفه رموی: رقو کینه و دهغه ز لهیه کتری مه کیشن و پشت مه که نه یه کتری و لهیه کتری لووته لا مه بن، وهک برای باش و تهبا بهنده ی باشی خودابن، دروست نییه بؤ موسولمان که زیاتر له سی روژ قسه له برای نایینی خو ی دابری. (پروانه: ریاض/ ۴/ ز/ ۲۶۹).

۱۹۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. (الحديث ۶۰۶۴ طرفه في ۵۱۴۳، ۶۰۶۶، ۶۷۲۴) (۱۹۴۲):

نه بو هورمه ریه-ر هزای خوای لی بی- دمفه رموی: خو شه ویست- دروودی خوای له سه ر بی- دمفه رموی: دوورین له گومانی خراب، چونکه گومانی خراب دهق وهک قسه ی درؤ وایه و وهکوو درؤ تاوانیکی گه ور میه، هه سستیش

(۱۹۴۰) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: النهي عن المدح... رقم/ ۳۰۰۰.

(۱۹۴۱) أخرجه مسلم في البر والصلة، باب: تحريم التحاسد و التبغض، رقم: ۲۵۵۹.

(۱۹۴۲) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، رواه الأربعة (تاج/ ۵ ص/ ۲۹) وهم

هەل مەگرن بەنیازی خراپو، بەشوین عەیب و نەنگی خەلک دا مەگەرینو،
سیخوپی و جاسووسی مەگەن و، بەربەرەگانی و قینەبەری مەگەن و بەخیلی
بەیەکتری مەبەن و کۆستە کۆستە لەیەکرتی مەگەن و پەشت مەگەنە یەکتری،
وہ وەک برا تەبابین و بەندەدی باشی خودابن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۹ ز/ ۱۶).

غەیبەتی رەوا و پۆشینی نەنگی موسولمان

۱۹۴۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَغْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا. (الحديث ۶۰۶۷ طرفه في:
۶۰۶۸) (۱۹۴۳):

عائیشە -ڕەزای خۆای ئی- ڤەرمووی: پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر
بی- ڤەرمووی: ئەو عائیشە گومان نابەم کە فیسارەکەس و ئەو فیسارەکەس
هیچ لەم ئایینی ئیسلامە ئیئە بزانن. (تاج/ ۹ ل/ ۴۶).

۱۹۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَغْمَلَ
الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا
وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. (الحديث ۶۰۶۹) (۱۹۴۴):

ئەبو ھورەیرە -ڕەزای خۆای ئی- ڤەرمووی: ژنەوتم لە پێغەمەر -
دروودی خۆای لەسەر بی- دەڤەرموو: ئۆمەتی من ھەموویان بەرەفوو
لیبورەنی خوا دەکەون، مەگەر ئەوانەیان کە سەری خۆیان ھەل دەمالن، وەک
ئەو کابرایەک لەشەودا کاریکی ناشیرین دەکا، وە خودا بۆی دەپۆشی، کەچی
کابرا بۆ بەیانی دەچی تاوانی خۆی ئاشکرا دەکا، دەگێرێتەو بۆ ئەم و ئەو

(۱۹۴۳) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث (ما اظن فلانا و فلانا) (خاتمة كتاب الأدب -

ج/ ۱۲ ص/ ۲۶۰ فتح الباري: ط. ج - طبعة جديدة. - المترجم

(۱۹۴۴) أخرجه مسلم في الرهد و الرقائق، باب: النهي عن هتك الإنسان.. رقم/ ۱۹۹۰.

و دهلی، نهی فیسار! من دوی شهو، ئیشیکی وا وام کرد! له گه‌ل فلان و نهو
فلانا، ئاره‌قمان خواردوه، یا قومارمان کرد مه‌سه‌لا!!

ته‌ماشاکهن نهو کابرایه خودا به‌شه‌و په‌رده‌ی بۆده‌کاو به‌په‌رده‌ی
ره‌حمه‌تی خۆی گونا‌هو نه‌نگی ده‌پۆشی، که‌چی نهو نه‌ومنده بی باک و بی
ناکایه، ده‌چی به‌روژ په‌رده‌ی خودا له‌سه‌ر نه‌نگ و شوورمیی خۆی هه‌ل
ده‌داته‌وه! (ریاض ۱/ ل ۲۱۵ ز ۲۸/ ژ ۲۴۱/ ش-متفق علیه).

روونکردنه‌وه:

کردنی گونا‌هو تاوان به‌ناشکرا، خۆی تاوانیکی دووه‌مه، وه تۆله‌ی
گونا‌هه‌که هورستر ده‌کا. هه‌ندئ شت هه‌یه له‌زاتی خۆیدا دروسته، کردنی
حه‌لاله، به‌لام گیرانه‌وه و گوتنی نه‌وکاره حه‌لاله نه‌ینی‌یه له‌لای نه‌م و نه‌و،
به‌بی مه‌هانه‌ی په‌وا، حه‌رامه‌و تاوانه‌و، ده‌بی به‌هۆی سزای سه‌ختی لای خودا.
(بې: تاج/ ۳/ ز ۴۳/ ل ۱۰۲/ ژ ۱۳) نه‌ومیش وه‌ک که‌سی له‌گه‌ل حه‌لال حه‌لالی
خۆی دا دروست ببی و قسه‌ی ژن و می‌ردی خۆیان بکه‌ن، که‌چی بچی نه‌م
باس و خواسه بۆنه‌م و نه‌و بگیریته‌وه.

باسی قسه‌دا‌برین و قسه‌نه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتری

۱۹۴۵- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَجُلُ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا
وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. (الحديث ۶۰۷۷ طرفه في:
۶۲۳۷) (۱۹۴۵):

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری - ڕەزای خۆی ئی بێ - فەرمووی: خوشەوپیست - دروودی خۆی لەسەر بێ - دمه‌رموی: دروست نییه بۆ پیاوی موسوڵمان، هەروا بۆ ژنی موسوڵمان، کە زیاتر لەسێ شەو، قسە دابڕێ لەبرای موسوڵمانی، یا لەخوشکی موسوڵمانی و قسە لەگەڵ ئەکا، گریمان ئەگەر لەشویئێ تووشی یەكتری بوون، ئەمیان بەم لادا ئەویان بەولادا روو وەرگێڕێ! پیاو باشی ئەم دووبرا موسوڵمانە لەیەك تۆراوەیش ئەوەیانە کە لەپیش دا ناست دەبێتەو وەرژ باشی و سلاو لەوی تریان دەکا. (ریاض/٤ ل/١١٧٥ ز/٢٨٠ ژ/٢).

زەمی درۆو پەسنی راستی

١٩٤٦ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يَكُونَ صِدِّيقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا. (الحديث ٦٠٩٤) (١٩٤٦).

عەبدوڵلای کۆری موسعوود - ڕەزای خۆی ئی بێ - دمه‌رموی: حەزەرەت - دروودی خۆی لەسەر بێ - دمه‌رموی: لەراستی ڕەحمەت دەبارێ، هەمیشە راستی بکەن بەپیشە، چونکە راستی ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی چاکە، کردەوهی چاکەیش ئادەمیزاد دەخاتە سەر ڕێگەی بەهەشت! پیاوی واهەیه ئەوەندە راستگۆیه و ئەوەندە سۆراخی راستی دەکا و ئەوەندە عەودالی راستییه، هەتا لەلای خودا بەپیاوی راست و راستال لەقەڵەم دەدرێو، لەدیوانی خودا ناوی بەراستال و راستی پەرورم دەنووسرێ، وە هەرودها ژنیش، وەنەگەن درۆبکەن، چونکە درۆ هەوێنی بەدکاریه، پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی خراپە، کردەوهی خراپەیش پیاو دەخاتە سەر ڕێگەی ناگری دۆزەخ، هەروا ژنیش،

موسولمانی واهمیہ سہر دمکاتہ درۆکردن و ہەر درۆدمکا، ههتا بهرمبهه
دمبئ بهردرو زن و لهلای خودا بهدرۆژن لهقهئههم دمدری. (ریاض/ ۱/ ز/ ۴/ ل/ ۶۹
ژ/ ۵۴/ ش. باسی راستی + تاج/ ۹/ ز/ ۳۴/ ل/ ۸۸/ ه/ ۱/ باسی راستگویی).

خۆکرتن له بهرباری نازاری مهردوم دا

١٩٤٧- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
لَيْسَ أَحَدٌ أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى سَمْعِهِ مِنَ اللَّهِ إِنْهُمْ لَيَدْعُونَ لَهُ وَلَكِنَّهُ
لَيَعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ. (الحديث ٦٠٩٩ طرفه في: ٧٣٧٨) (١٩٤٧):

ئەبو مووسا - پرمزای خۆای ئی بی- فەرمووی: خوښه‌وپیست درودی خۆای
لەسەر بی- دمه‌رموی: کەس نییه که وهك خودای گه‌وره به‌ئارم و
به‌حه‌وسه‌ئه بی، لەسەر ئەو هه‌موو ئازارو قسه ناره‌واپانه‌ی که‌به‌و ده‌کری‌و
به‌گویی خۆی دمیانبیستی، ئەومتانی بته‌پرستان و هاوبه‌ش په‌یداکاران بو‌ی،
برپاری هاوتاو مندالی بۆ دهمن و ده‌لین: خودا مندالی هه‌یه، خودا شه‌ریک و
هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەم تانه‌و توانجه‌ش دا، ئەومتانی خودا رزق و
رۆژی یان دما، ساخله‌میان ده‌کا، خوښی و نازو به‌هره‌ی خۆی دهرژینی
به‌سه‌ریانا، واته: نارامو حه‌وسه‌ئه و هیمنی سیفه‌تی خوداو پیغه‌مه‌ران و پیاو
چاکانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۰ ل/ ۸۱ ش-باسی سه‌برو نارامو لی‌بوردن و
به‌حه‌وسه‌ئه‌یی و ئازارکێشی).

توورہ بوون

(١٤٤٧) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم: باب: لا أحد أصبر على أذى من الله

۱۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِلَّا مَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. (الحديث ۶۱۱۴) (۱۹۴۸):

ئەبۇھورەیرە -پەزای خۆای لی بی- فەرمووی: خۆشەوێست -دروودی خۆای لەسەر بی- دەفەرمووی: ئەو کەسە ئازانییە کە پالەوانی چاکەو، کەس لە زۆرانبازیدا دەرەقەتی نای، بەلام ئەو کەسە ئازایە، کە لە کاتی توورەیی دا، خۆی پی دەگیرێ و، رقی خۆی دەخواتەو. (ریاض ۱/ ل ۶۴/ ز ۳/ ژ ۴۵/۲۱).

۱۹۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي. قَالَ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ. (الحديث ۶۱۱۶) (۱۹۴۹):

ئەبۇھورەیرە -پەزای خۆای لی بی- فەرمووی: پیاوی ھاتە خزمەتی پیغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بی- عەززی کرد: شتیکی وام فیڕبکە، کە تیی بگەم، کە کەم و پوخت بی، بە شکم لئی حائی بېم، ئەویش فەرمووی پی: توورەمەبە. پیاو کە چەند جارێ ئەم قەسەیی دووبارە کردەو و پی دەگوت: شتیکم فیڕبکە، بەلام زۆرنا، بە شکم لئی حائی بېم و ببی بەھۆی چوونە بەھەشتە؟ پیغەمەریش -دروودی خۆای لەسەر بی- ھەربەم وەلامە وەلامی دەدایەو و دەیفەرموو: توورەمەبە. (ریاض ۱/ ل ۶۶/ ز ۳/ ژ ۴۹/۲۵).

(۱۹۴۸) أخرجه مسلم في البر والصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه رقم/ ۲۶۰۹.

(۱۹۴۹) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: لا تغضب.. - خاتمة كتاب الأدب ج/ ۱۲

شهرم و شکو

۱۹۵۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ. (الحديث ۶۱۲۰) (۱۹۵۰):

نهبو مهسعودی نه نصاری - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ نهو فهرمایشته جوان و قسه نهسته قه ی که
دمفه رموی؛ نه گهر شهرم ناکه ی چی ده که ی بیکه. نه م فهرمایشته
له فهرمووده ی پیغه مهره پیشینه کانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۸ ل/ ۹۵ ز/ ۳ باسی شهرم و
شکو) + (ریاض/ ۴ ز/ ۳۷۰ ل/ ۱۳۳۲ ژماره/ ۳۷/ ۱۸۴۴).

۱۹۵۱- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. (الحديث ۶۱۱۷) (۱۹۵۱):

عیمرانی کوری حوصه یین - پرزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی؛ شهرم و شکو هه رخیر دینئو بهس. (تاج/ ۹
ز/ ۳۸ ل/ ۱ ز/ ۹۴ ش/ دباسی شهرم و شکو).

سوعبه ت و کالته که مه که مه دروسته

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَخَالِطَنَا حَتَّى يَقُولَ لِي أَخٍ لِي صَغِيرٍ يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعِيرُ. (الحديث ۶۱۲۹ طرفه في: ۶۲۰۳) (۱۹۵۲):

(۱۹۵۰) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث رقم/ ۲۴۸۴ فهتج راجع (بهرگی/ ۴ ل/ ۷۸)

المترجم-

تسلسل/ ۱۸).

(۱۹۵۱) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم/ ۳۷.

(۱۹۵۲) و الحديث أخرجه مسلم في الصلاة (العيني ج/ ۲۲ ص/ ۱۷۰) - المترجم -.

ئەنەس - پەرزای خۆای ئی بئ - فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ - خۆی لەنێمە جیانە دەکردووە، تەواو تیکە لاوی دەکردین، ئەوەندە بئ دەمارو بئ فیزو بئ دەعیە بوو، گالتەو سوعبەتی لەگەڵمان دەکرد، تەنانەت بڕایەکی بچکۆلەم هەبوو، نازاناوی ئەبو عومەیر بوو، بۆ خۆشی پیمان دەگوت: باوکی عومەیر، دایک بڕام بوو، بەمندانێ لەسەر دەمی پێغەمەر دا مرد، ئەبو عومەیر کێشکەپەکی هەبوو، گەمەیی بئ دەکرد، رۆژی کێشکەکی مرد، حەزرت - دروودی خۆای لەسەر بئ - هات بۆ مالم، تەمشای کرد ئەبو عومەیر خەمبارە، فەرمووی: ئەو چییەتی؟ عەرزیان کرد: مەلیچکەکی مردوو! فەرمووی: ئەی باوکی عومەیر! مەلیچکە کەت چی بەسەر هات. (تاج/ ۹/ ل/ ۹۱/ ز/ ۳۵/ ژ/ ۳ - ش/ د/ ت/ باسی سوعبەت دروستە).

موسولمان دەبێ زرنک و وریابی

۱۹۵۳ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ. (الحديث ۶۱۳۳) (۱۹۵۳):

ئەبو ھورەیرە - پەرزای خۆای ئی بئ - دەفەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ - دەفەرمووی: موسولمان دەبێ زرنک و ھۆشیارو وریاو دووربینی، ئەگەر دنیا بوو، کەسێ خەڵەتانی، نابێ جارێ تر باومەری پێبکاو دووبارە بیخەڵەتینی ئەوە! چونکە مەرفی ژیر دووجار لەسەریەک لەیەک کونەو شت پێوەی نادات! (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۲۸/ ژ/ ۲۷/ ۱۸۳۴/ ز/ ۳۷).

روونکردنەو:

جیگهی داخه گهلی کورد لهه لایه نه وه خووش باومره، رۆژ نییه دموو
دراوسیکانی وهك مارهكهی شیخ هۆمه ر پیوهی نه دهن، كه چی نه وه وهك نه بای
دیبی و نه بۆران، جار له گهلی جارا باشر دهستی دهكاته وه به کونی
هه ز دیهاکه دا.

چه نه د بابیه تیکی نه ده دب

۱۹۵۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً. (الحديث ۶۱۴۵) (۱۹۵۴):

نوبهیی کورپی که عب -رەزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه ر -دروودی
خوای له سه ر بی- فه رمووی: به راستی بازئی له شیعر حیکمه ته، هه ندی
له هه لبه ست دانایی یه کی شیرینی واتیا دا. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ ب/ د/ ت -
باسی- هه ندی هه لبه ست په ره له حیکه مه ت و دانایی).

۱۹۵۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
لَأَنْ يَمْتَلِي جَوْفَ أَحَدِكُمْ قَيْحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِي شِعْرًا. (الحديث
۶۱۵۴) (۱۹۵۵):

ئیبنو عومه ر -رەزای خوادایان لی بی- فه رمووی: خو شه ویست -دروودی
خوای له سه ر بی- فه رمووی له راستیدا ناودلی مرو ف پریی له کیم و زووخوا،
هیشتا نه وه ی باشره له وه ی که ناو دلی پریی له هه لبه ست و هۆنراوه!. (تاج/ ۱۰
ل/ ۱۷۲ ز/ ۶۸).

(۱۹۵۴) لم يوافقہ مسلم. على ما قاله مؤلف التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول صلى
الله عليه وسلم (بەرگی/ ۱ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ - ب/ د/ ت - یعنی رواه البخاری وأبو داود و
الترمذي ولم يروه مسلم.

(۱۹۵۵) لم يوافقہ مسلم على تخريج الحديث ابن عمر: لأن يمتلي... . خاتمة كتاب الأدب:
فتح/ ۱۲ ص/ ۲۶۰.

خوشه ویستان پیکه وه چه شر ده کرین

۱۹۵۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَائِمَةٌ؟ قَالَ: وَتِلْكَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ: مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ: إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحَبَّتِ. فَقُلْنَا وَنَحْنُ كَذَلِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۶۱۶۷ سبق في ۱۴۵۹ تجريد = ۳۶۸۸ فهتج) (۱۹۵۶):

نالای به ده نه مه کی و بی په یمانی

۱۹۵۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْغَادِرَ يَنْصِبُ اللَّهُ لَهُ لَوَاءً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ. (الحديث ۶۱۷۸ أطرافه في: ۶۱۷۷، ۳۱۸۸، ۶۱۷۸، ۶۹۶۶، ۷۱۱۱) (۱۹۵۷):

ثیبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی: له روژی قیامه تدا هه موو سته مگهر و بی
په یمانی، نالایه کی تایبه تی خوای هه یه، هه لده کړی له دیاری، پی
دمناسریته وه، ده لئین: نه مه نیشانه ی ناپاکی و په یمانشکینی فیساره که سه، هه تا
ناوا ناوی به دیی بزړی و ریسوا ببیت.

هه ندی گوته ی ناپه سه ند

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُسْمُوا الْعَنْبَ الْكَرْمَ إِلَّا مَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ. (الحديث ۶۱۸۲ طرفه في: ۶۱۸۳) (۱۹۵۸):

(۱۹۵۶) سبق في رقم: ۱۴۵۹ = بهرگی ۴/ ل ۱۴۸. المترجم

(۱۹۵۷) أخرجه مسلم في الجهاد و السير، باب: تحريم الغدر رقم/ ۱۷۳۵.

(۱۹۵۸) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب، باب: كراهة تسمية العنب كرماً، رقم: ۲۲۴۷.

ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: بەتری و داری مئو مەلچن: (کەرم)، کە بەواتا ریزداری و نازداری، چونکە دئی موسوئمان شایستە ی ئەم ناوہ جوانە یە. (تاج/ ۱۰ ز/ ۸۳ ل/ ۱۹۴).

۱۹۵۹ - وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنْ زَيْنَبَ كَانَ اسْمُهَا بَرَّةً، فَيَقِيلُ: تُرْكِي نَفْسَهَا، فَسَمَّاها رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْنَبَ. (الحديث ۶۱۹۲) (۱۹۵۹):

دیسان ئەبو ھورەیرە - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: زینەبی ھاوسەری پێغەمەر، لە پێشا ناوی بەرپوو، واتە: ژنە خاس، دادە باشە، گوترا: بەررەخۆی بە چاک و باش دادەنئ! جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- ناوی نا "زەینەب".

۱۹۶۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ فِي الْفَلِ وَالْجَشَةِ غُلَامٌ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسُوقُ بِهِنَّ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَجَشُ رُوَيْدَكَ سَوَّقَكَ بِالْقَوَارِيرِ. (الحديث ۶۲۰۲ أطرافه في: ۶۱۴۹، ۶۱۶۱، ۶۲۰۹، ۶۲۱۰، ۶۲۱۱) (۱۹۶۰):

ئەنەس - پرمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: کۆمە ئی ژن، کە یەکیکیان ئوم سولەیمی دایک بوو، بە سواری و شتر لەسەر ھەریکا، لە ناو بارو بنە کە دا بوون، ئەنچە شە کە نوکەری پێغەمەر بوو، بە دەنگە خۆشە کە ی خۆی، بە ھۆرە، و شترەکانی ژێر ئاھەرمەتەکانی ئی دەخوڕی، وە ک زانراوہ و شتر ئەگەر بە دەنگی خۆش ھۆرە ی بۆ بکری، تەواو خیرا دەبی، ھەروە ک چۆن ران بە دەنگی شمشالێ خۆش باش دەلەوڕی ئاوا. جا پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بئ- بۆ ئەوہی ئەنچە شە، پێی ئی ھەل نەبێ و بە ئاسایی، و شترەکان ئی بخوڕی

(۱۹۵۹) أخرجه مسلم في الأداب، باب: استحباب تغيير اسم القبيح.. رقم: ۲۱۴۱.

(۱۹۶۰) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: رحمة النبي صلى الله عليه وسلم للنساء.. رقم/ ۲۳۲۳.

بی بی فہرموو: ئەو ئەنجه شە! ھێواش لەسەرە خۆبە، وڵاخەکان بە ھێواشی ئی بخۆرە، چونکە باریان ئاھەتە کە وەک شووشە و مینا ناسکەن و بەرگە ی ئەم ھەلبەز ھەلبەزە ناگرن! (تاج/ ۱۰/ ل ۷۸/ ز ۷۸/ ۲).

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْتَى الْأَسْمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكَ الْأَمْالِكِ. (الحديث ۶۲۰۵ طرفه في ۶۲۰۶) (۱۹۶۱).

ئەبو ھورەیرە- پەزای خوای ئی بی- فەرموو: خۆشەویست- دروودی خوای لەسەر بی- فەرموو: لە رۆژی ژینە وەدا لە ھەموو کەسێ خۆپری ترو، لە ھەموو ناوی دزیو و ناشیرینتر، لەلای خودا، ئەو پیاومیە کە بەخۆی بلی: ملك الأملاك. واتە شاھەنشاد: شای شایان. (تاج/ ۱۰/ ل ۱۵۸/ ز ۶۳/ ۲) + (ریاض/ ۴/ ز ۳۲/ ل ۱۲۵۴/ ذ/ ۱).

۱۹۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ وَهَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ. (الحديث ۶۲۲۱ طرفه في: ۶۲۲۵) (۱۹۶۲).

ئەنەس- پەزای خوای ئی بی- فەرموو: جارێ لەخزمەت پێغەمەردا- دروودی خوای لەسەر بی- دوو پیاو پزمین، پێغەمەر- دروودی خوای لەسەر بی- نزای خیری بۆ یەکیکیان کردو، نزای بۆ ئەوی تریان نەکرد، وایاو ھەکی دەپزمی بی دەگوتری: یرحمک اللہ: رەحمەتی خودات ئی بی. ئەو ھیان کە پێغەمەر نزای بۆی نەکردن گوتی بە پێغەمەر: بۆچی کە ئەو پزمی نزات بۆیکرد، کە چی بۆمن، کە پزمیم نزات بۆ نەکردم؟ فەرموو: چونکە ئەو لەپاش پزمینە کە ی سوپاسی خودای کردو ھەمدوسەنای خوای

(۱۹۶۱) أخرجه مسلم في الآداب، باب: تحريم السُّنَى بملك الأملاك و ملك الملوك. رقم/ ۲۱۴۳.

(۱۹۶۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: تشميت العاطس و كراهة التناوب، رقم: ۲۹۹۱.

کرد، به لام تو سوپاس و حمد و سہنات نہ کرد. (ریاض/۲ ل/۳۳۱ ز/۱۴۲
ز/۸۸۱/۴).

پژمینو باویشک

۱۹۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّائِبَ فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّائِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ. (الحديث ۶۲۲۶
سبق في: ۱۳۲۶ تجريد = ۳۲۸۹ فتح = بهرگی/۳ ل/۴۵۴) (۹۱۳)؛

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای
لەسەر بی- ھەرمووی: خودا پێمە ی پێ خۆشە و ھەزی لە پێمینی بەندەم،
بەلام باویشکی پێ خۆش نییە، چونکە نیشانە ی خاومبوونی لەش و داھەزانی
لەشە، جاکاتی یەکیکتان پێمی و سوپاسی خودای کرد، ئەو دەبی بەماف
لەسەر ھەموو موسوڵمانی کە گوئی لێیەتی پێی بلی: (یەرحمک اللہ) خودا
رەحمت پێ بھەرمووی. بەلام باویشک لەشەیتانە و دەم، جا ئەگەر کەسیکتان
باویشکی ھات، با ھەتا دەتوانی بەری بگری و بیداتەو دەوواد، چونکە کاتی
ئێوە باویشک دەدەن، شەیتان لەخۆشی یاندا پێتان پێ دەکەن. (ریاض/۲
ل/۳۲۹ ز/۱۴۲ ز/۸۷۸/۱).

پایانی - الخاتمة

مامؤستا عهسقه لانی لیژدها، لهفه تحوالباری شهر حی صه حی بوخاریدا دمفه رموی؛ نامه ی نه دمب و ویله جوانه کان، دوو سه دو په ناجا شهش فهرمووده ی به رزهو بوو (مه رفووع) ی واتیدا، هه فتا و پینجیان بیژشتهن، واته: معلقن، نهوانی تریان په یوهستن واته: موصولن، دووباره کانیان دوو سه د و یهك فهرموودهن، پوخته که یان: (۲۵۶ - ۲۰۱ = ۵۵) دهکاته په ناجا پینج فهرمووده. پیژشه و موسلیمیش وهك پیژشه و بوخاری- رهاو رحمه تی خوا له هه ردو وکیان بی- نه م پوخته یه ی هه موو گپراو ته وه، جگه له مانه یان که نوژده فهرموودهن: واته: (۵۵ - ۱۹ = ۳۱) مو سلیمیش (۳۱) فهرمووده ی لهو پوخته یه وهك بوخاری گپراو ته وه.

۱. فهرمووده ی عه مری کوری عاص: (عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْكِبَائِرِ) بابی ژماره (۶) له کتابی نه دمب، و له نیوانی ژماره: ۵۹۷۴ و ۵۹۷۵ دا.

۲. فهرمووده ی نه بوهوره میره: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْسَطَ فِي رِزْقِهِ) = ۵۹۸۵ فتح الباری، له ته جریده که دا نییه.

۳. فهرمووده ی ژماره: ۱۹۱۷ ته جرید = ۵۹۸۹ فتح (الرَّحِمُ شَجَنَةٌ).

۴. فهرمووده ی عه بدوللای کوری عه مر: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْكَافِي) = ژماره/ ۱۹۱۹ ته جرید = ۵۹۹۱ هه تح.

۵. فهرمووده ی نه بوهوره میره: (قَامَ أَعْرَابِي فَقَالَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا) = ژماره/ ۱۹۲۴ ته جرید = ۶۰۱۰ هه تحوالباری.

۶. فهرمووده ی نه بو شورمه یح: (مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ...) = ژماره/ ۱۹۲۹ ته جرید = ۶۰۱۷ هه تح.

۷. فهرمووده ی جابیر: (كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ) = ۱۹۳۱ ته جرید = ۶۰۲۱ هه تحوالباری.

۸. فهرمووده ی نه نهس: (لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا...) = ژماره/ ۱۹۳۴ ته جرید = ۶۰۳۱ هه تح.

۹. فەرموودهی عائیشه: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا...) = ۱۹۴۳ تهجرید = ۶۰۶۷ فهتج. لهتهجریدهکهدا نییه.
  ۱۰. فەرموودهی نههس: (كَانَتْ الْأُمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ...) = ۶۰۷۲ فهتج. لهتهجریدهکهدا نییه.
  ۱۱. فەرموودهی حوزمیفه: (إِنَّ أَشْبَهَ النَّاسِ ذَلًّا وَسَمْتًا...) = ۶۰۹۷ فهتج.
  ۱۲. فەرموودهی ئیبنو مهسعود: (إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ) = ۶۰۹۸ فهتج.
  ۱۳. فەرموودهی نهبو هورمیره: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: يَا كَافِرٌ...) = ۶۱۰۳ فهتج.
  ۱۴. فەرموودهی ئیبنو عومهر لهههمان بابته، ژماره/۶۱۰۴ فهتج.
  ۱۵. فەرموودهی نهبوهورمیره: (لَا تَغْضَبْ) = ۱۹۴۹ تهجرید = ۶۱۱۶ فهتج.
  ۱۶. فەرموودهی ئیبنوعومهر: (لَأَنْ يَمْتَلِيَاءَ...) = ۱۹۵۵ تهجرید = ۶۱۵۴ فهتج.
  ۱۷. فەرموودهی سهعیدی کوری مسب لهباوکیهوه: (لهبابته ناوی حزنهوه) = ۶۱۹۰ فهتج.
  ۱۸. فەرموودهی عهبدوئلائی کوری نهبی نهوفا: (رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ ابْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) = ۶۱۹۴ فهتج.
- ههروا کۆمهلی بیستراو - اثر - ی سهحابهو چینهکانی تریوا تیادا، سهرحه میان یازده بیستراوه، بازیکیان په یوهستن و بازیکیان بی رشتنه.
- تیبینی/ که دهلئین موسلیمیش وهک بوخاری فیساره فەرموودهی
 گیراوهتهوه، مه بهست نهوه نییه، که رسته (سه نههه) و (دهق)ی ههردووکیان وهک یهک بی، به بی کهم و زیاد، نه خهیر مه بهست نهوه نییه، که رچی نههه بابته باسیکی دوورودریژو کهمی پیچیده و ئالۆزه، به لām له بهر گرنگی و بۆ سوودو به هره و مرگرتنی تهواو لهه ئامازهو هیما یا نهههه چهنه خاله روون دهکهینهوه، به پستی خودا، دهلئین:

١. ریوایەت بەمەعنا، ئەو هیە کە چەند فەرموودەییەك، چەند کەسی، هەر کەسێ بەرشتە ی تاییبەتی خۆی و بە دەقی تاییبەتی خۆی دەگێڕێتەوە، و هەر فەرموودەیی لەو فەرموودانە لەمەسنەدی کەسیکە، بەلام لەنەجاما هەموو گێڕاوەکان سەبارەت بەباتیکن، ئەم جوۆرە هەر زۆر زۆر، وەك ئەم کۆمەڵە فەرموودە زۆری کە لەبارە (محمەدی مەدی) یە مەن، بەهەموویان دەگەنە تواتری معنوی، گەرچی لەناو خۆیان چەفیف و قویان واتیادا.

٢. فەرموودە واهیه چەند فەرموودە شوناسی، دەری دەهینی، بەوینە: بوخاری لەئەبوهوریرە دەری دەهینی، موسلیم لەئینووعەباسە دەری دەهینی، بۆ نموونە: فەرموودە ژمارە: ١٩٥٥ تەجرید - ٦١٥٤ فەتەح، بوخاری بەم شیوەی ئیرە لەدوو صەحابە دەری هیناوە، لەئینووعەمرەو، ئەو جا لەئەبو هوریرەو، بەژمارە: ٦١٥٥ فەتەح. رشتەو مەتنی فەرموودە کە ی ئینووعەمر، لای بوخاری ئاوايه:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

رشتەو مەتنی فەرموودە کە ی ئەبوهوریرە لای بوخاری ئاوايه:
حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا، خَيْرٌ يَرِيَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

موسلیمیش هەمان فەرموودە لەم سێ هاویری پێغەمەرەو دەرھیناوە:

١. ئەبو هوریرە

٢. سەعدی کوری ئەبو وەقاص

٣. ئەبو سەعیدی خودری

بەسێ مەتن، کە یەكەم و دوو میان وەك گێڕانەو کە ی ئەبو هوریرە وایە لای بوخاری، لەگەڵ ئەم دوو جیاوازییە زۆر کە مەدا، جیاوازی دەقی یەكەم: (جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا) لە (يَرِيَهُ). جیاوازی دەقی دوو می موسلیم: (جَوْفُ

أَحَدِكُمْ قَبْحًا يَرِيَهُ). به لَام دهقى سييه مى موسليم، سه رهاكهى ته واو جيايه، به لَام كۇتاكهى رِيَك و هك يه كه م و دوو د و ايه، له گه ل كه مى جياوازى (بروانه: صحيح مسلم بشرح النووى، ج/ ١٥ ص/ ١٤-١٥).

جا نه وهى كه شيخي عهسقه لاني - پرهمه تى خوداى لى بى - له خاتيمه كانى نامه و سه رباسه كاندا، ئاماز دكا، بۇ نه وه كه نه م حه ديسه و نه و حه ديسه موسليم ده رى نه هي ناوه، بوخارى ده رى هي ناوه، ته نيا نه م لايه نه يه، كه له و سه حابه وه ده رى نه هي ناوه، چونكه هه موو سه حابه يى مسندى خوئ هه يه. له وانه يه موسليميش هه مان فه رمووده رى ده رى هي نايه به لَام له سه حابه يه كى تره وه. جا له م روانگه و بۇچوونه وميه، كه عهسقه لاني له خاتيمه كى كتابى نه ده بدا ده فه رموى: (لَمْ يوافقِ البخاريَ مُسْلِمٌ فِي تَخْرِيجِ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّاءَ جَوْفَ أَحَدِكُمْ...) به لَام مامۇستاي عه ينى له كاتى شه رحي نه م فه رمووده يه دا، به ده ق ده فه رموى: (وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ). فه مووده رى وايش هه يه هه ر لايه كيان ده رى هي ناوه، نه وپتريان نه به رسته، نه به ده ق، به به مه عا ده رى نه هي ناوه، وه هوكانى ده رهي نان و دمرنه هي نانيش زۇر زۇر.

وهكى تريش (طرفه) و (أطرافه)ى حه ديس، نه وميه كه بوخارى، يا موسليم، يا فه رمووده زانيكى تر، له كتيب هكهى خوئدا، حه ديسى له چه ند شوئنى، به چه ند بۇنه يه كه وه ده گيرپتته وه، به يه ك رسته، يا به چه ند رسته يه كى جياجيا، به لَام هه موو رسته كان مه تنه كه يان هى يه ك كه سن و له موسنه دى يه ك كه سن، به لَام ده چنه وه سه ريه ك كه س له كۇتايىدا، مه تنى طه رف و نه طرافه كانيش، مه رج نييه له هه موو جيگه كاندا يه ك بن، به لكو و جارى واهه يه فه رمووده كه به ش به ش ده كرى، له هه ر شوئنى به شيكى ريوايه ت ده كرى، له ته نيا يه ك شوئى ده قى مه تنه كه به ته واوى دمنووسرى: (بروانه: ژماره/ ٤٩ ته جريد - ٥٣ فه تح - به رگى / ل/ ٧٥) كه له زياده شوينا، به يازده بۇنه وه، هه رجاره رى بوخارى طه رفه واته: به شى له و فه رمووده يه ده گيرپتته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۲- نامه‌ی ریخوازی

(بر: تاج/ ۱۰ ز/ ۲۶ هه تا زنجیره/ ۳۹).

باسی سلاو کردن * کتابُ الاستئذان

۱۹۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۱ طرفاه في: ۶۲۳۲، ۶۲۳۴) (۱۹۶۴):

ئه‌بو هورمیره - ږمزی خوای ئی بڼ- له خوښه ویسته وه - دروودی خوای له‌سه‌ر بڼ- دمه‌رموئ: بابچوک سلاو له‌گه‌وره بکا، له‌کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتندا، رابردوو له‌دانیشتوو سلاو بکا، که‌میش سلاو له‌زور بکا. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تاج و ریاض دا: باسوار سلاو له‌پیاده بکا. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۸ ز/ ۱۳۳ - ده‌ستووری سلاو‌کردن ز/ ۸۵۷) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۸ ز/ ۳۲ ز/ ۳- له‌پیشا سلاو‌کردن ئنجا قسه‌کردن).

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۲ طرفه في: ۱۹۶۴ تجريد = ۶۲۳۱ فتح). واته‌کی به‌ته‌واوی له‌ژماره: ۱۹۶۴ دا رابوورد.

۱۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ

(۱۹۶۴) اخرجه مسلم في السلام، باب: يسلم الراكب على الماشي و القليل على الكثير، رقم:

وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (الحديث ۶۲۳۶ سبق طرفه في رقم/ ۱۲ تجريد = ۱۲ فتح = بهرگی/ ۱ ل/ ۳۳) (۱۹۶۵)؛

لهوئ به ته وای رؤیشت، هیئانه وهی لییره به سه رجوونه، به پیچه وانهی
 نهم مهرجهی دانهری ته جریده، که له پییشه کییه کهی خویدا دمفه رموی: (و
 إذا اتى الحديث المتكرر أثبتته في اول مرة و ان كان في الموضع الثاني زيادة فيها
 فائدة ذكرتها و الا فلا...).

ریخوازی سونه ته

۱۹۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِطْلَعَ رَجُلٌ مِنْ جُحَرٍ فِي
 جَحْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِذْرَى يَحْكُ بِهَ
 رَأْسَهُ، فَقَالَ: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ، لَطَعْتُ بِهَ فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ
 الْبَصَرِ. (الحديث ۶۲۴۱ طرفاه في: ۵۹۲۴، ۶۹۰۱) (۱۹۶۶)؛

سهلی کوړی سهد -ړمزی خوی لی بی- فهرمووی: جاری پیاوئ له درزی
 دمرگا کهی مائی پیغه مهروه -دروودی خوی له سر بی- سه ره تاتکیی دهکردو،
 ته ماشای ناووهی دهکرد، پیغه مهر -دروودی خوی له سر بی- شانه یه کی
 ئاسنینی به دهسته وه بوو سه ری خوئی پی داده یئنا، فهرمووی: نه گهر
 دهمزانی که تو ته ماشای ناووه ده کهی له درزی دمرگا که وه، نهم شانه یه م دهکرد
 به ناوچاوتا، چونکه خودای گه وره له بهرچاو، ریخوازی (رپییدان = استئذان) ی
 دناوه. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۲۶ ز/ ۱۴۰ ز/ ۸۷۱/۲ - ش + تاج/ ۳ ل/ ۲۲۷ ز/ ۷ +
 تاج/ ۱۰ ل/ ۱۱۰ ز/ ۲۸).

(۱۹۶۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم: ۳۷.

داوینپسی نه دنامه کان بیجگه له دامنه

۱۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّمَمِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَزْنَا الْغَيْنِ النَّظَرُ وَزَنَا اللِّسَانِ الْمَنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَمْتَمِي وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ. (الحديث ۶۲۴۳ طرفه في: ۶۶۱۲) (۱۹۶۷):

له نيبنو عهباس - پرماي خوايان لي بي- پرسيار كرا، مهبهست له (لَمَم) له م نايه ته دا چييه، كه دمفه رموي: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِلْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ...﴾ (سورة النجم - ۳۱/۵۳) واته: خودا له گوناوه ورده كاني نه و كه سانه خوښ دهبي، كه له گوناوه گه ورده كان و له گوناوه ناشيرينه حه يابه رده كان خويان ده پاريزن. لييان پرسى مهبهست له (له م م) له م نايه ته دا چييه؟ فه رموي: شتيكي وام نه ديوه كه له (له م م) بكا، وهك نه م م، كه نه بوهوره رده، له پيغه مه رده ده گيگي پته وه كه دمفه رموي: (هه موو نادميزادى خودا به شى خوئى داوینپسی له چاره ی نووسیوه، خواه ناخواه ده شى نه وهى تووش ببي، جا داوینپسی چاو بریتیه له ته مشا كردنى نادرست، داوینپسی زمان بریتیه له هسه كردنى نادرست وه دلش نارمزووى نه وه دهكاو، دموونيش ناوات بو نه و بي شهرعييه دهخوازي، له نه نجاما دامنه (فه رج = عه ورت = شهرمگا) پش نه مه به كرده وه به دى دهينى، يا رمفزي دهكا. (رياض/ ۴/ ل/ ۱۱۹۸ ز/ ۲۹۰/ ۱/).

سلاو له منالان

۱۹۶۸ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَبِيَّانِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْضُلُهُ. (الحديث ۶۲۴۷) (۱۹۶۸):

نه نه سی کوړی مالیک - پرمزای خوای لی بی - جاری له لای کومه لی مناله وه رمت بوو، سلاوی لی کردن و، فه رمووی: جاری له گهل پیغه مه ردا دمرویشتم، له لای کومه لی مناله وه رمت بوو، سلاوی لی کردن. (ریاض/۲ ل/۱۵۶ ز/۷۱ + ۲/ب/۲ ز/۱۳۶ ل/۳۲۱ ز/۱/۸۶۲ - باسی سلاو کردن له منالان).

ده ستورو چوښتی ریخوازی و دانیشتنی ناو کوړی

دانیشتن

۱۹۶۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينٍ كَانَ عَلَى أَبِي، فَذَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا، فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا، أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا. (الحديث ۶۲۵۰ سبق طرفه في رقم/۹۶۳ ته جريد - ۲۱۲۷ فتح - بهرگی/۲ ل/۳۶) (۱۹۶۹):

لیرهدا جابیر - پرمزای خوای لی بی - دمفه رموی: چووم بو خزمه تی پیغه مه ر - دروودی خوای له سهر بی - له پاش مردنی عه بدوللای باوکم، هه تا راویزی پی بکه م، له باره دی دانه وهی نه وه هه رزه ی که وا له سهر باوکم، جا له دم رگام دا، پیغه مه ر - دروودی خوای له سهر بی - له ژووره وه فه رمووی: (نه وه کی یه ؟) منیش گوتم: منم. پیغه مه ر - دروودی خوای له سهر بی - هاته دمروه وه وک که سی وه لامه که ی منی پی ناخوش بی، له بهر خو یه وه فه رمووی: (منم منم!!). (ریاض/۲ ل/۳۲۹ ز/۱۴۱ ژماره/۴/۸۷۷).

(۹۶۸) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب السلام على الصبيان، رقم: ۲۱۶۸.

(۹۶۹) أخرجه مسلم في الآداب، باب: كراهة قول المستأذن أنا.. رقم: ۲۱۵۵.

۱۹۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ وَلَكِنْ تَفْسَحُوا وَتَوَسَّعُوا. (الحديث ۶۲۶۹ سبق طرفه فی: رقم/ ۴۸۰ تهجرید/ ۹۱۱ فتح- بهرگی/ ۱ ل/ ۴۵۴) (۱۹۷۰):

لیرهدا نهم پترییهی ههیه: بهلام لهکاتی پیویست دا تهکه تهکه بکهن و، جیگهی یهکتری بکهنه و، کهمی برهوینه و، ههتا شوینی هاتوانی تر له کۆرهدکه دا ببیته و.

۱۹۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْنَاءِ الْكَعْبَةِ مُحْتَبًا بِيَدِهِ هَكَذَا. (الحديث ۶۲۷۲) (۱۹۷۱):

ئیبینو عومهر- پهمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: لهحه وشهی کابه دا، پیغه مهرم دی، دروودی خوای له سهر بی- به جیچکانه وه دانیشتبوو، کوروشکهی کردبوو، ههردوو دهستی ناوا گرتبوو به بهرئه ژنۆی خویه وه. واته: به دهستی راستی مه چهکی دهستی چهپی له بهر نه ژنۆیا گرتبوو، له سهر نهو شیوهیه به جیچکانه وه دانیشتبوو.

۱۹۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَجَاوَى رَجُلَانِ ذُوْنَ الْآخِرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُحْزَنَهُ. (الحديث ۶۲۹۰) (۱۹۷۲):

عهبدووللای کورپی مه سعود- پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- کاتی سی کهس بوون، نابئ دوو کهستان به بیئ نهوی ترتان سهرته بکهن و دوو بهدوو به بیئ نهوی ترتان قسهی په نهانی

(۱۹۷۰) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم إقامة الإنسان من موضعه المباح رقم/ ۲۱۷۷.

(۱۹۷۱) قال العيني: هو من أفراد (العمدة/ ۲۲ ص/ ۲۵۹) - المترجم.

(۱۹۷۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم مناجاة الإثنين دون الثالث بغير رضا،

بکهن، چاومروانکهن نه گهر قسه یه کی نهی نی خو تان هه بوو مه یکه ن هه تا
تی که لی خه لکی تر دمبن، نه وسا دوو به دوو قسه نهی نی یه که ی خو تان بکهن،
چونکه نه گهر سی که س بنو دوانتان چپه چپ بکهن و لهوی تر تانی
بشار نه وه نه وه شتی وا ده بی به هو ی دلته نگ ی نهوی تر تان. (ریاض/ ٤/ ل/ ١١٧٩
ز/ ٢٨١/ ٣-ش).

کوژانه وهی ناگر له کاتی خه وتنا

١٩٧٣- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتَ عَلِيٍّ أَهْلُهُ بِالْمَدِينَةِ
مِنَ اللَّيْلِ فَحُدِثَ بِشَأْنِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ هَذِهِ النَّارُ إِنَّمَا هِيَ
عَدُوٌّ لَكُمْ فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَظْفِقُوهَا عَنْكُمْ. (الحديث ٦٢٩٤) (١٩٧٣).

نه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: له مه دینه شه وی مائی سووتا
به سه رخاونه کهیدا، که نه م رووداوه یان عهرزی پیغه مه ر درودی خوای
له سه ربی- کرد فهرمووی: ناگر دوژمنی نیو هیه، که ده خه ون له خو تانی
بکوژینه وه. (ریاض/ ١/ ز/ ١٦/ ١٦١/ ٦/ ل/ ١٥٠-ش) + (ژماره/ ١٣٢٤ تجرید =
٣٢٨٠ فه تح = بهرگی/ ٣/ ل/ ٤٥٢).

١٩٧٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَأَيْتُنِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ بَنَيْتُ بَيْتًا يُكْنِي مِنَ الْمَطَرِ وَيُظِلُّنِي مِنَ الشَّمْسِ مَا أَعَانِي عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ
خَلْقِ اللَّهِ. (الحديث ٦٣٠٢) (١٩٧٤).

نیبنو عومه ر-رمزای خوادایان لی بی- ده فهرمووی: له سه رده می پیغه مه ردا
دروودی خوای له سه ربی- به دهستی خو م خانو چکه یه کم دروست کرد بو

(٩٧٣) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء وإيكاء السقاء... رقم/ ٢٠١٦.

(٩٧٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر في البناء (خاتمة كتاب الاستئذان ج/ ١٢)

خۆم، لهزستاندا پهناى له باران دهدامو، له هاوينا سيبهري ئى دهکردم، ههتا وليى نهدهدام، خۆم نهبن كهسيكى تر لهدروستكراوانى خوداى گهوره ياريدەى نهدام له دروستكردنى. (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۹۶).

پايانى - الخاتمة

شيخي عهسقهلانى - رحمهتى خوداى لىبى - لهم پايانهدا دمهفرموى: نامهى ريخوازى (استئذان) ههشتاو پينج فهرموودهى بهرزوه كراوى لهخوگرتوو، دوازدميان يابى رشتەن، يا لهبرپارى بپرشتهدان، نهوانى تريان پهيوهستن واتە: موصولن، شهست و پينج فهرموودهيان دووبارەن، پوختهكهيان بيست فهرموودهيه، پيشهوا موسليميش وهك پيشهوا بوخارى - رحمهتى خودا له ههردوولايان بى - ئهم پوختهيهى گيراوتهوه، بيجگه لهمانهيان، كه ئىستا لهدواوه دميانزميرين، كه ئهم پينج فهرموودميهن:

۱. فهرموودهى ئهبوهورميره: (رَسُولُ الرَّجُلِ إِذْنُهُ) وا لهپيش ژماره: ۶۲۴۶ فهتج.

۲. فهرموودهى نههس، لهبارەى موصافهحهو تهووهکردنهوه = ۶۲۶۳ فهتج.

۳. ژماره/ ۱۹۷۱ تهجريد = ۶۲۷۲ فهتج - فهرموودهى ئيبنو عومەر، لهبارەى (اَحْبَاء)هوه.

۴. ژماره/ ۱۹۷۴ تهجريد = ۶۳۰۲ فهتج. فهرموودهكهى ئيبنو عومەر - رمزای خوادايان ئى بى - لهبارەى دروستكردنى خانووهكهى.

۵. فهرموودهى ژماره/ ۶۳۰۰ فهتج = قُبُضَ النَّبِيِّ وَأَمَّا حَيِّنْ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی نزاو دووعا

پیشہ کی پروانہ: بہرگی/ ۹ ل/ ۸۰ ز/ ۶۶ جاسی دووعا نزا- تاجول ٹووصول
 بہ کوردی. ہمتا لاپہرہ: ۲۵۲ کوٹایی زنجیرہ: ۸۸ + ریاض/ ۳- کوردی ل/ ۱۰۵۰
 ز/ ۲۵۰ ہمتا لاپہرہ/ ۱۰۷۲ کوٹایی زنجیرہ/ ۲۵۲ = کِتَاب الدَّعَوَاتِ جَابِی یہ کہم
 = چاپی دووہم ل/ ۳۸ ز/ ۱۴۶۷ ہمتا ل/ ۲۴۱ ز/ ۱۵۰۲.
 ۱۹۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ يَدْعُو بِهَا وَ أُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي لِأَمَّتِي فِي الْآخِرَةِ.
 (الحديث ۶۳۰۴ طرفہ فی: ۷۴۷۴) (۱۹۷۵):

لہ نہبو ہورمیرہوہ - پرمزای خوای لی بی- لہ پیغہمہرہوہ - دروودی خوای
 لہسر بی- دمفہرموی: ہہموو پیغہمہری نزاو پارانہ و مہیگی تایبہتی خوی
 ہہیہ، کہ خودا گیرای دمکا لی، ہہموو پیغہمہرہکانی تر نزاکہی خوئیانیان
 بہزووی لہ دنیا دا کردوہو نزاکہیان فہبوولکراوہ، بہ لام من نزاکہی خوئم
 ہہلگرتوہ بو پڑوی قیامت، لہوی تکای پی دہکہم بو ٹومہتم، نیر نہوہی لہ
 ٹومہتم لہسر نیمان و باوہری راست بمری و ہیج هاوبہش بو خودا پہیدا
 نہکا - خودا حمزکا- نہوہ نہوہکسہ بہر نہم تکاو شفاعتہی منہ دہکہوی!.
 (تاج/ ۴ ل/ ۲۷۷ ز/ ۹۱ ز/ ۱- جاسی دلسوڑی پیغہمہر بو گہلی خوی).

۱۹۷۶- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا
 عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ
 وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ

مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُنْسِيَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. (الحديث ٦٣٠٦ طرفه في: ٦٣٢٣) (١٩٧٦):

شه‌ددادی کورپی نه‌وس - پرزای خوای لی بی- فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر - دروودی
 خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: پارانه‌ودی هه‌ره گه‌وره‌و سه‌روم‌ری گونا‌ه‌پو‌شی
 نه‌ودیه که به‌نده به‌ سو‌زی دل بلی: (اللَّهُمَّ أَلْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبْرَأُ
 لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبْرَأُ لَكَ بِذُلِّي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ:
 خوداو‌ندم! هه‌رتو پروره‌ردگاری منیت، له‌تو زیاتر خوای ترنیه، من به‌نده‌و
 عه‌دی تو‌م و تو‌ منت له‌نه‌بوون دروست کردو‌و، تا بتوانم به‌یمان و به‌ئینی
 تو‌ ناشکی‌نم! که نه‌شم توانی نه‌وه له‌ده‌سا‌وسانیمه، چونکه سته‌مه که به‌نده
 بتوانی ته‌واوی نه‌رکی سه‌رشانی خو‌ی به‌جی به‌ئینی، په‌نا ده‌گرم به‌تو
 له‌شه‌ری کرده‌ودی خو‌م، که‌ده‌بی به‌مایه‌ی سزاو تو‌له‌ بو‌م، تو سه‌رچا‌وه‌ی نازو
 نیعه‌تی بو‌من‌و، هه‌میشه چا‌که‌و نیعه‌تی بی شوماری تو‌م له‌به‌رچا‌وه‌و، پی
 دم‌نیم له‌گونا‌ه‌باریی خو‌م، که‌واته: لی‌م خو‌ش به، به‌راستی تو نه‌بی که‌سی تر
 ناتوانی و هیچ که‌س راده‌ی نه‌ودی نا‌که‌وی که له‌گونا‌هی به‌نده‌ی خودا خو‌ش
 بی).

پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: هه‌رکه‌سی له‌رو‌ژدا نه‌مه
 به‌ده‌م بلی، وه به‌دل با‌وم‌ری ته‌واوی پی‌ی هه‌بی، وه به‌ر له‌هاتنی شه‌و، له‌و
 رو‌ژدا به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه، وه هه‌رکه‌سی - به‌شه‌و- نه‌مه بلی، وه به‌دل
 با‌وم‌ری پی‌ی هه‌بی، وه له‌به‌رهاتنی رو‌ژ به‌ری، نه‌وه به‌هه‌شتیه. (ریاض/٤
 ل/١٣٨٦ ز/٣٧١ - نامه‌ی پارانه‌وه‌و دا‌وای لی‌بو‌وردن. چاپی یه‌که‌م = چاپی
 دو‌و‌م ل/٢٦٥ ز/١٨٧٥/٧).

(١٩٧٦) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث شداد بن اوس (سید الاستغفار..). خاتمة کتاب

الدعوات، فتوح/١٢ ص/٥٣٢.

المترجم-

روونکردنه وه:

شەددادی کورێ ئه‌وسێ کورێ سابیت ی خه‌زه‌رجی، پیاوێکی زانای دانای تیکۆشهر بوو، به‌تایبه‌تی له‌خواپهرستی‌دا، برازای هه‌سانی کورێ سابیته‌، که شاعیری پێغه‌مه‌ر بوو، ئه‌وسێ باوکیشی هاوڕێی پێغه‌مه‌ر بوو، وه‌ له‌غه‌زای ئو‌حوددا شه‌هید کرا، شه‌دداد په‌کیک بوو له‌زانا هه‌لیم و هه‌یمنه‌کان، شه‌دداد دمه‌فه‌رموو: جارێ زۆر نه‌خۆش بووم، له‌گیانه‌لادا بووم، پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- ته‌شریفی هات، فه‌رمووی: ئه‌ی شه‌دداد ئه‌وه چیته‌؟ گوتم: دنیا‌م ته‌واو لێ‌ته‌نگ بووه‌. پێغه‌مه‌ر دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- فه‌رمووی: تۆقه‌ی ناکه‌ی، به‌م نه‌خۆشینه نامریت، به‌لکوو چاک دمه‌بێته‌وه‌، شام ئازاد ده‌کری، بیتوله‌قدیس ئازاد ده‌کری، تۆو مناله‌کانی تۆ له‌ناویانا ده‌بن به‌پێشه‌نگ و پێشه‌وايان. وه‌ پێغه‌مه‌ر چۆنی فه‌رموو وابوو، به‌غه‌وی - به‌رحمه‌ت بێ- دمه‌فه‌رمووی: شه‌دداد له‌حمص نیشته‌جێ بوو، ئه‌بو نه‌عیم دمه‌فه‌رمووی: له‌فه‌له‌ستین مردوووه‌، له‌سه‌رده‌می جینی‌شینی مو‌عاویه‌دا. ئیبنو‌حه‌بان دمه‌فه‌رمووی: سالی په‌نجاو هه‌شتی کۆچی له‌به‌یتول مه‌قدیس به‌خاک سپێردرا ته‌مه‌نی هه‌فتاو پێنج سال بوو. ره‌زاو په‌رحمه‌تی خودای لێ‌بێ- (بر: إصابه فی تمییز الصحابه).

١٩٧٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً. (الحديث ٦٣٠٧) (١٩٧٧).

ئه‌بو هورمه‌یره -په‌زای خوای لێ بێ- له‌پێغه‌مه‌روه‌ دروودی خوای له‌سه‌ر بێ- دمه‌فه‌رمووی: به‌خودا به‌یه‌زدانی پاک من به‌ش به‌حالی خۆم، زۆر ده‌پاڕیمه‌وه‌، رۆزی واهه‌یه‌ پتر له‌هه‌فتا جار له‌خودا ده‌پاڕیمه‌وه‌ و داوای

(١٩٧٧) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي هريرة في عدد الاستغفار كل يوم (خاتمة

لِيَخُوشِبُونِي لِيْ دَهْكَهْ وَ تَهْوِيهِيْ لَهْ خَزْمَهْ تَدَا نَوِيْ دَهْكَهْ مَهْ وَهْ، نَهْ بَادَا بَهْ هَهْ لَهْ
هَهْ لَهْ يَهْ كَمْ كَرْدِيْ، يَالَهْ كَرْدِيْ نَهْرَكِيْ سَهْر شَانِي خَوْمَدَا دَرِيْغِيْمْ كَرْدِيْ. (تاج/٩
ل/٢٥٣ ٢/ز ٨٩ - باسی پارانه وهو په شيماني).

باسی: تهویه و په شیمانی

١٩٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَ حَدِيثَيْنِ أَحَدَهُمَا
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَأَنَّهُ
قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أُنْفِهِ
فَقَالَ بِهِ هَكَذَا ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مِنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ
رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ
حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ
نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ. (الحديث ٦٣٠٨) (١٩٧٨):

حاریسی کوړی سوومید - په حمه تی خودای لیږی - هه رمووی: عه بدولای
کوړی مه سعوود - په زای خوای لی - دوو هه رمووده ی گپړایه وه بؤمان:
یه کیکیان هه رمایشتی پیغه مهه بوو، نهوی تریان هسه ی خو ی بوو، نیبنو
مه سعوود هه رمووی: مرؤی موسلمان، گونا هی خو ی وه ک کیو ی ده بین ی،
که له بنیا دانیشتی، مه ترسی نه وه ی هه بی که بړوخی به سه ریا. واته:
موسولمان دلی رووناکه هیچ گونا هی به بچووک نازانی، له بهر نه وه هه میسه
پاریز ده کا له گونا ه. به لام به دکار، گونا هی خو ی بی نه همیه ت ده بین ی،
د هره سته نییه به لایه وه وه ک می شی به لای لووتیا بړواو به ده سته ناوایه کی
لی بکا ناوایه !!

ئەوجا ئىبنو مەسعود فەرموویە وە: خودا پتر شادمان دەبى بەتەوبەى بەندەى خۆى، کاتى پەشیمان دەبیتەو و دەگەرپیتەو و بۆ لای خودا، هەتا ئەو پیاو، کە لەهەوارى دادەبەزى، شوینىكى تالووگەى لیدەبى، نان و ئاوگەى بەسەر و لاخەگەىەو دەبى، سەرى دەبیتەو، تاوى دەخەوى، سەر خەوى دەشکینى، کاتى خەبەرى دەبیتەو، لەخەو هەل دەستى، دەروانى و لاخەگەى بەنان و ئاوگەىەو روشتوو و نەماو! جاکاتى بەدوای دا دەگەرپى و لای نائومید دەبى و گەرماو توونیتى زۆرى بۆ دینى، یا ئەوێ کە حەزى خوداى لەسەر بوو بەسەرى دى، وە دەگاتە حالى مردن. لەبەرماندوویى و شەگەتى و توونیتى و برسىتى، دەلى: بابگەرپمەو و بۆ جیگەگەى پيشووى خۆم، دەگەرپیتەو بۆئەوى، لەوى دەنوى، لەپاشا کەخەبەرى دەبیتەو و سەرى هەل دەبى، دەبىنى و لاخەگەى بەنان و ئاوگەىەو لەدیارى لەلایا راوەستاو، خودا بەتۆبەى بەندەى خۆى شادمانتر دەبى، هەتا ئەم پیاو لێقەوماو بەدۆزینەوى و لاخەى بەنان و ئاوگەىەو، لەو بیابانە چۆل و هۆلەدا.

(تاج/ ٩ ز/ ٩٠ ل/ ٢٥٨ ز/ ١-باسى گەورمى تەوبە و پەشیمانى) + (ریاض/ ١ ز/ ٢ ل/ ٢٢ ز/ ١٥).

دەست دانان لە ژیر کۆلمى راستا

١٩٧٩ - عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ يَا سَمِكَ أَمُوتْ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

(الحديث ٦٣١٤ أطرافه في: ٦٣١٢، ٦٣٢٤، ٧٣٩٤) (١٩٧٩):

حوزهی کوری یه مان - رهای خوی لی بی - فه رموی: گه لی جار
 چه زمرت - دروودی خوی له سهر بی - که به شهو ده جووه سهر پیخه فه که ی،
 دهستی راستی دهنایه ژیر کولمی راستی و نه و جا دهیفه رموو: (اللَّهُمَّ يَا سَمِيكَ
 أَمُوتُ وَأَحْيَا: خودایه! به پیروزی ناوی تو دهمرمو دهژیم) کاتی که له خه ویش
 خه بهری ده بووه دهیفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ:
 سوپاس بو نه و خودایه ی که له م خه وه خه بهری کردینه وه، له پاش نه وه
 که خه وی لی خستین، هه موومان له نه نجاما دهچینه وه دیوانی خودا خوی!
 (ریاض ۲/ ل ۲۹۷) = ز/ ۱۲۷ ژ/ ۸۱۷/۴.

نوستن له سهر لای راست

۱۹۸۰ - عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ
 نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
 وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبَنِيَّكَ
 الَّذِي أُرْسِلَتْ). (الحديث ۶۳۱۵ تقدم طرفه في رقم: ۱۷۸ تجريد = ۲۴۷ فتح
 الباري = بهرگی ۱/ ل ۱۹۵ بالكامل) (۱۹۸۰):

نزا کردن کاتی له خه و خه بهری بووه

۱۹۸۱ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ بَتُّ عِنْدَ مَيْمُونَةَ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى حَاجَتَهُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ
 شِقَاقَهَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ وَضُوءَيْنِ لَمْ يَكْثُرْ وَقَدْ أُنْبِغَ فَصَلَّى فَقَمْتُ فَمَطَّيْتُ

(۱۹۸۰) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و اخذ المضجع،

كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى الْيَمِينِ فَتَوَضَّأَتْ فَقَامَ يُصَلِّي فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَأَخَذَ بِأُذُنِي فَأَذَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَتَنَامَتْ صَلَاتُهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ فَأَذَنَهُ بِلَالٌ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ وَكَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي نُورًا وَتَحْتِي نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا .
(الحديث ٦٣١٦ سبق طرفه في: ٩٨ تجريد = ١١٧ فتح الباري = بهرگی ١/ ل ١١٩ + رقم/ ١١٢ ت = ١٣٨ ف = بهرگی ١/ ل ١٣٧ + ز/ ٨٣ تجريد = ١٣٨ فهتج = بهرگی ١/ ل ١٥٩) (١٨١)؛

ئيبنو عهباس -رمزای خويان لی بی- همرمووی؛ شهوی له مالی مهیمونهی
پوورم بووم، که هاوسهری پیغه مهر بوو، لهوی نووستم، خوشه ویست دروودی
خوای له سهر بی- ههستا، دهستی به ناو گه یاند، نهوجا ههردوو دهست و
دهموچاوی خوئی شوؤرد و نهوجا خهوت، له پاشا هه لسا بوشه و نوپژ، چوو
بو لای کونده که، ده مبینه که ی کردهوه، نهوجا خوئی له ناوی کونده که به بی
نهوه که سی یاریده ی بدا ده سنو پژیکی مامناو مندی، نه زؤر ته واو، نه زؤر که م
و کورتی گرت، نهوجا دهستی کرد به نوپژ کردن، جا منیش بوئه وهی که نه بادا
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- و بزانی که من له و ماوه دا سهر منجی نهوم
داومو ته ماشایم کردووه، که هه لسام دهستم کرد به خو کشان و خو بادان به م
دیو و نهو دیودا، وه که سی تازه له خه وهه لسابی ناوا، جا ده سنو پژیکم گرت،
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- هه لسا نوپژی تری دابهست، منیش چووم
له لای چه پیه وه نوپژم له پشتیه وه به جه ماعهت دابهست، جا حه زرهت -
دروودی خوای له سهر بی- به دهستی راستی گوپچکه ی گرت و بردمی بو لای
راستی خوئی، هه تا له لای راستیه وه له جه ماعهت که دا رابو دهستم، جا ته واوی

(١٨١) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين و قصرها، باب: الدعاء في صلاة الليل و قيامه،

شه و نوپژده کی که بو به سیازده رکات نیت راکشایه وه و خه و ته وه، له ناو خه وه که پیدا دهستی کرد به پرخه پرخ، چونکه زورجار که پیغه مه ر ده خه و ت پرخه پرخی ده کردو، له ناو خه وه که پیدا پفی ده کرد، نیت راکشا هه تا بیلال هات ناگاداری کرده وه که کاتی نوپژی به یانی یه، بفرمو و و مره بۆ نوپژ، نیت هر به ده سنو پژی شه و نوپژده کی نوپژی به یانیشی کرد، وه ده سنو پژی تری نه گرتیه وه. له نزاو پارانه وه که شه وانه یشیا ده یفه رموو: (اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ فِي سَمْعِي نُورًا، وَ عَن يَمِينِي نُورًا، وَ عَن يَسَارِي نُورًا وَ فَوْقِي نُورًا، وَ تَحْتِي نُورًا، وَ أَمَامِي نُورًا، وَ خَلْفِي نُورًا، وَ اجْعَلْ لِي نُورًا: نه ی به روه ردگارم! پردل و زمان و گوپچکه و چاوم له نوورو رووناکی بکه، هه روه ها سه رو ژپرو راست و چه پ و به رده م و پشتم، هه روه ها دل و دموون و هه ناوم له نوور که یلکه و نوهم و غه رقی ناو نوورم بفرمو). (تاج/ ١ ل/ ٥٠٣ ز/ ٨٤ ز/ ٢-م/ د/ ت - خویندنی هورئان و نزاو پارانه وه له شه ودا).

١٩٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. (الحديث ٦٣٢٠ طرفه في: ٧٣٩٣) (١٩٨٢).

ئه بو هورهیره -رهای خوای لی بی- هه رموو: پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- هه رموو: کاتی یه کی له ئیوه ده یه وی بجپته ناو نوینه که یه وه، بابه چمکی ناوه وهی جله که ی، یا به هه رشتی کی تر، نوینه که ی بته کینی، چونکه ئیوه نازانن که له پاش ئیوه نوینه که چی تری تی ده چی، له وانه یه ماری، یا دوو پشکی، یا که زنده یی، یا نازاری کی تری تی چوو بی، جا که

(١٩٨٢) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و أخذ المضجع،

نوڤينه كهى ههڵ تهكانه نهوجا بابلئ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنَّ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَخْفَظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ: نهى پهرووردگارم! به پیرۆزی ناوی پیرۆزی تۆ، تهنیشتی خۆم لهسهر ئهم نوڤينه دادهنييم و دهخهوم، وه بهپشتی تۆ بهرزى دهكهمهوهو ههڵ دهسم لهخهو، خودايه: نهگهر گيانم گل ددهديتهوهو لهم خهوهدا گيانم دهكيشی، نهوا بهرهمهتی خۆت رحمی پێ بکه، وه نهگهر بهرهلاى دهكهيتهوه و لهم خهوه خهبهرم دهكهيتهوه نهوا بپياريزه و بهوهی كه ناگاداریی بهنده باشهکانی خۆتی پێ دهكهی ناگاداری نهویش بکه. (تاج/ ٨/ ل/ ٢٦/ ز/ ٨/ ز/ ٣ - دهستووری نزای نووستن).

جهخت کردن له نزا دا

١٩٨٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مَكْرَةَ لَهُ. (الحديث ٦٣٣٩ طرفه في: ٧٤٧٧) (١٩٨٣):

ئهبو هورميره -پرمزای خوای ئی بئ- لهحه زههتهوه -دروودی خوای لهسهر بئ- دهفهرموئ: كهستان مهلئین، لهكاتی نزاو پارانهوهدا، خودايه! نهگهر خۆت ئارمزوو دهكهی ليم خوشبه: خودايه: نهگهر خۆت ئارمزوودهكهی رحمم پێ بکه، داواكهتان يهك لایى بکهنهوهو سوور بن لهسهری و بهجهخت داوا لهخودا بکهو نهگهر و مهگهر لهدوووا و پارانهوهدا مهکهن، بهئکوو بهبئ بهندو مهرج و تهعلیق بهشتیکهوه، داواى شت لهخودا بکهن، وهك نهوه بلئین: خودايه: لهگوناهمان خوشبه، زيندووومان سهلامهتکه، لهمردووومان خوشبه،

(١٩٨٣) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: العزم بالدعاء، ولا يقل: إن شئت...

شیفای نه خوښمان بده، دل و مال و ولاتمان ناوهدان بفرموو، چونکه کهس زوری لهسهر خودانييه، تو بلاییت و نه لاییت، خودا نه گهر مهیلی لهسهر شتی نه بی نایکا. (تاج/ ۹/ ل ۸۶/ ز ۶۷/ ژ ۱۰ - دمستووو یاسای نزاو پارانه وه).
 ۱۹۸۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. (الحديث ۶۳۴۰) (۱۹۸۴):

نه بو هورمهیره -رهمزای خوای لی بی- له خوښه ویسته وه -دروودی خوای لهسهر بی- دمه فرموی: نزاو پارانه وه و دوعاتان گیراو قبول دمی، بهمه رجی پهله پهله نه کهن، وهك نه وه بلین: من هر دووعا ده کهم و هر گیرانه بوو. واته: بهردهوام بوون لهسهر دووعاو کوول نه دان له پارانه وه نیشانه ی گیرابوونیه تی. (تاج/ ۹/ ز ۶۷/ ل ۸۶/ ژ ۱۱) + (ریاض/ ۳/ ل ۱۰۷۰/ ز ۲۵۲/ ژ ۴).

نزاى كاتى خه مو خه فته

۱۹۸۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. (الحديث ۶۳۴۵ أطرافه في: ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱) (۱۹۸۵):

ئیبنو عباس -رهمزای خودا له خوئی و باوکی- دمه فرموی: دمستوری پیغه مه -دروودی خوای لهسهر بی- و ابوو: له کاتى سه خله تی و دلته نگو مهینه تدا دهیفرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ: خودای

(۱۹۸۵) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء.. باب: بيان انه يستجاب لكم ما لم.. رقم/ ۲۷۲۵.

(۱۹۸۵) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: دعاء الكرب، رقم/ ۲۷۲۰.

به ههق بهس یه زدانی پاکه، که خودایه کی گه وره و خاومن حیل و
 جه و سه له یه، خودای به ههق هه زدانی پاکه، که خاومنی عهرشی مه زنه،
 که تهخت و باره گای حوکمرانی خو یه تی، خودای به ههق بهس یه زدانی پاکه،
 که خاومنی یه که به یه کی گشت ئاسمانه کان و زهمینه، که خاومنی عهرشو
 باره گای نازداری خودایه). (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۷۱ ز/ ۲۵۲ ز/ ۷ = چاپی دووم
 ل/ ۳۴۱ ز/ ۷۰۲ + = تاج/ ۹ ل/ ۲۱۴ ز/ ۷۲ ز/ ۱ - نراکانی مهینه تبار).

چونیتی په ناگرتن به خوا

۱۹۸۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنْ
 جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. (الحديث ۶۳۴۷ طرفه
 فی: ۶۶۱۶) (۱۹۸۶):

ئهبو هورمه ر - رمزای خوای لی بی - هه رمووی: یاساو دهمستووری پیغه مه ر -
 دروودی خوای له سه ر بی - وابوو: ئاوا زوړترین کات په نای ده گرت به خودا؛
 دهمفه رموو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
 وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ: خودایه: په ناده گرم به تو له به لای بر سپرو، له توشبوونی
 نه گبه تی و، له یه خه گرتنی چاره ره شی و، له چاره نووسی خراب و،
 له پیخو شبوون و شاده کامیی دوزمنان. (تاج/ ۹ ل/ ۲۰۷ ز/ ۷۱ ز/ ۱-ش/ن) +
 (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۵۴).

۱۹۸۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُمَّ فَإِنَّمَا
 عَبْدٌ مُؤْمِنٌ سَبَّيْتُهُ فَأَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۳۶۱) (۱۹۸۷):

(۱۹۸۱) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: التعوذ من سوء القضاء. رقم/ ۲۷۰۷.

(۱۹۸۷) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: من لعنه النبي صلى الله عليه وسلم أو

نہبو ہورمیرہ - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: بہگوئی خوم ژنہوتم
لہزاری پیرۆزی پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- دمیغہرموو: ئہی خودایہ!
ہہرموسولمانی، لہبہر ہہر ہوئی، جمینیکم پیادا، یا نہفرمت و لہعنہتیکم
لیکرد، یاہہر نازاریکی ترم دا، ئہوہی بو بکہ بہکہفارمتی گوناه و بہہوی
نزیکبوونہوہ لہخوت لہرۆزی قیامہتدا.

۱۹۸۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا يَغْنِي فِتْنَةَ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث ۶۳۷۰ أطرافه في: ۲۸۲۲، ۶۳۶۵، ۶۳۷۴، ۶۳۹۰) (۱۹۸۸):

سہعدی کوری نہبو ومقاص - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -
دروودی خوای لہسہر بی- فہرمانی پیمان دہکرد کہئہم رستہو وشانہ لہنزاو
پارانہوہماندا بلتین و پہنابگرین بہ خوالییان: اللہم إني أعوذ بك من البخل،
و أعوذ بك من الجبن، و أعوذ بك أن أُرَدَّ إلى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، و أعوذ بك من فِتْنَةِ
الدُّنْيَا، و أعوذ بك من عَذَابِ الْقَبْرِ: خودایہ: پہنا دہگرم بہتو لہ رمزیلی و
چرووکی و، لہترسنوکی و لہوہی کہ بگہمہ تہمہنی کہسیفی، ہہروا پہنا
دہگرم بہ تو لہ نازاوہ گہورمکہی جیہان، واتہ: لہجہجال، و پہنادہگرم بہتو
لہ سزای گۆر.

۱۹۸۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمُعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ السَّلْجِ
وَالْبَرَدِ وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَيَّتِ الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِذْ بَيْنِي وَبَيْنَ
خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ). (الحديث ٦٣٧٧ سبق طرفه في
رقم/٤٤٧ تجريد = ٨٣٢ فتح الباري = بهرگی/ ١/ ل/٤٢٦) (١٩٨٩):

عائشہ - ہرمزای خوائ لی بی۔ ہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوائ لہسہر
بی۔ دستووری وابوو دہیفہرموو: خودایہ: پہنادہگرم بہتو لہتمہلی و
تہوہزہلی و، لہتمہنی کہسیفی و ٹیفتادہیی و، لہگوناہباری واتاوانباری و
لہقہرزازی و قہرزکویری و، لہنازاوہ و قہرتہنہی ناوگوڑو، لہسزای گوڑو،
لہگرفتار بوون بہناگری دوزہخو، لہسزای ناگری دوزہخو، لہشہری نازاوہو
ناشووبی دہولہمہندی مالی غہزہب، ہہروہا پہنادہگرم بہتو لہگرفتاری
ہہزاری، کہمرؤ تووشی نازاوہ دہکا، پہنادہگرم بہتو لہقہرتہنہی ججالہ
کویر، خودایہ: لہباتی من، بہرحمہت و سوز و میہرمہانی خوت گوناہہکانم
بہناوی بہفرو تہرزہ بشورہوہ، وہک چوں شتی بہناو بہناوی بہفرو تہرزہ
بشوردری، تہواو پاک دہبیتہوہ ناوا، دلہ لہتاوان پاک بکہرہوہ، وہک بلووری
بی گہرد و بلووری پاکی سہی، ہہروہا لہگونہ دوورم بخہرہوہ وہک دووری
خورہلات و خورناوا لہیہکتری۔ (تاج/ ٩/ ز/ ٧١/ ل/ ٢٠٨/ ز/ ٣ - ش/ د/ ت/ ن -
نہو گوہتہ حہدیس یانہی کہ بہکار دہیئرین بؤ پہناگرتن بہخودای گہورہ)۔

نزای کۆکیر - جوامع الدعاء

١٩٩٠ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. (الحديث ٦٣٩٩ طرفه في ٦٣٩٨) (١٩٩٠):

١٩٩١ - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أَلْتَّ أَغْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجِدِّي وَخَطَايَايَ وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي). (الحديث ٦٣٨٩ - سبق طرفه في: ١٦٤١ تجريد = ٤٥٢٢ فتح = بهرگی/٤ ل/٤٨ لهوی رابورد) (١٩٩١):

ئەبو موسای ئەشعەری - ڕەزای خۆای ئی بێ - فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لە سەر بێ - گەلی جەر ئەم نزایە دەکرد، دەیفەرموو: اللّهم اغفر لی خطیئتی وجہلی، و اسراف لی فی امری، و ما ائت اعلم به منی، اللّهم اغفر لی هزلی وجدی، و خطایای، و عمدی، و کُلُّ ذلک عیندی: ئەو پەرودەگارم: خۆشەبیەم، خۆشە لە تاوانەم، لە نادانی و نەقامیم، لە زیادەڕەوی و پێلێهەلپینم لە هەموو کاریکا، لەوێ کەتۆ خۆت باشتی دەزانی لەمن، خودایە: تاوانەکانم هەموو ببۆشە، چ بەعەمد و ئەنقەست بن، چ بە نەزانی بن، چ بە گالتهومبن، و ئەم جوړه تاوانهشم هەموو هەن. (تاج/ ٩ ل/ ١٩٥ ز/ ٧٠ ز/ ٣ - نزای پڕواتا).

١٩٩٢ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عِزٌّ عَشْرَ رِقَابٍ وَكُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ

(١٩٩٠) و أخرجه مسلم من طريق اسماعيل بن عليّة عن عبد العزيز (فتح الباري - ج/ ١٢)

ص/ ٤٨٧ شرح الحديث ٦٣٨٩ - المترجم -

(١٩٩١) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ التعوذ من شر ما عمل، رقم/ ٢٧١٩.

يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ. (الحديث ۶۴۰۳ طرفه في: ۳۲۹۳) (۱۹۹۲):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای لی بی- ھەرمووی: پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەد جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ھەرخودا خودایەو بەس، ھاوبەشی نییە، مۆلک و پاشایی و سوپاس ھەر بۆخۆیەتی، وەخودا تەوانای ھەموو شتیکی ھەیە، ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەدجار ئەم یادە پیرۆزە بلی، خیری ئازادکردنی دە بەندە (کۆیلە) ی ھەیە، وەسەد چاکە ی تریشی بۆ دەنوسری، وە سەد خرابەیشی لی دەکوژی تەو، وە ئەو پۆزەیش ھەتا ئیواری ئەو زیکرە دەبی بەپەرژین و پەنا بۆی و دەپاریژی لەشەیتان وە کەسیش ئەو پۆزە کردەوێ باشتی نەھیناوە بۆ دیوانی خودا، مەگەر کەسێ کەلەو یادو زیکرە ی زیاتر کردبی!.

۱۹۹۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ عَشْرًا كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ. (الحديث ۶۴۰۴) (۱۹۹۳):

ئەبو ئەیووبی ئەنصارێ و ئیبنو مەسعوود -رمزای خودایان لی بی- ھەرموویان لەم فورموودەیدا، پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی (کەسێ دەجار لەم زیکرە بلی وە کەسێ وایە کە گەردنی کۆیلە یەکی لەکوۆتی دیلی و بەندەیی ئازادکردبی، کەئەو کۆیلە یە لەبەندەتدا لەنەوێ حەزەرتی ئیسماعیل باپەرەگەرەوێ پیغەمەر بی، دیارە کە ئازادکردنی کۆیلە ی وا

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبيح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۱.

(۱۹۹۲) أخرجہ مسلم فی الذکر و الدعاء و التوبة: باب: فضل التهليل و التسبيح و الدعاء،

رقم: ۲۶۹۳.

که له نه وهی ئیسماعیل پیغه مهر بێ - دروودی خوای له مهر بێ - خیری زیاتره، له نازاد کردنی کۆیلهی ئاسایی.

١٩٩٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. (الحديث ٦٤٠٥) (١٩٩٤):

ئه بو هورمهیره - پرمزای خوای ئی بێ - فهرمووی: خۆشه ویست - دروودی خوای له مهر بێ - دمهفرمووی: ههركهسی، هه رۆژی، سه د جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) پاکی و پیرۆزی و بێ گهردی له ههه موو نهنگ و كه م و كورپیهك و سوپاس و ستایش، هه ر بۆیه زدانی پاكه، ههركهسی، هه رۆژی سه د جار ئه م یاده بلی، گونا ه و تاوانه كانی ئی هه ل دهره م، با به وینهی كه فی دهریاش گونا ه ی زۆربن. (ریاض ٣/ ل ١٠٤١/ ز ٢٤٨/ ژ ١ - باسی ویرد خویندنی به یانیان و ئیواران = چاپی دووه م ل ٣٠٨/ ژ ١/ ١٤٥١).

روونکردنهوه:

زاناکان دمهفرموون: مه به ست له وتاوان و گونا هانه ی كه خودای گه و ره به هۆی گوتن و کردنی ئه م جوړه زیكرو و پیردانه وه، له به نده دمیانسپێته وه، ئه و جوړه گونا ه و تاوانه یه كه په یومندیان به مافی خودا وه هه بێ، نهك گونا ه ی كه په یومندی به مافی به نده وه هه بێ. وهکی تریش به ئه زموون دهرکه وتوو ه كه سانی كه خو و بگرن به خواپه رستی و زیكرو یادکردنی خودا وه، به تایبه تی ئه م جوړه یاده پیرۆزانه، دوورترین كه سن له گونا ه و نا فه رمانی خودا، هه روا وا به بهر چاوه و به ته جربه و ئه زموون دهرکه وتوو ه كه درۆزن و بیا و خراپ و دزو حیزو خوینپێژ و خراپه کاریش دوورترین كه سن له یادو

زیکری خوا بہ تائبہ تی لہ کردنی ئەم جوړہ زیکرہ تائبہ تییانہ، کابرای
زۆرداری ملهوپ، ئەک ھەر ئەم زیکرانہ ناکا بە لکوو گالتهیشی پی دی، مەگەر
کەسێ کە خودا ھیدایەتی بداو تەوبە ی راستی بکا، ئەوانەش بە خوا زۆر
کەمن، چونکە بە راستی گوناه و تاوانی زۆر بەرمبەرہ وادل و دەر وونی مروّف
رەق و رەش دەکەن، ھەتا لووتیان نەتەق بەبەردی ئەلحەد و گوڤچەدا
سەرھۆش خوڤان نایەنەوہ!

زۆرمان دی، کە لەگەڵ ئیمەدا ھەق بوون، نوێژکارو باشکار بوون، بەلام
بەبەرہ تیکە لاوی دنیا بوون، گوناه و تاوان دلّی رەش و رەق کردن، وەک گەر دہ
لوول قنگلاشکە پی لوول بدا، ئاوا لافاوی گوناه و تاوان راپیچی کردن، ھەتا
فریای شایەتمانی سەر مەرگ نەکەوتن، بە دەم سەرخۆشی و بەدمەستی یەوہ
گیانیان دەرچوو!

گەورەیی یادی خوا

۱۹۹۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَثْلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثْلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. (الحديث
: ۶۴۰۷) (۱۹۹۵)

ئەبو موسا -رەزای خوای لی بێ- ھەرمووی: پیغەمەر -دروودی خوای
لەسەر بێ- دەفەر موئی: وینە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا بکا، وەک مروّفی
زیندوو وایە، وینە ی کەسێ کە زیکر و یادی خودا نەکا، وەک مروّفی مردوو
وایە. (تاج/ ۹/ ل ۱۴۱/ ز ۵۸/ ژ ۳- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

۱۹۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا

يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادَوْا هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيَحْفُلُهُمْ بِأَجْحِيهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الَّذِي
قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ
وَيُكَبِّرُونَكَ وَيَحْمَدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا
رَأَوْكَ قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً
وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّيدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ
يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ
يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا
وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ
وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ
يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي
قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مَلَكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فُلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ
قَالَ هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْتَقِي بِهِمْ جَلِيسُهُمْ. (الحديث ٦٤٠٨) (١٩٩٦):

نهبو هورمهيره - ردهای خوی بی - فهرمووی: خوشه ویست - دروودی
خوی لهسر بی - فهرمووی: خودای گهوره چه شنه فريشته يه کی تايبه تی
ههيه، ئيشيان ئهويه بهری و بانا دهسوورپنهوهو بهشوین ئههلی زیکردا
دهگهپین، جا ههرکاتئ دییان کهوا کۆمه ئی یادی خودا دهکهن و کۆری
زیکریان ت دابهستوو، هاو لهیه کتری دهکهن و بهیه کتر دهلین: ودرن بههلی
کاری خۆتانهوه، ئههه ئهويه که ئیوه بۆی دهگهپین. فهرمووی: ئیتر که ئهکه
دهکهن لهدهوریان و ههتا ئاسمانی خوارو بهبال دехولپنهوه، بهدهوریاندا، جا
بهروهردگاریان لییان دهپرسی (ههرچهن خوی باشت حاله که دهمزانئ)،
دهفهرموی: ئهه بهندانهی من دهلین چی؟ فهرمووی - دروودی خوی لهسر
بی - فريشته گان دهفهرموون: (سبحان الله) دهکهن و تۆبه پاک و پیروز و
بیخهوش دهمزانو (الله اکبر) دهکهن و خودای خویان بهگهوره دهگرنو (الحمد

للہ) دھکەن و سوپاسی تۆدەگەن و بەهەموو جۆری بەشان و شکۆی تۆدا هەڵ دەدەن، جا دمفەرموی: ئایا ئەمانەمنیان بینیوە؟ دمفەرموون: نەبەخوا نەتیان دیوە، جا دمفەرموی: ئەی ئەگەر بێ بینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر بتبینن باشتەر بەندەییەت دەگەن و باشتەر سوپاس و ستایش و باسی گەورەییەت دەگەن و، پتر تەسبیحات دەگەن و، زیاتر باسی بێ خەوشیت دەگەن، جا خودا دمفەرموی: ئەی باشە داوای چیم لێدەگەن؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: داوای بەهەشت لێدەگەن. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئایا دیویانە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا ئەی خودایە! نەیان دیوە. فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: ئەگەر ببینن باشتەر سوور دەبن، لەسەری و باشتەر هەڵپەیی بۆدەگەن و زیاتر حەزی لێدەگەن، دمفەرموی: ئەی لەچی دەترسن و خۆیانی لێ دەپاریزن؟ فەرمووی: دمفەرموون: لەناگەر دەترسن و پەنا دەگرن بەخودا لێی. فەرمووی: دمفەرموی: ئایا ناگریان دیوە؟ فەرمووی -دروودی خوای لەسەر بێ- دمفەرموون: نەبەخودا نەیان دیوە، دمفەرموی: ئەی ئەگەر ببینن چۆنە؟ فەرمووی: دمفەرموون: ئەگەر ببینن زیاتر لەدەستی هەڵدین و باشتەر کۆی لێدەگەنەو. فەرمووی: ئەو جا دمفەرموی: دەئێوە بەشایەت بن ئەوا من لێیان خۆش بووم، جا فریشتەیی لەفریشتەکان دەئێ: کابرایەکیان لەناو دایە لەوان نییە، بیاویکی خراپە، بۆ زیکری خودا نەهاتبوو؟ دمفەرموی: کۆمەڵی کۆری وا، هاونیشینیان لەبەر خاتری ئەوان لەبەدبەختی رزگاری دەبێ و بەهۆی ئەوانەو ئەویش خۆش بەخت دەبێ! (ریاض/ ۳ ل/ ۱۰۳۳ ز/ ۲۴۷ ز/ ۱/ = چاپی دووهم ل/ ۳۰۰ ز/ ۱/ ۱۴۴۷ - ش- باسی بەهرەو خیری کۆری زیکر.. + تاج/ ۹ ل- ۱۳۸ ز/ ۵۸ ز/ ۲- ش/ ت- باسی گەورەیی یادو زیکری خودا).

پایانی - الخاتمة

مامؤستای عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی نزاو دووعا، سهدو چل و پینچ فهرمووده ی به رزمه و گراوی واتیادا، چل و په کیان بی رشتن، واته: معلقن، و نهوانی تریان په یوه ستن - موصولن، دووباره گانیان سهدو بیست و یهک فهرموودن، پوخته که یان (۱۴۵ - ۱۲۱ = ۲۴) دهکاته بیست و چوار فهرمووده. موسلیمیش ئه م پوخته یه ی ته خریج کردوه وهک بوخاری، بیجگه له مانه یان که ههشت فهرموودن:

۱. فهرمووده ی شداد (سید الاستغفار = ژماره/ ۱۹۷۶ ته جرید = ۶۳۰۶ فتح الباری).

۲. فهرمووده ی ئه بوهورهیره: (فی عدد الاستغفار کل یوم = ژماره = ۱۹۷۷ ته جرید = ۶۳۰۷ فتح الباری).

۳. فهرمووده ی حوزهیفه: فی القول عند النوم = ژماره/ ۱۹۷۹ ته جرید = ۶۳۱۴.

۴. فهرمووده ی ئه بو زهر: اللهم باسمک أموت و أحیا. = ۶۳۲۵ فتح الباری.

۵. فهرمووده ی: صلوا کما صلینا وجاهدوا کما جاهدنا... = ژماره/ ۶۳۲۹ فتح الباری/ ریوایه ته که ی ئه بود مرداء و بهس.

۶. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: فی اجتناب السجع = رقم/ ۶۳۳۷ فتح الباری.

۷. فهرمووده ی جابیر له باره ی استخارم وه = رقم/ ۶۳۸۲ فتح الباری.

۸. فهرمووده ی ئه بو ئه ییوبی ئه نصاری: من قال عشا کان کمن اعتق... رقم/ ۱۹۹۳ تجرید/ ۶۴۰۴ فتح الباری.

ههروه ها عهسقه لانی دهفه رموی: نو بیستراو - اثری سه حابه و تابعینیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٨٤- نامه‌ی دلنه رمکاره کان

کتاب الرقاق

١٩٩٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعْمَتَانِ مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. (الحديث ٦٤١٢) (١٩٩٧):

ئيبنو عبباس -رمزای خوای لی بی- له خوْشه ویسته وه -دروودی خوای لهسر بی- دمه رموی: دوو بههرمی گه وره و گرانبه ها ههن، زورک هس لهو دوو بههریه دا بهه له دا چوون و ههرزان فروشیان کردوون، وهک کهسی له سه و دایه کا تی بشکی ناوا، په که میان له شساخی و تهن دروستییه، دوو ه میان دمست به تالییه، کهسی له شی ساخ بی و دهستی به تال بی و، تی نه کوشی بو رمزای خودا، بو سوودی ههر دوو جیهان، نه وه نه و دوو نیعمه ته ی تالان فروش کردووه! (تاج ٩/ل ٢٨٦/ز ٩٤/ژ ٢ + ریاچ ١/ل ١٠٦/ز ١١/ژ ٩٧).

١٩٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صَبْحِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. (الحديث ٦٤١٦) (١٩٩٨):

ئيبنو عومهر -رمزای خوادايان لی بی- فه رموی: پیغه مههر -دروودی خوای لهسر بی- سه شانی گرتهم و فه رموی: لهم جیهانه دا خو ت بهئاو وه دابنی،

(١٩٩٧) قال الإمام النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري). -الترجم-

(١٩٩٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (كن في الدنيا كأنك غريب.. فتج

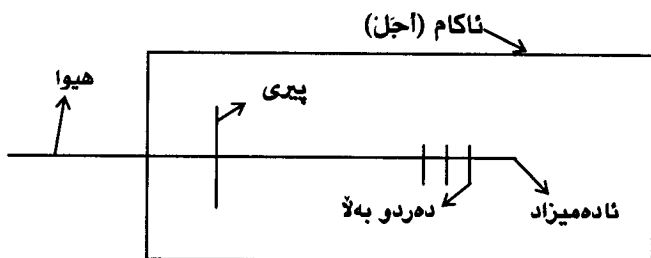
یاخوت بهر پربوار و رفته‌نی بزانه! به لک‌وو له‌وه پتریش، وای دانی که مردووی ناو گورستانی، که‌واته: له‌م کاروانسه‌رایه‌دا پستی لی مه‌که‌رم‌وه‌و به‌مالی خوتی مه‌زانه! ئیبنو عومەر -ر‌مزای خوادایان لی بی- خوشی دم‌یفه‌رم‌وو: ئی‌واری به‌ته‌مای به‌یانی مه‌به، به‌یانی به‌ته‌مای ئی‌واری مه‌به، کاتی له‌شت ساخه هه‌ول بده بۆکاتی نه‌ساعت، ژبانت به‌هه‌ل بزانه‌و، هه‌ول و کوشی تیابده بۆ پاش مردنت. (تاج/ ۹ ل/ ۲۸۶ ز/ ۹۴ ژ/ ۱ + ریاض/ ۲ ل/ ۵۲ ز/ ۵۵ ذ/ ۴۷۱/۵).

۱۹۹۹ - ۵۹۳۸ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطَّ خَطًّا فِي الْوَسَطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطَّ خَطًّا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسَطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسَطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ وَهَذِهِ الْخُطُطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا. (الحديث ۶۴۱۷) (۱۹۹۹):

عەبدوللای کوری مەسعوود -ر‌مزای خوای لی بی- فەرمووی: پێغه‌مەر - دروودی خوای لە‌سەر بی- خەتیکی چوار گۆشە‌ی کیشا، لە‌ ناوئە‌وخە‌ته‌ چوار گۆشە‌یه‌وه، خەتیکی تری در‌یزی ر‌کیشا هە‌تا دەر‌وه‌، ئە‌نجا لە‌دیوی ناو‌وه‌، چە‌ند خەتیکی تری وردی لە‌سەر خە‌ته‌که‌ی ناو‌وه‌ کیشا، ئە‌وجا فەر‌مووی -دروودی خوای لە‌سەر بی- ئە‌مه‌ وێ‌نه‌ی مر‌ؤ‌فو هی‌وایه‌تی، ئە‌م خە‌ته‌یان که‌وا لە‌ناو خە‌ته‌ چوار گۆشە‌که‌دا و خە‌ته‌ وردە‌کانی واله‌سەر، ئە‌مه‌یان وێ‌نه‌ی ئاده‌میزاده‌و، ئە‌م خە‌ته‌ چوار گۆشە‌شیان وێ‌نه‌ی ئاکامه‌که‌یه‌تی، ئە‌وه‌تانی به‌ری لی‌پ‌یوه‌ته‌وه‌و له‌هر چوار‌لاه‌و ئابل‌و‌قه‌ی داوه‌، یا فەر‌مووی: که‌مار‌وی داوه‌ ده‌وری گرت‌وه‌، ئە‌م خە‌ته‌شیان که‌ در‌چووه‌ته‌ دەر‌وه‌ هی‌واکه‌یه‌تی، ئە‌م خە‌ت و کێ‌ر‌کێ‌ره‌ وردیلانه‌یش دەر‌دو به‌‌لاو مه‌ینه‌تن، گریمان ئە‌گەر له‌هە‌ندی ئە‌م دەر‌دو ئازارانه‌یش قوتاری بوو له‌هە‌ندی تریان

(۱۹۹۹) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث ابن مسعود فی الخط المربع طبعہ جدیدہ: فتح

نہم شکله نھو وینہیہ:

بەم بۆنەيەو بەندە گووتومە:

بەقەد نوو حېش بۆي رۆژى تەمەن ھەردىتە كۆتايى

دہیئ شینئ لہیؤ بکریئ نہ وہی کہہؤی کرا شایئ

ههتا ده کړيږ بکړن چاکو مه کړن کارن خړاپ ده رچيږ

تکام لیٲان به هیج جوړئ به ژینى وامه بن بايى

٢٠٠٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطُوطًا فَقَالَ هَذَا الْأَمَلُ وَهَذَا أَجَلُهُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَهُ الْخَطُّ الْأَقْرَبُ.
(الحديث ٦٤١٨) (٢٠٠٠):

ئەنەسى كۆرى مالىك - پەزەلى خەلىق - فەرموۋى: خۇشەويست -
 دروۋدى خەلىق لەسەر بى. چەند خەتلىكى كىشا، فەرموۋى: ئەم يەكەيان
 ئادەمىز ادەم، ئەمەشيان ھىواۋ ئاۋاتەكەيەتە، ئەمەشيان ئاكامەكەيەتە،

(٢٠٠٠) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أنس في الخط (فتح/ ١٣ ص/ ٣١٠ - المترجم -.

له وکاته دا که ئاوا خه ریکه و هه رساته ی له سه ر باریکه و، به دوا ی هیوا ی دووردو در یژدا ویله، له پرخه ته نزیکه که یان ده گاته سه ری و مردن پری پیاده کاو یه خه ی پی ده گری و ده مری. (ریاض/ ۲ ل ۱۳۴ ز ۶۵ ز ۵۷۶/۳).

۲۰۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَعَذَرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي أَخْرَأَجَلُهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً. (الحديث ۶۴۱۹) (۲۰۰۱):

ئه بو هورهمیره -په زای خوا ی لی بی- له خۆشه و یسته وه -دروودی خوا ی له سه ر بی- ده فه رموی: ئه وکه سه ی که خودا ئاکامی دوا بخا، هه تا ته مه نی ده گاته شه ست سا ل، ئیتر ئه وه خودا بیانووی بر یوه و به هانه ی ئه وه ی نه ماوه، که بلن: ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه هه بی، فه رمانه کانی خودا به حی ده ی نه م ته وه به ده کم. (تاج/ ۹ ل ۳۰۶).

۲۰۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزَالُ قَلْبُ الْكَبِيرِ شَابًا فِي اثْنَتَيْنِ فِي حُبِّ الدُّنْيَا وَطُولِ الْأَمَلِ. (الحديث ۶۴۲۰) (۲۰۰۲):

دیسان فه رمووی: خۆشه و یست -دروودی خوا ی له سه ر بی- فه رمووی: ئاده میزاد هه تا پیرتر ببی ئه م دوو په وشته ی تیادا گه نه جتر ده بیته وه: خۆشه و یستی جیهان و هیوا ی دوورد ریژ. (تاج/ ۹ ل ۹۷ ز ۳۰۳ ل ۲).

۲۰۰۳- عَنْ عَتَبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُرَافِيَ عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَنْتَفِي بِهِ وَجْهَ

(۲۰۰۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (اعذر الله إني أمرى) (فتح/ ۱۳)

الترجم-

ص/ ۳۱۰ - خاتمة كتاب الرقاق).

(۲۰۰۲) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: كراهة الحرص على الدنيا رقم: ۱۰۴۶.

اللَّهُ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ. (الحديث ٦٤٢٣ طرفه في رقم: ٣٩ تجريد= ٤٢
فته= بهرگی/ ١ ل/ ٥٩) (٢٠٠٣):

عبتانی کوپی مالیکی نه نصاری - رهای خوی لی بی- فه رموی:
خوشه ویست - درودی خوی له سر بی- فه رموی: هه ربه نده پی له رژی
قیامه تدا، که دی بو دیوانی خودا، له گهل خوی وشه پی رژی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
بهینی، وه له گوتنی نهو وشه یه، مه بهستی رهای خودای گه وره بووبی،
مسوگهر که خودا ناگری دۆزه خی لی حه رام دهکا).

٢٠٠٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّةً مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا
ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٢٤) (٢٠٠٤):

نه بو هوریره - رهای خودای لی بی- له خوشه ویسته وه، دهفه رموی - درودی
خوی له سر بی- (خودای گه وره دهفه رموی: کاتی له به ندهی موسو لمانی خۆم،
خوشه ویسته که پی لی دمه نه وه و گیانی ده کی شم، وهک منال و براو
خوشه ویستی تری مروف، که نه م جوړه که سانه به سروشت له جیهانا له لای
مروف زور خوشه ویستن، نهویش نارام و سه بر له سر نه م کوستکه وتنه بگری و
ناسوپاسی و ناشوگری له سر نه کاو، بیکا به تویشووی قیامه تی، نه وه
له پاداشتی نه وه دا به هه شتی ده ده می). (ریاض/ ١ ز: ٣ ل- ٥٤ ژماره ی
فه رمو وده: ٣٢/٨).

٢٠٠٥- عَنْ مِرْدَاسٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ وَيَبْقَى خُفَالَةٌ كَخُفَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ لَا يُبَالِيَهُمُ اللَّهُ بِالَّة. (الحديث ٦٤٣٤ طرفه في: ٤١٥٦) (٢٠٠٥):

ميرداس نه سلهمی - رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه - دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: (پیاوچاگان یهک له شوینی یهک بهرودوا له دنیا دمردد چن، تاده مینیتته وه خویری و سهر سهر ییه کان، که وهک سهر کوزمری خهرمانی جو وان، یافه رموی: که وهک بنبیزنگو و بنبؤل و بووچه لی خورما وان، یهک تۆسقال چیه خودای گه وره دمربه ستیان نایهت و گوئیان پی نادات). (تاج/ ٩ ل- ٣١١ ز: ٩٨ ژماره: ٦- باسی بههری هه ژاری و هه ژاران) + (ریاض/ ٤ ز: ٣٧٠ ژ: ١٨٢٨/٢١).

روونکردنه وه:

١- میرداسی کوری مالیکی نهل- نه سلهمی، له کۆمه لهی پهیمانی بهیهه تول شه جهریه، له نه نجاما له کوفه نیشه جی بوو، و به خه لکی نهوئ دادهنرا، یهک فهرمودهی ههیه که نه فهرموده دهی ئیرهیه، قه یسی کوری نهبو حازم له وه وه گپراویه ته وه).

٢- به پیی فهرمایشتی شهرحه کان، نه فهرموده ده به لگهیه له سهر نه وه، که یه کئ له مهرجه کانی هاتنی قیامهت و نیشانه کانی نه وهیه: پیاو چاک نامین، دهمینه وه خراپ و گهندوبیسه کان، بهره بهره وهک که رو گاو ناژه لیان لی دی، به بهرچاوی یه که وه له یه کتر هه لدین!

(٢٠٠٥) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث مرداس: يذهب الصالحون الأول ... راجع

٢٠٠٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. (الحديث ٦٤٣٨) (٢٠٠٦):

ئيبنو عبباس- رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی به گوئی خوّم له زاری پیروزی خو شه ویستم ژنهوت دیفه رموو: ئەم ئادەمیزادە ئەوەندە چاوچنۆک و بەتەماعە، بەهیچ شتێ تیرناخواو چاوی تیرنابی، گریمان پربەشیوی زێری هەبێ، حەز دەکا بیکا بە دووشیو، پڕ بە دووشیو سامان و زێری هەبێ حەز دەکا کە بیکا بەسێ شیو، وەهەر وەها هەتا پتری هەبێ هەول و هەلپە بۆ پتر دەکا!! ئیتەر مەگەر گل چاوی ئادەمیزاد پربکا. ئادەمیزاد مەگەر بەگلی گۆر تیربخوا، مەگەر بەمردن تەماعی نەمیئێ، هەرکە سێکیش لەهەر گوناھێ تەوبە بکا -وێک ئەوە تەوبە لەچاوچنۆکە بکا- خودا تەوبە ی گێرا دەکاو، پەشیمانی لەهەموو کەسێ قەبوولە. (ریاض ١/ ٤٤/ ٣/ ز/ ٢٣/ ١١/ + تاج ٩/ ٢٩١/ ز/ ٩٤/ ١٤/).

٢٠٠٧- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ قَالَ فَإِنَّ مَالَهُ مَا قَدَّمَ وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا أَخَّرَ. (الحديث ٦٤٤٢) (٢٠٠٧):

عەبدوللای گۆری مەسعوود -پەزای خوای ئی بی- فهرمووی: پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- فهرمووی: کامتان مائی میراتبەرەکی لەمائی خوئی خوشتەر دەوئ؟ عەرزبان کرد: قوربان! هەموومان مائی خوتمانمان خوشتەر دەوئ لەمائی میراتبەرەکانمان، فهرمووی -دروودی خوای لەسەر بی- : دەبزانی مائی ئادەمیزاد ئەوە ماله یەتی کە لەپێشخۆیەو دەتێ دەکاو، پەوانە ی دەکا بۆ ئەو

(٢٠٠٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا ... رقم/١٠٤٩.

(٢٠٠٧) قال النووي في رياض الصالحين، في نهاية هذا الحديث: (رواه البخاري). ويعني ذلك

جیہانی، مالی میراتبہرہکانیشی نہوہیہ کہ بہچنگہکریٰ ہرکوی دہکاتہوہ،
 ہہتا لہپر خوی دہمرئو مالہکھی لہپاشی بہجی دہمینی و دہبی بہہی
 کہلہپوورگرہکانی! (تاج/ ۹/ ل ۲۹۴/ ز ۹۴/ ژ ۲۰) + (ریاض/ ۲/ ز ۶/ ل ۱۰۸/ ژ ۵۴۵/ ۲ - باسی سہخاومت و بہخشینہوہ...).

۲۰۰۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِنْ كُنْتُ لَأَعْتَمِدَ بِكَفِّي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْجُوعِ وَإِنْ كُنْتُ لَأَشُدُّ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِي
 مِنَ الْجُوعِ وَلَقَدْ قَعَدْتُ يَوْمًا عَلَى طَرِيقِهِمُ الَّذِي يَخْرُجُونَ مِنْهُ فَمَرَّ أَبُو بَكْرٍ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي عُمَرُ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ فَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي أَبُو الْقَاسِمِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَبَسَّمَ حِينَ رَأَانِي وَعَرَفَ مَا فِي نَفْسِي وَمَا فِي وَجْهِ ثُمَّ قَالَ
 يَا أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ وَمَضَى فَتَبِعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لِي
 فَدَخَلَ فَوَجَدَ لَبْنَا فِي قَدَحٍ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ قَالُوا أَهْدَاهُ لَكَ فُلَانٌ أَوْ فُلَانَةٌ قَالَ
 أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ لِي قَالَ وَأَهْلُ
 الصُّفَّةِ أَصْيَافُ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ إِلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ وَلَا عَلَى أَحَدٍ إِذَا أَتَتْهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ
 بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا وَإِذَا أَتَتْهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ
 فِيهَا فَسَأَلَنِي ذَلِكَ فَقُلْتُ وَمَا هَذَا اللَّبَنُ فِي أَهْلِ الصُّفَّةِ كُنْتُ أَحَقُّ أَنَا أَنْ أُصِيبَ مِنْ
 هَذَا اللَّبَنِ شَرْبَةً أَتَقَوَّى بِهَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنِي فَكُنْتُ أَنَا أُعْطِيهِمْ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي
 مِنْ هَذَا اللَّبَنِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُدُّ
 فَأَتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ فَأَقْبَلُوا فَاسْتَأْذَنُوا فَأَذِنَ لَهُمْ وَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ مِنَ النَّبِيِّ قَالَ يَا أَبَا
 هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ خُذْ فَأَعْطِهِمْ قَالَ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أُعْطِيهِ
 الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَأَعْطِيهِ الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى
 ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَنَظَرَ إِلَيَّ
 فَتَبَسَّمَ فَقَالَ أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَقِيْتُ أَنَا وَأَنْتَ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا

رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفْعُدْ فَاشْرَبْ فَقَعَنْتُ فَشَرِبْتُ فَقَالَ اشْرَبْ فَشَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا قَالَ فَأَرِنِي فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَاسْمَى وَشَرِبَ الْفَضْلَةَ. (الحديث ٦٤٥٢ سبق طرفه في رقم: ١٨٠٠ تجريد = ٥٣٧٥ فتح الباري = بهرگی/ ٥/ ٦٧/ ٢٠٠٨):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: بەخودایەیی کەکەسی لەرەنگ نییە، گەلێ جار وام بەسەرھاتوووە لەبەرسانا، لاکەیی سەرم ھاتوووە و خۆم کوتاووە بەزەویدا و لەپێ کەوتووم، یا لەتاو برسیتی بەردم شەتەک داوە بەسەر سکەمەو، وە روژی لەسەر سەرە پێی موسوڵماناندا دانیشتم، لەسەر ئەو پێگەییە کە لێیەو دەچوون بۆ مزگەوت، سابەشکوو بەبیانووی شتیکیەو، یەکیکیان لەگەڵ خۆی بمباتەووە تێرناو ئاوم بکا، جا ئەبویەکر ھات ئایەتیکی قورئانم لێپرسییەو، مەبەستم ئەو بوو کە ئەو پرسیارە بکەم بەبیانوو ھەتا لەگەڵ خۆیدا بمباتەووە تێرم بکا، بەلام رویشت و تیری نەکردم، ئەنجا عومەر پەت بوو لەلامەو، ئایەتیکی لەویش پرسییەو ئەویش ھەروەھا، ئەنجا پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- لەلامەو پەتبوو، کەمنی بینی زەردەخەنەیی گرتی و تی گەشت کەچی لەدەلمایە و پەنگم بۆچی وایە: ھەرمووی: ئەو ئەبو ھیرپا! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەر خودا! سەرم لەپێتایە، ھەرمووی: شوینم کەو. نیت ئەو پێش کەوت و منیش شوینی کەوتم، تا گەشتە مائەو و چوو ژوورەو روخسەتی بۆ منیش خواست و منیش چومە مائەو خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بئ- پوانی واھەندئ شیر لەجامیکا دانراوە، ھەرمووی: ئەم شیرەتان لەکوئ بوو؟ گوتیان: ھی مائی فیسارەپیاو، یا فیسارە ژنە بەدیاری بۆتۆ ھاتوو. ھەرمووی: ئەبو ھیرپا! گوتم: بھەرموو ئەو پێغەمەری خودا: سەرم لەپێتایە، ھەرمووی: بگەرە دانیشتووەکانی صوففە بانگیانکە بۆم. ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: دانیشتووەکانی

صوفه ئهوانه بوون كه ميوانى ئىسلام بوون، كه سوكارو مال و منال و خانه
خوئ و ئه مانه يان نه بوو، پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بئ - نه گهر خير
(صه دهقه) ي بؤ بهاتبايه دمينارد بؤ ئهوان و خوئ دهستى بؤى نه دمبرد، به لام
نه گهر ديارى بؤ بهاتبايه دمينارد به شوپنياناو خوئى لئى دهخواردو بهشى
ئهوانيشى لئ ددها، منيش ئه مجاره كه ناردى به شوپنياندا ئه مه مه له شان
گران بوو، چونكى له دلئى خوئدا گوتم: ئه م توزه شيره چييه بؤئهم حمكه
دانىشتوانى صوفه يه، ئه م كه م و ئهوان زور به چى دمردىكيان دهخوات. ئه مه
به من رها تر بوو كه زه ميكي لئ بخؤمه ومو، هه ناويكم تئ بئته وه پئى، خو كه
ئهوانيش هاتن، خو شه ويست - دروودى خواى له سهر بئ - فه رمانم پئ دهكاو،
دهبئ من شيره كه به سهر ياندا بگيرم، جا كه وابئ دهبئ چى له م شيره به من
ببرئ، به لام فه رمانى خوداو فه رمانى پيغه مهرى خودا چارى نيه و دهشئ
جئ به جئ بكرئ، بؤيه چووم بانگم كردن، ئهوانيش هاتن و له دم رگاوه
روخهسته تى چوونه ژوورده ميان خواست و ريگه خوازى يان كردو، خو شه ويست
- دروودى خواى له سهر بئ - ريگه تى دانىشتنى دان و، له ماله وه دانىشتن و كؤريان
به ست له هؤده كه دا، فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به رموو ئه ي
پيغه مهرى خودا! فه رمووى: جامه شيره كه هه لگرمو بگه رئ به سهر يانه وه
شير يان پئ بده بابخؤنه وه، منيش جامه كه م هه لگرت و گه رانم به سهر يانه وه،
دهمدا به ره ره ر پياوئ لئى دهخواردوه تاتير شيرى دهخواردوه، ئه و جا
جامه كه ي ده دامه وه، هه تا پياوگه له كه، يه كه له دوا يه كه تير شير يان خواردوه،
هه تا گه يشتمه وه سهر پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بئ - جا جامه كه ي لئ
وهر گرتم و له سهر به رى دهستى خوئ داياناو سه يريكي منى كردو زهرده يه كه
گرتى، له وه ي كه هات به خه يالى مندا، كه گوايه شيره كه به شمان ناكات،
فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به لئ قوربان! فه رمووى: ماينه وه خوئوم
خؤت، گوتم: به لئ راست ده فه رموويت ئه ي پيغه مهرى خودا! فه رمووى: ده ي

دانیسه بخورهوه. منیش دانیشتم و له شیره کم خواردهوه، فهرمووی: دیسان بخورهوه، دیسان خواردمهوه، ئیتر هر دیفهرموو: (پتریش بخورهوه) تاخوم گوتم: ئیتر ناخومهوه، بهوکهسهی کهتوی کردووه بهم پیغه مهره راست و درسته و نهم نایینه راستهی له گهلدا رهوانه کردووی، کهیهزدانی پاکه، ئیتر جیگهی ناگریتهوه بوم!.

فهرمووی- دروودی خوی له سهر بی- دهبیده به منیش، منیش جامه کم داپیی، جا سوپاسی خودای کرد له سهر نهوه کهئهو جامه شیره پیت و فهپرکی وای تی کهوت که بهشی دهوری هفتا کهسی کرد، نهو جا ناوی خودای هیئاو ماوه کهسی که له جامه کهدا مابوو خواردهوه. (تاج/ ۱۰ ز/ ۱/ ل/ ۳/ ژ/ ۱- باسی کومه لهی صوفه = نه هلی صوفه).

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوتًا. (الحديث ۶۴۶۰) (۲۰۰۹):

ئهبو هوریره- رهزای خودای لی بی- فهرمووی: پیغه مبهه- دروودی له سهر- دیفهرموو: خودایه! رزق و روژی خیزان و که سوکاری موحه مهده نه وهنده بده که سهرو بهرپی بژین و بهس. (ریاض/ ۲ ل- ۷۳ ز: ۵۶: ژماره ی فهرمووده: ۵۰۱/۱۱- ش)

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالُوا وَلَا أَنتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ سَدَّدُوا وَقَارِبُوا وَاغْدُوا وَرَوْحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدُّلْجَةِ وَالْقَصْدِ

الْقَصْدَ تَبْلُغُوا. (الحديث ٦٤٦٣ طرفه في رقم/٣٧ تجريد = رقم/٣٩ فتح الباري = بهرگی/١ ل/٥٦). (قَالَ الْعَيْنِي: الْحَدِيثُ مِنْ أَفْرَادِهِ - الْمُرْجَم -) (٢٠١٠):

ئەبو هورەیرە -پەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: خوشەوێست -دروودی خوای لەسەر بئ- فەرمووی: کەستان کردەوهی خوای رزگاری ناکات. یاران عەرزیان کرد: هەتا تۆیش؟ ئەو پێغەمەری خودا! فەرمووی: هەتا منیش بەکردهوهی خۆم ناچمە بەهەشت، مەگەر خودا بەبەرگی رحمەتی خوای دامپۆش و نووقمی رحمەتی خۆیم بکا، هەول و تەللایەکی پێک و پێکی مامناوەندی بدەن و لەکاری خێرا درێغی مەکەن و ئەوەندە بۆتان دەلوێ بەپراسائی کۆتایی لەکردنی کاری چاک مەکەن، ئێوەش وەک پێبوارێ چالاک لەم سێکاتەدا تێکۆشن و خواپەرستی بەندەگی خۆتان بکەن و بیکەن بەدەسمایە و سەرمايە خۆتان: سەرلەبەیانیان و سەرلەنێواران و دەمەو پارشیو! میانەکاربن میانەکار دەگەنە هەوار، کاروانی ئەگەر میانەپەونەبێ، هەم خوای هەم و لاخەکانی دەپرووکی و لەپێ دەکەون. (ریاض/١ ل/٩٧ ژ/٨٦/٢ زنجیرە ژمارە: ٨-باسی پراسائی، واتە: ئیستیقامەت).

٢٠١١ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ؟ قَالَ: أَذْوَمُهَا وَإِنْ قُلْتُ. (الحديث ٦٤٦٥ سبق طرفه في رقم: ٩٠٩ تجريد = ١٩٦٩ فتح = بهرگی/٢ ل/٢٩٠) + (بەروانە/ ژمارە/٩١٠ تەجرید = بهرگی/٢ ل/٢٩١) (٢٠١١):

عائیشە -پەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: لەپێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- پرسیارکرا: کام کردەوه زۆر خوشەوێستە لەلای خودای گەورە؟ فەرمووی: هەرکاریکی چاکە خاوەنەکە ی بەردەوام بئ لەسەری، ئەو لەلای خودا

(٢٠١٠) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و احكامهم، باب: لن يدخل احد الجنة بعمله..رقم/٢٨١٦ (راجع رقم/٣٧ تجريد).
-المرجم-
(٢٠١١) راجع رقم: ٩٠٩ تجريد.
-المرجم-

خوشه ویستترین کردموهی چاکهی نه وچاکه کارهی، با نه وکرده ویه کاریکی که میش بی. (تاج/ ۱/ ل ۶۴/ ز ۱۰/ ژ ۷-ش/ت).

۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةً رَحْمَةً فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَيْئَسْ مِنَ الْجَنَّةِ وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ. (الحديث ۶۴۶۹ طرفه فی: ۶۰۰۰) (۲۰۱۲):

نه بو هوردهیره -پهزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مه- دروودی خوای له سه ر بی- دهیغه رموو: نه ورؤژدی که خودا رحمهت و سؤزو به زهیی دروست کرد، کردی به سهد به شه وه، نه وه دو نو به شیانی لای خوئی هیشتوته وه، هه لی گرتوون بو رؤزی قیامت، له و رؤژه سه خته دا رحمیان پی ده کا به به نده گانی خوئی، وه تاقه یه که به شیانی ناردوته خواره وه بؤناو زه وی، ئیتر نه مه ی که ده یبیین دروستکرا وان له ناو خوینا هه موو رحم به یه کتری ده که ن و، به زهیی یان به یه کتری دا دیته وه، نه مه هه مووی به شیکه له و تاقه به شه. جائه گهر بیپروا واته: کافر - دهیزانی که خودا چه نی رحمه تی زوره له به هه شت ناو می د نه ده بوو، هه روه ها نه گهر بر واداریش دهیزانی که خودا چه نی بی با که و چه نی سزای زور و توله ی سه ختی له لا هه یه، که س له چوونه ناو ناگری دؤزه خ دلتیان نه ده بوو. (ریاض/ ۲/ ل ۹/ ز ۵۳/ ژ ۱/ ۴۴۳- باسی کوکردنه وهی ترس و هیوا) + (تاج/ ۹/ ز ۹/ ل ۲۶/ ژ ۱/ + تاج/ ۹/ ل ۲۷۴/ ز ۹۳/ ژ ۴+۳+۲).

٢٠١٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٧٤ - طرفه في: ٦٨٠٧) (٢٠١٣):

سه هلى كورى سه عد -رەزاي خواى لى بى- فه رموى: خو شه ويست -دروودى
خواى له سهر بى- فه رموى: هه ركه سى زامنسى زمانى و زامنسى داوينى
خويم بوبكا، له شهرو خراپه نه م دوو نه ندامه ي خوى بپاريزى، منيش خوم
دمبم به زامنسى به هه شت بوى! واته: موسولمانى داوينپاك و زمانپاك
به هه شتبه. (تاج/ ١٠ ز/ ٢ ل/ ٨ ز/ ٤ + تاج/ ٣ ز/ ٩٢ ل/ ٢٣٧ ز/ ٢) + (رياض/ ٣ ز/ ٢٥٤ ل/ ١١٠٣ زماره/ ١٥١٣- باسى غه يبهت و پاشه مله -ش).

٢٠١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (الحديث ٦٤٧٨ طرفه في: ٦٤٧٧) (٢٠١٤):

نه بو هورهيره -رەزاي خواى لى بى- له خو شه ويسته وه دمفه رموى -دروودى
خواى له سهر بى- وارپ ده كه وى كه به نده ي قه سه يى ده كا، لهو جو ره قسانه ي
كه دهبن به مايه ي رمزاي خودا، نه و منده يش دلى ناداتى، به هو ي گو تنى
نه و قسه يه وه، خودا نه و به نده ي چهندين پايه بهرز ده كاته وه، وهه روه ها رپ
ده كه وى كه به نده ي قسه يى ده كا، لهو جو ره قسانه ي كه دهبن به هو ي توورپه ي و
ره نجاندى خودا، ناچيته بنج و بناوانى و به باشى لى ورد نابيته وه، تابزانى

(٢٠١٣) ١- متفق عليه: البخاري (٦٤٧٤)، ولم أجده في مسلم هاشم رياض الصالحين. تخريج

الترجم

حديث رقم/٣/١٥١٣.

ب- ولم يوافقه مسلم على تخريج حديث سهل بن سعد: من لم يضمن لي. فتح/٣

الترجم

ص/٣١٠.

(٢٠١٤) قال النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني من أفراده. المترجم

قسه که ی کوی ده گریته وه، که چی به هو ی نه و قسه یه وه ده خزیته ناواگری
دوزه خه وه! (تاج/ ۱۰ ز/ ۲/ ل/ ۷ ژ- پاراستنی زمان + ریاض/ ۳ ز/ ۲۵۴ ل/ ۱۱۰۵
ژماره/ ۶/ ۱۵۱۵).

۲۰۱۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَنِي اللَّهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا فَقَالَ رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعَنِي
وَأَنَا التَّذِيرُ الْعُرْيَانُ فَالْتَجَاءَ النَّجَاءَ فَطَاعَتْهُ طَائِفَةٌ فَأَذْلَجُوا عَلَى مَهْلِهِمْ فَجَرُوا
وَكَذَّبَتْهُ طَائِفَةٌ فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَاجْتَاَحَهُمْ. (الحديث ۶۴۸۲ طرفه في:
۷۲۸۳) (۲۰۱۵):

ئه بو موسا - رهزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه- دروودی خوای
له سه- بی- فه رمووی: نموونه ی من و ئه م ئایینه پیروزی که خوا به منا
ناردوو یه تی، وه ک نموونه ی پیاویکی راستگو وایه، که به دلسوزی هوزده کی
خوی له مه ترسییه کی گه وری نزدیک هوشیار بکاته وه، بجیته ناویان و بی:
به چاوی خو م ئه و سوپایه م دی، که هاتوو به سهر ئیوه، وده من ترسینه ریکی
راست و دروست و په تیم بو ئیوه، ده ی هه تازوو خوتان رزگار که ن، درهنگه
درهنگ!! جا کو مه ئ له هوزده کی بر وای پی بکه ن و به گو ی بکه ن و رزگاریان
بی، به م شیویه: له سه رمتای شه وه وه له سه ره خوشه و په و ی بکه ن و خو
قوتار که ن، کو مه ئیکی تریشیان هوشیار کردنه وه که ی به ردرو بزانن و باوه ر به
ناموژگاریه کانی نه که ن و بی ناگا پشتی لی بکه نه وه، هه تا له گه ل به یانا
سوپا که بدا به سه ریانا و ته فرو تونایان بکه ن و به فه تارمتیان به رن.

۲۰۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ. (الحديث ۶۴۸۸) (۲۰۱۶):

(۲۰۱۵) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: شفقة صلى اللهم عليه وسلم على أمته، رقم/ ۲۲۸۲.

(۲۰۱۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: الجنة اقرب إلى احدهم - خاتمة كتاب الرقاق

عبدالوللّٰہ - پرمزای خوای لی بی۔ فہرمووی: خوشہ ویست - دروودی خوای
لہسہر بی۔ دمفہرمووی: ہرکھسی لہئیوہ بگری بہہشتی لیوہ نزیکترہ لہ
بہنپیلاوی کہوشہکانی، دوزہخیش ہہروہا۔ (ریاض/ ۲/ ۵۳/ ل/ ۳۱/ ۴۵/ ۳-
کؤکردنہوہی ترس و ہیوا لہدلا)۔

روونکردنہوہ:

واتہ: کہس نازانی بہہوی چییہوہ خوالیی دمرہنجی، یابہہوی چییہوہ
خوالیی خوش دہبی، کہواتہ: مروف تادمہتونی کاری خیر زور بکا، سا بہشکو
بہہوی یہکیکیانہوہ خوالیی خوش بی، وہہروہا تادمہتونی لہخراپہ،
لہگہورہو بجووی، لہکہم و لہزوری، دووربی، نہبادا خوانہخواستہ، بہہوی
یہکیکیانہوہ ببی بہدوزہخی؟ (تاج/ ۱۰/ ۱۴/ ل/ ۴۸/ ۳-ترسی خودای
گہورہ)۔

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَ حُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ. (الحديث ۶۴۸۷) (۲۰۱۷)۔

ئہبوہورمیرہ - پرمزای خوای لی بی۔ دمفہرمووی: خوشہ ویست - دروودی
خوای لہسہر بی۔ دمفہرمووی: ناگری دوزہخ بہنارہزووبازی پەرژین کراوہ،
بہہشتیش بہبی دلی کردنی دمروون پەرژین کراوہ۔ (تاج/ ۱۰/ ۴۷/ ل/ ۱۴/
ز/ ۲-ش/ت)۔

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَظَرَ
أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ.
(الحديث ۶۴۹۰) (۲۰۱۸)۔

(۲۰۱۷) أخرجه مسلم في أول كتاب الجنة وصفة يفعها و اهلها رقم/ ۲۸۲۲، ۲۸۲۳۔

(۲۰۱۸) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، رقم: ۲۹۶۳۔

نه بو هورمیره -رهای خوی لی بی- له خۆشه ویسته وه -دروودی خوی
له سه ر بی- دمه رموی: نه گهر ته ماشای که سیکتان کرد، که له مال و سامان و
شیوه جوانیدا، باوی هه بوو به سه ر ئیوه وه، با ته ماشای خوار خۆشانه وه
بکه ن، نه بادا به هوی نه وه وه خۆتان به مه غدوور بزانه و، نه ونازو به هره و
نیعمه ته ی که خواپی به خشیون به که م بزانه و سه باره ت به وه تووشی هه له و
ناسو پاسی ببنا. (تاج/ ۹/ ز ۹۶/ ل ۲۹۹ + ل ۲/ ۳۰۰ ز ۲).

۲۰۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا
يُرْوَى عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ
فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا
كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَعِ مِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ
بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ
لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً. (الحديث ۶۴۹۱) (۲۰۱۹):

ئیبنا عه باس -رهای خوا له خوی و بابی بی- فه رموی: له فه رمووده یه کی
قودسی دا، که پیغه مه ر -دروودی خوی له سه ر بی- ده گی پێته وه له خودای
گه وره و پیرۆزه وه، فه رموی: خودای گه وره دمه رموی: خودا هه موو
چاکه یه ک و هه موو خراپه یه کی له (لوح المحفوظ) نوسیوه وه به م شیوه یه روونی
کردۆته وه، بۆ هه موو که سی: نه گهر که سی ویستی چاکه یی بکاو بۆ نه کرا،
ئه وه خودا له لای خوی چاکه یه کی ته وای بۆ دمنوسی، وه نه گهر که سی
ویستی چاکه یی بکاو له هه مان کاتدا کردی ئه وه خودای سه ردارو سه روه ر
له لای خوی له ده چاکه وه تا جهوت سه د چاکه، تا ئه وه نده ی خودا خوی
حه زده کا چاکه ی بۆ دمنوسی، وه نه گهر که سی ویستی خراپه یی بکات به لام
نه یکرد ئه وه خودا له لای خوی چاکه یه کی ته وای بۆ دمنووسی، وه نه گهر

کەسێ ویستی خرابەیی بکا، وەگردی، ئەوێ خودا بەیەك خرابە دەینووێ
لەسەری. (ریاض ١/ ز ١/ ژ ١١/ ل ١٦-ش. باسی: نیازو نیاز پاکی...).

٢٠٢٠- عَنْ حَدِيثِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَلْتَمِظُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ يَنَامُ الرَّجُلُ التَّوَمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظَلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ يَنَامُ التَّوَمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظَلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَتَنْفُطَ فَتَرَاهُ مُتَبَرِّئًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ ثُمَّ أَخَذَ حَصَى فَدَخَرَجَهُ عَلَى رِجْلِهِ فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَاذُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدَهُ مَا أَظْرَفَهُ مَا أَغْفَلَهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ وَلَقَدْ أَتَى عَلِيٌّ زَمَانَ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ دِينُهُ وَلَكِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِلْبَايَعِ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. (الحديث ٦٤٩٧ طرفاه في: ٧٠٨٩، ٧٢٧٦) (٢٠٢٠):

حوزەیفە -رەزای خۆای لی بی- فەرمووی: پێغەمبەرێ خودا - دروودی
خودای لەسەر بی- دوو فەرمايشتی لەبارەى سپاردەو پێمان فەرموو،
یەکیکیانم بەچاوی خۆم دی کەهاتە دی، کەبریتی بوو لە هاتنی سپاردە
(ئەمانەت) وە چاوەنوارێ ئەوێ تریشیانم کە بیته دی، بریتی یە لەنەمانی
ئەمانەت، واتە: سپاردە. یەکەم: ئەوێ بوو فەرمووی پێمان: (ئەمانەت -واتە:
سپاردە- کەهاتە خوارەو، لەناخی دلی پیاو چاکان وەك جینی سەحابەو
تابعین بەسروشت سپاردە پەرور بوون، بەرە بەرە قورئانیش دەهاتە
خوارەو، سوننەتی پێغەمبەریش لەدوا ئەو دەهات، ئیتر ئەوانیش

بەفیربوونی قورئان و بەزانینی شەریعەت، سپاردەیان بەباشی و بەجوانی
بەرودەکرد.

فەرماستی دوو دەهە بوو باسی نەممانی ئەمانەتی بۆ کردین، فەرمووی
-دروودی خۆی لەسەر بۆ- (کاتی ئەمانەت هەڵ دەگیرێ بەرەبەرە نامینی،
پیاو دەبێ خەوی ئی دەکەوێ، لەو خەویدا سپاردە لەدەستی وەردەگیرێتەو،
بەرەبەرە شوێنەکەشی لەناو دلا کوێر دەبێتەو، لەسەر ئەم شیوەیە:

یەكەمجار شوێنەكەى وەك نیتكەیهكى رەش دەمێنێتەو، دووهمجار
كەخەوى ئی دەكەوێ ئەوەی كە ماوه لەدەلىا ئەوەیش دەرواو هیچی نامینی،
ئیتەر شوێنەكەى وەك تەلۆقى ئی دێ، نووری ئەمانەت، پرووناكى ی سپاردە، كە
لەدەلىا بار دەكا، وەك ئەو پشكۆیه وایە كەبەینییت بەقاچى خۆتاو، شوێنەكەى
هەتەلۆقى، سەیر دەكەیت قاچت بلۆق دەكاو، بلۆقەكەو شوین بلۆكەو، تاماوەی
دەمینی، بەلام پشكۆكە نەماوەو سكلەكە دیار نییە، ئەمانەتیش كە لەدەلىا بارى
كرد ئاوايه!

ئەوجا بۆ روونکردنەوێ مەبەستە كە پتر، چەوێكى هەلگرت و تلاینەو
بەسەر قاچى خۆیاو، نیشانی دا كەپشكۆكە ئاوابێی بەقاچى خۆیا. فەرمووی:
ئیتەر بەرە بەرە كەس متمانە بەكەس ناك، تاواى ئی دێ، خەلك مامەلەو سەودا
لەگەل یەكترى دەكەن، بەلام خەريك دەبێ كەكەس ئەمانەت بەجێ نەهێنێ،
تاواى ئی دێ پیاوى ئەمین و دەستپاك واكەم دەبێ، دەلێن: لەناو فیسارە خێلدا
پیاوێكى دەستپاكی ئەمین ماوە! واى ئی دێ دەبێ بەپاشاگەردانییەكى وا، قسەو
گوتاریان بايەخى نامینی، پیاوى واپەیدا دەبێ سەنگى دەنكە خەرتە لەیى
جیبیە، باوەرونیمان لەدەلىا نییە، كەچى پێی دەلێن: ئای لەم شا پیاو، چەندە
زێرو هۆشیارە، یاچەندە سەلارو ناسك و نازدارە، یاچەندە بەجەرگ و رەشیدو
نازایە! (بەرەستى ئیستا رێك وایە).

حوزمیفه - پرهزای خوای لی بی- دمیفه رموو: نهو سه ردمه نه ماوه که من دهر بهست نه بووم، که له گهل ههر کامیکتانا مامه له و سه و دام بکردایه، ترسم نه بوایه، چونکه مامه له کاره که نه گهر خوای موسلمان بوایه، ناپین و دینه که ی نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا، خو نه گهر گا ورو جو و له که ش بوایه، سه رکاره که ی سه ری، نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا! به لام نه مړو مه گهر له گهل فیساره که س و فیساره که س بتوانم مامه له و سه و دا بکه م و لیان دلیابم). (تاج/ ۱۰ ل ۶۹ ز ۱۸ / ۱ ش/ ت باسی سپارده هل ده گری) + (ریاض/ ۱ ل ۱۸۳ ز ۲۵ / ۲۰۰/ ۲ ز/ باسی هه رمانکردن به دانه و دی نه مانه ت - سپارده-)

۲۰۲۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَجِدُونَ النَّاسَ كَابِلٍ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً. (الحديث ۶۴۹۸) (۲۰۲۱):

ئیبنو عومر - پرهزای خوادایان لی بی- هه رموو: ژنه وتم له خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- دمیفه رموو: (نهو خه لکه بی متمانه، متمانه یان بی ناکری، مه گهر چونه ها، هه روه ک چو ن له سه رد و شتر دا، و شتریکی ره سه نت ده ست ناکه و ی که ده ست بدا بو سواری ناوا!).

۲۰۲۲- عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرَاءِ يُرَاءِ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. (الحديث ۲۰۲۲):

جوندوب - پرهزای خوای لی بی- ده فه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه ری بی- ده فه رموی: (هه رکه سی بو ناوبانگ و شو رمت چاکه و خودا په رستی بکا، خودا له جیهانا دهیکا به په ندو، له هیامه تیشا بی پاداشتی دهکا،

(۲۰۲۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله صلى الله عليه وسلم (الناس كابل مائة...)، رقم/ ۲۵۴۷.

(۲۰۲۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، باب: من اشرك في عمله غير الله: رقم/ ۲۹۸۶.

وهمه ركهسى بؤ روالهت و ريبازى ههركارى بكا، خودا له رۆزى قيامه تدا
پهردهى له روو ههلا دهمالى و ريبازىيه كهى ناشكرا دهكا). (تاج/ ١ ل/ ٧٣ ز/ ١٣
١/ ش/ ت هه رشه كردن له ريبازى).

٢٠٢٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ وَمَا تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ. (الحديث ٦٥٠٢) (٢٠٢٣).

ئهبو هوريره - ريمزاي خواي لى بى- فهرمووى: خو شه ويست - دروودى خواي
له سهر بى- فهرمووى: (خوداي گه ورمو سهر ورمو دم فهرمووى: كه سى گه ر بكا
به خو شه ويستىكى من و دوژمنايه تى بكا له گهلا دوستىكى من دا، ياشه ر پى
بفرۆشى، ئه وه دوژمنايه تى له گهلا مندا دهكاو شه ر به من دمفرۆشى، كه واته
باخوى ئاماده بكا بؤ شه ر كردن له گهلا خوڤما، من خوڤم شه رى تى دهبه ستم و
له حياتى ئه وه دوسته نازدارم بؤى ده چمه مهيدانى جهنگو شه رى له گهلا
دهكهم، وه عهبدو بهندهى من به هيچ شتىكى باش و خو شه ويست وهك ئه وه
خوى له من نزيك ناكاته وه، كه وهك به كردن ئه وه شتانهى فهرزو پيوستيم
كردو وه له سهرى خوى له من نزيك بكاته وه، باشترين هوكار بؤ نزيكبوونه وه
له خواي پهرومردگار، جى به جى كردنى فهرزهكانه وه به ره بهندهى من
به كردنى سوننه تهكان خوى له من نزيك دهكاته وه و خوى دينيته پيشه وه،
ههتا خو شه ويست ده بى لهلام، جاكاتى بهنده، به كردنى عيباداتى جوان،

(٢٠٢٣) لم يوافقهم مسلم على حديث أبي هريرة، (من عادى الي وليا..). (فتح/ ١٣ ص/ ٣١٠)

گه‌یشته نهو پایهی که‌بئی به‌خوشه‌ویستو دۆستی من، ئیتر خۆم دهبم به‌گوئی و چاوو دهست بئی بۆی! هه‌رجی به‌دئی من نه‌بئی و بۆ رمزای من نه‌بئی، نه‌گوئی ده‌داتی و نه‌ته‌ماشای ده‌کاو نه‌دهستی بۆ دهباو نه‌بۆی ده‌چی! ئیتر منیش بئی دئی نهو ناکهم و دئی ناشکینم، هه‌رجیم ئی داوابکا، به‌بان چاو ده‌یده‌می و به‌دهستی خۆم ده‌یده‌می و به‌پئی ی خۆم بۆی دهبهم، نه‌گهر به‌نام بۆ بئینی په‌نای ده‌دهم، له‌کردنی هیچ شتی وه‌ک نه‌وه‌سی و دوو ناکهم، وه‌ک نه‌وه‌که له‌کیشانی گیانی موسوئمانا، سی و دوو ده‌که‌م، چونکه نه‌وه‌حه‌زی له‌مردن نییه، وه‌منیش هه‌رچه‌ند چه‌زم له‌بئی دئی نهو نییه به‌لام مردنیش کارئیکی ناچاریه، هه‌رده‌بئی ببئی). (ریاض ۱/ ز ۴۷ ژ ۳۸۶/۱ - ل ۳۰۱/ چایی دووهم + ز ۱۱/ ژ ۹۵ ل ۱۰۵ - باسی تیکۆشان و لیبران بۆ خوا، باسی نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خوا).

۲۰۲۴ - عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. (الحديث) (۲۰۲۴):

ئهم فهرمووده‌یه له‌ریاض الصالحین دا، له‌عائیشه وه‌ئاوایه: عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبه‌ر - دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوسهره‌ پاکیزه‌کانی - فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بئی - فهرمووی: هه‌رکه‌سی چه‌ز به‌دیداری خودا بکات، خودایش چه‌ز به‌دیداری نه‌وه‌ده‌کا، وه‌هه‌رکه‌سی چه‌ز له‌دیداری خودا نه‌کات، خودایش چه‌ز له‌دیداری نه‌وه‌ناکات و چه‌زی له‌چاره‌ی نییه، عائیشه فهرمووی: منیش عه‌زیم کرد: جا خۆنه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! که‌سمان چه‌ز له‌مردن ناکه‌ین، گوایه ده‌بئی خوداش چه‌ز له‌ئیمه‌ نه‌کا؟

(۲۰۲۴) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه...

خوشه‌ویست - دروودی خوی له‌سەر بێ - فه‌رمووی: (مه‌به‌ست ئه‌مه‌ نییه که تۆ تی ی گه‌یشتویت، به‌لام مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه کاتی موسولمان له‌سه‌ره مهرگا فریشته‌ی -رحمه‌تی خودای لێبێ- موژده‌ی رحمه‌ت و په‌زامه‌ندی و پێزلیگرتنی خودای ده‌ده‌نی له‌گه‌ڵ نازو نیعه‌ت و به‌هره‌ی به‌هه‌شتا، ئیتر ئه‌ویش هیچی وه‌ك ئه‌و دنیا پێ خوش نابێ، وه‌حه‌ز له‌دیداری خودا ده‌گا، خوداش حوز به‌دیداری ئه‌و ده‌گا، ناموسولمانیش کاتی که‌مردن قورتمی ده‌گری، ودموژده‌ی سزای سه‌ختی خودای پێ ده‌دری، ئیتر هیچی تری وه‌ك ئه‌و جیهان پێ ناخوش نابێ، وه‌حه‌ز له‌ دیداری خودا نا‌کا، خوداش به‌ز له‌چاره‌ی ئه‌و نا‌کا). (ریاض/ ٤/ ل/ ١٣٣٦ ز/ ٣٧٠/ ژ/ ١٤٨/٤١ -موسلیم).

٢٠٢٥ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ جُفَاءً يَأْتُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَسْأَلُونَهُ: مَتَى السَّاعَةُ، فَكَانَ يَنْظُرُ إِلَى أَصْغَرِهِمْ فَيَقُولُ: إِنَّ يَعْشَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ سَاعَتُكُمْ (يعني موتهم). (الحديث ٦٥١١) (٢٠٢٥):

عائیشه - ره‌زای خوی لی بێ - فه‌رمووی: گه‌لی جار پیاو گه‌لیکی سارا نشینی عه‌رب، که‌به‌سوست و شک و ره‌قن، ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر - دروودی له‌سەر - په‌رسیاریان لی ده‌کرد: کاتی قیامه‌ت که‌ی دی؟ ئه‌ویش ته‌ماشای هه‌ره‌ به‌چکۆله‌که‌یانی به‌ته‌مه‌ن ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (نه‌گه‌ر ئه‌م کوپه‌ بژی، به‌ر له‌وه‌ی په‌ر ببی کاتی قیامه‌تی ئێوه‌ دی). هیشامی کوپی عوروه ده‌یفه‌رموو: واته‌: کاتی مردنی ئێوه‌ دی. (تاج/ ١٠/ ل/ ٢٧٥ ز/ ١٠٥ -باسی نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت).

٢٠٢٦ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ

أَحَدُكُمْ خُبْرَتُهُ فِي السَّفَرِ نَزُلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَارَكَ الرَّحْمَنُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَلَا أَخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ بَلَى قَالَ تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْرَةً وَاحِدَةً كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَطَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا ثُمَّ صَحَّكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِإِدَامِهِمْ قَالَ إِدَامُهُمْ بِالْأَمِّ وَتَوْنٌ قَالُوا وَمَا هَذَا قَالَ تَوْنٌ وَتَوْنٌ يَأْكُلُ مِنْ زَائِدَةٍ كَيْدِهِمَا سَبْعُونَ أَلْفًا. (الحديث ٦٥٢٠) (٢٠٢٦):

نهبو سه عیدی خودری - پرهای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مبهه - دروودی
خوای له سهه بی- فهرمووی: (روژی دهستا خیز (قیامت) گوئی زهوی دهبی
بهیه که کولیره، خودا وهندی بهزهبرو زهنگ، بهدهستی خوئی نهم دهستاو نهو
دهستی بی دهکا، وهکوو چوئن یهکی لهئیوه لهسهفهرا، کولیره بنناگره لهبن
ناگردا دهبرژینئیو، که دروستی دهکا، نهم دهستهو نهو دهستی بی دهکا، ههتا
توژی پان ببیتهوه ناوا، خودا نهم کولیره ی گوئی زهوی یه دهکا بهنانی
میوانداری بؤ بهههشتیهکان، لهئیستگای مهحشهردا بهر لهچوونه بهههشت،
وهک بهرکول دهیخوئن! لهو کاتهدا، پیاویکی جوولهکه هات گوتی: نهی باوکی
قاسم! خودا پیټ فهر بهسهرتا برپژی، باعهرزت بکهه که لهروژی قیامت
یهکهه زیافهتی بهههشتیهکان چییه؟ فهرمووی: (نادهی بلی) گوتی: گوئی
زهوی دهبی بهتاقه کولیرهیه که. جوولهکههش فهرمایشتهکهی پیغه مههری،
سهبارمت بهبوونی زهوی بهکولیره دووباره کردهوه. پیغه مبهه ریش - دروودی
خوای له سهه بی- تهماشایهکی واتا بهخشی نیهه کردو تهواو پیکهنی، ههتا
خری پاشینهکانی وهدهرکهوتن، چونکه قسهی جوولهکهه گوتهی تهورات
بوو، پیکی فهرمایشتهکهی پیغه مبهه بوو، پاشان جوولهکهه گوتی: باپیټ
بلگیم وههرزت بکهه که پیخوره کهشیان چییه؟! کابرای جووه گوتی:
پیخوره که یان بالامو نوونه، هاوپریان فهرموویان: بالام چییه و نوون چییه؟

کابرای جووه گوتی : بالام گاجووته و نونیش ماسی و نهههنگه، له پارچه گوشته زیادهکهی جگهری نهم دوانه، که خوشتین پارچه یانه، ههفتا هزار بهههشتی لی دهخون). (تاجی کوردی/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۳- باسی ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۴۷۱ ز/ ۱۴۷ ز/ ۱- باسی یهکه م خوراک و یهکه م خواردنه وهی خه لکی بهههشت) + (تاجی کوردی/ ۶ ل/ ۱۱ ز/ ۳ ز/ ۷- تهفسیری سوورتهی بهقه ره).

۲۰۲۷- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ قَالَ سَهْلٌ أَوْ غَيْرُهُ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ. (الحديث ۶۵۲۱) (۲۰۲۷):

سههلی کوری سهعد - پهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم لهزاری پیروزی پیغه مهر خوی - دروودی خوای لهسهر بی- دهیغه رموو: (پوژی قیامت، مهردوم هه موو لهسهر زهمینیکی سپی مهیله و سوور، ههشر دهکری، که وهک کولیره ی باراشی پاک کراوی بیژراوهی بی سووس و که پهک وایه).

سههل - یایه کیکی تر- لهگیر مهروهکانی نهم فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوی یه، زهوی یهکی تری نوئی یه جیایه لهم عهردهی ئیستای خویمان، که ئیستا لهسهری دهژین له بهر نهوه نیشانهی خاوه نییتی و په یوهندی و دیار یکردنی جیگه و ریگه ی پیوه نییه، بهههر چوارلادا ههتا چاو برکا، دهشتیکی سافی بی بهرزی و نزمی و بی نیشانه و شوینه واره). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۲ ش- ههشر لهسهر زهوییهکی نوئی دهکری).

۲۰۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يُخْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ وَائْتَانٍ عَلَى بَعِيرٍ وَثَلَاثَةٌ عَلَى بَعِيرٍ

وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ وَتُحْشَرُ بِقِيَّتِهِمُ النَّارُ تَبِيتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاقُوا
وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا.
(الحديث ٦٥٢٢) (٢٠٢٨):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: ھەزەرت -دروودی خوای
لەسەر بی- ھەرمووی: (تۆزێ لەپیش بەرپابوونی ھیامەتدا، ھەشری
لەجیھاندا دەبی، لەم ھەشرەدا مەردوم بەسێ کۆمەل کۆدەکرێنەو، دەستە
یەکەم: پیشەنگەکانن، ئارەزوومەندی دیداری خودان و لەرپابووردوویان بیزارن،
چونکە ئەوئەندە تامەزرۆی دیداری خودان، لەھەموو شتێکی تر بیزارن.

دەستە دووھەم: ئەوانەن کە دووکەس ، یا سێ کەس، یاچار کەس،
یاپێنج کەس، یاشەش کەس، یاھەوت کەس، یاھەشت کەس، یا نۆکەس،
یادەکەس، بەسەرەو بەنۆرە بەرودوا سواری یەک و شتر دەبن، یاخود دووکەس
دووکەس، یاسێ کەس سێ کەس، پێکەو لەپاشکۆی یەکتری یەو سواری یەک
و شتر دەبن و... تاد. وھەرچی لەمانە مایەو ئەو دەستە سێیەمن،
ئایەخی ھەرسێ دەستەکەن، ئەمانە پیادەن بەپێ دەپۆن، ئاگر وەک شوان
دەیاندا بەرو وەک رات بەرەو سارای مەحشەرییان دەخوڕی، ئیتر چەند پۆز
بەپێوەن ناگرەکش لەگەڵیان، لەھەركوئ شەو بکەنەو ناگرەکش
بەدیاریانەو شەو دەکاتەو، لەھەر کوئ نیومروان وچان بگرن، ناگرەکش
لەویدا لەگەڵیان وچان دەگری، لەھەر کوئ بەیان بکەنەو ھەروەھا، وەلەھەر
کوئ ئیوارەیان لی بی ھەروەھا -ش. (تاج/ ١٠ ز/ ١١٧ ل/ ٣٥٨ ز/ ٤).

٢٠٢٩ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ تُحْشَرُونَ خُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجَالُ وَ

النِّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَهْمَهُمْ ذَلِكَ. (الحديث ٦٥٢٧) (٢٠٢٩):

عائشه - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر- دروودی لہسہر - فہرمووی: (نیوہ ئہی بہرہی ئادہمیزادا! لہرؤزی قیامہتا بہرووت و قووتی و بہپیخواوسی و بہسوننہت نہکراوی، حہشر دہکرین و کؤدہکرینہوہ بو لیپرسینہوہ.

عائشه فہرمووی: منیش گوتہ: ئہی پیغہمبہری خودا! پیواوان

و ژنان پیکہوہ دہبن، خو ئہوہ تہماشای شہرمگای یہکتری دہکەن! نایا وایہ یانا؟ فہرمووی: (لہبہر دیزواری ہہلویت و سہختی ئہو دہمہ، کئ دمیپہرژیتہ سہر شتی وا، کئ وەک خودا لہقورئانا دہفہرموی: (لکل امری منہم یومئن شأن یغنیہ ٣٧/٨٠ - واتہ: لہو رؤژدا بارودؤخ و ہہلویت و اشلؤق و سہخت و سہخلەت دہبی، کەس نایپہرژیتہ سہر کەس، ہہرکەسی ئالوہ بہدەردی خوئیہوہ نایپہرژیتہ سہر شتی وا، مشووری کاری خوئی دہخوات و بہس!). (تاجی کوردی/ ٧ ل/ ٢٣٧ ز/ ٦٣ - تہفسیری سوورہتی عہبہسہ ٣/ + ریاض/ ١ ل/ ٣٨ ز/ ٥٠ ز/ ٤١/١٦ - ترسان لہقاری خودا - ش).

٢٠٣٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَغْرَقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرْقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ آذَانُهُمْ. (الحديث ٢٠٣٠):

ئہبو ہورہیرہ - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: حہزمت - دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (لہرؤزی ژیانہوہدا ئہو خەلکە دہکەونہ سہخلەتیہکی

(٢٠٢٩) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: فناء الدنيا، وبيان الحشر يوم القيامة،

رقم/٢٨٥٩.

(٢٠٢٠) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ في صفة يوم القيامة، رقم/٢٨٦٣.

واوه نارەق دەكەن، ئارەقەيكي زۆر زۆر، تەنانەت حەفتا بال ئارەقيان بەناخی زەويدا دەجیته خوارەوه، وەکی تریش پەنگاوی ئارەقی لەشیان وائەوق دەکاتەوه، هەتا دەگاتە لاغاوەیان، گەلی جار دەگاتە بناگوئی یان! . (ریاج ١/ ل ٣١٤ ژ ٤٠٣/٨ ش).

٢٠٣١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ. (الحديث) (٢٠٣١):

دیسان فەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خۆای لەسەر بێ- فەرمووی: (لەرۆژی قیامەتا، یەكەم شت كە ئادەمیزاد لەسەری دادگایی مەحکەمە دەکری، مەسەلەو پرسی خۆین رشتن و پیاکوشتنە. لەگێرپانەوێهەکی تاج دا دەفەرمووی: (یەكەم شت كەبەندە لەسەری بەرپرسی (موحاسەبە) دەکری، مەسەلە ی خۆین رشتنی ناهەق و کوشتنە). (تاجی کوردی/ ٢/ ل ٢٠٠/ ٨١/ ژ ٢/ - ش/ت/ن) + (ریاض/ ٤/ ل ١٣٣٤/ ز ٣٧٠/ ژ ١٨٤٥/٣٨).

٢٠٣٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ أَتَى بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَزِدُّ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَزِدُّ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ. (الحديث) (٢٠٣٢):

ئێبنو عومەر -رەزای خوادایان ئی بێ- - رەزای خودا لەخۆی و بابی - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی خودای لەسەر - فەرمووی: (کاتێ بەهەشتیەکان لەبەهەشتا جیگیر دەبن و تیادا دا دەمەزرێن، و مەهروەها دۆزەخییەکانیش لەدۆزەخ دا مۆل ئەدرێن، ئەوجا جاترچییهك جار هەل دەداو

(٢٠٣١) أخرجه مسلم في القسامة، باب/ المجازاة بالدماء في الآخرة ... رقم/١٦٧٨.

(٢٠٣٢) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون، ٢٨٥٠.

به‌دهنگی به‌رز بانگ ده‌کا؛ نه‌ی دانیش‌توانی به‌هه‌شتا! گوئ بگرن، نه‌وانیش
گوئ قولاخ ده‌کهن و دهنوارن، دیسان بانگی دۆزه‌خیه‌کان ده‌کاو ده‌لئ: نه‌ی
خه‌لکی دۆزه‌خ! گوئ بگرن، نه‌وانیش گوئ قولاخ دمبن و دهنوارن! نه‌وجا مردن
دینن، له‌شیوه‌ی به‌رانیک‌ی ته‌ودا، له‌سه‌ر شووره‌که‌ی نینوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ
که‌پیی ده‌گوترئ نه‌عرف، پرایده‌گرن، جارچییه‌که به‌هه‌ردوولا ده‌لئ: نه‌مه
ده‌ناسن؟ ده‌لئین: به‌لئ نه‌مه مردنه، هه‌موویان به‌باشی چاویان لییه‌تی، جایه
حیای کوپی زه‌که‌ریا به‌رانه‌که پال ده‌خاو سه‌ری دمبپی، نه‌نجا جارکیش
بانگه‌واز هه‌ل ده‌دا: نه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شتا خوشی له‌نیوه، موزده‌تان لی بی،
نیتر مردن نه‌ما، هه‌تا هه‌تایه له‌به‌هه‌شتا به‌خوشی ده‌ژین! وه نه‌ی خه‌لکی
دۆزه‌خ! هۆربه‌بانی چاوتان، دمرگای ئومیدتان به‌نیجگاری لی داخرا، نیتر
مردنیش نه‌ما، هه‌تا هه‌تایه نه‌مه شوینتانه! جابه هه‌شتیه‌کان به‌م بۆنه
خۆشه‌وه نه‌ومنده‌ی تر که‌یفخۆش و شادمان دمبن و، دۆزه‌خیه‌کانیش به‌هۆی
ئهم رووداوه دل نه‌زینه‌وه نه‌ومنده‌ی تر خه‌مبار و خه‌فه‌تبار دمبن). (تاج/٧
ل/١٩ ز/٢ ز/٢ ش/ت-ته‌فسیری سوورته‌ی مه‌ریه‌م).

٢٠٣٣- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ
يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ
فَيَقُولُ هَلْ رَضِيتُمْ فَيَقُولُونَ وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطِ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ فَيَقُولُ أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُونَ يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ
ذَلِكَ فَيَقُولُ أُحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحديث ٦٥٤٩ -
طرفه‌ی: ٧٥١٨): (٢٠٣٣).

ئهبو سه‌عیدی خودری -پرمزای خوای لی بی- ووی: خۆشه‌ویست -دروودی
خوای له‌سه‌ر بی- ووی: خودای پاک و پیروزو مه‌زن، به‌به‌هه‌شتیه‌کان

(٢٠٣٣) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: إحلال الرضوان على أهل الجنة، رقم:

دەفەر مۆی: ئەو خەلکی بەهەشت! ئەو بەهەشتینە! ئەوانیش بەیەك دەنگ دەلێن: بۆھرموو ئەو پەروردگارمان! ھەمیشە نێمە بەندەو کە مەربەستەین و ئامادەین بۆ جێ بەجێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەھرمیی، والە ھەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە دەفەر مۆی: ئایا بەش و بارەو باشی خۆتان لەبەھەشتا رازین و پێی خوشنودن؟ دەلێن: ئەو بۆ رازی نابین، لەم بەش و بارە باشە، کە تۆداوتە بەئێمە دەبێ باشتەر ھەبێ؟ کۆی تر بەش و بارەو وا زۆر باشی پێ دراوە؟ خودا دەفەر مۆی: ئەو دەلێن چی ئەگەر لەو مەیش باشتەرتان پێ خەلات بکەم؟ دەلێن: جاشتی و ھەبێ دەبێ چی شتێ ھەبێ کە لەو بەشتەر بێ؟! دەفەر مۆی: (خۆشنودی و رمزامەندیی خۆمتان دەدەمێ و لێزەمەو لێپازیبوونی خۆم دا دیمبارینم بەسەرتانداو لەناو بەھەشتی ریزوانی خۆما جێتان دیکەمەووەو ئێتر بەھۆی ئەووەو ھەتا ھەتایەو ھەرگیزاو ھەرگیزو قەت قەتو بپرای بپرای لەم پۆ بەدواوە لێتان ناپرنجیم). (ریاض ٤/ل ١٤٠٦ ز/ ٣٧٢ ز/ ١٨٩٤/١٥ ش = ب+م = ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم -رمزاو رەحمەتی خودایان ئی-).

٢٠٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا بَيْنَ مَنْكَبِي الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ. (الحديث ٦٥٥١) (٢٠٣٤):

ئەبو ھوریرە -پەزای خۆای ئی- دەفەر مۆی: خۆشەویست -دروودی خۆای لەسەر بێ- دەر فەر مۆی: (لەشی دۆزەخیەکان ئەوەندە دزەل و گەورە، تەنانەت بەپێی ھەردوو سەرشارانی ناموسوڵمان، لەدۆزەخ دا، سێ پۆزە رێگە، بەرپۆشتنی سواری خێراو تیز پەو). (تاجی کوردی ١٠/ل ٤٩٨ ز/ ١/ ز ١٥٢).

(٢٠٣٤) أخرجه مسلم في الجنة، وصفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون و الجنة يدخلها

روونكر دىنەۋە:

لەفەرمايشى دانەرى تاجول ئوۋوول و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي
 عەينى و زانايان دەرەكەۋى كە: (كۆمەللى فەرموودەى بەھىز ھەيە، كەمى
 لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازى يەكيان ھەيە، قسە لەجۇنىتتى و گەورەو بچوۋكى
 ئەندام و لەشى بىباۋەرەن دەكەن لەناو دۆزەخا، ۋەك ھەندى فەرموودە باسى
 ئەۋە دەكا كەھەندى لەناموسولمانەكان زۆر زەبەلاح و فېلەتەنن، تەننەت
 كاكىلەيەكيان بەقەد كىۋى ئوۋو دىمى، يالەنەرمەى گۈى ناموسولمانەۋە،
 ھەتا سەرشاخ، ماۋەى ھەوت سەد سالى رېگەيە، يانەستوۋرى پىستەكەى سى
 پۆۋە رېگەيە، يان ئەستوۋر پىستەكەى چل و دوۋبالە، كابرايەكى زەبەلاح، يا
 جى قىنگى ناموسولمان لەناو ئاگرى دۆزەخ دا، بەقەد نىۋانى رەبەزەو مەدىنە
 دىمى، يابە قەد نىۋانى مەككەو مەدىنە دىمى، يازمانى ناموسولمان، فرسەخى،
 دوو فرسەخ رادەخى، خەللى بەسەرىدا دەرۋىن و بەپى دەيشىلن، ۋەھەندى
 فەرموودەى تر باسى ئەۋە دىمەكەن، كەجەستەى دەعيە زل و خۇبەزلزانەكان
 زۆر بچكۆلەن، ۋەك دەفەرەمۋى: خۇبەزلزانەكان، كاتى ھەشەر دەرۋىن، لەرۋى
 قىامەتدا، بەقەد مىروۋچەيەك دىمى، لەسەر شەكل و شىۋەى پىاۋ دىمى.
 ۋەگەللى فەرموودەى ترى لەم بابەتەنە ھەيە، كەباسى چۇنىتتى و چەندىتى
 ئەندام و لەش و قەبارەى ناموسولمانان لە دۆزەخادەكەن، لەگەل ھەندى
 جىاۋازى لەھەندى لايەنەۋە، لەناو ئەم فەرموودانەدا، ئەمەيش قەيدى نىيە
 چۈنكە:

۱. لەپەلى يەكەما، مەبەست لەم دەرۋىنەنە، ئەۋەيە كە موسولمان لەھالى
 شىرى بىباۋەرەن ھالى بىي، كەلەدۆزەخا چەندە سزايان سەختە،
 ۋەشەپتان و دەستەى شەپتان تەفرەى نەدەن و لەقارو بىباكى خوداى
 گەورە بترىۋ، ھەمىشە ئەۋ پۆۋە رەشە و ئىش و نازارو سزاي دۆزەخى
 لەبەر چاۋىي.

۲. سزای دۆزه خیه کان له دۆزه خ دا هه موو وه کوو یه ک نین، به لکوو جیاوازییه کی زۆر هه میه له نیوانی چه ندی و چۆنی ی سزای دۆزه خیه کاند، سزای فیرعه ون و نه مروودو شه ددادو نه بو جه هل، گه لی قورسو سه ختره، له سزای ناموسو لمانیکی ره شوکی، که نه داوای خوا به تی کرد بی، نه زو لئو زۆری له که سی کرد بی، ته نیا له سه ر بیباو مه په که ی سزا بدری.
۳. گه لی جار جوړی سزاو چۆنی تی له شو جه سته یان، ناماژمی به بۆ تاوانه کانی جیهانیان، وه ک چه شرکردنی ده میه زلان، له سه ر شیوه ی پیاوی به قه د میرووله پی بی!
۴. بۆیه جه سته و نه ندامه کانی بی باو مه ران گه و ره ده کرین، هه تا به پی ی نه وه سزاو نازار زیاتر به چیژن.
۵. نه م جوړه جیاوازی یانه هه موو ته ئویل کراون، له بهر نه وه هیج کی شه پی دروست ناکه ن، بۆ نمونه ده لئین: هه ندی بیباو مه به پی ی تاوانه که ی، نه ستوری چه ره مه که ی سی پۆژه پێگه یه، وه مه ندیکی تر، نه ستووری پیسته که ی چلو دوو باله، به پی ی تاوانه که ی، وه مه ندی تر پینچ پۆژه پێگه یه له بهر هه مان هۆ...تاد.
۶. که سی به چاوی ژیری، سه رمه نجی حا لی ژیا نی زۆرینه ی دروستکراوان بدا، له م جیهانی په که مه دا، که به تان و پۆی مه ی نه ت و خه م و خه فه ت و ئیش و نازارو کارمه ساتی دئنه زین چنراوه و ته نراوه، بۆی دمرده که وئ که لایه نی تاریکی ژیا ن، نموونه یه که له ژیا نی ناو دۆزه خ، نه و هه مکه ئیش و نازارو ترس باره و دمه راره و هه زار هه زار باره دمه نه وه، تابلۆیه کن له تابلۆکانی ژیا نی دۆزه خ، یه ک چه رکه نییه له م ژینه دا، که ئیش و نازارو خه م و خه فه ت و مه ی نه ت، وه ک قیسه نه بارئ، وابه بهر چاومه که پۆژانه به ملیۆنه ها رۆح ده کی شری، له ش بی سه رده کری، کوړپه له بهر دایک هه لده کری، گیانه به رانی بی تاوان دمه ن به ژیر هه ره سی بوومه له رزه و

رووخانى دارو پەردەمۇدە، لافاۋى مەرگ، بەھەزاروپەك ناۋمۇدە، گىيانى
نازداران دروۋىنە دەگا، پۇژانە بەھەزاران لاۋو پىرو كچو كوپرو ژنو پىياو
دەمىن بەداۋى شىر پەنجە و دەردى كوشندە تەرەدە، ھەر موبتەلايە،
بەسالى، بەدەمسالى لەژىر بارى ئىش و ئازارى گولى و گەپى و دەردى بى
دەرمانا دەتلىتەۋە، ئەم ھەموو ئازەلە لەقەسابخانەكانا سەردەپرىن، ئەم
ھەموو مەل و مۇرو ئاسك و بزى و مەرە، بەردەمۇم، گورگو شىرو پلىنگو
ھەلوۋ دال، پەلپەلىان دەكەن و چاۋ و دل و جەرگىيان لەت لەت دەكەن!
تەنانتەم دەرياكان بەو زلى و پانى و پۇرپىيە خىيان، سوور بوون بەخوۋىنى
ماسى سك ھەلدراۋ و نەھەنگى شەقۇپەفكراۋ، بەھاران ئەم ھەمكە
گىيانلەبەرە خنجىلانە لەدايك دەمىن، بەھەزارو يەك شىۋە رازاۋنەتەۋە،
كەچى لەپايزا نا بەبى تاۋان، ۋەپىشۋومە و گەردەلوۋلى سەرماۋ سوۋلە،
لەبەھەشتى ژىن ۋە دەريان دەمىن!.

دەى ئەم كۆمىدى يە سەرمەدىيە، ئەم شانۋى مەرگەساتەنەم
بەردەوامبوۋنى ئەم ھەموو ئىش و ئازارو ئەشكەنجەيە، بەلگەيە لەسەر بى
باكى ى خودا، ھەرەكەتەمۇنەيەكە لەژىيانى ناۋ دۆزەخى ئەو جىھان.
خوۋەنامان بىدا. (بىر/تاج/ ۱۰ ل/ ۴۹۷ ز/ ۱۵۲ ژ/ ۱ + ۲ + ۳ + ۴ + ۵ ز/ ۱۵۵ ژ/ ۱ + ۲ + ۳).
۲۰۳۵ - عن أَسْبُ بنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بَعْدَ مَا مَسَّهُمْ مِنْهَا سَفْعٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَيَسْمِيهِمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ
الْجَهَنَّمِيِّينَ. (الحديث) (۲۰۳۵):

ئەنەسى كوپرى مالىك - رمزاى خوداى لى بى - ھەرموۋى: خۇشەۋىست
دروۋى لەسەر بى - ھەرموۋى: (كۆمەللى دۆزەخى لەدۆزەخ دەردەچىن،
كەلەۋەم بەر ئاگرى دۆزەخ مۇرى پىادا ناۋن و داخى كىردوۋن و كىردوۋنى

(۲۰۳۵) أخرجه مسلم من حديث أبي سعيد، وزاد فيه: فيدعون الله فيذهب عنهم هذا الاسم

به سووته مهرؤ، جائه مانه كه ده چنه ناو به ههشت، به ههشتیه كان پێیان ده لێن له ناو به ههشتا، كۆنه دۆزهخی یه كان! جاله خوا دوا ده كهن ئهم ناو میان له كۆل ده كاته وه).

۲۰۳۶- عن الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْطُبُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ تَوَضَّعَ فِي أَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ. (الحديث ۶۵۶۲) (۲۰۳۶):

نوعمانی کوپی به شیر - رهزای خوای ئی بی- فهرمووی: له خۆشه ویستم بیست ده یفه رموو: (له پۆزی قیامهتا، ئهو كه سه ی كه له هه مووان سزای سوو كتره، كابرایه كه دوو پشكو ئاگر ده خه نه سه ره هه ره دوو به ری پێ ی، می شکی پێیان دیته كو، وهك مه نه جەل و حه و جووشی سه ره ئاگر). (تاج/ ۱۰ ز/ ۱۵۵ ل/ ۵۰۷ ز/ ۳+۲+۱).

تیبینی: لهو دوو لیسته دا، كه له سه ره تای به رگی دوو ده و به رگی چواره مه وه، بۆ زیان نامه ی هاوه لانی پێغه مه ره وه نه ندی له پیاوانی رسته كان نوو سراون، له زۆرینه ی ژماره كانا ئاماژه بۆ ژماره ی ته جریده كه وه فه تهج كراوه ئاوا: (۲۰/۲۸) - ئه بو زه ری غیفاری - ژماره/ ۲۸ ته جرید - ژماره/ ۳۰ فه تهحولباری). له هه ندی ژماره ییش دا، ئاماژه بۆ ژماره ی ته جریده كه به ته نیا كراوه، یا بۆ ژماره ی فه ته كه به ته نیا كراوه، كه واته: ئه گه ره ته رجه مه ی حاالی كه سایه تی یه كه له ژماره ی ته جریده كه دا نه بوو، ته ماشای ژماره ی فه ته چی فهرمووده كه بكری.

۲۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْخُلُ أَحَدٌ الْجَنَّةَ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةٌ. (الحديث ۶۵۶۹) (۲۰۳۷):

ئەبو ھوریرە - ڕمزی خۆی ئی - ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرمووی: (ھەموو کەسێ لەبەھەشتا، بە چاوی خۆی جێگەی خۆی لەناو دۆزەخا دەبینی، پێی دەلێن: ئەم شوپینی تۆ بوو، ئەگەر خراپەکار بوویتایە، ھەتا زیاترو باشتر سوپاسی خودا بکا، لەسەر ئەو بەھەرەو نازو نیعمەتەئەو کە واتیادا، ھەروەھا گشت دۆزەخییەکانیش، کەدەچنە ناو دۆزەخ ھەرکەسەیان لەناو بەھەشتا جێگەی خۆی نیشان ئەدری، پێی دەلێن: ئەم شوپینە خۆشە جێگەی تۆ بوو، ئەگەر پێگەی راستت بگرتایەو لەجیھانا ئیمانت بەئینایەو کاری باشت بکردایە، ھەتا پتر داخو خەم و خەفەت بخواتو ئاھی سەرد ھەلکێشی). (تاج/ ۱۰/ ز/ ۱۵۷/ ل/ ۵۱۰/ ژ/ ۳).

۲۰۳۸ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَيْضٌ مِنَ الْوَرَقِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْزَالُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحدیث ۶۵۷۹) (۲۰۳۸):

عەبدوللای کوری عەمر - ڕمزی خوادایان ئی - ھەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆی لەسەر ئی - دەفەرمووی: (ئەندازەی گەورەیی ھەوزی کەوێھری من رێی مانگە رێی یەکە، ئاوێکەئەو جێگەی لەچرپی شیر تەر، بۆنی لەبۆنی میسک خۆشترە. گۆزەئەو شەربەکانی دەوری، کە ئاویان ئی دەخۆنەو، لە ئەستێرەئەو ناسمان زۆرتەر، ئەوێ ئاوی کەوسەریان پێی بخواتەو، ھەرگیز تینووی نابێ). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ز/ ۱۲۷/ ل/ ۲۸۳/ ژ/ ۷+۶+۵+۳+۲+۱+۴).

(۲۰۳۷) لم يوافقہ مسلم علی تخريج أبي هريرة (لا يدخل الجنة اري مقعده..) (فتح/ ۱۳)

المترجم

ص/ ۳۱۰ خاتمة كتاب الرقاق).

(۲۰۳۸) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا صلى اللهم عليه وسلم و صفاته،

٢٠٣٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَمَّاكُمْ حَوْضٌ كَمَا بَيْنَ جَرَبَاءَ وَأَذْرَحَ. (الحديث ٦٥٧٧) (٢٠٣٩):

نیبنو عومەر - ڕمزی خوادایان ئی بی- فەرمووی: پیڤه مبه‌ر - دروودی خوای
له‌سه‌ر بی- فەرمووی: (حه‌وزی له‌دەرگای به‌هه‌شتا واله پشتیان‌ه‌وه، له‌جهر‌پاوه
هه‌تا نه‌زروح ده‌یه). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۸۲ ز/ ۱۲۷ ژ/ ۱ ش).

٢٠٤٠- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَدَرُ حَوْضِي كَمَا بَيْنَ أَيْلَةَ وَصَنْعَاءَ مِنَ الْيَمَنِ وَإِنَّ فِيهِ مِنَ الْآبَارِيقِ كَعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ. (الحديث ٦٥٨٠) (٢٠٤٠):

ئەنەس كۆرى مالىك - پرمزاي خۇاى لى بى- فەرمووى؛ خۇشەوېست - دروودى
خۇاى لەسەر بى- فەرمووى؛ (ئەندازى حەوزەگەى مەن لەھەندى شوپنىيا،
لەئەيلەوه كەوا لەشام، هەتا صەنعاو دەبى كەوا لەيەمەن) ئىستە پىتەختى
كۆمارى يەمەنە) وەك ژمارەى ئەستېرەى ئاسمانىش پيالەو جامو مەسىنەو
سوراحى وا لەسەر). (تاج/۱۰ ل/۳۸۲ ز/۱۲۷ ز/۳).

٢٠٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَا أَنَا قَائِمٌ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ فَقُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ وَمَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى ثُمَّ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي وَبَيْنَهُمْ فَقَالَ هَلُمَّ قُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ مَا شَأْنُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بَعْدَكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلِ التَّعَمِّ. (الحديث ٦٥٨٧) (٢٠٤١):

(٢٠٣) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٩٩.

(٢٠٤٠) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/٢٣٠٣.

لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة فيمن يدفع عن الحوض (فتح/ ١٣) ^(٢٠١)

ئەبو ھورەیرە - پەزای خۆای لی بی - فەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بی - فەرمووی: (جاری لەخەوما، لەسەر حەوزی کەوپەرەم پراوەستا بووم، بۆ پێشوازی لەھاتوانی ئۆمەتەم، کە دین بۆ دینی من و نۆشین لەناوی حەوزی کەوپەرەم، ئەوەندەم زانی کۆمەڵی خەڵک ھاتن، کەھاتنە پێشەوہ ناسیمنەوہ، کەچی فریشتەیی لەشیوہی پایوئیکا، کەوتە نیوانی من و نیوانی ئەوانەوہو، نەپھیشت پتر بێنە بەرەوہ، ئەوجا فەرمووی بەو کۆمەڵە: دەی وەرن، منیش بەفریشتەکەم گوت: دمیانیئیری بۆ کوئی؟ فەرمووی: بەخودا دمیانیئیرم بۆ دۆزەخ. گوتەم: بۆ چییان کردووە، کەوا دمیانیئیری بۆ ئەو شوینە؟ فەرمووی: ئەمانە لەپاش تۆ پاشەو پاش لەدین وەرگەرا بوون و پاشگەز بوو بوونەوہو لەتۆ ھەل گەرابوونەوہ، ھەروا لەدوا ئەمانە کۆمەڵی تریش دین، ئەوانیش ھەروا، خۆشەویست فەرمووی: (جا وابزانم زۆر کەم لەم کۆمەڵانە ھوتاریان دەبی، وەک چۆن وشتی بەرەلا کرابی و پشت گوی خرابی، کەم وا دەبی ئەو وشتەرە زەگاری ببی و سەری تیا نەچی و لەناو نەچی). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨١ ز/ ١٣٦ ز/ ٤).

٢٠٤٢ - عن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم و ذكر الحوض فقال: كما بين المدينة و صنعاء. (الحدیث ٦٥٩١) (٢٠٤٢):

ھاریثە کوری وەھب - پەزای خۆای لی بی - فەرمووی: جاری پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بی - باسی حەوزی کەوپەرەم بۆمان دەکرد، گویم لیی بوو دەیفەرموو: (حەوزەکەم لەمەدینەوہ ھەتا صەنعای یەمەن دەبی!). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨٣ ز/ ١٣٧ ز/ ٢ - ش).

روونکر دنده وه:

باسی چهوزی که وئهر، له تاج داوا له بهرگی/ ۵ ل/ ۳۸۷ ههتا ل/ ۳۸۳، نه صله
 عهرمبی یه که، که بریتی یه له ته و اوای زنجیره ی/ ۲۲۷، ۲۲۶، ۲۲۵، که نه م سئ
 زنجیرمیه له باره ی نه م چهوزم وه، بهر یز: ۵ + ۷ + ۳ = ۱۵ پازده فهرموودمیان
 له خو گرتو وه، نه م پازده فهرموودمیه، نه گهر بهر یز له یه که وه ههتا پازده
 ژماره یان بۆ دابنری، ژماره/ ۲ + ۳ + ۶ + ۷ + ۸ نه م پینجه یان موتهه فقهو وه له یهین،
 واته شیخی بوخاری و شیخی موسلیم ریوایه تیان کردوون، بوخاری
 له صه حیجی بوخاریداو موسلیم له صه حیجی موسلیم دا، که نه م دوو کتیبه
 پیروژه له پاش قورنان دروستترین پهراوی سوننه تن. ژماره/ ۴ + ۹ + ۱۴ نه م سئ
 یهشیان بوخاری گیراونه ته وه. ژماره/ ۱۰ + ۱۱ نه م دوو مشیان موسلیم ریوایه تی
 کردوون. مامؤستای عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی - دمه فرموی،
 (قورگوبی و قازی عه یاج دمه فرموون، به پی ی دمه فرموون، به پی ی
 فهرمووده ی ساخ، چهوزه که ی پیغه مهر، که مه شهووره به چهوزی که و پهر
 چه سباوه، پیو یسته له سهر هه موو موکه لله فی بیزانی و باومری پی هه بی، پتر
 له سیی سه حابه باسی نه م چهوزمیان له پیغه مبهرو وه گیراومه ته وه).

پایانی = خاتمه

مامؤستای گه و ره و سه روهر شیخی عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی -
 له پایانی نه م نامه ی (رفاق) ددا دمه فرموی: (نه م نامه یه سه دو نه و دوسی
 فهرمووده ی واتیادا، سپی و سئ ریگه (طریق) یان بی رشتن، واته:
 موعه لله فن، نه وانی تریان په یومست (موصول) ن، دوو باره کانیان سه دو سی و
 چوار فهرموودن، پوخته که یان (۱۳۹ - ۱۳۴ - ۵۹) په نجاو نو فهرموودن،
 موسلیمیش فهرمووده کانی نه م پوخته یه ی وهک بوخاری گیراومه ته وه، بیجگه
 له مانه یان که حه فده فهرموودن:

۱. فہرموودہکھی ٹیبنو عومہر پرمازی خواداپان لی بی: (کن فی الدنیا کالک غریب) = ژ/۱۹۹۸ تہجرید = ۶۴۱۶ فہتحوالباری).
۲. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود لہبارہی خہتکیشانہکھی پیغہمبہرموہ. = ژ/۱۹۹۹ تہجرید = ۶۴۱۷ فہتحوالباری.
۳. ہہروا فہرموودہکھی ٹہنس لہبارہی خہتکیشانہوہ = ژمارہ: ۲۰۰۰ تہجرید = ژمارہ ۶۴۱۸ فہتحوالباری.
۴. فہرموودہکھی ٹوبہیی کوری کہعب، سہبارمت بہہاتنی سوورمتی (الہکم التکائر) = ژ/۶۴۲۰ فہتحوالباری، لہتہجریدہکھی دانییہ.
۵. فہرموودہکھی ٹیبنو مسعود: ایکم مال وارثہ احب الیہ = ژ/۲۰۰۷ تہجرید = ژ/۶۴۴۲ فہتحوالباری.
۶. فہرموودہکھی ٹہبو ہوریرہ (أعن الله إلى امری...) ژ: ۲۰۰۱ تہجرید = ۶۴۱۹ فہتحوالباری.
۷. فہرموودہکھی: (اللجنة أقرب إلى أحدکم من شراک ثلثہ...) = ژمارہ: ۲۰۱۷ تہجرید = ۶۴۸۸ فہتحوالباری.
۸. فہرموودہی: (مالعبدی المؤمن إذا قبضت ضیفہ) = ژمارہ: ۲۰۰۴ تہجرید = ژ: ۶۴۲۴ فہتحوالباری.
۹. فہرموودہی: (لو کان لأبن ادم واد من ذهب = ژمارہ: ۶۴۳۸ فہتحوالباری- حہدیپہکھی ابن الزبیر
۱۰. فہرموودہی سہلی کوری سہعد: (من یضمن) = ۲۰۱۳ تہجرید = ژ: ۶۴۷۴ فہتحوالباری.
۱۱. فہرموودہی ٹہنس: (إنکم لتعلمون اعمالا = ۶۴۹۲ ففتح).
۱۲. فہرموودہی ٹہبو ہوریرہ: (من عادی لی ولیا) = ۲۰۲۳ تہجرید = ژ: ۶۵۰۲ فہتحوالباری.

۱۳. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (بعثت أنا والساعة كهاتين) - ژ: ۶۵۰۵
فہتحولباری.

۱۴. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (في بعث النار) - ژمارہ: ۶۵۳۰ فہتحولباری.

۱۵. فہرموودہی عیمرانی کوپی حوصہین: (فيدخلون الجنة يسمون الجهنميين)
= ۶۵۶۶ فہتحولباری.

۱۶. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لايدخل أحد الجنة إلا أرى مقعدة) - ۲۰۳۷
تہجرید =

۱۷. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (فيمن يدفع عن الحوض) - ژ: ۲۰۴۱ تہجرید =
۶۵۸۷ فہتحولباری.

ہہروا دمفہرموی: حہفدہ بیستراو - اثر - یشی واتیا، کہہی سہحابہکانو
زانایانی دوا نہوانہ.

۸۵- نامہ ی چارہ نوس - کتاب القدر

۲۰۴۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْعَرَفُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَلِمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خَلَقَ لَهُ أَوْ لِمَا يُسَرُّ لَهُ. (الحديث ۶۵۹۶ طرفہ فی: ۷۵۵۱) (۲۰۴۳):

عیمرانی کوپی حوصہین - پرمزای خوائی لی بی- فہرمووی: پیایوی عہرزی
 ھہزرمئی کرد: ھوربان! ئہی پیغہمبہری خودا! ئایا لہ جیہانا بہ ھہشتی
 لہدؤزہخی جیا دہکریتہوہ، و ھہرکہسہیان دہناسرین یانا؟ فہرمووی: (بہلج)
 پیاوہکہ فہرمووی: (کہوتہ: کارو کردہوہ سوودی جیہہ، مادہم ھہرکہسی
 لہئیسٹاوہ جیگہی لہبہ ھہشتا یا لہدؤزہخا دیاری کرابی؟ فہرمووی:)
 ھہرکہسی بؤچی دروست کرابی، پیگہی ئہوہ دہگری و کاری دہکا بیگہیہنیتہ
 ئہوئی). (تاج/۱۰ ز: ۶ ل/۲۱ ز: ۴).

روونکردنہوہ:

کہسی چوارہم لہرشتہ -سند- ی ئہم فہرموودہیہدا کہمامؤستای
 مامؤستای مامؤستاکی بوخاریہ، مہشورہ بہ یہزیدی رشک. شیخی عہینی
 لہعومدہدا دمفہرموی: (ناوی یہزیدی کوپی سینانی ھہسسامہ، بؤیہ پیی
 دہگوتری ھہسسام چونکہ خانووی لہمہککہ دابہش دہکرد، ھہروا دمفہرموی:
 رشک واتہ رشکی وردہ بہچکہی ئہسپی، کہبہکوردی خوئشان ھہپی
 دہگوتری: رشک. ھہروا عہینی -رہحمہتی خودای لی بی- دمفہرموی: دہلین:
 (ئہم یہزیدی رشکہ ریشیکی دریزی گہورہی وای ھہبوو، دووپشکی دہجیتہ
 ناوی، سی رؤژ لہناومیدا دہمینیتہوہ یہزید پیی نازانی). ھہروا دمفہرموی:

ئەم يەزیدە لەبوخاریە ئەم فەرموودەى ھەبە لێردا لەگەڵ گەرمفەكەى كەژمارە: (٧٥٥١) ٥. ھەزار ھەزار رەحمەتى خودای ئى بى - ئامین.

٢٠٤٤- عَنْ حَدِيثَةٍ قَالَتْ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ حِفْظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَكَسِيَهُ مَنْ كَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. (الحديث ٦٦٠٤) (٢٠٤٤):

حوزەیفە - پەزای خۆای ئى بى- فەرمووی: جارى خۆشەویست- دروودی خۆای لەسەر بى- و تارىكى گەنگى دوورو درێژى دا، ھىچ نەما كەرووی دا بى، ياهەتا پۆزى قىامەت رووبدا، كەباسى نەكا بۆمان، ئىتر ئەوى لەيادی مابى ئەوا لەيادی ماوه (و گەنجینەى رازو نەینى يەكان بوو بەمالى) ئەويیشى لەيادی چووبیتەو ئەوا لەيادی چۆتەو (و ئەنجى ناو گەنجینە يەى بەفەرۆ داناو) مەش بەحالى خۆم جارى وادەبى شتى لەو بابەتەنە روودەدا، كەپەغەمەر لەو وتارەدا باسى كردبوون، وەمە ئەو شتەم لەياد نەما بوو، بەلام كەروو دەدات وشتەكە دەبینم، ئەوجا يادەم دەكەوتەو ئەو لەدلى خۆما دەتەم: ئای ئەمە ئەو ھەبە كەپەغەمەر- دروودی خۆای لەسەر بى- لەو وتارەدا باسى كرد بۆمان، رىك وەك چۆن گەلى جار وارى دەكەوى مەرۆف پياوى دەناسى، بەلام لەپاش ماوئى ئەو پياوئى لەبەر دەچى، ھەتا كاتى دیتەو بەر چاوى دەبینى، ديسانەو دەیناسیتەو دەزانى كەئەمە پياوئەكەى پيشووە ئاوا (تاج/ ١٠ ز ٨٨ / ل ٢١٦ / ژ ١/ = خەبەردان لەفیتنە گەل...)

(٢٠٤٤) أخرجه مسلم في الفتن و أشراف الساعة، باب: أخبار النبي صلى الله عليه وسلم فيما

۲۰۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرَبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ وَلَكِنْ النَّذْرُ يُوَافِقُ الْقَدْرَ فَيُخْرِجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ. (الحديث ۶۶۹۴) (۲۰۴۵):

نه بو هوریره -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغمبر دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: (خوای گهوره دهفهرمووی: نهو شتهی که خودا نهینووسیبی له چاره‌ی ناده‌میزاد، بهشت نه‌زرکردن بو‌ی نابی، به‌لام واده‌بی نه‌زهرکه له‌گه‌ل چاره نووسه‌که یه‌ک ده‌گری و شته‌که روودمدات و ناده‌میزاد واده‌زانی که نه‌وه له‌بهر نه‌زهرکه‌ی نهو رووی داوه، جا به‌هو‌ی نه‌مه‌وه و له‌سهر نه‌م بنیاته، شتی له پی‌او‌ی پیسکه و چرووک بی دردمه‌یینم، چونکه نه‌گهر وانه‌بی نهو کابرا رژدو چرووکه خیرو نه‌زرناکا). (تاج/ ۳ ل / ۳۳۴ ز / ۱۰۲ ز / ۱۳۰ - باسی نه‌ز).

پروونکردنه‌وه:

ماموستای عه‌سقه‌لانی له‌ته‌ره‌فی نه‌م فهرمووده‌یه‌دا که ژماره / (۶۶۹۴) ه، که‌وا له ل / ۴۳۳ ج / ۱۳ و ل / ۴۳۸ دا ده‌فهرمووی: (هذا من الأحاديث القدسية ولكن سقط منه التصريح بنبته إلى الله) واته: نه‌مه فهرمووده‌ی قودسی یه‌و فهرمایشتی خوای گه‌ورمیه، به‌لام دانه‌پال خودای لی په‌ریوه.

۲۰۴۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا اسْتَخْلَفَ خَلِيفَةٌ إِلَّا لَهُ بَطَانَتَانِ بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْخَيْرِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَالْمَغْضُومُ مِنْ عَصَمِ اللَّهِ. (الحديث ۶۶۱۱- طرفه فی: ۷۱۹۸) (۲۰۴۶):

(۲۰۴۵) أخرجه مسلم في النذر، باب: النهي عن النذر وأنه لا يرد شيئا، رقم/ ۱۶۴۰.

(۲۰۴۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: ما استخلف من خليفة. فتح/ ۱۳ ص/ ۲۵۸.

ریوونکردنه وه:

۱. په یو مېنډی نهم فهرموودم په به باته که وه که چارمنووسه له دوايه که یدایه،
که دمفهرموئ: که س به نازایی خوئی نییه که پاریزراوه له تاوان، چونکه
شتی و چارمنووسین خودایی په ، دیاره نهم بابته ش باسی چارمنووسه.
۲. و مرگه پراوه که دمقی ته رمقی نهم فهرموودم په، که ژماره کی
له هغه تحو لباریدا: (۷۱۹۸) ه، و ال بهرگی / ۱۳ ل / ۸۹ طبعه قديمه.
۳. عه سقه لانی دمفهرموئ: (له گپړانه وهی نه وزاعی و معاویه ی کورپی سلام دا:
(من وال) ه، نهم گپړانه وهی گشتی تره) بویه منیش له ته رجه مه که دا،
وشه ی: (خاومن دمه لاتی سه رولات) م ئ پتر کرد، مه به ستم
له روونکر دنه وهی نهم برگیه نه وهی، که به هر مه مندی به ریز دلتیایی،
له خالو له وشه به وشه ی و مرگه پراوه کوردی په که، خواپاری بی دوور دمبی
له هه واو هه و مسکاری.

۴. لهراستیدا ئەم دوو تاقمەییە، مەرج نییە کە دوو تاقمەیی دیاریکراوی تایبەتمەند بن و شەوو پۆژ هاودەم و هاوئشینیی کاربەدەستان بن، جیگەیی داخە لەم پۆژگاردی ئێمەدا، بەتایبەتی لەنیشتمانی ئێمەدا، پراگەیانندی بەهەموو لقو بەشەکانیەو، هەروا هونەر و هونەرماندا، بەهەموو جۆرەکانیەو، وەك مۆسقاو مۆسقارو گۆرانی و گۆرانی بیژو شانۆ و شانۆ نوسان، جیگەیی داخە ئەمانە هەموو لەم پۆژگاردی ئێمەدا، لەکوردستانی ئازیزدا، بگانهی سوون، هەرخەریکی بەخشی گەندەلی رەوشتین، بوون بەبلوێری شەیتان!!

۲۰۴۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَثِيرًا مِّمَّا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلِفُ لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ. (الحديث ۶۶۱۷ طرفاه في: ۶۶۲۸، ۷۳۹۱) (۲۰۴۷):

عەبدوللای کۆپی عومەر - پەزای خوای لی بی - فەرمووی زۆر جاران پیغەمبەر - دروودی خوای لەسەر بی - ئاوا سۆندی دەخوارد: (لا ومقلب القلوب = ئائەو شتە ناکەم، یاخود نا ئەو شتە وانییە بەهەلسوورپنەری دلان!)

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - رحمتی خودای لی - دمه رموی: نامه ی چارمنوس - کتاب
القدر - بیست و نو فهرمووده ی به رزه و گراوی وا تیادا، سی له مانه بیپرشته
(معلق) ن، نهوانی تریان په یوه ست (موصول) ن. بیست و دوویان دووبارهن،
پوخته که یان ههوت فهرمووده یه: (۲۹-۲۲ = ۷). له م ههوت فهرمووده
پوخته یه موسلیم پینجیانی گپراومه توه، نه م دوانه یانی نه گپراومه توه:

۱- ژماره: ۲۰۴۶ ته جرید = ۶۶۱۱ هه تحولباری = فهرمووده ی نه بو سه عید
(ماستخلف من خلیفة).

۲- ژماره: ۲۰۴۷ ته جرید = ۶۶۱۷ هه تحولباری = فهرمووده ی ئیبنو عومره:
(لا ومقلب القلوب).

له م پوخته یه که ههوت فهرمووده ن، له ته جریده که دا: (۲۰۴۷-۲۰۴۲ = ۵)
پینج فهرمووده یان هاتوون، سیانیان متفق علیهن که ژماره: ۲۰۴۳ و ۲۰۴۴ و
۲۰۴۵ ن، دوانیشیان له نه فرادی بوخارین که ژماره: (۲۰۴۶، ۲۰۴۷) ن.

ههروا عسقه لانی دمه رموی: (ههروا له م نامه یه دا پینج بیستراو-
نه پهری صه حابه و تابعینیش واتیادا. والله اعلم.

۸۶- نامه‌ی سویندو نه زرکردن

کتاب الایمان والنذور

(بؤ باسی نه زر بپ. بهرگی/ ۳ ل/ ۳۳۳ ز/ ۱۳۰ هه تا لاپه‌ره: کۆتایی زنجیره/

(۱۳۵۰۳۴۸).

۲۰۴۸- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سُمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سُمْرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَفَّرْ عَنْ يَمِينِكَ وَالَّتِ اللَّذِي هُوَ خَيْرٌ. (الحديث ۶۶۲۲ أطرافه في: ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷) (۲۰۴۸):

ئه‌وره‌حمانی کورپی سه‌مووره -پر‌زای خ‌وای ئی بی- فه‌رمووی: پی‌غه‌مه‌ر -
دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی پی‌م: ئه‌ی ئه‌وره‌حمان! دا‌وای
فه‌رمان‌پروایی (ئه‌ماره‌ت = ئه‌میری) مه‌که، چونکه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر دا‌واکردنی
خ‌ۆت، فه‌رمان‌پروایی و به‌رپرسی وهر‌بگری‌ت لی‌ت ده‌بی به‌بار، به‌لام ئه‌گه‌ر
به‌بی ئه‌وه که‌خ‌ۆت هه‌وئی بؤ بده‌ی بکری‌ی به‌فه‌رمان‌پروه‌وا، یا به‌سه‌ر ک‌اری
سه‌رک‌اری، ئه‌وا خودا ز‌الت ده‌کا به‌سه‌ریا، ئه‌ی ئه‌و په‌حمان! ئه‌گه‌ر سو‌یندت
خ‌وارد له‌سه‌ر ش‌تی، وه‌له‌پاشا ته‌ماش‌ات کرد که‌له‌وش‌ته باش‌تر هه‌یه، ئه‌وه
بر‌یتی - واته: که‌فه‌ارمه‌تی- سو‌ینده‌که‌ت بده‌و، ئه‌وه بکه که‌به‌باش‌تری
ده‌زانی). (تاج/ ۳ ل/ ۲۷۰ ز/ ۱ ش/ د/ ت/ ن).

(۲۰۴۸) أخرجه مسلم في الایمان باب/ ندب من حلف يميناً فرأى غيرها خيراً منها أن يأتي

الذي هو خير و في الإمارة باب: النهي عن طلب ... رقم/ ۱۶۵۲.

۱. به پئی ی ئەم فەرمووده‌یی، هه‌رکاتێ که‌سێ سویندی خوارد له‌سه‌ر شتی، که‌بیکا، یانه‌یکا، ئەوه نابێ سوینده‌که‌ی بخت، دهبی سوینده‌که‌ی بباته‌ سه‌ر، به‌لام ئەگه‌ر سویندی له‌سه‌ر کردنی شتی خوارد که‌بی‌کات، دوایی وابه‌باشی زانی که‌نه‌یکا، باکه‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بداو شته‌که‌ نه‌کا، وه‌هه‌روه‌ها به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ئەگه‌ر سویندی له‌سه‌ر نه‌کردنی شتی خوارد.

۲. عه‌بدو ره‌حمانی کو‌ری سه‌موره -ر‌م‌زای خ‌وای ئی ب‌ی- به‌س ئەم فەرمووده‌ی هه‌یه له‌بو‌خاریدا، که‌له‌م سی شوینده‌ی تر‌دا دووباره‌ بو‌ته‌وه‌:

۱- ژماره‌ی/ ۶۷۲۲ له‌که‌فاره‌تی نه‌یماندا.

ب- ژماره‌/ ۷۱۴۶ له‌ئه‌حکام دا. ج- ژماره‌/ ۷۱۴۷ له‌ ئه‌حکام دا. له‌موسلیمیش دا فەرمووده‌ی هه‌یه.

عه‌بدولره‌حمان له‌مسلمی فه‌تحه، واته‌: ر‌وژی ئازاد کردنی مه‌که‌که‌ موس‌و‌ل‌مان بو‌وه، له‌فتوحاتی عی‌راق‌دا ئاماده‌ بو‌وه، له‌سه‌ر ده‌ستی ئە‌هودا س‌ج‌ستان ئازاد کراوه، له‌سه‌رده‌می ج‌ین‌شینی ی ع‌وب‌مان‌دا، هه‌روا کابل له‌سه‌ر ده‌ستی ئە‌هودا غه‌زا کراوه و ئازاد کراوه، له‌خ‌زمه‌ت پ‌یغه‌مه‌ر خ‌ۆی دا ئاماده‌ی غه‌زای ته‌بووک بو‌وه، خ‌ۆی فەرمووده‌ی له‌پ‌یغه‌مه‌رو له‌مو‌عا‌زی کو‌ری جه‌به‌له‌ و مر‌گ‌پ‌راوه ته‌وه، ئەم زاتانه‌یش فەرموودمیان له‌وه‌وه گ‌پ‌راوه‌ته‌وه: ئیبنو عه‌باس و سه‌عیدی کو‌ری مس‌ی‌ب و مح‌م‌دی کو‌ری س‌یرین و حه‌سه‌نی به‌ح‌ری و که‌سانی تریش. مالی په‌نجاو په‌کی ک‌ۆچی له‌ به‌ح‌ره مردووه، ر‌م‌زای خ‌ودای ئی ب‌ی.

۲۰۴۹- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال:

نحن الآخرون السابقون يوم القيامة. (الحديث ۶۶۲۴ أطرافه ۲۳۸، ۸۷۶، ۸۹۶،

۲۹۵۶، ۳۴۸۶، ۶۸۸۷، ۷۰۳۶، ۷۴۹۵) وقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و الله لأن يلعج أحدكم يمينه في أهله آثم له عند الله من أن يعطى كفارته التي افترض الله عليه. (الحديث ۶۶۲۵ طرفه في: ۲۶۲۶) (۲۰۴۹):

فهرموودهی: ۶۶۲۴ لهم ژماره یه دا راپورده: ۴۶۵ ته جریده = ۸۷۶ فه تحولباری + ۴۷۵ ته جریده = ۸۹۶ فه تحولباری = بهرگی ۱/ ل ۴۴۰ + بهرگی ۱/ ل ۴۵۱.

فهرموودهی ژماره ۶۶۲۵ پیش واته: خو شه ویست - دروودی خوی له سهر بی - دمه فرموی: به خودا نه گهر که سیکتان له سهر شتی سویند له که سوکاری بخواو له پاشا وورکی لی بگری و لی پشیمان نه بیته وه، وه ل حال پشیمان بو وه له وشته باشر بی، نه وه پیلیدا گرتنه گوناھی زور تر دهگا له لای خودا، هه تا نه وه که سوینده که ی بشکینی و نه وه که كفارته بدا که خودا داپناوه بو سویند له کاتی شکاندنیدا. (تاج/ ۲ ل ۳۲۹ ز ۱۲۶ ز ۱/ ب م).

۲۰۵۰ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ يَا عُمَرُ. (الحديث) (۲۰۵۰):

عه بدوللای کوری هیشام - رمزای خودای لی بی - فهرمووی: جاری له خزمهت پیغه مبهردا بووین، دروودی خودای لی بی، دهستی عومهری کوری خهتابی گرت، عومهر عهرزی کرد: هوربان! نهی پیغه مبهری خودا! به خودا توّم له هه مووشتی تر خوشتر دهوی، بهس نییه، سویندم بهو کهسه که گیانی

(۲۰۴۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: النهي عن الإصرار على اليمين، رقم/ ۱۶۵۵.

(۲۰۵۰) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عبدالله بن هشام: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم

وسلم راجع رقم: ۱۱ ج ۴ ص ۱۹۲ تجريد. الترجمة الكردية. - المترجم

منى بەدەسە، دەبىي منت لەخودى خۆشت خۆشتر بوئ ئەوسا بەسە بۆ
گەيشتن بەپلەو پاىەى ھەرە بەرز لەم لايەنەو^{۱۵}). (بىروانە ژمارە/ ۱۰۸۰
تەجرىد = ۲۵۰۱ = بەرگى/ ۳ ل ۱۷۱ ھەتا ۱۷۳. ژيانامەى عەبدوللاى كورى
هيشامى واتىادا).

٢٠٥١- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ. قُلْتُ: مَا شَأْنِي أَيْرَى فِي شَيْءٍ، مَا شَأْنِي؟ فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: فَمَا اسْتَطَعْتَ أَنْ اسْكُتَ وَتَعْشَانِي مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقُلْتُ: مَنْ هُمْ بَأْيِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْأَكْثَرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا. (الحديث ٦٦٣٨ طرفه في: ١٤٦٠) (٢٠٥١):

ئەبو زەر - پەزىلەتلىك خەلىپە، پەيغەمبەرى خۇدا، درۋىدە لەسەر
 بى، لەسەپپەرى كاپەدا بوو، چووم بۇ خەزمەتى، كاتى گەپشەمە لای لەو كاتەدا
 دەپپەرموو: (سۆيىندىم بەخۇداي كاپە، كەپەزدانى پاكە، زىيانەومەندى ھەرە
 گەرە خۇيانان، سۆيىندىم بەخۇداي كاپە، كەپەزدانى پاكە زىيانكەردووى ھەرە
 گەرە خۇيانان!) مەنىش لەبەر خۇمەو بەخۇم گوت: ئەو چىمە، دەپپە
 شەپكى وا لە مەندا ھەب، كەشاپەنى ئەو بىم بەكەسەپكى ھەرە
 زەرەمەند؟

که له خزمه تیدا دانیستم، هه‌روای ده‌فرموو، له‌بهر ئه‌وه نه‌متوانی که‌بی
ده‌نگ بم، هه‌نئ خه‌پاڵی ناخۆشیش هات به‌دڵما له‌وه‌ی که‌مه‌یلی خودای
له‌سه‌ر بوو، وه‌ک ئه‌وه ئه‌بی گونا‌هیکی وام کرد‌بی، جاعه‌رزی چه‌زرمتم کرد:
ئه‌ی پی‌غه‌مه‌ری خودا! به‌باوک و دایکه‌مه‌وه به‌قوربان‌ت بم ئه‌م نه‌گه‌تانه‌ کین،
که‌هه‌رم‌زیانه‌و مه‌ندانن؟ فه‌رمووی: (ئه‌وانه‌ی که‌مالو سامانیان زۆر زۆره‌،

مهگەر كهسێ لهوانه خودا مالى باشى زۆرى پێ دابێ، ئهويش دريغى لى نهكاو، بههر چوار لادا داغانى بكا، بهراستو بهچهپا، لهپنگهى خودادا بيدا بهم و بهوو بببه خشيتهوه و بۆكارى خيّر دريغى نهكا. (تاج/ ٩ ز: ٩٤؛ ل/ ٢٩٠ ز/ ١٣) + (تاجى كوردى/ ١٠ ز/ ١٩؛ ل/ ٧٢).

٢٠٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ قَتَمَسَهُ النَّارُ إِلَّا تَحِلَّ الْقَسَمُ. (الحديث ٦٦٥٦ طرفه في: ١٢٥١) (٢٠٥٢):

لهئهبو هوريرهوه -پهزاي خواي لى بى- پيغه مهر -دروودى خواي لهسهر بى- دمفه رموى: (ههر موسولمانى سى منالى بمرن، رهسيده نهبووبن، مهگهر بۆ ئاهى سوين بچيته دۆزهخ). (رياض/ ٣ ل/ ٩؛ ز/ ٩٥٣-٦- چاپى/ ٢ كوردى).

پروونکردنهوه:

پيشهوا نهوهوى -پهحهتهى خوداي لى بى- دمفه رموى: مهبهست لهئاهى سوين (تحله القسم) لهم فهرمودهيهدا، ئهو سوينيه كه لهم ئايهته پيرۆزه دايا دمفه همرپتهوه، كه دمفه رموى: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (٧١/١٩) سورة مريم واته: كهس نيهه لهئيوه كه بهناو دۆزهخا نهپواو نهچيته ناوى: ئهم چوونه ناودۆزهخه هه موانى (عمومى) يه، برپاريكى خودا نووسه و پهتبوونهوى بۆ نيهه. پوختهيى لهژيانامهى ئيمامى نهوهوى -پهگۆرى پيرۆزى له رهحهته و نوورى خودا بى- ناوو نهسهبى: (الأمام الخافض، الأوحى، القدوة، شيخ الإسلام، علم الأولياء، محى الدين أبو زكريا يحيى بن شرف، الإمام الرباني، الشافعى الثانى).

له مانگی موحه رهمی سال ٦٣١ کۆچی، له گوندی نهوا، له باوک و دایکیکی زۆر باش، له دایک بووه، گوندی نهوا سهر به شاری حۆرانه له سوریا. له ته مه نهی ده سالییدا دهستی کردووه به له بهر کردنی قورئان و خویندنی پهراوه گانی شهر (فقه) له و ده مه دا شیخی خواناس؛ شیخ یاسینی مه پراگیشی له وێوه پهرت ده بی، ده پوانی واکۆمه ئی منال زۆری ئی ده که ن که له گه ئیانا یاری بکات، ئه ویش له دهستیان راده کاو، له بهر خوشیه وه قورئان له بهر ده کا، له بهر ئه وه شیخ یاسین ده چی بۆلای باوکی ئیمامی نه وه وی و نامۆزگاری ده کا، که ناگای ئی بی و ته رخان ی بکات بۆ خویندنی ئایینی، ئه ویش به گو ی ده کا، له سالی (٦٤٩) دا ده چی بۆ دیمه شق و ده بی به فقهی و له وی له په رواچییه داده مه زری، به نانی فه قییه تی له قوتا بخانه که ی ره و اچییه ده زی و که له ته نیشت مه سجیدول ئه مه وه ییه وه ده بی. ئه و جا له خزمه تی باوکیدا ده چی بۆ حه ج، زۆرینه ی کات له پێگه نه خوش ده بی، چل و پینج شه و له مه دینه له خزمه ت پێغه مه ردا ده مینیته وه، ئه مه سالی (٦٥١) کۆچی ده بی، له پاش حه جه که ده که پیته وه بۆ دیمه شق. خۆی ده فهرموی: له م ماومیه دا، پۆزانه دوازه وانه م له خزمه ت مامۆستا کانم دا ده خویند، ئه و په راویزو حاشیانه ی که پێویست بوون بۆ پروو نکر د نه وه ی واتای ده ربهرین و جیگه قورسه کان خۆم ده منووسینه وه و کتیبه کانم خوش ده کرد، خودای گه وره پیت و فه ری خسته کاته که م، ویستم که خه ریکی پزیشکی بم، خۆم خه ریک کرد به کتیبی (القانون فی الطب) وه، که دانراوی ئیبنوسینایه، به لام دلم تاریک بوو، چه ند پۆژی نه مه ده توانی خه ریکی هیج ببم، ته نانم به زمیم به خۆما هاته وه، تا قانوونه که م فروشت و له و بیرو بیر دۆزمیه په شیمان بوومه وه، ئیتر خودا دلی رووناک کردمه وه و ئه و حاله ته م نه ما). له ته مه نه ی سی و چوار سالییدا، واته: له سالی (٦٦٥) ک دا ده بی به سه روکی مه شیخه ی دارول حه دیث، و متاکاتی مردنی له و پایه دا ده مین. پێشه وانه وه ی هه تا خه یال بر بکات خاومنی

زوهڊو و مرعو تهقوا بوو، بهواتای وشه بۆ خودا لیبرا بوو. شیخ موحیه‌دین دمفه‌رموی: (گله‌ییم لا کرد، که‌بۆچی واگوزمرانت له‌خۆت گران کردووه، له‌خواردن و جل و به‌رگو گوزمرانا خۆت جه‌رمبابه‌داوه، ته‌نانه‌ت ناچیتته حه‌مامیش، دمترسم که‌تووشی نه‌خۆشی ببیت و له‌کارو نیشت بکات!!).

که‌چی فه‌رمووی: (فیسارمه‌کس نه‌وه‌نده به‌رپۆژوو بوو، ومه‌وه‌نده خواپه‌رستی کردووه، هه‌تا پێستی شین هه‌لگه‌راپوو!). میوه‌و خه‌یاری نه‌ده‌خوارد، ده‌یفه‌رموو: نه‌بادا جه‌سته‌م شێدار بکاو خه‌وم ئی بخت).

ئه‌مه‌یش کورته‌یه‌کی پوختی ژياننیتی: (هه‌تا بلێیت زاهیدو دنیا نه‌ویست، له‌عیبادمت و ژیکرو نه‌ورادا کولا بوو، شه‌ونوێژیکی زۆری ده‌گرت، شه‌وو پۆژ خه‌ریکی کتیب دانان و وانه‌ گوته‌وه‌ بوو، به‌هه‌ناسه‌ له‌خوا بی ئاگا نه‌بوو، مانگایه‌کی باشی هه‌بوو، هه‌مووی دمکرد به‌خێر، سال دوازه‌ مانگه‌ به‌رپۆژوو بوو، پێنج پۆژ نه‌بی، پۆژی یه‌که‌می جه‌ژنی په‌مه‌زان و چوار پۆژه‌که‌ی جه‌ژنی قوربان. ئه‌مه‌یش خواردن و خواردنه‌وه‌ی بوو: ئیواره‌ پۆژوو ده‌شکان و ژه‌می نانی ئیواره‌ی ده‌خوارد. له‌پیش مه‌لا بانگانیشا، له‌جیات یارشیو جامی ئاوی ده‌خواردوه).

ئه‌مه‌یش مال و حال و دارایی و سامانی بوو: (ژنی نه‌هیئاوه، منالی نه‌بوو، له‌گۆشه‌ی مزگه‌وتا ده‌ژیا، گۆزه‌یه‌کی هه‌بوو بۆ ئاو خواردنه‌وه، هه‌سیری له‌سه‌ری ده‌نوست، مه‌وجی له‌کاتی خه‌ودا ده‌یدا به‌خۆی دا، میژمریکی خام، جبه‌یه‌کی خام، دیشداشه‌یه‌کی خام، جووتی سۆل و ئاوبێنه‌و ده‌ست بشۆ!!).

وه‌فاتی: له‌سالی (٦٧٦) ک. دا گه‌راپه‌وه‌ بۆ نه‌وا، له‌پیشا هه‌موو نه‌و کتیبانه‌ی له‌نه‌وه‌قافی خواستبوو گه‌راندنیه‌وه‌ بۆی، چوو بۆ سه‌ردانی گۆرستانی مامۆستاگانی و بۆیان پاراپه‌وه‌و له‌سه‌ریان گریا، سه‌ردانی دۆسته‌کانی خۆشی کردو خواحافیزی ئی کردن، وه‌سه‌ردانی باوکیشی کرد، نه‌وجا دین به‌یتوله‌قدیس و خه‌لیلی کرد له‌فه‌له‌ستین، نه‌وجا گه‌راپه‌وه‌ بۆ

گوندی نهوا، لهوئ نهخوئش كهوت و مهرگ بوو بهمیوانی له بیست و چواری مانگی رهجه بی (۶۷۱)ك. واته: چلو و پینج سال و چه ند مانگی ژیاوه. رمزاو رهحه متی خودای لی بی.

۲۰۵۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأَمْتِي عَمَّا وَسَّوَسْتَ أَوْ حَدَّثْتَ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَكَلَّمْ * (الحديث ۶۶۶۴ سبق طرفه في: ۱۰۸۶ تجريد = فتح الباري: ۲۵۲۸ = بقرطی/ ۳/ ل/ ۱۷۸) (۲۰۵۳):

واتاكهی بهتهواوی لهوئ رابورد.

۲۰۵۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِيهِ. (الحديث ۶۶۹۶ طرفه في: ۶۷۰۰) (۲۰۵۴):

عائیشه -رمزای خودای لی بی- لهخوئشه ویسته وه دمفه رموی: (كهسی نهزری كرد كهفه رمانبهیری خودا بكا، نهوه بانه زرهكهی بهجی بیئی، بهلام نهگهر كهسی نهزری كرد كهگوناهی بكا، كه دیاره كردنی گونا ه بی فهرمانی خودایه، نهوه با نهو نهزره جی بهجی نهكا). (تاجی کوردی بهرگی/ ۳/ ل/ ۳۵۳ ز/ ۱۳۰- جاسی نهزر- ب/ د/ ت/ ن).

۲۰۵۵- عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اسْتَفْتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَذَرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ فَوُتِّقَتْ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَهُ فَأَقْتَاهُ أَنْ يَقْضِيَهُ عَنْهَا. (الحديث ۶۶۹۸ طرفه في: ۲۷۶۱، ۶۹۵۹) (۲۰۵۵):

(۲۰۵۲) اخرجہ مسلم فی الایمان: تجاوز الله عن حديث النفس... رقم: ۱۲۷.

(۲۰۵۴) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث عائشة: من نذر أن يطيع الله فليطعه. خاتمة

المترجم

كتاب كفارات الإيمان ج/ ۱۳ ص/ ۴۸۴.

(۲۰۵۵) اخرجہ مسلم فی النذر، باب: الأمر بقضاء النذر، رقم/ ۱۶۳۸.

ئىبنو عەبباس -رمزای خودای گەورە لەخۆی و بابی- فەرمووی: سەعدی کورپی عوبادە -رمزای خودای ئی- لەپێغەمەری پرسی: دایکم نەزریکی لەسەر بوو، لەپیش ئەوودا کەجی بەجی ی بکا مرد، ئایا دەبی ئیستا من خۆم بیگیرمەووە بۆی؟ فەرمووی: (بەئێ دەبی ئیستا تۆ بۆی بگیرمەرەو). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۷/ ز/ ۱۳۱/ ۱/ ۲+۳).

پوونکردنەو:

کەسێ هەرخیرئ نەزربکا، وەك گرتنی پۆزووی سوننەت و ئازاد کردن و پارەو مال بەخشینەو، لەپاش مردنی خۆی بۆی قەزا دەکریتەو.

۲۰۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ يَبْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَائِمٍ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَالُوا أَبُو إِسْرَائِيلَ لَدَرَ أَنْ يَقُومَ وَلَا يَقْعُدَ وَلَا يَسْتَظِلَّ وَلَا يَتَكَلَّمَ وَيَصُومُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرَّةً فَلْيَتَكَلَّمْ وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَقْعُدْ وَلْيَتِمَّ صَوْمُهُ. (الحديث ۶۷۰۴) (۲۰۵۶):

ئىبنو عەبباس -رمزای خودا لەخۆی و لەبابی- فەرمووی: جارێ پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- ووتاری ئەدا، پیاویکی بینی لەبەر هەتاوێکە پەق راپوستانبوو، پرسی: بۆچی ئەو پیاو و پەق راپوستانبو؟. عەززیان کرد: ئەو ئەبو ئیسرائیلە، ئا (نەز) ی کردوو، کەبەپێو لەبەر خۆر پەق راپوستان و دانەنیشی و نەجیتە بەر سێبەر و قسە نەکا و لەهەمان کاتدا بەپۆزووش بێن فەرمووی- دروودی لەسەر بێ-: (فەرمانی بێ بکەو لەزمانی منەو پێی بێ: کە قسە بکا و بجیتە بن سێبەر دا دابنیشی، بەلام بارپۆزوووەکە تەواو بکا). (تاجی کوردی/ ۲/ ۳۳۸/ ز/ ۱۳۲/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن- نەزکردنی شتی کە لە دەستی نەیی دانامەزێ).

(۲۰۵۶) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث قصة ابي اسرائيل (خاتمة كتاب كفارات الايمان:

**۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتیی سوئنده‌کان
کتاب کفارات الایمان**

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتی‌ی سوینده‌کان

کتاب کفارات الایمان

۲۰۵۷- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ كَانَ الصَّاعُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُدًّا وَثُلُثًا بِمُدِّكُمْ الْيَوْمَ. (الحديث ۶۷۱۲ طرفاه فی: ۱۸۵۹، ۷۳۳۰):

سائیبی کوپی یه‌زید -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: بہسہرینی ی پیغہمہر خوئی -دروودی خوای لہسہر بی- (مہن) واتہ: صاع- موددیک و سی یہکی مودیک بوو، بہمووددی نہمپوکہی نیوہ). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱۳۵- دیاریکردنی نہندازہی کہ فاره‌تی سویند).

۲۰۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ وَصَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ. (الحديث ۶۷۱۴ طرفاه فی: ۲۱۳۰، ۷۳۳۱) (۲۰۵۸):

نہنہسی کوپی مالیک -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (خودایہ! بیت و فہرو بہرہکەت بخەرہ عہ یارہو مہن و موددی خەلکی شاری مەدینەوہ).

پایانی = خاتمه

ماموستای گهورمو مهزمن شیخی عهسقه لانی - غه ریقی رحمه تی خودا بی - دمفه رموی: (نامه ی ئه پیمان و نه زرو که فارمت و پاشکوی ئه م نامه یه، سه دو بیست و هه وت فه رمووده ی به رزه وه کراوی واتیادا، بی پرشته کانی (هه ئسپیراوه کانی = معلقه کانی) بیست و شهش فه رمووده ن، دووباره کانیان سه دو پازده فه رمووده ن، پوخته گه یان: دوازه فه رمووده ن. پی شه وا موسلیمیش وه ک پی شه وا بوخاری - پرزاو رحمه تی خودایان لی بی - ئه م پوخته یه ی هه موو گیراومته وه، بیجگه له م شه شه یان:

(۶) فه رمووده ی عانیسه له باوکیه وه: (ژماره: ۶۶۲۱ فه تج).

(۷) فه رمووده ی عانیسه: (من نذر أن یطیع الله فلیطعه) ۲۰۵۴ ته جرید =

۶۶۹۶ فه تحولباری.

(۸) فه رمووده ی ئیبنو عه باس، سه بارمت به داستانه که ی ئه بو ئیسرائیل =

ژماره/ ۲۰۵۶ ته جرید = ۶۷۰۴ فه تحولباری

(۹) فه رمووده ی ئیبنو عه باس: (أعوذ بعزتک).

(۱۰) فه رمووده ی عه بدوللای کوری عومه ر: (فی الیمین الغموس).

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۸۸- نامہ فی فرائیز (میرات دابہ شکردن)

کتاب الفرائض

نامہ فی فرائیز و باسی میرات و کہ لہ پوور دابہ شکردن، لہ تاجی کوردیدا، و
لہ بہرگی ۳/ل ۳/ز ۱/ہتا زنجیرہ ۱۰/۵ لاپہرہ ۲۴/۵ + پروانہ: ریاض صالحین ۱/
ل ۱۸۷/ ژمارہ ۲۰۲/۴/۵ ہتا لاپہرہ ۱۹۲/۵ + فیکھی ناسان، بہرگی دووہم،
لاپہرہ ۵۶۳/ زنجیرہ ۲۴۱/ ہتا لاپہرہ ۶۰۴/ زنجیرہ ۲۵۲/.

۲۰۵۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
ألقوا الفرائض بأهلها، فما بقي فهو لأولى رجل ذكر. (الحديث ۶۷۳۲ أطرافه في:
۶۷۳۵، ۶۷۳۷، ۶۷۴۶) (۲۰۵۹):

ثیبونوعہ باس - پرمزای خوالہ خوئی و بابی بی- فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی
خوای لہ سہر بی- دہ فہرمووی: ہہموو خاومن بہشی لہ کہسو کاری مردوو،
بہشی دیاریکراوی خوئی پی بدن، بہ پیی دہقی فورئانہ کہ، نہنجا ہہرچی
لہ وان مایہوہ، نہوہ بوخزمتین کہسہ بہ مہرجی کہنیرینہ بیٹ. (تاجی
کوردی ۳/ل ۱۱/ ۴/ز ۲/ - ش/د/ت).

روونکردنه وه:

وهك پياوئ دهرئ كچيک و ژنيك و ماميک و نامؤزايه كي دهبي، به پئی دهقي قورئان له کاتي وادا، کچ نيوهی مائی باوکه کهی بۆههيه، ژنه کهی ههشت يه کی بۆههيه، واته: لهههشت بهش چواری بۆ کچه که، يه ک بهشی بۆ ژنه که، کۆی بهشی ئەم دوانه يه کسانه به: $4 + 1 = 5$. که واته: $8 - 5 = 3$ بهش دهميني ئەم سئ بهشه دهرئ به مامه ی مردوو ده که، چونکه ئەو نزیکترین خزمی نييرينه يه تي، نامؤزاکه شی بئ بهش دهبي، چونکه ئەو به پله يه دوورتره له مردوو ده که.

٢٠٦٠- عن أبي موسى رضي الله عنه أنه سئل عن ابنة و ابنة ابن و أخت، فقال: للإبنة النصف و للأخت النصف، وأت ابن مسعود فسيتابعني، فسئل ابن مسعود، و أخبر بقول أبي موسى فقال: لقد ضللت إذا، وما أنا من المهتدين أقضي فيها بما قضى النبي صلى الله عليه وسلم: للإبنة النصف و لابنة الابن السدس تكملة الثلثين، وما بقي فللأخت، فأخبر أبو موسى بقول ابن مسعود، فقال: لا تسألوني مادام هذا الخبر فيكم. (الحديث ٦٧٣٦ طرفه في: ٦٧٤٢) (٢٠٦٠):

هوزهيلی کوپی شه ره حیل - په حمه تی خودای لی بئ - فه رمووی: پرسیارکرا له نه بومووسای نه شعهری - په زای خوای لی بئ - مردوویه که ههيه کچيک و کچيکی کوپ و خوشکيکی ههيه، که له پوورده کيان چۆن لی دابهش ده کړئ؟ فه رمووی: نيوهی له بۆ کچه که يه تی و ئەو نيوه که ی تريشی بۆ خوشکه که يه تی، کچی کورده که ی هيچی ناکه وئ. بشچۆ بۆلای ئيبنو مه سعود،

(٢٠٦٠) انفراد البخاري بتخريج حديث ابن مسعود في توريث بنت الابن. (كتاب الفرائض -

بُوْ دُنْيَايِ تَهْوَوْ لَهْوَيش بېرسه، دهبینی نهویش ههروهك من دهلی و لهه
پرسیاردها پهپهروی من دهكا. جا پرسیاركرا له ئیبنو مهسعوود، وه قسهكهی
ئهبو موساشیان گیرایهوه بوْی، نهویش فهرمووی: ئهگهر وابی. دهبی من
ریگهی شهرعم ههلهگردبی و لهه لایهانهوه سهرم لئشیوا بی، چونكه نهه
وهلامه ههلهیه، بهپیچهوانهی سوننهتو ریبازی پیغهمهروهیه، شتی وایش
وهك نهه نایته وایه كهدهفهرموئ: ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
لهبهرنهوه من لهه پرسیاردها، وهك پیغهمهه خوی بریار نهدهمو حوكم
دهكهه: بُو كچهكه نیوه ههیه، بُو كچی كورهكهش شهش یهك ههیه، كه
بهههردوولا دهكهنه دووسئ یهکی تهواو، كه دوو سئ یهك بهشی دیاریكراوی
دوو كچ و زیاتره، وه ههرچیش لهوان مایهوه بُو خوشكهكهیه، جا چوینهوه
بۆلای ئهبو موسا و قسهكهی ئیبنو مهسعوود مان بُو گیرایهوه، فهرمووی:
ئیه كه نهه زانا گهورهیهتان والهناوا، لهمن مهپرسن، لهو بېرسن،
پرسیارهكهتان وهلام دهواتهوه. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۷ ز/ ۳ ز/ ۳- باسی بهشه
كهلهپووری منال).

۲۰۶۱- عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قال: ابن أخت القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۲) (۲۰۶۱):

خۆشهویست -دروودی خوای لهسهه بی- دهفهرموئ: خوشكه زای پیاو
یهکیكه له كهسوکارهكهی. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۲۲ ز/ ۹ ز/ ۲- باسی دانی
كهلهپوور بهخاڵوان (ذقویلتههراحم).

۲۰۶۲- عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: مولى القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۱) (۲۰۶۲):

ئەنەسى كۆپى مالىك - پەزىلەتلىك خەلىپە - خەشەمىست - دروودى خەلىپە
لەسەر بى - دەمەرمەي: ئازاد كراوى ھەموو كەسى بەيەككە لەخۇيان دادەنرى
و مىرات و كەلەپوورەكەي لەپاش مردنى بۆ ئەوانە، ئەگەر مىراتبەرى خەزى
نەبوو. (تاج/ ۳/ ل/ ۱۹/ ز/ ۸/ ۲).

۲۰۶۳- عن سعد رضي الله عنه قال: سمعت النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: من ادعى إلي غير أبيه، وهو يعلم أنه غير أبيه، فالجنة عليه حرام. (الحديث ۶۷۶۶ سبق طرفه في: رقم: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۶ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹. انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد فذكر ذلك لأبي بكره فقال: وأنا سمعته أذناي و وعاه قلبي من رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الحديث ۶۷۶۷ تقدم طرفه في: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۷ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۳۳۹). (انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فتح الباري = بەرگى/ ۴/ ل/ ۸۳) (۲۰۶۳):

روونكرندنەو:

ئەم ھەرموودەيە پەيوستى بە روونكرندنەو ھەيەكى تايبەتە، پياوئ ھەبوو
ناوى زىيادى كۆپى باوكى بوو، يەكە بوو لە سەر كەردەكانى ئىمامى عەلى، داىك
براى ئەبو بەكرە بوو، داىكى كەنيزەك بوو، ئەبوسوفيان لەسەردەمى ئىمامى

(۲۰۶۲) أشار في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول إلى تخريج البخاري لهذا الحديث فقط

المترجم.

و انفراد به من دون مسلم.

(۲۰۶۳) أخرجه مسلم في الإيمان باب: بيان حال إيمان من رغب عن أبيه ... رقم/ ۶۳.

عومهردا، گوتی: من دزمانم ئەم زیادەکی سکی دایکی پێی پرکردوو، ئەگەر
بمەوی ناوی ئەو کەسە دەبەم، بەلام لەعومەر دەترسم. مەبەستی ئەبوسوفیان
ئەو بوو، کە زۆلە و لەخۆیەتی، لەو پیاوێ نێیە کە مێردی دایکی زیادبوو،
جالەکاتی شەپرو هەراکانی نیوانی ئیمامی عەلی و معاویە کۆری
ئەبوسوفیاندا، زیاد سەرکردەییەکی ئازای بەناو بانگ بوو، عەلی کردبووی
بەسەرکاری سەرولاتی فارس، معاویە پەیوەندی پێیەو کرد، وە
هەلیگێرپایەو لەعەلی، وەکردی بەبرای خۆی و ناوی نا زیادی کۆری ئەبو
سوفیان و کردی بە فەرمانرەوای سەر بەصرە، ئەوجا کردی بەهی کووفە و
رێژیکی زۆری گرت، زیاد پیاویکی زۆر رهوانبێژ بوو. جا بەم بۆنەییەو ئەبو
عوسمانی ئەدی ئەم فەرموودەییە پێغەمەری لەسەعدی کۆری ئەبو
وەقاصەو گێرپایەو بۆ ئەبو بەکرە و گلەیی ئی کردو فەرمووی: ئەمە چی
بوو کردتان؟ ئەبو بەکرەش فەرمووی: گوناھی منی تێدانییە، منیش ئەم
فەرموودەییە بەگویی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر
بی- ژنەوتوو و بەدڵ تێی گەیشتووم. (بۆ روونکردنەو بر: ژمارە/ ٩٣٥
تەجرید = ٣/ ب/ ١٠).

٢٠٦٤- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
لا ترغبوا عن آبائكم، فمن رغب عن أبيه فهو كفر. (الحديث ٦٧٦٨) (٢٠٦٤):
(بر: ژمارە/ ١٣٩٥ و ١٣٩٦ لەبەرگی/ ٤/ ل/ ٣٣٩).

پایانی - خاتمه

ماموستای عهسقه لانی - رمزاو ره حمه تی خودای لئی - دمه رموی: نامه ی
فهرائض چلو سئ فهرمووده ی به رزه و هکراوی واتیادا، ته نیا فهرمووده که ی
ته میمی داری بیړشته یه، که دمه رموی: (من أسلم علی یدیہ رجل) ئه وانی تر
هه موو په یوه ست (موصول)ن، دوو باره که یان سیی و حهوت فهرمووده ن، پالفته
(پوخته) که یان: (۴۳ - ۳۷ = ۶) شش فهرمووده ن. ئیمامی موسلیم ته نیا ئه م
دوانه یانی گیراوه ته وه:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورهیره: (فی الجنین غرة) = رقم/ ۶۷۴۰ فته تج.

۲. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (ألقوا الفرائض بأهلها) = ۲۰۵۹ ته جرید =

۶۷۳۲ فته تحولباری. به لام ئه م فهرموودانه ی تری له ئه فرادی ئیمامی بوخارین
- ره حمه تی خودای لئی -.

ا. فهرمووده ی موعاز، سه بارهت به به شه میراتی خوشک و کج = ۶۷۳۴ +

طرفه فی ۶۷۴۱ فتح الباری. له ته جریده که دا نییه.

ب. فهرمووده ی ئیبنوعه باس سه بارهت به میراتگرتنی کچی کوړ = ۲۰۶۰

ته جرید = ۶۷۳۶ فته تحولباری.

ج. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (إن أهل الإسلام لا یسیون) = ۶۷۵۳

فته تحولباری. له ته جریده که دا نییه.

د. ته علیقه که ی ته میمی داری: (هو أولى الناس بمحیاه و مماته) = به ته علیق

وا له پیش ژماره/ ۶۷۵۷ فته تحولباری).

ههروا دهفهرموئ: بیست و چوار بیستراو (اثری صهحابهو کهسانی تری
دوا نهوانیشی واتیادا.

نهمانهیش ژماره‌ی نهو فهرموودانهن، که لهسه‌راسه‌ری نه‌م (په‌پراوه -
ته‌جریده) دا، په‌یوه‌ندی به‌زانستی که‌له‌پووره‌وه هه‌یه:

۱. ژماره/ ۱۴۳ ته‌جرید = ۱۹۴ فه‌تحو‌لباری = ب/ ۱ ل/ ۱۶۴.
۲. ژماره/ ۶۲۲ ته‌جرید = ۱۲۹۵ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۲ ل/ ۴۷.
۳. ژماره/ ۹۳۳ ته‌جرید = ۲۰۴۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۵ هتا ل/ ۷.
۴. ژماره/ ۱۰۰۹ ته‌جرید = ۲۲۸۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۹۰.
۵. ژماره/ ۱۰۴۹ ته‌جرید = ۲۳۹۹ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۱۴۳.
۶. ژماره/ ۱۰۴۱ ته‌جرید = ۲۷۶۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۲.
۷. ژماره/ ۱۱۴۳ ته‌جرید = ۲۷۷۶ = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۴.
۸. ژماره/ ۱۱۴۵ ته‌جرید = ۲۷۸۰ فه‌تج = به‌رگی/ ۳ ل/ ۲۷۵.
۹. ژماره/ ۱۲۵۸ ته‌جرید = ۳۰۹۴ فه‌تحو‌لباری. ب/ ۳ ل/ ۳۷۹.
۱۰. ژماره/ ۱۳۹۵ ته‌جرید = ۳۵۰۸ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۸۳.
۱۱. ژماره/ ۱۵۳۹ ته‌جرید = ۴۰۳۴ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۲۷۳.
۱۲. ژماره/ ۱۶۵۰ ته‌جرید = ۴۵۷۷ فه‌تحو‌لباری = به‌رگی/ ۴ ل/ ۴۳۱.
۱۳. ژماره/ ۱۹۲۸ ته‌جرید = ۶۰۱۴ = به‌رگی/ ۵ ل/ ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۹- نامه‌ی تۆله‌ی تاوان،

که ناسراون به‌ده‌ده شه‌رعیه‌کان = کتاب الحدود

ئهم باسه له‌تاجول نوصولدا، ده‌که‌وئته به‌رگی سییه‌م لاپه‌ره/۱۹۹
 زنجیره/۸۱ هه‌تا زنجیره/۱۰۱ ل/۲۶۶ + فیهی ناسان، به‌رگی سییه‌م، لاپه‌ره/۸۰۵
 زنجیره/۳۸ هه‌تا/لاپه‌ره/۸۳۹ زنجیره/۳۳۴ + ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی/۵
 ل/.....نامه‌ی خواردنه‌وه‌کان، ژماره/۱۸۴۰، ۱۸۴۱، ۱۸۴۲، ۱۸۴۳، ....تاد.

۲۰۶۵- عن أبي هريرة رضي الله عنه أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل
 شرب، قال: (اضربه) قال ابو هريرة: فما الضارب بيده، و الضارب بنعله و
 الضارب بثوبه، فلما انصرف قال بعض القوم: أخزأك الله، قال: لا تقولوا هكذا، لا
 تعينوا عليه الشيطان. (الحديث ۶۷۷۷، طرفه في: ۶۷۸۱) (۲۰۶۵):

ئهبو هوره‌یره -رمزای خوای لی بی- فه‌رمووی: کابرایه‌کیان هینا بو‌لای
 پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نارمقی خواردبو‌وه، پیغه‌مه‌ر -دروودی
 خوای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی: ئاده‌ی لیی دهن. ئیتر ئیمه‌ش دهمان کرد
 به‌لیدانی، ههمان بوو به‌ده‌ستی لیی دهدا، چه‌ن شه‌فازلییه‌کی لی‌ده‌دا، ههمان
 بوو به‌ج‌له‌که‌ی لیی دهدا ج‌له‌که‌ی لوول ده‌کردو پیاودا ده‌مالی، کاتی کابراکه

(۲۰۶۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب الخمر). (خاتمة كتاب الحدود - فتح/ ۱۴ ص/ ۱۶۳ طبعة جديدة).

رؤیشت، هه ندى كهس گوتيان: خواروو زهردو شه رمه سارت كا، بو ئىشت دهيكهيت!

پيغه مهرىش - دروودى خواى له سهر بى - فه رمووى: نا، وا مه ئين، مه بن به كۆمهكى شه يتان له سهرى! (تاجى كوردى/ ۳ ل/ ۲۵۲ ز/ ۹۶ - باسى: هه ددى: باده نووش: ئاره قنوش. / ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - ب/ د = بوخارى و نه بو داوود).

۲۰۶۶ - عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: ما كنت لأقيم حداً على أحدٍ فيموت، فأجد في نفسي، إلا صاحب الخمر، فإنه لو مات وديته، وذلك أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يسته. (الحديث ۶۷۷۸) (۲۰۶۶):

ئىمامى عهلى - رهزاي خواى لى بى - دهفه رموى: دارى هه دد لهه رهكهسى بدهم، لهو كه سانهى كه دارى هه ديان لى ده درى، وهك بوختيانكه ر و داوئى نپيس، نه گهر به ودارى هه ددهى منه بشمرى ده ره به ستى نيم و خه م و خه فه تى پى ناخۆم، چونكه نه و جوړه هه ددانه پيغه مهر خوى ديارى كړدوون و دايناون، به لام نه گهر گريمان دارى هه ددى مهينووشى لهكهسى بدهم و به ودارى هه ددهى منه بمرى، نه وه په ستم دهكا، وه خوئى نه و كابرايهش ده دم كه له كاتى وادا بمرى، له ژيردارى هه ددى مهينووشيدا.

۲۰۶۷ - عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه: أن رجلاً على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم كان اسمه عبدالله، وكان يلقب حماراً وكان يضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم قد جلدته في الشراب، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجل من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟! فقال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تلعنوه، فوالله ما علمت إلا أنه يحب الله ورسوله. (الحديث ۶۷۸۰) (۲۰۶۷):

(۲۰۶۶) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد الخمر رقم/ ۱۷۰۷.

(۲۰۶۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمر في قصة الشارب الملقب حماراً (خاتمة كتاب

الحدود فتح الباري/ ۱۴ ص/ ۱۶۳.

عومهری کوری خهتاب - پرزای خوای لی بی- فهرمووی: بهسه رینی پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- پیاوی هه بوو ناوی عه بدوللا بوو، نازناوی حیمار بوو (واته: کهر) جاروبار به قسه ی خوش، یا به نوکته یی، پیغه مهری دهینایه پیکه نین، گه لی جار پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- لهسهر مه یخواردنه وه داراگاری دهگرد، واته: جه لده ی مهینوش لی ددها، روژی به و حاله وه هینا بوویان، پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمانی فهرموو جه لده یان لی ددها، هه ندی کهس گوتیان: له عنه تی خودای لی بی، جهنده به زوری دهینن لهسهر نه م خووه پیسه! پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمووی: نه فرین (له عنه تی) ی لی مه کهن، دسا به خودا من ناگام لی یه تی که خودا و پیغه مهری خودای خوش دهوی، نه وه یش واتای وایه که باومری به خودا و پیغه مهر هه یه، دهی له عنه تی باومرداریش دروست نییه.

روونکردنه وه:

جاروبار و کهمه کهمه، قسه ی خوش و قسه ی نهسته قو نوکته ی خوش گیرانه وه شتیکی په سهنده، خه تیبه دمفه رموی: چونکه نیمامی عه لی، سه بارمت بهم بابه ته دمفه رموی: (روحوا القلوب و ابتغوها طرف الحکمة:) وچانی دل بدهن و به قسه ی خوش و نهسته ق باومشیانی بکهن و فینکی بکهنه وه. نیمامی زوهری به هاوه له گانی دمفه رموو: نه گهر شیعرتان هه یه ئاده ی بیهینن، قسه ی خوش بگپرنه وه چونکه گوی که رخ ده بی. (بروانه: ته دریبی راوی نیمامی سیووتی - بهرگی/ ۲ ل/ ۵۸۱).

هه ندی جار نه م کابراسوعبه ته چیه هیزولکه یی رۆن، یا دوو به ره یی ههنگوینی به دیاری دهینا بو پیغه مهر، به قهرز و مری دهگرت له خاومنه که ی،

کاتی خاوه نه که ی دهات بۆ پارهی هیزۆلکه رۆنه که، یا بۆ پارهی دووبه ره ههنگوینه که، دهیبرد بۆلای پیغه مهرو پیی دهگوت: ئە ی پیغه مهری خودا! پارهی شته که یی پی بده! پیغه مه ریش زمرده خه نه یکی ده کردو له پاشا پارهی دیاری یه که ی ددها به خاوه نه که ی!!

ئە م به هرا نه لە م فەر موودانه و مرده گیرین:

۱. قسه ی نهسته ق و قسه ی خو ش و نوکته و شتی وا، باش و ره و او دروستن، وه دروسته گو ی یان لی بگیری، وه که سی بیانگیر پته وه، یا کاریکی نوکته و قوشمه بکا دروسته، به مه رجی گالته و سوعبهت و قسه نهسته قه که هه ق بی، نا هه ق نه بی.

۲. خاوه نی گونا هی گه وره به موسو لمان دائه نری، چونکه ریگه نه درا وه که له عه نه تی لی بکری، وه فەرمانکرا وه که دوعای خیری بۆ بکری، به لام گونا هه که ی له سه ر نه نوو سری.

۳. گونا هبار و تاوانبار، ئە گه ر چاکه یان هه بوو، یا رهفتاریکی جوانیان تیا بوو، دروسته با سی نه و چاکه و نه ورهفتاره جوانه یان بکری.

۴. ئە م جو ره که سانه، که خاوه نی گونا هه گه وره کانن، دروسته مامه له و گفتو گو و مه رحه بایان له گه ل بکری، ته نانته دیاری شیان لی و مر بگیری و تاموشۆ دراوسی تی یان بکری، نه وهنده هه یه به هیج جو ری نابی هان بدرین و ته شجیع بکری نه له سه رکردنی گونا، به لکو و به پیچه وانه وه دمی ئامۆ زگاری خیر، به پی ی حال بکری.

۵. دروسته زن و ژنخوازی له گه لیان، وه ته لاقی موسو لمان به کردنی گونا هی گه وره ناکه و ی.

۶. به کردنی گوناھی گه وره چاکه ی مروؤف ناسرپیته وه، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾.

۷. هه تا له سه رده می پیغه مه ردا، ئەم جوړه که سانه ی تیا دا بووه.

۸. به راستی له م روژگار ی نئیمه دا خاوه ی گوناھی گه وره زور بوون، وه موسو لمانان ده ستیان ناړوا به سه ریا نا، له کاتی وادا، و اباشه موداراتیان له گه ل بکری و چاوپوښی له هه ندی کاریان بکری و، موسو لمان به خوپرای کی شه و به ره بوخوی دروست نه کا.

۶۸۰۲- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لعن الله السارق يسرق البيضة فتقطع يده، ويسرق الحبل فتقطع يده. (الحديث ۶۷۸۳) (۲۰۶۸):

ئهبو هورمیره - پمزی خوی لی بی- فه رموی: خوشه ویست - دروودی خوی له سه ر بی- فه رموی: نه فرین و له عنه تی خودا له دز، که نه وه نه ده نه فسی سووکه، له سه ر دزینی هیلکه یی، یا به هو ی دزینی گوریسیکه وه ده ستی دم برن به پیی شه ری خوا. (تاجی کوردی ۲/ ل ۲۳۳ ۱/ ز ۹۰ ش/ د/ ت/ ن باسی دزی..).

۶۹۰۲- عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تقطع اليد في ربع دينار فصاعداً. (الحديث ۶۷۸۹ طرفاه في: ۶۷۹۰، ۶۷۹۱) (۲۰۶۹):

(۲۰۶۸) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۷.

(۲۰۶۹) أخرجه مسلم في الحدود، باب: حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۴.

عائیشہ - پڑھای خوای لی بی۔ دمفہرموی خوشه ویست - دروودی خوای لهسر بی۔ دمفہرموی: دهستی دز به پیی شهرع، کاتی دمپرری که بایی چاره کی دیناری زیر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی. (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - باسی سزای دزی - ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۷۰ - و عنها رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنْ يَدَ السَّارِقِ لَمْ تَقْطَعْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا فِي ثَمْنِ مَجْنٍ، حُجْفَةٍ أَوْ تَرَسٍ. (الحديث ۶۷۹۲ طرفاه في: ۶۷۹۳، ۶۷۹۴) (۲۰۷۰):

ديسان عائیشہ - پڑھای خوای لی بی۔ فہرموی: بهسهرینی پیغہمہر - دروودی خوای لهسر بی۔ دهستی دز نہ دمپررا، لهکه متر له بههای مه تالی، نیر فہ لُخانی بی، که به چهرم جوتبه قی کرابی، یا فہ لُخانی بی که ته خته و بهرگی چهرمی تی گیرایی.

۲۰۷۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطَعَ فِي مَجْنٍ ثَمْنَهُ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ. (الحديث ۶۷۹۵ أطرافه في: ۶۷۹۶، ۶۷۹۷) (۲۰۷۱):

ثیبنو عومہر - پڑھای خوادایان لی بی۔ فہرموی: پیغہمہر - دروودی خوای لهسر بی۔ دهستی دزیکی بری، لهسر دزینی فہ لُخانی که بایی سی درہم بوو! (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - ش/ د/ د).

(۲۰۷۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۵.

(۲۰۷۱) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۶.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۰- نامه‌ی موحاربین

کتاب المحاربين من أهل الكفر و الردة

موحاربین: واته نهوانه‌ی که دژایه‌تی ده‌کهن له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مه‌ردا، له‌بیباوم‌ران و پاشکه‌زبان.

۲۰۷۲- عن أبي بردة الأنصاري رضي الله عنه قال: كان النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: لا يجلد فوق عشر جلداتٍ إلا في حدٍّ من حدود الله. (الحديث ۶۸۴۸ طرفاه فی: ۶۸۴۹، ۶۸۵۰) (۲۰۷۲):

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری-په‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: جاران خوشه‌ویست-دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: مه‌گه‌ر بو حه‌ددی شه‌رعی، نه‌گینا له‌سه‌ر هیج سه‌رپیچی‌یه‌کی تر، له‌ده‌ردار (جه‌لده) زیاتر له‌که‌س نادری. (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۵۴ ز/ ۹۷ ژ ۱- باسی: ته‌می کردن (ته‌عزیز = سووک کردن).

روونکردنه‌وه:

ئه‌بو بورده‌ی نه‌نصاری ناوی هانی کورپی نیاره، خائی به‌رائی کورپی عازیبه، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌درو نه‌به‌رده‌کانی پاش به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی په‌یمانێ عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه. فه‌رمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیم داهه‌یه،

له بوخاریدا هه رنهم فهرموودمیه ی هه یه، که دوو تهرمفی هه یه، ژماره: ۶۸۴۹ و ۶۸۵۰.

شه یخان: بوخاری و موسلیم - ره حمه تی خودایان لئ بئ - له سه حیحیندا، له جابیری کوپی عه بدوللاوه ریوایه تیان لئیه وه کردووه، بوخاری له عه بدولر هه چمانی کوپی جابیریشه وه تهرمفی ژماره/ ۶۸۴۹ ی نهم فهرموودمیه ی ئیره ی لئیه ریوایه ت کردووه، نه بو بورده بئ وه چه بووه، منال و مناله زای له پاش به جئ نه ماوه.

نهم زاتانه گیرانه وه یان لئ نه نجام داوه: بهرائی کوپی عازیبو که عی کوپی عومه یرو نه صری کوپی یه سار، پشتگیری عه لی بوو له هه موو نه به رده کانیدا، ده لئین: له ده ورو بهری سالی چل و یه ک، یادوو، یا پئنج مردوو - په زای و ره حمه تی خوی لئ بئ -.

۲۰۷۳ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت أبا القاسم صلى الله عليه وسلم يقول: من قذف مملوكه، وهو بريء مما قال، جلد يوم القيامة، إلا أن يكون كما قال. (الحديث ۶۸۵۸) (۲۰۷۳).

نه بو هورمه ره - په زای خوی لئ بئ - فهرمووی: به گوپی خۆم ژنه وتم له زاری پیرۆزی پیغه مه - دروودی خوی له سه ر بئ - ده یفه رموو: که سی بوختان بکا بۆ به نده ی خۆی، کۆیله که ی ژن بئ یا پیاو، به لام به نده که ی بئ تاوان بئ و پاک بئ، نه وه له روژی قیامه تدا، نه و خاومن کۆیله یه داده نری به بوختیانکار، له روژی قیامه تدا له سه ر نه و بوختانه داری هه ددی لئ ده دری. به لام نه گهر وه ک ده لئ، کۆیله که وایی، نه وه داری هه ددی لئ ندرئ. (تاج/ ۳ ل/ ۲۵۰ ز/ ۹۵ - باسی هه ددی بوختیان و جمین و جادوو بازی).

پایانی - خاتمه

عسقه لانی - پرحمه تی خودای لی بی - دهمه رموی: نامه ی خودوودو
 موخاریبین، سهدو سی فهرمووده ی بهرزی واتیادا، هفتاو نؤیان په یوهستن،
 واته موصولن، له نیمامی بوخارییه وه ههتا سهر پیغه مهر - دروودی خوی
 له سهر بی - رشته که یان بی بچرانه. ئهوانی تریان بی رشته و موتابه عاتن،
 دووباره گانیان شه ست و دووه، پوخته که یان: (۷۹ - ۶۲ = ۱۷) حه فده
 فهرموودن، نیمامی موسلیمیش ئه م پوخته یه ی گیراوه ته وه بیجگه له م
 ههشت فهرمووده یه یان:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورمیره: (أَتِي النَّبِيُّ بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ) =
 ژماره / ۲۰۶۵ ته جرید = ۶۷۷۷ فه تحولباری.

۲. فهرمووده ی سائیبی کوری په زید: (كُنَّا نُؤْتِي بِالْشَّارِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ
 اللَّهِ) = ۶۷۷۹ فه تحولباری.

۳. فهرمووده ی عومه: باسی کابرای نازناوی که ربوو = ژماره / ۲۰۶۷
 ته جرید = ۶۷۸۰ فه تحولباری.

۴. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ) ژماره /
 ۶۷۸۲ فه تحولباری.

۵. فهرمووده ی عهلی: (فِي رَجْمِ الْمَرْأَةِ وَجِلْدِهَا = ۶۸۱۲ فه تحولباری).

۶. فهرمووده ی عهلی: (أَمَّا عَلِمْتُ أَنَّ الْقَلَمَ رَفَعَ عَنِ الْجَنُونَ = پيش
 ژماره / ۶۸۱۵ فه تحولباری).

۷. فەرموودهی ئه‌نه‌س: (یا رَسُوْلُ اللّٰهِ اَصْبَتْ حَدًا فَاَقَمَهُ عَلَيَّ) =

ژماره/ ۶۸۲۳ فەتحوالباری.

۸. فەرموودهی ئیبنوعەبباس لەبارەى چیرۆکه‌که‌ى ماعیزه‌وه = ۶۸۲۴.

هه‌روا ده‌فه‌رموئ: فەرمووده درێژه‌که‌ى عومەریش سه‌بارەت به‌داستانی

سه‌قیفه که سه‌ره‌تاکه‌ى سه‌بارەت به‌چیرۆکی ره‌جەم متفق علیه یه. هه‌روا

ده‌فه‌رموئ: بیست بیستراو (اثر) یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩١- نامه‌ی خوین و خوینبایی

کتاب الدیات

باسی خوین و و خوینبایی له تاجول ئوصول دا، تهرجه مه کوردیه که ی ده که ویته: بهرگی/ ٣/ ل/ ٢١٣ ز/ ٨٣ هه تا زنجیره: ٨٩ لاپه ره/ ٢٣٢. له فیهی ناسانا واله بهرگی/ ٣/ ل/ ٧٨٢ ز/ ٣٠٦ هه تا زنجیره/ ٣١٧ ل/ ٨٠٣. ٢٠٧٤- عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزال المؤمن في فسحة من دينه ما لم يصب دماً حراماً. (الحديث ٦٨٦٢ طرفه في: ٦٨٦٣) (٢٠٧٤).

ئیبینو عومهر -رمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه ر بی- دمفه رموی: موسولمان هه تا خوین پشتنی نارپه و نه بی به تووشیه وه، هیشتا ئایینی به بهریه وه دهمینی.

گیرانه وهیه کی تری ئەم فه رمووده یه له تاجا ئاوايه:

موسولمان هه تا خوینی نارپه و به قهستی نه پیزئی، هیشتا کۆلی سووکه و خوش رهوته و هه رباشه، به لام هه رکاتی خوینی نارپه و بوو به تووشیه وه، ئیتر له پی ده که وئ و ده وهستی! (تاجی کوردی/ ٣/ ل/ ٢٠١ ز/ ٨١ ز/ ٣- هه ره شه کردن له مروؤف کوشتن).

۲۰۷۵- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِلْمَقْدَادِ: إِذَا كَانَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَخْفِي إِيمَانَهُ مَعَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَأُظْهِرَ إِيمَانَهُ فَقُتِلَتْهُ؟ فَكَذَلِكَ
كُنْتُ أَنْتَ تَخْفِي إِيمَانَكَ بِمَكَّةَ مِنْ قَبْلِ. (الحديث ۶۸۶۶) (۲۰۷۵):

ثیبنو عه عباس -رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی: پیغمهر -دروودی
خوای له سهر بی- به میقدادی کوپی نه سوهدی فهرموو: نه گهر پیاوپیکی
موسولمان، له ناو هوژیکی ناموسولماندا بی، باومره کی بشاریته وه، هه تا نا
موسولمانه کان پی نه زانن و نازاری نه دهن، به لام کاتی باومپی خوئی ناشکرا
بکا تو بجی بیکوژی؟ دهی تویش پیک ناوا بوویت کاتی له مه که بوویت
له پیش کوچ کردندا.

روونکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته واو له فهرمووده یه سهرنجی ژماره: ۱۵۳۵ ته جرید =
۴۰۱۹ فه تیج بده = بهرگی/ ۴ ل ل/ ۲۶۹.

۲۰۷۵م- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السَّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا. (الحديث ۶۸۷۴ طرفه في:
۷۰۷) (۲۰۷۵):

عبداللّای کورپی عومەر - ږمزای خواى لى بى- فەر مووى: پيغه مەر -
دروودى خواى له سەر بى- فەر مووى: که سى چه کمان لى هه لښکرى له نيمه
نييه. (تاجى کوردى/ ۸ ل/ ۱۳۳ ز/ ۵۵ باسى: پهيمان شکندن و بى پهيمانى).

۲۰۷۶- عن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
لا يحل دم امرئ مسلم، يشهد أن لا إله إلا الله وأني رسول الله، إلا بإحدى ثلاث:
النفس بالنفس، و الثيب الزاني، و المفارق لدينه التارك للجماعة. (الحديث
۶۸۷۸) (۲۰۷۶):

عبداللّای کورپی مه سعوود - ږمزای خواى لى بى- دمه رموى:
خوشه ويست - دروودى خواى له سەر بى- دمه رموى: هه ر موسولمانى شايه تمان
بهينى و بلئ: (أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمداً رسول الله: بهدل باومرم
ههيه و به زمان ده ليم و شايه تى دمدم كه هه رخودا خودايه و بهس، خوداى تر
نييه، موحه مەدى كورپی عبداللّايش پيغه مەرى ږهوانه كراوى خودايه).
هه ر كه سى نه م شايه تييه بدا، نيتز خوینى نه و كه سه حه رامه و به هيچ شيوه يى
خوینى به كه س ږهوانابى، مه گەر له يه كى له م سى كاتانه دا: بيوهى داویننپيس،
چ ژن بى، چ پياو، ياكه سى به نار هه و كه سى به نار مزو و بكوژى، ياله نايينى خوئى
ومرگه رابى و له كومه لى موسولمانان ته را بووبى! (فيقهى ناسان/ ۳ ل/ ۸۱۰
ز/ ۳۱۹ باسى تولهى شهر والپيسى).

٢٠٧٧- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أْبْعُضِ النَّاسَ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةً، مَلْحُدٌ فِي الْحَرَمِ، وَ مَبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ مُطْلَبٌ دَمٍ أَمْرِيٍّ بِغَيْرِ حَقٍّ لِيَهْرِيْقَ دَمَهُ. (الحديث ٦٨٨٢) (٢٠٧٧):

ئيبنو عه بېاس - په زای خودا له خوځي و بابي- فه رمووی: خوځه ويست - دروودی خوای له سهر بي- فه رمووی: خودا له هه موو تاوانباري زياتر، رهي له سئ تاوانباريه: يه که م زمنديقي ناوبه ست و حه رده مي مه کهه، دوو دم: که سئ له نيسلامه تيدا، منه يي ره وشت و ياسای سهر دده مي نه زانی بکا، سي يه م: که سئ منه ي خوځيني که سئ بکا، تا به ناره ووا خوځيني پرېژي. (تاج/ ٣ ل/ ٢٠٥ ز/ ٨١ ژ/ ٩ - باسي هه پرده شه کردن له کوشتني ناره ووا).

٢٠٧٨- عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ يَقُولُ: لَوْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ أَحَدٌ، وَلَمْ تَأْذِنْ لَهُ، حَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ، فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جَنَاحٍ. (الحديث ٦٨٨٨ طرفه في: ٢٩٠٢) (٢٠٧٨):

ئهبو هورهيره - په زای خوای لي بي- فه رمووی: ژنه وتم له خوځه ويست - دروودی خوای له سهر بي- ده يفه رموو: نه گهر که سئ، به بي ريگه پيداني خوټ، ته ماشاي ناومالي تو بکا، تو به په له پيټکه چه ويکي تي بگري و چاوي فه لپووت بکه ي، گونا هت ناگا. (تاجي کوردي/ ٣ ل/ ٢٢٧ ز/ ٨٧ ژ/ ٣ - باسي نه وانه ي که خوځينيان به فيرؤ دانه نري).

(٢٠٧٧) و الحديث من افراده (العيني = عمدة القاري/ ٢٤ ص/ ٤٤). - المترجم

(٢٠٧٨) أخرجه مسلم في الآداب، باب تحريم النظر في بيت غيره رقم/ ٢١٥٨.

۲۰۷۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: هذه و هذه سواء يعني المختصر و الإبهام. (الحديث ۶۸۹۵) (۲۰۷۹):

ئيبينو عه بباس -رہزای خودا له خوئی و بابی- فہرمووی: خو شہ ویست -
دروودی خوای له سہر بی- دمفہرمووی: ئەمەو ئەمە یەکسانو و خوینیان وەک
یەکە. واتە: پەنجە تووتەو پەنجە کە ئە خوینیان چون یەکە. (تاجی کوردی ۳/
ل/ ۲۲۱ ز/ ۸۵ ژ/ ۱ - باسی خوینی ئەندامەکانی لەش - ب/ د/ ت/ ن).

پایانی = خاتمه

شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: نامه ی خوین و قصاص، په نجاو چوار فهرمووده ی بهرزی واتیادا، هه وتیان بیپرشته و متابعاتن، نهوانی تریان په یوه ستن له نیامی بوخارییه وه هه تا سر پیغه مهر، پرشته که یان ته واده و پچرانی تیادا نییه. دووباره کانیان چل فهرمووده ن، هه موویان موسلیمیش گیراویه تیه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ئیبنو عومه ر: (إن من ورطات الأمور) = ژماره/ ۶۸۶۳ فه تحولباری.

۲. ژماره/ ۲۰۷۷ ته جرید = ۶۸۸۲ فه تج = فهرمووده ی ئیبنو عه بباس (أبغض الناس إلى الله ثلاثة: ملحد في الحرم).

۳. ژماره/ ۶۹۰۰ فه تحولباری = فهرمووده ی نه نه س: (لو أطلع عليك).

۴. فهرمووده ی ئیبنو عه بباس: (هذه و هذه سواء) = ۲۰۷۹ ته جرید = ۶۸۹۵.

۵. فهرمووده مورسه له که ی نه بو قلابه: (ما قتل أحد قط إلا في إحدى ثلاث) = ژماره: ۶۸۹۹ فه تحولباری = فهرمووده مورسه له که ی تری: (دخل عليه نفر من الانصار).

هه روا شیخی عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: بیست و هه شت بیستراو (اثر) یشی واتیادا، هه ندیکیان په یوه ستن و هه ندیکیان بیپرشته ن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۲- نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو

له‌سهرکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌لیان

کتاب استنابة المرتدين والمعاندين وقتالهم

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه بنواړه: فیه‌قی ناسان - به‌رگی سییه‌م،
زنجیره/۳۳۹ هه‌تا ۳۴۴ = لاپه‌ره/۸۴۷ هه‌تا ۸۶۱.

۲۰۸۰- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رجل يا رسول الله ائوخذ بما عملنا في الجاهلية؟ قال: من أحسن في الإسلام لم يؤخذ بما عمل في الجاهلية ومن أساء في الإسلام أخذ بالأول والآخير. (الحديث ۶۹۲۱) (۲۰۸۰):

ئیبینو مه‌سعود - رمزای خوای ئی بئ - فه‌رمووی: پیاوئ له‌پیغه‌مبه‌ری
پرسی: هوربان! ئایا له‌سهر نه‌و کرده‌وه خراپانه‌ی که‌له سه‌رده‌می نه‌قامی
پیش هاتنی ئیسلاما کردوومانن سزاو نه‌شکه‌نجه دمه‌ریین له‌دوا پوژدا؟
فه‌رمووی: هه‌رکه‌سه‌ی له‌پاش موسولمانبوون ره‌فتارو کرداری جوان بئ، له‌سهر
کارو کرده‌وه‌ی سه‌رده‌می کافری پیش ئیسلامبوونی، سزا ناده‌ری و موحاسه‌به
ناکری له‌سهری، به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌سهرده‌می ئیسلامه‌تی دا کردارو ره‌فتاری
ناشیرین بئ، تو‌له‌ی به‌رو دوا‌ی ئی ده‌سیئری.

پایانی = خاتمة

مامؤستای عهسقه لانی، -رحمه تهی خودای لی بی- دمفه رموی: نامه ی
 إستابهای مورتهددین، بیست و یه ک فهرمووده ی بهرزموه کراوی واتیادا،
 یه کیکیان بیپرشته یه، نهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: موصولن.
 حه قدهیان دووبارهن، پوخته که یان (۲۱- ۱۷ = ۴) چوار فهرمووده یه. نیمامی
 موسلیم نه م پوخته یه ی هه موو گپراومته وه، حهوت بیستراوی هاوولان و دوی
 هاوولانیسی واتیادا، هه موویان په یوهستن.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۲- نامه ی خه وپه رزین * کتاب التعبیر

نامه ی خه ون و خه و بینین و دهستورمه گانی خه و بینین واله تاجی کوردیدا
 بهرگی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ هه تا ل ۳۶/ ز ۱۰/.

۲۰۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُورَةِ. (الحديث ۶۹۸۳ طرفه فی: ۶۹۹۴) (۲۰۸۱).

نه نه سی کوری مالیک -رهزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مه ر- درودی
 خوای له سه ر- دمفه رموی: خه ونی باشی پیای باش، به شیکه له چل و شهش
 بهش له پیغه مه رایه تی. (تاجی کوردی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ژ ۱/ + ل ۶/ ژ ۲/ ز ۲/).

٢٠٨٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِهَا وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. (الحديث ٦٩٨٥) (٢٠٨٢):

ئەبو سەعیدی خودری -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بەگوێی خووم لەزاری پیرۆزی خوڤه‌وێستم بیست دەیفەرموو: (ئەگەر کەسیکتان خەونیکی بینی و خەونەکە ی بئ خوڤ بوو، ئەووە لەخوداوەیە، باحەمدو سوپاسی خودای لەسەر بکاو بیگیڕیتەووە بۆ زاناو دوست، بەلام ئەگەر خەویکی وای دی کە بە دئی نەبوو، ئەووە لەشەیتانەووەیە، باپەنابگری بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە، وەباسی نەکا بۆکەس، ئیتیر زیانی بئ ناگەیه‌نی!). (تاجی کوردی/ ٨/ ل ٤/ ز ١/ ژ ٣).

٢٠٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَمْ يَبْقَ مِنَ الثُّبُوتِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ. (الحديث ٦٩٩٠) (٢٠٨٣):

ئەبو ھوریرە -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بیستم لەپێغەمەر- دروودی لەسەر- دەیفەرموو: (لەپێغەمەرایەتی تەنیا موژدە بەخشەکان ماون). ھاوێلان -رەزای خودایان ئی بئ- فەرموویان: قوربان! موژدەدەرەکان چین؟ فەرمووی: (خەونی باشە). (بڕ: تاجی کوردی/ ٨/ ل ٣/ ز ١/ ژ ٢).

(٢٠٨٢) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا رأى أحدكم الرؤيا يحبها. خاتمة

الترجم

كتاب التعبير، فتح/ ١٤/ ص/ ٤٩٠).

الترجم

(٢٠٨٣) والحديث من أفراده (العيني/ ٢٤/ ص/ ١٣٤).

٢٠٨٤- و عنه رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي. (الحديث ٦٩٩٣) (٢٠٨٤):

ديسان نه بو هوريرم- رهزاي خوداي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - دروودي له سهر- دهيفه رموو: (ههركه سي له خه و من ببيني، نهو به چاوي سه ريش له حالي هو شياري دا من ده بيني، شهيتان قهت ناجي ته شهكلي منه وه). (تاج/ ٨/ ل ٢٣/ ز ٧/ ژ ٢).

٢٠٨٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَكَوَّنُنِي. (الحديث ٦٩٩٧) (٢٠٨٥):

نه بو سه عيدي خودري- رهزاي خواي لي بي- فهرمووي: ژ نهوتم له پيغه مهر - درودي خواي له سهر- دهيفه رموو: ههركه سي له خه وني دا من ببيني، نهو خه ويكي راست و دروستي ديوه، چونكه شهيتان خوي بو ناكري به من و، ناتواني به هيچ شيوه ي و له هيچ حالي كا بجي ته شكل و شيوه ي منه وه). (تاجي كوردي/ ٨- ل ٢٣: ز ٧: ش ٣- باسي ديتني پيغه مهر به خه و ن.

(٢٠٨٤) أخرجه مسلم في الرؤيا، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم من رآني في المنام فقد رآني، رقم/ ٢٢٦٦.

(٢٠٨٥) قال الشيخ منصور علي ناصيف مؤلف (التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول صلى اللهم عليه وسلم: (رواه الشيخان). راجع التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول. الأصل العربي مجلد/ ٤ ص/ ٢١٦. راجع صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ٥ ص/ ٢٦٦. المترجم.

پروونکردنه‌وه:

بینینی پیغه‌مه‌ر - درودی خوای له‌سه‌ر - به‌خه‌و، به‌دوو شیوه‌ده‌بی، به‌هیزه‌که‌یان نه‌وه‌یه: که‌له‌سه‌ر شیوه‌ی کاتی ژیانی پیغه‌مه‌ر - درودی خوای له‌سه‌ر - بی‌بینی، نیت‌ر شیوه‌ی کاتی لاوی بی، پاکاتی هه‌ر‌ه‌تی پیاوه‌تی بی، یاشیوه‌ی کاتی پیری بی، یاهی کاتی ناخرو نوخوری ژیانی بی، ده‌بی ته‌نانه‌ت ئیبنو سیرین که‌گه‌ور‌ه‌ترین خه‌ونزانی ناوداری موسولمانانه، کاتی که‌سی بۆ یده‌گیر‌اپه‌وه‌وه که‌پیغه‌مه‌ری دیوه، پپی ده‌گوت: ئاده‌ی باسی شیوه‌و شه‌کلیم بۆ بکه‌چۆن بوو؟ نه‌گه‌ر کابرا بی‌گوت‌بایه‌ شیوه‌ی ئاواو ئاوابوو، ومنه‌وه‌ی نه‌و ده‌یگوت جیا‌ب‌وا‌یه له‌شیوه‌و سیفه‌تی پیغه‌مه‌ر له‌کاتی ژیانیدا، ئیبنو سیرین ده‌یگوت پپی: نه‌ت دیوه‌). پیاوی‌یکیش به‌ئیبنو عه‌باسی فه‌رموو: له‌خه‌ونا به‌خزمه‌تی پیغه‌مه‌ر - دروودی له‌سه‌ر - که‌پشتم، پپی فه‌رموو: پ‌ه‌نگو پ‌واله‌ت و شیوه‌ی چۆن بوو؟ پیاوه‌ که‌ پپی گوت: من هه‌سه‌نی کوری عه‌لیم دیوه، پیغه‌مه‌ر له‌خه‌وما له‌وی ده‌کرد. فه‌رموو: راست ده‌که‌یت دیوته. جاله‌م پ‌وانگه‌یه‌وه‌و بۆ د‌ن‌یا بوون له‌پ‌استی و دروستی خه‌ونی وا، باش‌ترین شت نه‌وه‌یه که‌مرؤی موسولمان شار‌ه‌زایی ته‌واوی له‌سیفه‌ت و ج‌و‌ن‌ی‌تی ی شه‌کل‌و شیوه‌ی پیغه‌مه‌ر هه‌بی، هی کاتی ژیانی، وه‌به‌پ‌ی ی س‌و‌ن‌نه‌ت و ژینامه‌ی پ‌است و دروستی پیغه‌مه‌ر، شیوه‌ی شیرینی بناسی. به‌هه‌ر حال بینینی پیغه‌مه‌ر له‌خه‌وندا، له‌سه‌ر هه‌ر شیوه‌می بی، خالی نییه له‌سوود و به‌هره، به‌لام به‌مه‌رجی که‌ نه‌و شیوه‌یه شایانی شانی پیغه‌مه‌ر بی‌ت.

٢٠٨٦ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَتُطْعِمُهُ وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ وَجَعَلَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي غَرَضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرَكِبُونَ بَجَبَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا

عَلَى الْأَسِيرَةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِيرَةِ قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرَضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ: أَلْتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ. فَرَكِبْتُ أُمَّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرَ فِي زَمَنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ، فَصُرِعْتُ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجْتُ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتُ. (الحديث ۷۰۰۲) (۲۰۸۶):

ئەنەسە کورې مالیک -رەزای خوای ئی بی- فەرمووی: (گەلی جار پیغەمەر -درودی خوای لەسەر- دەچوو بۆ دینی ئوم حەرام، کەپووری هەقی من بوو، خوشکی دایکم بوو، وەپووری شیریی پیغەمەریش بوو، مەحرەمی بوو، نامەحرەم نەبوو، ئوم حەرام ناوی رومەیسای کچی میلحان بوو، خیزانی عوبادە کورې صامیت بوو، پۆژی پیغەمەر -درودی خوای لەسەر- هات بۆ دینی ئوم حەرام، نانی بۆ دانا، دواپی هەنئ سەری پیغەمەری دۆزی، پیغەمەر خەوی ئی دەکەوئ و سەرخەوی نیومپۆ لەوئ دەشکینی، کاتئ خەبەری دەبیتهو پئ دەکەنئ. ئوم حەرام فەرمووی: عەرزیم کرد: ئەی پیغەمەری خودا! باوک و دایکم بەقوربانت بن، ئەو بەوچی پئ دەکەنئ؟ فەرمووی: (لەخەوما کۆمەلانی لەگەلی ئیسلامی خۆمم بینی، دەبن بەخەباتکارو غەزا کار لەپێگە خوادا، سواری پشتی ئەم دەریایانە دەبن، شوین و جیگەیان لەناو پاپۆرو کەشتی یەکاندا، ئەوەندە باش و خوش و فەرەح و ئاوەدانە دەلتی پاشان لەسەر تەخت و قەنەفە شահانە دانیشتون) ئوم حەرام فەرمووی: عەرزیم کرد: ئەی پیغەمەری خودا! داوا لەخودا بکە کەمن یەکئ لەم چینهی ئۆمەتت بم. فەرمووی: (تۆ لەوانیت و لەجینی غەزا

کاران و شهیدانی ناو دمریایت!) نهجا دیسان پیغمه مهر - درودی خوی لهسهر -
 سهری نایه وه و جارئ تر خه وته وه، که هه ئسایه وه دیسان پیده که نی، کاتی له م
 بارهیه وه پرسیارم ئی کرده وه، هه مان وه لایم پیشووی دامه وه، که کومه لانی
 تریش له ئومه تی له بارو دۆخیکی شاهانه دا ده چن بۆ خه باتگێران و غه زاکردن
 له پێگه ی خودای گه وه ره داو، نه ویش له خووشی نه وه پیده که نی و موعجیبه
 پێیان). ئوم حه رام فه رمووی: منیش عه رزیم کرده وه: نه ی پیغمه مهری خودا!
 نزام بۆ بکه که خودا بمکات به یه گن له و دهسته یه. فه رمووی (تۆ له دهسته ی
 پیشینی!).

له پاشا له کاتی موعاوپییه ی کوری سو فیاندا، که نوینه ری ئیمامی عوسمان
 بوو له سه ر ولاتی شام، عوباده ی میردی، له دمریا وه ئوم حه رامی له گه ل خوی
 برد بۆ غه زای قوبروس، کاتی هاته وه و گه راپیه وه و گه یشته وشکانی، هیستره
 ماچه یه کیان بۆ یبرد، کاتی سواری هیستره که بوو، گلاندی و که وته خواره وه و
 مرد. به پی ی دوو عاکه ی پیغمه مهر، که بۆی کرد، شه هید بوو). (تاجی
 کوردی ۸/ ل ۵۳ ژ ۱۷/ ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۸۷- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُ لَمْ تَكْذُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ مِنْ تَكْذِبٍ وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ
 مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. وَمَا كَانَ مِنَ الثُّبُوءِ فَإِنَّهُ لَا يَكْذِبُ. (الحديث
 ۷۰۱۷) (۲۰۸۷):

ئه بو هوریره - پره زای خودای ئی بی- فه رمووی: پیغمه مهر - درودی خوی
 لهسهر - فه رمووی: (کاتی شه وو پۆژ به رابه ر بوون، وه ک ناوه رپاستی وهرزی
 پایزو ناوه رپاستی وهرزی به هار، له و کاته دا زۆر نزیکه که خه و نی موسوئمان
 هه ئه ی نه بی و راست دهرچی. نه و که سه یشتان خه و نی زۆر راست و دروسته

که خوی زور راستگوئی، و دهخونی موسولمان، پیاویی یازن، به شیکه له چل و شش بهش له پیغه مه رایه تی). (شتیکیش که له بابته پیغه مه رایه تی بی، قهت به درو دمرناچی). (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۴ ز/ ۱ ز/ ۴ - باسی: به شه کانی خه ون).

۲۰۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: رَأَيْتُ كَأَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ ثَائِرَةَ الرَّأْسِ خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةٍ وَهِيَ الْجُحْفَةُ فَأَوَّلْتُ أَنَّ وَبَاءَ الْمَدِينَةِ يُقَلِّ إِلَيْهَا. (الحديث ۷۰۳۸ طرفاه في: ۷۰۳۹، ۷۰۴۰) (۲۰۸۸):

ئیبنو عومەر رمزای خودا له خوی و بابی هه رمووی: پیغه مه دروودی له سهه رمووی: (له خه و ما دیتم وه کوو بلئی ژنیکی رهشی سهه نالوسکاوی له مه دینه دمر بچی و بچی بو مه هیهعه و ابو) واته: بو جوحفه، هه زرمته دروودی له سهه- هه رمووی: (جامن وام لیکدایه وه واپه رژینم کرد که په تاو ناسازییه که ی مه دینه ده گو یز ریته وه بو مه هیهعه). (تاج/ ۸ ل/ ۱۷ ز/ ۵ ز/ ۵ - ب/ ت- باسی: نهو خه ونانه ی که پیغه مه خوی دیونی).

۲۰۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُفًّا أَنْ يَقْعِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارُهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صُبَّ فِي أَذُنِهِ أَلَّا تَكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَ وَكُفِّ أَنْ يَنْفَخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ. (الحديث ۷۰۴۲) (۲۰۸۹):

ئیبنو عه باس- رمزای خودا له خوی و له بابی- دهه رمووی: پیغه مهه- دروودی خوای له سهه- دهه رمووی: (هه ره که سی له خوی هه، خه ونی به درو هه له بهستی،

(۲۰۸۸) قال الشيخ منصور ناصف علي: رواه البخاري.

المترجم

(۲۰۸۹) لم يوافقهم مسلم على حديث عكرمة عن ابن عباس وهو يشتمل على ثلاثة احاديث

(من تحلم، ومن استمع، ومن صور) (خاتمة كتاب التعبير فتح/ ۱۴ ص/ ۴۹۰) - المترجم

لەرپۇزى قىيامەتدا جەختى ئى دەكرى كە دوو دەنكە جوئى ئاگرىن بېكەوہ گرى
 بدا، ئەویش ھەرگىز ئەوہى بۇ ناكرى، واتەى واىە، كەبەردەوام ھەر لەو سزاو
 ئەشكەنجەپەدا دەبى. ھەر كەسەش گوى لە قسەى ھۆزى بگرى، كەئەوان ئەو
 گوگرتنەى ئەوئان پى ناخوئى بى، يائەوان خوئانى ئى دوور بخەنەوہ ھەتا
 گوئى لەقسەيان نەبى كەچى ئەویش ھەر بچىتە پىشەوہو گوئى يان ئى بگرى،
 ئەوہ لەرپۇزى قىيامەتا، لەتۆلەى ئەو تاوانەدا، قور قوشى سوورە وەكراوى
 تواوہ دەكرىتە ناو ھەردوو كونە گوئچكەپەوہ، ھەر كەسەشكىش وپنەئى بكىش،
 ئەوہ ئازارو سزا دەدرى و بەزور داواى ئى دەكرى كەدەبى گيان بكا بەبەرىدا،
 ديارە كەئەوہىشى بۇ ناكرى). (تاجى كوردى ۸/ل ۹/ز ۳/ژ ۱/ب/د/ت-
 باسى: لەخەون گىرانەوہدا درؤ دروست نىيە).

۲۰۹۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِنَّ مِنْ أَفْرَى الْفَرَى أَنْ يُرَى عَيْنُهُ مَا لَمْ تَرَ. (الحديث ۷۰۴۳) (۲۰۹۰):

ئىبنو عومەر -رمزى خودا لەخوئى و بابى- ھەرمووى: پىغەمەر -دروودى
 لەسەر- دەفەرموئ: (ھەلاتىكى فرە زلە: كەسى بلى: لەخەوما ئەوہم ديوہ،
 وەلەپراستىشدا ھىچى نەدەبى). (تاجى كوردى ۸/ل ۱۰/ز ۳/ژ ۲/ب/د/ت-
 لەخەون گىرانەوہدا درؤ دروست نىيە).

۲۰۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظُلَّةً تَنْطَفُ السَّمَنَ
 وَالْعَسَلَ فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا فَالْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ وَإِذَا سَبَبَ وَاصِلٌ مِنَ
 الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ
 رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَانْقَطَعَ ثُمَّ وَصِلَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ

(۲۰۹۰) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (من أفرى الفرى ان يرى...) (خاتمة

اللَّهُ بِأَيِّ أُنْتَ وَاللَّهُ لَتَدْعَنِي فَأَعْبَرَهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْبُرْهَا. قَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ فَلِإِسْلَامٍ وَأَمَّا الَّذِي يَنْطَفُ مِنَ الْغَسَلِ وَالسَّمَنِ وَالْقُرْآنِ حَلَاوَتُهُ تَنْطَفُ فَلِمُسْتَكْبَرٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلِ وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أُنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُهُ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ ثُمَّ يُوصِلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أُنْتَ أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا. قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي بِالَّذِي أَخْطَأْتُ قَالَ لَا تُقْسِمُ. (الحديث ٧٠٤٦) (٢٠٩١):

ئيبنو عه بياس - رهزاي خودا له خوئي و له بابي - فهرمووي: بياوي هاته خزمه تي پيغه مه ر - دروودي له سه ر - گوتي: نه ي پيغه مه ري خودا! نه مشه و له خه وما په له يه كه هه ورم ديت، رؤن و ههنگوي ني لي دهچورايه وه، ديشم كه نه و خه لكه به هه ردو و له پ لييان دهگرت ه وه، هه بوو زؤرو هه بوو كه مي گرت بو وه! وه ديشم كه مه ندئ له ناسمانه وه شو ربؤته وه و گه يشتؤته سه رزه وي، وه تؤم دي، نه و كه مه ندمت گرت بوو سه ركه وتيت، له پاش تؤ بياويكي تر گرتي و نه و يش سه ركه وت، له پاش نه و بياويكي تريش هه روا، له پاش نه و بياويكي تريش گرتي، به لام كه مه نده كه له دهستي دا پسا! هه تا به ستiane وه به يه كه وه بوئي و نه و يش سه ركه وت. نه بوبه كريش - رهزاي خواي لي بي - فهرمووي: نه ي پيغه مه ري خودا! باوكم به قوربان ت بي، به خودا دهبئ لي م گه رپيت من نه و خه وه ليك دده مه وه، فهرمووي: (باشه خه وپه رزيني بكه). نه بو به كريش فهرمووي: په له هه وره كه كه پرو سابات ي نيسلامه نه و رؤن و ههنگوي نه يش كه ده چورايه وه، نه وه شيريني و نه رم و ناسكي ي قورنانه شه و يش كه خه لك به هه ردو و ده ست لييان دهگرت ه وه نه و يه كه هه ندئ كه س زؤر له قورنانه

و مردمگرن و هندی کەس کەم، ئەو کەمەندمش کە لەناسمانەووە گەیشنبووە
سەرزهوی ئەو هەق و راست و دروستیە یە کەتۆی لەسەریت، پێگە ی هەق و
راستی ئیسلامە، هەر لەسەری دەرۆیت و هەر خودا پلە و پایەت، جار لەگەڵ
جاردا، بۆلەند تەرت دەکا. لەپاش تۆش پیاوی پێگە ی راستی تۆ دەگری و پێی
بۆلەند دەبێتەو، پیاویکی تریش دوا ی ئەو هەروەها، لەپاشا پیاویکی تریش ئەو
کەمەندە دەگری و لەسەری دەرۆا، بەلام لەدەستیدا دەبچرێ و بۆی
دەبەستەو بەیەکەو، جا ئەویش پێی بەرز دەبێتەو، جا ئە ی پێغەمەری
خودا! باوکەم بەقوربانت بێ، پێم بفرموو نایا پێکاومە یابەهەلەدا چووم؟
فەرمووی: (هەندیکیت پێکاوە هەندیکیت هەلە کردووە) جا گوتی: دەسا
بەخودا ئە ی پێغەمەری خودا! دەبی پێم بفرموویت کە کامەیم بەهەلە
خەو پەرژێن کردووە، فەرمووی: (سوێن مەخۆ پێت نائیم). (تاجی کوردی/ ٨
ل/ ٢٠ ز/ ٦ ژ-٤ش/ د/ ت- باسی: ئەو خەوانە ی کە پێغەمەر درودی خوی
لەسەر- خۆی خەوپەرژینی کردوون).

پایانی = خاتمة

یەكەم: مامۆستای عەسقلانی -رمزاو رحمەتی خودای ئی بێ-
دەفەر موی: نامە ی خەو پەرژێن (تەعبیر) نەوێدو نو فەرموودە ی بەرزەو
بووی لەخۆ گرتووە، هەشتاو دوویان پەییوەست (موصول)ن، ئەوانی تریان
بپەرشتەو مۆتابە عاتن، حەفتاو پێنجیان دووبارەن، پوختەکیان (٩٩ - ٧٥ -
٢٤) بیست و چوار فەرموودەن، موسلیمیش ئەم پوختە ی گێراوێتەو بەیجگە
لە مانەیان:

١. ژمارە/ ٢٠٨٢ تەجرید - ٦٩٨٥ فەتەح - فەرموودە ی ئەبو سەعید: (إذا

رای احدکم الرؤیا یجها..).

٢. فهرموودهی ژماره/٦٩٨٦ فهتحولباری = فهرموودهی ئه‌بو فهتاده:
(الرؤيا الصالحة جزء من ستة واربعين).

٣. ژماره/٢٠٨٩ ته‌جريد = ٧٠٤٢ فهتحولباری = فهرموودهی ئيبنو عه‌باس:
(من تحلم، ومن استمع، ومن صور).

٤. فهرموودهی ئيبنو عومهر: (من أفرى القرى ان يرى..) = ٢٠٩٠ ته‌جريد
= ٧٠٤٣ فهتحولباری. هه‌روا دم‌هه‌رموئ: دم‌بيستراو (اثر)ی سه‌حابه‌و
تابعينيشی واتيادا. خوا بو خوی له‌هه‌موو شتئ باشت دمرانئ.

دووهم: خه‌ون و خه‌و بينين دياردميه‌کی راست و دروسته، وه‌لق و پۆپی
زۆری ئی دم‌بيته‌وه، خه‌وی پيغه‌مه‌ران هه‌قه، وه‌ك خه‌ونه‌كه‌ی هه‌زره‌تی
ئيبه‌راهم كه‌له‌خه‌ويدا هه‌زره‌تی ئيسماعيلی كردبوو به‌هه‌وربانئ، وه‌ك
خه‌ونه‌كه‌ی هه‌زره‌تی يوسف، وه‌ك خه‌ونه‌كه‌ی عه‌زیزی ميسر، كه‌گاكان
يه‌كه‌تری يان خوارد، وه‌ك خه‌ونه‌كانی پيغه‌مه‌ر كه‌ له‌هه‌ورئان و سونه‌تدا باس
كراون. له‌سونه‌تیش دا كۆمه‌لئ خه‌ونی پيغه‌مه‌ران و پياو چاكان تۆمار
كراوه، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر كه‌سئ باوم‌پي به‌خه‌ون نه‌بئ، باوم‌پي
به‌هه‌ورئان و سونه‌تی راست و دروستی پيغه‌مه‌ر نييه له‌به‌ر ئه‌وه داده‌نرئ
به‌ناموسوئلمان. لێره‌دا بو سوودی گشتی كۆمه‌لئ زانیاری به‌سوود و راست و
دروست له‌بابه‌ت خه‌ونه‌وه دم‌نووسين، له‌ خوا داوا ده‌كه‌م كه‌بيكا به‌نووری
چاوی ئه‌و كه‌سانه كه‌پابه‌ند دم‌بن به‌م رېنمايپانه‌وه. ئامين:

١. باشت‌رين خه‌ون خه‌ونی موسوئلمانی باشه، كه‌م وادم‌بي كه‌خه‌ونی
موسوئلمانی باش، راست دمرنه‌چئ، جياوازی له‌نيوانی ژن و پياودا له‌م لايه‌نه‌وه
نييه.

٢. جارو بار خه‌وی پياو خراپ و ناموسوئلمانیشت راست دمرده‌چئ، وه‌ك
دوو هاو‌پيكه‌ی يوسف له‌به‌نديخانه‌كه‌دا.

۳. باشتین کات بۇ خەۋنى راست و دروست کاتى بەرمەبەيانە.

۴. مامۇستاي عەسقىلانى دەفەرمۇئى؛ (ذىكرى پياو لەم فەرموودانەدا بۇ تەغلىبە، مەفھومى نىيە، چونكە ژنى باشيش لەم لايەنەوہ رېك وەك پياوى باشە، خەۋنەكەى وەك خەۋنى ئەو راست و دروستە).

۵. واباشە ئەگەر كەسى حەزىكا خەۋنى باش بىيىنى، خۇى بۇ ئامادەبكا، وەك حەلال خواردن و خۇپاراستن لەحەرام و بى شەرى و بەردەوام بوون لەسەر دەسنوئىزو لەپىش خەۋتن دا زىكرو يادىكى زۇرى خودا بكا، قورئان بخوئىنى، سەلاۋاتى زۇر لەدىدارى خۇشەويست بىدا. ئەگەر مەبەستىكى تايبەتى بوو، بالەپىش خەۋتن دا دووركات نوئىزى استخارەش بكات.

۶. كەسى لەخەۋ نەپەرژىن نەزانى دروست نىيە، كەدەم لەشتى وابىدا، ئەوہ وەك ئەوہ وايە گالتە بەپىغەمەرايەتى بكا. چونكە خەۋن و بەشىكە لەپىغەمەرايەتى.

۷. خەۋون ھەيە رېك دەقاۋ دەق دەرەجى، وەك ئەوہ لەخەۋدا كەسى دەبىنى دەجى بۇ حەج، وە ئەو كەسە لەو سالىدا دەجى بۇ حەج، يا لەخەۋدا دۇستىكى دى بۇ دىنى، وەلەكاتى دىيارىكراۋدا دۇستەكەى دىت بۇ سەردانى. وەمن بەش بەحالى خۇم لەم جۇرە خەۋنەم دىوہ. جارى لەكەرەكوك بووين، سوۋدى زۇرم لەتەفسىرى خالو تەفسىرى نامى وەردەگرت، شەۋى لەخەۋما بايەكى سەخت ھەلى كرد، كۆمەلى دار خورماى گەورە ھەبوون، بايەكە دىھىئان و دىبىردن، جارى واھەبوو نوۋجى تەۋاۋى پى دىدان و ھەل دەسانەوہ، بەرە بەرە بايەكەى خست، دارخورماكان وەك جارانىان راستەوہ بوون، ناو بەناو خورما لەدارە خورماكان دەۋەرى، منىش لەگەل كەسانى تردا خورمام دەچنىيەوہ و دەمانخوارد، لەم كاتەدا شەمەلى ھەلى كرد يەكى لەدارخورماكانى لەرەمگ و رېشە ھەلگەند، كارىكى سەير بوو بە لامانەوہ بەو باسەختە ھەل نەكەندرا، كەچى بەۋشەمالە سوۋكەلەيە ھەلگەنرا!!! وەك

بئیی هەر له خهونه کهدا ههستم کرد که ئه مه خهونه، وه هەر له خهونه کهم دا
ئهم خهونه مه ناوا خو نه پرژین کرد:

(که خورما نموونه ی پیاو چاکی موسوئمانه، من خۆم له بهری زانستی
جه نابی شیخ محمدی خاڵو شیخ عبدالکریمی بیارهم زۆر چهشتوو،
به تایبهتی له بابهتی تهفسیردا، دیار بوو، نهو خورما و مریوه بهری زانسته
پیرۆزه که ی نهوان بوو، نه لاهو نه علهم: یه کێ لهم دوو زاته و وفات ده کهن).
جا بۆ سبهینی کاتی نوێژی عهسر له مزگهوت باسی ئهم خهونه مو و وفاتی
یه کێ لهم دوو زاته ده کرد بۆ نوێژ که رهکان، لهم کاته دا حاجی قادر ناوی
هه بوو، شوفیر بوو، پیاویکی زۆر چاک بوو، خه لکی سلیمانی بوو، هات بۆ
نوێژ گوتی: مامۆستا شیخ موحه ممه دی خاڵ ئه مرۆ له سلیمانی، ئه مری
خودای کرد!!).

له دوا حه جی ئه مسائیش، حاجیه ک که باومری ته و اوم پئی هه یه،
فه رمووی: (له مه دینه، له پاش ته و او کردنی مه راسیمی حه ج، مامۆستا مه لا
عه بدولکه ریمی مودم ریسم دی، له چوار دمری یانیکا، به بهرگی ئیحرامه وه
را و مستابووم، سه روشانی رووت بوو، پئی په تی بوو، بهرگی ئیحرامه که ی
سه وز بوو، سه رو پیشی ماش و برنج بوو، حاجیه کان به رودوا
له هه موولایه که وه ده هاتن، ته وه وه به خیره اتن و خوا حافیزی ئی ده کردن،
که له دوو پیاوه که ی که له گه ئی دابوون پرسیارم کرد: ئه مه چییه، گوتیان:
(ئه مسال مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم، له لایه نی پیغه مه ره وه، کراوه به نوینه ر،
بۆ ئیستقبال و ته ودیعی حاجیانی ئه مسال). والله علی صدق ما نقول شهید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۴- نامہی ناژاودہ و فہرتہ نہ کان

کتاب الفتن

نامہی فہرتہ نہ و ناژاودہ کان لہ تا جوں نوصول دا وا لہ بہرگی دمہم دا،
لاپہرہ/۲۰۵ زنجیرہ/۸۷ ہتا لاپہرہ/۲۷۲ زنجیرہ/۱۰۴.

۲۰۹۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مِنْ كَرَةِ مَنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً.
(الحديث ۷۰۵۳ طرفاه فی: ۷۰۵۴، ۷۱۴۳) (۲۰۹۲):

نُیَبِنُو عَهَبَاس - رَمَزای خُودا لہ خُوی و باوکی - دَمَہر موی: پَیغَمہر -
دروودی لہ سہر - دَمَہر موی: (نہ گہر کھسی شتیکی دی لہ فہرمانرہ واگہی،
ومئہو شتہی بہ دل نہ بوو، پی ی ناخوش بوو، نہوہ بائہوہ نہکا بہ مہانہ بو
ہہ لکردنی بہ پیداخ یاختیتی و لہ فہرماندہر چوونی و، نہوہ نہکا بہ بیانوی
تیکدانی کؤمہ لہی موسولمانان، بہ لکوو باددان بہ خؤیدا بگری، چونکہ نہوہی
یہک بست لہ کؤمہ لہی موسولمانان جیا ببیتہوہ، ومہمرئ نہوہ بہ نہزانی
دہمرئ، و ہک مردنی سہردہمی نہزانی پیش نیسلام) (تاجی کوردی/۳ ل/۲۷۹
۵/ ز/۱۰۵- ش- باسی: بہ گوئی کردنی فہرمانرہوا پیویستہو..).

۲۰۹۲م- و عنه في رِواية أخرى قَالَ: مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ
عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (الحديث
۷۰۵۱) (۲۰۹۲):

(۲۰۹۲) أخرجه مسلم في الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن

واته که می له زماره که می پیشه و میدا به ته و او می راپورد.

۲۰۹۳- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا: أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ قَالَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ*. (الحديثان ۷۰۵۵، ۷۰۵۶) (۲۰۹۳):

عوباده می کور می صامیت - رده می خود می می بی - فه رمو می: پیغه مه - دروودی له سر - له شه می په میانی عهقه به دا، داوی می کردین، که په میانی پی بددهین، ئیمه هیش په میانمان پی دا، پیغه مه - دروودی له سر - له کاتی په میانی پیدانه که ماندا، فه رمو می: (په میان و به ئینم پی بدن له سر نه وه: که هه میسه گوپرایه ل و فه رمان به ری خود او پیغه مه ری خود این، له خو شی و ناخو شیدا، له کاتی ناسو وود می و ته نگانه دا، ته نانه ت نه گهر فه رمان په واکانی شمان خو مانه خو مانه مان له گه ل بکه ن و نازی نه م و نه و بدن به سر ئیمه دا، ئیمه نه وه نه که این به مه هانه و له فه رمانیان دمر نه چین) وه له سر نه و میس په میانمان له گه ئیدا به ست: (که گه رو گچهل و ته شقه له به وکه سانه نه که این که بوون به سه ره وکارو کار به دده ست و به رپرس و فه رمان په وای موسو لمانان، مه گهر له کاتی کا که به ته وای شو ولی می هه ل بکیشن و له ری دور چین و کار بگاته نه وه کوفر یکی به تی و بی با ودر پیه کی ناشکرایان به چاوی خو تان می ببینن، که بی به به لگه یه کی پو شن و به هانه یه کی ره و بو تان له لای خودا، نه و جا هه فتان هه یه به زمبری شیرو تیر، بایان پی بدده نه وه بو سر شه قامه ریگه می ئیسلام). (تاجی کوردی ۱/ ل ۴۷/ ز ۸/ ژ ۱+۲-۳ - باسی په میان به ست و به یعت و مرگرتن).

(۲۰۹۲) لاحظ ماجاء في رقم ۲۰۹۲ السابق عليه. المترجم

(۲۰۹۳) أخرجه مسلم في الإمامة، وجوب طاعة الأمراء في غير معصية ... رقم/ ۱۷۰۹.

٢٠٩٤- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ. (الحديث ٧٠٦٧) (٢٠٩٤):

ئيبنو مسعود -رمزای خودای لی بی- فہرمووی: ژنہ وتہم لہ پیغہمہر- دروودی لہسہر- دہیفہرموو: (قیامت کاتج ہل دہستی، تہنیا کؤمہ لائی خہ لکی بہدکار بہسہر زیندوون و لہناو ولاتا دہزین).

٢٠٩٥- عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: أَتَيْنَا أَلَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَرْنَا إِلَيْهِ مَا نَلَقَى مِنَ الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: اضْبِرُوا، فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ إِلَّا الَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ، حَتَّى تَلْقُوا رَبَّكُمْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٧٠٦٨) (٢٠٩٥):

زوبہیری کوری عہدی -رحمتی خودای گہورہی لی بی- فہرمووی: چوون بو خزمہتی نہنہسی کوری مالیک- رمزای خودای لی بی- لہ خزمہتیدا سکالامان لہدہستی زولم و زوری حہجاج کرد. فہرمووی: (ددان بگرن بہخوتانا، بہنارام بن، چونکہ پوژ بہپوژ دنیا خراپتر دہبی، لہراستیدا زہمانہ پوژ بہپوژ خراپتر دہبی، وئہم بارودوخی بہردہوامی خراپوونی دنیاہ ہہروا دہبی ہہتا لہقیامتہتا دہچنہوہ بہردیوانی خودا) وہ نہمہم لہپیغہمہرہکەتان بیستووہ. (تاجی کوردی/ ١٠ ل/ ٢٢٥ ز/ ٨٩ ز/ ٣).

(٢٠٩٤) اخرجہ مسلم فی الفتن و اشراف الساعة، باب: قرب الساعة رقم/ ٢٩٤٩.

(٢٠٩٥) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث انس/ اشرار الناس من تدركهم الساعة وهم

٢٠٩٦- عن أبي هريرة عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَحَدَكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقَعُ فِي خُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ. (الحديث ٧٠٧٢) (٢٠٩٦):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی لەسەر- دەفەرموئ: (ئەو موسوڵمانینە! نەبەرەست و نەبەدرۆ، کەستان پرووی چەك مەکەنە بۆی ئایینی خۆتان، چونکە دوور نییە و پێی تۆ دەچێ کەشەیتان ھەلەبەھێکی پێ بکاو لە دەستی دەرچێ و براکە ی بپێکێ و بەھۆی ئەو ھو، پەھەندی ناو ئاگردانی دۆزەخ ببێ). (ریاض/٤ ل/١٦٥ ز/٢٥٧ ژ/١/١٧٨٣-٢٤٨-ش- بای: پێگە نەدراوە کە چەك و شتی وا ئاراستە ی موسوڵمان بکری، نیتەر بەرەست بێ یابەسووبەت..).

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَكُونُ فِتْنٌ، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَسْتَشْرِفُهُ فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلْيَعُذْ بِهِ. (الحديث ٧٠٨٢) (٢٠٩٧):

دیسان ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی لەسەر- ھەرمووی: (ئاشووب و ئازاوە ھەرتەنە گەلی دەرھەمە، ھەتا ئییان دووربێ و دووریان ئی بگری کەمە، ئەو ی بچێ بەپیریانەو دین بەپیریەو بەرۆکی پێ دەگرن! دانیشتوو تیایان لەراوەستاو تیایان باشترە، راوەستاو تیایان لەرۆیشتوو باشترە، رۆیشتوو تیایان لەراکردوو باشترە. واتە: ھەتا

(٢٠٩٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب/النهي عن الإشارة بالسلاح الى مسلم،

رقم/٢٦١٧.

(٢٠٩٧) أخرجه مسلم في الفتن و اشراط الساعة، باب: نزول الفتن كمواقع القطر،

رقم/٢٨٨٦.

که متر به شداری لهو ئازاوانه دا بکهی باشتره. دهی ههرکه سی لهو دهمه دا په ناو پاساریکی دهست کهوت، باپه نای بۆ بهرئو خۆی لهوئ قایم بکاو خۆی قوتار بکا). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۰۸ ز/ ۸۷ ژ/ ۶ - ش/ د/ ت- باسی ترساندن له ئازاوانه کان).

۲۰۹۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَدْتَ عَلَى عَقَبَيْكَ تَعَرَّيْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِي فِي الْبُذُورِ. (الحديث ۷۰۸۸) (۲۰۹۸):

سه له مهی کورێ نه کووه -رمزای خودای ئی بی- پویشت بۆ لای حه حاج، پێی گوت: نهی کورێ نه کووه! له ئیسلام و کوچ کردن بۆ مه دینه پاش گهز بوو یته وه وه نه وه تا بوو یته وه به نه عراب و له ناو به دو هکانا له سارا نیشته جی بووی! سه له مه فه رمووی: (نا من نه له ئیسلام پاش گهز بوو مه ته وه وه نه له کوچ کردن په شیمان بوو مه ته وه، به لام من کاتی خۆی پیغه مه ر- دروودی له سه ر- ریگهی نه وه ی پێ داوم که له دهشت نیشته جی به).

۲۰۹۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى نِيَّاتِهِمْ. (الحديث ۷۱۰۸) (۲۰۹۹):

ئیبو عومه ر- رمزای خودا له خۆی و بابی- فه رمووی: پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رمووی: (کاتی خودا سزا دهنی ئی بۆ هۆزی، سزا که ته پ و وشک و پاک و پیسیان دهگری ته وه، به لام له پاشا له پوژی قیامه تا ههرکه سه یان له سه ر نیازی خۆی زیندوو دهگری ته وه، چاکیان به چاک پاداشتی دهگری ته وه وه

(۲۰۹۸) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: تحریم رجوع المهاجر الى إستيطان وطنه، رقم/ ۸۶۲.

(۲۰۹۹) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ الأمر بحسن الظن بالله تعالى

خرابییان به خراب). (تاجی کوردی/ ۲/ ل ۲۷۵/ ز ۱۳۷/ ژ ۱/ - ش/ د/ ت/ ن- باسی لهشکری شالو دینن بۆ سه رکابه، وهله پری پۆده چن به ناخی زه ویدا).

۲۱۰۰- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ إِمَّا كَانَ التَّفَاقُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَإِمَّا هُوَ الْكُفْرُ بَعْدَ الْإِيمَانِ. (الحديث ۷۱۱۴) (۲۱۰۰):

حوزه یه ی کوری یه مان-رمزای خودای لی بی- دهه رموی؛ (دوو پرووی و ناپاکی و به ده م موسوئمانبی و به دل ناموسوئمان نه وه تایبه ت بوو به سه رده می پیغه مه رده، به لام ئیستا مروف یان موسوئمانی ساغه، یان ناموسوئمانه موسوئمان بووه بووه به کافر).

۲۱۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَغْتَاكَ الْإِبِلِ بِصُرَى. (الحديث ۷۱۱۸) (۲۱۰۱):

ئه بو هورمیره-رمزای خودای لی بی- فه رموی؛ پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رموی؛ (قیامه ت هه ئناسه هه تا ناگری له خاکی حیجاز دهرده چی، گهردنی و شتر له شاری بو صرا رووناك ده کاته وه. بو صرا شاری حوړانه، واله شام سی پۆزه ری له دیمه شقه وه دووره). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ل ۲۷۶/ ز ۱۰۵/ ژ ۴/ ش/ ت باسی نیشانه ی داهاتنی قیامه ت).

۲۱۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَخْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا. (الحديث ۷۱۱۹) (۲۱۰۲):

(۲۱۰۰) لم يوافقهم مسلم على إخراجهم، راجع خاتمة هذا الكتاب، رقم/ ۵. -الترجم-

(۲۱۰۱) أخرجه مسلم في الفتن و أشرط الساعة، باب: لا تقوم الساعة حتى تخرج

ديسان فهرمووی؛ پیغه مهر - دروودی له سهر - فهرمووی: (هاکا گه نجی له زیږ له بن رووباری فوراته وه دمرکه وت، ههرکه سې پیادا گه یشتو له و سهر دمه دا بوو، باهیچی ئی نه باو هیچی ئی همل نه گری). (تاجی کوردی ۱۰/ ل ۲۷۸ ز ۱۰۵ ژ ۷ - ش/د/ت).

۲۱۰۳ - و عنه رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُقَوْمُ السَّاعَةُ حَتَّى تَفْتِلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَوْتُهُمَا وَاحِدَةٌ وَحَتَّى يُنْعَثَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ وَحَتَّى يُقْبَضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَتُظْهَرَ الْفِتْنُ وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ وَهُوَ الْقَتْلُ وَحَتَّى يَكْثُرَ فِيكُمْ الْمَالُ فَيَفِضَ حَتَّى يَهْمَ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَغْرِضَهُ عَلَيْهِ فَيَقُولَ الَّذِي يَغْرِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي بِهِ وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبُيُوتِ وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولَ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ يَعْنِي آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذَلِكَ حِينَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا) وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ كَشَرَ الرَّجُلَانِ ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِهِ وَلَا يَطْوِيَانِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ الصَّرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ لِقَحْتِهِ فَلَا يَطْعُمُهُ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يُلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقَوْمَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعُمُهَا. (الحديث ۷۱۲۱) (۲۱۰۳):

ديسان نه بوهوريره - رمزای خودای ئی بی - فهرمووی: حه زمرت - دروودو سلاوو بیتو فهرو میهره بانی خودای گه وره ی له سهر بیو، سهر و مان و رۆح و ههست و نهست گشتی، به قوربانی گهردی سهر گۆری پیروزی بی - فهرمووی:

(۲۱۰۲) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يحسر الفرات....

(۲۱۰۳) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: إذا توجه المسلمان بسيفيهما و

قىيامەت ھەلئاسى ھەتتا دوو بەرەى زۆر گەورە دەچن بەگژ يەگا، كوشتارىكى
 فرە گەورەو زۆر سامناك لەنيوانياندا روو دەدا، داواى ھەردوو لاشيان ھەريەك
 داوايە، وەھەتا نزيكەى سىي پيغەمەرە درۆزنەى جادووگەرى لاسدەرى
 ھەلاتبازى فريودەر پەيدا دەبن، كەھەموويان بەدرۆ خۇيان بەپيغەمەرى
 خودا دىزانن و لافى پيغەمەرەيەتى ئى دەمدن، وەھەتا بەرمەبەرە زانا ئايىنى
 يەگان دەمرن و بەنەمانى ئەوان عىلم و زانين ھەل دىگىرى و شوپنەوارى كوڭر
 دەبىتەو دە نامىنى، وەبوو مە لەرزمەش زۆر دەبى، وەكات و وەخت بەرى كورت
 دەبى (چونكە پىت و فەر نامىنى، خراپە پەرە دەستىنى، تەمەن كورت دەبى)
 وەفەر تەنە و ئازاوە سەرھەل دەمدن و فەر تەنە لەدوا فەر تەنە بەرپادەبن، وەكو
 شت و بىرپن زۆر دەبى، وەھەتا بەشىو مەكى و مالو سامان زۆر دەبى و دەبى
 بەلئشاو، تەنەت خاومەن مال دىكەو تە مشوورى ئەو دەو كەيەكى بدۆزىتەو
 خىرو زەكاتى ئى وەربگىرى! بگىرە واپى دىكەوئى خاومەن مال مەلەكەى پيشكەشى
 كەسى دەكا كەچى دەلئى نامەوئى و ھىچكارم پىي نىيە، وەھەتاواى ئى دى
 مەردوم خانوبەرەو كۆشك و تەلارى ئى رادەكيشن و فيزو دەمەيە پىو دەكەن،
 وەھەتا وای ئى دى پىاو دەدا بەلای گۆرى پىاودا و دەلئى: خۆزگەم بەخۆى
 كەلەكيشەو بەرەى دنيا رزگارى بوو، وەھەتا رۆژ دەگەرپىتەو دەو خۆرلەخۆر
 ئاواوە ھەل دى! جا كە خۆر لەو پىو ھەلئەت و خەلئ بەچاوى خۇيان دىيان،
 ئەو ھەلە ھەموو بەناچارى ئىمان و باومر دەھىنن، بەلام تازە ج سوود،
 چونكە ئەو ئەو رۆژمە كەئىمان و باومر ھىنان تىادا قەھرى يە، اختىارى
 نىيە، لەبەرئەو ئەمان و باومر ھىنان تىا ھىچ سوودى نابەخشى، ئەگەر
 لەو دەپش ئىمانى نەبووبى، وەك لەم ئايەتەدا باسى ئەو كاتە دەكاو
 دەفەرموئ: يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
 أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ النَّظَرُ أَلَّا تُنْتَظِرُونَ. سورة الأنعام - ۱۵۸/۶.

قیامت له پړو له ناګاو روودۀ، هه یه دوو پیاو کهل و پهل و تۆپه
کووتالیان بلاوکردۆته وه له بهینی خویانا، هه تا سه وای بکهن، به لام فریای
نه وه ناګه ون که سه وایه که ی بپرنه وه، یان دیسان بیپچنه وه کوتو پر قیامت
هه ل دهستی، هه یه پیاو شیری و شتره که ی دمدۆشی و دمیاته وه به لام فریای
نه وه ناګه وئ که بیخواته وه له و ماویده قیامت هه ل دهستی، هه یه
نهستی له که ی خوړ دهاو بهری نهستی له که ی دهگری هه تا پر بی له ئاو، وه ل
فریای نه وه ناګه وئ که ئازده لئ ئی ئاوبدا، هه یه تیکه که ی دمبا بوډمه ی، به لام
فریاناګه وئ که بیخواو قووتی بدا، قیامت له و وخته دا له پړ هه ل دهستی (۱).
(تاجی کوردی ۱۰/ل ۲۸۱/ز ۱۰۴/ز ۱۲ - ش/د/ت - باسی: نیشانه کانی داهاتنی
قیامت).

پایانی = خاتمة

یه که هم: ماموستای گه ورده مه زن نیمای عسقه لانی - رحمه تی خودای
 لی بی- لی ردها له م پایانه دا، وهك دستووری خوئی، دمفه رموی: نامه ی ئاژاوه و
 فره تهنه كان سه دو یهك فره مووده ی بهرزه وه گراوی هه تا سه ر پیغه مه ر
 واتیا دا، هه شتاو هه وتیان موصول و په یوهستن، نهوانی تریان- که چوارده
 فره موودن بی پرشته و هه ئسپیرو و موتابه عاتن- هه شتایان دووباره ن،
 پوخته که یان (۱۰۱-۸۰-۲۱) بیست و یهك فره موودن، پی شه و موسلیمیش وهك
 پی شه و به خاری نه م پوخته یه ی له صه حیجی موسلیم دا، بهرشته و دمقی
 خوئی، له موسنده ی نه م زاتانه ی نیمای بوخاری ته خریجی فره مووده کانی
 نهوانی کردووه له صه حیجی به خاری دا، نه ویش نه م پوخته یه ی دهره ی ناوه
 له موسنده ی نه و زاتانه، له صه حیجی موسلیم دا - رهزاو رحمه تی خوا
 له هه ردوکیان بی-، بیجگه له م چند فره مووده یه یان:

۱. ژماره/ ۲۰۹۴ ته جرید = ۷۰۶۷ فره تحوالباری = فره مووده ی ئیبنو مه سعوود:
 (شرار الناس من تدركهم الساعة وهم أحياء...) (لاحظ ماجاء في الهامش
 من تخريج مسلم لة برقم: ۲۹۴۹. - المترجم.
۲. ژماره/ ۲۰۹۵ ته جرید = ۷۰۶۸ فره تحوالباری = فره مووده ی نه نه س: (لایاتی زمان
 إلا والذي بعده شر منه).
۳. الحديث ۷۱۰۲ و ۷۱۰۳ و ۷۱۰۴ فره تحوالباری = حديث عمار و ابن مسعود (في
 قصة الجمل).
۴. ژماره/ ۷۱۱۲ فره تحوالباری = حديث أبي برزة في الإنكار على من يقاتل
 للدنيا).
۵. ژماره/ ۲۱۰۰ ته جرید = ۷۱۱۴ فره تحوالباری = فره مووده ی حوزیه یفه، له باره ی
 نیفاقه وه.

۶. ژماره/ ۷۱۱۳ ښه تحولباری = ښه رموودهی حوزمیغه له باره ی مناهقیه وه.

۷. ژماره: ۷۱۳۴ ښه تحولباری = ښه رموودهی نه نه س: (فی المدينه لا یدخلها الذجال ولا الطاعون ان شاء الله).

پازده بیستراو- اثر- ی هاوه لآن و دوا نه وانیشی واتیادا. خوا خو ی زور باش دمرانی.

دووه م: یارمبی خودایه سهرمان لی نه شیوینی، ودریگی راستمان نیشان بدهی، و مبه هو ی نه قامی و سهرلی شیواوی هندی لایه نه وه، گه لی کوردی سته مدیده تووشی ناشووب و هه رته نه و ناژاوهی نو ی نه که ی وه نه بین به و هوژانه، که خوا له بار میانه وه دمه رموی: ﴿وَالْقُوا فِتْنَةً لِّلْكَصِيْبِ الْاَلْبِيْنَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾.

جیگه ی داخه، که نی مه ی گه لی کورد، به تایبه تی له عیراقی به عث دا، له سیبهری عوروبه و عونصوری به تدا، حالمان له کویله زور خراپتر بوو، ژیر دمه ته و ژیر چه پوکه بووین، هه تا کاسه ی زوروسته م پر بوو، ودهوای گه وره به میهره بانی خو ی دمووی رحمه تی لی کردینه وه، وناژادی و سهر به سستی پی به خشین، و مبووین به خاومنی نامووس و هه وارو کیان و ولاتی خو مان، ودهودا دوژمنه که مانی کرد به پهن دی بسات، سه د هه زار خوزگه ی به جاری جارانی نی مه، که چی هیشتا به ته و او ی پر به سینگی خو مان هه وای ناژادی مان هه ل نه مژی بوو، به دمنکه جوی زهرین، له باتی نه وه ی که به پی ی یاسای دمه تووری خودایی: ﴿لَنْ شُكِرْتُمْ لَّا زِيدْنٰكُمْ﴾ سوپاسی خودا بکه ی و هه ول بدمین که نه م نیعمه تی سهر به سستی و ناژادی یه، نه مجارش وه که له مه و پیش له کیس نه دمین، ودهو مان له ناوچه که دا له بهر چاوی دؤست و دوژمن شیرین بکه ی، و مبیسه لی نین نی مه گه لیکی باوم پر داری خاوم نامووس و حیثیه ت و رهفتاری به رزین، دورترین گه لین له بی دینی و بی رهوشتی که چی له جیاتی

ئەو، ئىستا راگەياندىنى كوردستانى ئازاد، شەو و پۇز، ئالاي دژەدىنى و زەندىقى ھەلگەردو، ھەر خەرىكى پەخشى بى پەشتى و گۇرانى خەلاعى و بلاوكرەنەوى بەر بەرەلەيى نىرومىيە، تەنەت زۇريان بۇ قوتابى و خویندكارە كان ھىناو، كەفەرگەكان بکەن بەجىگەى عىشقەزى و زانگۇ بکەن بەگانگۇ، وەبۇ ئەم مەبەستە گلاوۋى خۇيان، كۆمەلئ كۆلگە مىرزا و نىمچە ئەفەندى و خوینەوارانى دەربارى خۇيان كەردو و بە (پەر و فیسۇرو مەلا چلگا و خۇرا).

وەلەسەر شاشە و كەنالەكانى راگەياندىن، وەك مىكى ماوس و بووگەلە دارىنە، بەردەوام قوتيان دەكەنەو و فوويان تى دەكەن و سەرو مې پەفو بى پىزى بەبىرو باومېرى پىرۋى ئاپىنى و رەشتى گەلى كورد دەكەن و بەزۇرى زۇردارى دەيانەوى ئەو خەلگەيش وەك ئەوان زەندىق و بەرەلاو بى پەشتى و بى نامووس و حىزو سەفیل و تېرۋ و ھىبى بن، كورت و پوخت مەبەستى سەرەكى يان ئەومىيە كەئەو خەلگەش وەك خۇيان بەرەلاو لەزەتپەرست بى و ھەموو لەكىن و چون يەكىن بى، نەبادا خەلگە پىزدار ئەوان بى پىز، وەك قورئان بەدەق دەفەرمۇ، ﴿وَدَا لَوْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً﴾ بەلئ كەنالەكانى راگەياندىن كەردو و بەلوپىرى شەيتان لەباتى ئەوۋى كەئەم راگەياندىن بەھىزانە رەحمەتى خودا بلاو بکەنەو و پەشتارى شىرىن پەخش بکەنەو و ناوى جوان بۇ كورد و كوردستان دروست بکەن و بىانووى چەوسىنەرەوكانى كورد و كوردستان بېرن، كەگوايە كورد بى دىن و ھۆزىكى خىلگەى و شەپانى و دوور لەنەرەت و باو و كەلتوورى جوانى ناوچەكەن، لەباتى ئەوۋى كەدەرزى مەردايەتى و ئازايەتى و دلپىرى لەلاو و گەنجەكانمان بدمن، بەگور و كچيانەو، ھەتا كاتى كوردستان پىوېستى بەخوینى گەشى ئالى ئەوان بوو، بەرخى نىر بن بۇ سەرېرېن و بىچەسپىن: شىر كە لەلانە دەرچوو، چ نىر چ مى! لەجىياتى ئەوۋى راگەياندىن ھەرىم بى بەمەشخەل

لەناوچە کەداو ببێ بە مەینبەرێکی جوان بۆ پەخشی خووی جوان و عادەتی شیرین و ژیاڵی پڕ لە شەرم و شکۆ و سەر بەرزى دین و دنیا، خەڵکی فێرى نیشتمان پەرورەى بکا، فێرى خەبات و تیکۆشان و نەبەرد بکا، وەك هەموو پراگەیاندىكى مسۆلى جیهانى پێشكەوتوو، بەتایبەتى لەناوچەكەى خۆماندا، كەچى لەجیاتى ئەو، پراگەیاندى كوردی بوو بەنوینەرى ھۆلیۆدو لەپەخشی بەر بەرەلایى دا، شان لەشانى كەناڵە جنسى یەكان دەدا، كارگەپشتۆتە ئەو، بەپێچەوانەى پراگەیاندى ھەموو جیهان، پراگەیاندى چەواشەى كوردی، چلەى مردوو لەسەر گۆرەكەى بەئامادەبوونی كەسوكارەكەى ناو دەنى ئاھەنگ و وەك خۆیان دەلێن: (ئاھەنگى چلەى پێشمەرگەى دێرىن لەسەر گۆرەكەى بەچەند گۆرانىيەك لەلایەن فلانە گۆرانى چىيەو رازىيەو!!) من لەم جێگە پێرۆزەدا، بەنورى فیراسەى ئیمانى، لەسەر زمانى ئەو جەماوەرە ستەمىدە بى ئاوو نان و بى كارەباو نەوت و غازو بەنزىن و بى خانەو لانەو رەشو رووتە، عەرزى ئەم پراگەیاندى چەواشەى دەكەم: (... بەئێ دەتوانن یەك دووساڵى تریش بەم جۆرە بەنگ و تلیاكە، خەلكێكى زۆر سڤو چەواشە بكەن، وەسوودو بەھرە لەرق و غەزەبى گەلى كورد لەسەدام و رژێمەكەى وەربگرن و نان و پیاى پێو بخۆن و ئەم دیاردەى بەرھەم بەئێن و بۆ چەند ساڵێكى تریش بۆ خۆیان بخۆن و بدزن و گیرھان پركەن، تەنانەت مەلای (وَعَاظ السَّلَاطِينَ) یش فەتواى ئەومیان بۆ بدەن و ژنى دووھەم و سێھەم و چوارەمیان ئى مارە بپەرن و تەلاقنامە بۆ ژنە دێرىنەكانیان بنووسن، وەپێك وەك رژێمە داپلۆسەنەرەكان، كۆمەلێ كاسەلیس و چلەك و خۆر لەخۆیان كۆبەنەو، خەلكێكى زۆرىش، لەبەر دلسافى و خۆشباوەردى و ساویلکەى خۆیان باوەریان پێ بكەن وەك گەنەى گونى گا بلكێن پێتانەو، بەلام خەیاڵیان خاوە، ھاكا قارى خودا و رق و توورمى مەت، دەق وەك زىل و خاشاك، خۆیان و بى پەشتى و گەندەلێ و زەندىقى كەپانیان توور دایە ناو زىلدانى مێژوووە!!

نیمه رووی دهممان لهجه ماوهری گهلی کوردستانه، دمنه ئه و له رێدەر
چوانه، و شتره که ی هۆزی شه موود، به خۆی و به چکه که یه وه له شاشه ی
که ناله که یان دمر بچێ باوهری پێ ناکه نو بگره سه ریشی ده برن، ئه مانه له و
جووره له خوا دووره به درموستانه ن، ئه گهر به شتۆپن و له قه برو قیامه تا حساب و
کتاب و دۆزه خ و سزابه چاوی خۆیان ببینن، ئه گهر بگه رپنه وه بۆ دنیا له بی
دینی تی هه ل ده چنه وه! وه ک قوورئان به ده ق دمفه رموی: (ولو ردوا لعادوا لما
لهوا عنه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۵- نامه ی بریاره کان و خاوه ن بریاره کان

کتاب الأحکام

۲۱۰۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيَّةٌ.
(الحديث ۷۱۴۲) (۲۱۰۴):

به ته وای رابورد له ژماره /۳۹۰ ته جرید = ۶۹۳ فتح الباری = به رگی یه که م
لاپه ره: ۳۸۰.

۲۱۰۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِنَّكُمْ سَتَخْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَتَتَكُونُونَ لِدَامَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ الْمُرْضِعَةُ وَنَسْتِ
الْفَاطِمَةَ. (الحديث ۷۱۴۸) (۲۱۰۵):

ئەبو ھوریرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خوۆشەویست -دروودی خودای ئی بی- دەفھەرمووی: (ئێو وادیارە زۆر سووروومجیزن لەسەر ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، وەلحال ئەم کارە لەپۆزی قیامەتا، بەشیمانی لەدوایە، لەپاستیدا ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، دایەنی چاکە، بەلام لەشیر بڕینەوھەگە گە ئی ناخۆشە) تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۷۱ ز/ ۱۰۳ -۳/ باسی ھەویستنی ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی).

۲۱۰۶- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَّةً فَلَمْ يَحْطَهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَاحَةَ الْجَنَّةِ. (الحدیث ۷۱۵۰) (۲۱۰۶):

مەعقیلی کۆری یەسار -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: بەگۆی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمھەرم ژ ھەوت دەیفھەرموو: (ھەر بەندەیی خودا بیکە بەسەر گەورە کۆمەڵی و بەباشی و بەدڵسۆزی سەرھەوکاری کاروباریان نەکا، بێگومان کەئەو بەندەییە بۆنی بەھەشت ناکات). (تاجی کورد/ ۳ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ -۲/ باسی ئەرکی سەر شانی ھەرمانرەوا).

۲۱۰۷- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. (الحدیث ۷۱۵۱) (۲۱۰۷):

مەعقیلی کۆری یەسار نەخۆش بوو، عوبەیدوللای کۆری زیاد - کە ھەرمانرەوای بەسەر بوو- چوو بۆ لای، بۆ سەر خوۆشی کردنی، مەعقیلی پێی

(۲۱۰۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج هذا الحديث (فتح/ ۱۵ ص ۱۶۷). -المترجم-

(۲۱۰۶) أخرجه مسلم في الإيمان باب/ استحقاق الوالي الغاش ... وفي الإمارة باب/ فضيلة الإمام

العادل... رقم/ ۱۴۲.

(۲۱۰۷) طريق آخر في الحديث السابق (عيني - ۲۴ عمدة القاري/ ۲۴ ص/ ۲۲۸). -المترجم-

گوت: گوئی بگره فەر موودمیه کی پیغمه رت بۆ بگپر مه وه، که خۆم لییم بیستوو، دهیغه رموو: (هه رکار به دهستی ببی به گه وره دهستی له موسولمانان و کزی و ناپاکی یان ئی بکاو، له سه ر نه و حاله دهوام بکا تاده مری، نه وه بیگومان که خودا به هه شتی ئی قه دهغه دهکا). (تاج/ ۲ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ ز/ ۲ - باسی: نه رکی سه ر شانی فەرمان په و - ش).

مه عقیلی کورپی یه سار - ره زای خودای ئی بی- له پیش رۆزی خوده بییه دا موسولمان بوو، ئاماده ی په یمانی خوشنوودی = بیعة الرضوان) بوو، فەر مووده ی له صه حیه ی و سونه ی نه ره عه دا هیه، له به صره نیشته جی بوو، نه م زاتانه و کهسانی تریش فەر موودیه یان له وه وه گپرا وه ته: عه مری کورپی مه یمونی نه زدی و نه بو عو ثمانی نه دی و هه سه نی به صری، دوو فەر مووده ی له بو خاریدا هیه. له ناخرو نوخری جینشی نی موعاویه دا مه رگ بوو به میوانی- ره زاو ره حمه تی خوا یان ئی بی-.

۲۱۰۸- عَنْ جَنْدَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَمِعَ سَمْعَ اللَّهِ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهِ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالُوا: أَوْصِنَا. فَقَالَ: إِنْ أَوَّلَ مَا يَنْتُنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَجَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَرٍ مِنْ دَمِ أَهْرَاقَةِ فَلْيَفْعَلْ. (الحديث ۷۱۵۲ سبق طرفه في رقم ۲۰۲۲ تجريد = ۶۴۹۹ فتح الباري = به رگی/ ۵ ل/ ۲۷۹) (۲۱۰۸):

لیره دا نه م پتری یه ی هیه: (وهه رکه سی به بی پیویست کار له موسولمانان و بهنده گانی خودا گران بکا، له رۆزی قیامه تا له تۆله ی نه وه دا خودا کارناسانی بۆ نا کاو به لکوو کارگرانی بۆ ده کاو کاری ئی گران دهکا).

هاورې پان عه زری چه زرم ت یا عه زری چون دو بیان کرد: ناموژگاری
خیرمان بزه رموو: فهرمووی: (یه که م شت که له مروف له پاش مردن،
له نه ندامه کانی ده گهنی ورگیه تی، که واته هه تا ده توان شتی چه لالی پاک
بخون، نه که ن که به هوی رشتنی خوینی ناهه فوه، با پر به لوی چیکیش بی،
پهرده له نیوانی خوتان و به هه شتا دروست بکه ن، واته: رشتنی خوین به ناهه ق
، که م بی یا زور دمبی به هوی نانومید بوون له به هه شت).

۲۱۰۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَقْضِينَ حَكْمَ بَيْنِ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانُ. (الحديث ۷۱۵۸) (۲۱۰۹):

نه بو به گره - رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست- دروودی
له سهر- فهرمووی: (دادومر له کاتی تووریدی دا دادپرسی و مه حکه مهی که س
نه کا). (تاج/ ۳/ ل/ ۳۰۴/ ز/ ۱۱۳/ ژ/ ۱- ش/ د/ ت/ ن- باسی ده ستوورو یاسای
دادومری).

۲۱۱۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَ
مُحِيصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَرَجَا إِلَى خَيْرٍ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ فَأَخْبَرَ مُحِيصَةُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ
قَدْ قُتِلَ وَطَرَحَ فِي فَقِيرٍ أَوْ عَيْنٍ فَأَتَى يَهُودَ وَقَالَ أَتُتْمُ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ قَالُوا وَاللَّهِ مَا
قَتَلْنَاهُ فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ
مِنْهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ فَذَهَبَ مُحِيصَةُ لِيَتَكَلَّمَ وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْرٍ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُحِيصَةَ كَبُرَ يُرِيدُ السَّنَّ فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ ثُمَّ
تَكَلَّمَ مُحِيصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِمَّا أَنْ يَدُودَا صَاحِبَكُمُ وَإِمَّا أَنْ
يُؤْذَنُوا بِحَرْبٍ. (الحديث ۷۱۹۲) (۲۱۱۰):

(۲۱۰۹) اخرجه مسلم في الأفضية، باب: كراهة قضاء القاضي وهو غضبان، رقم/ ۱۷۱۷.

(۲۱۱۰) اخرجه مسلم في القسامة و المحاربين و القصاص...باب/القسامة، رقم/ ۱۶۶۹.

سہلی کوڑی نہ بو حہثمہ - رزای خودای لی بی۔ فہرمووی: عہدوللای
کوڑی سہل و موحدہ بیسہی کوڑی مہسعوود - رزای خودایان لی بی۔ دہچن بو
خہیہر، لہبہردہست کورتی، بو کہسابہت...تاد۔ (رابورد لہژمارہ: ۱۲۸۲
تہجرید = ۳۱۷۳ فہتحوالباری = بہرگی ۳/۴۱۲

۲۱۱۱- عن عبادۃ بن الصامت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: بايعنا رسول الله صلى
الله عليه وسلم على السمع و الطاعة ..... (الحديث ۷۱۹۹ و ۷۲۰۰ سبق طرف
الحديث الأول في رقم: ۱۸ تجرید = ۱۸ فتح الباری = بہرگی ۱/ ۳۷/ و سبق طرف
الحديث الثاني في رقم: ۲۰۹۳ تجرید = رقم/ ۷۰۵۶ فتح الباری = بہرگی ۵/ ل۔
(۲۱۱۱):

۲۱۱۲- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قال: كنا إذا بايعنا رسول الله
صلى الله عليه وسلم على السمع و الطاعة، يقول لنا: فيما استطعتم. (الحديث
: ۷۲۰۲)

عہدوللای کوڑی عومہر - رزای خودایان لی بی۔ فہرمووی: جاران کاتی
پہیمانمان لہ گہل پیغہ مہردا دہبہست، دہیفہرموو: (نہومندہی کہ لہتواناتانا
ہہیہ)۔ (تاج/ ۳/ ل ۲۷۳/ ز ۱۰۴/ ژ ۲/ - ش/ د/ ت/ ن-باسی: پہیمان بہستن
(بہیعت) و پہیمان بردنہ سہر)۔

۲۱۱۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: قِيلَ لِعمر "ألا تَسْتَخْلِفُ؟ قَالَ: إِنْ
أَسْتَخْلِفْتُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ وَإِنْ أَتْرُكُكُمْ فَقَدْ تَرَكَ مَنْ هُوَ
خَيْرٌ مِنِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۷۲۱۸) (۲۱۱۳):

دیسان نیبنوعومہر - رزای خودا لہخوی و باوکی۔ فہرمووی: (کاتی
عومہر - رزای خودای لی بی۔ پیکرا، عہرزیان کرد کہبوچی جینشین بو پاش

(۲۱۱۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ وجوب طاعة الأمراء في غير معصية رقم/ ۱۷۰۹.

(۲۱۱۲) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ الاستخلاف و تركه رقم/ ۸۲۷.

خۆت ديارى ناكەپت؟ ھەرمووى: (خۆئەگەر جى نشىن بۇ پاش مردنى خۆم ديارى بکەم، ئەو ھە جىگەى خۆپەتى چونكە ئەبو بەكر كەلە من باشتەر بوو، جىنشىنى بۇ خۆى دانا، ھەسەتتى کرد کەم من مردم عومەرى كورى خەتاب لەجىگەى من بىت بەخەلىفەى موسولمانان، ھە خۆشى وابوو، خۆ ئەگەر جىنشىنىش ديارى نەكەم ، ئەو ھە پەقەمەر- دروودى لەسەر- کەلەمن باشتەر، جىنشىنى ديارى نەکرد بۇ پاش مەرگى خۆى).

٢١١٤- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا فَقَالَ أَبِي إِنَّهُ قَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. (الحديثان ٧٢٢٢/٧٢٢٣) (٢١١٤):

جابىرى كورى سەموورە-رمزى خوداى لى بى- ھەرمووى: لە زارى پىرۆزى خۆشەويستەم بىست دىفەرموو: (ھەتا دوانزە جىنشىن، ئايىنى ئىسلام ھەرزال و سەرکەوتوو دەبى و لەشەوقو و برەودا دەبى) ئەنجا ھەسەيەكى ھەرموو، باش تى نەگەپشتەم، چونكە بەباشى نەم بىست، بەباوكم گوت: ئەو ھەرمووىچى؟ ھەرمووى: ھەرمووى: (ھەموويان لەھۆزى قورەيش دەبن) (تاجى كوردى/ ٣ ل/ ٢٦٨ ز/ ١٠٢ ز/ ٤ - ش/ ت - باسى: كى پەرەواترەن كەسە بەھەرمانەرەوايى).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۶- نامه‌ی نأواتخواستنو خۆزگه خواستن

کتاب التمني

۲۱۱۵- عن أنس رضي الله عنه قال: لَوْلَا أَنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ) لَتَمَنَّيْتُ. (الحديث ۷۲۳۳ سبق طرفه في: ۱۸۶۶ تجريد = ۵۶۷۱ فتح الباري بهرگی/ ۵ ل/ ۱۵۹):

لێره‌دا ئیمامی ئەنەس- ره‌زای خودای ئی بی- ده‌فه‌رموئ: له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌به‌گویی‌چکه‌ی خۆم له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مه‌رم ژ نه‌وتوووه که ده‌یفه‌رموو: (مه‌رگ به‌خۆزگه مه‌خوازن) ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست). مه‌رگ به‌خۆزگه مه‌خوازن (ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست).

۲۱۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَّا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِلَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ يَزْدَادُ وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ يَسْتَعْتَبُ. (الحديث ۷۲۳۵):

سبق طرفه في/ ۳۷ تجريد = ۳۹ فتح الباري = بهرگی/ ۱ ل/ ۵۶ واتاکه‌ی به‌ته‌واوی له‌پێشه‌وه له‌ژماره‌: ۱۸۶۸ ته‌جريد = ۵۶۷۳ فه‌تحو‌لباری = بهرگی/ ۵ ل/ ۱۶۰ رابورد.

پایانی = خاتمة

ماموستا عهسقه لانی دمفه رموی: (نامه ی نه حکام و ته مه ننی و نه خبری
 نأحاد، سه دو شهست و سی و هه رمووده ی به رزه وه کراویان بو پیغه مه ر- دروودی
 له سه ر- واتیادا- سی و هه وتیان بیړشته ن، یاله حوگمی معلق دان، نه وانی
 تریان په یوه ستن، سه دو چل و نو یان دووبارمن، پوخته که یان (۱۶۳-۱۴۹=۱۴)
 چوار دمفه رمووده ن، موسلیمیش نه م پوخته یه ی گیراوه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱. ژماره: ۲۱۰۴ ته جرید = ۷۱۴۲ هـ تـج = (انکم سترصون).

۲. حدیث ابی ایوب فی البطانة.

۳. حدیث ابی هريرة فی البطانة.

۴. حدیث ابن عمر فی بیعة عبدالملك.

۵. حدیث عمر فی بیعة ابی بکر الثانية.

۶. حدیث ابی بکر فی قصة وفد بزاخة.

کتابی ته مه ننی (۲۷) هه رموودمیه هه موویان دووبارمن هه روا خه به ری

واحد (۲۲) هه رموودمن هه موو دووبارمن په نجاو هه شت نه په ریشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۷- نامہ دی دستکرتن بہ کہ مہندی نامہ دی خود او
کہ مہندی ریبازو رہ فتاری پیغہ مہر- دروودی لہ سہر-

کتاب الإعتصام بالكتاب والسنة

۲۱۱۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي
دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى. (الحديث ۷۲۸۰) (۲۱۱۷):

تہبو ہوریرہ -رمزای خودای لی بی- فہرمووی : پیغہ مہر -دروودی لہ سہر-
فہرمووی: (گہ لی نیسلامی من ہہ موودہ چنہ بہ ہشت مہ گہر تہوانہ دی کھل
نہدہن). عہرزیان کرد: قوربان تہوانہ کامانہن کھل نادہن؟
فہرمووی: (ہہرکہ سی بہ گوی من بکاو فہرمانی من جی بہ جی بکا، لہبارہ دی
کاروباری جوڑاو جوڑی ناپینیہوہ، دہچیٹہ بہ ہشت، وہہرکہ سی لہ من
یاخی بیو فہرمانی ناپینی نیسلامی پیروژ جی بہ جی نہکا، تہوہ واتای وایہ
مل بہ نیسلام نادا لہبہر تہوہ ناچیٹہ بہ ہشت).

۲۱۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ جَاءَتْ مَلَائِكَةٌ إِلَى النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ
وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا إِنَّ لَصَاحِبِكُمْ هَذَا مَثَلًا فَاضْرِبُوا لَهُ مَثَلًا فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ
وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا مَثَلُهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا وَجَعَلَ
فِيهَا مَادَبَّةً وَبَعَثَ دَاعِيًا فَمَنْ أَجَابَ الدَّاعِيَ دَخَلَ الدَّارَ وَآكَلَ مِنَ الْمَادَبَّةِ وَمَنْ لَمْ
يُجِبِ الدَّاعِيَ لَمْ يَدْخُلِ الدَّارَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الْمَادَبَّةِ فَقَالُوا أَوَلَوْهَا لَهُ يَفْقَهُهَا فَقَالَ

بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا فَالِدَارُ الْجَنَّةُ
وَالدَّاعِي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ أَطَاعَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ
أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَى مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَقَ بَيْنَ النَّاسِ. (الحديث ٧٢٨١) (٢١١٨):

جابر بن كوري عه بدوللا - رمزای خودایان لی بی - فه رمووی: جاری
پیغمه مری خو شه ویست - دروودو سه لآوات و سه لامی خودای گه ورده له سهر
بی و باوک و دایک و مال و منال و ههست و نهست هه مووی به قوربانی بیت -
ده خه وی، فریشته دینه دیاری، هه ندیکان ده لئین: نه مه نووستوو، هه ندیکی
تريشيان ده لئین: به چاو نووستوو به لام به دل وریایه، چونکه پیغمه مهران
دلایان ناوی. جاگوتیان: نه م برادره دی نیوه مه سهل و وینه یه کی هه یه، نه و
مه سهل و وینه یه کی خو یی بو پروون بکه نه وه. هه ندیکان گوتیان نه وه: ناخر
خه وتوو، هه ندیکی تريشيان گوتیان نه وه: به چاو نووستوو، به لام به دل
و وریایه. نینجا فه رموویان: مه سهل و وینه یه نه م پیاوه وهک پیاوی وایه، که و
خانوو یی دروست بکاو شای یه کی بو بکاو بانگکهر بنیرئ که خه لک خو لک
بکا بو سه رشایی، نیتر نه وهی به دهنگی بانگکاره که وه بجیت ده چیت نه ناو
خانوو ده که وه له نانی شاییه که ده خوات، نه وه شی نه چئ به دهنگی
بانگکهر ده که وه نه ده چیت نه ناو خانوو ده که وه نه له نانی شاییه که یش ده خوا.
نه نجا فریشته گان فه رموویان: نه دهی نه م مه سهل و سه رگوروشته ی بو لیک
به ده نه وه باباش تی ی بگات، جادیسان هه ندیکان فه رموویان: ناخر خه وتوو،
وهه ندیکی تريشيان فه رموویان: چاو خه وتوو من دل خه به رداره! نینجا
فه رموویان: خانوو ده که به هه شته، بانگکهر ده که ش موحه مه ده - دروودی خودای
لی بی - نیتر نه وهی فه رمانی موحه مه ده له گوئ بگری له راستیدا فه رمانی خودا
له گوئ ده گری، و نه وهی له موحه مه ده یاخی بی له فه رمانی خودا ده رده چئ،

ئەو بەراستی لەخودا یاخی دەبێ و لەفەرمانی خودا دەر دەچێ. وەموو حەمەد-
 دروودی خودای ئی-بێ- پاك و بیسی ئەو خەلگە لەیهك جوئ دەكاتەو. چونكە
 ئەووی پەپەرەوی ئەو، ئەو پەپەرەوی فەرمانی خودایە، وە ئەووی لەدزی
 ئەو، ئەو لەحیزبو پارتی شەیتانە). (تاج/ ۱/ ل/ ۵۴ ز/ ۹ ز/ ۸- باسی
 پەفتارکردن بەقورئان و بەسوننەتی پێغەمەر- دروودی خودای ئی-بێ-).

۲۱۱۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنْ يَرِحَ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يَقُولَ: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ. (الحديث ۷۲۹۶) (۲۱۱۹):

ئەنەسێ کورێ مالیک- رمزای خودای ئی-بێ- فەرموویدی: خۆشەویست-
 دروودی لەسەر- فەرمووی: (ئەو خەلگە هەر بەرمبەرە پرسیار لەدوا پرسیار
 لەم شتو لەوشت دەکەن) تابه‌رمبەرە سەر دەگێشێ بۆ ئەو دەلێن: باشە ئەو
 خودا ئەم خەلگ و جیهان و بوونەومرە هەموو دروست کردوو و هەمووشتی
 ئەو دروستکاریەتی، ئەی کێ خودای دروست کردوو؟ (تاج/ ۱/ ل/ ۲۸ ز/ ۳+۴+۵-
 ش-).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْزِعُ الْعِلْمَ بَعْدَ أَنْ أُعْطِيَ كُمُوهُ التِّزَاعَا وَلَكِنْ يَنْتَزِعُهُ مِنْهُمْ
 مَعَ قَبْضِ الْعُلَمَاءِ بِعِلْمِهِمْ فَيَنْقِي نَاسَ جُهَالٍ يُسْتَفْتُونَ فَيُفْتُونَ بِرَأْيِهِمْ فَيُضِلُّونَ
 وَيُضِلُّونَ. (الحديث ۷۳۰۷- سبق في رقم/ ۸۵ تجريد = ۱۰۰ فتح الباري =
 بەرگی/ ۱/ ل/ ۱۰۷) لەوئ بەتەواوی رابورد (۲۱۲۰):

(۲۱۱۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب/ بيان الوسوسة في الإيمان و مايقوله من
 وجدها.... رقم/ ۱۳۶.

(۲۱۲۰) أخرجه مسلم في العلم، باب/ رفع العلم و قبضة رقم/ ۲۶۷۳.

۲۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِبْرًا بِشِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومِ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ. (الحديث ۷۳۲۰- سبق طرفه من رقم/ ۱۳۷۸ تجريد = ۳۴۵۶ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۳):

جیاوازی ئییره نهوویه: دمفه رمووی: قیامت هه ئناسی هه تا... تاد. ودمفه رمووی: (مه بهست فارس و روومه..)

۲۱۲۲- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَكَانَ فِيمَا أُنْزِلَ آيَةُ الرَّجْمِ. (الحديث ۷۳۲۳- سبق في رقم/ ۱۳۷۳ تجريد = ۳۴۴۵ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۰) (۲۱۲۲):

عومهر -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خودای گه وره حه زهرتی موحه مه دی ره وانه کردووه له گهل دینیکی حه ق و راست و دروستا، وه قورئان که نامه ی خودایه ناردوو یه تی بو ی، یه کئ له ئایه ته کانی قورئان، ئایه تی ره جمی زانی مو حصه ن بوو، که دوا یی له تیلا وه تا نه سخ بو وه، به لام حوکمه که ی هه رماوه) ئایه ته که ییش ئاوابوو: (الشَّيْخُ وَ الشَّيْخَةُ إِذَا زِنَا فارجوهما).

۲۱۲۳- عَنْ عُمَرَوِ بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ. (الحديث ۷۳۵۲) (۲۱۲۳):

عه مری کو ری عاص -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خو شه ویست- دروودی له سه ر- فهرمووی: (دادپرس - حاکم) نه گهر تی کو شی و باش وورد بیی ته وه بو

(۲۱۲۲) اخرجہ مسلم من الحدود، باب: رجم الثیب فی الزنا، رقم/ ۱۶۹۱.

(۲۱۲۳) اخرجہ مسلم فی الاقضية، باب/ بیان اجر الحاکم اذا اجتهد فاصاب او اخطأ،

گه‌یشتن به‌هه‌ق له‌مه‌سه‌له‌که‌داو ئه‌نجا بریاره‌که‌ دمرکا، ئه‌وه له‌م حاله‌دا،
 نه‌گهر بریاره‌که‌ی راست بوو ئه‌وه دووپاشی بو هه‌یه، به‌لام نه‌گهر له‌م کاته‌دا
 بریاره‌که‌ی هه‌له‌بوو ئه‌وه یه‌ک پاداشی بو هه‌یه، چونکه ئه‌و به‌ئه‌رکی
 سه‌رشانی خو‌ی هه‌له‌ساوه‌و درێغی نه‌کردوه‌و). (تاجی کوردی/ ۳/ ل/ ۳۱۲ ز/ ۱۸
 ۱/ - باسی تیکۆشین (اجتهاد) - ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

داوهر، یا‌حاکم، کاتی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، که‌له‌مه‌سه‌له‌که‌دا تیکۆشی‌و
 اجتهاد بکا، که‌شایانی ئه‌وه‌بی‌و بتوانی اجتهاد بکا، دهن‌ا نه‌زان‌و نه‌ته‌وانا
 نه‌گهر اجتهاد بکه‌ن وانیه، هه‌روا نه‌گهر ده‌قیکی روون هه‌بوو، پێویست به
 اجتهاد ناکا.

۲۱۲۴- عن محمد بن المکدر رحمه الله تعالى قال: رأيتُ جابرَ بن عیدالله رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُمَا يَخْلِفُ بِاللَّهِ أَنَّ ابْنَ الصَّيَادِ الدَّجَّالُ، قُلْتُ: تَخْلِفُ بِاللَّهِ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ
 عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْهُ يَخْلِفُ عَلَى ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى فَلَمْ يَنْكَرْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۷۳۵۵) (۲۱۲۴).

موحه‌مه‌دی کورێ مونکه‌ دهر- ره‌حه‌ته‌ی خودای گه‌وره‌ی لی بێ-
 فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم جابیری کورێ عه‌بدوللام بی‌نی سوێندی ده‌خوارد که
 ئیبنو سه‌ییاد جه‌اله، منیش عه‌رزیم کرد: چۆن سوێندی وا ده‌خویت؟
 فه‌رمووی: (به‌گو‌ی خۆم گو‌یم له‌عومه‌ری کورێ خه‌گاب بوو له‌خزمه‌ت
 پێغه‌مه‌ر خو‌یدا، سوێندی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ خوارد که‌ئیبنو سه‌ییاد جه‌اله،
 که‌چی پێغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- انکاری ئه‌وه‌ی نه‌کرد، شتی وایش
 به‌ته‌قریردائه‌نرئ). (به‌روانه: تاجی کوردی/ ۱۰/ ل/ ۲۴۷ ز/ ۹۶ - سه‌رگوزه‌شته‌ی
 ئیبنو سه‌ییاد).

پایانی = خاتمة

گه وره و سه رومرمان نیمامی عه سقه لانی، له فه تحو لباری شه رحی
 صه حیجی بوخاریدا، له خاتمه ی نه م باسانه دا له بهرگی/ ۱۵ ص/ ۲۸۹. طبعة
 جدیدة دمه رموی: نامه ی اعتصام سه دو بیست و جهوت فه رمووده ی
 بهرزه وه گراوی واتیادا، بیست و شه شیان تعلیقن، نه وانی تر موصولن. سه دو
 دهیان دووباره ن، پوخته که یان: (۱۲۷ - ۱۱۰ - ۱۷) حه فده فه رمووده ن. هه موویان
 موسلیمیش گیرا و نیه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱- ژماره/ ۲۱۱۷ ته جرید = ۷۲۸۰ فه تح = (..إلامن أبی).

۲- حدیث عمر: (نهینا عن التکلف).

۳- ژماره/ ۲۱۲۱ ته جرید = ۷۳۰ = فی مأخذ القرون.

۴- حدیث عائشة فی الرفق.

۵- حدیث عائشة لا ذکی به.

۶- حدیث عثمان فی الخطبة.

۷- حدیث أبی سلمة المرسل فی الاجتهاد.

۸- حدیث المشاورة فی الخروج إلى الأحد.

شازده نه سه ریشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۸- نامه‌ی یه‌کتا به‌رستى

كتاب التوحيد

۲۱۲۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ ..... (الحديث ۷۳۷۵) (راجع: رقم/ ۱۷۲۸ تجريد = ۵۰۱۳ فتح البارى = به‌رگى/ ۵ ل/ .... (۲۱۲۵):

۲۱۲۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى يَسْمَعُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى إِنْهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ وَيُعَافِيهِمْ وَيُعْطِيهِمْ * (الحديث ۷۳۷۸ - سبق طرفه بالكامل في رقم / ۹۴۷ تجريد = ۶۰۹۹ فتح البارى = به‌رگى/ ۵ ل/ (۲۱۲۶):

۲۱۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَلْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (الحديث ۷۳۸۴ - طرفه في: رقم/ ۱۶۹۷ تجريد = ۴۸۴۸ فتح البارى = به‌رگى/ ۴ ل/ ۴۲۹) (۲۱۲۷):

(۲۱۲۵) أخرجه مسلم في الصلاة و فقرها، باب/ فضل قراءة قل هو الله... رقم/ ۸۱۳.

(۲۱۲۶) أخرجه مسلم في صفات المنافقين، باب/ لا أحدا أصبَرَ على أذى رقم/ ۲۸۰۴.

(۲۱۲۷) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة... رقم/ ۲۷۱۷.

ئىبنو عەباس - رەزى خۇا لەخۇى و بابى - فەر مووى: خۇشە وىست -
دروودى لەسەر - فەر مووى: (پەنا دەگرم بەعیزمەت و گەورمى تۆ خودايە، تۆ
نەمرى و نامرى، بەلام جىنۇكە و مەروۇف دەمرن).

۲۱۲۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَى نَفْسِهِ وَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ عَلَى الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي. (الحديث ۷۴۰۴ - سبق طرفه في رقم/ ۱۲۸۹ تجريد = ۳۱۹۴ فتح الباري) = بەرگى/ ۳ ل/ ۴۲۱ (۲۱۲۸):

۲۱۲۹ - وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شَيْئًا نَقَرْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا اقْتَرَبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِي أَتَيْتُهُ هَرُولَةً). (الحديث ۷۴۰۵ طرفه في ۷۵۰۵، ۷۵۳۷) (۲۱۲۹):

ئەبو ھورەيرە - رەزى خۇاى لەسەر بى - ديسان فەر مووى: خۇشە وىست -
دروودى خۇاى لى بى - فەر مووى: خوداى گەورە و سەرورەر دەفەر مووى: بەندەى
من گومانى چۆن بى بەمن، من وا دەبىم لەگەلى. لەودەمەدا كەئەو ناوى من
دەباو يادى من دەكا، خۆم وام لەگەلىدا، جا ئەگەر ئەو بەتەنيا ھەرخۆى يادو
زىكرى من بكا، ئەوا منىش ھەرخۆم بەنھيىنى يادى ئەو دەكەم، ئەگەر ئەو
لەناو دەستەيەكا يادو زىكرى من بكا، ئەوا منىش بەئاشكرا لەناو دەستەيەكى
باشتردا يادو باسى ئەو بەچاكە دەكەم، ئەگەر بەندە بستى لەمن نزىك
ببىتەو، من بائى لەو نزىك دەبمەو، ئەگەر ئەو بائى لەمن نزىك ببىتەو، من

(۲۱۲۸) أخرجه مسلم في التوبة، باب/ في سعة رحمة الله رقم/ ۲۷۵۱.

(۲۱۲۹) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: الحث على ذكر الله تعالى.. و باب

دوو بال لهو نزيك دمبهوه، كاتى نهو بهرؤيشتنى ناسايى بى بؤلاى من، من بهلؤقه دهچم بهپيريدهوه، واته: تابهنده، نيړبى، يامى، بهتاعهت خؤى لهمن نزيك بكاتهوه من بهرحمهتى خؤم زياتر لهو نزيك دهكهوممهوه. (تاجى كوردى ۹/ ل ۱۳۶ ز ۵۸/ ژ ۱/ - باسى گه ورميى يادى خوا).

۲۱۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا تَكْتُبُهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا فَإِنْ عَمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا بِمِثْلِهَا وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ أَجْلِي فَاتَّكَبُهَا لَهُ حَسَنَةً وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا لَهُ حَسَنَةً فَإِنْ عَمَلَهَا فَاتَّكَبُهَا لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ. (الحديث ۷۵۰۱) (۲۱۳۰):

له رياض الصالحين دا نه م فهرمووديه ناوايه:

(فهرمووى: لهفهرمووديهكى هودسيډا، كه پيغه مهر - دروودى خواى ئى بى- دهگيرپښتهوه لهخوداى گه وره پيرؤزمه، چه زمرت فهرمووى: خوداى گه وره ههمو چاكيهيك وههمو خراپهيهكى له له وحول مهحفوظ نووسيوه، و بهم شيؤميه روونى كردؤتهوه بؤ ههمووكهسى: نهگهر كهسى ويستى چاكيهيك بكاو بؤى نهگرا، نهوه خودا لهلاى خؤى چاكيهيك تهواوى بؤ دنوسى، وه نهگهر كهسى ويستى چاكيهيك بكاو لهههمان كاتا كردى، نهوه خوداى سهردارو سهرورم لهلاى خؤى لهدهچاكيهوه ههتا جهوت سهد چاكيه، ههتا نهومندهى كه خودا خؤى چهز دهكا، چاكيه بؤ دنوسى، ومههگهر كهسى ويستى خراپهيك بكا، بهلام نهيكرد، نهوه خودا لهلاى خؤى چاكيهيك تهواوى بؤ دنووسى، وه نهگهر كهسى ويستى خراپهيك بكا وه كردى، نهوه خودا بهيهك خراپه دهينووسى لهسهرى). (ش-تاج). (رياض ۱/ ل ۱۶/ ژ ۱۱/ ز/ باسى نيازو نياز پاكي).

۲۱۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَخْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَذْذَبَ عَبْدٌ ذُئْبًا فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْذَبَ ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَذْذِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ اعْمَلْ مَا شِئْتَ قَالَ أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ زَلْجَوِيَّةَ الْقُرَشِيُّ الْقُشَيْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ التَّرْسِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ حَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ قَاصٌّ يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ عَبْدًا أَذْذَبَ ذُئْبًا بِمَعْنَى حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَذَكَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَذْذَبَ ذُئْبًا وَفِي الثَّالِثَةِ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. (الحديث: ۷۵۰۷) (۲۱۳۱):

نہم فہرموودہیہش لہ ریاض الصالحین دا ناواہیہ:

نہبو ہورمیرہ - رمزای خوای لہ سہر بی- فہرمووی: پیغہ مہری
خوشہ ویست و نازدار - دروودو سلاو و صہلاوات و رحمت و بہرہ کاتی خودای
گہورہو سہرومری لہ سہر بی و سہرو مال و منال و حال و ہست و نہست گشتی
بہ قوربانی توڑی بہر بی دینیکہ رانی گوڑی پیروڑی بی- لہ فہرموودہیہ کی
خودسیدا، لہ بہروردگاری گہورہو سہرومری خوئیہوہ دہگیر پتہوہ، کہ خودای
گہورہو سہرومر دہفہرموی: بہندمیہ گوناہی دہکا، لہ پاشا پہشیمان دہبیہوہ
و دہلی: خودایہ! پہشیمانم، لیہ خوش بہ، خودای پیروڑو گہورہش

دەفەر مۆی: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، هەق دەیشزانئ، کە خودایەکی وای هەیه دمتوانئ: هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە بستینئ، دیسان ئەو بەندەییە تئ هەل دەچیتەو و گوناھێکی تر دەکاتەو دەلیتەو: خودایە! پەشیمانم لەگوناھم خۆش بە. دیسان خودای پیرۆزو گەورمیش دەفەر مۆیتەو: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھە ی کردوو، دەیشزانئ کە خودایەکی وای هەیه، میهرمان و لیبوردەیه، دمتوانئ هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە لەگوناھکار بستینئ، دە ی ئیتر هەرچی ئارمزوو دەکا با بیک، مادام ئەمە حالیەتی: گوناھ دەکات و تەوبە ی بەراستی ئ دەکا، والئی خۆش بووم ش. (ریاض/ ٢ / ل ١١ / ژ ٢١/١٠) — باسی هیوا و ئومید بەمیهر و رحمتی خودای گەورە زنجیرە (٥١).

٢١٣٢ — عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ شَفَعْتُ فَقُلْتُ يَا رَبِّ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ خَرَدَلَةٌ فَيَدْخُلُونَ ثُمَّ أَقُولُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْنَى شَيْءٍ فَقَالَ أَنَسٌ كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحدیث ٧٥٠٩ طرفه فی: رقم/ ٤١ = تجرید = ٤٤ فتح الباری = بەرگی یەكەم لاپەرە/ ٦٣) (٢١٣٢):

لێرەدا خۆشەویست -دروودی خوای ئ بئ- دەفەر مۆی: کاتی روژی قیامت هات، خودای گەورەو سەرور، گوشتوگوێیەکی تایبەتی لەگەڵ پیغمەران و کەسانی تریش دەکا، وە من رێگەم پئ دەدرئ، تکاو شەفاعەت دەکەم، وە تکام بۆ گوناھبارانی ش گێرا دەبئ، منیش عەززی پەرورەدگاری خۆم دەکەم: ئە ی خودایە! ئەو ی تۆسقالئ خێرو چاکەو باومر بە تۆی لەدلیا بئ داخلی بەهەشتی بفرموو، جا ئەو جۆرە کەسانە هەموو دەرۆنە ناو بەهەشت و لەدۆزەخ و سزا پزگاریان دەبئ، دیسان عەززی پەرورەدگاری گەورەو سەرور و

به لوتف و کهرم و به خششی خۆم ده که مه وه: نه وهی که مترین باومرو ئیمانی به تۆ هه بووه بیه ره به رسی بهری رهحه تهی خۆت و داخلی به هه شتی به هرموو، وه له ناگری دۆزه خ به که ره می خۆت رزگاری بکه و به به هه شتی شاد به هرموو، وه له ناگری دۆزه خ به که ره می خۆت رزگاری به هرموو، وه خودایش واده کا. نه نه س - رمزای خوای له سه ر بێ - ده یفه رموو: ئیستاش هه روا له بهر چاوم که چۆن چۆنی پیغه مه ر - دروودی خودای که ورمو سه روهری له سه ربی - بۆ روونکردنه وهی نموونه ی که مترین باومرو ئیمان، به نووکی په نجه کانی خۆی ئاماژه ی بۆ نه وده کرد.

۲۱۳۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَآجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ ... (الحديث ۷۵۱۰ - سبق طرفه في رقم ۴۱/ تجريد = ۴۴ فتح الباري = بهرگی ۱/ ل ۶۳) (۲۱۳۳)؛

ئه م فه رمووده پیرۆزمیه له م جیگه یه دا به تیرو ته سه لی لهحه زه تهی نه بو هورهیره وه - رمزای خوای له سه ر بێ - رابورد. ژماره / ۱۶۷۰ ته جریدی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) بهرگی چواره م، لاپه ره / ۴۵۳ + تاج / ۱۰ ز / ۱۳۰ ل / ۴۰۴ ژ / ۸ + ژماره / ۷۱۱ ته جرید = بهرگی ۲/ ل / ۱۳۴.

۲۱۳۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. (الحديث ۷۵۶۳ طرفه في: ۶۴۰۶) = آخر حديث من أحاديث صحيح البخاري رضي الله عنه (۲۱۳۴)؛

ئەبو ھورەیرە - رەزای خەوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست - دروودی
خەوای لەسەر بئ- ھەرمووی: ئەم دوو ووشەییە: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ = خودا بەپاک و پیرۆز دەزانم و سوپاس و ستایشی بئ پایانی
دەکەم، دیسان خودای خۆم، یەزدانی مەزن، بەپاک و پیرۆز دەزانم و لەمەدا
ھیچ گومان و سوو یەکم نییە). ئەم دوو ووشە پیرۆزەییە سووک و خۆش و
ئاسانن لەسەر زمان، قورسو گرانن لەناو شایان لەکاتی کێشان، خۆشەویستن
لەلای خودای میهرمبان - ش = موسلیم و بوخاری، رەزاو رەحمەتی خودای
گەورەو سەرورەیان ئی بئ. ئامین. (ریاض صالحین/ ۳ ل/ ۲۷۸ ز/ ۱/ ۱۴۰۸ -
۴۶۲).

لێردەدا لەکۆتایی ئەم نامە پیرۆزەدا لە پەشنووسی یەکەمی ئەم تەجرییدی
بوخاریەدا، بەدەق ئەمەم نووسیوە، وایستا بەبئ ئەوەی پیتیکی ئی کەم
بکەمەو وەك خۆی دەینووسم، خۆزگەم بەرێژ چاپکاریش وەك خۆی
بەھەمان! مالاو! ئنشا ئەقڵی دەکرد:

"پیشەوای دانائو مەزن و گەورە - دانەری ئەم نامە پیرۆزە - سەرورەو
مامۆستامان: ئەبولعەبباس، زەینوددین: ئەحمەدی کوری ئەحمەدی کوری
عبد اللطيفي شەرجی زوبەیدی - خوا لێی خۆش بئ- ئەفەرموی: لەم
تەجرییدە ئی بوومەو وە لە پۆژی چوارشەممە ریکەوتی بیست و چواری مانگی
شەعبانی پیرۆز سائی (۸۸۸ کۆچی) والحمد لله وَحَدُهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

بەندەش لەسایە خەوای ئەم نامە پیرۆزە مەزنەم کرد بەکوردی، وە
وەرم گیرایە سەر زمانە شیرینەکە گەلی کوردی خواپەرستی ئیسلام دۆست،
وە ئی بوومەو وە لێی لەشەوی چوار شەممە ریکەوتی ۱۴ مانگی پەمەزانی سائی
۱۳۹۳ کۆچی بەرامبەر ۱۰-۱۰-۱۹۷۳ زایینی لەھۆدەکە خۆما لە خەستەخانە
سەربازی کەرکوک لەکاژێر نۆی تەواو.

سا خواجه! بیکهیت به چرای ههردوو جیهانی خۆم و باوکم و دایکم و
هه‌موو کهس و کارێکم (و دوورو نزیک، ئه‌وه‌ی به‌خۆی چێشت پێم ده‌گات،
له‌ زیندوو و مردووم، له‌ ئوصولو فروع و حواشیم) و هه‌موو موسوڵمانێک
که‌سوودی ئی و مرده‌گرێ (وهه‌هرکه‌سی بۆ ره‌زای خوا خزمه‌تی ئه‌م کتێبه‌ ده‌کا،
په‌خشی ده‌کا، ومقفی ده‌کا، چاپی ده‌کا) به‌تایبه‌تی باوکی سه‌روهر و خواناسم
حاجی فارس برایماوه‌یی که‌زۆرنیه‌ رووه‌و دیوانی خوای میهرمبان سه‌ری
نایه‌وه‌.

نوری فارس

٩٧٣/١٠/١٠

مستشفى كركوك العسكري

ئێستاش که‌سه‌عات هه‌شتی به‌یانی رۆژی ٢٠٠٦/٥/١٠ ز = ١٢ ره‌بعی
دووه‌می سائی ١٤٢٧ کۆچی، له‌پاش سوپاس و ستایشی بێ پایانی خوا له‌سه‌ر ئه‌م
جهاد و کۆششه‌ بێ وچانه‌ ده‌ئێم:
غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِإِلَدَيَّ وَلِإِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ. وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

به‌ ئومیدی دوعای خێرتان..

خواجه به‌ لوتف و که‌ره‌م و په‌حمه‌تی خۆت توفیقم بده‌یت که‌: مختصر

صحیح مسلم — لِلْمُنِيرِ — پش ته‌رجه‌مه‌ بکه‌م به‌زمانی شیرینی کوردی. آمین.

دوعا گۆتان

نوری فارس همه‌مه‌ خان حه‌سه‌ن

٢٠٠٦/٥/١٠ زایینی

سلێمانی- کوردستان - مامۆستایان - مائی خۆمان

فہرہ سی باسہ کان

زنجیرہ	سہریاس	لا پەرہ
۷۰-	نامہ ی ژنہیتان	۳
	رمبہ نی و خو خہ ساندن زور ناباشہ	۴
	ہینانی کچ پەسەندە	۶
	مارہ برینی بچووک لەگەورە دروستە	۷
	باسی ھاوتایی و ھاولفی- کەفائەت	۸
	باسی شوومی و بەدھدوومی ژن	۱۴
	باسی شیرو مەمکخواردن	۱۴
	دروست نییە ژن بەسەر پووری، یابەسەر میمکی خوئی شوو بکات	۱۸
	باسی ژن بەژن	۲۲
	باسی سیغەکردن، واتە: مۆتە	۲۲
	ژن پیشکەش کردن بە پیاوی باش	۲۴
	وەلی = ھەقدار	۲۶
	ھەقدار- وەلی- چ باوک بێ، چ کەسێ تر بێ، کچ یابیوہ ژن نادات بەشوو، مەگەر بەنارمزووی خوئی.	۲۸
	پیاوی کچی خوئی کەرمزەمەندی لەسەر نەبێ بەدا بەشوو، بەشوودانە کە ی پووجو بێ بایەخە.	۳۰
	خوازبێنی لەسەر خوازبێنی نادروستە	۳۱
	ئەو مەرجانە ی لەھاوسەر گرتن دا نا دروستن	۳۲
	ژنان ژن دەبەن بەبووکی بۆ میژدە کە ی دووعای پیت و فەریان بۆ دەکەن.	۳۳
	نزای کاتی دروستبوون لەگەڵ ھەڵاڵ و ھاوسەردا	۳۴
	شایی و مەر سەرپرین لەشایی دا	۳۵
	نامۆژگاری خێر دەربارە ی ژنان	۳۶
	داستانی ئوم زرع	۳۷

۴۳	بەبەج فەرمانى مېرد نابىج هاموشۆى ژنى مېررددار بکړئ.	
۴۵	سەرپېچى ژن هۆى ئەومپه کەزۆرىنەى خەلکى دۆزەخن	
۴۵	قورعە کردن لەنيوانى چەند ژنيکا لەکاتى سەفەردا	
۴۷	نۆره شهوى ژنان = القسم بين الزوجات	
۴۷	لافو گەزافو خو هەلگيشانى هەوى بەسەر هەوى خۆيدا	
۴۸	مەردايەتى و بەتەنگەوه بوونى نامووس زۆر پەسەندە	
۵۱	پێکەوه بوونى دوو بە دووى هەردوو پەگەزى ناخۆى	
۵۲	گېرانه‌وهو باسى جوانى و شيوەى ژنى ناخۆى بۆ مېرد	
۵۴	دلبېسى نيوانى هاوسەران هەويى رووخانى خېزانە	
۵۷	نامەى تەلاق (ژن بەرەلکردن)	۷۱-
۵۸	بەکارهينانى ووشەى تەلاق و ليداناشراوهکانى مەرجه بۆ کەوتنى تەلاق يانا؟	
۶۱	تەلاقى سى بە سى دروستە يا نا دروستە	
۶۲	شتى حەلال لەخۆجەرەمکردن بەوه جەرەم نابىج	
۶۵	باسى (خولج) رێکەوتنى ژن و مېرد لەسەر جياپوونەوه بەرامبەر بەمال.	
۶۶	کەنيز خۆى سەرپشکە لەپاش نازادبوونى، کەبمىنيتەوه لەلاى مېردى کۆيلەى	
۶۷	ئامازە بريار و حوکمى پيدادەمەزرئ	
۶۸	حوکمى تەعريض بۆ حاشاکردن لەمنالى خۆى جيبه	
۶۹	مارەبى ژنى شەرمەفرين لەگەل کراو	
۶۹	کل بۆ ژنى پەشبۆش	
۷۵	نامەى ژيوار و نەفەقە * کتاب النِّقَات	۷۲-
۷۷	نامەى خواردەمەنيەکان * کتابُ الْأَطْعِمَةِ	۷۳-
۱۰۰	نامەى هەوتم * کتابُ الْعَقِيقَةِ	۷۴-
۱۱۶	نامەى سەربراوەکان و نەچير	۷۵-
۱۱۶	ناوى خودا هينان لەنەچير	

۱۳۵	نامہ ی قوربانى - كتاب الاضاحي	۷۶-
۱۳۹	نامہ ی خواردنہ وەکان * كتاب الاشرية	۷۷-
۱۴۲	باسى نادروستى مەى	
۱۴۳	خۇشاو دروستە نا دروست نىيە	
۱۴۴	رئىدان بەبەكار ھېنانى ھەندى دىفرو ھاپ و حاجەت	
۱۴۴	خۇشاو دەبى لىمەك جۆرە ميوە بېت	
۱۴۶	خواردنەوەى شىرو سەرداپۇشىنى خۇراك	
۱۴۷	ئاو خواردنەوە بەپۆۈە دروستە	
۱۴۸	دەمو ھەنگلى كوندەو مەشكە ھەلپىچ كىردن	
۱۴۸	خواردنەوە لەدەمى كوندەو مەشكە	
۱۴۸	ھەناسەدان لەكاتى شت خواردنەوەدا	
۱۵۳	نامە ی نە خۇشەكان	۷۸-
۱۶۳	نامە ی پزىشكى	۷۹-
۱۸۴	نامە ی جل و بەرگ	۸۰-
۱۹۰	جل و بەرگى زەمغەراناوى	
۱۹۲	باسى سۇل (نەعل)	
۱۹۳	ئەنگوستىلە سوننەتە	
۱۹۴	ژن و پىاو لەجل و بەرگ و شتىوا دا ھەرامە لاسكاىى يەكتر بىكەنەوە.	
۱۹۵	ھۆو موو بۆيەو رەنگكىردن و ھەندى بابەتى تر لەم بابەتە	
۲۰۰	نامە ی وىلە جوانەكان * كتاب الادب	۸۱-
۲۰۰	رەحمەت و چاكى و دىئۆزى بۇ باوك و دايك و كەسوكار و سىلەى رەحم.	
۲۰۸	مافى دراوسىو پاسپىرى باش دەربارەى	
۲۰۹	زۆرى رېگەى خېرو فرمى جۆرى چاكە	
۲۱۲	خووشىرنى و رەھتارى جوان و زمانپاكى	

۲۱۴	غەيىبەت و دووزمانى	
۲۱۵	بەخىلى و كىنە كېشان	
۲۱۶	غەيىبەتتى پەوا و پۇشىنى نەنگى موسولمان	
۲۱۷	باسى قىسەدابرېن و قىسەنەكردن لەگەل پەكترى	
۲۱۸	زەمى درۆو پەسنى راستى	
۲۱۹	خۇگرتن لەبەرپارى ئازارى مەردوم دا	
۲۲۰	توورەبوون	
۲۲۱	شەرم و شكۆ	
۲۲۱	سوعبەت و گالتە كەمە كەمە دوستە	
۲۲۲	موسولمان دەبى زىنگ و ورپايى	
۲۲۳	چەند بابەتتىكى ئەدەب	
۲۲۴	خۇشەويستان پېكەوۋە حەشر دەكرېن	
۲۲۴	ئالاي بەد ئەمەكى و بى پەيمانى	
۲۲۴	ھەندى گوتەى ناپەسەند	
۲۲۷	پژمىن و باويشك	
۲۳۲	نامەى رېخوازى	۸۲-
۲۳۲	باسى سلاو كردن	
۲۳۴	رېخوازى سوننەتە	
۲۳۴	داوېن پېسى ئەندامەكان بېجگە لەدامەن	
۲۳۵	سلاو لەمنداآن	
۲۳۵	دەستورو چۇنىەتتى رېخوازى و دانىشتنى ناوكۆرى دانىشتن	
۲۳۷	كوژانەوۋى ناگر لەكاتى خەوتنا	
۲۳۹	نامەى نزاو دووۋعا	
۲۴۲	باسى تەوبەو پەشىمانى	
۲۴۳	دەست دانان لەژېر كولمى راستا	
۲۴۴	نوستن لەسەر لاي راست	
۲۴۴	نزاكردن كاتى لەخەو خەبەرى بۆۋە	

۲۴۷	جهت کردن له نزاذا	
۲۵۹	نامه‌ی دلنه رمکاره‌کان	۸۳-
۲۹۹	نامه‌ی چاره‌نوس - کتاب القدر	۸۵-
۳۰۵	نامه‌ی سویندو نه زرکردن	۸۶-
۳۱۵	نامه‌ی که فاره‌تو بریتسی سوینده‌کان	۸۷-
۳۱۸	نامه‌ی فه‌رائیز (میرات دابه‌شکردن)	۸۸-
۳۲۵	نامه‌ی تۆله‌ی تاوان، که ناسراون به‌ده‌ده شه‌رعی‌یه‌کان - کتاب الحدود	۸۹-
۳۳۱	نامه‌ی موچاریبین	۹۰-
۳۳۵	نامه‌ی خوین و خوینبایی	۹۱-
۳۴۱	نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو له‌سه‌رکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌ئیان	۹۲-
۳۴۲	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین * کتاب التعبير	۹۳-
۳۵۵	نامه‌ی خه‌وپه‌رژین	۹۴-
۳۶۸	نامه‌ی نازاوه‌وه فه‌رته‌نه‌کان	۹۵-
۳۷۴	نامه‌ی ناوانخواستن و خۆزکه‌خواستن	۹۶-
۳۷۶	نامه‌ی ده‌ستگرتن به‌که‌مه‌ندی نامه‌ی خوداو که‌مه‌ندی ریبازو ره‌فتاری پیغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر-	۹۷-
۳۸۲	نامه‌ی یه‌کتا په‌رستی	۹۸-